UGLEN

SAN FRANCISCO HISTORY ROOM

SAN FRANCISCO
PUBLIC LIBRARY

*325.248
Ug6

SAN FRANCISCO PUBLIC LIBRARY

3 1223 90158 3394

REFERENCE BOOK

Not to be taken from the Library

Digitized by the Internet Archive
in 2012 with funding from
California State Library Califa/LSTA Grant

http://archive.org/details/uglen3191041912salo

SAN FRANCISCO HISTORY ROOM

UGLEN

MED DETTE NUMER
begynder Uglens
3dje Aargang.

For at kunne komme
ALLE i Tale har Udg.
nedsat Abonnements-
prisen til

50 Cts.

om Aaret.

No. 1 December 1910

Uglen

Foregangsblad for dansk-nationale Interesser i Amerika

Lyset

er Sandhed og Liv. Lad der blive *Lys*. I de dunkle Tider — Aarhundreder tilbage — da Magt var Ret, og Folk slog hinanden ihjel for et godt Ord, da troede man paa onde Aander, og paa, at Jorden var flad; man havde daarligt *Lys:* Fakler. Saa fulgte Kertelyset og Forholdene bedredes lidt, men der herskede Angst og Overtro. Med Lampeskæret kom stærkere *Lys* og mindre Frygt og Overtro. Sidst Elektricitet. Og alt som Videnskaben giver os bedre fysisk *Lys,* bliver ogsaa vort aandelige *Lys* stærkere. *Nu er Lysets Fest!* Tænd *dit Lys*. Glædelig Jul! *Uglen.*

Frit efter Outcault.

"HELGA"

AFDELING No. 3 AF DANIA

møder hver Fredag Aften Klokken otte i

FRIENDSHIP HALL

1254 Market Street, tæt ved Larkin Street

San Francisco

ALBERT KELDSEN, Præsident, 332 Phelan Bldg.

E. H. RASMUSSEN, Sekretær, 184 Castro Street

MARGRETHE LOGE No. 24, D. S. S.

møder den 1ste og 3dje Tirsdag i hver Maaned paa 15th and Market Sts. i Helen Hall.

MRS. G. AMORSEN,

1945 Fifteenth St., S. F. Sekretær.

Det ny **ST. WINIFRED HOSPITAL,** 1065 Sutter Street, San Francisco; et brandsikkert Hospital for kirurgiske og medicinske Patienter

Dr. Winslow Anderson

Chef-Læge.

KLASSIFICEREDE AVERTISSEMENTER

Apothekere

DANSK APOTHEK—H. B. Christiansen, cand. pharm., Hjørnet af 15th and Market Streets, San Francisco. Telephone Market 1684.

Badeanstalter

NINTH STREET HAMMAM BATHS, TURkish and Russian. Electric Vibratory Massage. Cor. Ninth and Broadway. Henry Holst & Chas. Oatridge, Props. Oakland.

Cigar-Fabrikanter

RED SEAL CIGAR CO., 133 Hartford St., San Francisco, mell. 18th og 19th, Castro og Noe. Tel. Market 232. R. M. Donnelly og C. M. Beck. Ryg RED SEAL.

Cigarforretninger

PALACE CIGAR-FORRETNING OG LOgishus. 661 I Street, Fresno. Carl Andersen, Ejer.

Entreprenører

C. W. HANSEN, Bygnings-Entreprenør, 1986 Mc Allister Street, San Francisco. Bopæl Telefon: West 4639.

Hattemagere

LUNDSTROM HATS—
1178 Market St., 64 Market S., 605 Kearny St., 2640 Market St., San Francisco.

Importører

J. W. PETERSON, Importer of Scandinavian Liquors, 510 Battery, San Francisco. Pacific Coast Agent for Aalborg Taffelakvavit, Tuborg Pilsner, Ringnes Bajerskøl, osv.

Isenkræmmere

S. M. ISING, Hardware, 215 Church St. S. F. Tel. Market 2521. Garden Rakes, Garden Spades, Garden Sets, Garden Hose, Lawn Mowers, Paints, Oils, Kitchen Utensils, etc.

Kaffe og Te

ALFRED TH. JORGENSEN, Bedste Kaffe og Te, Krydderier, fineste Smør. Varerne leveres frit i Oakland, Alameda og Berkeley. 138 Helen St., Oakland. Tel. Piedmotn 1889, Home A-2058.

Ligbesørgere

Telefon Mission 151
L. P. LARSEN
1169 Valencia Street, San Francisco
(Craig, Cochran & Co.)

Læger

HENNING KOFORD, M. D., Physician and Surgeon. Office: Rooms 321-323 1st Nat. Bank Bldg., 14th and Broadway, Oakland. 2-4, 7-8 p. m. Phone, Oakland 5163.

Møbelforretninger

THE AQUARIUM FURNITURE CO., 635 Golden Gate Ave., San Francisco. H. A. Hansen og R. K. Larsen, Ejere. Ny og brugte Møbler købes og sælges.

Skomagere

CHAS. ANDERSON, 2172 Market St., San Francisco. Swedish-American Hall. Nyt Fodtøj til alle Brug og alle Priser. Reparationer udføres hurtigt og billigt.

SØRENSEN & HJELTE, SKRÆDDERE, F. A. Hjelte og C. M. Sørensen, 109 Montgomery Street, San Francisco. Telefon: Kearny 2984.

Smede

M. C. HANSEN, SMED OG HESTESKOER. Alt Arbejde garanteres. 1143 F Street. Telefon: Main 875.— FRESNO.

Symaskinefabrikanter

CHARLES PLAMBECK, 590 Valencia St., San Francisco. Før 1915 Mission. Ny og brugte Symaskiner, specielle saavel som Familiemaskiner. Reparationer udføres.

Tandlæger

DR. M. A. BROWN, Chicago Dental Parlors, 5 Kearny Street, Hjørnet af Geary, San Francisco. De skandinaviske Sprog og Tysk tales.

Urmagere og Juvelerere

SORENSEN CO., Inc., Juvelerere og Optikere, 715 Market St. San Francisco, og 2593 Mission St., S. F., ved 22nd. Juveler af alle Slags. Urreparationer med Garanti

Urtekræmmere

FRED FABER, GROCER,
Phone Market 918.
3893 Twenty-fourth Street, San Francisco

Vinhandlere

WM. H. HOHNEMANN, Eureka Valley Whiskey and Wine Co. Encagent for Dauntless Whiskies. 333-339 Noe St., San Francisco. Tel. Market 1953. Familie Leverandør.

"OKERBLAD"S FAMILIE VINHANDEL. Fred Jacobson, Ejer. 718 Fourteenth St., San Francisco. Telefon Park 5977.

Telephone Douglas 1025 Carl G. Larsen
Proprietor

Hotel Larsen

(over Tivoli Cafe)

60 Rooms, 50c to $2 per Day 56 Eddy St.
$3 to $10 per Week San Francisco

Dr. Adolph Berg

(Fhv. ved det franske Hospital)

LÆGE OG KIRURG

Kontor, 86 Post Street, Hjørnet af Kearny
Timer: 2:30—4. Tel. Douglas 3545

Bopæl, Hjørnet af Geary og Devisadero Sts.
Timer i Hjemmet: 12—2 og 7—8.

Telefon: West 4172

*325-348
Mgl6

HVILKET UGEBLAD BÖR JEG HOLDE?

"FREM"

52 store Nr. pr. Aarg. Pris pr. Aar, portofrit tilsendt, $2.50.

'FREM"s Program for den nye Aargang vil sikkert berede Læserne en stor og, som vi tør haabe, glædelig Overraskelse. I Stedet for to Bind som i de foregaaende Aar, bringer FREM i Aar seks Bind, der danner fem fuldt afsluttede og rigt illustrerede Værker, nemlig:

I-II. Helge Holst: Elektricieteten. — Ny gennemset og udvidet Udgave. Rigt illustreret.
III. Camille Flammarion: Verdens Undergang. Oversat af K. L. Muellen. Rigt illustreret.
IV. General Marbots Erindringer fra Napoleonstiden. Med Billeder af Tidens Mænd og Begivenheder. Efter Lobedanz' Oversættelse.
V Naturens Vidundere. I ny Bearbejdelse ved Bøving-Petersen. Efter Pouchet's Værk.
VI. Francis Beckett: Grundtræk af Verdenskunstens Historie.

Hertil kommer desuden som sædvanlig "VOR JORD," der i Aarets Løb vil bringe Meddelelser om Nyt fra Natur og Teknik samt andre Artikler af fortællende eller tankevækkende Indhold — bl. a. en ny Række "Tankedrill."

"Gyldendals Bibliotek"

52 store Nr. pr. Aargang. Pris pr. Aar, portofrit tilsendt, $3.00.

"Gyldendals Bibliotek" bringer i Aar i smukt Udstyr 12 Bind af den bedste Litteratur, der findes.

1. Topelius. Gustav Adolf og Trediveaars Krigen.
2. J. Knudsen, Den gamle Præst.
3. Holger Drachmann, Melodramer.
4. M. Malling, Guvernørens Frue.
5. Zach. Nielsen, Den store Magt.
6. Thomas Krag, Gunvor Kjeld.
7. J. Aakjær, Fr. Tapbjergs Plovgilde.
8. Herman Bang, En dejlig Dag.
9. H. F. Ewald, Kristian den Anden.
10. J. V. Jensen, Bræen.
11. S. Lagerløf, Legender og Fortællinger.
12. Jonas Lie, Gaa paa.

Alle tolv Værker er hver for sig glimrende og underholdende Bøger, der ikke bør savnes paa nogen Boghylde.

Prøvenumre sendes gratis og franko overalt ved Indsendelse af 5c i Frimærker.

Gyldendal Pubiishing House

2620 W. North Ave. Chicago, Ill.

JULEGRANEN 1910

ILLUSTRERET JULEHEFTE FOR DANSKE I AMERIKA.

UDKOMMER OMKRING VED DEN 1. DECEMBER.

Indeholder Fortællinger, Digte og Skitser, særlig af dansk-amerikanske Forfattere. En Rigdom af gode Billeder. Farvetrykt Omslag.

Pris 50 Cts.

Faas hos vore lokale Agenter eller ved at skrive til

DANSK BOGHANDEL

Cedar Falls - - - - - - Iowa

Uglen

VESTENS FÖRSTE DANSKE MAANEDSSKRIFT

Entered as second-class matter November 15, 1909, at the post office at Fresno, California, under the Act of March 3, 1879.

Nr. 1 DECEMBER 3. AAR

NYAARSNAT.

Aarene kommer og svinder: Hvad har jeg vundet i de, der er gaaet; hvad har jeg naaet? Ja, hvad har jeg naaet?

Jeg sidder og tænker, men finder i alle de tusinde Minder intet, der giver mig Ret til at tro, at Livet vil bringe mig Lykke. Ej kan jeg finde den hvilende Ro, hvorpaa man sin Aften kan bygge.

Kan jeg bortmane hver Skygge? Ak du, jeg mægter det ikke! Jeg kunde jo tage et Glas eller to og blæse det hele et Stykke.

Thi Rusen gør fro.

Men det er jo pjaltet at drikke Bekymringen bort i et øjebliks Rus, og Lindring man finder dog ikke igennem det lokkende Krus.

* * *

Nu sidder jeg ene og tænker paa Aaret, der svandt, og paa, hvad det mig gav.

Et Lysglimt i Ny og lidt Solskin i Nu — men ellers kun tyngende Lænker.

* * *

Min Tanke var rig, og min Vilje var sejg, og Livet mig syntes en daarende Leg, da Aaret med Haab begyndte.

Og Dagene fremad sig skyndte, og alt var saa smilende lyst.

Jeg troede paa Lykken, og saa kom der Klang i hver eneste Sang, thi Livshaabet var jo derinde.

Og Hjertet slog varmt i det svulmende Bryst, og jeg havde Mod til at vove en Dyst for en Fremtid — et Haab —og en Kvinde.

* * *

Min Tanke var rig, og min Vilje stærk. Jeg ser jo det hele i Nuet.

* * *

Jeg ved, at det skyldtes mit eget Værk, naar nu Viljen er knækket og kuet.

* * *

Man dømmer mig strengt, men ikke saa strengt, som jeg selv mig i Dag fordømmer.

Godvillig jeg Valpladsen rømmer.

Og finder jeg nu h v e r t et Hjerte stængt, det er vel, fordi jeg, ret betænkt, kun er en evneløs Drømmer.

* * *

Nu sidder jeg ene og tænker. Jeg prøver mig selv med uskaansom Kritik.

V a r der en Gang i Aaret, som gik — en eneste Gang — jeg var v i r k e l i g stor.

Ikke i Rytmernes spraglede Ord — men stor i Handling — i n o g e t af Værd for een eller anden?

Men alt er saa dødt og taaget. Jeg finder i n t e t.

Jeg har jo kun bøjet mig trægt under Aaget.

* * *

Nu sidder jeg ene og tænker. — Triste Tanker passerer Revy. Hvor tør mit Hoved jeg rejse!

Naar alle andre ved Aarets Gry takker det gamle og hilser det ny, — — langsomt jeg Flaget sænker.

* * *

Kan jeg det atter hejse?

GUSTAV NIELSEN.

AARET.

Aaret i den dansk-amerikanske Verden begyndte med en syndig Mængde Banketter og endte paa samme Vis. Banketterne er vort Samlingsmærke. Saa længe vi bare holder trofast ved vore Ædegilder, er der ingen Fare for, at vort Sprog skal dø ud, vore Minder tilsløres, eller vore Initiativers Kilde udtørres.

Om vi ellers er kommet stort videre fra det Punkt, hvorpaa vi befandt os i Fjor, er en Sag for sig. Uglen tvivler derpaa.

Indenfor de tre Hovedfaktioner, paa hvilke det saakaldte "Dansk-Amerika" hviler — Kirken, Foreningslivet og Pressen — har man næppe kunnet notere nogen samlet fremadgaaende Bevægelse. Kirken i sig selv er delt i mange Sekter, og den vigtigste af disse — den Grundtvigianske Retning — hår i det forløbne Aar været hærget af en indre Splid, som har aabenbaret Skrøbeligheden i grel Belysning. De saakaldte Højskoler staar paa et lavt Trin; deres kulturelle Betydning er nærmest lig med Nul; Præk og Salmesyngen har ingen Værdi som national Løftestang — og værre bliver det, naar det dækker over Ufordragelighed, Uvidenhed og Konfusion.

Det forløbne Aar fremkaldte en Del alvorlig Kritik overfor Forenings-Organisationerne; i og for sig Udslag af en sund Stræben mod noget bedre. Der er en Mulighed for, at denne Kritik vil fremkalde Reformer. I hvert Fald betegner den et Lyspunkt i det taagede Aar, og baade Femtejunidagen i Chicago og Fresnokonventionen har uden Tvivl haft vækkende Betydning. Det kan siges, at individuelt arbejdes der med god Vilje og stærk Tro overalt i Staterne — foreløbig for de elementære Grundlag, som saa Folket samdrægtig maa adoptere og føre frem til Vækst og Blomstring.

Det dansk-amerikanske Selskab har haft een stor Sukces: Bøggild Tourneen. Fortræffelig arrangeret, en brillant Reklame for Danmark og til uvurderlig Nytte for Amerika og uden den sædvanlige Mislyd, naar Turen er til Ende. Men Selskabet virker under finansiel Knaphed og kan ikke hævde sig, som det burde: paa Grund af Mangel paa stort Medlemsantal. Man maa blues, naar man hører, at Selskabet har "indledet en energisk Kampagne for at hværve 1000 Medlemmer." Det burde have 20,000 Mand om sig; ja, enhver, der i Amerika vedkender sig at være Dansk, burde gøre sit at fremme dets gode, uselviske Formaal ved at blive Medlem.

Vor kaliforniske Forening Dania har sammensparet nogle flere Penge i Aarets Løb, men har i andre Retninger stagneret. I denne Forening tiltrænges ny Opgaver. Foreningen er saa solid, hvad dens Forpligtelser i Syge- og Begravelsestilfælde angaar, at den forretningsmæssigt set maa øve en Tiltrækning paa Danskerne. Men — og det har vi sagt før — dens nationale Formaal er kun Tirader, som man ikke skal tage for alvorligt. Naa, der er jo heller ikke saa mange, som tror saa stærkt derpaa, at det gør noget.Dog vil Uglen allerærbødigst henstille til Overbestyrelsen og dens eksekutive Komite ved den kommende Konvention i Newman at gøre et lille Spræl i national Retning ved f. Eks. at oprette et Fond, der kun kan disponeres over til Fremme af nationale Formaal. Manglen af et saadant Fond vilde da f. Eks. ikke være nogen Undskyldning for, at Kalifornien i det forløbne Aar var den eneste Stat, hvor Danske og Amerikanere ikke fik Lejlighed til at høre Prof. Bøggilds samfundsgavnlige Foredrag.

Uglen vilde gerne se denne store danske Forening i Vedetkæden; Dania har baade Mænd og Midler til at kunne føre fremad, men Forsigtighedspolitiken er for vidtdreven.

Vor Presse herovre er der ikke meget godt at sige om. Men vore Anker desangaaende har vi fremsat før, og vi vil ikke nu optrævle Strømpeskaftet, der bærer saa stolt et Navn. Patentmedicin-Annoncer, daarlige Oversættelser, daarligt Sprog, litterært Rov, Abonnentkryberi, Holdningsløshed, Uvidenhed og aandelig Fattigdom er vor "Presses" Hovedtræk. Der kan maaske være hæderlige Undtagelser; de er i hvert Fald faa. Et af disse faa, Dansk-Amerikaneren, gik ind af Mangel paa Støtte.

I egentlig Forstand beror vor Sag paa de danske Hjem herovre, hvor Nationalfølelsen holder sig bevidst i Live. De er som smaa danske Konsulater, hvor Øjet er vaagent og Øret hører, og som, hvad enten de findes isolerede eller i de store Kredse, virker paa Trofasthedens og Kærlighedens stærke Grund.

Et rigt og opmuntrende Nyaar til alle saadanne danske Hjem i Amerika!

TIL LANDSMÆND I AMERIKA.

Jeg husker, hvordan jeg spejded
som Barn fra den hjemlige Strand
saa langt, saa langt over Havet
mod Drømmenes Eventyrland.
Nu bær mig Atlantens Bølge
saa vide fra Kyst til Kyst —
mens brusende Søen skummer,
i min Sjæl blir der stille og tyst.

Thi jeg er en Hilsen-Bringer
fra Hjerte til Hjerte i Løn,
jeg bærer jo Bud fra Moder
til hendes Datter og Søn, —
og det er saa fin en Perle,
saa ren og saa sjælden en Skat,
at tiende den maa vogtes
og værnes ved Dag og ved Nat.

Jeg hilser fra Jyllands Klitter,
hvor Skumstriber fraadende gaa,
fra den lokkende, lyse Strandbred
med Fiskerbaadene paa.
Jeg hilser fra Strandens Stene,
fra Havdybets tang-dunkle Bund
og alle de hvide Maager,
der flyde paa Bælt og Sund.

Jeg hilser fra røde Tage
med Sol over Barndommens By,
fra Smøgernes Krinkelkroge
og Taarnene højt imod Sky,
fra Landsbyens skæve Gade
med Digernes buskede Hegn . . .
jeg bringer saa varm en Hilsen
fra Barndommens solgyldne Egn.

Se, højt over Rugen Lærken,
der synger vort Hjerte saa nær,
se, Storken paa Taget spanker,
og Viben, der flakker i Kær,
og Pigen, der Koen malker,
og Karlen, der driver sit Spand . . .
de sender dig alle en Hilsen
og Bud fra det gamle Land.

Det sukker paa vilde Hede,
hvor Revling og Blaabærret gror,
det dufter fra gule Blostre
i Engen, hvor Aaen sig snor,
det hvisker i Danmarks Skove —
dit Navn med saa om en Røst:
Aa, hils ham, ihvor han vanker . . .
dem alle i Øst og Vest.

Og sig fra hans gamle Moder,
hvis Hjerte slaar endnu ungt,
hvorend han i Verden færdes,
om let det gaar eller tungt:
Hvad Sønnen har været og evnet
og elsket og virket til Gavn,
det samles tilsidst i Glansen,
der straaler om Moderens Navn.

JOHAN SKJOLDBORG.

SKJOLDBORG I AMERIKA.

Fredag den 25de November talte den kendte danske Forfatter for første Gang i Amerika, idet han holdt et Foredrag i The Assembly, Brooklyn, hvor en meget stor Forsamling havde indfundet sig. Hr. Skjoldborg talte om Arbejdets Personlighedsværdi, og det lykkedes ham i Løbet af en Times Tid at give sine Tilhørere en overordentlig fængslende og aandfuld Fremstilling af et i og for sig ret vanskeligt Emne, der imidlertid blev behandlet paa en saa populær Maade, at alle kunde følge hans Udvikling. Efter Foredragets Slutning rejste Generalkonsul Clan sig og bad Hr. Skjoldborg modtage Forsamlingens Tak for den ualmindelig interessante Aften.

Den 28. November rejste Hr. og Fru Skjoldborg til Chicago, hvorfra Rejsen gælder Indianapolis, Kenosha, Racine, Milwaukee, Withee, Duluth, St. Paul og Minneapolis.

Om Foredraget i Chicago skriver "Revyen":

Det var en smuk Tribut til Johan Skjoldborgs Navn og Gerning, at der i Søndags mødte saa mange Mennesker i Walhalla Hall for at høre ham, som kun sjælden til et dansk Foredrag i Chicago, og en lige saa smuk Tribut til ham som vindende Folketaler og Personlighed var den Interesse, hvormed der blev lyttet til ham, og det hjertelige Bifald, der brød frem, da han sluttede.

Hr. Skjoldborg, der præsenteredes af Komiteens Formand, Ed. C. Bunck, og hilstes med Haandklap, havde Forsamlingen med sig, fra han begyndte, til han sluttede. Hans

jævne, besindige, varme og mandige Ord var en Appel til de menneskelige Personlighedsværdier baaret frem af Haabet om bedre og lykkeligere Livsvilkaar for de Smaa i Samfundet. Det gjaldt om at bruge de individuelle Anlæg til fuld og fri Udfoldelse, at skabe Karakterer, der tør være sig selv helt og fuldtud, og for hvem deres egen Samvittighed er den højeste Lov.

Det vigtigste Middel til Udvikling af den menneskelige Personlighedsværdi er Arbejdet og den Skaberglæde og Viljekraft, der kan være knyttet til selv det simpleste Foretagende. I saa Henseende har dog Maskinerne og Arbejdets Deling i Storindustrien virket mindre heldigt, idet Arbejderen er bleven reduceret næsten til en Avtomat. Omend der ellers er vundet ved Maskinerne, er der her gaaet noget tabt, som der maa søges Erstatning for — maaske igennem en stærk Forkortning af Arbejdstiden, saaledes at der blev mere Lejlighed til at udvikle den personlige Kultur og dyrke personlige Interesser. Det burde kort sagt være Maalet at faa de sociale Forhold saaledes ændrede, at Smaafolk kunde leve et bedre, friere og mere intelligent Menneskeliv, og det var Talerens Tro, at vi nærmede os en Tid og en Slægt med Retsind, Højsind og ædel Tænkemaade som de højeste Idealer.

De Tanker, Hr. Skjoldborg fremsatte, klargjorde og illustrerede han ved en Mængde fornøjelige Smaatræk og Fortællinger om Folk, han havde mødt, og Ting, han havde oplevet, og hvad han saaledes fortalte, vidnede om hans dybe lagttagelsesevne og hans varme Hjerte, især for de Smaa og Forstødte i Samfundet. Det hele var mindre et Foredrag end Livserindringer og Resultater, som Dr. Max Henius senere har karakteriseret det.

Da det stærke Bifald efter Foredraget havde lagt sig, traadte Hr. Skjoldborg frem og bragte en Hilsen hjemmefra, fra Hovedstaden saa vel som fra By og Land, til Danske herovre.

* * *

I San Francisco

har der dannet sig en Komite af kendte Danske, som har paataget sig at arrangere Skjoldborgs Besøg herude. Der foreligger nu Indbydelser fra Fresno, Petaluma, Haywards, Livermore, Salinas, Los Angeles og Ferndale. I San Francisco har Brodersamfundslogen og de to Dania-Afdelinger sluttet sig sammen og i Fællesskab indbudt Forfatteren.

Hr. Skjoldborg ventes til Kalifornien omkring den 25de Januar.

SØMÆNDS SPAREPENGE.

Det danske Konsulat, 815 Mills Bldg., San Francisco, hjemsender ganske gratis til Danmark til Udbetaling til private eller til Indsættelse i Sømandens Navn i den danske Landmandsbank i København, Sømænds Sparepenge.

Der er intet Gebyr og ingen Porto at betale. Der kan faas den bedst mulige Kurs, og den danske Stat garanterer Forsendelsen.

KÆRLIGHED OG KRYBSKYTTERI.*

LYSTSPIL I EEN AKT
Af
JØRGEN V. GJERDING.

Personerne:

HANS JENSEN, Fragtmand og Kommissionær.
ANNA, hans Datter.
SKUD-SØRENSEN, Snedker.
ANE KRANSEBINDER.
OLE SVENDSEN, Gaardmand.
TYSKE-REINHARDT, Marskandiser.

Handlingen foregaar i en lille By paa Sjælland. Tiden 1902.

(Stort Værelse. Indrettet som Kontor og Dagligstue. En Dør tilvenstre fører ind til Husets andre Værelser; en anden — foran tilhøjre — fører ud til Entreen. Langs Væggen og i Krogen en Del Kurve og Pakker af forskellig Størrelse. Hans Jensen sidder ved et gammeldags Skrivebord og ordner en Stabel Papirer. Anna i Sofaen med et Haandarbejde. Lampelys. Ild i Kakkelovnen.)

ANNA—Vi skal vel med til Borgerforeningens Bal paa Lørdag, Fa'r?

HANS JENSEN (en godmodig-opfarende, halvgammel Brumbasse)—Hva — hva— nu skulde den Unde . . . Hvad er det, du siger? — Bal igen! Jeg tror min Salighed, at Byen og Borgerforeningen er tossede — spiltossede. Der er snart ikke andre end Skomageren og Gæstgiveren, der kan eksistere. Folk danser og drikker jo Hvid og Skilling op. Bal og Bal, og saa Bal igen — saadan omtrent hver Dag.

ANNA—Herregud, Fa'r — det er jo den eneste Fornøjelse, man har.

HANS JENSEN—Ja, det manglede sgu bare, at der skulde være flere, saa kom man da aldrig i Seng.

ANNA (lidt spydig)—Aa, du plejer saamænd altid at more dig godt, Fa'r. Jeg husker nok, hvordan jeg evig maa plage dig for at faa dig hjem.

HANS JENSEN (slaar i Bordet)—Nu skulde den Unde . . . — har du nogen Sinde set mig danse paa et eneste af de syvoghalvfemsindstyve Baller, vi er med til, om Aaret?

ANNA (ler)—Nej, det har jeg ikke; men jeg har set dig spille Kort, — for det gør du altid.

HANS JENSEN—Ja, hvad Fa'en skulde man ellers slaa Tiden ihjel med — medens du svanser rundt med alle de Disken- og Badutspringere og Mejerifløse. Vil du saa endelig hjem, skal det jo immer træffe, at man sidder med en god Haand og gerne vil klø de andre lidt af. Det er det, du vil hænge din Hat paa, min Tøs. I min Ungdom havde vi kun to Baller om Aaret: eet om Sommeren og eet om Vinteren. Og saa na-

---

*) Dette morsomme, lille Lystspil er af Forfatteren velvilligst overladt Uglen til Offentliggørelse.—Red.

turligvis til Bryllups og Barsel, og naar galt skulde være, en lille rask Svingom efter en rigtig god Begravelse, — — se, det var alt. Nu om Stunder bliver man sgu syg af at tænke paa al den Fornøjelse. (Stopper sin Pibe og lægger Brænde i Ovnen.)

ANNA—Lidt Adspredelse skal der jo til.

HANS JENSEN—Nu skulde den Unde — (bakker stærkt) — Adspredelse s.ger du! Staa op om Morningen Klokken fire slid sen et Bæst hele Dagen, og skrup i Seng Klokken elleve om Aftenen — det er sgu Adspredelse nok.

ANNA—Det er en anden Dans, den (ler.)

HANS JENSEN—Det er'et, og den er sund. Naa, — og saa de arme Spillemænd, der skal arbejde fra tidlig Morgen næste Dag. Fiolinen i sin Grovsmedje og Fløjten i sin Kulkælder; — den eneste, der har det godt, er Trumpeten, han er Jordmormand og kan ligge og grine i Sengen hele Dagen. Nej, Dans er ikke Adspredelse — det er kun bare Narrestreger.

ANNA—Jeg synes nu, det er saa rart, Fa'r.

HANS JENSEN—Ja, det maa jeg sgu bekende. Du bruger mindst femhundrede Alen Dansekjoletøj om Aaret.

ANNA—Nu overdriver du, Fa'r!

HANS JENSEN—Nu skulde den Unde — overdriver jeg? Nej, min Salighed om jeg gør — du bruger, hvad jeg siger. — Og hvad er der saa ved hele Stadsen? Dagen efter kan du ikke hænge sammen af Træthed, og jeg selv er en Snes Kroner fattigere, fordi jeg er en uheldig Kortenspiller. (Med en Raben)—Og naar saa det var det hele. Næ, saa gaar jeg og ærgrer mig baade gul og grøn over din Torskedumhed — —

ANNA—Men hvad er det dog, du siger, Fa'r!

HANS JENSEN—Ja, det siger jeg. Saft suse mig — og een Gang til, om du vil have det. Jeg ærgrer mig ligefrem sort og blaa over din Flynderblindhed.

ANNA (paataget vred)—Nej, ved du hvad . . .

HANS JENSEN—Jo, jeg ved, min Tøs. Ser du (belærende)—der er nu en tre—fire rigtig respektable Købmandssønner, som gaar og ser ømt til dig, spillekogende af Forlibelse; — men alligevel danser du næsten hverDans med denne (foragtelig) Skud-Sørensen, der altid vimser rundt om dig som en Tyv efter et Pengeskab. Jo, jo, min Tøs, jeg kigger dig over Kortene. (Buldrende)—Men pas paa den Vildttyv, der øder sit gode Haandværk og spilder sin Tid med at skyde Herremandens Dyr. Jeg siger dig: pas paa — og hold dig til Købmandssønnerne.

ANNA—Jeg tror nu ikke, han er saa sort, som du maler ham, Fa'r. Sørensen danser saa dejlig, og saa ser han saa storartet ud. Derfor vil alle vi unge Piger gerne have ham til Kavaller.

HANS JENSEN—Gid han saa vilde kavalere lidt med de andre ogsaa; men det lader til — efter mine Øjne at dømme — at han forsømmer de andre og kun viser sig gelassen overfor dig.

ANNA—Det er bare noget, du har sat dig i Hovedet, Fa'r.

HANS JENSEN—Ja, naturligvis er det i Hovedet jeg har det. Tror du en Fa'rs Omtanke for sit Barn sidder i Støvleskafterne? Jeg vil sige dig, min Pige . . . (Døren gaar op.)

ANE KRANSEBINDER—Goaften i Stuen.

ANNA—Godaften, Aue, tag en Stol.

HANS JENSEN—Nu skulde den Unde — Godaften, Ane Kransebinder.

ANE KRANSEBINDER (sætter sig)—I ska vel te Haavedstaa'en imaaren, Haans Jens?

HANS JENSEN—Ja, det ved Gud jeg skal, det er jo det, man lever af.

ANE KRANSEBINDER—Saa vil du jo nok taa noven Blaamster h'em te mæ.

HANS JENSEN—Naturlig, naturlig. Hvem er nu død, Ane?

ANE—Skræ'eren fraa Sti'enhusene.

HANS JENSEN—Naa, Gud være lovet, saa sparer man den Kraus. nam — Skræderen — havde jeg aldrig nogen Kommissioner fra.

ANE KRANSEBINDER—Aa saa vanker der itte noven Kraans?

HANS JENSEN—Ikke en Tulipan, nej. (Tager Papir og Blyant)—Naa, hvad var det saa, vi skulde have hjem?

ANE KRANSEBINDER (drævende, betænksomt)—Laa mæ nu si'e. . . Du ka køve for femaatyve Yre friske Lavbæbla'e, — maaski'e for tyve æ nok.

HANS JENSEN—Aa skidt, ad det blive ved de femogtyve, nu har jeg skrevet det ned; bliver der nogen tilovers, kan du jo bruge dem til Søndags-Flæskestegen.

ANE KRANSEBINDER (grynter)—Hø, ja, la vos sige det da. — Det var alsaa Bla'ene. La mæ saa fu'e for ti Yre Rovser, aa for ti Yre Nælliker aa for fem Yre Asters.

ANNA—Det bliver da en voldsom fin Kraus, Ane!

ANE KRANSEBINDER—Jøsses ja, jæ fu'er saamæn aasse hal'anden Krovne for hinner.

HANS JENSEN—Halvanden Krone — nu skulde den Unde — saa maa der sgu lidt mere til.

ANE KRANSEBINDER—Ja, det bliver vel bedst, a du køvver e' rødt aa e' vit Baand, mæ Indskriften: "Faavel du kære."

HANS JENSEN— Ja, Pinedød, det vil hjælpe svært. Det bliver altsaa for femogtyve Øre friske Lavbærblade, for ti Øre Roser, for ti Øre Nelliker, for fem Øre Asters og et rødt og et hvidt Baand med Indskriften: "Farvel, du kære." Det hele at levere til Ane Kransebinder i "Smøjen" bag Gadekæret.

ANE KRANSEBINDER—Jaa, saa'n er'et vel. (Lille Pavse.) — Hva æ det Jomfruen syer nu'e?

ANNA—Aa, det er bare noget Pilleri, Ane; man skal jo have noget mellem Hænderne.

ANE KRANSEBINDER—Det vaa'r ret, bitte Jaamfru, sørg bare for det. Det vaarmer en gammel Sjæl helt ni'r i den stovre Tu'e, te aa si'e en aang Pi'e husli'. Der'ses

Faa'r æ jo osse a den gamle Skovle, aa Æv-let falder itte laangt fra Stammen, som ma si'er (rejser sig.)

HANS JENSEN (afbrydende)—Det falder sgu Satens langt fra Stammen, naar der er Bal.

ANE KRANSEBINDER—Imellen ka det jo trille en Kende — — ja, ja, saa for I ha Gu'-nat. (Aabner Døren.)

ANNA—Godnat, Ane.

HANS JENSEN—Godnat, godnat. (Ude i Entreen høres Stemmer: Godaften, Ane. — Goavten, Ule Svens.)

OLE SVENDSEN (taler kun lidt bondsk) —Go'aften, Folkens.

ANNA—Godaften, Ole Svendsen.

HANS JENSEN—Nu skulde den Unde — Godaften, Ole Svendsen — hvad har du paa Hjertet?

OLE SVENDSEN (sætter en Byldt fra sig)—Fedt! efter hvad Doktoren siger.

HANS JENSEN—Saa faar du beholde det, Fedt bryder vi os ikke om paa de Steder.

OLE SVENDSEN—Jeg sgu ikke heller, men se om jeg kan blive det kvit. Jeg tør bande paa, at mit Hjertefedt ikke er nok til at "steje" ti ordentlige Pandekager i, og alligevel har man smidt nogle Hundrede Kroner i Vasken til Doktore og kloge Kællinger.

HANS JENSEN—De skal jo ogsaa leve — og vi andre med forresten.

OLE SVENDSEN—Du lever vist godt nok, Hans Jensen, saadan som Byen og Omegnen fylder din Stadsestue op med alle mulige Pakkenelliker (peger rundt med Piben.)

HANS JENSEN—Man klager jo heller ikke, som Niels Jørn sagde, da hans So fik sytten Grise og Konen Trillinger (peger paa Bylten)—Er det til Sønnen?

OLE SVENDSEN—Det er det, ja. Du husker vel Adressen?

HANS JENSEN—Menig Nr. 84, Sølvgadens Kaserne. .

OLE SVENDSEN—Saadan er det vist (sætter sig.—Jeg skulde sige fra Mutter, at du maatte tage lidt varsomt paa Sagerne. Der er to Dusin Æg, tre Spejepølser og en god Portion andre Sulevarer. Den arme Dreng maa jo ha'e noget i Livet for at holde Humøret oppe i Kongens Tøj. — Hvor meget skal du ha'e for Besørgelsen?

HANS JENSEN rejser sig og løfter paa Bylten)—Aa, lad os runde det a' til en halv Krone.

OLE SVENDSEN (tager sin Pung op af Lommen)—Det behøver du Pinedød ikke, hvis du kan gøre det for femogfyrre Øre.

HANS JENSEN—Jeg tog nu til den anden Side, Ole Svendsen, den vejer reelt til femoghalvtres.

OLE SVENDSEN—Lad os saa bare blive ved den halve Krone (rækker over mod Anna som for at give hende Pengene)—her er den.

HANS JENSEN (snapper Pengene og sætter sig)—Næ, min Salighed, lad dog ikke hende faa fat i Pengene, saa kyler hun dem lige i Halsen paa Ny- eller Modejomfruen.

ANNA (ler)—Jeg sparer saamænd alt det, jeg kan.

HANS JENSEN—Ja, paa Kosten. Det er alle de Dansefornøjelser, der sluger Pengene, Ole Svendsen. Nu skal vi jo til det igen.

OLE SVENDSEN—Det skal vi jo. Mutter bliver hjemme denne Gang, siger hun. Hun er lidt sovlam i denne Tid; men jeg kommer naturligvis.

ANNA—Og danser hele Natten?

OLE SVENDSEN—Jo pyt! Jeg var nok en net Stabillike at putte ud paa et Dansegulv. Næ, vi ældre og fornuftige holder os til Tevandsknægte og Sjavs, ikke sandt, Hans Jensen?

HANS JENSEN — Begribeligvis, Ole Svendsen! Naar man først begynder at blive graa i Ansigtet og tung i Bagfjerdingen, saa overlader man det haardere Arbejde til Ungdommen, (Døren gaar op), og spekulerer paa, om man en Gang har været lige saa tosset.

TYSKE REINHARDT (i Stuen)—Guten Abend, alle zusammen.

ANNA—Godaften, Reinhardt.

HANS JENSEN—Godaften, Marskandiser.

OLE SVENDSEN—Go'aften, Tysker.

TYSKE REINHARDT—Mein guten Hans Jensen, vil di vere so gut at take en Charto'el til Hofetstaten imorgen, di ve'et, op til Antikvitetshandler Møl. Det sto'r henne hos Køfmantsenken Sofien Frantz.

HANS JENSEN—Nu skulde den Unde — har De snuppet det Satans dejlige Møbel — hvor meget har De givet hende for det?

TYSKE REINHARDT—Mein gute Hans Jensen, vil di take Charto'let til Hofetstaten i Morgen?

OLE SVENDSEN—Der fik du den.

HANS JENSEN—Ja, gu vil jeg saa; men hvordan Fanden fik De snydt hende det fra?

TYSKE REINHARDT—Det blifer min Sak, mein Herren. Sofien Frantz manglede Penger, ok jeg manglede Charto'elet — ok so handlede vi.

OLE SVENDSEN—Klart som Blæk — den er tydelig nok, — men for Tusind Jævle — hun har aldrig villet sælge det til mig.

HANS JENSEN—Netop — sgu heller ikke til mig, og jeg har budt hende tre Hundrede Kroner for det — det var da som syv . . . (klør sig i Nakken.)

TYSKE REINHARDT—Tja, meine guten Herren. Di, Hans Jensen, ist einen Fragtmant, ok Ole Svendsen ist Gordmant, ok jeg (slaar sig paa Brystet) Marskandiser; derfor var det ganse Ret ok Rimlikheit, at jeg fik den Charto'elet.

OLE SVENDSEN—Lyst som et Gasblus, men det ser sgu noget blakket ud alligevel; hvor meget vil De sælge mig det Stykke Møbel for, Tysker?

TYSKE REINHARDT—Fymfhunderd Kronen, det er den billigsten, jeg kan.

OLE SVENDSEN—Aa, gaa hjem og hæng Dem.

TYSKE REINHARDT—Nej, det vilst jeg ikke, men jeg vil gaa h'em til Rebekka.

(Sluttes.)

Dansk Brodersamfunds Meddelelser

Redigeret af **F. HUROP, Enumclaw, Wash.,**

hvem alle Meddelelser og Bidrag bedes tilsendt. Vi anmoder ærede Bidragydere om at skrive **kort, klart og tydeligt** om det, de behandler, og forbeholder os Retten til at stryge det, som ikke vedrører selve Sagen.

TIL MEDLEMMERNE AF DANSK BRODERSAMFUND I AMERIKA.

Idet jeg overtager Redaktionen af **Uglens Afdeling for Dansk Brodersamfund,** er det mit Haab, at Brødrene vil benytte Anledningen ret flittigt til at fremsætte deres Tanker om Brodersamfundet og den Bane, det bør følge for at blive til en Mønster-Institution.

Vi, som har fulgt Udviklingen af Sygeplejen og Forsikringsvæsenet i Danmark, ved, at vi der har udmærkede Forbilleder at arbejde efter, og det er mit Haab, at det gennem "Uglen" vil lykkes ikke alene at holde Trit med Udviklingen i Moderlandet, men ogsaa om muligt, at naa endnu videre frem.

Fremskridt bør være vort Løsen, og selv om vi aldrig naar det **fuldkomne,** bør det dog alligevel være Maalet for vor Stræben. Enhver lille Ændring, der bringer noget bedre, er et Fremskridt, men Skridtene kan blive saa smaa, at vi marcherer paa Stedet, det er det, vi maa undgaa, selv om een eller anden af disse gammeldags Mennesker rynker paa Næsen ad Fremskridt og Reformer, saa er de dog en Nødvendighed, hvis vi skal ud af det Dødvande, vi faktisk for Tiden befinder os i.

Det synes, som om man i visse indflydelsesrige Kredse har den Opfattelse, at Udveksling af Tanker om Brodersamfundets Virksomhed er en ganske overflødig Ting. Det er det nu saa langt fra, at det tværtimod er en absolut Nødvendighed, at en Sag belyses alsidig, før den kommer op til endelig Behandling ved en Konvention eller til Loge-Afstemning.

I ethvert Samfund og i enhver Nation er de store Fremskridt fostrede i Befolkningens brede Lag, — hvor kan man da tro, at man i Længden kan dæmme op for de Ideer, som fostres i vore Loger. Det er jo dog disse, som med Tiden vil blive det Kompas, hvorefter Kursen styres.

Den dansk-amerikanske Presse har som Regel beredvillig aabnet sine Spalter for lange Referater af **Fester** i de danske Brodersamfundsloger. Referenten har til Tider med stor Omhyggelighed skildret Festen fra dens Begyndelse til Slutning, hvem der talte, hvor mange der talte, hvad de talte om, om de talte Dansk eller Engelsk, om Talen var lang, alvorlig eller humoristisk, om han talte for Kvinden, Kongen eller Danmark, for Amerika eller Brodersamfundet, for Logen eller Præsidenten eller for alt i den vide Verden, som der i et gemytligt Lag kan være Trang til at meddele sine Bordfæller.

Man fik hele Spisesedlen, om der serveredes Lammesteg, stegte Kyllinger, Gaas, Helleflynder eller Laks, om der serveredes med Aalborg Fuselfri og Carlsberg Øl, eller om man nøjedes med Kaffe. Hvem der havde været "Mesteren" eller maaske rettere Mesterinden for al den "dejlige Mad." Hvem der havde pyntet Bordene, og hvem der havde dekoreret Salene, hvem der vartede op, og hvorledes disse unge danske Damer var klædte. Somme af disso gastronomiske Journalister noterer ogsaa med pinlig Nøjagtighed hvem der spiste mest, hvem der dansede bedst, og i særlige Tilfælde endogsaa Vægten paa de mest udviklede prominente Gæster, om man sang, og hvad man sang, om Sangene var Produkter af lokale Digtere, og undertiden faar man Sangen optrykt i Tilgift. Man faar at vide, om det var lyst, da Gæsterne gik hjem, eller om man skiltes ved almindelig borgerlig Sengetid, eller ved Midnatstide, om det var Jensens, Petersens eller Nielsens Orkester, der spillede. Om man til Afveksling spillede "En Nat i Roskilde" eller "23 Minuter i Tjæreby Kro," om Elskeren var god og Elskerinden vidunderlig dejlig. Kort

sagt man fik gennem disse Referater et Øjebliksfotografi af Livet i vedkommende danske Koloni, kunde som Regel deraf slutte, om det mest fremherskende Træk i Kolonien var mere eller mindre helligt, eller om vore derværende Landsmænd var almindelige livsglade, verdslige Medborgere.

Naturligvis har saadanne Fester og Referater som Regel kun lokal Interesse og giver derudover kun et Billede af **Dansk Selskabsliv i Amerika.**

Men, naar det kom til alvorlige Spørgsmaal, saa var Meddelelserne kun yderst faa og fattige.

Uglens Plads tillader ikke udførlig Omtale af danske Fester, dens Plads vil væsentlig blive forbeholdt den alvorlige Side af Brodersamfundets daglige Liv.

Vor Opgave vil være at samle, ikke at splitte, at debattere, ikke at skændes, at influere og ikke insinuere.

Vi vil særlig være Organ for de Brødre, som ser dybere og videre paa vor fælles Sag, og for hvem det har Betydning at fremme de store Spørgsmaal og ikke hænge sig i smaa betydningsløse Formaliteter.

Vore Spalter staar aabne for Overbestyrelsen, Logerne og de enkelte Medlemmer, for Spørgsmaal om Distriktsinddeling, Samfundsblad og Samarbejde med Danmark. Kort sagt for enhver Sag, der har Betydning for Dansk Brodersamfund.

Vi vil optage **Rundskrivelser,** for saa vidt disse har mere end lokal og personlig Betydning. Vi vil optage og besvare Spørgsmaal af almen Interesse for D. B. Vi vil optage Rapporter af financiel og administrativ Interesse.

Vi vil optage Mønster-Vedtægter for Loge- og Bilove, for saa vidt saadanne indsendes.

Vi vil beredvillig være med til at fremme alle gode Ideer, men vi vil **ikke** lægge Spalterum til **personligt Kævl** og **smaalig Jalousi;** hvis saadant skulde forekomme i en Loge, saa vil "Uglen" **ikke** være Talerør.

Dette er **vort Program i fremtidig Redaktion af Uglens Afdeling for Dansk Brodersamfund,** og vi ved, at vi har i dette Synspunkt mange Venner i D. B.

Med denne korte Redegørelse stiller vi herved Uglens Spalter til Raadighed for en fremskridtsvenlig Broder.

F. HUROP.

PRÆSTEN OG BRODERSAMFUNDET — THOMAS EDISON OG HIMMERIGE.

Præsterne er naturligvis syndige Mennesker som alle vi andre, følgelig vilde det være absurd at betragte dem som ufejlbarlige og endnu mere absurd at forlange, at Præsterne skal være i Besiddelse af denne guddommelige Egenskab.

Men undertiden synes Afvigelsen mellem Teori og Praksis at være temmelig stor. Der er saaledes en dansk Præst i Minnesota, som har set sig gal paa Brodersamfundet, fordi det anvender for mange Penge paa trængende Brødre og deres Efterladte. Det modsatte — synes vi — vilde være mere forstaaeligt set fra et kristeligt Standpunkt. Præstens Harme affødte en temmelig hidsig Bladfejde mellem ham og nogle af Menighedens Medlemmer, som tog paa Hans Velærværdighed med en nænsom Haand, muligvis af Frygt for Pastorens Indflydelse paa Dommens Dag.

Det er jo ikke første Gang en Præst offentlig har blameret sig i et Angreb paa det danske Brodersamfund. Det har nemlig altid vist sig, at **de Præster,** som angreb D. B., har været ret uvidende om de Principper, som er lagt til Grund for Brodersamfundets Virksomhed, følgelig har de altid skudt forbi Maalet.

I Stedet for at spekulere over Brodersamfundets Virksomhed, turde der være Trang til Assistance for Præsterne i New York og New Jersey, som i denne Ti.. er fuldt optaget af at bekæmpe **Thomas Edisons** Ideer om Religionen. Den berømte Opfinder siger:

"Jeg tvivler alvorligt om, at de gode Folk af denne Jord vil blive opvækket af deres Grave og sendt til en smuk, skinnende Plads over os. Jeg kan hverken se eller forstaa det, og ligesaa lidt kan Præsterne af de fashionable Kirker. De (Præsterne) siger, at jeg gaar lige lukt ind i Helvede. Maaske! men jeg vil tage Risikoen sammen med de fine Præster. Hvis der er et Himmerig, vil jeg vædde paa, at jeg vil være der først."

Som man ser, er her noget for Præsterne at besvare. Hvor og hvorledes er Himmerige? Imidlertid gaar D. B. sin jævne Gang, thi heldigvis skal det blot begrave sine Døde og ikke opvække dem igen for senere at sende dem pr. Ekspres til Himmerig.

OLE BJØRN.

Brodersamfunds-Konventionens Fotograf, Christian F. Matzen, beder Uglen meddele, at alle de hos ham bestilte Billeder fra Konventionen er afsendt. Hvis nogen endnu enten ikke har Billedet eller ønsker flere, da kan de faas ved Henvendelse til C. F. Matzen, 241 Columbia St., Brooklyn, N. Y.

Wm. Lenskjold, 336 Bergen St., Brooklyn, N. Y., Delegeret til Fresno-Konventionen og Tegner af det officielle Brodersamfunds-"charter," sender Hilsen til de af Californiens Danske, som han mødte i Fresno. Man kan læse mellem Linierne i hans Brev, at ogsaa han føler sig tiltrukken af Kalifornien, og vi vil ikke blive overrasket, hvis vi en skøn Dag ser ham her "for good.

en skøn Dag ser ham her — "for good."

FOLKETÆLLINGEN

i de Forenede Stater er nu omtrent afsluttet og viser, at der er 48 Byer med over **et Hundrede Tusind Indbyggere.** I 1890 havde vi 28, og i 1870 kun 14 Byer med ver et Hundrede Tusind Indbyggere, hvoraf en (Brooklyn) er slugt af New York. Til Sammenligning anfører vi her for de 48 Byers Vedkommende Folketællingens Resultater i 1910 og i 1870.

New York	4,766,883	942,292
Chicago	2,185,283	298,977
Philadelphia	1,539,008	674,022
St. Louis	687,029	310,864
Boston	670,585	250,526
Cleveland	560,663	72,829
Baltimore	558,485	267,354
Pittsburg	533,905	86,076
Detroit	465,766	79,577
Buffalo	423715	117,714
San Francisco	416,912	149,373
Milwaukee	373,857	71,440
Cincinnati	364 3	216,239
Newark	347,469	105,059
New Orleans	339,075	191,418
Washington, D. C.	331,069	109,199
Los Angeles	319,198	5,728
Minneapolis	301,408	13,066
Jersey City	267,776	82,546
Kansas City	248,381	32,260
Seattle	237,194	1,107
Indianapolis	233,650	48,224
Providence	224,326	68,904
Louisville	223,928	100,752
Rochester	218,149	62,386
St. Paul	214,744	20,030
Denver	213,381	4,759
Portland, Or.	207,214	8,293
Columbus, O.	181,548	31,274
Toledo	168,497	31,584
Atlanta	154,839	21,798
Oakland	150,174	10,500
Wordhester	145,986	41,105
Syracuse	137,249	43,051
New Haven	133,605	50,840
Birmingham	132,685	Ingen
Scranton	129,867	35,092
Richmond	127,628	51,038
Patterson	125,600	33,579
Omaha	124,096	16,083
Fall River	119,295	26,766
Dayton	116,577	30,473
Grand Rapids	112,571	16,507
Nashville	110,364	25,865
Lowell	106,294	40,928
Cambridge	104,839	39,634
Bridgeport	102,054	18,969
Albany	100,253	69,422

Af venanførte Byer havde **Birmingham,** Alabama, 400 Indbyggere i 1880 og 38,415 i 1900. Omaha staar i 1890 anført med 140,452, men i 1900 med kun 102,555.

De ovennævnte 48 Byer viser, at Indbyggerantallet i disse er vokset fra **fem** Millioner i 1870 til **tyve** Millioner i 1910, altsaa med 400 pro Cent, medens de Forenede Staters Folkemængde i samme Tidsrum er voksет fra 38,558,371 i 1870 til ca. 90 Millioner i 1910, eller med ca. 237 pro Cent. Det viser sig her som i andre Lande, at Folket har Tendens til at kulmpe sig sammen i de store Byer til Trods for, at der i de Forenede Stater gøres de størst mulige Anstrengelser fr at faa Folk til at nedsætte sig paa de store ubebyggede Strækninger af Land.

Det kan muligt interessere Uglens Læsere at vide, hvor mange **Danskfødte,** der i 1900 boede i nedennævnte Byer:

Baltimore 107; Boston 675; Buffalo 148; Chicago 10,166; Cincinnati 41; Cleveland 373; Detroit 231; Milwaukee 514; New Orleans 92; New York 5,621; Philadelphia 934; Pittsburg 38; Cleveland 390; San Francisco 2,171. I Forhold til Folkemængden var San Francisco den By, hvor **Danskerne** var talrigst repræsenteret i Forhold til **fremmedfødte** Indbyggere, hvoraf de udgjorde 1.8 pCt.; Chicago var næst med 1.7 pCt., og Pittsburg var mindst, nemlig mindre end en Tiendedel pCt.

Frugt- og Mejeriafrme

STORE OG SMAA

Fresno County, Cal.

Et nyt Areal af 1900 Acres, som for Tiden bliver udstykket, tilbydes for Salg fra $55.00 til $70.00 pr. Acre.

Skriv om nærmere Underretning til

Sunset Realty Co.

FRESNO, CAL.

H. JACOBSEN, Sekretær.

Palace Smoke House

Alle ledende Mærker af Cigarer og Tobakker. Specialiteter: Nickel-In og E! Fresno.

661 I STREET FRESNO, CAL.

San Joaquin Drug Co.

"THE BIG BUSY DRUG STORE"

1933 Mariposa Street, mellem I og J Street

Ægte daoske Hoffmannsdraaber haves paa Lager

FOR THE SECOND GENERATION

Some years ago, while editing a Danish weekly, we published under the heading "From Grandmother's Home" a series of articles written in the English language and with the object of depicting costumes and scenes of life in Denmark. Our desire was to further the interest in America-born children of Danish parentage, for their fathers' and mothers' old home country, its history and culture, and in many ways we were convinced that our purpose was a timely one. The "second generation" with few exceptions knows very little of the "old country" and not one in a hundred ever gets the opportunity of visiting Denmark. We conceive that the interest fostered in the children of most Danish homes in America through their parents' memories and tales of Denmark should be supported and developed, and as a means we still believe in the cooperation of the Danish-American press. Although we may now classify our "For the Second Generation" as a "feature," it should become a department in every Danish-American newspaper and rank in importance with the news columns. In this issue we introduce the new department to our readers. Contributions are invited. Our first article appeared in the Collier's Weekly Christmas edition (December 10, 1910), from which we copy it, and gives a vivid description of "Christmas in Denmark."—Editor.

CHRISTMAS IN A DANISH CASTLE.

As Seen by a Recent Secretary to the American Minister.

By H. G. LEACH.

I wonder how many Americans have spent Christmas in a Danish castle—an ancient castle with towers and turrets, a moat, and a draw-bridge, surrounded on all sides by the forest. I do not mean a dead castle with a museum, where the tourist pays his Danish six-pence, but a real castle in which real people live, eat, go hunting dance and make love, just as they did seven hundred years ago, that is, whenever the Germans were not shooting cross bolts through the turret windows. No, the Yuletide of which I am to tell happened only last Christmas.

The Danes have perhaps a better right to Christmas than have we. For the Danish Jul was a midwinter feast in heathen times, and the Juletræ was a sacred custom of the Danes long before its adoption by Christian nations.

Christmas Eve, more important in Denmark than Christmas Day itself, is dedicated to the family. A foreigner rarely sees this most sacred of Danish festivals, and my joy may be imagined when I received an invitation to celebrate Christmas Eve with one of Denmark's oldest noble families at their castle in the country.

A long drive in a sleigh, through the woods, brought me within sight of the castle about noon the day before Christmas. Danish castles are not large—as castles go—but this one had its little towers and turrets rising above the lake, and bristling with wings and additions, the confused but picturesque patchwork of centuries, giving the whole an antique atmosphere of romance strong enough to thrill an American.

A drive around the lake, white with ice and snow, and fringed with green spruce, brought us to two stone columns bearing the family arms, through which we passed into the castle park. As we did so a great bell began ringing, accompanied by the tooting of horns.

"They see you are coming," cried the driver, and lashed his horses into a suitably impressive speed. We crossed the moat by a drawbridge which had not been raised for two centuries, and entered the courtyard. In spite of the cold, a dozen inmates of the house came out on the steps to meet us. The Count grasped my hand vigorously.

"Welcome!" he cried, and "Glædelig Jul," which is the Danish for "Merry Christmas."

Then the Countess advanced, gently and smiling, and I was introduced to four or five pretty daughters, and the fiancees of the two eldest—for fiances are always counted as members of the household on Christmas Eve—and two small brothers, and several aunts and uncles, and, finally, after we went into the hall, I met the grandmother, a stately but kindly dowager.

A footman in the purple and gold livery of the family conducted me up the great stairway, lined with family portraits, to my room,, all the furnishings of which were a rich red, its beauty enhanced by the red cut-glass screen in front of the glowing embers on the hearth. I noticed that while the room was provided with electricity and a telephone, the water was supplied by pitchers. Although the Danes have telephones everywhere, running water and American plumbing have not yet reached many Danish castles. What interested me most about my chamber, however, was a sprig of mistletoe, which hung from the

central chandelier, apparently a delicate compliment to my English ancestry. I wondered if I were supposed to kiss the chambermaid under the mistletoe.

After a few minutes I had joined the family downstairs in the great dining-room, beneath a painting of some old Danish battle. The Danish breakfast would be called luncheon in America, coming as it does at half-past eleven or noon. It usually consists of one hot dish and sandwiches, which the breakfaster makes himself at table by buttering a piece of bread and choosing p a a-l æ g — tongue, salmon, salads, anchovis— from one of a dozen tempting dishes on the table, with which he covers the buttered bread, and cuts the impromptu sandwich with knife and fork.

When we had eaten, two of the daughters went to finish decorating the Christmas tree. I offered my help, but the suggestion was firmly rejected. In fact, I was told that I would not even be permitted to see the Christmas tree until seven that evening. The rest of the young people and myself took skates and climbed down into the moat, where the ice was excellent. The Danes are superb skaters. One of the daughters, the charming Comtesse Mathilde, aged eighteen, carved all manner of figures in the ice, from hearts and arrows to the features of her sister's lover. When we heard the music of a waltz from the castle, the Danish members of the skating party proceeded to waltz on the ice with as much apparent ease as though they were on a ballroom floor. Later in the afternoon, we played hockey on the lake, the young ladies lining up against the men, and obtaining an overwhelming victory. It is only fair to say that they outnumbered us six to four, and Diana in the hunt was never swifter and more agile than a Danish girl on skates.

After dark, which means the middle of the afternoon in that northern clime, we went back to the house and put on our furs to sleigh to the village church for the annual Christmas Eve service at five o'clock. We drove in a long procession of sleighs toward the village, from which direction we were greeted by the ringing of Christmas bells. It was snowing slightly when we drove down the village street. Every window was illuminated with candles, and in nearly every home we could see a Christmas tree festooned with tinsel. On several doorsteps I noticed bowls steaming as though they contained hot food.

"What are those bowls for?" I asked the Countess, with whom I was driving.

"Do you not have that custom in America?" she asked. "In Denmark you must set out oatmeal on Christmas Eve for the Nixies. They, you know, are little red-jacketed old men with long white beards, and are not higher than a man's knee— and," she added, "you may have noticed those bundles fastened to the shutters. They are sheaves of wheat for the birds."

* * *

When we descended at the door of the little old church it was already full, and a crowd was gathered outside in the snow, straining their necks to catch a glimpse of the candles on the altar. The Count bowed to the farmers, as they opened a passage for us to pass through, and addressed many of them pleasantly by name, wishing them a Merry Christmas. The interior of the church was green with spruce and laurel, and softly illumined by concealed lights, while two enormous white candles burned on the altar before an oilpainting of the Babe in the manger. At five the smiling young rector came forward in his black gown, with a thick white starched ruffle around his neck, resembling an Elizabethan collar. The entire congregation joined heartily in the songs and Christmas carols, and outside in the churchyard we could hear the voices of the greater throng who stood in the snow.

We drove home in a blinding snowstorm. Hot tea, Yule cakes, and candy awaited us, to stay our hunger until it was time to uncover the Christmas tree. Suddenly the lights in the drawing-room, where we were, went out, and two folding-doors were swung open into a room I had not seen before. There as a dazzling array of lights, and in the center stood the Yule tree, its top brushing the ceiling, its branches ablaze with hundreds of candles. We formed a great circle around it, and when the heirs of the castle had gathered in the far side of the room, there came in the servants of the household, a score or more. One of the footmen brought in a basket of prayer-books, which the Count himself distributed, and from them we sang one of the beautiful Danish Christmas carols. When it was done, I glanced toward the servants, expecting to see them wreathed in smiles over the happy occasion. Not at all! Tears were streaming like April showers from the old housekeeper's eyes, and the butler was sobbing audibly. The young Comtess Mathilde saw the direction of my glance, and whispered:

"Do you know why they are crying? It is because they are thinking of the days when my grandfather was living; the servants loved him so rich, and he was so good to them Christmas Eve."

* * *

Just then the soft notes of a violin filled the room. A one-legged soldier, evidently a veteran of the German wars, his breast gleaming with gold medals, sat on a pine log in a corner of the room, playing his fiddle. We all joined hands and danced slowly around the tree, singing, as we danced, another Christmas song.

The Count, mounting a table, made a Christmas speech, welcoming the servants, and then, as the parcels and boxes were handed him one by one, he called off the names. I found myself honored with a cigarette-case bearing the family's arms, and several little souvenirs of royal Copenhagen porcelain, not as large, naturally, as the porcelain lion which ex-President Roosevelt re-

ceived during his visit to Denmark. An hour of confusion and laughter passed in distributing all the gifts, until the floor was deep in tissue paper, after which came the summons to dinner.

We assembled in the dining-room, little Comtess Karen, a bright-cheeked, flaxen-haired girl of fourteen, clapping her hands excitedly and urging us to hurry. The Count went the rounds with a visiting card in the palm of his hand, from which he read the seating at dinner, then through a long series of dimly lighted apartments we marched slowly into the dining-room, where the mighty feast was spread. I shall not soon forget that dinner with its good foods and wines, the low laughter of the women, and the complimentary speeches of the men. The table was illuminated by a score of diminutive Christmas trees, each containing half a dozen tiny candles. At each place there were snappers and little mementoes, such as stuffed nixies—the little white-bearded Danish Christmas folk. At each place stood a tiny Danish flag, except at mine, which was thoughtfully decorated with a Star-Spangled Banner. Low overhead hung festoons of laurel, and, according to Miss Karen, the shadows in the far corners of the room were full of real nixies, little old men and women who had been friends of the family for centuries, who were dancing now with glee to see the new generation of young folks so happy on Christmas Eve.

* * *

Between every course of the dinner the stalwart Count rose to propose a toast, now for "our first American guest," now "our engaged couples," and twice "our dear grandmother, long may she be with us." After every toast we all rose and drank, uttering the Danish word for health, S k a a l ! The grandmother watched it all over her spectacles with kindly eyes.

After the reindeer came the goose, and after the goose a blazing plum pudding, an English departure, I was told, for my benefit. The courses were brought in by smiling and happy retainers, clad in the full regalia of the family, with old feudal swords clanking in the scabbards at their belts. Toward the end of the repast came nuts and confections and strange Danish delicacies, including a favorite Danish dessert called R e d G r o d, and when the hour grew late, the old grandmother leaned over to the Count and said: "I think we may drink the last s k a a l now." We all arose with our host, and after he had made a little speech, wishing us all joy in the coming year, we returned to the drawing-room.

At ten o'clock the next morning the entire family were gathered in the hall to say farewell to me. Outside, the Count's best sleigh stood waiting, a coachman and a footman on the box, each clad in a great coat of glossy black bearskin. The Count and the Countess kindly expressed the hope that I would visit them for a longer time when next I came to Europe. I thanked them one and all, praised the castle, praised Denmark and everything Danish, especially the Danish Christmas Eve. I shall never forget the fresh Christmas faces of the five pretty daughters grouped in the doorway as their father acccompanied me to the sleigh and shook hands for the last time.

In two minutes the castle bells were ringing behind me; in two hours I was at my hotel in Copenhagen; in two months I had landed in New York. But not even the impressiveness of the familiar skyscrapers and the welcome bustle of Broadway could quite obliterate from my memory the quiet joy and beauty of that Christmas Eve in an old Danish castle.

SMAAHISTORIER FRA DET VIRKELIGE LIV.

Af FERDRUP.

I.

En "Greenhorn."

Andreas og Peter var Brødre og Sønner af en jysk Husmand. Der var ikke noget usædvanligt i deres Opvækst. Drengealderen delte de mellem Skolen og nogle Gaardmandskreaturer saaledes, at Skolen lagde Beslag paa Drengene om Vinteren ogGaardmandskøerne om Sommeren. Men begge Pladser fyldte de til Vedkommendes Tilfredshed, og ud over det, at de jævnlig laa og sloges med Landsbyens andre Knægte og derved ofte fremkaldte et Forbitrelsens Udbrud hos Landsbyens ældre Damer, hvis Poder kom tudskraalende hjem og beklagede sig over at være blevet pryglet af Jens Petersens Knægte, saa var der ellers intet uvornt ved Drengene.

Efter at de det sidste Skoleaar havde gaaet til Konfirmationsforberedelse og klaret Eksaminationen paa Kirkegulvet med Glans, kom de i Lære i den nærmeste Købstad. Andreas blev Smed og Peter Skomager.

Andreas, der drømte om at blive en Thomas Edison Nr. 2, blev en flittig Elev paa Byens tekniske Skole og studerede alt, hvad der blot smagte af Maskineri og Elektricitet. Kun Skade, at Værkstedet lagde Beslag paa hans væsentligste Tid fra Kl. 6 Morgen til 7 Aften, saa da han omsider blev Svend, var han ikke kommen stort videre end til at gøre en god Arbejdstegning. Saa gik Turen til Københavh, alle unge Provinsianeres forjættede Sted, men her var Forholdene i det praktiske Liv heller ikke stort bedre. For sit Svendestykke i Provinsbyen havde han opnaaet en Sølvmedaille. Men en københavnsk Fabrikant bryder sig ikke stort om Svendenes Sølvmedailler; for ham gælder det mest om, at en Svend har et Par raske Hænder og kan faa Arbejdet til at glide mellem Fingrene. Det kunde nu Andreas, og hver eneste Arbejdsdag stod han ved Skruestikken, snart skrællende en overflødig Kant af med Mejslen, og snart med Filens lange, kraftige Strøg forvandle de raat smedede Genstande til fine glinsende Maskindele. Men Drømmene om Storhed

paa Maskintekuikeus Omraade blev ikke til Virkelighed; han blev ligesom sit Arbejde kun en Del af det store Samfundsmaskineri. Saa en Dag fandt han sig i Besiddelse af 5—600 Kroner opsparet Arbejdsløn.

Han smed Hammer, Mejsel og Fil, pakkede Kofferten og rejste til Amerika.

Han havnede ikke, som han havde haabet, paa et af Edisons Værksteder, men paa et "railroad shop" i Chicago. Han var flittig og sparsommelig som før, men Idealet om noget stort laa lige fjærnt. Arbejdet var omtrent det samme som i Danmark — kun med den Forskel, at han her kunde opspare en Dollar, hvor det før kun blev en Krone.

Aarene gik, og en skøn Dag "tog han sin Tid, gjorde Kontrakt med et Bryggeri og blev Saloonkeeper.

Peter, der som før bemærket, lærte Skomageriet, havde ikke stor Brug for tekniske Skoler. Om Dagen pløkkede han Støvler, gamle og ny i Flæng, spændede, stak Stropper i, durknejede, binejede og løb Byærinder for Mester, Madammen og Svendene. Der var kun et, Peter dyrkede lidenskabeligt, og det var Gymnastiken. Han sprang overlangs paa Hesten uden at røre en lang Støvle og over fem Hatte anbragt paa Saddelpuden. Hans Bomspring tvæjre eller venstre, helt udvendig eller Hovedspring, var det flotteste, Holdet præsterede. Peter forsømte ikke en Øvelse, før ogsaa han blev Svend og fik Københavns-Feber. Men at være Skomagersvend i København var i den Tid ikke nogen lukrativ Forretning, og tilmed var Peter ikke saa sparsommelig som Broderen. Han blev noget af en Bysvend, og af og til hændte det, at hans gamle Vane fra Drengedagene, nemlig at slaas, vendte tilbage, og saa var Skomageren ikke rar at bides med. Med Broderen vekslede han jævnlig Breve, og en vakker Dag satte ogsaa Peter Kursen mod det fjærne Vest. Han kom over Atlanten som Mellemdæksopvarter, men over kom han.

Peter var mindre heldig end Broderen, da Haandskomageriet i Amerika var ved at blive en Saga blot. Men da Appetitten var lige god, enten man lavede Støvler i Haand eller paa Maskine, saa maatte han jo se sig om efter noget at stille Sulten med, og da der var særligt lokkende Tilbud om Jærnbanearbejde i Florida varede det ikke længe, før Peter haandterede Hakke og Skovl dernede. I Pavserne prøvede han paa at gøre Kokken i "railroad campen" begribeligt, at det var noget Svineæde, han lavede, og om Natten delte han Tiden mellem at slaas med Moskitterne og prøve paa at sove. Hans Hals og til Dels hans Hoved lignede en for længe brugt Naalepude; der saas Huller og Mærker af Stik overalt. Intet Under, at vor Ven bandede saa smaat over dette herlige Land; thi ikke en Gang hans Genvordigheder blev vejet op med Guld — tværtimod syntes Regnskabet altid at balancere med Indtægt og Udgift. Naar railroad "contractoren" havde fradraget sit for Logi, Tobak, Støvler, "overalls" osv., var der intet igen. Saa en skøn Dag "trampede" Peter mod Nordvest.

Han fik Arbejde nu og da hos Farmerne, men ogsaa dette var en mager Forretning, hvad Sølvtøjet angik; Kosten derimod var som Regel god. De havde Raad til at spise, da der var en saadan Overflod af Fødevarer, at det var som altid i sløje Perioder næsten umuligt at sælge noget.

I Kansas City fik han Arbejde i en "livery"-Stald med at passe Hestene. Nu er der jo Forskel paa at pudse Støvler og strigle Heste, og da nogle af vore firbenede Medskabninger ikke har den forudne Sans for Renlighed og til Tider giver deres Uvilje Luft paa en temmelig "haardhovet" Maade, forstaar man, at Peter efter at have faaet et kraftigt Spark af een af de første Heste, han striglede, saa baade Strigel og Kardæsk røg Pokker i Vold, blev mere end almindelig ærgerlig og gav Hesten en tilsvarende Omgang med Næver og Støvlesnuder. Forestillingen blev dog afbrudt af Liverymanden, og Peter opnaaede ikke en Gang at blive afskediget med Tak og langt mindre med "cash."

Men Peter havde sat sig for, at han vilde til Chicago og besøge sin Broder, der for Resten ikke anede, hvilke Genvordigheder hans yngre Broder havde at kæmpe med. Følgelig gik det til Fods og pr. Jærnbane, og af og til mødte han andre Lidelsesfæller, men da hans Ordforraad af det engelske Sprog var meget begrænset, spildte han ikke Tiden med Snak.

En Morgen, han atter var paa Vandring, mødte han et Par Ungersvende, som af fuld Hals sang "Der vandred en Yngling ved Ladegaardens Aa." Naturligvis var de Danske og ejensynlig inspirerede til Sangen af en Aa, som løb langs Jærnbanelinien. Selvfølgelig gjordes Holdt, og snart var man i Færd med at drøfte Tidens store Spørgsmaal: Arbejdsløsheden og Midlerne mod den.

I Nærheden af Banelinien laa en By og en stor Fabrik. Det var en af disse Byer, hvis Befolkning næsten udelukkende er afhængig af Fabrikens Drift — det er Byens Madspørgsmaal, om Fabriken gaar med fuld Tid eller ej.

Fra Hovedbanen førte nogle Sidespor ind til Fabriken, og paa et af disse holdt et fuldtlæsset Tog af Kulvogne, hvis Indhold et Par Mænd var ved at aflæsse.

Mens de sidder paa Jærnbaneskraaningen og iagttager Kullossernes Arbejdsiver, siger en af Danskerne: "Det vil sgu ta'e dem lang Tid, før de faar det skovlet af."

"Mon vi ikke kunde faa et Job der?" ytrede en anden. Ideen blev straks grebet, og i Fabrikens "office" blev de antaget, hvis de vilde losse Kul for fem Cents pr. Ton.

Snart efter var de forsynet med Kulskovle, og Kullene rullede lystig udenbords, medens Svedeu trillede ned over Ansigterne og i Forbindelse med Kullene farvede dem til ægte, ublandede Negere. Hver "car" holdt ca. 30 Tons, og om Aftenen havde hver af dem begyndt paa den anden "carload."

Kullosningen fik ogsaa Ende, men den havde givet et Bidrag til Rejseudgifterne, saa Peter, efter at Fabriken havde faaet sin

Aarsforsyning af Kul aflosset, kunde spendere en Jærnbanebillet paa sig selv til Chicago.

Broderen blev overrasket og glad ved Peters Ankomst; men Arbejde i Chicago var vanskeligt at opdrive, for ikke at sige umuligt, og det blev derfor aftalt, at Peter skulde passe Saloonen i Morgentimerne Han forstod nok af Sproget til at servere en Øl eller Whisky. Det sidste var det mest efterspurgte, da der altid var Folk, som troede paa Nødvendigheden af en "Øjeaabner." I Pavserne gjorde Peter Saloonen ren efter den foregaaende Aftens lystige Selskab, for at den atter kunde faa sit "indbydende" Udseende.

En Morgen kommer et Par Fyre ind og forlanger Whisky. Peter sætter Glassene frem og vender sig om for at tage Flasken med Gudedrikken. Da han atter vender sig om mod "bar'en" med Flasken i Haanden, staar han Ansigt til Ansigt med en Mand, der med en hævet Revolver og en kortsnappet Anmodning kommanderer "hands up!" Men Peter var stædig fra Fødslen af, og i Stedet for at parere en Ordre, han knap nok forstod, snappede han med en lynsnar Bevægelse Revolveren, et Bomspring over "bar"en og drak "Holdupmanden" en Skalle, saa han slog en baglænds Saltomortale og nær havde taget Kakkelovnen med paa Rejsen. Den anden Røver sprang til og ud af Døren som en Raket, medens Peter samlede Revolvermanden op, gav ham et Par Klaps og smed ham ud i Rendestenen. Da han senere undersøgte Revolveren, viste det sig, at den ikke var ladt, saa for saa vidt havde han ikke været i Livsfare. Maaske Manden bare vilde have drevet lidt Spøg med en "greenhorn."

* * *

Et Par Aftener efter sidder et Par gamle Dansk-Amerikanere og drøfter Begivenheden.

"Det var nu ligegodt rask gjort," siger den ene.

"Ja, men det var da taabeligt alligevel." svarer den anden, "og han vilde da heller ikke have gjort det, hvis han ikke var en greenhorn."

* * *

Der er gaaet mange Aar siden den Tid. Andreas har for længe siden opgivet at sælge Øl, da Byen, Bryggeren og Husværten tog Fortjenesten, og Peter skænker heller ikke mere Whisky for Revolvermænd.

De sidder ikke des mindre godt i det og hører til de velhavende, prominente Danske.

STATEN NEW YORKS LANDBRUG.

For kort Tid siden fremkom i et dansk-amerikansk Blad en Meddelelse om ,at en dansk Mand ved Navn **Moldenhaver** havde paataget sig den Opgave at skaffe danske Landmænd til at forpagte eller købe Farme i Staten New York. Bladene har forøvrigt jævnlig omtalt, at der stod et meget stort Antal New York Farme ledige, et enkelt Blad har endogsaa anslaaet de ledige Farme til 300,000. Men dette Tal synes dog at være betydelig overdrevet. Der er dog al Grund til at advare danske Landmænd mod at forpagte eller købe Farme i Staten New York, før de nøje har sat sig ind i Markedsforholdene for Landbrugsprodukter. Der var fornylig en Meddelelse i de amerikanske Blade, at Prisen paa Mælk leveret af Farmere i New York var 12 Cents pr. **Gallon,** og at det var den højeste Pris, der var betalt i mange Aar.

Der er ingen Grund til at antage, at New Yorkerne faar Mælk billigere end de fleste andre Storbyer. Det tyder nærmest paa, at der i New York eksisterer en Mælke-Trust, som flaar baade Producenterne og Konsumenterne, og det er temmelig afgjort, at det samme gør sig gældende ogsaa for andre Landbrugsprodukter. Med en Pris af tolv Cents pr. Gallon for Mælk kan det umulig betale sig at farme, især hvis Forpagtningsafgiften er høj.

Derfor raader vi vore Landsmænd til at undersøge Markedsbetingelserne nøje, før de indlader sig paa at overtage Farme i Staten New York.

Dansk-amerikansk Stevne. Man beder os optage følgende:

I Fortsættelse af de tre Stevner, som har været afholdt paa danske Højskoler, vil der til Sommeren blive afholdt et lignende paa Vestbirk Højskole.

Til Deltagelse i dette indbydes herved Danske i Amerika — Mænd og Kvinder, gamle og unge.

Disse Stevner har vundet en saadan Yndest, at nogen nærmere Anbefaling af dem er overflødig. Deres Grundpræg er: Møde mellem Danske hjemme og ude til Fremme af Fællesskab og Forbindelse i dansk Aandsliv, saa de, der gæster Fædrelandet, kan lære dette og Folket at kende, medens man her hjemme kan lære Udvandrerne, deres ny Hjemland og deres Børn at kende.

Dagene for Stevnet er endnu ikke fastsat; men det bliver først i August. Om Emner og Ordførere vil der siden blive givet Oplysning. Danske i Amerika, som ønsker at foreslaa Emner til at tale og forhandle om, og Talere, som de mener bør føre Ordet, bedes sende saadanne Forslag til Forretningsudvalget for Stevnet: Forst. Grønvald Nielsen, Præsterne Jacob Holm, F. Brun og R. R. Vestergaard samt

A. BOBJERG,
Istedgade 10, Horsens.

UGLEN

(The Owl)

Published by
MICHAEL SALOMON

Main Office
1141 J Street, Fresno, Cal.

Editors:
F. HUROP.
MICHAEL SALOMON.

Issued the 20th of each month. $1 per year
Outside of United States $1.25 per year.

FRESNO, 20. December 1910.

Naar De flytter, da glem ikke at lade os vide Deres ny Adresse.

Hr. Eyvind Lange er Uglens Befuldmægtigede i New York med Forstæder.

ROMANTIK OG REALISME.

Johan Skjoldborgs litterære Betydning.

(Den efterfølgende fortræffeligt skrevne Artikel er venligst overladt Uglen af Hr. Redaktør Emil Opffer. Artiklen var skrevet og sat i Typer for "Dansk-Amerikaneren," men naaede ikke Offentliggørelse paa Grund af nævnte Blads dødelige Afgang. Forfatterens Meninger og Synspunkter egner sig ypperlig for Diskussion og burde fremkalde en saadan i Uglens Spalter.—Red.)

Til langt ind i forrige Aarhundrede var Landlivet i Danmark bare Uskyldighed og Idyl — for saa vidt som det afspejlede sig i Kunst og Litteratur i alt Fald. De skønne Kunsters Dyrkere var Aandsaristokrater — trænerede Akademikere, især af Overklassen. Deres Kendskab til Bondestandens Tilværelsesformer herredes væsentligt fra den klassiske Oldtids bukoliske Digtning. Eller den støttede sig til Reproduktioner af gamme-franske Pastoraler a la Vatteau, hvor operetteklædte Hyrder træder Dans paa idylliske Enge til Rørfløjtens Toner. Endog Digtere, som levede og aandede blandt Bønder, indkapslede sig i deres eget Jeg. Hentede Motiver fra Tankernes og Drømmenes Verden i Stedet for efter Gøthes Raad at gribe "hinein in's volle Menschenleben." Bag sin Plov gik Chr. Bredahl og digtede Bloddrammaer i femfodede Jamber og Mads Hansen sang sine eenfoldige Viser til Danmarks Pris. Selv en realistisk Natur som St. St. Blicher maatte jo befolke sin Hede med aliehaande Væsner af eksotisk Herkomst, oplive den begivenhedsløse Dag med fantastiske Situationer. Staar Chr. Winthers "Træsnit" — deres poetiske Skønhed ufortalt — ikke Virkeligheden næsten lige saa fjærn som Vatteaus Malerier? Og er det ikke betegnende, at denne Landalmuens Troubadour er foreviget i et berømt Maleri, der fremstiller ham paa en "Spadseretur i Nordsjælland." I høj Hat og Søndagsfrakke smiler han apollonisk til det landligt kurtiserende Par bag Havegærdet. En Spadseretur — mere behøvedes der i de Dage ikke for at opnaa den Inspiration, der erstattede Kendskabet til Emnet. Den landlige Uskyld og Poesi var et "fait accompli" og krævede ingen Forstudier. I denne dukkede man sig ned og tog et Foryngelsens Bad, naar eens Sjæl var træt af Byens Overforfinelse og Immoralitet. Bondelandet er "kornrige Vange" og "guldbegroede Agre," en paradisisk Overflade uden Kløfter og Afgrunde, uden Jordbund for de Lidenskaber, der andet Steds gør Menneskene selviske og onde. "Helligdagen aarle heuter Byens Folk til Skovens Hjem, og i Søndagsklæder venter Eng og Mark og Skov paa dem" hedder det i en berømt Sang. Og i "St. Hans Aften Spil" synger taknemlige Skovgæster paa Kapervognen:

> Saa friske, saa sunde
> de Bønder vi se —
> ved kolige Lunde
> de hvæsse den blinkende Le."

Hvilket Spring fra denne lyksalige Blindhed og til Zolas alt for glubske Skarpsyn. I sin Iver for at komme Sandheden nær forfaldt Naturalismens Mester til den modsatte Yderlighed. Thi ogsaa han stod jo Bondestanden fjærn, og hans "documents humain" er Andenhaands-Resultater. "La Terre" er et Rædselskabinet for menneskelig Skrøbelighed og Usseldom.

Paa dette Tidspunkt havde Bondelitteraturen jo ogsaa faaet sine Prætendenter i dansk Bogverden. Jordens Dyrkere var ikke længere bare litterær Statist i broderede Seler og Straahat, han havde faaet Hovedroller tildelt. I Stedet for Pastoralerne fik man nu Genrebillederne, men festligt pyntede og søndagsslikkede som hos Exner. Skolelitteraturen havde taget sig af Bondemanden og anbragt ham i Almanaknovellerne med røde

Kinder og violblaa Øjne. Der er hvidt Sand paa hvide Gulver, Hyacinther bag blanke Ruder, Bornholmer i Krogen og Solskin over det hele — Hjerterne inklusive. Det er altid noget om Kærlighed med en forsonende Udgang, moderate Mesalliancer mellem det store Hartkorn og det lille. Litterært staar Schandorph vel adskillige Trin højere end Anton Nielsen, Zacharias Nielsen og de mange andre af Slægten Nielsen. Men hans Figurer er alle godmodigt karikerede. Som alle gode Karikaturer har de visse afgørende Træk tilfælles med Originalen ("Svedenheden" f. Eks.), men Portrætter er de ikke. Paa hans overbærende Smil mærker man, at den Filologs Hjerte hang med stærkere Baand ved den klassiske Kultur end ved Aandslivet, saaledes som det ytrer sig i Tullebølle og omliggende Distrikter.

Det blev **Henrik Pontoppidan,** som gjorde det første alvorlige digteriske Forsøg paa at skildre Landproletariatets Liv. "Fra Hytterne," som udkom 1887 og vakte betydelig og fortjent Opmærksomhed, bragte noget ganske nyt og ukendt. Her var Romantikens Skær omsider ganske slukket, og man saa stakkels fattige Mennesker sidde bedrøvede til Huse under de usle Straatag. Uheldigvis lod Pontoppidan Emnet ligge med dette ene fragmentariske Forsøg, der kun beskæftiger sig med Undtagelsessituationer. Han følte vel selv, at han aandeligt og især socialt stod dette Milieu for fjærnt. Selv siger han, at andre og mere kaldede greb Opgaven efter ham.

Thi en ny Slægt havde vokset sig stærk. Efter Gaardmændenes Vækkelse var Husmændenes fulgt, og socialdemokratiske Ideer havde gennemtrængt store Dele af Landproletariatet. Af selve Almuens Rod var groet et nyt Digterku.d uden Guldharpe, men med vaagne Øjne og hjertevindende Stemmer. Demokratiet havde erobret Parnasset, et Parnas af Naturbegavelser uden Universitetsgrad, Daglejere, Skomagere, Landsbyskolelærere. Men disse Autodidacter gjorde mangen Kathederlærd til Skamme ved sjældne og grundige Kundskaber erhværvede i kummerlige Fritimer. Og et Særmærke ved dem alle var, at de blev deres Fortid tro. Ikke om Livet i Højsale og Hjerteslag bag Silkeskrud sang de, da de vandt frem; de sang i det hele taget ikke, thi de Emner, de havde paa Hjerte, egnede sig ikke til musikalsk Behandling. Med gribende, træfsikre Ord fortalte de om Forbandelser uden Tal, som gror i Armodens Mistbænk, om Livet blandt de Navnløse, af hvilke de selv var Skud. Betegnende nok hedder disse Mænd alle sammen noget meget almindeligt med -sen, de klingende Pseudonymer — Aakjær, Nexø, Skjoldborg osv. — er Navnene paa deres Fødebyer. Ligesom Upton Sinclair har **Skjoldborg** kummerligt kæmpet med Fattigdommen i allehaande smaa Næringsveje, før han vandt sit Forfatternavn. For Nexøs Vedkommende gik Vejen til Parnasset ligesom for Gorkis igennem et Skomagerværksted. Men før han naaede saa vidt, havde han tilbragt en skøn Barndom som forældreløs Vogterdreng hos en Storbonde. Sine Minder fra denne Tid har han nedlagt i Førstedelen af "Palle, Erobreren," maaske den betydeligste Bog, som i det sidste Tiaar har set Dagens Lys i dansk Bogverden.

Blandt dette Nutidskuld af Folkelivsskildrere og sociale Digtere staar **Johan Skjoldborg** i første Række. Ligesom Nexø og Aakjær behandler han Landalmuens Liv, og ligesom disse kommer han dem i sine Skildringer paa saa nært Hold, at man skulde synes det umuligt at naa videre. Han er de smaa Husmænds, Landarbejdernes og Løsgængernes Digter. Han har ikke valgt dette som "Specialitet," "faute de mieux." Han har overhovedet ikke valgt. Emnerne har trængt sig ind paa ham med hele Erindringens Vælde, skreget mod Himlen i deres drøvelige Nøgenhed, og han har fulgt Kaldet. Og hvilken Sum, ikke blot af digterisk Kunnen, men ogsaa af ren menneskelig Viden og Forstaaen har han ikke nedlagt i Bøger som "Gyldholm" (1902) og "Bjerregaarden" (1904). Endelig er Landproletariatets hidtil stumme Masse modnet til aandeligt Virke og har faaet Talens Brug. Herefter har den ikke mere Bud til de lærde Skjaldes skønne Misforstaaelser. Den har selv faaet Stemme, og med hvilke sært gribende Ord fanger den nu ikke vort Hjerte!

De lærde Skjalde! Ja, de havde det nemt, de gode, gamle Digtere, som vandrede omkring med Næsen i Skyerne i Forventning om en Undfangelse ved Musernes Gunst. Kom den, skrev de væk om det, de kendte, og det, de ikke kendte, hvilket sidste var Hovedmassen. Ingemanns Kæmperoman "Landsbybørnene" er jo ingenlunde noget helt ringe Værk. Og alligevel, hvilket Monstrum af naive Vildfarelser, hvilket Ukendskab til Vilkaar, Sæder og Vaner, Sprog, Tanker og Følelser hos de Menne-

sker, han lader optræde! Her er end ikke Tilløb til Virkelighedsskildring, medens hver Sætning i Skjoldborgs Bøger har Paralelsteder i Livet. Og hvorledes skulde det være andet, naar den enes Operationsfeldt er Boghylden, hvor den andens er Verden. Skjoldborg sidder aldrig og venter paa Inspirationer, han savner aldrig Emner. Livet omkring ham, Fattigmandens graa Tilværelse, Hverdagens Trædemølle er opfyldt deraf.

Hvad Gerhard Hauptmanns "Væverne" er paa Teatret, er "Gyldholm" og "Bjerregaarden" i Bøgernes Verden. Ikke velkonstruerede Handlinger med Knytninger og Løsninger i ordnede Grupper, mere en sammenhængende Række Episoder fra Proletariatets Liv og Kampe.Disse erProblembøger, ganske vist, men kemisk fri for de ukunstneriske Deklamationer, hvoraf Brandesianismens Førstegrøde var opfyldt. Hos Skjoldborg ligger Problemet i selve Emnets og Begivenhedernes Natur, som gennem sine Konsekvenser sætter sig selv under Debat og virker agitatorisk. Naturligvis præker Skjoldborg f. Eks. ikke Politik i sine Bøger, ingen god Kunstner gør sligt. Og dog kan man være sikker paa, at en Bog som "Bjerregaarden" har ført Tusinder af forhen indifferente Landarbejdere over i Socialdemokratiets Rækker.

Derfor virker Skjoldborgs (og Nexøs) Bøger med Overbevisningens hele Styrke, fordi han ikke blot selv har set og hørt, men for en stor Del ogsaa selv har oplevet, hvad han skildrer — følt Vægten af disse Livets Byrder paa sine egne Skuldre. Hans Hjerte slaar ikke for, men med de Personer, han skildrer. Og atter deri adskiller han sig jo fra Digternes Flertal. Vi ved jo f. Eks., at Holger Drachmann, Søens og Sømandens Digter, havde samlet Størsteparten af sit Materiale som Landligger ved visse Fiskerlejer, hvor han ogsaa i Samtaler med spøgefulde Ulke opsnappede de maritime Vendinger, som han bagefter anvendte i sine Bøger til Sagkyndiges Forfærdelse.

Ogsaa Skjoldborg kunde jo have nøjedes med at løse Kahytsbilliet til en Øresundsdamper, da han en Gang følte Trang til — ikke at gælde for Søens og Sømandens Digter — men at give en enkelt Skildring af Sømandens Liv. Eller rettere sagt — han kunde ikke. Nej, før han bare tangerede Emnet, tog han Hyre som Matros og drog paa Langfart med en Kutter et halvt Aars Tid eller mere. Og Resultatet blev "Søfuglen."

Nu kommer Skjoldborg til Amerika. Vi ejer Mindet om mange glade og indholdsrige Aftener tilbragt i Selskab med Skjoldborg i hans hyggelige Hjem i Pilealleen paa Frederiksberg. Og vi kan ikke ønske bedre end, at Skjoldborg herovre maa møde en Gæstfrihed, der kan staa Maal med hans egen. Af Venner vil han sikkert vinde mænge. Ikke mindst blandt dem, der ikke blot i Bøgerne, men ogsaa hos Bøgernes Skaber sætter en bramfri Natur og et godt Hjerte over Svulst og Effektmageri.

CHAS. RYBERGS TALE VED SKJOLDBANKETTEN I CHICAGO.

Efter Forfatteren Skjoldborgs Foredrag i Brodersamfundsloge Nr. 17 i Chicago blev der afholdt en Banket til Ære for den besøgende Forfatter, og Hr. Charles J. Ryberg holdt i Aftenens Løb følgende Tale, som er gengivet ordret efter Talerens Manuskript:

"Hr. Toastmaster! Hædersgæst! Mine Damer og Herrer!

Min Toast skal være en Hilsen til dem derhjemme — fra os herovre. En Bøn til vor Hædersgæst om at bringe vor Hilsen og vore bedste Ønsker til de kære i Landet, vi forlod for at blive Borgere i det Land, intet andet kan sammenlignes med — Landet af frie Mænd og hvide Slaver, — der har de fineste Kirker og 43,673 Beværtninger, — der har de fleste Bibler og Kanoner. Skyskrabere og Tenementhuse — Millionærer og Brødløse — Præster og Drukkenbolte — Trusts og Tramps — Penge og Arbejdsløshed — Velstand og Elendighed.

Landet, hvor man kan faa en god Bibel for 15 Cents og en Snaps daarlig Whisky for 5 Cents. Hvor vi havde en Mand i Kongressen, som havde 3 Koner, og mange i Tugthusene, fordi de har 2 Koner. — hvor nogle Mænd laver Pølser af deres Koner og andre Gudinder, — hvor man sætter en Mand i Fængsel, naar han ingen Penge har, og mulkterer en Mand, som forkynder Guds Ord frit paa Gaden, — hvor vi har 400 Mænd i Kongressen for at lave Love og 9 Mænd i Højesteret for at kuldkaste dem, — hvor god Whisky laver daarlige Mænd og daarlige Mænd laver god Whisky, — hvor "the best citizen" er en indvandret Dansker og den daarligste den indfødte Indianer — hvor Mænd stemmer paa det, de ikke vil have, af Frygt for, at de ikke faar, hvad de stemmer for, — hvor "Niggers" har Stemmeret, men Kvinderne ikke, — hvor en aMnd stemmer for en Ting en Dag og forbander det 364 Dage, — hvor der betales $15,000 fr en Hund og 15 Cents Dusinet til en fattig Kone for at sy et Dusin Skjorter, — hvor man skærer dem ud, som udretter noget, or roser dem, som intet formaar, — hvor Uldjyder bliver Fabrikanter og Akademikere Skraldemænd.

Landet, hvor Checkbgen taler og Retfærdigheden sover — hvor Misundelsen gennemsyrer vort selskabelige og politiske Liv, og hvor Fanden staar paa Gadehjørnerne og ler af os.

Hils Danmark og sig til det danske Folk, at her — idette Land — har vi den største Samling af gode Ting og daarlige Ting — i alle Størrelser, Former og Kulører — kun har vi ikke noget, som kan erstatte vort Modersmaal."

* * *

Hr. Rybergs Tale har vakt en hel Del lokalt Rabalder, og da den gennem Pioneren yderligere er bleven spredt ud over det ganske Land, er der jo al Udsigt til, at den vil give Anledning til megen patriotisk Spalteføde. Vi skal indskrænke os til at sige, at Talen ikke er "fair" overfor Amerika. Modsætningerne, som Hr. Ryberg fremdrager, er fælles for alle Lande med store Byer. Hvis han særlig havde rettet sit Angreb mod det amerikanske "Hykleri," eller anden national amerikansk Skrøbelighed, vilde han have kunnet præstere en tilstrækkelig kras Tale uden at omme op at slaas med Vindmøller; men som den er, giver Talen et let Don Quixotesk Indtryk. Helt "unfair" er den, fordi Ryberg ikke nævner Amerika som Mulighedernes Land — han kunde have nævnet "homestead"-Retten, "claim-stake"-Retten og mange andre kloge og liberale Foranstaltninger, der gør det muligt for fattige Emigranter med ranke Viljer at bane sig Vej til rimelig økonomisk Uafhængighed. Men sligt vilde vel ikke være faldet i Samklang med Talens kunstigt bygede Ordstilling. Hr. Ryberg, der har været herovre i saa mange Aar, kunde med Udbytte læse Prf. Karl Larsens Bog om Amerika og dets Vilkaar.

Naturligvis maa man respektere Ryberg for hans Mod til at tale uforbeholdent, og ingen tviver vel om, at det er hans gode Hjerte overfor Samfundets smaa og undertrykte, der har faaet nam til at løbe løbsk. Men selv i vort fæles saa kære København kunde Ryberg have brugt det meste af sin Vægtskaalsmoraliseren. Der kan man ogsaa spendere mange Penge paa en Hund og give en fattig Kone Sulteløn for haardt Arbejde. Der bliver Uldjyder ogsaa undertiden Fabrikanter, og naar man der holder Haanden over Akademikere, som her i Amerika bliver Skraldemænd — ja, saa kan man godt gaa ud fra, at de burde være Skraldemænd.

HVOR MAN SKAL INDMELDE SIG SOM MEDLEM AF DANSK-AMERIKANSK SELSKAB.

Til Redaktionen af "Uglen,"
Fresno, Calif.

Tak, fordi De henleder vor Opmærksomhed paa en Indsenders, Herr L. Frølunds, Forespørgsel i "Uglens" November Nummer.

Dansk-amerikansk Selskabs Adresse er:

7607 Oglesby Avenue, Chicago,

hvortil ale Indmeldelser bedes sendt. Kontingentet er for ordinære aktive Medlemmer $3 om Aaret (intet Indskud), og for livsvarige Medlemmer $25 een Gang for alle.

Vi vil være Dem meget forbunden, om De vil være saa elskværdig at lade disse Oplysninger gaa videre til Forespørgeren gennem Deres Tidende og siger Dem paa Forhaand Tak for denne Velvilje.

Med Højagtelse
DANSK-AMERIKANSK SELSKAB,
A. M. PETERSEN, Sekretær.

AFSKED.

Et Haandtryk — og et langt Farvel,
et sidste Blik — og saa afsted
paa Eventyr og Rejser.
Man søger Nyt — og faar saa lidt,
thi Livet er saa ens, saa ens
for Stodder som for Kejser.

Den dyre Last af Drøm og Digt,
af Kærlighed, af Haab og Tro,
som Livet gav os alle —
den bliver kun et stort Forlis,
naar Vejen søges mod den Havn,
vi Lykken maatte kalde.

Og lever man sit Livs-Forlis
paa Trods af Skæbnen og os selv, —
endnu med Haab om Dage,
hvor Livets virkelige Værd
kan skænkes een tilbage, —
da lever man paa Drøm igen
og stunder mod et nyt Forlis
med større Saar og Vunder.

Friis, Forlis! og kun Forlis,
og altid med fortvivlet Haab,
at Livet ej gaar under.

J. V. GJERDING.

SLESVIG.

Af F. HUROP.

Det sønderjyske Spørgsmaal synes at gribe Dansk-Amerikanernes Interesse i højere Grad end Danskernes. I Danmark læser man i Bladene af og til en Nyhed fra Slesvig, eller man faar genopfrisket den gamle, triste Historie om Prøjsens Brutalitet mod de dansktalende Sønderjyder. Dansk-amerikanske Blade har derimod en staaende Rubrik om Sønderjylland, der næsten altid drejer sig om Sønderjydernes Kamp for Bevarelsen af det danske Sprog og om de konservative Tyskeres Trakasserier overfor den dansktalende Befolkning, og nu i den allersidste Tid bringer danske Blade Meddelelse om den Strid, der staar mellem de dansksindede Sønderjyder indbyrdes, og som resulterede i, at den sønderjyske Rigsdagsmand **Hansen-Nørremølle** agter at opgive sit Mandat som Danskernes Repræsentant i den tyske Rigsdag.

Det dansk-amerikanske Maanedsblad "Norden," som redigeres af Slesvigeren **Iver Kirkegaard** ofrer betydelig baade i Billeder og Tekst paa Sønderjylland, og for nylig ved Konventionen i Fresno gav Hr. Kirkegaard ogsaa en Række Lysbilleder af Slesvig og slesvigske Forhold, specielt fra Krigen i 1864 og de med denne Krig beslægtede historiske Minder. **Men** trods den megen Tale om Slesvig og Nationalitetskampen ofres der intet paa det, der har hidført de miserable Forhold, og Vejen, der vil føre ud af disse.

Da Danskerne regerede i Slesvig — altsaa før 1864 — var Forholdene ikke bilde for den tysktalende Del af Befolkningen. Slesvig-Holstenerne aftjente deres Værnepligt ved de militære Afdelinger i Danmark, og Danskerne sendtes til Garnisonerne i Slesvig-Holsten. De gamle Soldater fra den Tid fortalte altltd og gerne om deres Slagsmaal med Tyskerne paa Danseboderne og lignende Steder, og om, hvorledes de trak Sablerne og fugtlede Tyskerne med Klingen. Naa, Soldaterhistorier er jo ikke alud af lødig Værdi, men det synes afgjort, at Forholdet var alt andet end venskabeligt. Gamle Sønderjyder har fortalt mig, hvorledes de trakterede de Tyskere, som passerede igennem de dansksindede Byer. Disse Fortællinger vidner om, at Hadet mellem Dansk og Tysk var lige intenslvt før som efter 1864.

At Nordslesvig gik tabt for Danmark skyldtes som bekendt den danske Regerings Kortsynethed i 1864 ved l...e at gaa ind paa et Forslag om at dele Slesvig efter Sproggrænsen, saaledes at den nordligste Del af Slesvig forblev i Danmarks Besiddelse. Der blev ganske vist ved Fredsslutningen i Prag bestemt, at Grænsellnien skulde fastsættes ved en Folkeafstemning, saaledes at de overvejende dansktalende Egn: blev genforenet med Danmark. Men det gik her, som det gaar nutildags — hvad gælder Paragraffer og Løfter mod **Magten.** Det er Magten, det kommer an paa, og den var g er endnu Tyskernes. Ingen klart tænkende Mand tror paa, at Danmark ved Vaabenmagt kan generobre Nordslesvig. De om endnu tror paa Vaabnenes Magt, bedes skænke nedenstaaende Tal lidt Opmærksomhed.

Danmarks Hær tæller i **Fredstid** 11,000 Mand; **Reserven** 49,000 Mand; ialt 60,000 Mand. **Tysklands** rlær tæller i **Fredstid** 629,000 Mand; **Reserven** 3,380,000 Mand; ialt 5,009,000 Mand; altsaa Tyskland kan i en Krig sende 83 tyske Soldater mod een dansk.

Stort heldigere vil Forholdene til Søs heller ikke blive; der er Forholdet saaledes:

Danmark har 20 Krigsskibe, men ingen af moderne Slagskibe.

Tyskland har 248 Krigsskibe, deraf 20 moderne Slagskibe, 9 pansrede Krydsere og 31 Førsteklasses Krydsere. Dette burde verbevise de mest inkarnerede Chauvinister om, at med Magt faar "vi ikke Slesvig tilbage."

Saa vil der maaske blive indvendt: "Men ved fremmed Hjælp vil det lykkes." Det er muligt, men ved en fremmed "Krigsmagt" bliver det nu ikke. Det vil mulig blive ved en for de amerikanske Sønderjyder i Almindelighed "fremmed" Hjælp, nemlig de tyske Socialdemokrater; disse har gennem Trænselsaarene været Sønderjydernes trofaste Talsmænd og vil v dblive at være det, fordi de ingen Interesse har af at binde en Befolkning ved unaturlige Grænser.

I det Øjeblik det tyske Socialdemokrati (som forøvrigt allerede nu er Tyskland storste politiske Parti) faar Magten, vil det lysne for Sønderjyderne, og den nationale Kamp vil være endt i deres Favør.

Det kan tænkes, at Fredsbevægelsen, som jo har talrige Venner ogsaa udenfor de socialistiske Partier, med Tiden kan blive saa stærk, at Grænsepælene flyttes, ikke ved Vaabenmagt, **men i Følge den naturlige Folkeret.**

I det sønderjyske Spørgsmaal nytter det ikke at synge hverken "De sønderjyske Piger" eller "Kong Kristian stod ved højen Mast," selv om den er "indøvet af en Amerikaner," — d e r er en Alliance med Socialisterne langt mere virkningsfuld. **Den Alliance vil komme,** selv om Tanken for Øjeblikket kan falde somme konservative Sønderjyder lidt haardt for Brystet.

SMAA TANKEØVELSER.

Naar een af os almindelige Dødelige har været lidt i Byen en Lørdag Aften, saa hænder det undertiden, at man efter Hjemkomsten sætter sig ved Bordet og tæller **Restbeholdningen** fra Ugens Slid og Aftenens Indkøb. Det tager sjælden lang Tid, og hvis man ikke venter alt for mange Rykkere i den kommende Uge, saa er der intet til Hinder for, at man en halv Time efter Hjemkomsten kan slumre blidelig under Sengetæpperne.

Anderledes er det med **ualmindelige Dødelige.** Hvis t. Eks. **Rockefeller,** jeg mener John D. kom hjem en Lørdag Aften og fandt hele sin Formue liggende kontant paa Bordet. Betegnelsen "Bordet" maa kun tages billedlig, da der selvfølgelig ikke eksisterer et Bord, der vilde være i Stand til at bære Johns Formue, selv om det var i Tyvedollar-

Guldstykker. Men hvis det nu var i blanke Sølvdollars, saa vilde det selvfølgelig tage nogen Tid, før Rockefeller fik sit Regnskab gjort op.

Lad os forudsætte, at Rockefeller kan tælle 100 Sølvdollars pr. Minut, saa ser Regnestykket saaledes ud.

1 Minut	$ 100
1 Time	6,000
1 Dag (10 Timers Arbejde)	60,000
1 Uge (6 Arbejdsdage)	360,000
1 Maaned (26 Arbejdsdage)	9.360,000
1 Aar (uden Juleferie)	112,320,000

Og da man mener, at Rockefeller er værd **et Tusind Millioner Dollars,** saa vil det tage ham ungefær **ni Aar,** før han bliver færdig.

Saa har **Oliefor brugerne** det dog ganske anderledes behageligt. Forunderligt alligevel, at Petroleum er saa dyr. Man burde dog tænke lidt paa det Bryd, som det forvolder den stakkels gamle, svagelige John D. Rockefeller at tælle sine Penge.

* * *

De Forenede Staters Kongres har nedsat en Komite til at overveje, hvad der skal gøres ved de forskellige kommercielle Forretninger, som **Onkel Sam** har oprettet og driver nede ved Panamakanalen.

Sagen er jo den, at Onkel Sam maatte gaa ind til "business" dernede, aabne Butikker, "rende" Hoteller og i det hele taget paatage sig alt nødvendigt for at gøre Forholdene komfortable for den store Befolkning, der er beskæftiget ved Bygningen eller Gravningen, om man hellere vil, af Panamakanalen.

Nu paastaar man, at det har vist sig at være en storartet Sukces. Det er ganske vist **Statssocialisme,** men alligevel syntes Befolkningen storartet om baade **Butikerne, Hotellerne** og **Statsboligerne.** Men Kanalen vil jo blive færdig en Gang, og hvad skal man saa gøre, **blive ved eller ikke blive ved** — det er det store Spørgsmaal.

Det kildne ligger nemlig i, at naar Onkel Sam kan sørge for alle Fornødenhederne nede i **Panama,** hvorfor kan han saa ikke gøre det samme i **United States?**

Det er dette Spørgsmaal, der klemmer baade for Komiteen og Onkel Sam.

Kan ingen af Uglens Læsere give et godt Raad?

* * *

King County, Wash., ejer en Ejendom i Seattle, som Countyet har lejet ud til en Embedsmand for 500 Dollars maanedlig, og han lejer den atter ud for 4000 Dollars pr. Maaned. Der skal være nogle "urimelige" Mennesker, som kalder det "graft.

* * *

Der er eu Statsinstitution i København, som er kendt under Navnet "Det kgl. Assistenshus," hvor Folk, som er i Bekneb, kan laane paa Overfrakker, Ure, Overdyner osv. mod en Rente af een pCt. pr. Maaned. Denne "kongelige" "Pawnshop" har i Finansaaret 1909-10 modtaget og fornyet 199,312 Panter og derpaa udbetalt i Laan 2,381,000 Kroner i Følge Rapport til Ministeriet.

* * *

Arbejdsmændene i Danmark har som andre Fag i Danmark ogsaa en **Arbejdsløshedskasse.** Denne har udsendt Regnskab for Aaret 1. April 1909—31. Marts 1910, hvoraf fremgaar, at Kassens Indtægt har været **395,525 Kr. 20 Øre.** Udgiften til Understøttelse har været 238,940 Kr. 57 Øre. Kontingentet til Kassen er 18 Øre ugentlig. Der udbetales til de, som har været Medlem i e e t A a r, en Krone pr. Dag indtil 50 Dage. Som Medlem i tre Aar kan faas 1 Kr. 50 Øre i indtil 50 Dage. Har man i tre Aar ingen Understøttelse faaet, har man Ret til 1 Kr. 50 Øre pr. Dag i indtil 70 Dage.

EN INTERESSANT BOG.

Karl Larsen: "Danske Nybyggere", København, Nordisk Forlag. 1910. 172 Sider.

Som en første Frugt af sin Indsamling af Breve og Dagbøger fra danske Udvandrere har Karl Larsen udsendt ovenuævnte Bog.

Hvis det større Værk, som han venter at udgive, og hvis Fuldendelse vil tage Aar, vil blot i noget Maal opfylde de Løfter, som denne lille Bog giver, da vil det blive et Monument i dansk og international Kulturhistorie.

"Danske Nybyggere" omhandler kun to Udvandrere (og den enes Familie) og giver deres Historie i Breve til og fra Hjemmet. Den første er Jeus Schmidt, som drog til Amerika i Fyrrerne; den anden er Hans Rasmussen (et foregivet Navn); det sidste Brev i Bogen er fra hans Hustru og blev sendt med Posten fra Kanada den 6te Oktober 1910. Schmidts amerikanske Saga sluttede i 1858; Rasmussens begyndte i 1905. Det er to Eksempler fra Yderpunkterne i den større danske Udvandring, som her er givet, og hvert for sig er i høj Grad karakteristisk.

Fortællingerne, saaledes som de er tilrettelagt af Forfatteren, er i sig selv underholdende og let læselige, paa Steder meget morsomme, paa andre pathetiske; men hvad der især maa interessere os, som har gaaet gennem den samme Mølle, er Udviklingen af de to saa forskellige Personer fra Danske til Amerikanere, eller maaske rettere: at lægge Mærke til Udvandrernes aandelige Habitus ved den Tid, da de forlod Danmark; iagttage deres første Indtryk af den store Verden og det ny Land; opdage, hvad der særlig har slaaet dem, og saa følge den gradvise Virkning, som alt det ny, forbundet med Mindre om det gamle, har haft paa dem.

Schmidt var en Jyde, kommen af en i høj Grad respektabel og solid Familie paa Landet "udenfor Bondestanden;" han var Møller og Møllebygger. Han var opdraget i den gamle Skole med streng Respekt for Hjemmet, Familien og Forældrene; han vedbliver hele sit Liv at sige og skrive "De" til sin Moder. Som ung kom han til Københavnn, hvor han førte et eksemplarisk Liv under Indflydelse af den faderlige Avtoritet; senere kom han til Norge, hvor vi ser hans Selvstændighed udvikle sig lidt efter lidt; indtil den endelig driver ham til — imod Forældrenes Ønske, men tilsidst med deres Samtykke — at drage til Amerika for at søge Lykken.

LAYTON MARKET

FRED ANDERSON 1835 MARIPOSA

Hvad der slaar ham mest ude i den vide Verden og her i det ny Land, er akkurat det samme, som har slaaet saa at sige hver eneste Dansk, som siden hans Tid er draget ud paa Eventyr, nemlig Afstandenes Længde, Brutalitetens Uhyrlighed, og Snyderiets Enormitet. Som karakteristisk for hans Tid er det værd at lægge Mærke til, hvor uendelig faa af de til ham afsendte Breve nogen Sinde naar ham.

Efter nogen Omflakken kommer han til Teksas, hvor det for en Tid gaar ham godt, indtil han endelig bliver snydt for saa at sige alt, hvad han ejer, og da dette sker i Argonauternes Tidsalder, lyder han Kaldet, rider til Kalifornien gennem Arizona, er nær ved at omkomme paa Vejen og ankommer tilsidst til "the diggings" blottet for saa at sige alt. Men han er ikke af den Slags, som gaar til Bunds; han slider og stræber, indtil han en halv Snes Aar senere kan sælge ud og drage hjem med en Snes Tusind Dollars i Lommen. Hjemme overtager han den fædrene Gaard og Mølle, og paa den dør han en fyrretyve Aar senere. Skønt Schmidt i Tidens Løb næsten glemte baade at tale og at skrive Dansk, var det dog al Tid hans Maal og Haab at blive i Stand til at vende tilbage og leve sit egentlige Liv i Danmark; hertil ledtes han især af sin stærke Slægtsfølelse og Stolthed, men dog vel mest af sin rørende og al Tid usvækkede Kærlighed til sin Moder, som bestandig giver sig Udtryk i hans Breve, baade i Digt og i Prosa.

Hans Rasmussens Historie er endnu langt interessantere end Schmidts, først fordi den foregaar i vore Dage, dernæst fordi Materialet er saa meget mere righoldigt for en given kort Tid, endvidere fordi Hans er langt mere "bright" end Schmidt; endelig fordi vi her faar Indblik i en Nybyggers Familieliv under de strengeste Vilkaar, men navnlig fordi Udviklingen og Forandringen i hans Tilfælde er saa meget større, nemlig fra en good-for-nothing Sjællænder fra Københavns Omegn til en dygtig, alvorlig Mand af Karakter og ualmindelig Energi.

Hans var forkælet af sin Moder, som al Tid tog hans Parti og hjalp ham, naar det kneb. Han var gift og havde fire Børn. Men han var vidtløftig, og hans Profession som Tækkemand lokkede ham ind i en Art "tramp" Liv, under hvilket han endogsaa gjorde Bekendtskab med Betleri- og Løsgænger-Lovene og sikkert har haft en Dosis enten af "Gaarden" eller af "Simpelt Hængsel" eller af begge Dele. Han var vittig og lystig og var velkommen overalt; jeg kan se ham gøre sig ekstra afholdt baade af Forstanderen og af Arrestforvareren, og det skulde ikke undre mig, om han under sin "Straf" af og til af Opsynet er taget med i et Slag Scherwenzel eller Firkort sidste Stik. Den i hans Breve stadig udtalte, inderlige Overbevisning om, at "her straffer de strengt," synes at tyde paa, at hans Bekendtskab med Straf i det gamle Land har været af en halv-gemytlig Karakter.

Endelig blev han for meget for Konen, og hun vilde ikke have ham i Huset. Hvis han havde faaet Lov at drive omkring hjemme under disse Forhold, vilde han uden Tvivl være gaaet i Hundene, saa nogle Menneskevenner fik ham sendt over Atlanten i en stor "Mojkasse," som han saa smagfuldt udtrykker sig. Han landede i Halifax, og den anden Dag efter sin Ankomst fik han Arbejde, og det vedblev han bestandig at have, undtagen naar han maatte paa Hospitalet "i et daarligt Ben," og han sled og sparede med det Resultat, at efter tre Aars Forlob ejede han en stor Farm i Alberta med Besætning og Avlsredskaber og kunde bringe Familien over. Han havde aflagt alt Drikkeri og udtrykker i sine Breve sin dybige Forargelse over andre mindre eksemplariske Danske. Han skriver de vittigste og mest rørende Breve til sin Moder og "Jensine, født Johansen" (det er hans Kone), og han viser sig ogsaa som en Digter med Evner ikke at foragte.

Hans Breve er sande Perler. De første er skrevne i fuldkommen Fanden-i-Voldsk Københavner-Jargon, og sit gode sjællandske Humør bevarer han bestandig, men det er morsomt mellem Linierne af hans Breve at læse, hvorledes det efter Haanden gaar op for ham, at det ikke betaler sig at være "a good fellow" og intet andet, og at de, man

H. GRAFF & CO.

VELASSORTERET URTEKRAMFORRETNING

Te Kaffe Krydderier Porcelæn og Glasvarer Lervarer Isenkram, Etc.

Hj. af J og Tulare Sts. Telefon Exchange 1

morer, dog ikke bet ragter en saadan som meget bedre end et Skrog. Det er ogsaa interessant at se den Ilterhed, hvormed han hævder, at han har vendt Bladet, og den Tvivl som hans Paastande møder, især hos Jensine, født Johansen.

Enhver Dansk-Amerikaner bør læse og eje denne Bog. Der er ikke een af os, som ikke kan kende sig selv i mindst een af Schmidts eller Rasmussens Oplevelser, Tanker og Følelser.

PENGE TIL DANMARK.

I "Meddelelse fra Udenrigsministeriet," Hefte XVIII, findes følgende Indberetning fra den danske Gesandt i Washington, Grev Moltke:

I en af den i 1907 nedsatte Indvandringskommission (Immigration Commission) afgiven Beretning offentliggøres bl. a. en Statistik over de fra de Foren de Stater til Udlandet — og da ogsaa til Danmark — sendte Pengemidler. Herom har jeg den Ære at indberette følgende:

Penge sendt til Danmark fra de Forenede Stater ved internationale Postanvisninger i Tidsrummet 1900—1909.

	Dollars	Kr.
1900	218,192.06 eller	$18,220.22
1901	230,569.13 eller	864,634.23
1902	276,015.93 eller	1,035,056.25
1903	305,630.82 eller	1,146,112.50
1904	355,039.71 eller	1,331,396.25
1905	387,542.58 eller	1,453,282.50
1906	471,123.82 eller	1,766,711.25
1907	576,440.42 eller	2,161,650.00
1908	609,555.21 eller	2,285,831.25
1909	544,117.80 eller	2,040,438.75

Ovennævnte Statistik omfatter altsaa kun de Penge, som er sendt til Danmark med Postanvisning. Hvor stor en Del heraf, der repræsenterer S p a r e p e n g e, hjemsendt af Danske, kan der kun anstilles Skøn over. Beretningen anslaar for alle de paagældende Nationer, at saadanne Sparepenge udgør ca. 90 pCt. af de ved Postanvisninger sendte Beløb.

Men den totale Sum, der udsendes af Landet som Sparepenge, overstiger langt den, der udgør Forsendelser pr. Postanvisninger. Denne totale Sum kan kun tilnærmelsesvis beregnes, og Beretningen opstiller da følgende delvis paa Skøn delvis paa approximative Beregninger opstillede Tabel for Aaret 1907:

Italien	$ 85,000,000
Østrig-Ungarn	75,000,000
Rusland (Finland iberegnet)	25,000,000
England	25,000,000
Norge, Sverige og Danmark	25,000,000
Tyskland	15,000,000
Grækenland	5,000,000
Andre Balkan-Stater	5,000,000
Japan	5,000,000
Kina	5,000,000
Andre Lande	5,000,000
Ialt	$275,000,000

Aaret 1907 er valgt, fordi de to senere Aar

KUTNER-GOLDSTEIN CO.

Den Plads, hvor De sparer Penge

Butikker i Fresno, Selma og Hanford

Henvend Dem til os om alt, hvad De behøver. Vi har det eller vil forsøge at skaffe det for Dem — uden Forsinkelse.

er paavirkede af Depressionen, som fulgte efter Panikken i 1907...Hvor stor en Del af de $25,000,000, som er opført for Skandinavien, der falder paa Danmark, kan ikke siges med Sikkerhed, men Beløbet vil antagelig naa op til ca. 7 Millioner Kr. Det maa dog erindres, at der med det omtrentlige angivne Beløb af $25,000,000, for de tre skandinaviske Lande ikke er iberegnet, hvad der sendes gennem Konsulater, i rede Penge pr. Post, og hvad de paagældende Udvandrere medfører og udgiver i deres oprindelige Hjemland, naar de af og til opholder sig der.

Ved at læse ovenstaaende Indberetning kommer vi uvilkaarlig til at tænke paa et Avertissement, der har en meget familiar Klang i Dansk-Amerikanernes Øren. Det gaar paa den Melodi: Nu er det Tid at sende for din Fader og Moder, Søster og Broder, Svigermoder og Kæreste osv., med en Slutningsanmodning om at købe Billetterne hos Johnson.

Det vilde være interessant at vide, hvor mange Penge der paa denne Maade sendes hjem til Danmark fra de Paarørende herovre. Det er ikke Smaasummer. Dog er der den Hage derved, at saadanne Penges Anvendelse i hvert Fald for Danmarks Vedkommende har en ret negativ Virkning.

"DANSK-AMERIKANEREN."

Vi vilde gerne sige nogle smukke Ord ved "Dansk-Amerikanerens" De øvrige Blades Tavshed er et Tegn paa manglende Kollegialitetsfølelse, dulgt Skadefryd, Snæverhjertethed.

Heldigvis har da Uglen et borgerligt Ord at skulle have sagt.

"Dansk-Amerikaneren" betegnede en kraftig Stræben mod ny Maal i den sovnige dansk-amerikanske Verden.

Fra det første Nummer, der lovede meget, og til det sidste, der ikke lignede nogen udlevet Svækling, kunde man, naar man ellers forstaar at læse ,finde den eksentriske, paagaaende, dur-det-lad-os-prove-det-Opffer mellem Linierne.

Han er en Mand, som skal være i Virksomhed; men han holder ikke af flade Affærer — der skal helst være lidt Daad for at passe ham.

Han kender en utrolig Mængde Mennesker i Danmark og andre Steder, og naar hans Interesse er vakt, kan han med Lynets Fart skrive hundrede Breve til hundrede Mænd og Kvinder om det ny, det uopdyrkede, han har observeret — og adressere dem til Folk, der har Sangbund. Dette har vi set ham gøre, og vi har sporet Virkningerne deraf.

Det er nemlig Opffers Patent: naar der foreligger et Spørgsmaal, som har Krav paa Mængdens Interesse, saa gaar han lige løs paa de Kapaciteter, der kan tænkes at være i Stand til at klargøre Begreberne. Ikke, at han udsender "flyvende Korrespondenter" eller lignende Træskodrenge — nej, et Postkort eller lukket Brev med galopperende Kaligrafi og Spørgsmaalet med direkte Kraft gribende om Modtagelighedssansen. Og enten det er Li Hung Chang eller Diaz, Fru Gad eller Præsident Taft — i Reglen faar han dem til at "sige noget."

Opffers urolige Aand har bragt ham en Dosis af den Medicin, som man i sin Tid forsøgte at kurere P. A. Heibergs Lebendighed med.

Opffer maatte over Hals og Hoved forlade Danmark; det var en regulær og dramatisk Flugt med Politiet ind ad den ene Dør og Opffer ud ad den anden og saa af Sted til Meksiko i stor Gesvindthed. Hans Forbrydelse bestod i, at han havde tilladt sig at insinuere i sit Blad, at P. A. Alberti var en Tyveknægt. Nu kan vi ganske vist alle sige det — uden at blive forfulgt — at Gehejmeetatsraad, Ridder af Elefanten pp. P. A. Alberti var en meget stor Tyveknægt — han har lige faaet otte Aars Tugthus; men Opffer er alligevel landsforvist. Han har nemlig ogsaa sagt, at Czaren af Rusland er en Boddel. Det er der slemme Pengebøder for at sige i Danmark. I Rusland kan man blive hængt for det.

Men hvem kan nu alligevel ikke i Grunden godt lide denne Emil Opffer, der har sagt saa mange drøje Ting, og som har maattet flygte derfor, og som maaske alligevel en Gang med sin store Hat, det flagrende Slips og det durkdrevne Hageskæg sejler tilbage til Danmark i Luftskib og gaar i Land paa Nørrefælled. Hvem kan ikke godt lide den rettænkende, vaagne og uforknytte Emil Opffer.

Vi tror nok, at Opffer kan klare sig uden at være dansk-amerikansk Redaktør; men det er alligevel en Skam og Uret, at det ikke blev Nordlyset og Strandvold, der maatte indstille Virksomheden i Stedet for Dansk-Amerikaneren og Opffer. Naar galt skulde være, kunde vi have fundet os i det Tab.

THE FARMERS NATIONAL BANK
OF FRESNO
Kapital og Overskud, $465,000.00
UNITED STATES DEPOSITARY

Denne Bank tilbyder sin Tjeneste til Deponenter, store og smaa, til Farmeren saavel som Forretningsmanden, der ønsker at benytte sig af en Bank af ubestridt Soliditet i gode som i daarlige Tider.

DOSTOJEVSKI OG FÆNGSELSHUNDEN.

Den berømte russiske Digter Dostojevski, som i sin Ungdom paa Grund af politiske Forseelser blev dømt til livsvarigt Tvangsarbejde i Sibirien, men senere blev benaadet, har givet "Dyrevennen" en Skildring af sit Ophold i Fængslet og deri anført et meget karakteristisk Eksempel paa Taknemmelighedsfølelse hos en Hund.

Det, som mest pinte ham i Fængslet, var den Uvenlighed, den Haan og Spot, han mødte hos alle, selv hos sine Ulykkesfæller, og han beskriver sin nedtrykte Sindstemning paa følgende Maade:

"Da jeg om Aftenen, efter at Arbejdet var endt, vendte tilbage til Fængslet træt og bedrøvet til Døden, faldt et knugende Tungsind over mig. Hvor mange Tusind Dage var der endnu tilbage af Straffetiden? sagde jeg til mig selv. Vil de alle blive lig denne som den ene Draabe Vand den anden?

Tavs vandrede jeg frem og tilbage langs med Plankeværket bag Kasernen. Pludselig fik jeg Øje paa Fængslets Hund, Sjarik, der kom løbende imod mig. Den havde i mange Aar levet i Fængslet uden egentlig at tilhøre nogen og blev fodret med Affald fra Køkkenet.

Det var en stor, sort Hund med hvide Pletter og de smukkeste Øjne, man kan tænke sig. Aldrig faldt det nogen ind at give den et Kærtegn eller at tale venligt til den.

Den første Dag, jeg var i Fængslet, klappede jeg Sjarik og gav den et Stykke Brød. Den stod stille og lod mig stryge den ned ad Ryggen, saa med sine dejlige, klare Øjne paa mig og logrede med Halen. I alle de Aar, den havde været i Fængslet, var noget saadant ikke hændet den. Jeg var den eneste, som havde bekymret sig om den, og den glemte mig det aldrig.

Da Sjarik den Aften saa mig nedstemt og fortvivlet, sprang den lydeligt gøende op ad mig. Det var aabenbart at den vilde opmuntre mig og paa sin Maner bringe mig Trøst.

Jeg ved ikke, hvad der foregik i mit Indre, men jeg greb, rystet af en mægtig Følelse, med begge mine Hænder om dens Hoved og kyssede det. Sjarik gøede, lagde Forpoterne paa mine Skuldre og slikkede mig i Ansigtet.

Se! der har du en Ven, som Skæbnen sender dig, sagde jeg til mig selv, og hver Gang, jeg siden i denne tunge Tid kom hjem fra Arbejdet, skyndte jeg mig straks ned bag ved Kasernen for at hilse paa min Ven Sjarik.

Jeg kyssede dens Hoved, medens en taknemlig og paa samme Tid bitter Følelse gennemstrømmede mig. Jeg svælgede næsten i min Ulykke og følte en Art Vellyst ved Tanken om, at jeg i den hele vide Verden ikke havde nogen Ven, ikke en eneste, der holdt af mig — ingen anden end den trofaste Hund Sjarik."

WORMSER FURNITURE CO.
1022-1028 J Street, Fresno
Righoldigste Lager Laveste Priser
Tydelige Overslag Alt under Garanti
Fri Fragtforsendelse til alle Steder

FRANKLIN PRINTING HOUSE
H. W. CLINCH

ALLE SLAGS TRYKSAGER UDFØRES TIL RIMELIGE PRISER

Danske Tryksager en Specialitet

1141 J STREET FRESNO, CAL.

BEN EPSTEIN
HERRE-EKVIPERINGSHANDLER

Just Stedet for dig

1910 MARIPOSA STREET

Tel. Main 247.

DR. C. P. KJÆRBYE
Dansk Læge

Kontor:
Forsyth Building FRESNO, CAL.

Tel Main 893

DR. J. R. WALKER

Specialist i Øje-, Øre-, Næse- og Svælgsygdomme.

KONTOR:
REPUBLICAN BUILDING
(lige overfor Posthuset.)

Tel. Main 1334

DR. RALPH R. ATEN
Dentist

Rooms 108—109

Forsyth Building FRESNO, CAL.

New York Shoeing Shop
HUGO HVIDT, Ejer
EKSAMINERET HESTESKOER
Tel. Main 1259
1138 H Street
FRESNO, CAL.

DEL REY.
C. CHRISTENSEN, BARBERFORRETNING.
Specialitet: Haarklipning. 1ste Klasses Barbering anbefales. Del Rey, Cal.
FRESNO, CAL.

Telefon Main 469 Bopæl Tel. Black 2137

MISS KATE PARSONS
Blomsterhandel

Udkast og Decorationer en Specialitet

1913-1915 Fresno St. Fresno, Cal.

Tel. Main 503.

Archibald Implement Co.
VELIE BUGGIES
SCHUTTLER WAGONS
JOHN DEERE PLOWS and
AGRICULTURAL IMPLEMENTS
915-917 J STREET

I. M. Crawford Co.
OPTIKERE

Briller tilpasses efter moderne Metoder.

1123 J STREET FRESNO, CAL.

E. R. HIGGINS
Rembrandt Studio
1156 I Street Tel. Main 1381
PORTRÆTTER OG LANDSKABER
Farvefotografier og Forstørrelser
Fresno-Konventionens store Gruppebillede kan endnu faas.

Fulton and Grand Central Hotel
Priser: 50 cts. og højere.
F. G. BERRY, Ejer.

I Hjertet af Forretnings-Kvarteret. Store, komfortable Værelser.

J og Mariposa Sts. FRESNO, CAL.

Tel. Main 1121

LARSEN & KROG
Beslagsmed-Arbejde af all Slags udføres
Forhandlere af
LANDBRUGSREDSKABER

Automobil-Reparationer udføres
1448 FRESNO ST. FRESNO, CAL.

HUSK

det store aarlige

MASKERADE BALL

Lördag den 31. December 1910

i Armory Hall, Fresno, Cal.
Givet af

Thor Loge Nr. 5 af DANIA

KUN 50 CENTS

Dans hele Natten *Falkensteins Orkester*

Se Præmierne i A. Bangs Herre-Ekviperingsforretning

FRITZ "VON" HOLMS BILLEDE!

Blandt de mærkelige Eksistenser, som har kaaret New York til Tumleplads, er ogsaa den danske "Videnskabsmand" Fritz "von" Holm. Denne besynderlige Fremtoning har slaaet sig op paa den saakaldte "Nestorianersten," en Kopi af et kinesisk Mindesmærke. Dette Mindesmærke agtede han at bortføre fra Kina, men da dette blev hindret, saa lod han gøre en Kopi og bragte den til New York, hvor han agtede at sælge den, hvilket endnu ikke er lykkedes ham. Kopien kunde efter de foreliggende Fotografier lige saa godt være gjort alle andre Steder, saa den svimlende Sum, Hr. Fritz "von" Holm forlanger, er selvfølgelig ikke bleven ydet. Under sit Ophold i New York har Fritz "von" Holm udklækket Planen til et nyt Togt til det indre Kina, men forud vilde han have en "Æressabel" af den danske Koloni i New York. Ét andet ungt Menneske, der bor sammen med ham, satte sig i Bevægelse og fik bl. a. Dommer Rander til at blø-de fem Dollars. Dette fandt Bladet "Dansk-Amerikaneren" ikke passende og satte ved Optagelser af forskellige Notitser en Stopper for Trafiken. Senere har nævnte Blad optaget en af Arne Jensen, Søn af Bladet Københavns Redaktør, skrevet Artikel om Nestorianerekspeditionen. Den var i Mark-Twain-Stil, præget af et godmodigt, dansk Humor. Grundet paa disse Bagateller har Fritz "von" Holm fundet sig foranlediget til at anlægge Sag mod Redaktør Opffer og, skønt "Dansk-Amerikaneren" er ophørt at udkomme, fortsætter han Sagsanlægget. Som Basis for Forlig fordrer han bl. a., at Opffer efter Fritz "von" Holms Diktat skal skrive en Erklæring, som denne skal faa indrykket i Teksten paa Forsiden af Bladet "Nordlyset," ledsaget af Fritz "von" Holms Billede!! Dette Forlangende viser tydelig nok, hvad hele Sagsanlægget gaar ud paa: at virke som Reklame for den besynderlige Fremtoning. Fritz "von" Holm. Selvfølgelig burde Nordlyset først og fremmest tage Afstand fra en saadan anmassende Fordring. Bladet

J. Q. Anderson C. S. Pierce G.W.Anderson
Notary Public

Pierce & Anderson

Forhandlere af
SAN JOAQUIN VALLEY LAND

Fresno Office: 1152 J Street Tel. Main 55

Los Angeles Office: 214 Mercantile Place

FASHION STABLES

W. D. COBB, Ejer

1134 H STREET FRESNO, CAL.

Phone Main 208

Alle Slags Vine for Nyaarsbordet. Champagne for Nyaarsaften. Aalborg Akvavit. Lysholm og svensk Brændevin. Det bedste i Handelen faas hos

Kaehler Bros

Agents

Kaliforniske Vine forsendes over hele Verden.

1015-17-19 J Street Fresno, Cal.

bør have andet at anvende sine Spalter til end at reklamere for denne Herre, som Bladet tidligere selv kan havde Skuldertræk til.

Saa vidt vor New York-Meddeler. Da Sagen synes at staa paa, at Hr. Holm vil have sit Billede trykt, vil Uglen for om muligt at faa Trætten afgjort, gengive Hr. Holms Billede i Knæbukser og med Sabel paa; vi ved ikke, om det er Æressablen. Her er det. Uglens Papir er bedre egnet for Billedtryk end Nordlysets, anyhow.

Er han ikke en kær, ung Mand?

DE DANSKE STUDENTERSANGERE I AMERIKA.

Det er med Beklagelse, vi maa meddele, at de danske Studentersangere paa deres kommende Besøg i Amerika ikke vil indbefatte Pacifickysten i deres Rejseplaner.

Dansk-amerikansk Selskab faar en Slags Overledelse af Sangernes Besøg, vil bestemme Rejserouter og lignende, men har intet at gøre med den finansielle Side af Sagen. Sangerne medbringer en Impressario, en Svensker — Direktør Thalberg, — som har ledet Svenskernes og Norskernes Tourneer af samme Art, og som derfor er godt kendt herovre og har Erfaring paa det paagældende Omraade. Studentersangerne vil opholde sig her i 22 Dage — fra den 16de Maj til den 8. Juni; de vil antagelig ikke optræde paa flere end syv otte Steder ialt, og deres vestligste Punkt bliver Omaha.

Dansk-amerikansk Selskab afholder Generalforsamling i Februar og vil da antagelig udnævne en Komite, der faar til Hverv at træffe Arrangement med Hensyn til Sangerbesøget.

M. C. Madsen, D. D. S.'s Formand er for Tiden i Danmark. Han siges at ville medbringe ved sin Hjemkomst adskilligt nyt af Interesse for Dansk-Amerikanerne.

SAN FRANCISCO.

Helgas Opførelse af Svend, Knud og Valdemar blev en scenisk, om end ikke pekuniær Sukces. Udstyrelsen af Stykket var flot, og de spillende tog med godt Humør paa deres Opgaver. Hjalmar Bentzen var den bærende Kraft som Direktøren for det omrejsende Skuespillerselskab men de øvrige Optrædende stod ham trolig bi. Damerne Fru Bentzen og Fru Carla Wolf var Tiptop. Helga fortjener Anerkendelse for dette Forsøg paa noget nyt, og selv om hele Publikum ikke altid var "med", var Situationerne jo i og for sig sig saa fornøjelige, at enhver maatte more sig. Instruktøren — Korell — havde sin store Andel i det heldige Udfald.

Rudolph Thrane
Fabrikant af
EL FRESNO HAVANA CIGAR
og
NICKEL-IN 5 Cent-Cigar
1931 KERN STREET FRESNO, CAL.

A. P. PETERSEN
Forhandler af
UNITED
WORKINGMEN'S
FODTØJ
1931 KERN STREET

PHONE MAIN 1604

Maskeradedragter udlejes

Bestil Deres Kostymer for Ballet paa Lørdag Aften hos os. Vi tilpasser Dragten for Dem og har det største Udvalg i Byen af elegante, smagfulde og originale Dragter.

McKITTRICK'S HAIRDRESSING PARLORS

1914 MARIPOSA STREET FRESNO, CAL.

JUL —.

Julen har bragt — ja, vi kender jo Resten,
— Stemningen holder sig lysende ung; —
selv om den vigtige Genstand for Festen
blev, for de mange, en Smule for lang.

Men fra det tunge og taagede stiger
Barndommens Glæde i tindrende Glans.
Festen er inde, og "Gaaderne" viger,
skræmt af en støjende Juletræsdans.

Det er vemodigt: saa villig at kalde
Festen til Huse — trods Alder og Sind. —
Lidt af det barnlige tog vi nok alle
med os til Livet og Dagene ind.

J. V. GJERDING.

Fresno.

Det er med ikke ublandede Følelser, at vi kaster et Tilbageblik paa det hensvundne Aar, som vi har levet her i Fresno, og vi kan sige med Sandhed, at egentlig populær er Uglen ikke blevet i den store Del af Fresnos danske Befolkning. Da vi optændt af Fædrelandsbegejstring flyttede vore Teltstøtter fra Alamedas smilende Fred til San Joaquin Dalens Centrum, proklamerede vi denne historiske Begivenhed med passende Basunstød og satte os i Owl Express med en behagelig Forudfølelse af, at vi for første Gang i vort Liv skulde ud paa et Triumftog.

Vi maa tilstaa med dyb Smerte, at vi blev sørgelig skuffet. Danskerne mødte ikke op paa Perronen med hverken Fakkeltog, Buketter eller patriotiske Festtaler. Der var ikke Spor af Begejstring; tværtimod, vi havde ikke været her en Maaned, før vi var i "hot water" til højt op paa Livet. Hvis der da var bleven foretaget en dansk Folkeafstemning for og imod Uglen, vilde den stakkels Fugl have faaet en ganske overvældende kraftig Udvisningsordre.

Men en Ugle maa tude, ligesom en Kat maa mjave; det er Naturens Bud, hvor ubehageligt det end virker, naar man gerne vil sove. Alle de gamle Støvler, man har kylet efter Uglen, har ikke stoppet Næbbet paa den; den sidder stadig i ophøjet Ro og siger Tu-huh! med passende Mellemrum.

Vor specielle Fresno-Ugle har imidlertid det Fortrin frem for Skvat- og Fnatugler, at den tuder kun, naar der er noget galt paa Færde, eller naar den ser noget, som bør ses af alle. Følgelig er den en meget nyttig Fugl og burde fredes om. Ja, man burde efterhaanden blive dens Venner og være stolte for at have en saadan Ugle iblandt sig. Thi Fresno-Uglen har i dette lange, lange, korte Aar tudet vidt ud over sin Redes Grænser og bragt Bud til de lydhøre, de villende, de der ikke er bange for at staa ud af deres lune Seng, naar der er noget galt paa Færde.

Maaske faar man efterhaanden ogsaa i Fresno den rigtige Opfattelse, at Ugleu vil det bedste, og at den er en modig, klog og gemytlig dansk Fugl, der ikke skaber sig som en Dompap og ikke vil bilde Folk ind, at den er en Nattergal.

Kom an, I Fresno-Danske, og se rigtig paa Uglen! I vil finde, at den er ikke hverken skeløjet eller vindøjet og heller ikke en Vejrhane.

Her er Kloen!

Godt Nyaar!

Danias Overpræsident H. P. Vogensen har været to Gange i Fresno i Løbet af den sidste Maaned med det Formaal at fremme sin Sammenslutningsplan mellem "gamle" og "ny" Thor. Vi vilde have foretrukket at se Overpræsidenten i Stedet for tage en Tur

IVERSEN & HARVEY, FRESNO CAL.
Den bedste Herre= og Drenge=Ekvi=peringsbutik i Fresno.
Se vore Vinterfrakker, för De köber andentedss.
BOSTON SKO -- vil De finde -- er de bedste.

op til Oregon og Washington og forsøge at Udvidelse ad den Kant til. Der er der noget for en rask Mand at tage fat paa. Fresno er jo et temmelig ømt Sted. Men nu er Forberedelserne til Overgangen over Rubicon sket. Altsaa hæng i, Cæsar Vogensen! Hvis du kan faa den ny og den gamle Thor til at tage sig en kælen To-Tur sammen, saa giver vi Frieksemplar af Uglen for Livstid til fem Dannemænd i Petaluma, i hvilken forskansede By du endnu er vor eneste Abonnent. Kan Vogensen erobre Fresno, ja saa kan Uglen erobre Petaluma!

* * *

Thor Nr. 5 af Dania har valgt Delegerede til Konventionen i Newman i April. De udkaarne er Dr. Kjærbye og M. Goth.

* * *

Thor Nr. 5 af Dania holder stor Maskerade Nyaarsaften i Armory Hall.

* * *

Harald Østergaard fra Etna Mills i Nordkalifornien deltog fornylig som Delegeret i en Mejerifag-Kongress i Los Angeles. Østergaard er en af Statens dygtigste Mejeri-Kapaciteter; han har saaledes i Aar taget tre Guldmedailler paa Udstillinger af Mejeriprodukter. Han var tidligere Bestyrer af The Danish Creamery i Fresno.

* * *

Pastor P. Rasmussen, Oleander, har til stor Sorg for sin Menighed, iblandt hvilken han er meget afholdt, søgt om Afsked fra sit Kald i den nævnte By. Han vil til Seattle for der at stifte en ny Grundtvigiansk Menighed.

* * *

En dansk Ungdomsforening er under Opstart i Fresno. Den vil sandsynligvis blive et Led af de sammenslottede Ungdomsforeninger.

* *

Chris Skov har modtaget det Sorgens Bud, at hans Fader fornylig er afgaaet ved Døden i København.

* * *

Fresno danske dramatiske Klub har paataget sig at arrangere en Skjoldborg-Aften. Der arbejdes med Lyst og Iver for at faa alle til at møde frem.

* * *

Louis Nielsen, en af Fresnos gamle danske Pionerer, afgik i Maanedens Løb ved Døden. Han nød stor Anseelse i baade danske og amerikanske Kredse. Begravelsen foregik under meget stor Tilslutning. Han, der blev 64 Aar gammel, havde opholdt sig i Kalifornien siden 1871 og i Fresno siden 1881.

* * *

Paa Tilbegavejen fra et Besøg i Danmark blev Familien Hans Frank fra Oleander Deltagere i et Jærnbanetog-Sammenstød i Arizona. Fru Frank fik saa haarde Kvæstelser, at hun døde. Ulykken har vakt stor Deltagelse i Fresno og Omegn, hvor Familien er meget afholdt.

* * *

Adskillige Breve fra Delegerede til Fresno-Konventionen er kommet os i Hænde. I eet er de alle enige: at Kalifornien er mageløs. Her er et Par Uddrag:

Tak for al den Imødekommenhed og Gæstfrihed, som vi fandt i Eders smukke By. Jeg

kunde godt have Lyst til at komme igen.

H. C. C. STEVENS.
Delegat for Loge 270, Cambridge.

Jeg glemmer aldrig den smukke, dejlige By Fresno. Tak for Eders store Gæstfrihed, I brave Landsmænd. Hvis jeg kan sælge min Ejendom her, kommer jeg til Fresno.

CHR. M. ANDERSEN.
Delegat for Loge 79.

* * *

Mr. og Mrs. John Andersen fejrede under stor Tilslutning deres Sølvbryllup den 16de December i deres smukke Hjem i Parlier.

Pastor Rasmussen havde skrevet flere Sange i Festens Anledning; i en af disse hedder det:

Hvor Sønderjylland skraaner
mod Lillebæltets Bred,
hvor Danmarks tapre Sønner
for Fædrelandet stred;
hvor Dybbølmøllen hæver
sig højt mod Bakkens Top,
i Land med store Minder
de begge vokste op.

I lyse Ungdomsdage
blev knyttet Hjærtebaand,
de under Troskabsløfte
hinanden rakte Haand;
og det var Fryd og Gammen,
skønt Velstand kendtes ej,
thi hvor der er een Vilje,
man altid finder Vej.

Men saa kom andre Dage —
mod Vesten Skibet drog,
og i Wisconsins Skove
Paulunet op de slog;
paa Banen tjente Jørgen
hver Dag en lille Løn,
men hun var travlt optaget
af Huset og en Søn.

Paany mod Vest de stevned
og kom til Rosers Land,
hvor Stillehavet kysser
den hvide Palmestrand,
hvor Ranken bølger frodigt
med Druen frisk og klar —
bag Appelsin og Mandeltræer
et dejligt Hjem de har.

Bedriften passer Jørgen
med Omhu og Forstand
fra Morgenstund, naar Solen
gaar over Bjærgets Rand;
men lakker det mod Aften,
til Mor han lister ind,
i hendes lyse Stue
han kvæger glad sit Sind.

ANTON KVIST: "Fyr og Flamme." Eget Forlag. Chicago. 90 Sider. Pris 50 Cts. hos Forfatteren, 1610 N. Sawyer Ave., Chicago.

Anmeldelse i næste Nummer.

Kom og se

vore værdifulde Udvalg af Photografier, Forstørrelser og Rammer. RAISIN CITY STUDIO, 1920 Mariposa Street, Fresno Cal.

RAISIN CITY STUDIO

Den Konventions-Delegerede, der havde købt en Pengeanvisning i en Los Angeles Bank og havde faaet Anvisningen protesteret i New York, var Fotograf Chr. F. Matzen. Hr. Matzen ønsker gennem Uglen at takke Hr. Konsul Bøggild i San Francisco for den beredvillige og hurtige Bistand, hvormed Konsulen ordnede Sagen.

Kontor- og Skoleudstyr Papirhandel

H. D. CARVER

Efterfølgere af
South, Fentem & Trautwein

2017 MARIPOSA STREET

Tel. Main 603 FRESNO, CAL.

EILER'S MUSIC HOUSE

2019 MARIPOSA ST., FRESNO

Eiler's easy payment system places the Christmas piano within t hereach of all—what could be more appreciated than a fine Eilers piano? The most lasting, real pleasure-giving Christmas gift possible. Forty different makes of high grades pianos to select from at any of our stores. Our prices the very lowest.

Largest Piano Dealers in the World.

UGLEN *Udvidet til 32 Sider*
Pris nedsat til 50c

Make Your Mark In the World

Don't be satisfied to work along in the same old way for low wages. We have helped thousands carve out successful careers. We can help you do the same.

If you want to change your work, we can train you in spare time for a salaried position in your new profession.

We can train you, by mail, at small expense, for any of the following positions:

Mechanical Engineer; Mechanical Draftsman; Electrical Engineer; Electrician; Civil Engineer; Surveyor; Mining Engineer; Sanitary Engineer; Architect; Architectural Draftsman; Sign Painter; Chemist; Ornamental Designer; Show-Card Writer; Ad Writer; Window Dresser; Bookkeeper; Stenographer; French, German, or Spanish, with Phonograph; Commercial Law.

Write TODAY, stating which position interests you, to

INTERNATIONAL Correspondence Schools

BOX 799, SCRANTON, PA.

Or Call On Our Local Representative:

FORF. JOHAN SKJOLDBORG

vil holde Foredrag i Fresno omkring den 1. Februar. Nærmere i næste Nr.

WILLIAM WILDE — Res. Phones: Oaklaud 7646; Home A-3646

STARBUCK & WILDE, Danske Architekter

Overslag og Tegninger leveres paa Forlangende

Rooms 205, 206, 207, 208 — ALBANY BUILDING

REJS FORNUFTIGT!

Benyt vor Sunset og Sölinie til New York, hvor Forbindelse sker med alle Dampskibslinier til Europa.

Lad os arrangere Deres Rejse.

E. W. CLAPP, PASSAGERAGENT

1013 J ST. FRESNO

CHRIS PETERSEN

DANSK URTEKRÆMMER

Hjørnet af Twenty-fourth og York Sts.

San Francisco, Cal.

DANSKE ÆBLES..IVSPANDER

C. J. Petersen

Dansk Skrædder

FØRSTE-KLASSES ARBEJDE GARANTERES

PACIFIC BUILDING

Market og Fjerde

Rooms 341-345, 3. Etage

San Francisco

UGLEN

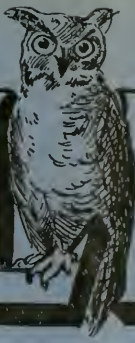

Nr. 1
December-Heftet
er udsolgt

Uglen
koster
50 Cts.
om Aaret.

No. 2 Januar 1911

Uglen

Foregangsblad for dansk-nationale Interesser i Amerika

Kom ind!

Hvis der toner danske Strænge i dit Sind,
saa kom ind — *kom kun ind!*
Hvis du staar og tror dig fremmed udenfor,
tag et ment, et dansk: *Kom ind!* — Du er vor!
Tal fra Levren Modersmaalet glad og frit —
det er dit, dit og mit!
Der er Minder i hvert Ord,
Bukkarduft og Fuglekor,
Grönt fra Danmarks gamle Jord —
Bud fra Mor!

Uglen.

"HELGA"

AFDELING No. 3 AF DANIA

møder hver Fredag Aften Klokken otte i
FRIENDSHIP HALL
1254 Market Street, tæt ved Larkin Street
San Francisco

M. A. BROWN, Præsident,
N. W. Hjørne af Kearny og Geary.
1429 Rhode Island Street.
THEO. THRANE, Sekr ær,

MARGRETHE LOGE No. 24, D. S. S.

møder den 1ste og 3dje Tirsdag i hver Maaned paa 15th and Market Sts. i Helen Hall.

MRS. G. AMORSEN,
1945 Fifteenth St., S. F. Sekretær.

Det ny ST. WINIFRED HOSPITAL, 1065 Sutter Street, San Francisco; et brandsikkert Hospital for kirurgiske og medicinske Patienter

Dr. Winslow Anderson

Chef-Læge.

KLASSIFICEREDE AVERTISSEMENTER

Apothekere

DANSK APOTHEK—H. B. Christiansen, cand. pharm., Hjørnet af 15th and Market Streets, San Francisco. Telepnone Market 1684.

Badeanstalter

NINTH STREET HAMMAM BATHS, Turkish and Russian. Electric Vibratory Massage. Cor. Ninth and Broadway. Henry Holst & Chas. Oatridge, Props. Oakland.

Cigar-Fabrikanter

RED SEAL CIGAR CO., 133 Hartford St., San Francisco, mell. 18th og 19th, Castro og Noe. Tel. Market 232. R. M. Donnelly og C. M. Beck. Ryg RED SEAL.

Cigarforretninger

PALACE CIGAR-FORRETNING OG LOgishus, 661 I Street, Fresno. Carl Andersen, Ejer.

Entreprenører

C. W. HANSEN, Bygnings-Entreprenør, 1986 Mc Allister Street, San Francisco. Bopæl Telefon: West 4639.

Hattemagere

LUNDSTROM HATS—
1178 Market St., 64 Market S., 605 Kearny St., 2640 Market St., San Francisco.

Importører

J. W. PETERSON, Importer of Scandinavian Liquors, 510 Battery, San Francisco. Pacific Coast Agent for Aalborg Taffelakvavit, Tuborg Pilsner, Ringnes Bajerskøl, osv.

Isenkræmmere

S. M. ISING, Hardware, 215 Church St. S. F. Tel. Market 2521. Garden Rakes, Garden Spades, Garden Sets, Garden Hose, Lawn Mowers, Paints, Oils, Kitchen Utensils, etc.

Kaffe og Te

ALFRED TH. JORGENSEN, Bedste Kaffe og Te, Krydderier, fineste Smør. Varerne leveres frit i Oakland, Alameda og Berkeley. 138 Helen St., Oakland. Tel. Piedmotn 1889, Home A-2058.

Læger

HENNING KOFORD, M. D., Physician and Surgeon. Office: Rooms 321-323 1st Nat. Bank Bldg., 14th and Broadway, Oakland. 2-4, 7-8 p. m. Phone, Oakland 5163.

Møbelforretninger

THE AQUARIUM FURNITURE CO., 635 Golden Gate Ave., San Franci co. H. A. Hansen og R. K Larsen. Ejere. Ny og brugte Møbler købes og sælges.

Skomagere

CHAS. ANDERSON, 2172 Market St., San Francisco. Swedish-American Hall. Nyt Fodtøj til alle Brug og alle Priser. Reparationer udføres hurtigt og billigt.

SØRENSEN & HJELTE, SKRÆDDERE, F. A. Hjelte og C. M. Sørensen, 109 Montgomery Street, San Francisco. Telefon: Kearny 2984.

Smede

M. C. HANSEN, SMED OG HESTESKOER. Alt Arbejde garanteres. 1143 F Street. Telefon: Main 875.— FRESNO.

Symaskinefabrikanter

CHARLES PLAMBECK, 590 Valencia St., San Francisco. Før 1915 Mission. Ny og brugte Symaskiner, specielle saavel som Familiemaskiner. Reparationer udføres.

Tandlæger

DR. M. A. BROWN, Chicago Dental Parlors, 5 Kearny Street, Hjørnet af Geary, San Francisco. De skandinaviske Sprog og Tysk tales.

Urmagere og Juvelerere

SORENSEN CO., Inc., Juvelerere og Optikere, 715 Market St. San Francisco, og 2593 Mission St., S. F., ved 22nd. Juveler af alle Slags. Urreparationer med Garanti

Urtekræmmere

FRED FABER, GROCER,
Phone Market 918.
3893 Twenty-fourth Street, San Francisco

Vinhandlere

WM. H. HOHNEMANN, Eureka Valley Whiskey and Wine Co. Eneagent for Dauntless Whiskies. 333-339 Noe St., San Francisco. Tel. Market 1953. Familie Leverandør.

"OKERBLAD"S FAMILIE VINHANDEL. Fred Jacobson, Ejer. 718 Fourteenth St., San Francisco. Telefon Park 5977.

Telephone Douglas 1025 Carl G. Larsen Proprietor

Hotel Larsen

(over Tivoli Cafe)

60 Rooms, 50c to $2 per Day 56 Eddy St.
$3 to $10 per Week San Francisco

Dr. Adolph Berg

(Fhv. ved det franske Hospital)

LÆGE OG KIRURG

Kontor, 86 Post Street, Hjørnet af Kearny
Timer: 2:30—4. Tel. Douglas 3545

Bopæl, Hjørnet af Geary og Devisadero Sts.
Timer i Hjemmet: 12—2 og 7—8.
Telefon: West 4172

Telefon Main 469 Bopæl Tel. Black 2137

MISS KATE PARSONS

Blomsterhandel

Udkast og Decorationer en Specialitet

1913-1915 Fresno St. Fresno, Cal.

Tel. Main 503.

Archibald Implement Co.

VELIE BUGGIES
SCHUTTLER WAGONS
JOHN DEERE PLOWS and
AGRICULTURAL IMPLEMENTS

915-917 J STREET

I. M. Crawford Co.

OPTIKERE

Briller tilpasses efter moderne Metoder.

1123 J STREET FRESNO, CAL.

E. R. HIGGINS

Rembrandt Studio

1156 I Street Tel. Main 1381

PORTRÆTTER OG LANDSKABER

Farvefotografier og Forstørrelser

Fresno-Konventionens store Gruppebillede kan endnu faas.

Fulton and Grand Central Hotel

Priser: 50 cts. og højere.

F. G. BERRY, Ejer.

I Hjertet af Forretnings-Kvarteret. Store, komfortable Værelser.

J og Mariposa Sts. FRESNO, CAL.

Tel. Main 1121

LARSEN & KROG

Beslagsmed-Arbejde af all Slags udføres

Forhandlere af

LANDBRUGSREDSKABER

Automobil-Reparationer udføres

1448 FRESNO ST. FRESNO, CAL.

FRANKLIN PRINTING HOUSE

H. W. CLINCH

ALLE SLAGS TRYKSAGER UDFØRES TIL RIMELIGE PRISER

Danske Tryksager en Specialitet

1141 J STREET FRESNO, CAL.

BEN EPSTEIN

HERRE-EKVIPERINGSHANDLER

Just Stedet for dig

1910 MARIPOSA STREET

Tel. Main 247.

DR. C. P. KJÆRBYE

Dansk Læge

Kontor:
Forsyth Building FRESNO, CAL.

Tel Main 893

DR. J. R. WALKER

Specialist i Øjo-, Øre-, Næse- og Svælgsygdomme.

KONTOR:
REPUBLICAN BUILDING
(lige overfor Posthuset.)

Tel. Main 1334

DR. RALPH R. ATEN

Dentist

Republican Bldg. FRESNO, CAL.

New York Shoeing Shop

HUGO HVIDT, Ejer
EKSAMINERET HESTESKOER
Tel. Main 1259
1138 H Street
FRESNO, CAL.

DEL REY.

C. CHRISTENSEN, BARBERFORRETNING.
Specialitet: Haarklipning. 1ste Klasses Barbering anbefales. Del Rey, Cal.
FRESNO, CAL.

Uglen

VESTENS FÖRSTE DANSKE MAANEDSSKRIFT

Entered as second-class matter November 15, 1909, at the post office at Fresno, California, under the Act of March 3, 1879.

Nr. 2 JANUAR 3. AAR

GIV!

Har du haft en elsket Mo'r,
een, som tog med Hænder bløde,
een, som kom dig ømt i Møde,
og som dækkede dit Bord,
een, som elsked dig i Blinde,
een, som kunde Udvej finde,
een, som kunde Modgang linde
— Giv!
giv, som om du gav til hende!

Har du i dit unge Sind,
fyldt med Vaarens friske Kræfter,
gemt et Kvinde-Billed ind,
som du stadig higer efter,
een, du hæger om, en Kvinde,
der er fæstnet dybest inde,
som dig ej af Hu kan rinde
— Giv!
giv, som om du gav til hende.

Hvis du har en lille Tøs,
munter og med Smilehuller,
som med Sang i Søvn du luller,
een, som barnligt pludrer løs,
een, som man kan faa i Sinde
at ophøje til Gudinde,
een, som aldrig faar en Fjende
— Giv!
giv, som om du gav til hende!

Hvis du har —! Jeg ved, du har
Hjerte for en Sorg at lindre,
Glæde ved at Øjne tindre
paa en lille Proletar
— Giv!
giv, hvad du for Haanden har.

GRANUS.

* * *

Ovenstaaende Digt, der er værdigt til Nobelpræmien, er skrevet af Carl Gran, Sekretær for de samvirkende Fagforbund i Danmark, i Anledning af Indsamlingen til fattige Børn.

DANSK KULTURS FREMME I UDLANDET

Til ovennævnte Formaal er der paa den danske Finanslov bevilget 14,600 Kroner, deraf er følgende Bevillinger gaaet til de Forenede Stater:

Grand View College, Des Moines, Iowa.	1000 Kr.
Dansk Folkehøjskole, Nysted, Nebraska	1000 Kr
Den danske Menigheds Skole "Dannevang," Texas	500 Kr.
Danebod Højskole i Minnesota	300 Kr.
Den danske Diakonisse-Stiftelse ved Brush, Ebenezer, Colorado	200 Kr.
Ungdomsforeningen af 1905 i Minnesota	100 Kr.
Dansk Skolesamfunds Kreds "Fremad," Chicago	100 Kr.
Den danske Forening i Philadelphia	200 Kr.
Larimores danske Læseforening i North Dakota	100 Kr.
Læsekredsen "Dannevang" i Texas	100 Kr.
Dansk Ungdoms- og Læseforening "Odin" i Wilbur, Wash.	200 Kr.
Emanuel, dansk-evangelisk-luthersk Ungdomsforening i N. Troy, N. Y.	100 Kr.
Salems kristelige Ungdomsforening, New York	100 Kr.
Vor Frelsers danske Ungdomsforening i Brooklyn, N. Y.	100 Kr.
Dansk Ungdomsforening i St. Paul, Minnesota	100 Kr.
Ansgar danske Læseforening i San Francisco	300 Kr.
Den danske Læseforening i St. Andrews og Omegn, Wash.	100 Kr.
Ialt	4600 Kr.

Med Undtagelse af Bevillingerne til Des Moines og Nysted gaar Resten af de bevilgede Penge til **Bogsamlinger.** Indkøbet af Bøgerne besørges ved Undervisnings-Ministeriets Konsulent i Bogsamlinger Professor Steenberg, og Bøgerne forsendes da til vedkommende Foreninger i Forhold til Bevillingerne.

KÆRLIGHED OG KRYBSKYTTERI.*

LYSTSPIL I EEN AKT

Af

JØRGEN V. GJERDING.

(Sluttet.)

OLE SVENDSEN (rejser sig)—Ja, lad os saa slaa Følge.

HANS JENSEN (lunt)—Til Rebekka?

TYSKE REINHARDT—Nej, ellers manke Dak for Eren.

OLE SVENDSEN—Ikke noget at takke for; jeg holder mig til Mutter derhjemme.

TYSKE REINHARDT—Tja, det var Ret — gute Nacht.

OLE SVENDSEN—Farvel da. (De gaar.)

ANNA—Farvel, de Herrer.

HANS JENSEN—Farvel med Jer (stopper sin Pibe)—Satan med den Cigartel, det havde jeg tænkt skulde blive mit.

ANNA—Ja, det er en Skam, at saadan et smukt gammelt Møbel skal ud af Byen.

HANS JENSEN—Den Satans Tysker!

SKUD-SØRENSEN (ind.)

SKUD-SØRENSEN (ser langt til Anna)—God Aften!

ANNA—God Aften, Sørensen.

HANS JENSEN (mut)—God Aften!

SKUD-SØRENSEN (lidt febrilsk)—Jeg har en storartet Forretning, Hans Jensen.

HANS JENSEN (oplivet)—Saa — — aah, Anna — gaa ud og lav os et Par Romtoddyer.

SKUD-SØRENSEN—An . . — Deres Datter kan godt blive; det er ingen Hemmelighed indenfor disse fire Vægge. (Anna rejser sig, gaar.)

HANS JENSEN—Begribeligvis; hun kommer jo nok ind igen, haaber jeg; men en Toddy kan du vel nok skylle ned.

SKUD-SØRENSEN—Ja, det ved Gud, jeg kan (banker sig) hundekoldt, som det er.

HANS JENSEN—Naa, hvad er det saa, din Gavtyv?

SKUD-SØRENSEN (stærkt)—Hans Jensen! Jeg har skudt Grevens den store hvide Hind!

HANS JENSEN (fornøjet, gnider sig i Hænderne)—Død og Plage! (Pludselig alvorlig, indtrængende)—Det skulde du vist ikke ha' gjort, min gode Skud. Greven har kun to hvide Daa-Hinder, og naar han opdager, at den ene er væk, vil han sætte Himmel og Jord i Bevægelse for at faa fat i Krabaten, der har skudt den.

SKUD-SØRENSEN—Det ved jeg altsammen, Hans Jensen; derfor maa vi ogsaa være ualmindelig durkdrevne.

HANS JENSEN—Og mer end det, — en hel Del mere, end vi to har Forstand til.

SKUD-SØRENSEN—Aa, jeg ved sgu ikke.

HANS JENSEN (bliver mere og mere den gamle igen)—Jamen, jeg ved for os begge to. Vi faar aldrig Dyret til Hovedstaden. Naar Portørerne nede paa Stationen ser Krabaten, sladrer de af Skole — og saa er Fanden løs. Du ved jo nok, Sørensen, at jeg paa Forlangende skal opgive Navnet paa den, jeg har købt Vildtet af. Og jeg tror ikke, du kan klare dig med at sige, at du har skudt Dyret paa Byens Grisetorv.

SKUD-SØRENSEN—Nej, den gaar ikke. Jeg skød den regulert i Skoven, og jeg løb som bare Fanden, da den faldt, og det varede en god Stund, inden jeg fik Kurage til at gaa tilbage og faa slæbt den hjem. Den er femogfyrretyve Kroner værd, mindst! Du faar de femten, om den bliver solgt ordentlig i Hovedstaden.

HANS JENSEN—Ja, er den først derinde, gaar alting glat nok; men hvordan Pokker faar vi den afsted?

SKUD-SØRENSEN—Jeg har en Ide! — —

HANS JENSEN—Du plejer ikke at være dum i den Retning, men denne Gang tror jeg sgu ikke rigtig paa dig.

SKUD-SØRENSEN—Det kommer, det kommer, Hans Jensen. Se, du har jo nogle tomme Frugttønder, ikke sandt?

HANS JENSEN—Masser!

SKUD-SØRENSEN—Og du har vel ogsaa nogle Æbler i Kælderen?

HANS JENSEN—En god Del, ja — men de skal ikke sælges før henad Jul.

SKUD-SØRENSEN—Aa, du kunde vel nok rykke ud med en Snes Pund Gravenstener?

HANS JENSEN—Naturligvis, om galt skulde være; men hvor fører al den Snak hen?

SKUD-SØRENSEN—Jo, ser du, vi putter Dyret ned i Tønden, lægger et godt Lag Æbler ovenpaa, og saa gaar hele Mullevitten som en Tønde Gravenstener til Hovedstaden.

HANS JENSEN (begejstret)—Nu skulde den Unde — Skud! Du er en Røverkaptejn, du er rent ud en Perle (slaar ham paa Skulderen); den skal gaa storartet. Hvor er Dyret?

SKUD-SØRENSEN—Det ligger ude i dit Brændeskur.

HANS JENSEN—Saa maa jeg i Lag med det, med det samme. Vi kan naa at faa det med Toget i Aften; der maa hænges i; jeg skal ogsaa indfor hos Sofie Frantz, saa der bliver Travlhed i Forretningen.

SKUD-SØRENSEN—Vi skal maaske hjælpes ad?

HANS JENSEN—Nej, min Salighed! Anna ind med Toddy). Om nogen saa dig rummestere i min Gaard og Have, naada! Naar Folk ikke skal se, ser de allermest. Nej, jeg tager en Lygte og klarer det hele nede i Kælderen.

ANNA—Skal I ikke drikke Toddyen, mens den er varm?

HANS JENSEN—Nu skulde den Unde—lad os endelig faa en Opstrammer. Skaal, Skud! Lykke paa Rejsen! (De drikker; Anna gør en angst Bevægelse.)

SKUD-SØRENSEN—Ja, lad os drikke paa, at Rejsen bliver god.

HANS JENSEN (tager nogle Pakker)—Hjælp mig nogle af disse Pakker ud i Vognen. Du kan ogsaa faa Lov at spænde for. Og vent saa her, til jeg kommer tilbage. (Begge ud.)

ANNA (urolig frem og tilbage)—Til Lykke paa Rejsen, sagde Fa'r til ham. Og ikke med et Ord har Sørensen omtalt sin Rejse til mig. Aa, det er skammeligt, er det. Og

jeg, som næsten troede, at vi var halvt . . . aah, at jeg Fæ kunde tro saadant noget — uh, de Mandfolk! (Forknyt) Jeg tror virkelig ogsaa, at alle unge Piger skal være ulykkelige (gentager): Lykke paa Rejsen, ja, lad os drikke paa, at Rejsen bliver god. (Skud-Sørensen kommer ind; Anna ser ham ikke, førend han er helt inde i Stuen.)

SKUD-SØRENSEN (ser forbavset paa Anna)—Men hvad er der i Vejen med Dem, Anna? De ligner jo en levende Begravelse.

ANNA (med et Suk, derpaa forceret)—Jeg! nej, jeg har det saamænd storartet.

SKUD-SØRENSEN (bitter)—Det skjuler De forbandet godt.

ANNA—Saa-a! Deri tager De vist Fejl, Hr. Sørensen.

SKUD-SØRENSEN (lidt ubehersket)—Hr. Sørensen! Hvad Fanden er det for noget Sludder — —

ANNA—Jeg maa bede Dem erindre, at De taler til en Dame.

SKUD-SØRENSEN (heftig)—Nej, ved De nu hvad, Anna, — før da jeg kom ind i Stuen, var Deres Humør og Ansigt straalende — og nu er det pludselig gaaet ned til (vrænger) "Hr. Sørensen."

ANNA (stadig stiv og fornem)—Er det maaske ikke Deres Navn?

SKUD-SØRENSEN—Jo, for alle andre, men ikke for Dem (blødt) Sig mig nu — hvad er der i Vejen?

ANNA (forceret Latter)—Ikke det mindste, og selv om der var, kan det jo ikke have nogen Interesse for Dem, nu da De forlader Byen.

SKUD-SØRENSEN—Jeg forlader Byen! hvem har sagt det?

ANNA—Forstil Dem ikke, Hr. Sørensen; det hørte jeg jo selv for et Øjeblik siden, i denne Stue.

SKUD-SØRENSEN — Herinde (peger rundt) i denne Stue. Nej, ved De hvad, Anna, dette hersens trænger sgu til en Smule Forklaring. Har De hørt her i denne Stue (peger igen) at jeg skulde rejse?

ANNA—Ja, det har jeg.

SKUD-SØRENSEN—Ikke af mig.

ANNA—Nej, men af Fa'r.

SKUD-SØRENSEN—Af Deres Fa'r! Saa har han med Respekt at sige sagt en forbandet stor Løgn.

ANNA—Hvorfor protesterede De saa ikke. De stod jo lige over for ham.

SKUD-SØRENSEN—Jeg —!

ANNA—Ja, De! og med et Toddyglas i Haanden, som De klinkede med, da Fa'r sagde "Til Lykke med Rejsen!"

SKUD-SØRENSEN (idiotisk-grundende)—Til — Lykke — med — Rejsen — — (ler pludselig fornøjet og højt.)

ANNA (vredt)—Det er aldeles ikke noget at le saa højt af.

SKUD-SØRENSEN—Jo, det ved Gud det er (gentagende)—Til — Lykke — med Rejsen (ler). Aah, Anna, det var jo Dyret, han mente (Vognrummel.)

ANNA—Hvad for et Dyr?

SKUD-SØRENSEN (peger ud mod Gaden) —Det, der lige i dette Øjeblik kører ud af Gaarden, — Grevens hvide Hind.

ANNA (forvirret)—Hvad kan den have med en Rejse at gøre?

SKUD-SØRENSEN—Aah, det er sandt, De var jo ude i Køkkenet og brygge Toddyer, da jeg snakkede med den Gamle. Jo, ser De, Anna, jeg har skudt den ene af Grevens to hvide Hinder. Den maa omtrent være ovre paa Stationen nu. Det var Rejsen (ler.)

ANNA (frisk leende)—Nej, nu har jeg aldrig kendt Magen, sikken et Tossehoved jeg kunde være.

SKUD-SØRENSEN (alvorlig-glad) — Nej, det var klogt gjort, Anna.

ANNA—Klogt! Hvorledes?

SKUD-SØRENSEN (gaar tæt hen til hende)—Det skal jeg sige Dem, Anna. De troede, det var mig, der skulde rejse, og det var derfor, De saa saa bedrøvet ud.

ANNA (vil ikke straks overgive sig)—Jeg var slet ikke bedrøvet — slet ikke!

SKUD-SØRENSEN—Jo, De var, og det mener saa meget for mig.

ANNA—Saa-aah! det kan jeg virkelig ikke indse.

SKUD-SØRENSEN—Jo, saa uendelig meget; det siger mig, at De tænker paa mig og nødig ser, at jeg rejste.

ANNA (slaar mislykket med Hovedet)—Aah, vi fik vel nok en anden Danser herned i Deres Sted.

SKUD-SØRENSEN—Det gjorde I maaske, men ikke een, der holder saa meget af Dem, Anna, som jeg.

ANNA (smilende)—Tror De ikke?

SKUD-SØRENSEN (tager hende om Livet)—Nej, — tror du, Anna?

ANNA (med Hænderne om hans Nakke)—Nej, min Ven, det tror jeg ikke (kysser ham; Vognrummel) Hør! (slipper ham) der kommer Far. Det bliver slemt for os, kan du tro. Far synes ikke om dig som Svigerson.

SKUD-SØRENSEN—Jeg er belavet (tager hende gemytlig under Armen) Han vil nok købe alt, hvad jeg skyder, men udover Forretning — færdig! Jeg kender ham, min Ven, — det var derfor, jeg skød Hinden.

ANNA—Hvad er der nu med den Hind igen?

SKUD-SØRENSEN—Den skal klare Vejen for os, hos den Gamle Aften.

ANNA (skælmsk)—Havde du allerede tænkt noget ud, før du kom?

SKUD-SØRENSEN—Det kan du stole paa, jeg havde; men jeg maatte jo først snakke med dig.

ANNA—Du kunde da ikke vide, at jeg var alene hjemme.

SKUD-SØRENSEN—Det skulde Hinden besørge (ler.)

ANNA (ler)—Aah, du gør mig forstyrret med den Hind (Fodtrin i Entreen; Anna tager Haandarbejde; Skud-Sørensen læser Avis.)

SKUD-SØRENSEN (ind)—Puh, nu skulde den Unde — sikken en Kulde det er (drikker Levningen i sit Toddyglas.) Til Lykke paa Rejsen, Skud (peger mod Væguret) For

fem Minutter siden futtede hun a' med Futtoget.

SKUD-SØRENSEN (blinker til Anna)— Ja, Skaal og til Lykke!

HANS JENSEN—Lav os een til, Anna!

ANNA—Det varer lidt, tænker jeg. Ilden maa være gaaet ud (lægger Sytøjet bort.)

SKUD-SØRENSEN—Ingen Ulejlighed for min Skyld.

HANS JENSEN—Snak om en Ting. (Til Anna) Der maa være varmt Vand levnet fra før; læg et Par tørre Pinde paa Komfuret og giv det et lille Opkog — der maa jo være Masser af Gløder (Anna ud.)

SKUD-SØRENSEN—Du fik altsaa sendt Gravenstenerne af Sted?

HANS JENSEN—Det kan du bande paa, jeg gjorde. Men jeg maatte sgu staa dernede i Kulden, til det hele var vel og sikkert i Banevognen. Jeg turde Pinedød ikke lade Portørerne være alene med Tønden. De kunde jo lugte Æblerne, og havde jeg ikke været i Nærheden, havde de nok lavet et lille Hul i Laaget og stukket Næven ned efter nogle Stykker.

SKUD-SØRENSEN—Og maaske faaet fat i Hindens Bagben.

HANS JENSEN—Akkurat sgu — den havde jeg jo regnet ud, derfor blev jeg, til alt var i Orden; — men koldt var det, minsæl.

SKUD-SØRENSEN—Udmærket, Hans Jensen.

HANS JENSEN (stopper Piben)—Man er jo ike Fragtmand og Kommissionær for ingen Ting. (Anna ind.) Se, se, det varede nok ikke saa længe endda.

ANNA—Vandet var varmere, end jeg troede.

SKUD-SØRENSEN—Og Masser af Gløder.

ANNA—Ogsaa det.

HANS JENSEN—Skaal, Skud! (de drikker.) Hør, min Pige, det er bedre, at du kravler til Køjs — Klokken er halvelleve — og vi skal tidlig op i Morgen.

ANNA—Jeg er ogsaa søvnig i Aften (ser paa Skud-Sørensen), rigtig oversøvnig, tror jeg (lægger Sytøjet sammen.)

SKUD-SØRENSEN—Nej, vent et Øjeblik, jeg har en udmærket Historie.

ANNA (usikker)—Aah, den kan du — De — fortælle til Fa'r.

SKUD-SØRENSEN—Du — De — skulde da ogsaa høre den.

HANS JENSEN—Du kan vel nok holde Øjnene oppe et Par Minutter endnu, min Tøs. Naa, Skud, lad os saa faa Historien — det er vel en med "Slav" i?

SKUD-SØRENSEN—Det er bare en lille Kærlighedshistorie (Anna ser paa Skud-Sørensen og begynder saa at arbejde rastløs paa sit Sytøj.) Ser du, Hans Jensen. Din Datter og jeg har forlovet os i Aften, medens du var nede med Hinden.

HANS JENSEN (farer op)—Nu skulde den Unde — hvad er det, du siger?

SKUD-SØRENSEN—Jeg siger, vi har forlovet os og venter nu . . .

HANS JENSEN (aldrydende, til Anna)— Har jeg ikke sagt dig tit nok, at jeg ikke vil høre Tale om dig og Sørensen som Kærestefolk?

ANNA (lidt forknyt)—Jamen, Fa'r, Sørensen vilde.

SKUD-SØRENSEN—Ja, det er lige, hvad han vilde.

HANS JENSEN—Det bliver der ikke noget af; jeg vil ikke have Vildttyve i Familien.

SKUD-SØRENSEN (spydig-smilende —Jeg troede, det var i sin Orden, at Tyven fik Hæleren til Svigerfa'r?

HANS JENSEN—Nu skulde den Unde — Hæleren! jeg er sgu ikke nogen Hæler, jeg er Kommissionær i Vildt blandt andet.

SKUD-SØRENSEN—Og jeg er ikke Vildttyv, men bare lidt af en Søndagsjæger midt i Ugen — ellers er jeg Snedker.

HANS JENSEN—Jo pyt, Snedker! hvor mange Harer, Fasaner og Dyr har du ikke snuppet fra Grevens Skove og Jorder?

SKUD-SØRENSEN—Og hver en Bitte har Hans Jensen solgt.

HANS JENSEN—Det har han, pr. Kommission. Men hvis nu Hans Jensen melder dig, saa faar han halvtres Kroner og kommer tilmed i Avisen, mens du bliver puttet i Hullet.

ANNA—Men, Gud, Fa'r!

SKUD-SØRENSEN—Det gør jeg maaske ikke alligevel. Ser du, alt, hvad jeg plejer at skyde, tager jeg paa de Gaardmænds Marker, der støder op til Grevens Skove. Det var kun den hvide Hind, jeg gik i Skoven for.

HANS JENSEN—Men een Gang er ogsaa nok (slaar triumferende i Bordet.)

SKUD-SØRENSEN—Det er det, men hvad tror du, Folk vilde sige om Hans Jensen, naar de fik at vide, hvor nydeligt han havde hjulpet Skud-Sørensen med at faa Hinden afsted i Æbletønden?

HANS JENSEN gaar brummende frem og tilbage.

ANNA (smaaleende)—Ja, men hvad vil du da, Fa'r?

HANS JENSEN—Hvad jeg vil — jeg vil ha'e mig en Slurk, vil jeg (drikker, sætter Glasset haardt i Bordet.)

SKUD-SØRENSEN—Det vil jeg ogsaa, men jeg vil ogsaa gerne have din Datter.

ANNA—Vær nu god, Fa'r!

HANS JENSEN—Det er da en god Ting, at jeg kun har en Tørn at ta'e med mig selv; havde din Mo'r levet — jo, saa havde Bølgerne sgu gaaet godt i Gadekæret. Være god, siger du — nu skulde den Unde — god! — er jeg ikke en ren Engel af et Mandfolk at være?

SKUD-SØRENSEN—Det er du, Hans Jensen, og nu gi'r du mig Anna (tager hendes Haand); saa lover jeg dig kun at skyde ærligt Vildt — og lade dig sælge hver eneste Stump. Og saa kiler vi rigtig dygtig paa med Snedkerfaget — og saa er der ingen Sorger.

ANNA—Det synes jeg, er udmærket.

HANS JENSEN—Ja, det synes I vist begge to. Og jeg kan ikke sige Nej, fordi jeg nu en Gang er Fragtmand og Kommissionær — den Slags Folk slaas altid med Ret og Uret. Men da Skud-Sørensen siger, at han kun een Gang har gjort Uret mod Gre-

ven, saa vil jeg ogsaa een Gang gøre Ret mod min Datter og give hende til den, hun holder af. Kærlighed er altid Tyveri, og kan Greven taale at undvære en firbenet Hind, ja, saa faar jeg vel ogsaa taale at miste en tobenet.

Vær glade ved hinanden, Børn, og forsøm nu ikke Skyderiet for bare Høvlspaaner og Kærlighed.

(TÆPPE.)

DANMARK.

Bladet "Socialdemokraten" i København har anskaffet sig en ny Hurtigpresse, der trykker 60,000 Eksemplarer af Bladet pr. Time, eller med andre Ord, **et Tusind Aviser i Minutet.** Det tør man nok uden Overdrivelse kalde en Hurtigpresse. Drivkraften til Pressen er to elektriske Motorer, hver paa 50 Hestes Kraft.

* * *

Firmaet **Burmeister & Wain i København** bygger for Tiden otte ny Dampskibe og har to under Ombygning. Paa et andet Værft i København, "Flydedokken," skal bygges to ny Dampskibe, hver paa 1200 Tons til russisk-østasiatisk Selskab.

* * *

Indenrigsministeriet har udnævnt cand. polyt. Fabriksingeniør, Borgerrepræsentant **Fru Julie Arenholt** til **Fabriksinspektør.** Fruens Arbejde er særlig at inspicere Bagerier og Konditorier om Natten. Det er den anden **kvindelige** Fabriksinspektør, Danmark har.

* * *

I 1910 fandtes i Danmark 1364 **Forbrugsforeninger** med 205,000 Medlemmer, med en aarlig Omsætning af 70 Millioner Kroner.

* * *

Arbejdernes **Produktionsforening** i Aarhus har i sidste regnskabsmæssige Halvaar haft en Omsætning af 276,728 Kroner 11 Øre. Overskuddet var 20,636 Kr. 54 Øre. Foreningens Aktiver beløber sig til 306,000 Kr., Passiver til 108,000 Kr.

* * *

Studentersamfundets Retshjælp for Ubemidlede i København fejrede den 1ste December 1910 sit 25-Aars Jubilæum. Denne udmærkede Institution startedes i 1885 i et lille Lokale i Aabenraa 33. Nu har den ti moderne indrettede Lokaler i St. Pederstræde Nr. 19. I de 25 Aar har ikke færre end 543,332 Mennesker henvendt sig til Retshjælpen om Bistand. Udgifterne i de 25 Aar har været 133.131 Kr. 26 Øre. Den retslige Bistand ydes gratis. Det bør noteres, at trods det store Besøg har der aldrig fundet nogen Uordeu Sted i Lokalerne.

* * *

I Danmark arbejder man som bekendt ihærdig for Oprettelsen af **Sanatorier for Tuberkel-Patienter.** I 1904 begyndte man med Salg af Julemærker til at klæbe paa Breve, Pakker og Postkort. Ogsaa sidste Jul solgtes Mærker, men det finansielle Resultat foreligger ikke endnu.

I 1904 solgtes der for	73,000 Kr.
1905	72,000 —
1906	74,000 —
1907	82,000 —
1908	85,000 —
1909	105,000 —

Ved Salget af Julemærket er der saaledes indkommet 491,000 Kr. Ved Renter og Gaver er der tilkommet ca. 59,000 Kr. Den samlede Indtægt har været ca. 550,000 Kr. Omkostningerne i de syv Aar har været ca. 36,500 Kr. Det nøjagtige Nettoudbytte har været 513,325 Kr. 37 Øre.

Disse indvundne Penge er bestemt til Opførelsen af **Julemærke-Sanatoriet ved Kolding Fjord,** der allerede længe har været under Arbejde, og som ventes at kunne tages i Brug til Foraaret.

Dette Sanatorium er beregnet til at koste 800,000 Kr. Der skal være Plads til 100 a 120 Patienter.

* * *

"Anstændighedens Adresse."

Danmark er et Land, der er med paa Adresser. Folk, som er misfornøjede med et eller andet, gemmer ikke Harmen hos sig selv, tvært imod, de spreder den efter bedste Evne, og naar Misfornøjelsen naar Kogepunktet, saa fremstilles den paa Tryk og cirkulerer rundt til Underskrift for sluttelig som **Adresse** at havne hos Konge, Rigsdag, Kommunalbestyrelse eller Politidirektør, alt efter som Magten i det paaklagede Forhold er fordelt. Da Beboerne i København L vilde af med Gendarmerne, sendtes en Adresse til Politidirektøren, og da Folket vilde af med Konsejlspræsident **J. C. Christensen,** fik Kongen en Adresse.

Det sidste paa Adressernes Omraade derhjemme er en Adresse om "Anstændighedeen."

Denne Adresse har allerede fremkaldt en Storm af Protester, og af de mange Indlæg i Debatten skal vi her aftrykke et af **J. A. Jensen,** Nykøbing Falsters Dagblad, som i sit Indhold ogsaa kan have Ærinde til ad-

skillige dansk-amerikanske Settlementer.

Det lyder saaledes:

"Altsaa, man forkynder bl. a. med disse vældige Basunstød, at vor Tids Ungdom er underkastet nedværdigende og forraaende Indflydelser, som hurtigst maa stoppes, og at samme Ungdom maa beskikkes offentlige Ammer til at vaage over deres Anstændighed! Saa fordærvet er den!

Hvilket vidunderligt Billede af vor Ungdom og dens Væsen og Vilkaar!

Som om den Ungdom, der lever i 1910, ikke som Helhed rager højt op i Dygtighed, i Oplysning, i Valget af sine Fritidssysler, i Maadehold, i selskabelig Anstand, kort sagt i Kultur — højt op over den Ungdom, de fleste af Adressens overvejende halvhundredeaarige og halve Oldinge var samtidige med.

Hvad skal det evige Præk om Ungdommens Fordærvelse — og "Den Gang jeg var Pige, da var der Piger til" — gøre godt for, at det evig skal gentages, da vi dog alle ser og ved, at Menneskeslægten stadig dygtiggøres og forædles i Tanker og i Virken. Er det umuligt, at selv frisindede Mennesker, naar de har tabt Ungdomsaarenes Glød og Manddomstidens Kraft, kan undgaa at stemme op i det evige Raab om "Ungdommens Fordærvelse i vore Dage"? Et Raab, der vilde være fornærmeligt mod al god Ungdom, om det ikke var saa senilt.

Et Tilsynsraad til at vaage over, at Ungdommens Fornøjelser "holdes inden for Anstændighedens Grænser." — Hvilken ækel Tanke, at der f. Eks. ved Ungdommens Dans og Fester skulde vimse rundt et Antal af Hun- og Hantanter, hver enkelt af disse unge, uvedkommende Personer, for at vaage over "Anstændigheden"! De skulde vel ogsaa følge de unge Mennesker hjem fra Balerne, for at der ikke skulde "ske noget."

Og det skulde den stakkels mishandlede almindelige Valgret gennem dens valgte Raad bruges til. Den skulde kaste Idealitetens Kaabe over slige Sladder- og Bagtaleseskommissioner. Mon det ikke er nok, at vi etablerer den almindelige Valgret med Kroafstemninger og med Menighedsraadenes religiøse Smørsmageri og Sædelighedssladder? Er det ogsaa nødvendigt at kompromitere den almindelige Valgret i Ungdommens Øjne med "Anstændighedsnævn."

Tror man for Resten, at man ad de Veje faar en dygtig og fribaaren Slægt.

Nej, vi har for Øjeblikket gennem Forældre og Værger Øje med vor Ungdom og Magt nok til at lede den til den voksne og myndige Alder. At belemre den med Barnepiger ud over den Tid vil ikke gøre den bedre. Det er ikke Kællinger, vi trænger til at opdrage, men Mænd og Kvinder, der kan staa paa egne Ben. Men det lærer de ikke ved at have Ammer Livet igennem. — Og hvor henrivende er det ikke, at det er **Skatteyderne** i Kommunen, der skal være Vægtere for **"Børn og Tyende."**

Den hele Adresse er et vidunderligt Sammensurium af Hellighed og Vrøvl og alt det, der fører bort fra den stolte, personlige Selvstændighedsfølelse, der en Gang var i hvert Fald vore Bønders Adelsmærke, og som dikterede deres forfriskende Had mod alle Posekiggere og Foragt for al Sladder og Spioneri.

Lad os dog en Gang ved Skelsaar og Alder faa Lov at leve som voksne Mennesker her i Landet."

DE FORENEDE STATERS INDTÆGTER OG UDGIFTER.

Indtægt.

Toldindtægter	$333,683,445
Indenlands-Indtægter (revenue)	289,933,519
Postvæsenets Indtægt	224,128,658
Sportler	5,741,469
Salg af offentligt Land	6,355,797
Profit af Pengemønten	4,119,809
Indtægt af District of Columbia	6,863,981
Salg af Indianer-Land	2,860,199
Forskelligt	24,963,496

Udgift.

Rente af U. S. Gæld	$ 21,342 979
Flaaden	123,173,717
Armeen	155,911,706
Pensioner	160,696,416
Postvæsenet	232,624,270
Civile Etablissementer	163,984,695
Panama-Kanalen	33,811,675
Retsvæsenet	8,596,136
Indianer-Tjenesten	8,504,132

SØMÆNDS SPAREPENGE.

Det danske Konsulat, 815 Mills Bldg., San Francisco, hjemsender ganske gratis til Danmark til Udbetaling til private eller til Indsættelse i Sømandens Navn i den danske Landmandsbank i København, Sømænds Sparepenge.

Der er intet Gebyr og ingen Porto at betale. Der kan faas den bedst mulige Kurs, og den danske Stat garanterer Forsendelsen.

ALASKA.

Af F. HUROP.

Det har hændet nogle Gange, at jeg har faaet Forespørgsel om, hvorledes Arbejdsforholdene er i Alaska. Jeg har ikke været og er heller ikke nu i Stand til at give et korrekt Billede af Forholdene i Alaska, paa Grund af at de der, i maske højere Grad end andre Steder er vekslende af Hensyn til Aarstid, Beliggenhed og tilfældig Spekulation.

Mine egne Erfaringer i Alaska i Forbindelse med, hvad jeg har erfaret af andre, som ogsaa har arbejdet i Alaska, vil muligvis interessere Uglens Læsere.

Ved Juletid 1900 var Arbejdsforholdene her i Staten Washington noget trykkende. Jeg arbejdede den Gang i en "logging camp." Arbejdstiden var forkortet, og som Følge deraf var min maanedlige F rtjeneste kun ca. 60 Dollars.

Jeg besluttede derfor at gøre en Sviptur til Seattle og se, hvorledes Forholdene var der Paa Gaden traf jeg en Normand, en tidligere Arbejdskammerat fra Boston. Vi blev hurtig enige om at besegle Gensynet ved et Bæger. Det var naturligvis ikke svært at finde en Forretning, hvor der serveredes fyldte Bægere, som igen tømtes til Lyden af livlig Musik; thi "hvad gør Tysken ikke for Penge" osv.

Her traf vi en Amerikaner, som kort før var kommen ned fra Alaska. Han fortalte, at han havde arbejdet for "The Treadwell Gold Mining Co.,, paa Øen Douglas, og at han havde Tilbud om at faa Arbejde der igen. Men nu var han blevet gift, og hans Hustru foretrak Seattle fremfor Douglas Island.

Dette gav mig Ideen til at gaa til Alaska, og jeg skrev derfor til Kompagniet om Pladsen (som "machinist"), fik som Svar, at jeg vilde blive antaget, og at der betaltes fire Dollars pr. Dag (ti Timer) og fri Station. I Tilfælde af, at jeg selv sørgede for Legemets Ernæring, var Lønnen 4 Dollars 65 Cents.

Min Hustru og jeg blev enige om at prøve det med, og den 12te Februar 1901 Kl. 11 Aften forlod vi Seattle ombord paa Dampskibet "Dolphin". Rejsen op til Juneau varede lidt over tre Døgn og er en usædvanlig smuk Route. Med Undtagelse af ca. ½ Timer gaar Sejladsen mellem de tusindtals af Øer. Undertiden er Sejlløbet saa smalt, at man næsten tor springe i Land. Vi havde dog ingen Grund til at gøre det. Vi havde et udmærket Soverum, spiste ved et veldækket Bord og havde behagelige Rejsefæller.

Det varer ikke længe at stifte Bekendtskab ombord paa en Damper, og snart var jeg bleven Medlem af en Whistklub. Vi hersede i Kortene mellem Maaltiderne og Nattesovnen, nu og da kastende et Blik ud paa de af Naaletræer grønklædte Bakker, som synes at glide tæt forbi Skibet.

Efter at have passeret den 300 Mile lange Vancouver Ø kom vi ud i aabent Vande, og den ikke overdrevent store Skude begyndte at rulle ret lystig. Vi havde just faaet Frokosten til Livs, og den før omtalte Klubs Medlemmer var mødt fuldtallig i Spillesalonen paa det øverste Dæk, faaet Bord, Stole, Kort og os selv i behørig Position, og Spillet var gaaende, da Skuden begyndte sine første Sidebøjninger til højre og venstre. Min Makker gjorde et lille "jump" med sig selv og Stol og et Tilløb til at springe over Bordet og kigge mig i Kortene, der dog forhindredes ved, at min Stol foretog en Rygbøjning og foraarsagede, at jeg i en Fart greb efter Bordet for ikke at trille baglæns ud af Døren. Saa stak Skuden til en Forandring Skuden højt til Vejrs, og nu var det vore Modspilleres Tur til at gøre Ligevægtsøvelser. Der blev intet "game" den Gang, fordi ingen af os var "game" nok. Med et "By George, this is getting too rough" forsvandt den første Helt af "Søkortene" i alt andet end rank Skikkelse ud ad Døren. Jeg var "den sidste paa Skansen," dog ikke, fordi det var min Agt at trodse Elementerne, men fordi de andre var hurtigere i de talløse Vendinger paa Skibstrapperne end jeg. Men jeg kom dog ud ad Døren tørnede mod Skorsten, Skylight og alt andet opstaaende, klamrende mig til Trapper, Døre, Haandkister, Gelænderne, Tovruller, Haandspager, Dampror og alt andet Djævelskab, som staar en Landkrabbe i Vejen, naar han balancerer sig frem paa en i Hopsatakt dansende Skude. Men ned kom jeg og faldt bogstavelig med Døren ind i Kahytten, hvor min stakkels Hustru allerede laa i Køjen og kaldte paa "Ulrik."

Med et Par hurtige og kærlige Ord trøstede jeg hende og gik til Køjs, bildte mig selv ind, at jeg blev "vugget," og at Vindens Piben i Tov og Takkel var en Vuggevise. Jeg slumrede blidelig ind og vaagnede først, da vi henad Middag atter var gledet ind i smult Vande mellem Øerne, og der var Udsigt til en bedre Middag og en Eftermiddags-Whist.

Større Havnebyer findes ikke paa Ruten. De enkelte Byer med noget, der kan ligne en Havn, er Wrangel og Juneau; ellers er der blot en paa nedrammede Pæle bygget Anlægsplads, som viser, at der her er Trang til Skibsforbindelse med Omverdenen.

Blandt de Steder, vi lægger til, er Ketchican, et den Gang temmelig nyt Minedistrikt, hvor det blev fortalt, at en Dansker havde lavet en vældig Masse Penge. Vi var selvfølgelig meget fornøjet over denne Meddelelse paa Landsmandskabets Vegne. Den Slags Fornøjelse medforer heldigvis ingen Udgift for nogen af Parterne. Rimeligvis er det ogsaa af samme Grund, at Folk med det mest smilende Anisgt erklærer "Det glæder mig, at osv.", selv om det drejer sig om nogle for dem mest rasende ligegyldige Ting.

Wrangel er en gammel Plads, ligner nærmest en halvstor Landsby. Det mest iojnefaldende er tre store "Totempoles" som staar i Fronten af en stor Trækbygning,

som siges at være en Indianerhøvdings Bolig. Totempoles er store Pæle eller Poste med allehaande udskaarne og bemalede Figurer. De i Wrangel havde antagelig en Højde af 40-70 Fod (en stor og to mindre). I Faconen ligner de mest kæmpemæssige aftaklede SkibsMaster plantede i Jorden. Paa Toppen hviler en Dyrefigur, og helt ned til Jorden er i hele Længden udskaarne Figurer i Træet. Malingen, der dog ikke er synderlig kunstfærdig udført, er ret spraglet og tjener til at fremhæve Figurerne.

Hvad disse Totempoles betyder for Indianerne, er jeg ikke klar over, men de er muligvis en Slags Helgenbilleder.

Fra Wrangel gik det atter mod Nord, og snart naar vi ind i "Krangel's Narrows," hvor Sejlløbet er saa grundet, at Damperen kravlede fremad saa forsigtig som en Flue i en Flødespand. Vi slap igennem uden Uheld, og længere nord paa modtoges vi af Snebyger og temmelig koldt Vejr.

Natten mellem den 15de og 16de Februar lagde vi til ved Juneau, en By, der ligger indeklemt mellem nogle store Klipper. Nogle Slæder fra Hotellerne var mødt for at kapre Rejsende, og snart var vi installerede paa "Hotel Juneau," hvor Prisen var en Dollar pr. Dag pro Persona for Værelse og Maaltider.

Juneau, der liger 1006 Mil nord for Seattle, er dog ikke saa nordlig, som man er tilbøjelig til at antage, naar man ikke har raadført sig med Kortet; det ligger omtrent paa samme Breddegrad som Skagen.

Fra Juneau gaar der flere Gange daglig "Færge" til Douglas Island, der ligger ca. 2 Mil mod Vest. Færgen er forøvrigt en almindelig lille Bugserdamper.

Jeg tog min Værktøjskasse i Haanden og startede ned mod Færgens Anlægsplads, der laa ved den modsatte Ende af en Pælebro (dock). Omtrent midt paa Broen var et lille Skur med et halvt Vindu og en Dør, i hvilken var anbragt et stort, knoglet, rødhaaret og skeløjet Mandfolk, der stoppede mig med Spørgsmaalet:

"Hvor skal De hen?"

"Til Douglas Island."

"Det er 25 Cents."

Jeg haler en Quarter op og giver ham den. Den forsvinder i en af hans store Bukselommer uden videre Forklaring.

Jeg venter lidt og spørger saa:

"Skal jeg ikke have en 'ticket'?"

"Ticket! for hvad?"

"For Færgen tænker jeg."

"Nej! Ticket sælges paa Færgen."

"Hvad skal De da have 25 Cents for?"

"Det er 'fee.'"

"Fee! for hvad?"

"Dock fee."

"Dock fee?" Jeg begynder saa smaat at tro, at Manden vil svindle mig for en Quarter, da han i det samme gier mig Forklaringen. "Det koster 25 Cents for at medbringe en Kasse eller Kuffert over denne Dock."

Jeg var hermed bleven lidt fattigere paa Mønt og lidt rigere paa Erfaring. Men det er jo ikke sjældent, at disse to Ting følges ad paa Livets Bane. Værre var det i Juneau, for der var flere Dokker, og alle vilde de have 25 Cents i "fee" for hvert Stykke Rejsegods, man medførte. Dokkerne var nemlig Privatejendom, og der blev slaaet Mønt af alt, hvad der bragtes paa eller over Dokken. Jeg kom ombord i Færgen og var snart efter paa Douglas Island.

Douglas Island bestaar af en lang Række Smaabjærge med lidt fladt Land ud mod Stranden. Der siges, at paa hele Øen er kun fire Acres Land, som er tjenlig for Dyrkning. Naar man fra Juneau betragter Douglas Island, ligner den en vældig "Presenterbakke," hvorpaa er anbragt 24 "Sukkertoppe" i een lang fortløbende Række. Med Sukkertoppe menes smaa kegleformede snedækkede Bjærgtoppe i 3—4000 Fods Højde. Der er muligvis flere end 24, men det var alt, jeg talte, der laa indenfor Synskredsen.

Paa Douglas Island har eller havde **The Treadwell Gold Mining Co.** nre Miner og beskæftigede paa den Tid 7—800 Mand. Tæt ved Minerne ligger en lille By, som hedder Douglas City, og hvor en Del af Minearbejderne bor. Resten af Byens Befolkning er mere eller mindre afhængig af Virksomheden i Minerne.

Efter at have henvendt mig til Kompagniets "master mechanic" McLaughlin, og truffet Aftale om Arbejdet, gik jeg paa Kontoret for om muligt at faa et Hus til at bo i. De sendte en af Kontorpersonalet med mig ud for at se paa et ledigt Hus, som tilhørte Kompagniet. Det var et af de værste Huller, jeg endnu har set. Vinduer, Døre, Luft, Gulv og Tapeter var saa ramponerede, at Huset trængte til en Hovedreparation, før det kunde bebos. Der forlangtes ti Dollars pr. Maaned i Leje. Men da jeg spurgte, om Kompagniet vilde lade Huset gøre i Stand, svaredes et bestemt Nej! Men de tilbød at sælge mig alt fornødent Materiale for Reparationen. Et saa "generøst" Tilbud turde jeg dog ikke modtage og gik saa over i Douglas City, hvor jeg var saa heldig at faa fat i et godt møbleret seks-Værelsers Hus, som jeg lejede for femten Dollars om Maaneden, og om Aftenen var min Hustru og jeg installeret i en komfortabel Lejlighed.

Da vi om Aftenen sad og læste, hørte jeg Lyden af en Stortromme og udbrød:

"Du, Anna, det er sgu Frelsens Hær."

"Frelsens Hær! Nej, det er umuligt! Frelsens Hær paa denne Udørk. Nej! det er ikke muligt."

Men det var muligt alligevel, og at det var en tyk Indianer, som "spillede" paa Stortrommen, saa jeg senere, da vi var blevet lidt mere kendte med de daglige Forhold. Men for Resten var ikke alt Salmesang i dette lille nordlige "Sodoma," hvilket jeg senere skal omtale.

Arbejdslønnen var for almindelige Arbejdere $2.00, Hjælpere i Smedjerne, paa Maskinværkstedet og ved Boremaskinerne i Minen $2.25, Drilmen (de, som foretog Boringen med Maskiner) $2.50, Maskinmestrene (engineers) og Værktøjsskærpere, $3.00, Maskinarbejdere, Smede og Tømrere $4.00

om Dagen og fri Station (Kost og Logi.) Ønskede man selv at sørge for Kost og Logi, skulde der indhentes Tilladelse hertil fra Kompagniet, og man fik da en Godtgørelse af 65 Cents pr. Dag. Naar en Mand udeblev fra Arbejdet, afdrog Kompagniet 80 Cents for hver Dag som Vederlag for Kost og Logi.

Der arbejdedes Nat og Dag uafbrudt undtagen Juledag og 4de Juli. Der arbejdedes med et Nat- og et Daghold, undtagen i Smede- og Maskinværkstedet. Ved hver Mine var et Smedeværksted, hvor Minens Værktøj blev skærpet; her arbejdedes ogsaa med to Hold.

Boringen i Minerne blev foretaget med sammenpresset Luft, der lededes fra een stor Kompresser til alle Minerne.

Mit første Arbejde var at reparere en "hoisting engine," og vi var to Mand om Arbejdet.

Denne hoisting engine var en Dampmaskine, som hejste Ertsen op fra Minen, gennem en lodretløbende Skakt, i Jærnbeholdere, som hver holdt to Tons af Erts ad Gangen og automatisk tømte Indholdet ud i Knuseværket, der var i Bygningens øverste Etage. Vi begyndte paa Arbejdet Kl. 7 om Morgenen, og da Klokken var halvelleve, siger min Kammerat:

"Lad os gaa over (til Shaften) og give dem en Haand. De er ved at tage en Mand, der er kommen til Skade."

Vi gik derover, men det Syn, der viste sig, var saa frygteligt, at jeg aldrig glemmer det. Manden, de tog op, havde faaet Hovedet knust. Han var faldet lige paa Hovedet ned i et Hul, saaledes at Hovedet var splintret. Øjnene hang ud af deres Lejer. Blod og Hjernemasse sivede ud alle Vegne i Bruddene.

Jeg vendte straks om og gik tilbage, men de Mænd, som havde taget ham op, var saa vant til den Slags Ting, at det aabenbart ikke gjorde noget Indtryk paa dem.

Den Dræbte blev lagt paa en Bærebør, dækket til med Sække og bundet fast med et Reb, og saa bar to Mand ham op til Lighuset paa Hospitalet. Hospitalet laa omtrent 1500 Fod fra den nærmeste Mine og fra Jærnbanesporet. Saa længe Sneen dækkede Jorden, kunde man se en rød Stribe af Blod, som betegnede Vejen mellem Minen og Hospitalet. Det var over denne blodige Sti, at der næsten hver Dag blev bragt Lig eller tilskadekomne fra Minen til Hospitalet. Bærebør, Sække og Reb stod altid rede ved hvert Shaft til at modtage Ofrene.

Ved Siden af den Maskine, vi reparerede, var anbragt en Telefon. Da jeg om Middagen sad og spiste min Lunch, ringede det i Telefonen, og der blev spurgt om Mineformanden. Han var tilfældigvis i Nærheden, hvorfor jeg kaldte paa ham. Af hans Svar fremgik det, at det var fra "Court"-huset i Juneau, man telefonerede angaaende den dræbte Arbejder, og følgende Oplysninger blev givet.

Manden havde begyndt at arbejde for Kompagniet samme Dags Morgen Kl. 7. Hans Arbejde var at skyde Tipvogne fra Stedet, hvor Ertsen blev sprængt ud og paalæsset, til Shaften, hvor den blev styrtet ud i "cagen" (Jærnbeholderen.) Han var faldet gennem et Hul, der var mellem Skinnerne, og som var 120 Fod dybt. Mineformanden meddelte, at Manden var bleven advaret mod disse Huller, men glemte at tilføje, at Manden lige var kommen fra Ungarn, og ikke forstod et Muk af det engelske Sprog.

Om der blev afholdt noget andet Forhør om denne Sag ved jeg ikke.

Den næste Morgen meddelte min Kammerat mig ganske lakonisk:

"There was a man killed in the Mexican Mine last night."

The Mexican Mine laa ved Siden af og tilhørte det samme Kompagni.

Paa mit Spørgsmaal om, hvorledes det var sket, svarede han:

"He was killed by a rock."

Det hændte nemlig undertiden, at Lufttrykket ved Sprængningen af Erts, kunde løsne Sten i Minegangene i længere Afstand fra Sprængningsstedet, og det var en saadan, der dræbte den anden Mand i Dagens Løb.

(Fortsættes.)

EKSISTERER DER EN DJÆVEL?

I en Skole i Budapest spurgte forleden en Elev ved Navn Matusek Naturhistorielæreren, om der fandtes en Djævel, og fik straks følgende Svar: "Nej! Intet fornuftigt Menneske tror derpaa."

I den følgende Time havde Klassen Religionsundervisning, og Læreren fortalte, at Himlen var fuld af Engle og Helvede af Djævle. Saa rejste Matusek sig op og bemærkede: "Men i forrige Time fortalte vor Naturhistorielærer, at fornuftige Mennesker ikke troede paa sligt."

Religionslæreren afbrød nu straks Undervisningen og indberettede Sagen til Skolens Forstander.

Denne fandt Sagen saa vigtig, at han straks standsede Undervisningen i alle Skolens Klasser og sammenkaldte et Lærermøde, for at man kunde faa det Spørgsmaal afgjort, om der fandtes en Djævel eller ikke.

Det gik jo ikke an, at den ene Lærer besvarede Børnenes Spørgsmaal med Ja, og den anden med Nej. Efter en længere Debat blev der skredet til Afstemning, og med to Stemmers Majoritet blev det vedtaget, at Djævelen eksisterer. Dette blev saa meddelt Eleverne, hvorefter Undervisningen blev genoptaget.

Hændet i Ungarns Hovedstad Budapest i Aaret 1910!

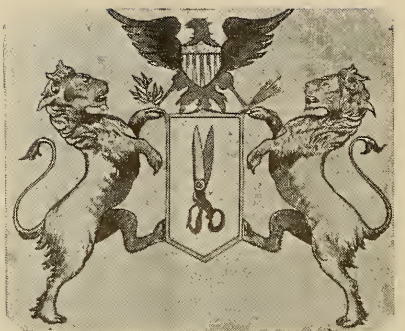

Ovenfor bringer vi et Billede af den ideassocierede dansk-amerikanske Presses officielt antagne Vaabenmærke. Det er et over Maade smagfuldt Emblem: to danske dansende Løver, den ene med et Olieblad, den adden med et Bundt Fidibusser, aflæggende deres Reverens for den amerikanske Ørn. I selve Skjoldet ses vor Presses Aandskraft symboliseret.

AT SKYDE NYAAR IND.

I gamle Dage var just ingen farefri Sport, hverken med Hensyn til uforsigtig Omgang med Skydevaaben eller med Hensyn tilStraffen, hvis Synderen blev nappet af Politiet.

Den danske Forfatter P. Eliasen skriver herom følgende:

Det sikreste Middel til at faa Troldtøj til at pakke sig er Bøsseskud. Det er den gamle Tro, der er Skyld i vor grimme Nyaarsskydning, en ældgammel Skik, hvis første Spor taber sig i Middelalderen. Og de første Forbud mod Nyaarsskydning er omtrent lige saa gamle.

I 1677 i Dagene lige før Jul gik Kolding Bys Rodemestre fra Dør til Dør "at advare og forbiude overalt her i Byen, at ingen maa skyde i disse Helligdage." Man skød nemlig ikke blot til Nyaar, men ogsaa i Julen forat besværge alt ondt. Af samme Grund blev der i ældre Tid skudt ved Bryllupper.

Det haardeste Forbud, der nogen Sinde er udstedt her i Landet, skyldes Kong Christian den Femte, der truede med Arbejde i Jærn paa Bremerholm.

Forordningen, der nu synes meget kuriøs, ser — med nogle Forkortelser — saaledes ud:

"At skyde med Nøgle-Bøsser; item Sværmere, Budicker, og andet med Krud opfyldte iblandt Husene at bortkaste.

Vi Christian den Femte, af Guds Naade etc. gjøre alle vitterligt, At eftersom vi kommer udi Erfaring, hvorledes nogle vanartige Mennisker Tid efter anden skal lade sig forlyste med Nøgle-Bøsser at skyde, Raquetter at lade afgaa, Sværmere, Budisker oc andet deslige, opfldte med Krud, at antænde og bortkaste iblandt Husene her i Voris Kongl. Residentz-Stad Kiøbenhavn, hvoraf ulykkelig Ildebrand oc anden Skade lettelig maatte entstaa, da have Vi allernaadigst for got befundet at byde oc befale alle oc enhver, saavel her i Voris Kongelig Residentz-Stad, som udi ale andre Stæder oc paa Landet overalt udi begge Vore Riger Danmarck oc Norge, at de sig gandske entholder fra saadan Vanartighed, enten ved Dag eller Nat, paa Gaderne øve eller noget som før er meldt med Ild at ansticke oc iblant Husene, tændt eller utændt, at henslenge. Betrædis nogen dermed, som er kommen til Skiæls- oc Lav Alder, eller det dennem lovligen overbevises, straffis paa Kroppen med Arbeyd i Iærn paa Bremerholm i vises Aar, eller paa Livet, efter Forseelsens Beskaffenhed. Men er det Børn, da straffis de med Arbeyd i Børnehuset i nogen Tid. Hvorefter alle oc een hver sig allerunderdanigst haver at rette oc for Skade at tage vare. Oc befales her med Voris Stiftsbefalingsmænd, Ambtmænd, Præsidenter, Borgmestre oc Raad, Fogder oc alle andre, som denne Voris Forordning under Voris Cancellj-Seigel tilskicket vorder, at de den paa behørige Steder til alles Efterretning strax lader læse oc forkynde. Givet paa vort Slot Kiøbenhavn den 8. Dec. 1685.

Under Voris Kongel. Haand oc
Zignet
CHRISTIAN."

Til Trods for disse haarde Bestemmelser, der var trufne væsentligst af Hensyn til Brandfare, blev Nyaarsskyderiet ved uforstyrret. Man maatte alligevel læmpe Bestemmelserne betydeligt, og i Christian den Femtes Instruks for Politimesteren i Danmark (den Gang var der kun een Politimester, under hvem Byfogder og Herredsfogder rangerede) hedder det under Overskriften "Om Ærbarhed og gode Sæder":

"Han skal og have Indseende med, at in-

gen Fortræd eller Vanartighed forøves med at kaste Sne, Stene, Vand eller Urenlighed paa de Forbigaaende, saa og at ingen ryggesløse Folg eller unge Drenge med Raquetter, Sværmere, Nøglebøsser eller andet, hvoraf nogen Ulykke er at befrygte."

Straffen for Børn er nu sat til to Rigsdaler. Hvis Forældre eller Venner ikke kan eller vil betale Bøden, skal Børnene hudstryges i Børnehuset.

"Er det andre Personer, som dermed ertappes, skal de for hver Gang betale fire Rigsdaler eller staa to Timer i Halsjærnet."

Det var en betydelig Nedsættelse.

Der er ingen Tvivl om, at adskillige Koldingensere paa Grund af Nyaarsløjer i sin Tid har staaet i de Halsjærn, der indtil 1839 var fastgjort til Raadhusets to Hjørner.

I 1737 var i Kolding Straffen for at skyde i Byen med "Flint, Pistobl eller anden Gevæbr enten til Nytt-Aar, for Brude-Folck eller i andre Maader" 2 Rigsdaler. — Den Gang var det jo endog forbudt at ryge Tobak paa Gaden. Kom der en Bondemand her ind med sin Pibe, tog Bytjeneren den af Munden paa ham og forlangte 8 Skilling betalt paa Stedet. Hvor langt mere straftbart var det saa ikke at skyde.

EN GAMMEL, LYKKELIG ÆGTEMAND, med hvem vi under et Besøg i San Francisco fornylig havde en hyggelig Passiar, sagde bl. a. i Samtalens Løb følgende (han ahvde lige sendt sin yngste — 12-Aars — Søn til Sengs med et Godnatkys paa Panden): Jeg har blandet mig kun lidt i mine Børns Opdragelse, og det er først i den allersidste Tid, at jeg har begyndt at kysse den yngste Godnat. Nærmest et Tegn paa tiltagende Alderdomssvaghed fra min Side. Drengen selv er ikke kyssesyg. Han sætter ikke særlig Pris paa denne faderlige Ceremoni, men kommer, fordi han ved, det glæder mig. Han holder mere af at køre Karusel paa Ryggen af mig.

Opdragelsen har min Kone besørget med nogle ganske faa Tjat paa de passende Steder og ellers med en Bunke god og kærlig Fornuft og Opmuntring. De er alle fire raske og dygtige unge Mennesker, og de tilbeder og forguder deres Mor, medens de betragter mig som deres Ligestillede. De siger "Pop" til mig ganske ugenert, men hun hedder Mamma — og Mor, naar det er noget højtideligt, de kommer til hende om.

Og hvad der især glæder mig er at se, hvorledes jeg selv gaar igen i dem alle. Mange af mine Træk finder jeg hos dem, men i renere Former. Min Drengenaturs Skyhed, Snedighed, Forkuethed har jeg i mine Børn set udviklet til frimodig Tilbageholdenhed, naturligt Snille og Selvtillid. Hvad jeg har drømt om i fantastiske Sværmerier har jeg naaet i mine Børns lyslevende Tro paa det haandgribelige Liv, der rummer alle Muligheder.

Men det er selvfølgelig Konen, der har Æren og Respekten. Hun er Madonna uden Spørgsmaal — Fremtidens Betrygger. Ungdommen er hendes Værk — nu som altid: kun stadig bedre og videre fremme.

— Og vi Mandfolk?

— Et lille Stænk! ciger den gamle, lykkelige Ægtemand og skænker i de slebne Glas.

HOLGER.

ANTON KVIST: Fyr og Flamme. Eget Forlag. 90 Sider. Pris 50 Cts. hos Forfatteren, 1610 N. Sawyer Ave., Chicago.

Der er megen Umodenhed og Naivitet i dette lille Bind Digte og en hel Del Skvalder. Hist og her sporer man dog et Talent, som maaske under kraftig Kultivering kunde udvikle sig til noget godt og læseværdigt paa Grund af den Følelsesstyrke, som denne Debutant sikkert besidder. Bogens Titel er noget prætenderende. Man har undertiden en Fornemmelse af, at Digteren vil saa inderlig gerne slaa ud i Flamme, men saa vil Svovlstikken ikke tænde. Han stryger een til uden bedre Held og ender med at blive gal i Hovedet og skælde ud. Han er de undertryktes Ven, og hans bristende Evne til at give sin voldsomme Vrede mod Samfundets Uretfærdighed Udtryk fører til Ordgyderi og Banaliteter.

I "Sultepisken" skriver han:

Min Herre klapper sin laadne Hund
saa ømt med sin laskede Næve,
mens jeg faar Skænd af bans skæggede Mund
og maa for bans onde Lune bæve!

Hvad kommer det i Grunden Sagen ved, at Hunden er laadden, Næven lasket og Munden skægget?

Et af de Digte, i hvilke han bedst finder sine Udtryk, hedder:

Godgørenbed.

Et Pund til Kirken, en Skilling til Næsten,
og Slynglernes Virke velsignes af Præsten,
som ve'd, hver Penny blev bjærget ved Svig,
han hører jo stadigvæk Ofrenes Skrig: —
En misted Foden, Armen en anden,
en tredje Synet, en fjerde Forstanden.
Kvinder, der sælger sig selv for Brød,
Børn, der fryser i Moderens Skød,
skriger til Himlen om Hjælp eller — Død,
de store Slyngler, som Loven gav Lov
at rane de Fattiges mindste Behov,
smiler buldsaligt og øver i Fred —
Godgørenhed.

Et andet "Min Mester" slutter ikke helt ueffent saaledes:

Min Mester er som Mestre flest,
hver Søndag from og god
han gaar til Kirken, hos sin Præst
at købe Sjælen Bod.
De Skillinger var ikke smaa,
han lod i Blokken vandre,
men — Herren i sin Himmel saa',
han stjal det fra os andre.

I et Smædedigt "Paa Maven ligger Verden" faar Eks-Præsident Roosevelt vældig paa Puklen. Din halvstuderede Røver, siger Anton Kvist. Hvorfor drøner Alverdens Kanoner til din Ære? Fordi du med din sorte Sjæl og Aand lograr for Kong Mammon. Fordi du er tro mod Magten, som ejer Grunkerne. Tigerlistig er du, din Rad — "hvor ej han kunde vinde som Soldat paa Krigens Grund, sneg han sig bag paa Fjenden og skød ham som en Hund." Væk med dit Spotterfjæs fra Frihedsaanden, du hule Praler etc. etc.

— Bing! bang!! puf!!!

Bogens efter vor Mening bedste og mest lovende Digt hedder:

T r ø s t.

Græd ej, min Ven,
min lille, blide Ven, —
lad Sorgen smerte og lad Nøden true —
der rinder vel en sollys Dag igen,
da Lykken skinner i vor lille Stue!

Bevar dit Mod,
dit ungdomsfriske Mod,
og Haabet, som fandt Husly i dit Hjerte.
Til Nonnedragt du er for køn og god,
din Sorg skal lyses ud af Glædens Kærte!

Hvad ondt du led,
hvad ondt dit Hjerte led,
skal ej dit Ansigt fure, min Veninde,
jeg vil dig løfte ved min Kærlighed
fra Smertens Dal til Lykkens lyse Tinde!

Det virker helt formildende efter den megen Røg.

Anton Kvist er en Kvist, som Kulden har været ond imod. Men hvis den faar lidt Sol, vil maaske alligevel dens spæde Skud udfolde sig til grønne Blade, og maaske vil den saa vokse til en kraftig Gren i Skoven, hvor Hovedstadens Smaafolk søger Søndagsfred og Opbyggelse.

NIKOTIN.

Videnskabelige Foredrag for de Arbejdsløse afholdes næsten daglig i København. Det er en udmærket Anvendelse af den ufrivillige Lediggang.

"Politiken" udgiver nu farvetrykte Søndagstillæg i Lighed med de store amerikanske Blade.

NYAARSVISE.

Drik saa igen! hvad end Bægrene gemmer,
staa, om I føler Jer sikre med Kroppen,
hyl, med den herlige Lallen i Stemmer, —
Aaret er kravlet til Toppen!

Aaret er naaet saa højt, vor Kalender
fordrer og er om Sekunder i Skyen. —
Sværg eller fred det paa Luftrejsen, Venner
— Nyaaret er over Byen!

Fyld saa igen, hvad der findes af Sager,
brugelig tætte for flydende Goder,
— slaa det i Halsen, mens Skuddene brager.
Sæt Jer! og ønsk efter Noder.

Du, Kammerat! vil jo have det bedste,
glemmer saa rent i Befippelsens Hede,
at du er omringet tæt af din "Næste"
— rede til ogsaa at bede.

Tænkte jeg ikke! din Rov-Egoisme
er dig for tydelig, just her i Laget. —
Du blir højmodig, og i Vandalisme
bortødsler, hvad du har vraget.

Kun til i Morgen, — naar Rusen har lukket
op for de milbrede Porte til Striden, —
saa er du klar, og Gardinet er lukket
for — du er inde i Tiden!

Tungt gaar din Vej over Hæder og Ære,
— sligt er jo Luksus for den, som vil leve
højt, — og har Albuer nok til at være
hensynsløs stærk i at kræve.

Kræve og rane og samle til Huse, —
snobbet for Guldet og Titler og Smiger,
— døv, naar de vældige Klageraab bruse
højt, som naar Uvejret stiger.

Bruse gør Skriget, — og "Næsten" er rede,
Dagen er inde paa Livshaabets Bane. —
Hvem der var med, naar en Verden vil frede
det, vi lod Tiderne rane!

Skænk! om der findes en Draabe tilbage.
Festen er gammel, som Lyset og Skyggen.
"Foran, der har vi de utalte Dage,
længst ude — der smiler Lykken."

JØRGEN V. GJERDING.

LAYTON
MARKET

FRED ANDERSON 1835 MARIPOSA

DR. COOK OG "NORDLYSET."

DANMARK OG ALBERTI.

Vi har i den forløbne Maaned været Vidne til to lige forargelige Eksempler paa Slapvans: Maaden, paa hvilken et dansk Blad i Amerika krøb paa Maven overfor en afsløret Bedrager, og Maaden, paa hvilken en Stortyv blev Genstand for dansk "Ollebrødsbarmhjertighed."

I.

COOK.

For godt et Aar siden blev en amerikansk Probenreæter ved Navn Cook modtaget med en enestaaende Hyldest af Kobenhavns Befolkning under Prætension af at have naaet til Nordpolen. Der stod Glans om hans Navn akkurat saa længe, som det tog det videnskabelige Raad derhjemme Tid til at afsløre ham som en Løgner. Mens denne Undersøgelse stod paa, stjal han sig væk som en fejg Hund. Først da de uigendrivelige Beviser paa hans Løgnagtighed forelaa fra danske Autoriteter, kom han frem fra sit Skjul og solgte sin "Confession" for mange Tusind Dollars. Denne Løgner, der paa den nedrigste Maade misbrugte VOR Nations Gæstfrihed, er bleven interviewet af et DANSK Blad NORDLYSET i New York, og Bladets Repræsentant er i den Grad Ebbe, at han ikke alene skamroser Løgnhalsen, men velbehagelig smauser i "Æren" af at have faaet en gratis Lunch af von Munchhausen og nydt den i hans berømte Selskab.

FØJ FOR SATAN, STRANDVOLD!

Cook er endogsaa fræk nok til at sige, at han vil kome tilbage til Kobenhavn. Ja, lad ham komme. Vi kan endnu dunkelt erindre Pibekoncerten i Tivoli, da Balduin Dahl intonerede "Heil Dir im Siegeskranz" til Feltmarskal Moltke, som havde planlagt de tyske Troppers March mod Danmark i 64. Den Aften glemte hverken Moltke eller Dahl, saa længe de levede.

Men lad Cook komme til Kobenhavn.

Naada!

Man gør ikke Grin med Kobenhavnerne mere end een Gang. Aa, hvor vi kunde have Lyst til at være med iblandt vore Bysbørn, naar de skal tage imod Cook!

Vi haaber blot, han vil tage Strandvold med sig.

II.

ALBERTI.

Horsens Borgere stod med Hatten i Haanden, da Alberti kom for at afsone sin Straf i Tugthuset. Tugthusbetjentene gjorde Honnør, da han traadte ind som dømt Fange.

Alberti havde STJAALET Tusinder af Smaafolks Sparepenge, havde despotisk dømt hæderlige Menneskers Livslykke til Ruin, havde skaltet og valtet med Ondskab i vort lille Fædreland.

Han var netop den Kryster, der ikke havde Mod til at skyde sig en ærlig Kugle for Panden.

Men saa skulde han have været død op ad en Mur med seks Geværkugler i sig.

Og ham bukker man for med Hatten i Haanden!

TVI!

Forhenværende Justitsminister Adler Alberti er den 17de December 1910 dømt til Tugthusarbejde i otte Aar.

Albertis Sag er saa bekendt, at vi ikke behøver at give den nærmere Omtale.

Af Domspræmisserne fremgaar det, at Albertis Bedragerier strækker sig tilbage tredive Aar før hans Anholdelse i September 1908.

Albertis Underbalance er ved en af Kriminalretten antaget Revisor, Prokurist Julius Jørgensen opgjort til 15,463,667 Kroner 91 Øre.

Skal der Spir paa Frue Kirke i København er for Tiden det brændende Spørgsmaal derhjemme. Brygger Carl Jacobsen har tilbudt at skænke Spiret, der vil koste ca. 300,000 Kroner. Spiret, hvis det bygges, vil blive 360 Fod højt (ca. 375 amerikanske Fod). Frue Kirke er den rigeste af de københavnske Kirker. Den ejer i Obligationer 155,000 Kr., i Tiende 120,000 Kr., og i Kontanter ca. 7000 Kr.

Den aarlige Indtægt i Renter og Tiender er over 10,000 Kroner.

Kirkerne skal som bekendt ikke selv lønne deres Præster.

UGLEN

(The Owl)

Published by

MICHAEL SALOMON

Main Office
1141 J Street, Fresno, Cal.

Editors:
F. HUROP.
MICHAEL SALOMON.

Issued the 20th of each month. 50c per year
Outside of United States $0.75 per year.

FRESNO, 20. Januar 1911.

Naar De flytter, da glem ikke at lade os vide Deres ny Adresse.

Hr. **Eyvind Lange** er Uglens Befuldmægtigede i New York og tilgrænsende Stater.

Hr. **C. Scheef,** 1500 E. 63rd Place, er Uglens Befuldmægtigede i Chicago.

EN JULEHILSEN FRA FORFATTEREN, HR. ERIK SKRAM.

København Ø., Nøjsomhedsvej 15,
21—12—1910.

Kære Michael Salomon.

Jeg mldte idag i Nærheden af Frihavnen en Gruppe store, stærke Mænd bærende paa Rejsetasker. Jeg kunde straks se, at det var lige landsatte Dansk-Amerikanere — et Juleskib maatte være kommet. De havde alle Præget af at gaa fremad i et af de "nye Spor mod Lyset," som "Uglen" kæmper for, og deres Styrke glædede mig. Naar de atter vender tilbage til Amerika, bliver Sporet, de har traadt her hjemme, staaende efter dem, og adskillige vil slaa ind i dette Spor, og det er godt. Glædelig Jul!

Deres hengivne
ERIK SKRAM.

..VERDENSMARKEDET OG DANMARK. I 1910.

Af den af Københavns Grosserer-Societets udarbejdede Nyaarsberetning gengiver vi følgende oplysende Uddrag:

Medens berbjemme Aaret 1910 sled sig jævnt hen i en vis graalig Ensformighed, var dets økonomiske Fysiognomi ude i den store Verden ganske blottet for et ensartet Helhedspræg, ja var snarest som et Janus-Ansigt til Hælvten delt imellem sorgløs Tryghed og bange Bekymringer. For en Gangs Skyld laa Skyggesiden vest for de store Verdens-Centrer, i hvis Hulspejle Straalerne fra hele Kloden samles, London, Paris og Berlin, hvorimod Østen var idel Lys det meste af Tiden. Medens de store Konjunkturers "Maksima" eller "Minima" ellers plejer at komme vestfra over Atlanterhavet, fra "de ubegrænsede Mulighedens Land," Yankeernes Kæmpe-Rige, var i Aar **det internationale Pengemarked** i forbavsende ringe Grad under amerikansk Paavirkning, hvorimod d var Østens vældige Høste og opblomstrende Rigdom, fra Ruslands Stepper til Nilens bomuldsbevoksede Bredder, og videre sydøstpaa Indiens Aarsoverflod af Korn, Spindeemner og Gummi, som Gang paa Gang greb bestemmende ind. Guldet vandrede i Snese og Snese Millioner af Dollars fra U. S., i Barrer til Millioner Pund Sterlings Værdi fra Sydafrika og i Hundredetusinder af franske Guldmønter fra Paris over London til Rusland, Ægypten og Indien.

Man kan følge Uensartetheden i Aarets økonomiske Fysiognomi fra Land til Land, fra Rige til Rige: trods alle politiske Anfegtelser var i **England** Forholdene Aaret igennem i en jævn, sund, efter et stigende Tempo fremadskridende Bedring, i **Tyskland** hinkede Erhværvslivet lidt besværligt bagefter. I **Frankrig** kom man til at lide mere end umiddelbart iøjnefaldende under Følgerne af uheldige Naturforhold, Oversvømmelser, daarlig Korn- og Hvedehøst, hvortil yderligere kom en til Tider lidt vel rigelig Tæring paa den disponible Kapital. I **Rusland** blev derimod Aaret helt gyldenfarvet af Markens og Bankernes Guld, for **Østrig-Ungarn** og **Balkanhalvøen** var 1910 et godt Middelaar. Ovre i de **Nordamerikanske Fristater** er, som alt antydet, Billedet derimod helt anderledes. Det store, ret pludselige Opsving i 1909 synes at have drevet "Velstands-Forbruget" gennem alle Samfunds-

klasser mægtigt og ubehersket i Vejret, medens samtidig de Prisrettelser, samme Aars Toldreform til Gengæld skulde have bragt, er udeblevne, og Følgen er bleven en Forringelse af Dollarens Købeevne. Dette i Forbindelse med den Usikkerhed, som Kampen mod Trusterne stadig holder Erhvervslivet i, har i 1910 lammet Nordamerikas økonomiske Vælde og gjort dets internationale Rolle ret passiv i Forhold til tidligere Aars stadige Ageren "deus ex machine" for Europa.

Danmark har haft en mild Vinter, en tidlig Vaar, en solrig Sommer og en Midsommer-Regn, som kom tidsnok til det frodigste Grøntfoder. Følgen af alle disse Vejrforhold blev en god Høst af ret fint Byg og kærnefuld Vintersæd, et vældigt Udbytte af alle Slags Rodfrugter og til Gengæld for det knappe Hø og det usle Halm den nysnævnte glimrende Sommergræsning. Landet har derfor bl. a. kunnet spare store Summer i Udgift til fremmed Kraftfoder, og naturligvis har overhovedet to rige Høste i tvende lige efter hinanden følgende Aar som de i 1909 og 1910 overmaade meget at sige for et Land som Danmark. Hertil er kommen Aarets usædvanlige høje **Flæske- og Kødpriser**, der saa at sige overalt, i U. S. som i Tyskland, har givet Anledning til høje Klager, men som selvfølgelig var et Gode for dansk Landbrug. For **Smørpriserne** svigtede derimod den sædvanlige **Efteraars-Stigning.**

Rimeilgvis har den Omstændighed, at Eftergræsningens Overflod bragte Produktionen op til en for Aarstiden usædvanlig Højde, bidraget sit til Prisernes Stagnering. Men hertil kom Sommerens vældige Smørlagre i Storbritanien, endelig ogsaa de, vistnok iøvrigt noget overdrevne, **engelske** Klager over Smørrets Kvalitet, hvori den frostfri Vinter 1909—1910, der hindrede saa mange Mejerier i at samle den fornødne Is, har en væsentlig Skyld, — men som man dog fra dansk Side alvorlig bør bestræbe sig for at bringe til Tavshed. Bortset herfra tør imidlertid Aaret sikkert nok som Helhed regnes for et jævnt godt Landbrugsaar.

For **Byerhværvene** var 1910 derimod kun saa slideligt, vistnok bedst for Landets Købstæder, hvorimod Hovedstadens Erhværvsliv endnu paa mange Maader har lidt under Eftervirkningerne af Bank- og Byggekrisen. Hertil er kommen Toldforandringerne og vanskelige Arbejdsforhold og fremfor alt ingen som helst Konjunktur-Luftning udefra, der atter kunde bringe lidt Vind i Sejlene. De store Underskud i Statens og Stadens Regnskaber tyder ogsaa noksom paa, at det fremdeles vil have træge Udsigter med en gennemgribende økonomisk Genoprejsning i vort hjemlige Erhværvsliv.

Danmarks Statsgæld var

31te	Marts 1870	232,740,700 Kr.
31te	Marts 1880	173,326,700 Kr.
31te	Marts 1885	197,197,823 Kr.
31te	Marts 1895	208,428,025 Kr.
31te	Marts 1900	207,419,911 Kr.
31te	Marts 1905	241,416,603 Kr.
31te	Marts 1910	301,759,000 Kr.

Det er store Tal, men i Amerika er man ogsaa godt med paa at gøre Gæld, alene King Conuty, Staten Washington, har en Gæld paa over et Hundrede Millioner Kr.

KALIFORNISK GENERAL-AGENTUR FOR SCANDINAVIAN-AMERICAN LINE.

Indirekte ﬂk vi at vide, at et General-Agentur for den skandinavisk-amerikanske Dampskibslinie er bleven oprettet i San Francisco med Halvor Jacobsen som Generalagent, og Domænet omfattende Arizona, Kalifornien og Nevada.

Det var jo en lille Bid, men naar det viser sig — hvad der ikke kan næres Tvivl om — at Liniens lokale Affærer vil tage et betydeligt Opsving i Anledning af denne Befuldmægtigelse, saa vil sikkert ogsaa Oregon og Washington komme ind under et Pacific-Kyst General-Agentur (H. Jacobsen), hvor de naturlig hører hjemme.

H. Jacobsen har arbejdet kraftigt for Liniens Interesser, og det har taget det stokkonservative Monopolfirma A. E. Johnson & Co. mange Aar at opdage, at de kunde tjene flere Penge ved at give Kysten fri. (Foreløbig dog kun Arizona, Kalifornien og Nevada.) De lækreste Mundfulde forbeholder det sig selv.

Men H. Jacobsen har jo nu i hvert Fald fri Hænder i Kalifornien, og han vil vistnok forbavse Johnson ved at være i Stand til at tilføre Linien adskilligt mere af den Forretning, der ellers gaar uden om.

Vi under vor strædsomme, begavede og ambitiøse Landsmand hans Forfremmelse og lykønsker ham til, at han omsider har sat sin Krig igennem. Vi har en dunkel Anelse om, at naar A. E. Johnson bliver til Aars — han er jo endnu kun en ung Mand med for tidligt udviklede Bakkenbarter — saa vil H.

THE FARMERS NATIONAL BANK
OF FRESNO
Kapital og Overskud, $500,000 00
UNITED STATES DEPOSITARY

Denne Bank tilbyder sin Tjeneste til Deponenter, store og smaa, til Farmeren saavel som Forretningsmanden, der ønsker at benytte sig af en Bank af ubestridt Soliditet i gode som i daarlige Tider.

Jacobsen glide stille og rolig ind i hans Lænestol paa Broadway Nr. 1 og bl. a. bringe "Stevens House" op til Nutidens Krav.

NIKOTIN.

Fresno.

Tandlægen Dr. Aten er flyttet til Republican Building.

* * *

Chris Jørgensen blev enstemmig valgt til Formand for "the Board of Supervisors."

* * *

Dr. N. Jørgensen har modtaget Ansættelse som Læge ved Byens Hjem for Arbejdsudygtige og Gamle.

* * *

Axel H. Rasmussen er i Skuddet. Han er bleven ansat som Tegner for det ny Kearny Hights Grundejer-Kompagni, og de stedlige Blade har bragt en hel Del flotte Desins fra hans Pen.

* * *

Et Velkommen til R. W. Smith, Svoger til Doktor Kjærbye. Hr. Smith, der har bestyret Santa Fe Home Supply Co. i Point Richmond, er bleven forfremmet og har overtaget Ledelsen af samme Selskabs Fresno-Depot.

* * *

Leve Fremskridtet! Anton Petersen, vor danske Skomager, har anskaffet sig en Reparationsmaskine, som arbejder ganske ugudelig hurtig. I Haandkraft kunde der tidligere — naar man rappede sig — leveres ti Skoreparationer om Dagen. Maskinen gør det tredobbelte Arbejde i samme Tid, og saa kan man endda ryge sin Cigar, mens man "fodrer Dyret."

* * *

Fresno danske dramatiske Klub har travlt med at arrangere sin Skjoldborg-Aften. Det er Klubbens egentlige Debut for Offentligheden og en smuk Opgave, som vil bringe alle Glæde og Udbytte. Brodersamfundslogen har velvilligt overladt sin Mødesal i Odd Fellow Bygningen til Foredragets Afholdelse Onsdag Aften den 1ste Februar, og med saadanne Arbejdsigler som Chris Skov og A. P. Petersen i Spidsen kan man jo nok gøre Regning paa stor Tilstrømning.

* * *

At der findes Folk, som venter sig en hel Del af den "Dramatiske," turde følgende Indsendelse være et Tegn paa:

Til "Uglen":

Bring en hjertelig Tak til den dramatiske Klub og dens Formand, Hr. Goth., fordi man saa resolut paatog sig at arrangere et Skjoldborg-Foredrag. Der var ingen "Læggen-paa-Bordet;" der var **Handling.** Lad os faa et propfuldt Hus. Og lad Klubben saa tage det i sin Haand at skaffe os danske Klublokaler med Læseværelse — et aabent dansk Hjem, hvor alle kan mødes paa Nationalitetens og Nevtralitetens Grund. Gør det, Dramatiske! Gør det, Goth!

BOB.

* * *

Efter Skjoldborg-Foredraget den 1ste Februar vil der blive afholdt en Banket til Ære for Forfatteren. Prisen er sat til 75 Cents pr. Kuvert, for at Festen kan faa saa folkelig en Karakter som mulig. Lister til Paategning, som helst ikke skal ske i den elvte Time, henligger hos Andersen (Palace Smoke House), A. Bang, L. C. Duus, Iversen og Harvey samt Skomager A. P. Petersen.

H. GRAFF & CO.

VELASSORTERET URTEKRAMFORRETNING

Te Kaffe Krydderier Porcelæn og Glasvarer Lervarer Isenkram, Etc.

Hj. af J og Tulare Sts. Telefon Exchange 1

To raske fynske Karle kom her til Egnen for nogen Tid siden og blev modtagne af deres Moster, der er gift med en bekendt Landsmand her.

Den ældste er 22; han gik til en Onkel; den yngste blev derimod hos Mosteren og søgte Arbejde derfra.

En Dag ringer det paa Telefonen, og en dansk Farmer begyndte:

— Naa, Mrs. P., er dine Nevøer saa komne?

— Ja, det er de da.

— Ja saa kan du jo lade mig faa een af dem paa Prøve.

— Paa Prøve?! — Det manglede jo bare. Tror du ikke, en fynsk Karl kan gøre det Arbejde, der skal udrettes paa en Farm ved Fresno? — Nej, vil du ha'e "Karli," saa betal du ham "wages," ellers kan han ikke arbejde for dig.

Saa blev "Modtageren" hængt op med et Smæld. "Karli" kom ikke ud "paa Prøve."

* * *

Thor, Nr. 5, den "rigtige" Fresno-Afdeling af Dania af Kalifornien, havde Lørdag Aften den 21de Indsættelse af ny Bestyrelse i Einstein Hall.

Overpræsident Vogensen foretog Indsættelsen, bistaaet af besøgende "Daniamænd" fra Salinas og af vore egne Kinesere. Med en saa udmærket Assistance forløb selvfølgelig alt i den skønneste Orden. Fire ny Medlemmer blev optaget og indviet i vore mystiske Tegn og underlige Gerninger. Efter Indsættelsen, som Damerne beværede med en fuldtallig Nærværelse, indbødes alle til Deltagelse i en i Aftenens Anledning arrangeret Banket i Fresno Restauration. Her præsiderede Michael Goth som Ordstyrer, i Parenthes bemærket var Hr. Goth ogsaa Ordstyrer for 20 Aar siden, da "Thor" kom til Verden, og beklædte Embedet med et Vid og en Slagfærdighed, som holdt hele Selskabet oppe. Talerne var alle sammen gode, og det var en Fornøjelse at være imellem de tilstedeværende; et mere udsøgt Selskab af Danske skal man lede længe efter, og, som det ogsaa gentagende blev pointeret, alle sammen med det lille "nack," der giver Karakter.

Thor kan derfor ogsaa glæde sig ved en stadig og jævn Fremgang, og Medlemsantallet er omtrent oppe paa det samme nu som forinden "Skilsmissen." Vi aftrykker en Sang (af "K., — hvem det nu end er), som i Aftenens Løb tog vældige Kegler. Fra Uglen indløb et Telegram. Hele Aftenen forløb paa den gemytligste Maade.

Dekorationerne var særdeles nydelige i danske og amerikanske Farver og Bordet upaaklageligt. Hr. og Fru J. C. Christensen fortjener Tak og Ros for denne Aften.

(Mel.: I alle de Riger og Lande.)

Nu samles vi alle til Festen
for "THOR," der er tyve Aar,

WORMSER FURNITURE CO.

1022-1028 J Street, Fresno

Righoldigste Lager Laveste Priser
Tydelige Overslag Alt under Garanti
Fri Fragtforsendelse til alle Steder

KUTNER-GOLDSTEIN CO.
Den Plads, hvor De sparer Penge
Butikker i Fresno, Selma og Hanford
Henvend Dem til os om alt, hvad De behøver. Vi har det eller vil forsøge at skaffe det for Dem — uden Forsinkelse.

og som trods sin Alder for Resten
maa leve i trange Kaar.

Men selv om de store os glemmer,
og tror, vi er lagt i Jord,
vi endnu har tvende Stemmer,
som lyder i Dania's Kor.

Er "THOR" end hamret og rystet,
er faldet og rejst sig igen,
han slaar sig dog stolt for Brystet
som Dania's Fresno-Ven.

De store "Eks-Øver" vakler
i Farens og Kampens Stund,
men fast staar vi andre Stakler,
de regned for Menige kun.

De tænkte, at "THOR" maatte falde,
hvis kun vi Smaa var igen,
og borte var Støtterne alle, —
de store berømte Mænd.

Vi kæmped mod Fordoms Mørke
for Fremskridt og nye Ideer —
ad Ungdommens Tro og Styrke
de Gamle kun haanligt ler.

Vi drømte de nye Drømme,
vi haabed de unge Haab,
vi svømmed mod Vedtægts Strømme
og døbtes i Kampens Daab.

Vi kæmper for Dania's Fane,
saa længe den leder os frem,
og Dansken vi fremad mane
til Gavn for vort Folk og Hjem.

K.

Blandt de Embedsmænd, der efter Valgene maatte vige Pladsen for den ny Administration, var Uglens Argefjende P. E. Ludvigsen, der i fire Aar havde beklædt Stillingen som Under-Sheriff. Hans Afgang maa dog betragtes som et Tab for Byen. Thi efter, hvad der siges, var Ludvigsen en usædvanlig kompetent og systematisk Kontormand, som vanskelig kan erstattes. Det er i det hele taget en altfor mosgroet amerikansk Skik at feje dygtige Embedsmænd ud hvert fjerde Aar, forii et politisk Valg sætter en ny Mand i Spidsen for et kommunalt Departement. Saa "fyres" hele Departementet, uanset Dygtighed og Kvalifikationer; det er tit Undermaalere og Levebrødspolitikere, der saa skal have "Benet." I Mr. Robertsons Fjærnelse fra Embedet som County Statistiker foreligger et andet graverende Eksempel paa det politiske "pull's" Vilkaarlighed. Her er et specielt amerikansk Thema, som Chas. J. Ryberg med Berettigelse kunde have kritiseret i sin Tale ved Skjoldborg-Banketten i Chicago.

Fra Kairo til Kapstaden pr. Automobil forberedes af Tyskerne, Artilleriløjtnant Schmude og Geologen Dr. Mueller. Turen, som gaar fra Nord mod Syd helt igennem Afrika, vil blive en Rejse paa 10,000 Kilometer. Automobilen bliver af en særlig Konstruktion, med en Meter høje Hjul og vil blive ledsaget af en særlig Motorvogn. Omkostningerne anslaas til ca. 200,000 Reichsmark.

J. Q. Anderson C. S. Pierce G.W.Anderson Notary Public
Pierce & Anderson
Forhandlere af
SAN JOAQUIN VALLEY LAND
Fresno Office: 1152 J Street Tel. Main 55
Los Angeles Office: 214 Mercantile Place

FASHION STABLES
W. D. COBB, Ejer
1134 H STREET FRESNO, CAL.
Phone Main 208

Alle Slags Vine for Nyaarsbordet. Champagne for Nyaarsaften. Aalborg Akvavit. Lysholm og svensk Brændevin. Det bedste i Handelen faas hos

Kaehler Bros
Agents
Kaliforniske Vine forsendes over hele Verden.
1015-17-19 J Street Fresno, Cal.

SMAAHISTORIER FRA DET VIRKELIGE LIV.

Af FERDRUP.

II.
Lov og Ret.

Olsen og Frandsen var gamle Venner, hvad der dog ikke hindrede dem i til Tider at rage uklar om Politik. Frandsen var en af disse gamle Estruppere, paa hvem et kritiserende Ord om det offentlige Styre virkede som en rød Klud paa en Tyr, til Trods for at han ellers ikke var saa blid i sin egen Kritik, naar den offentlige Myndighed skred ind paa hans Enemærker.

Frandsen var nemlig Husejer i Kongens København, og han blev rød i Kammen ved at se Gadebetjenten snuse rundt i Ejendommen for at paase, at Politivedtægtens Forskrifter om Renlighed i Gaard og Gade blev fulgte.

Olsen var Smedemester og havde Værksted i Baghuset i Frandsens Ejendom og boede paa første Sal i Forhuset. Han var rød Socialist, en Lære han havde forstaaet og bevaret fra sine Svendeaar. Omkring Folketings- og Byraadsvalgene hang der Istapper i Luften, naar Olsen og Frandsen mødtes, og til Tider gik Disputen under saa stærk Spænding, at Venskabet var ved at revne.

Men der var een Ting, der holdt Venskabet vedlige trods al Politik, og det var "Sjavs." De var nemlig begge ivrige Sjavsspillere, og af samme Syge led Fruerne Olsen og Frandsen. Mindst et Par Gange om Ugen stod den paa Sjavs, med Toddy for Herrerne og Kaffe for Damerne. Naar Frandsen sad med "seks bedre," gav han Pokker i Estrup og al Politik og glemte rent sin Banden over Smedens ugudelige Socialisme. Naar Spillet om Aftenen var endt, hændte det dog af og til, at det kom til en varm Disput om et eller andet Emne, og ethvert Emne er som bekendt i højere eller lavere Grad beheftet med Politik. Ved en saadan Lejlighed bedyrede Frandsen, mens hans Knoer slog Smaatakt i Bordet:

— Nej! ved du hvad, Olsen; saa længe vi har Lov og Ret i Landet, saa . . .

— Hov, hov, smaa Slag. Du tror maaske, at Lov og Ret betyder det samme?

— Det samme? Ja, min Salighed gør det saa. Du vil da ikke bilde mig ind, at en Dom, der er faldet efter Loven, betyder, at den Dømte har Ret?

— Nej, ikke just det. Men jeg kan da bevise, at en Dommer har dømt den Anklagede til Trods for, at han personlig ansaa Klageren for at være den skyldige, medens Loven foreskrev, at den Anklagede skulde straffes.

— Det Bevis gad jeg nok høre, før jeg vil tro det.

— Vel, du skal faa Beviset, hvis du vil lade mig fortælle Historien i Ro.

Olsen fortalte da følgende:

— En af mine Skolekammerater, som hed Jens Bjerre, kom i Sadelmagerlære i R., hvor jeg ogsaa lærte min Profession.

Jens Bjerre var en køn Dreng og et godt Menneske og blev ogsaa en dygtig Haandværker. Han røbede allerede tidlig Talent som Lejlighedstaler og kom som saadan til at spille en vis Rolle i sin Omgangskreds og var velset overalt. Sine Ungdomsaar fartede han rundt i Tyskland, Østrig og Svejts, og da han kom tilbage til Danmark, aftjente han sin Værnepligt i København, til Trods for at han var kommen nogle Aar udover den sædvanlige Alder for Rekrutter.

Han var imidlertid bleven forlovet, og da han havde smidt Soldatertrøjen, giftede han sig og slog sig ned i en lille Lejlighed i en af Nørrebros Sidegader. Familiens Underhold skaffede han ved at arbejde for et Møbellager, som Tapetserer, det vil sige, at stoppe og betrække Møbler.

En Dag kom en af hans tidligere Bekendte ind paa Værkstedet. Denne Bekendt var Trædrejer og havde Værksted paa Nørrebro. Han drejede Bord- og Stoleben og solgte disse til Møbelsnedkere og Fabrikanter. Naturligvis var han ude paa Forretning den Dag, og dette var Grunden til, at han kom ind paa Møbellagerets Værksted og traf Jens Bjerre.

Efter at have talt lidt om Fortid og Nutid fik Jens Bjerre en Invitation til at besøge Madesn (det var Trædrejerens Navn) og tage Madammen med.

Invitationen modtoges, og næste Søndag mødte Familien Bjerre i Trædrejerens Hjem.

Samtalen gled hurtig ind paa Forretningslivet, og Bjerre lagde ikke Skjul paa, at hans højeste Ønske var at blive selvstændig. Svendelivet var skidt, Fortjenesten lille, og Virksomheden ustadig, især om Vinteren, naar Arbejderne sad særlig smaat i det og ikke havde Raad til at købe Møbler.

Ja! mente Trædrejeren, disse Forhold anfægtede ogsaa hans Forretning, men det kunde maaske afhjælpes en Del, hvis han og Bjerre gik i en Slags Kompagni om en Møbelforretning.

Bjerre øjnede her en Udvej til at blive selvstændig uden at være hindret af Mangel paa Driftskapital, den vilde nemlig Drejeren skyde til. Planen for Forretningen blev da udkastet saaledes, at Drejeren for Bord- og Stoleben og andet Drejerarbejde skulde, hvor det var smaat med Kontanter, tilbytte sig Sofastel, Stole, Borde, Senge, Skabe osv.

Bjerre skulde saa stoppe Møblerne og iøvrigt varetage Udsalget og indkassere Pengene, da det var sandsynligt, at den største Part af Omsætningen vilde blive paa Afbetaling.

Til det sidste Formaal skulde anvendes Lejekontrakter, saaledes at Møblerne betragtedes som lejede, indtil det fulde vurderede Beløb var indbetalt.

Bjerre skulde til en Begyndelse leje en fire-Værelsers Lejlighed, saa at de to største Værelser blev benyttede til Lager og Værksted, Resten til Beboelse for Familien.

Madsen skulde af Fortjenesten oppebære 25 Procent, og Bjerre skulde være ansvarlig for alt, hvad der af Madsen leveredes til Forretningen, og Opgørelse ske til enhver

Tid, Madsen ønskede det.

Naturligvis var denne Overenskomst i saa stærk Favør af Madsen, at det blev Bjerre, som kom til at trække hele Læsset og hefte for alle de Smaatab, en saadan Forretning medfører.

Endskønt Bjerre hurtig arbejdede Forretningen op og havde en ret god Omsætning og holdt en Svend og en Lærling til Hjælp, saa var der dog kun et tarveligt Beløb tilovers, naar Husværten, Svend, Lærling, Materialer og Drejeren var betalt deres Tilgodehavende ved Ugens Slutning. Værre blev det, naar en af Kunderne paa Grund af Arbejdsløshed, Sygdom eller Ligegyldighed udeblev med Afdraget, eller naar Bjerre, hvad der ogsaa hændte, slog nogle Kroner af i Prisen paa Møblerne for dog at gøre en Forretning. Det var næsten altid Smalhans i Huset, og Trædrejeren holdt strengt paa, at hans Udbytte faldt i Henhold til Lejekontrakterne og ikke, som Bjerre ønskede det, i Forhold til Indbetalingerne.

Madsen var striks i sine Fordringer, og bedre blev det ikke, eftersom de udestaaende Fordringers Beløb steg. Begge Kompagnoner var kede af Forretningen, men Madsen vilde ikke "miste sine Penge," og Bjerre vilde blive afklædt til det bare Skind, om han skulde afvikle Forretningen paa staaende Fod.

Der var gaaet et Par Aars Tid, og en skøn Dag fik Madsen en Lejlighed til at sælge sin Part i Forretningen til Tandlæge Klemme.

Tandlæge var han nu i Grunden ikke, men var Aagerkarl, men man kan ikke godt møde med et Visitkort, hvorpaa staar

CHRISTEN KLEMME
Aagerkarl

Det maa enten være Partikulier, Rentier eller en anden pæn Titel. Klemme havde været i Tandlægeforretning før og foretrak nu den Titulatur.

Tandtrækker var han, om end i en nogen anden Forstand; han havde gerne trukket alle 32 Tænder ud af Munden paa Bjerre, om han blot havde kunnet gøre Gebisset i Penge.

Du ved jo, Frandsen, at der er Folk, for hvem Penge er alt og Mennesker intet.

Trædrejer Madsen fik 4000 Kroner kontant og gned sig i Hænderne over at være sluppet saa godt fra Forretningen. Det hele var jo omtrent ren Fortjeneste, da det tidligere Udbytte havde dækket Værdien af Leverancerne og de Møbler, som stod i Forretningen ved Overdragelsen.

En af de første Ting, Klemme forlangte af Bjerre, var, at Forretningen skulde flyttes ind paa en af Hovedgaderne. En stor, temmelig høj Kælder blev lejet til Forretningen, medens Bjerres Familiebeboelse blev henlagt til en lille to-Værelsers Lejlighed i Arbejderkvarteret. Da Kontrakten mellem Klemme og Bjerre var den samme som mellem Drejeren og Bjerre, saa fulgte deraf, at Klemme ingen Udgifter havde ved Forretningens Udvidelse, medens Bjerre ved selv en større Omsætning var lige miserabelt stillet.

Rudolph Thrane
Fabrikant af
EL FRESNO HAVANA CIGAR
og
NICKEL-IN 5 Cent-Cigar
1931 KERN STREET FRESNO, CAL.

A. P. PETERSEN
Forhandler af
UNION
WORKINGMEN'S
FODTØJ
1931 KERN STREET

Frugt- og Mejeriafrme
STORE OG SMAA
Fresno County, Cal.
Et nyt Areal af 1900 Acres, som for Tiden bliver udstykket, tilbydes for Salg fra $55.00 til $70.00 pr. Acre.
Skriv om nærmere Underretning til
Sunset Realty Co.
FRESNO, CAL.
H. JACOBSEN, Sekretær.

Palace Smoke House
Alle ledende Mærker af Cigarer og Tobakker. Specialiteter: Nickel-In og El Fresno.
661 I STREET FRESNO, CAL.

San Joaquin Drug Co.
"THE BIG BUSY DRUG STORE"
1933 Mariposa Street, mellem I og J Street
Ægte daoske Hoffmannsdraaber haves paa Lager

Kontor- og Skoleudstyr Papirhandel
H. D. CARVER
Efterfølgere af
South, Fentem & Trautwein
2017 MARIPOSA STREET
Tel. Main 603 FRESNO, CAL

Var Drejeren begærlig, saa var Klemme ligefrem et Rovdyr. Uafladelig plagede han Bjerre for ved alle mulige Midler at drive Pengene ind, og saa snart der var en lille Beholdning, var Tandtrækkeren der med Kloen og gjorde rent Bord.

Lidt efter lidt kom Bjerre i en saadan Klemme, at han begyndte at undlade at bogføre Indbetalingerne paa den Dato, de kom. Hvad der indkom om Tirsdagen, brugtes til at bringe Balance i Mandagens Regnskab; saa sakkede han atter agter ud og bragte Balance ved at tilbageholde tre fire Dages Indbetalinger. Dette sindssvage Forhold voksede, og han blev Maaneder bagefter. Naar han fra Butikken saa Tandlægen paa Gaden paa Vej til Forretningen, gik en Gysen igennem ham, som om det var Djævelen selv, der kom anstigende for at hente ham. Han vidste, det vilde gaa galt, men han frygtede Tandlægens Raseri og lod staa til, til Bomben sprang, begravende baade ham og hans Hjem for lange Tider.

Jeg havde ogsaa købt nogle Møbler af Bjerre og naturligvis ogsaa betalt dem, men det viste sig senere, at ogsaa dette Beløb var benyttet til at balancere op tidligere Regnskaber.

En Dag kom Bjerre ned i Værkstedet hos mig og bad om at laane ti Kroner. Han fik dem og bad mig om at gaa op til hansHustru den næste Tirsdag og faa Pengene tilbage. Jeg kom op i hans Bopæl efter Aftale og spurgte efter ham.

Hans Hustru fortalte mig grædende, at hun ikke vidste, hvor han var, men at Politiet ledte efter ham.

Saa fik jeg hele Forklaringen. Jeg vidste forud, at Forretningen var skidt for Bjerres Vedkommende, til Trods for det tlotte Indtryk den gjorde fra Gaden. Men at det var saa galt, anede jeg ikke.

Politiet fik dog snart fat i ham, og Undersøgelsen begyndte. Sagen var temmelig langvarig, da alle de, der stod anførte som Debitorer i Forretningens Bøger, maatte møde i Retten og med Kvittering dokumentere, om de havde betalt, eller om de helt eller dlvis skyldte det bogførte Beløb. Jeg tillige med et Par andre var ogsaa tilsagte at møde i Retten en Dag. Foruden os var ogsaa Bjerre som Arrestant og Tandlægen til Stede. Den sidste sad paa en Stol bag ved os. Vi stod nemlig foran Skranken og besvarede Assessorens Spørgsmaal.

Assessoren rettede derpaa et Spørgsmaal til Bjerre, men hans Svar syntes ikke at behage Tandlægen. Han rejste sig nemlig og begyndte:

"Undskyld. Hr. Assessor . . . "

Mere fik han ikke sagt, før Assessoren med vredefunklende Øjne bed ham af med et:

"Hold Deres Mund! Det er jo Dem, der skulde i Tugthuset, og ikke den Mand, der staar."

— Ser du, Frandsen, Assessoren maatte jo dømme efter Loven og ikke efter Retten. Derfor kom Bjerre paa Vridsløse, og Tandlægen gik paa Jagt efter ny Ofre.

— Ja, det er meget godt, Olsen. Det falder naturligvis ikke mig ind at forsvare Tandlægen. Men din Skolekammerat, Bjerre, mener jeg, har dog ikke brugt sin Forstand rigtigt. Han maatte jo allerede fra Begyndelsen have indset, at en Forretning paa saadanne Betingelser var en ren Vildmand at gaa paa, og for Resten har den Sag jo ikke noget med Politik at gøre, og det var jo dog det, vi snakkede om, før du fortalte Historien om Lov og Ret.

— Jo, stop nu lidt, Frandsen, det er nu lige det, Historien har. Ser du, havde vi en radikal Lov mod Aager, saa vilde disse "Menneskevenner" ikke blomstre saa frodigt, som de gør. Men fik vi en skarp Lov mod de s m a a A a g e r k a r l e, saa blev ogsaa nogle af de store hængende i den. Se, det er der, Tampen brænder, Frandsen.

Paa dette Tidspunkt begyndte Fru Olsen at intervenere:

— Naa, kom nu ikke ind paa Politik igen. Lad os nu gaa op, Olsen, og i Seng. Vi skal jo tidlig op i Morgen.

Saa sluttede Diskussionen den Aften for at fortsættes ved næste Sjavs.

Hvem var den første "Konge af Guds Naade? I Anledning af Kejser Wilhelms Paastand om, at han er Konge af Prøjsen "af Guds Naade" har en Medarbejder ved "Frankfurter Zeitung" moret sig med at undersøge, hvem den første Monark var, som tillagde sig denne Titel. Og Resultatet er ret overraskende. Thi den første Konge af Guds Naade var Usurpatoren Pippin, som paa Trods af al Lov og Ret styrtede den sidste Merovinger. Og det var paa Grund af dette Brud paa Tro og Love, at Paven udnævnte ham til "Konge af Guds Naade."

Kom og se

vore værdifulde Udvalg af Photografier, Forstørrelser og Rammer. RAISIN CITY STUDIO, 1920 Mariposa Street, Fresno Cal.

RAISIN CITY STUDIO

EILER'S MUSIC HOUSE
2019 MARIPOSA ST., FRESNO

Eiler's easy payment system places the Christmas piano within t hereach of all—what could be more appreciated than a fine Eilers piano? The most lasting, real pleasure-giving Christmas gift possible. Forty different makes of high grades pianos to select from at any of our stores. Our prices the very lowest.

Largest Piano Dealers in the World.

Dansk Brodersamfunds Meddelelser

Redigeret af **F. HUROP, Enumclaw, Wash.,**

hvem alle Meddelelser og Bidrag bedes tilsendt. Vi anmoder ærede Bidragydere om at skrive **kort, klart og tydeligt** om det, de behandler, og forbeholder os Retten til at stryge det, som ikke vedrører selve Sagen.

DET SIDSTE VALG AF OVERBESTYRELSE

har faaet et uventet Efterspil, nemlig det, at det efter at Valget af **Alfred Th. Jørgensen** var **godkendt** af Konventionen, blev opdaget, at det Stemmetal, hvormed han erklæredes valgt, ikke var absolut Majoritet. Jørgensen opnaaede 76 Stemmer, og fire andre Kandidater opnaaede **tilsammen** 78 Stemmer.

Delegaternes Antal var 268, og 154 deltog i Afstemningen; der var altsaa 114 fraværende, og det er naturligvis umuligt nu at sige, hvilket Udfald Valget vilde have faaet, hvis alle havde deltaget i Afstemningen, hvorimod det maa anses for givet, at Jørgensen vilde have opnaaet mere end kvalificeret Majoritet, hvis endnu **een** Afstemning var bleven foretaget. Medens det ikke nu fra nogen Side benægtes, at Jørgensen manglede to Stemmer, saa volder det langt mere Bryderi at faa konstateret, om Fejlen **kan** og **bør** rettes.

En Logeafstemning om Spørgsmaalet er ikke hjemlet i Følge Brodersamfundets Love og en fornyet Afstemning mellem Delegaterne ligesaa lidt. Hvis Jørgensens Valg ikke er lovligt, hvad naturligvis kan bestrides paa Grund af den mangelfulde Optælling, saa er den **tredje Overtillidsmand** af den gamle Overbestyrelse endnu ikke løst fra sit Embede. Den tredje Overtillidsmand var vor nuværende Overpræsident **T. P. Nielsen,** Seattle, men da han ikke samtidig kan indehave to Embeder i D. B., saa følger deraf, at han maatte nedlægge sit Mandat som Overtillidsmand, og at **hans Stedfortræder,** nemlig undertegnede, maatte indtræde i Overbestyrelsen, indtil Spørgsmaalet løses paa lovformelig Maade.

Jeg skynder mig dog at tilføje, at jeg ikke tænker paa at være Prætendent til det ærefulde Sæde.

Ved Valget af tredje Overtillidsmand ved Konventionen i Fresno faldt Stemmerne saaledes:

	Stemmer.
Jørgensen, Loge Nr. 39	76
Andreasen, Loge Nr. 208	42
Thuesen, Loge Nr. 18	14
Larsen, Loge Nr. 20	14
Nielsen, Loge Nr. 192	8

Ved Valg til Stedfortræder til tredje Overtillidsmand valgtes **H. Thuesen** af Loge Nr. 18.

Paa Grundlag af den indtrufne Fejl ved Sammentællingen formener **Thuesen** nu at have Krav paa Sæde i Overbestyrelsen, gaaende ud fra, at da Jørgensen faktisk manglede to Stemmer, kan han ikke betragtes som valgt, og at som Følge deraf maa Pladsen besættes med Stedfortræderen, om hvis lovlige Valg der ingen Tvivl hersker.

At lade Domstolene afgøre Spørgsmaalet har der ogsaa været Tale om; men det eneste Resultat af denne Afgørelse vilde blot blive nogle fede Sagfører-Honorarer, som D. B. vilde have at udrede.

I Realiteten foreligger der ingen Situation, som gør det ønskeligt, at Jørgensen fratræder, og at Thuesen indtager hans Sæde. Men der er en Udvej, nemlig ved Logeafstemning at forsøge gennemført en Lovændring, der tillader, Logerne at foretage Valg til Embeder, hvis øjeblikkelige Besættelse er en Nødvendighed for D. B.

Man kan nemlig tænke sig andre Tilfælde, hvor man i Tilfælde af Afgang ikke havde en Stedfortræder at ty til, og man kan ogsaa tænke sig Tilfælde, hvor Stedfortræderen hverken var kvalificeret for Embedet eller kunde opfylde de Kavtionsbetingelser, Brodersamfundets Love fordrer.

Hvis en saadan Ændring vedtages i Brodersamfundets Love, saa vilde deraf følge, at der i Logerne nomineredes Kandidater for det vakante Embede, og at Valget deref-

ter foretoges paa den sædvanlige Maade ved Afstemning i samtlige Loger.

I den foreliggende Sag kan ikke henvises til, at Jørgensen er diskvalificeret for Embedet. Han er uden nogen som helst Skyld i den paa Konventionen begaaede Fejl og kan følgelig indeholde Embedet til en lovlig Afgørelse foreligger. Han har opfyldt Kavtionsbetingelserne, er indsat i Embedet, har deltaget i den eksekutive Komites Møder osv. Men Mandatet kan for hans Vedkommende saa vel som for ethvert andet Medlem af Overbestyrelsen omstødes eller tilbagekaldes, naar den rette Form herfor foreligger.

Vi haaber, at saavel **Jørgensen** som **Thuesen** i næste Nummer af "Uglen" vil fremsætte deres Anskuelse om denne for dem uventede Situation.

Overpræsidentens Anskuelser i denne Sag haaber vi ogsaa at kunne bringe. Men frem for alt, hold Domstolene udenfor. Vi har bedre Brug for Pengene i D. B. end til Processer.

Det gamle Mundheld "**Hastværk er Lastværk**" bekræfter sig ogsaa her. Udvalgets Arbejde forceredes. Konventionens Debatter og Afstemninger forceredes; et ret stort Antal Delegater havde saa stor Hast, at de ikke deltog i Valget af Overbestyrelse, og endelig havde man — som i dette Tilfælde — saa stor Hast med Afgørelsen, at det omtalte Uheld ved Sammentællingen skete.

F. HUROP.

DISTRIKTS-INDDELING.

Af F. HUROP.

Der blev paa Konventionen i Fresno vedtaget, at Forslag om Dansk Brodersamfunds Inddeling i Distrikter, i Løbet af to Aar gaar til Afstemning i Logerne, og hvis det da vedtages, gaar videre til Konventionen i St. Paul 1915. Men hvem Pligten paahviler til at udarbejde Forslaget og udsende det til Afstemning, blev der i Travlheden ikke tænkt over.

Et blot og bart Spørgsmaal: **"Skal D. B. inddeles i Distrikter?"** og en Afstemning for eller imod, kan der næppe være Tale om, da de Forslag, der forelaa paa Konventionen, var afvigende ret betydelig baade i Form og Virkeomraade.

For at være til Nytte for D. B. maa Inddelingen resultere i en Reform af det System, vi arbejder under, med andre Ord, vore Love og vor Administration; thi selv om vor Overbestyrelse var sammensat af "de syv Vise," saa vilde de dog være nødt til at følge de af Konventionen fastsatte Regler, selv om disse var nok saa **gammeldags** og **tunge** at arbejde med.

Redaktionen har Grund til at vente Indlæg i Debatten om Distriktsinddelingen, fra Brodersamfundets mest intelligente Mænd, og haaber derigennem at klare Vejen for et Forslag, der kan akcepteres saavel af **Logerne** som af **Overbestyrelsen.**

Vi anbefaler, at der særlig lægges Vægt paa at skabe:

En finansiel Besparing i Udgifterne til fremtidige Konventioner.

Et godt tilrettelagt Materiale for Konventionerne at arbejde paa.

Ingen overflødige Mellemled i Administrationen, men heller ingen Huller, hvor alle Fremskridt begraves.

Distrikts-Konventioner.

Det har glædet mig overordentlig, at Uglen har startet en Dansk Brodersamfunds-Afdeling og indbyder til Debat om Samfundets Opgaver. At den sidste Konvention var saa mager paa Resultater skyldes selvfølgelig mest Mangel paa Forstaaelse af de forskellige Opgaver og tillige saa mange delte Meninger om Løsningen deraf. For at de bedste Ideer kan vinde frem og blive forstaaet, er det først og fremmest nødvendigt, at de bliver kendt af Medlemmerne og dernæst, at de bliver belyst fra alle Sider, og dette kan bedst ske ved, at de bliver diskuteret i et Blad.

Da D. B. S. endnu ikke er kommen saa vidt frem at faa et Blad oprettet, burde ethvert Medlem, som har Samfundets Vel og Interesse for Øje byde Uglens Tilbud velkommen, abonnere paa Bladet og deltage i Diskussionen om Foreningens fremtidige Opgaver. Der er Blade, som har nægtet at optage en saadan Diskussion, vel nærmest paa Grund af, at alle Abonnenterne ikke er D. B. S. Folk, og Artiklerne derved ikke vilde have almindelig Interesse for Læserne. Dette er dog en snæver Synsmaade, thi næsten alle Danske tilhører om ikke Brodersamfundet, saa en eller flere Foreninger af lignende Slags, og hvad der er sandt og godt for een Forening maa ogsaa være det for en anden, og af forskellige Grunde burde enhver, som har Danskhedens Vel for Øje, være interesseret i D. B. S., enten han er

Medlem eller ej. For det første er D. B. S. den største danske Forening i Amerika og har udbetalt mere i Sygehjælp og Assurance, end alle de andre Foreninger tilsammen. For det andet gør D. B. S. mere for Opretholdelsen af det danske Sprog, og Danskheden herovre, end nogen anden Forening, og skulde den gaa til Grunde, vil det blive et Tilbageslag for Danskheden i Amerika, som sent eller aldrig vil blive genoprettet. Det er derfor af stor Vigtighed, at vi faar Love vedtaget, som vil garantere Foreningens Bestaaen i Fremtiden, ikke alene for Medlemmerne, som tilhører den nu, og de, som kommer til, men for hele Danskheden i Amerika.

Hvad der kan ruinere en Forening som D. B. S. er det samme, som har ruineret Hundreder af lignende Foreninger, nemlig: utilstrækkelige eller forkerte Assurancelove. Til at begynde med opkræves der for lidt i Assessments, hvilket har til Følge, **at der med Tiden skal opkræves for meget.** Livsassurance er en Handelsvare som forhandles i aabent Marked og i Lighed med andre Varer; saa længe den sælges under den oprindelige Værdi, som Tilfældet er i D. B. S., er der god Afsætning. Selv om der tages den rigtige Pris, kan der gøres god Forretning, men saa snart Prisen bliver højere, end der kan købes for i andre Forretninger eller Assuranceforeninger, vil Tilbagegangen begynde, og gaar det først ned ad Bakke, er der ikke langt til Fallittens Afgrund.

Da jeg gik til Konventionen i Fresno, betragtede jeg Assurancespørgsmaalet for det vigtigste, der forelaa til Forhandling. Dernæst Samfundsbladet, da jeg gik ud fra, at fik vi en grundig Revision af Assurancelovene, vilde det være nødvendigt at have et Blad, for derigennem at belære Medlemmerne om Nødvendigheden af Revisionen. Som det tredje vigtige, satte jeg Distriktskonventionerne og betragtede samme som en lidt underordnet Natur, kun som et nødvendigt Led i Udviklingen.

Efter Konventionen stiller det sig imidlertid anderledes; jeg indser nu, at faar vi ikke Distriktskonventioner, vil det være en Umulighed at faa vigtige Ting som f. Eks. Assurancesagen afgjort paa en praktisk og tilfredsstillende Maade.

Distriktskonventioner eller Inddeling i Distrikter er derfor paa en Maade **Dagens vigtigste Spørgsmaal** for D. B. S., og da det er **det eneste,** som der vil blive Anledning til at faa afgjort før 1915, burde det være det første, der diskuteres. Jeg skal ikke fremsætte mine Ideer om samme, da disse findes i Fresno-Konventionens Forslag Side 5, 6 og 7 og kan, om ønskes, bruges som Udgangspunkt. Det blev vedtaget ved Konventionen i Fresno at udsende Forslag om Distrikts-Inddeling til Referendum-Afstemning om to Aar, men det blev ikke bestemt, i hvilken Form samme skulde foretages. Hvis det er Meningen, at Overbestyrelsen skal udarbejde og udsende Forslag uden Konference med Logerne, er det vanskeligt at noget vil fremkomme, som vil vinde Bifald overalt og blive vedtaget. Kan vi derimod ved en Diskussion udfinde, hvorledes Stemningen staar om de forskellige Former, burde vi ikke alene være i Stand til at fremkomme med de bedste Forslag, men tillige med, hvad der har mest Mulighed for at vinde igennem. Derfor kom an, Brødre! Lad os gennem nærværende Blad høre Eders Mening.

E. C. BUNCK.

Delegat fra Loge Nr. 35.

TO PRÆSTER OG BRODERSAMFUNDET.

Pastor H. C. Strandskov, Askov, Minn., og Pastor I. Scott, Portland, Or., har hver for sig i "Ugebladet" kritiseret det danske Brodersamfunds Virksomhed.

Strandskov, der har ført en lang Diskussion med adskillige Medlemmer af D. B., har en ret drastisk Maade at udtrykke sig paa. Her er en Prøve af hans sidste Indlæg:

"Siden Skriverkarlen derude fra Syd Dak. for et Par Uger siden saadan skammede mig ud her i Bladet." . . . "Jeg er nu helt stolt over at kunne meddele Bladets Læsere, at jeg er kommen til det Resultat, at min Forstand dog vist kan være ligesaa god som Skriverkarlens derude i Syd Dakota." . . . "Hvis Skriverkarlen ude fra Syd Dakota nu skulde synes, at ovenstaaende er noget dundrende, saa beder jeg ham at mindes, at Skriverkarlen her fra Askov og ham, der dikterede for ham, jo kaldte mig en Tordenprædikant. Hver Fugl maa synge med sit Næb."

Med Hensyn til Brodersamfundets Virksomhed siger Strandskov i samme Artikel:

"Jeg er tværtimod i Dag mere overbevist, end jeg var for 30 Aar siden om, at Livsassurance koster vor Tids Mennesker mange Gange mere, end den er værd." . . . "Dette Logevæsen med de lukkede Døre, hvor der skal øves barnagtige Kunster med Pasord og Haandgreb, med de mange Funktionærer med højt klingende Navne, Funktionærer, som alligevel ingen Funktion har, er

der nogen Fornuft i eller praktisk Nødvendighed, med opskruet Broderlighed og Søsterlighed uden noget dybere Indhold og Betydning, dette Logevæsen med udstafferede Optog ved Begravelser osv. osv."

Pastor Scott ser paa D. B. fra en hel anden Side og bruger nogle morsomme Vendinger, hvoraf vi citerer:

"Vi maa se at komme til denne Sags Kerne, hvis ikke en stor Del af vore Landsmænd skal gaa rabundus.

Hvad der bevirker, at Dansk Brodersamfund er et Dødningesamfund i Stedet for et Livssamfund er næppe, som H. C. Strandskov skriver, de lukkede Døre; ej heller hvad der foregaar indenfor disse; men derimod, hvad der ikke foregaar indenfor de lukkede Døre. F. Eks.: Se til Fuglene under Himmelen og Liljerne paa Marken. Alt som lever, mætter Gud med Velbehag.

Og til Brodersamfundet og Dania vil jeg sige: faar I ikke strøget den Paragraf indenfor lukkede Døre, at I ikke maa behandle Politik og Religion, men har nok i at behandle Sygehjælp og Forlystelser, saa ser det i Sandhed sort ud for Eder paa Dommedag. Luk Jesus ind med hans Ord, Aand og Sakramenter, saa behøver I ikke at frygte for den yderste Dag."

"At man nu og da lukker Dørene, blæse med det. Da jeg var til Aarsmødet i Council Bluffs, havde vi Møde om Præsternes Pension og Enkekasse. Og vi havde sandelig ogsaa en Dørvogter; der fik ingen uvedkommende Lov at stikke Næsen ind. Men vi forhandlede i Jesus Navn under Guds Ords og Aands Vejledning. Vi kan ikke altid slaa Døren aaben. for Alverden. Saa lang Tid Brodersamfundet holder paa, at Kristus skal stænges ude, er de bogstavelig nødt til at være Dødbidere." . . .

Der er i begge Præsters Indlæg en mærkelig Mangel paa Forstaaelse af de Forhold, de kritiserer.

Pasord og Haandgreb kan naturligvis udelades uden at øve nogen Indflydelse paa Forretningens Gang. Kun maatte der i Stedet for indføres en anden Art Kontrol. Men i hvert Fald koster det da ikke Penge at bruge hverken Pasord eller Haandgreb. Med Hensyn til de "højtklingende Navne" — naa ja! man kunde kalde Præsidenten for Ordstyrer og Sekretæren for Skriverkarl for at følge Strandskovs Eksempel. Men vi vilde jo intet som helst spare og intet som helst vinde ved den Forandring. Det er helt hen i Vejret at kalde vor Livsassurance for **DYR**, og det vilde være den rene Daarskab at ophæve vor Sygekasse. At kalde et Ligfølge af Brodersamfundets Medlemmer for et "udstafferet Optog" smager mere af "Fanatisme" end af Ræson.

Hvis vi vilde spilde Tid og Sværte paa "Udstafferinger og Optog," kunde vi fylde Uglen med Beretninger om udstafferede Præstemænd og religiøse Optog, hvor Udstafferingen syntes at spille Hovedrollen.

Men det er et for underordnet Spørgsmaal at spilde Tid paa.

Naar Strandskov i alle sine Artikler har angrebet "de lukkede Døre," saa har hans Kollega Pastor Scott givet Attest for, at Præsterne gør det samme.

Naar Strandskov angriber Brodersamfundets Forsikring, saa vidner Scott, at Præsterne ogsaa driver Forsikrings-Business (Pension og Enkekasse.) **"So, what's the difference"?** Brodersamfundet har jo ikke kritiseret Præsternes Assurance, saa hvorfor kritisere vor?

Vi er, naar alt kommer til alt, dog forud for Kirken. Vi betaler alle til Assurancen og assurerer alle, der betaler. Gør Kirken ligesaa? Eller er det Menighederne, der betaler og blot Præsterne, der bliver assurerede?

Pastor Scott er noget naiv i sin Tro og helt renonce i sin Viden.

"Alt, som lever, mætter Gud med Velbehag," siger Scott.

Vi gad nok vide, hvorledes dette vilde virke i Praksis, naar Talen er om at hjælpe en Broder eller en Broders Familie i trængende Omstændigheder. Nej! hvad der behøves er "good, hard cash," og det er det, D. B. yder. Vi ser, at Scott i et andet Blad anbefaler, at enhver bør give en Dollar maanedlig til Kirken, saa ogsaa Scott synes i Praksis at stole mere paa Kontanter end paa Bibelsprog.

SMAAPLUK FRA UGLENS BREVKASSE.

De har Ret angaaende "Kuldbøtterne" (H. H. Vogts), men den Kuldbøtte skulde han have slaaet for fire Aar siden.—H. C. Stevens (Boston.)

* * *

I din Artikel om Konventionen (se Hurops Artikel i November-Numret) angaaende at udnævne Komitéer tre Maaneder før Konventionen, har du truffet Hovedet paa Sømmet; det er netop, hvad vi mangler ved vore store Konventioner. Havde dette sket, før Konventionen i Fresno, vilde vi have faaet et helt andet Resultat."—T. P. Nielsen (Seattle.)

* * *

Gud skal vide, at det var et Slagteri (Konventionen i Fresno), som Bro. Hurop

har tituleret det, det mest skandaløse, jeg nogen Sinde har været Vidne til . . . Uro alle Vegne, kun vanvittigt af nogen at forsøge at faa Lyd."—Søren Iversen New Haven.)

* * *

Jeg gratulerer Uglen med Mr. Hurop som Medredaktør; bvis Hurop var kommen til Fresno under Konventionen som Delegat og havde faaet Lov til at udtale sig paa Konventionen over de vigtigste Spørgsmaal, som blev behandlet, kunde Afstemningen over samme maaske bave blevet lidt anderledes. Hurop er et af de mest betænksomme og klartseende Mennesker, jeg har mødt paa de Omraader, som angaar Foreningsliv . . . . .

Personlig saa tror jeg, at for at faa en bedre Konstitution for D. B. at arbejde efter, vil det blive nødvendigt at inddele Samfundet i Distrikter, og at hvert Distrikt sender en Delegat til Hovedkonventionen for hver 500 Medlemmer, Distriktet har.—P. C. Jensen (Dannebrog, Nebr.)

AGITER FOR UGLENS UDBREDELSE BLANDT LOGENS BRØDRE!

SAMTLIGE DANSK-BRODERSAMFUNDS LOGER.

Med Navne- og Adresseangivelse af alle Fresno-Delegaterne.

I alfabetisk Statsangivelse.

CALIFORNIA.

No. 39—Alfred Th. Jørgensen, 138 Helen Street, Oakland.
No. 49—Herman J. Korell, 302 Lick Bldg., San Francisco.
No. 67—I. Teilman, Fresno.
No. 95—Andreas Evald Petersen, Box 176, Ferndale.
No. 126—Martinus Poulsen, 113 E. 1st St., Los Angeles.
No. 143—John Olsen, Petaluma.
No. 184—Andrew Jensen, Hayward.
No. 188—Peter Mathiesen, R. No. 1, Box 50, Sanger.
No. 226—Christian Hendriksen, R. No. 4, Box 99, Stockton.
No. 230—N. C. Bonniksen, R. F. D., Arcata.
No. 235—Christian Thompson, Watsonville.
No. 246—Peter Th. Boesen, 223 W. 2nd St., Los Angeles.
No. 255—Niels Andersen, Selma.

COLORADO.

No. 43—Wm. Sørensen, 79 S. Penn Ave., Denver.
No. 119—Emil Pauley, 323½ Victoria Ave., Pueblo.
No. 179—Geo. G. Jensen, 255 Inca., Denver.
No. 254—N. Christensen, Brush.
No. 261—Peter Kristensen, Fowler.

CONNECTICUT.

No. 32—Søren Iversen, 65 Coffi St., New Haven.
No. 37—Christian Nielsen, 2409 Main St., Bridgeport.
No. 41—H. C. Wulff, 9 Gilbert St., Derby.
No. 50—Jørgen Sørensen, 226 Miel St., East Port Chester.
No. 81—Robert Petersen, 318 Derby Ave., Derby.
No. 103—Sophus Poulsen, 132 Bunker Hill Road, Waterbury.
No. 232—R. K. Clausen, 445 3rd Ave., West Haven.

IDAHO.

No. 264—Axel Hansen, P. O. Box 541, Pocatelle.

ILLINOIS.

No. 5—Wilhelm Nielsen, 1108 12th Street, Moline.
No. 17—Chr. Hermansen, 3825 Wabancia Ave., Chicago.
No. 18—H. Thuesen, 1481 West Grace St., Chicago.
No. 22—Carl M. Madsen, Buda, R. No. 1, Sheffield.
No. 34—A. Mathiesen, Chicago and Delaware Sts., Dwight.
No. 35—Edw. Bunck, 4648 Calumet Ave., Chicago.
No. 52—Jens Madsen, R. No. 3, Box 26, Lockport.
No. 58—L. C. Thomsen, 4709 Milwaukee Ave., Chicago.
No. 61—M. F. Petersen, 8854 Buffalo Ave., South Chicago.
No. 64—Thorwald P. A. Samson, 1817 Hutchins Ave., Rockford.
No. 76—J. P. Christianseu, Big Rock, Ill.
No. 92—Peter Termansen, St. Charles.
No. 107—Martin Andersen, 11727 Parnell Ave., West Pullman.
No. 123—Ole Lauridsen, Clifton.
No. 140—Alfred Nielsen, 830 N. Walter Ave., Chicago.
No. 182—Jens C. Jacobsen, 218 County St., Waukeegan.
No. 234—Martin Nielsen, R. F. D. No. 2, Woodstock.
No. 239—Martin Jensen, Lake Forest.
No. 280—Hans F. Nielsen, Gardner.

INDIANA.

No. 228—H. C. Hansen, 2044 S. East St., Indianapolis.
No. 245—Geo. Markussen, 1317 Linden Ave., South Bend.

IOWA.

No. 3—Wilbelm Clausen, 1516½ West Q Street, Davenport.
No. 7—A. P. Christensen, 1792 Washington St., Cedar Falls.

No. 10—N. P. Andersen, 321 Lincoln Ave., Council Bluffs.
No. 11—L. L. Ries, Davis Block, Clinton.
No. 15—H. C. Andersen, 10th & Pleasant St., Irving School, Des Moines.
No. 21—Hans Marcussen, Kimbalton.
No. 31—Niels Hansen, Box 44, Erira.
No. 53—Chris Andersen, Atlantic.
No. 62—Chr. Krage, 1114 Virginia St., Sioux City.
No. 63—H. M. Simonsen, Box 76, W. Burlington.
No. 77—Jørgen Daugaard, Castana, R. No. 1, Turin.
No. 80—Carl Mark, Neola.
No. 94—Goldfield. (Ingen Delegat.)
No. 101—Jørgen Hansen, Mo. Valley.
No. 105—Rasmus Jørgensen, SergeantsBluff
No. 127—J. Nielsen, Box 256, Reinbeck.
No. 128—Andreas Olsen, Avoca.
No. 134—J. C. Hansen, Ringsted.
No. 136—A. N. Torp, Story City.
No. 137—Ludvig Hansen, R. No. 5, Box 82, Council Bluffs.
No. 144—Chris H. Guldager, R. No. 3, Cedar Falls.
No. 147—Chr. Frederiksen, L. Box 62, Newell.
No. 150—Chr. Petersen, R. No. 3, Walnut.
No. 157—Chr. L. Christensen, Box 337, Audubon.
No. 158—Niels Peter Juuker, Harlan.
No. 175—Chris N. Hansen, R. No. 2, Box 40, Harlan.
No. 212—Peter Fergemann, 412 Bralnober Street, Waterloo.
No. 215—Frederik Knudsen, R. F. D. 1, Battle Creek.
No. 217—Rasmus N. Schultz, Rutland.
No. 219—Oluf F. Hansen, Clear Lake.
No. 220—Anthon O. Christensen, R. No. 7, Crystal Lake.
No. 221—N. K. Petersen, Latimer.
No. 224—Alta. (Ingen Delegat.)
No. 231—M. W. Rounfeldt, Ellsworth.
No. 256—Niels J. Jensen, Hamlin.

MAINE.

No. 112—H. Jacob P. Enemark, 406 Congress St., Portland.
No. 199—Laurens Petersen, Pine St., Rumford.
No. 201—Rasmus Nielsen, Gorham St., Westbrook.
No. 250—H. H. Hansen, Cumberland Center, R. No. 2, Talmouth.

MASSACHUSETTS.

No. 87—H. M. Marker, 207 Hamilton St., Cambridge.
No. 192—Chr. Nielsen, 587 Perry Ave., Worcester.
No. 197—P. J. Johansen, 5 Wade Place, Woburn.
No. 204—Marius Larsen, 24 Yarmouth St., Boston.
No. 229—Emil Kyhn, 808 Oak St., Brockton.
No. 270 H. C. C. Stevens, 786 Fremont St., Boston.

MICHIGAN.

No. 6—Louis P. Rasmussen, Box 365, Negaunee.
No. 20—Niels J. Larsen, 6 Magill St., Manestee.
No. 30—Niels Nielsen, R. No. 2, Muskegan.
No. 44—C. S. Petersen, 156 Excelsior St., Ishpeming.
No. 47—Ironwood. (Ingen Delegat.)
No. 51—Ole Hansen, 927 Washington Ave., Ludington.
No. 55—Nels Aagaard, R. No. 2, Montague
No. 59—Hans Larsen, Menomine.
No. 70—Hans Hansen, R. No. 2, Sheridan.
No. 82—Niels Christoffersen, R. No. 4, Ludington.
No. 106—Carl F. Hansen, Frufant.
No. 151—H. C. Sorby, 1910 Wells St., Escanaba.
No. 156—Jes Jessen, Crystal Falls.
No. 163—Jens Jensen, R. No. 2, Box 95, Edmore.
No. 181—Niels J. Lamb, R. No. 1, Sheridan.
No. 207—H. Petersen, L. Box 287, Grayling.
No. 210—Fred Lysholm, 103 Canal St., Grand Rapids.
No. 227—Carl C. Hansen, 783 Milwaukee Ave., Detroit.
No. 238—Niels A. Rasmussen, R. No. 4, Marlette.
No. 244—N. P. Sørensen, 121 Moser Street, Cadillac.

MINNESOTA.

No. 65—A. W. Eiler, Duluth.
No. 72—C. Markson, Owatanna.
No. 73—Henry Hansen, Alden.
No. 75—James J. Andersen, 129 S. Broadway, Albert Lea.
No. 83—Jørgen Jensen, Box 284, Hutchinson.
No. 85—H. P. Hansen, 233 Oakwood St., Rochester.
No. 91—S. P. Rasmussen, 327 Stevens St., St. Paul.
No. 96—C. Ludvigsen, Box 5, Jackson.
No. 97—Chas. Hansen, L. Box 244 Hopkins.
No. 98—Fred Johnson, R. No. 5, Blooming Prairie.
No. 99—Jens M. Petersen, R. No. 5, Northfield.
No. 100—Jens J. Jensen, R. No. 7, Atwater.
No. 104—L. W. Larsen, Box 163, Sherburn.
No. 111—Søren Petersen, 126 Mill St., Austin
No. 114—Chas. Iversen, Verdi.
No. 115—Rasmus Rasmussen, Geneva.
No. 121—M. C. Dahl, Tyler.
No. 132—Hans P. Henriksen, Osakes.
No. 142—Hans J. Petersen, 1123 East Oak St., Brainerd.
No. 160—Niels P. Jørgensen, Underwood.
No. 237—Rasmus Laursen, L. Box G, Ellendale.
No. 253—L. P. Holgersen, Ruthton.
No. 263—Regnar Nortvig, Uartridge.
No. 271—Jens J. Hansen, Arco.

IVERSEN & HARVEY, FRESNO CAL.

Den bedste Herre- og Drenge-Ekvi-peringsbutik i Fresno.

Se vore Vinterfrakker, för De köber andentedss.

BOSTON SKO **-- vil De finde -- er de bedste.**

MISSOURI.

No. 56—August Brille, 3207 McGee St., Kansas City.
No. 173—Anthon Brothersen, 1958 Thompson Ave., Kansas City.
No. 191—Julius Andersen, 4322 N. Broadway, St. Louis.

MONTANA.

No. 138—M. H. Bodker, P. O. Box 335, Butte
No. 273—Jasper Nielsen, Dillon.
No. 283—Jens Hansen, Dagmar.

NEBRASKA.

No. 1—Peter Hansen, 2856 Bristol St., Omaha.
No. 16—J. H. Jensen, Minden.
No. 19—M. M. Back, 7th & Leavenworth Sts., Omaha.
No. 26—C. H. Christensen, Fremont.
No. 54—P. C. Jensen, Dannebrog.
No. 57—M. Nielsen, Lexington.
No. 60—Niels Petersen, R. F. D. 4, Nebraska City.
No. 66—Enevold Enevoldsen, St. Paul.
No. 74—Martin Andersen, 232 W St., South Omaha.
No. 84—J. P. Boegh, 309 So. 9th St., Lincoln
No. 88—N. A. Skow, Elba.
No. 93—Chris Nielsen, 305 West C Street, Hastings.
No. 110—Fred Jensen, R. No. 2, Hoskins,
No. 117—C. W. Johnson, Plainview, R. No. 2, Box 49.
No. 118—Niels L. Hansen, Box 87, Wolback
No. 122—Niels Peter Jensen, Bennett.
No. 125—H. P. Christensen, Weeping Water
No. 153—P. Hall, R. No. 1, Elba.
No. 159—C. B. Hansen, R. No. 1, Kennard.
No. 161—K. T. Schultz, Ruskin.
No. 165—A. N. Rask, Boelus.
No. 169—Martin Hoegh Goodwin, Hubbard.
No. 177—Theo. Petersen, Cordova.
No. 178—A. D. Hansen, R. No. 3, Herman.
No. 180—Thos. Thompson, R. No. 2, Craig.
No. 193—P. V. Arenholt, Tilley.
No. 195—Emil Toldbod, 9th & Pacific Sts., Omaha.
No. 200—Dr. N. P. Rasmussen, 503 Brandels Bldg., Omaha.
No. 206—M. Petersen, R. No. 4, Blair.
No. 208—Rudolph Andreasen, R. No. 1, Fennara.
No. 209—Christ A. Wilson, Marquette.
No. 211—Walter Eriksen, 1204 West 2nd St., Grand Island.
No. 213—Carl Holm, Box 74, Ora.
No. 214—Søren Nielsen, West Point.
No. 216—Andreas P. Iversen, c-o. H. P. Poulsen, R. F. D. 3, Lyons.
No. 236—Peter Hansen, R. No. 5, Wisner.
No. 262—P. C. P. Holt, Cozad.
No. 275—Mathias Beyer, Arnold.
No. 282—Rasmus Haagensen, Upland.

NEW JERSEY.

No. 46—Andrew Overgaard, 398 Market St., Perth Amboy.
No. 71—Christian Christensen, R. No. 3, Penn Yan.
No. 86—Peter K. Jensen, Milltown.
No. 90—Jens C. Jepsen, Port Reading.
No. 116—Morten Eskelund, 504 Washington St., Newark.
No. 203—Jens Jensen, 1249 E. State St., Trenton.
No. 241—Peter Chr. Moberg, Sayreville.

NEW YORK.

No. 164—Wm. Lenskjold, 336 Bergen St., Brooklyn.
No. 171—John Juel, Jamestown.
No. 183—Jørgen Bork, 473 8th Ave., N. Troy
No. 190—P. W. Jensen, 813 Lincoln Ave., Schenectady.
No. 196—Otto Jensen, Border City.
No. 205—Geo. Buchbinder, 331 16th St., Brooklyn.
No. 240—Herman Habersat, 186 Fremont St., Rochester.
No. 248—Hans Skow, 1200 39th St., Brooklyn.
No. 257—C. Meyland Smith, 1151 Hoe Ave., New York City.
No. 258—Christian Matzen, 241 Columbia St., Brooklyn.

NORD DAKOTA.

No. 149—Lars Nielsen, Hope.
No. 198—Lars C. Christensen, R. No. 2, Kenmare.

No. 243—Hans Petersen, N. 112 15th St., Fargo.
No. 251—Hans Westergaard, 7th St., N. Devil's Lake.
No. 260—Fred R. Frederiksen, R. No. 3, Box 63, Willeston.
No. 277—H. P. Nielsen, Carrington.
No. 279—H. P. Krog, Hunter.

OHIO.

No. 69—Peter Laugesen, 7205 Colfax Rd., S. E., Cleveland.
No. 170—J. Gormsen, 1430 Riverside Ave., Rocky River.
No. 225—Kennedy Johnson, 1743 E. 4th St., Canton.
No. 233—Knud C. Knudsen, Sta. A., Toledo.
No. 281—John Christensen, Murdock Bldg., Cincinnati.

OREGON.

No. 167—C. Christensen, 214 East 28th St., Portland.
No. 194—John J. Petersen, Carlton.
No. 268—Jens C. Larsen, Box 205, Junction City.
No. 274—A. P. Gram, 362 Larabie St., Portalnd.

PENSYLVANIEN.

No. 172—K. M. Jensen, 2623 N. Chadwick St., Philadelphia.
No. 202—Christopher Jensen, 621 Penna Ave., East, Warren.
No. 222—Andreas Thomsen, 745 East Main St., Corry.
No. 242—Niels Jensen, 327 West 3rd St., Erie.

RHODE ISLAND.

No. 102—Chr. Madsen, Providence Gas Co., Providence.
No. 145—Frederik Christensen, Newport.

SOUTH DAKOTA.

No. 28—C. S. Kirk, R. No. 1, Box 71, Norden
No. 109—James Jensen, R. No. 2, White.
No. 120—Jens P. Nielsen, Lake Preston.
No. 129—Niels C. Petersen, Hetland.
No. 130—Peter P. Schott, R. No. 1, Henry
No. 139—S. J. Hansen, Box 201, Viborg.
No. 166—P. R. Christensen, Wilmot.
No. 249—Hans P. Holm, Pierre.
No. 259—H. C. Jensen, Chester.

UTAH.

No. 78—A. Grundfør, 726 W 6th St., Salt Lake City.
No. 162—S. C S. Kankelborg, Murray.
No. 267—H. M. Rasmussen, Brigham.
No. 278—Th. L. Larsen, 49 East 1st South St., Salt Lake City.

WASHINGTON.

No. 29—Herman Nielsen, Orilla.
No. 33—N. M. Rasmussen, 1607 S. 16th St., Tacoma.
No. 42—Chas. Mengel, East 1815 Pacific Ave., Spokane.
No. 113—Johan Chr. Jensen, R. No. 2, Enumclaw.
No. 131—P. A. Petersen, 3131 Nassau St., Everett
No. 152—Frands Madsen, Wilbur.
No. 155—Petrus Nelson, Atlas Shingle Co., Lynden.
No. 168—Otto Hansen, Lewis Co., Eveline.

WISCONSIN.

No. 2—H. N. Hansen, R. No. 11, Neenok.
No. 4—And. P. Hansen, 1501 Grange Ave., Racine.
No. 9—Rasmus Jensen, 180 Ceape St., Oshkosh.
No. 12—Hans Nielsen, 134 N. Chestnut St., Green Bay.
No. 14—Lars C. Thomsen, 722 Park Ave., Kenosha.
No. 36—Martin Petersen, 569 27th Ave., Milwaukee.
No. 79—Chr. M. Andersen, 235 Main St., Marinette.
No. 89—P. Sørensen, 2070 New York Ave., Superior.
No. 133—Rasmus Mortensen, R. No. 3, Box 2, Oconto
No. 135—J. J. Johnson, Suring.
No. 146—N. P. Andersen, 418 Willis Ave., Ashland.
No. 154—J. H. Stigsen, Wither.
No. 185—Jens Lund, 1117 West Johnson St., Madison.
No. 186—Andreas P. Hansen, Luck.
No. 189—Martin Petersen, Barronett.
No. 266—Chris E. Jensen, Rice Lake.
No. 269—John Rasmussen.

WYOMING.

No. 38—Chr. Christensen, 6th and Lewis Sts., Laramie.
No. 40—Christ Bruun, Rawlins.
No. 48—S. J. Sørensen, L. Box 50, Rock Springs.
No. 68—Green River. (Ingen Delegat.)
No. 148—Chris Lauritzen, Cheyenne.

ET NYT MIDDEL MOD LUPUS.

Det er de fleste af Læserne bekendt, at Finsens Lysinstitut i København særlig behandler Lupus-Patienter. Det er dog kun udvendig Lupus, der her behandles, da indvendig Lupus ikke kan kureres ved Lysstraaler.

Dr. C. Engelbreth i København, der i de sidste fire Aar har studeret Lupus-Sygdommen, tror at have konstateret, at Lupus skyldes Smitte fra Kvægtuberkulose, og anfører som Støtte herfor, at 90 Procent af Lupuspatienterne har haft med Kvæg at gøre, og at i Grønland ikke findes Lupus, formentlig fordi der ingen Kvæghold er. Ellers er Menneskетuberkulose ret udbredt i Grønland. Dr. Engelbreth foreslaar derfor, at indvendig Lupus behandles med Kvæg-Tuberkulin. Væsken indsprøjtes under Huden paa Patienten. Der nævnes tillige, at svære Tilfælde af indvendig Lupus er kureret ved denne Behandling.

Make Your Mark In the World

Don't be satisfied to work along in the same old way for low wages. We have helped thousands carve out successful careers. We can help you do the same.

If you want to change your work, we can train you in spare time for a salaried position in your new profession.

We can train you, by mail, at small expense, for any of the following positions:

Mechanical Engineer; Mechanical Draftsman; Electrical Engineer; Electrician; Civil Engineer; Surveyor; Mining Engineer; Sanitary Engineer; Architect; Architectural Draftsman; Sign Painter; Chemist; Ornamental Designer; Show-Card Writer; Ad Writer; Window Dresser; Bookkeeper; Stenographer; French, German, or Spanish, with Phonograph; Commercial Law.

Write TODAY, stating which position interests you, to

INTERNATIONAL Correspondence Schools

BOX 799, SCRANTON, PA.

Or Call On Our Local Representative:

FORF. JOHAN SKJOLDBORG

vil holde Foredrag i Fresno Onsdag den 1. Februar Kl. 8.30 Aften. Odd Fellow Hall.

WILLIAM WILDE — Res. Phones: Oakland 7646; Home A-3646

STARBUCK & WILDE, Danske Architekter

Overslag og Tegninger leveres paa Forlangende

Rooms 205, 206, 207, 208 — ALBANY BUILDING

REJS FORNUFTIGT!

Benyt vor Sunset og Sölinie til New York, hvor Forbindelse sker med alle Dampskibslinier til Europa.

Lad os arrangere Deres Rejse.

PASSAGERAGENT

1013 J ST. FRESNO

CHRIS PETERSEN

DANSK URTEKRÆMMER

Hjørnet af Twenty-fourth og York Sts.

San Francisco, Cal.

DANSKE ÆBLESKIVEPANDER

C. J. Petersen

Dansk Skrædder

FØRSTE-KLASSES ARBEJDE GARANTERES

PACIFIC BUILDING

Market og Fjerde

Rooms 341-345, 3. Etage

San Francisco

UGLEN

Vil

DU!

skaffe 1 Abonnent?

Uglen

koster

50 Cts.

om Aaret.

No. 3 Februar 1911

Uglen

Foregangsblad for dansk-nationale Interesser i Amerika

Enhver,

der rejser bort fra sit Fædreland for at bosætte sig ude, förer i symbolsk Forstand nogle Spadestik af sit Fædrelands Jord med sig. Han kan slet ikke undgaa det. Selv om han maatte have forladt sit Fædreland i Vrede og Fortvivlelse, fordi alt syntes spærret og lukket for ham hjemme; Indtrykkene fra de Steder, hvor han havde sin förste Glæde, sin förste Sorg og fölte sine förste Længsler, vil være brændte ind i ham med en Styrke som ingen andre. Det er psykologisk Lov.

Karl Larsen.

"HELGA"

AFDELING No. 3 AF DANIA

møder hver Fredag Aften Klokken otte i

FRIENDSHIP HALL

1254 Market Street, tæt ved Larkin Street

San Francisco

M. A. BROWN, Præsident,
N. W. Hjørne af Kearny og Geary.
1429 Rhode Island Street.
THEO. THRANE, Sekr ær,

MARGRETHE LOGE No. 24, D. S. S.

møder den 1ste og 3dje Tirsdag i hver Maaned paa 15th and Market Sts. i Helen Hall.

MRS. G. AMORSEN,
1945 Fifteenth St., S. F. Sekretær.

Det ny ST. WINIFRED HOSPITAL, 1065 Sutter Street, San Francisco; et brandsikkert Hospital for kirurgiske og medicinske Patienter

Dr. Winslow Anderson

Chef-Læge.

KLASSIFICEREDE AVERTISSEMENTER

Apothekere

DANSK APOTHEK—H. B. Christiansen, cand. pharm., Hjørnet af 15th and Market Streets, San Francisco. Telepnone Market 1684.

Badeanstalter

NINTH STREET HAMMAM BATHS, Turkish and Russian. Electric Vibratory Massage. Cor. Ninth and Broadway. Henry Holst & Chas. Oatridge, Props. **Oakland.**

Cigar-Fabrikanter

RED SEAL CIGAR CO., 133 Hartford St., **San Francisco,** mell. 18th og 19th, Castro og Noe. Tel. Market 232. R. M. Donnelly og C. M. Beck. Ryg RED SEAL.

Cigarforretninger

PALACE CIGAR-FORRETNING OG LOgishus, 661 I Street, **Fresno.** Carl Andersen, Ejer.

Entreprenører

C. W. HANSEN, Bygnings-Entreprenør, 1986 Mc Allister Street, **San Francisco.** Bopæl Telefon: West 4639.

Hattemagere

LUNDSTROM HATS—
1178 Market St., 64 Market S., 605 Kearny St., 2640 Market St., **San Francisco.**

Importører

J. W. PETERSON, Importer of Scandinavian Liquors, 510 Battery, **San Francisco.** Pacific Coast Agent for Aalborg Taffelakvavit, Tuborg Pilsner, Ringnes Bajerskøl, osv.

Isenkræmmere

S. M. ISING, Hardware, 215 Church St. S. F. Tel. Market 2521. Garden Rakes, Garden Spades, Garden Sets, Garden Hose, Lawn Mowers, Paints, Oils, Kitchen Utensils, etc.

Kaffe og Te

ALFRED TH. JORGENSEN, Bedste Kaffe og Te, Krydderier, fineste Smør. Varerne leveres frit i Oakland, Alameda og Berkeley. 138 Helen St., **Oakland.** Tel. Piedmotn 1889, Home A-2058.

Læger

HENNING KOFORD, M. D., Physician and Surgeon. Office: Rooms 321-323 1st Nat. Bank Bldg., 14th and Broadway, **Oakland.** 2-4, 7-8 p. m. Phone, Oakland 5163.

Møbelforretninger

THE AQUARIUM FURNITURE CO., 635 Golden Gate Ave., **San Francisco.** H. A. Hansen og R. K. Larsen, Ejere. Ny og brugte Møbler købes og sælges.

Skomagere

CHAS. ANDERSON, 2172 Market St., **San Francisco.** Swedish-American Hall. Nyt Fodtøj til alle Brug og alle Priser. Reparationer udføres hurtigt og billigt.

SØRENSEN & HJELTE, SKRÆDDERE, F. A. Hjelte og C. M. Sørensen, 109 Montgomery Street, **San Francisco.** Telefon: Kearny 2984.

Smede

M. C. HANSEN, SMED OG HESTESKOER. Alt Arbejde garanteres. 1143 F Street. Telefon: Main 875.— **FRESNO.**

Symaskinefabrikanter

CHARLES PLAMBECK, 590 Valencia St., **San Francisco.** Før 1915 Mission. Ny og brugte Symaskiner, specielle saavel som Familiemaskiner. Reparationer udføres.

Tandlæger

DR. M. A. BROWN, Chicago Dental Parlors, 5 Kearny Street, Hjørnet af Geary, San Francisco. De skandinaviske Sprog og Tysk tales.

Urmagere og Juvelerere

SORENSEN CO., Inc., Juvelerere og Optikere, 715 Market St. **San Francisco,** og 2593 Mission St., S. F., ved 22nd. Juveler af alle Slags. Urreparationer med Garanti

Urtekræmmere

FRED FABER, GROCER,
Phone Market 918.
3893 Twenty-fourth Street, **San Francisco**

Vinhandlere

WM. H. HOHNEMANN, Eureka Valley Whiskey and Wine Co. Eneagent for Dauntless Whiskies. 333-339 Noe St., **San Francisco.** Tel. Market 1953. Familie Leverandør.

"OKERBLAD"S FAMILIE VINHANDEL. Fred Jacobson, Ejer. 718 Fourteenth St., **San Francisco.** Telefon Park 5977.

Telephone Douglas 1025 Carl G. Larsen
Proprietor

Hotel Larsen

(over Tivoli Cafe)

60 Rooms, 50c to $2 per Day 56 Eddy St.
$3 to $10 per Week San Francisco

Dr. Adolph Berg

(Fhv. ved det franske Hospital)

LÆGE OG KIRURG

Kontor, 86 Post Street, Hjørnet af Kearny
Timer: 2:30—4. Tel. Douglas 3545

Bopæl, Hjørnet af Geary og Devisadero Sts.
Timer i Hjemmet: 12—2 og 7—8.
Telefon: West 4172

SKJOLDBORG.

En lille, diger, firskaaren Mand. Dybblaa Øjne med lynsnare Kast, undertiden hvasse, undertiden milde, undertiden durkdrevne Skaldet; storskægget. Fremherskende Paaklædning: Sømandspjækkert. I Væsen: ikke udfordrende, men ligetil. Han har en g o d Latter. Han er en s i k k e r Mand, en koncentreret Personlighed, hvis Svinkeærender kommer tilbage med Vækst til Styrkepunktet. Han er en klog Mand; hans Foredrag om Personlighedsværdi er udgaaet af hans eget Liv og Maalbevidsthed og er forskanset af uangribelige Sandheder. Han er en Mand, der trænger til Bunds i Tingene og fortæller, hvad han ser — uden at blinke. Han siger, hvad han tror. Han er en Forening af Hjerne og Hjerte. Uglen har stor Respekt for ham — han er nemlig som en Ugle. Nogen foreslog at kalde ham Tordenskjoldborg, men det er der for megen Krudtrøg i. Han burde hedde Johan Ugle — forkortet Johan U-g.

Med Kryds og Slange.

Paa gale Veje. "Helga" i San Francisco skal have Faaaaaredraw af John Larsen. Er det nu ikke at drive det barokke for vidt?

BEN EPSTEIN
HERRE-EKVIPERINGSHANDLER
Just Stedet for dig
1910 MARIPOSA STREET

Tel. Main 247.
DR. C. P. KJÆRBYE
Dansk Læge
Kontor:
Forsyth Building FRESNO, CAL.

Tel. Main 1334
DR. RALPH R. ATEN
Dentist
Republican Bldg. FRESNO, CAL.

Telefon Main 469 Bopæl Tel. Black 2137
MISS KATE PARSONS
Blomsterhandel
Udkast og Decorationer en Specialitet
1913-1915 Fresno St. Fresno, Cal.

Tel. Main 503.
Archibald Implement Co.
VELIE BUGGIES
SCHUTTLER WAGONS
JOHN DEERE PLOWS and
AGRICULTURAL IMPLEMENTS
915-917 J STREET

I. M. Crawford Co.
OPTIKERE
Briller tilpasses efter moderne Metoder.
1123 J STREET FRESNO, CAL.

E. R. HIGGINS
Rembrandt Studio
1156 I Street Tel. Main 1381
PORTRÆTTER OG LANDSKABER
Farvefotografier og Forstørrelser
Fresno-Konventionens store Gruppebillede kan endnu faas.

Fulton and Grand Central Hotel
Priser: 50 cts. og højere.
F. G. BERRY, Ejer.
I Hjertet af Forretnings-Kvarteret. Store, komfortable Værelser.
J og Mariposa Sts. FRESNO, CAL.

Tel. Main 1121
LARSEN & KROG
Beslagsmed-Arbejde af all Slags udføres
Forhandlere af
LANDBRUGSREDSKABER
Automobil-Reparationer udføres
1448 FRESNO ST. FRESNO, CAL.

Uglen

VESTENS FÖRSTE DANSKE MAANEDSSKRIFT

Entered as second-class matter November 15, 1909, at the post office at Fresno, California, under the Act of March 3, 1879.

Nr. 3 FEBRUAR 3. AAR

VED FESTEN FOR
FORFATTEREN JOHAN SKJOLDBORG
i Fresno, Kalifornien

(Mel.: Længe nok har jeg Bondepige været)

Se, det blir Dagslys omkring Mulmets røde Fakler,
og hvor man famled før, ved Foden sikker Sti.
Mørket har Lygtemænd og Jærtegn og Mirakler,
men i den lyse Dag er Heksene forbi —
Dagen er her —
Øjet, der ser:
det er det store Tidens Vendepunkt, der sker.

Mørket er Angsten selv. Og Angsten er en raadløs
ansporet Fange i en vildsom Labyrint.
Lys er Geniet, der forplanter sig pr. "Traadløs,"
Lys er et Aeroplan, der lystrer Styret blindt.
Mørke er krog
Ryg under Aag —
Lys er Personlighedens stolte Frihedssprog.

Mørke er Ridderkors og den Slags tom Fornøjelse,
Lys er at virke uden Bram for Slægtens Tarv
— Mørke er Dogmetro og ydmyg Kongerøgelse;
Lys er: den næste Slægt en bedre Jord i Arv!

Mørke er Mag;
Lys er en Sag:
Lys er at løfte alle lave Hytters Tag!

Held hver en vaagen Mand, der kalder til de sløve:
Hej! Her er Lysning! Her er slagne Veje lagt! —
Se, hvor de retter sig og se' faar Lyst at prøve —
hør, hvor de synger, mens de rykker frem I Takt:

SKJOLDBORG ER HER —
VÆK NOGLE FLER!
Hurra for hvert et Fremskridts Morgengry, der sker!

MICHAEL SALOMON.

III. KLASSE.

Af JOHAN SKJOLDBORG.*)

(Efter Forfatterens Manuskript.)

I Paasken rejste jeg fra København til Aarhus pr. Damper om Natten. Der gøres ikke meget for III. Klasses Passagerer. Siddepladser til os er der ikke Tale om. I det Rum, der er bestemt til Ophold for os, kunde akkurat Kvinderne, Børnene og de Gamle pakkes sammen, naar Bænke, Borde og Gulvflade toges i Besiddelse.

Vi andre indrettede os saa paa Dækket oven over mellem Ankere, Pakkasser og andet Gods og tilbragte forøvrigt en meget morsom Overfart med hinanden, takket være vort gode Humør, som vi heldigvis havde medbragt.

Vi lavede Variete den ganske Nat.

Først var der een, der lavede Behændighedskunster, ikke Trolddom, bare en Smule Fingerfærdighed.

Dernæst optraadte en ung, undselig Mand, der udførte Kraftspring m. m.

Næste Numer: Bryllup om Bord.

En meget gemytlig københavnsk Tømrer, der skulde til Landsudstillingsarbejdet, stak Hovedet gennem en gammel Avis, saa han fik en Slags Præstekrave paa, og saa spurgte han paa Svensk, om der ikke var et Par, der skulde "giftes."

Jo, der blev da et ungt Par enig om at

*) Denne Skitse er af Forfatteren elskværdigst overladt Uglen.

vove dette her og se, hvad der kom ud af det. Natten skulde jo gaa med een Ting.

En Kasse blev bragt hen foran "Præsten" at knæle paa. Der dannedes Spalier, og op mellem Rækkerne skred det unge Par nok saa pænt, mens alle sang 1. Vers af "Det er saa yndigt at følges ad.'

En Slags Vielse fandt Sted, d. v. s., ikke med Ritual eller Bibelordene.

Det er meget vanskeligt at foretage sligt, ikke alene saaledes, at det ikke bliver stødende, men saaledes, at det kan vække en sund og naturlig Munterhed. Der skal baade Fantasi og Aandsnærværelse, rettere Dannelse til. Men "Præsten" viste sig i Besiddelse af en hel sikker Takt; han kunde nok gaa tæt til Grænsen, men bøjede straks af paa de farlige Punkter, og han forstod ogsaa paa en fin Maade at retlede enkelte Tilskuere, der kom plumpende med et eller andet mindre heldigt Udtryk.

Derfor gik det Hele overarskende godt.

Men det Kys, som han sa', det var Skik i Sverig, at Præsten fik af Bruden, naar saadan noget var forrettet, det lk han ikke — Han havde forresten fortjent det.

Der blev straks danset til Bryllupsgilde, saa godt som Skibets stærkt slingrende Bevægelser tillod; et Par Stykker, der spillede Mundharmonika, leverede Dansemusikken.

Menneskene var glade. —

Der kom en Pavse.

Hidtil var det særlig Københavnerne, der havde ført an; de syntes til at trænge til at puste lidt.

En stilfærdig Jyde skubbede sig lidt bedre frem, og saa sa' Københavnerføreren: "Hør, du der, nu maa du sgu give et Numer!"

"Hva!" sa' Jyden, "jo, det kunde a maaske ogsaa. Det er nemlig min Datter, der er bleven gift her, og derfor er det rimeligt, I faar at vide noget om hende."

Og saa tog han til at synge, udmærket foredraget:

Den, som min Datter Karen faar,
han faar en dygtig Kvinde;
hun lidt paa Kistebunden har,
kan baade sy og spinde.
Hun brygger, kærner og gør Ost
og er kun vant til daglig Kost.
Tralalali — aa — tralalali osv. —

Hun har en Rok, og den er ny,
med Hasper og med Tene.
A tror knap no'en i vor By
de har dem nær saa pæne.
Hun har en Kiste, er der kon —
hendes Navn er malet lysegrøn.
Tralalali — aa — tralalali . . .

Fra nu af gentog vi alle Omkvæet og sang, saa det rystede:

"hendes Navn er malet lysegrøn.
Tralalali — — — — —.

Et Billed af Kong Frederik,
der vogter paa jer Lykke,
A af vor Præst til Gave fik,
skal og jer Stue smykke.
Hun har en Kiste, tænk paa det,
den er med Linned pakket tæt.
Trala — — — —.

Særlig henvendt til Brudgommen:

Og naar den første Søn I faar,
du maa i Stalden tage
den bedste, største Stud, der staar,
og til Jert Hjem den drage.
Og blywer jer Søn en dygtig Ka'l,
han al min Rigdom arve skal."

Sangeren svang sin knyttede Haand og slog den haardt i Skibssiden, mens han gentog:

"Han al min Rigdom arve skal
Tralalali — aa — tralalali."

Der var mange flere Vers. Visen gjorde stormende Lykke, med saa megen Humør og Forstaaelse den blev sunget.

Man kom i en hel hjemlig Stemning, som om man var til et virkeligt Bryllup hjemme paa Landet.

Saadan gik Natten.

Da Klokken blev 5—6 om Morgenen, gik vi hen i II. Kahyt og vilde købe os en Kop Kaffe.

Det kunde vi ikke faa.

Hvorfor?

Fordi vi var III. Klasse.

Det var Satans.

Jeg vidste skam ikke andet hidtil, end at jeg var et I. Klasses Menneske, sa' Præsten.

Ligemeget, vi var kun III. Kl.

Vi syntes dog, vi havde ærlig fortjent den Kaffe.

Og havde vi ikke været de godmodige danske Vrøvlehoveder, vi var, saa havde vi naturligvis sat os tilbords alligevel og værsgod: kom med Kaffen, til Trods for Kaptejn og Selskab og hele Kleresiet, havde drukket

vor Morgendrik med god Appetit og betalt, hvad den kostede, alt ganske rolig.

Aber — vi gjorde ikke dette; vi spyttede i Vandet, tog en frisk Skraa, og saa gik vi foran Masten og tog os en Dans til.

Sikken rig Nat paa Dækket, mens I. og II. Kl. laa snuende begravet i Tæpperne, rig paa Munterhed, paa Øjeblikkets umiddelbare Hengivelse, paa Livsfølelsens glade Stemning.

Det er jo III. Klasse, der er Fylden og Bredden og Bærekraften. Hvem bygger vore Huse? Hvem passer vore Fabriker? Hvem dyrker vore Marker? Hvor gror vort Spreg? Hvor strømmer Folkets Liv trodigt frem paa Jærnbaner, Dampskibe, Ventesale?

III. Klasse — Livet, Livet!

Og godt det, for hvem skal forny Livet?

III. Klasse.

JULIUS MOLDENHAWER
Assistant
N. Y. State Agricultural Department.
23 Park Row, New York.

28. Jan. 1911.

Hr. Michael Salomon, Fresno, Cal.

Det glædede mig meget forleden Dag at faa Tilfælde at gøre Bekendtskab med "Uglen," idet N. N. (Uglens Red. udelader Navnet) gjorde mig opmærksom paa en lille redaktionel Artikel: "Staten N. Y.'s Landbrug," Side 16 i Dec. Uglen. Skønt den jo indeholder en lille Kritik, eller i al Fald en vis Mistænksomhed, saa kan jeg forsikre Dem, at jeg giver Dem fuldstændig Ret i, at advare Folk imod at løbe med Limstangen, men først nøje at forhøre sig og se sig for, inden Landmænd flyver fra et Sted til et andet. De siger ikke, hvor og hvad De har læst af mig eller i hvilket Blad, derfor indlægger jeg en Artikel fra Pioneren, som tydelig viser, at jeg kun ønsker at hjælpe Landmænd og som ansat af Staten ikke har noget at gøre med Salg af Land! Saaledes giver det en fejlagtig Ide, naar De skriver: "Moldenhawer havde paataget sig den Opgave at skaffe danske Landmænd til at forpagte eller købe Farme i Staten New York." Uddrag af Breve, meddelte i Nordlyset for 26. Jan. vil give Dem en Ide om de Forespørgsler, jeg faar. Alt, hvad jeg opfordrer til, med god Samvittighed, er at foreslaa Folk, som ikke har fundet et godt Hjem, men ønsker at nedsætte sig paa Landet, at de burde se sig lidt om her i N. York Stat, hvor de snart vil finde, at mange udmærket gode Farme med gode Huse er for Salg yderst billigt. Hvorfor? det er jeg ved at forklare i flere Artikler i skandinaviske og tyske Blade.

Det kan synes komisk, hvorfor jeg udtaler mig saa vidtløftigt til Dem, men Sagen er, at jeg synes saa usædvanlig godt om December Uglen, at jeg kan lide at blive lidt bedre bekendt; ligeledes føler jeg mig vis paa, at naar De faar undersøgt dette Farm-Spørgsmaal nøjere, vil De gøre alt for at støtte mit Arbejde. Jeg skal om nogle Dage sende Dem en original Artikel, som jeg venter De vil kunne bruge.

I Haab om snart at høre fra Dem.

Deres med Agtelse
J. MOLDENHAWER.

* * *

Svar til Hr. Moldenhawer.

Som Forfatter af Artiklen i December-Nr. "Staten New Yorks Landbrug" skal jeg straks bemærke, at Uglens Redaktion ikke med nævnte Artikel har tænkt at rette Kritik eller Mistanke imod Hr. Moldenhawer eller State of New York Department of Agriculture. Det, vi anbefalede Uglens Læsere, som tænker paa at farme i New York Stat, var simpelt hen at undersøge **Markedsbetingelserne for Farmprodukter**, for de købte eller forpagtede Farme i nævnte Stat. Der er som Regel en himmelvid Forskel paa de Priser, **Farmeren faar**, og de Priser, **Byfolkene maa betale**, hvis Produkterne passerer gennem flere **Mellemmænd**, for de naar Konsumenten.

Vi skrev, at Hr. Moldenhawer "havde paataget sig den Opgave at skaffe danske Landmænd til at forpagte eller købe Farme osv., men vil selvfølgelig gerne ændre "skaffe' til anbefale, skønt Forskellen ikke er stor i den Forbindelse, det anvendtes.

Vi vil ogsaa optage Hr. Moldenhawers Artikler, forsaavidt de skønnes at have Interesse for Uglens Læsere i Almindelighed og ikke optager for stort Spalterum. Det skal da være os en Fornøjelse at gøre vore Kommentarer for at bidrage til, at Spørgsmaalet om New York Farming bliver alsidig belyst.

Enumclaw, Wash.

F. HUROP.

TERRITORIET ALASKA INDLEMMET I SAN FRANCISCO KONSULATETS DISTRIKT.

Territoriet Alaska er ved en ifølge Udenrigsministeriets Instruktion mellem det Danske Gesandtskab i Washington og de Forenede Staters Statsdepartement truffet Ordning indlemmet i San Francisco Konsulatets Distrikt, saaledes at Distriktet for det Danske Vicekonsulat i Seattle, der hidtil kun har omfattet Staten Washington, fremtidig ogsaa vil omfatte Territoriet Alaska.

UD AF DØDVANDET!

TIL MEDLEMMERNE AF DANIA AF KALIFORNIEN.

Danias aarlige Konvention forestaar. Det er en Historie, der gentager sig hvert Aar, og for hvert Aar bliver Konventions-Resultaterne fattigere. En Løben ud i Selskabeligheder, som ikke er ny, i Vrøvl og ugidelig Meningsløshed, som heller ikke er nyt. Dania er blevet til et stillestaaende Vand med Mudder paa Bunden og en Andedamsoverflade, der næres af dette side, fede Mudder. De friske Vover, der forhen — i længst forsvunden Tid — skød over hinanden, Vældet, der idelig fornyede sig selv, er stoppet til. Man kunde da — man kan ikke nu — tage sig et sundt og forfriskende Bad i Voverne. Slimet frister ikke til kække Spring.

Det er S l i m e t, der er kommet over Danias blanke Sø. Det gror af Stilstanden. Det gror af Uforanderligheden, af det, der er blevet en Vane, af den side, sikre Ro — Stagnationen.

Et Stenkast ud i Søen bringer ingen kaade Skvulp, ingen Ringe, der fortsætter sig udad — det siger Plump! og Stenen, der var kastet i god Mening for at bringe Røre, gaar til Bunds, og Slimet lukker sig over den.

Slimet i Dania er Uforanderligheden, den een Gang vedtagne Tummerum — det forud-

Vi ved ved enhver Konvention, hvem der vil blive valgt til Dit og hvem til Dat — hele Overbestyrelses-Remsen igennem. Men Dødvandet er efterhaanden blevt saa tæt, at det er de to Tusind Medlemmer ret rasende ligegyldigt, hvem der bliver valgt og hvad. Dania-Konventionen, der for Aar tilbage var en Begivenhed, der diskuteredes om længe forinden, og som man mødte frem til med Forventninger og Interesse, og som samlede alle de mange spredte danske Kolonier i en Fællesforventning og Interesse — denne Dania-Konvention er nu til Dags en upaaagtet Ting udover de Delegeredes snævre Kreds og indenfor denne kun nogle lovlig mange Ædegilder og Oversavlelses-Skaaler i en uforholdsmæssig kort Tid.

Begejstringen er død — den aarlige Fest er ingen Fest, intet værd at ofre til.

"Thi alt er saare godt."

Dette er den idelige Parole, der udsendes til Afdelings-Møderne, der vilde krepere af Mangel paa Tilslutning, hvis ikke den halve Snes Bestyrelse pligtskyldig kom tilStede.

Naar Parolen er, at alt er saare godt, kan man være temmelig sikker paa, at alt er saare skidt.

Thi under dette, at "alt er godt," skal kun forstaas, at Foreuingen ikke er gaaet tilbage i de pligtmæssige Medlemskontingenters Indbetaling. Men Livet, Humøret, Initiativerne, Nationalinteresserne — det forties, Fremgangen i den Retning fortælles der intet om; thi der er ingen, og hvis der var nogen, vilde det koste "æ pæng"; derfor er det saare godt, at der ingen er.

Saa vidt er vi kommet, takket være Danias System, der gaar ud paa, at en Overbestyrelse vælges i Kraft af det een Gang vedtagne.

Det een Gang vedtagne er dobbelt skidt; thi hvad som vil leve, er undergivet den alt ændrende Fremskridtslovs Krav.

Tænk, om vi kunde faa en eller to rene og tydelige Valglister, som vi kunde slaas om og blive gale i Hovedet paa hverandre for! Tænk, om vi kunde faa et Program, der betød Fremskridt, og saa sætte alt ind paa at føre det igennem!

Uglen har en Overbestyrelse i Tanker, og een, som vilde føre Dania FREM. Hvis de Mænd, som vi nævner, kunde formaas til — for Danias Sag, som vi ved ligger dem paa Hjerte — at staa frem til Valg, da vilde de som et samlet Hele faa Vældet til at rinde, som det en Gang randt.

DERFOR, I DANIAMÆND! Virk for, at følgende Danske bliver opstillet som Overbestyrelse ved Danias Konvention i April, og paalæg Jeres Delegerede at stemme paa dem i tykt og tyndt:

For Over-Præsident:
JACOB PETERSEN, San Francisco.
Vice-Overpræsident:
C. W. HANSEN, San Francisco.
Oversekretær:
HERMAN J. KORELL, San Francisco.
Overkasserer:
C. M. BECK, San Francisco.
Overmarskal:
DR. C. P. KJÆRBYE, Fresno.
Over-Vicemarskal:
T. P. BOESEN, Los Angeles.
Overtillidsmænd:
JOHN HANSEN, Ferndale.
P. C. KROGH, Sacramento.
DR. S. NIELSEN, Haywards.

STEM PAA DEM, DANIA-MÆND!

EN HILSEN FRA FORFATTEREN HR. JOHAN SKJOLDBORG.

Kære Salomon!

Min hjerteligste Tak for sidst til Dem, Dr. Kjærbye og de andre Fresno-Folk for al deres Venlighed imod mig.

Hjertelig Hilsen.

Deres hengivne
JOHAN SKJOLDBORG.

FRESNO THEATER

Hyggeligt moderne Familie-Theater.

J STREET E. FRIED, Direktør.

NYT REPERTOIRE HVER SØNDAG OG ONSDAG.

MATINE HVER DAG KL. 2:30. PRISER: 10 og 15 CENTS.

Stor Varieteforestilling

TO FORESTILLINGER HVER AFTEN KLOKKEN 7.30 og 9.15.

PRISER 10, 15 og 25 Cents.

Fresno.

James Madison, i mange Aar Medindehaver af Eksportfirmaet Madison & Bonner, har solgt sin Andel i Forretningen, og Bonner er Eneindehaver.

* * *

C. Jensen, en af Fresnos danske Pionerer, afgik i Maanedens Løb ved Døden i en Alder af 71 Aar. Han var Svigerfader til H. Jacobsen, vor velkendte Landejendomshandler, Emil Schultz og Chris Jensen — alle danske Forretningsmænd i Fresno. Begravelsen foregik under stor Deltagelse.

* * *

Fresno danske dramatiske Klub havde Ære af sin Skjoldborgaften. Henved 200 havde givet Møde og gav ved stærkt Bifald til Kende, at de syntes om denne Repræsentant for Brobygning. Der var bagefter arrangeret en Banket, ved hvilken Klubbens Formand, Michael Goth, bød velkommen. Dr. Kjærbye var "Toastmaster" og holdt en som sædvanlig god Tale for Sprogets Mænd. Johan Hjort talte for Danmark og Bøgeskovene. Chris Skov for Amerika; Pastor Rasmussen for Sprogets Bevarelse, der hævdes bedst herovre i de Grundtvigske Kirkesamfund. Men de andre, de verdslige, burde yde deres Støtte i disse Bestræbelser. Georg Larsen fortalte om den københavnske Haandværkers Strabadser imellem Jyderne. Han vilde hellere spise Fedtebrød i København end stable Tørv i Jylland. Forf. Skjoldborg, der i en lukket Konvolut fik sit Emne tildelt, viste sig fuldkommen paa Højde med Situationen. Emnet var: Hvorfor være Husmand i Danmark, naar man kan være Herremand i Amerika? Hans slagfærdige og godt begrundede Svar, som han siden andet Steds (i Pioneren) har udviklet udførligt, var netop, hvad der skulde siges.

Klokken tolv skiltes man med ny Minder.

* * *

Forleden sad Slagter Fred Andersen i Barber Petersens Stol og blev raget. Vor tykke Ven Jens Christian Christensen stak Hovedet ind ad Døren og saa, at Stolen var optaget.

Christensen er en fornøjelig Mand, der aldrig lader Lejligheden til en lille Munterhed gaa tabt.

— Skrabes her Svinehoveder i Dag? spurgte han med et indtagende Smil.

— Næ, kom igen i Morgen! lød det imødekommende fra Andersen.

* * *

Georg Larsen — Smeden — blev af en Dansker, der var vigtig af at være kommen til Amerika paa anden Klasse, stillet følgende Spørgsmaal:

— Hvor kan det i Grunden være, Larsen, at du kom herover paa III. Klasse?

— Det skal jeg sgu akkurat sige dig, svarede Larsen. — Det var den Une æde mig, fordi der ikke var nogen Fjerde Klasse.

IVERSEN & HARVEY

Cor. J and Tulare Streets, Fresno, Cal.

Ny Foraarsvarer nylig ankomne

Större Oplag nu end nogen Sinde.

Altid solide Varer til bestemte Priser.

Glem ikke Fresno danske dramatiske Klubs Aften paa Mandag hos Jacobsen og Finderup, 927 I St. Generalforsamling og Fastelavnsgilde.

* * *

Chris Larsen og Anna Nielsen løste den 17. Februar Vielsesbrev og vil blive viet Torsdag Aften den 23de af Pastor Johansen. Larsen er en vel kendt ung Mand, og hans Venner ønsker nam og Hustru hjerteligst til Lykke.

* * *

Iver Eriksen har i disse Dage begyndt Urmagerforretning i 932 I St. Hr. Eriksen kom for nogen Tid siden fra Salinas, hvor han har arbejdet for vor Landsmand der, Niels Nielsen. Eriksen er en dygtig Urmager, og vi ønsker ham, at han maa "gøre det godt" i Fresno.

* * *

Ungdomsforeningen "Fresnos Haab" gaar stadig fremad, og den ene Mødeaften er fornøjeligere end den anden. Dansk Sang og Musik gør meget til at drage de unge sammen. Derfor, unge Mænd og Kvinder, har I Lyst til at vedblive at være Danske, da støt "Fresnos Haab" ved at blive Medlemmer.

* * *

SPIRITUOSA OG VINE FOR FAMILIE-FORSYNING. P. H. LOINAZ. 1919 Tulare Street. — Telefon Main 447. Varerne udbringes frit indenfor Bygrænsen.

Fresno Theater med tilhørende **Biografftheater** lægger Vægt paa sund og fornøjelig Underholdning og kan anbefales i saa Henseende. De to Teatre er de nettest udstyrede i Byen og moderne bygget. Direktør Fried sagde til os: " Jeg har altid først taget den gode Smag med paa Raad; deri tror jeg, ligger Grunden til min Sukces som Teatermand."

ooo

FRA OAKLAND.—Alfred Th. Jørgensen, der i flere Aar har været Biens Nyhedsreporter for Oakland, har opgivet sin Virksomher som saadan. I Jørgensens Sted er udnævnt vor Ven Malermester J. E. Edvardsen, East Oakland. Sofus! gør en stor Mand af ham — men gør det langsomt!

"Odins" maskinskrevne Foreningsavis Blinkfyret er gaaet ind, og nu hviler Odin igen i sit Oldtidsmørke. Hr. Nielsen, som var Blinkfyrets Redaktør, har igen taget fat paa Ploven, bag hvilken han nu gaar i Stanislaus County og grunder paa, hvad Digteren mente, da han skrev: 'Frem, Bondemand, frem!"

Danish-American Hall Asociation har nu købt en Byggegrund i Oakland. Foreningen er indkorporeret for $20,000, har 15 Direktører med en indbetalt Kapital af $150. Direktørerne er Medlemmer af Odin og D. B. S. Loge Nr. 39. Disse to Foreninger har hver tegnet sig for $3,000.

SUMSAR.

FRANKLIN PRINTING HOUSE

H. W. CLINCH

ALLE SLAGS TRYKSAGER UDFØRES TIL RIMELIGE PRISER

Danske Tryksager en Specialitet

1141 J STREET FRESNO, CAL.

DEL REY.

C. CHRISTENSEN, BARBERFORRETNING.

Specialitet: Haarklipning. 1ste Klasses Barbering anbefales. Del Rey, Cal.

FRESNO, CAL.

AALBORG AKVAVIT, SVENSK BRÆNDEVIN, LYSHOLMER.

Alle Slags Vine og Likører en gros og en detail.

Bestillinger modtages pr. Post.

Kaehler Bros

Kaliforniske Vine forsendes over hele Verden.

1015-17-19 J Street Fresno, Cal.

ALASKA.

Af F. HUROP.

(Fortsat.)

Fra Gruben eller Minen førtes Ertsen op til Toppen af Bygningen eller rettere til den øverste Etage, hvor Jærnbeholderen avtomatisk tipper over og udgyder sit Indhold paa en med Jærnplader beslaaet Platform, der er anbragt i en skraatliggende Stilling, saaledes at Ertsen glider ned mod Knuseren, hvor en Mand er stationeret med en Skovl og efterhaanden lemper Ertsen ned i Knuseren. Knuseren ligner omtrent en Pære, der er anbragt staaende paa Stilken. Den drives rundt af en kraftig Drivrem og bevæger sig i en Eksentrik paa Toppen. Eksentriken bevirker, at Knuseren under Omdrejningen ikke holder sig i den centrale lodrette Linie, men en 3—4 Tommer udenfor denne. Den er anbragt i en med svære Støbejærnblokke indvendig beklædt Beholder, der har Facon som et gammeldags Lerfad, kun faldende spidsere ned mod Bunden, og hvis indvendige Sider har tilnærmelsesvis samme Vinkel som Knuserens. Eksentriken bevirker, at Knuseren under Gangen indtager en svagt hældende Stilling, saaledes at naar den knuser Ertsen paa den ene Side, opstaar paa den anden en noget større Aabning, saa Ertsen faar Lejlighed til at glide længere ned i Værket for tilsidst at falde gennem Aabningen i Knuserens Bund og reduceret til Smaastykker paa Størrelse med almindelige Landevejsskærver.

Naaet gennem Knuseren glider Ertsen paa en jærnbeslaaet Skraaflade ned i Bunkerne. Bunkerne er indrettede omtrent paa samme Maade som Kulbunker, med et Jærnbanespor nedenunder, saa Ertsen kan dumpes ned i Jærnbanevogne og føres til Stampmøllen.

Jærnbanevognene, som bruges for Ertsens Transport, er langt mindre end de, som bruges paa en ordinær Jærnbane.

Ankommen til Stampmøllen tippes Vognenes Indhold atter ud paa en jærnbeslaaet Skraaflade og glider efterhaanden ned under Stemplerne eller "the stamps." Et saadant Stamp vejer ca. 1120 Pund og falder omtrent en Fod i Slaget. Der er Stampmills paa Douglas Island med 120 og op til 300 Stamps i hver Mølle.

Jeg skal søge at beskrive det indvendige og Arbejdet i en saadan "Stampmill." Langs Bygningens ene Side følgende den Skraaning, hvorpaa Ertsen glider ned, staar 120 Stamps. Der er anbragt en vandret liggende Aksel for hver fem Stamps. Paa Akslen er anbragt fem Løftere, der har Form som et Paragraftegn. Løfteren har i Midten et Hul, som svarer til Akslens Dimension og er vel befæstet til Akslen ved en Kile. Alle Løfterne er anbragt saaledes, at kun een ad Gangen griber paa Stemplet. Akslen drives rundt af en paa en Remskive anbragt 12 Tommers Drivrem. Altsaa for hver Omdrejning slaar hvert Stempel to Slag. Det vil sige, at i hvert Minut giver de 120 Stempler omtrent 4000 Slag.

Stemplerne arbejder i en "socket," der automatisk holdes fyldt med Vand. Ertsen glider ned i denne Socket og bliver der af Stemplet pulveriseret og af Vandet skyllet ned paa en Koncentrator.

En Koncentrator har nogen Lighed med et kæmpemæssigt Bord, der er dækket med et Filttæppe. Ved en Mekanisme holdes Bordpladen i uafbrudt Sidebevægelse, afvekslende til højre og venstre. Da Pladen er anbragt i en svagt skraanende Længdestilling, rinder Vandet langsomt ned over Bordpladen, formende smaa svage Bølger, der ligner de, som man ser i en Bæk med en lav Vandstand rindende over Smaasten. Ertsens Metalindhold fæster sig i Filttæppet, medens Vandet og de lettere Bestanddele (det vaade Støv) fortsætter sin Vej og sluttelig havner i Bugten mellem Juneau og Douglas Island. Da man paastaar, at circa 5 pCt. af Metallerne i Ertsen følger med i Spildevandet, saa er det sandsynligt, at man en Gang i Fremtiden vil vaske Guld af Sandet i Bugten.

En Morgen spurgte Værkføreren (the master mechanic) mig, om jeg forstod F i n g e r s p r o g e t.

"Fingersporget?"

"Ja, De og Murphy maa gaa ned i Stampmøllen og udføre noget Reparationsarbejde. Der er ikke til at høre et Ord, saa De maa læse Betydningen enten paa Munden eller ved at ryste paa Hovedet eller nikke, eller hvis I ikke har Hænderne fulde, bruge Fingersproget."

Med den Besked tog jeg mit Værktøj og satte Kursen mod Stampmøllen. M u r p h y var gaaet i Forvejen.

Da jeg kom inden for Døren, traf jeg en af Arbejderne, som straks stak mig en Klat Vat til at putte i Ørerne. Saa begyndte Arbejdet. Det gik glat nok, ved det man kunde gøre alene; men det gik ikke saa lystigt, hvor der var Tale om at meddele hinanden sine Tanker. Havde vi t. Eks. fat i hver sin Ende af et svært Stykke Maskingods, og det skulde flyttes lidt til Siden eller overlangs for at komme paaPlads eller tørnes lidt frem eller lidt tilbage, saa kneb det. Man kunde gensidig se, at Munden gik, men hvorfor og om hvad Munden gik, det var en Gaade, som ikke altid blev løst hurtig nok. Saa rystedes Hovedet lidt som Tegn paa, at det var galt. Fingersproget kunde vi ikke anvende, saa længe vi var optaget af at løfte og bakse. Misforstodes atter Hovedets Bevægelse, saa fulgte en voldsom Hovedrysten og en voldsom Bevægelse med Munden omtrent, som naar en Normand siger "Fanden hakke mig," og saa vidste vi, at nu var baade Arbejdet, Murphys og mit Hoved g a l t. Naa, selv om Arbejdsmaaden var lidt besværlig, saa blev vi dog tilsidst færdige. Men det uafladelige D u m-d u m fra Stemplerne, Vattet i Ørerne og Vanskelighederne ved at gøre sig forstaaelig bevirkede, at man fik Hovedpine og i flere Dage efter led af en ubehagelig Følelse, som om man stadig hørte Stemplernes D u m-d u m.

Det paa Filttæpperne koncentrerede Stof blev samlet i smaa stærke Sække og sendt

pr. Dampskib ned til et Smelteri i Nærheden af Tacoma, Wash. Det var ikke rent Guld, men indeholdt ogsaa Sølv, Bly og Kobber. Paa Smelteriet blev Metallerne udskilte, og Guldet blev senere raffineret, før det var færdigt til Brug for Smykker og Pengemønten.

Langs med Strandbredden paa Douglas Island levede en Del Indianere, der tilhørte de saakaldte "S i w a s h." Der var dog kun faa af dem, som arbejdede i Minen. De fleste af dem ernærede sig ved Fiskeri og lejlighedsvis ved Jagt. Det var morsomt at se dem fange Sild. Naar en Sildestime kom ind i Bugten, var Indianeren ude i sin Kano. Til at fange Silden brugte han en Stage af Størrelse som et stort Kosteskaft; dette var fra Enden og opefter forsynet med Pigge anbragt i en Linie paa omtrent en Fods Længde opad Stagen, saa Apparatet kom til at ligne en "grov Redekam" paa Skaft. Den trak han igennem Vandet omtrent paa samme Maade, som man bruger en Aare, dog hvilede den ikke i en Aaregaffel, men holdtes frit i Haanden. Sildene, der kom i Klemme i "Redekammen," smed han med et lille rask Snuptag ind i Kanoen. Naar han var tilfreds med Fangsten, styredes mod Land. Sildene blev trukne paa Snore, to, tre eller fire Dusin i et Bundt, og saa maatte Indianer-Drengene ud for at sjakre. Ti Cents for et Bundt; hvis man ikke straks slog til, saa sattes Prisen øjeblikkelig ned til 5 Cents. Handel skulde der gøres, medens Silden var frisk. Fangsten af Flynder og Helleflynder var ogsaa ret betydelig. Vi købte en Dag et Stykke Helleflynder for ti Cents, og da vi efter fire fem Maaltider endnu havde en Del tilovers, saa fik Kattene Resten. Katte, Hunde og Maager var det mest fremherskende Dyreliv paa Øen, men de var ogsaa saa talrigt repræsenterede, at de næsten var en Plage.

Indianerne boede i Smaahytter langs med Kysten. Hytterne udmærkede sig ikke ved noget propert Udseende, og mange Steder kunde man se Indianerkvinderne sidde i Sengen og flette Maatter.

Deres Maade at vaske paa var ret ejendommelig; de udbredte deres Tøj paa Stranden, naar der var Ebbe, og lagde en forsvarlig Sten paa hvert Hjørne af Tøjet. Naar Vandet steg, rullede Bølgerne frem og tilbage over Tøjet, men om man derved fik Snavset ud af Tøjet, skal jeg lade være usagt. Kan hænde, det ogsaa blot var de mere magelig anlagte Indianer-Madammer, der brugte denne Fremgangsmaade.

Men var Fisk billig, saa kan der ikke siges det samme om Mælk, der kostede 12½ Cts. pr. Quart. Øl var lidt dyrere; det kostede 25 Cents, men for den Pris serveredes da ogsaa to Glas. Om Øllet var godt, kan jeg ikke sige, da jeg ikke smagte Øl i den Tid, jeg var i Alaska.

Douglas City havde ogsaa et Operahus, hvad der vel nærmest vil sige, at Kunsten repræsenteredes af Syngepiger. Af og til kom der en mandlig Repræsentant ned til Minerne for at meddele, at der var kommen "some new girls." Naturligvis for at trække "Kunstens Venner" til Huse.

Af og til kom et Isbjærg drivende ind i Bugten og sattes af Vandet op paa Grund, hvor det som Regel blev staaende, til Moder Sol gjorde Ende paa dets Tilværelse.

Ebbe og Flod havde betydelig Indflydelse paa Vandstanden, og Forskellen var almindelig mellem 22 og 28 Fod. Det hændte et Par Gange, at jeg arbejdede med Reparationer ombord paa Kompagniets Dampbaad. Man kunde saa om Morgenen spadsere ud over Stranden og klatre op ad en Stige ombord paa Baaden, og om Middagen have den liggende paa samme Sted med en halv Snes Fod Vand under Kølen.

Vi blev dog ked af Opholdet deroppe, og den 2den April 1901 forlod vi Douglas City og vendte tilbage til Staten Washington. Jeg havde arbejdet i 37 Dage, og Fortjenesten var iberegnet Overarbejde 190 Dollars 90 Cents.

Rejsen mellem Juneau og Seattle kostede den Gang 20 Dollars for første Klasse og 12 Dollars for anden Klasse.

Det tog os seks Dage paa Rejsen ned; vi tog med Dampbaaden "Alki," og den gik meget langsomt. Ellers tager Rejsen kun 3—4 Døgn med de almindelige Passagerdampere.

* * *

En Ven af mig, Hr. M a r t i n J e n s e n, der i 1909 var i F a i r b a n k s, fortæller følgende om Rejsen dertil og om Arbejdet der:

Vi var fire Danske, som bestemte os til at forsøge Lykken i Fairbanks. Vi gik med Dampskibet "Pennsylvania" op til V a l d e z, Alaska. Rejsen varede seks Dage og kostede 35 Dollars.

V a l d e z er en By paa omtrent 1600 Indbyggere. Herfra gaar et "trail" (Spor, Sti) til Fairbanks, der ligger omtrent 365 Mil inde i Landet. Vi havde købt os en ni Fods Slæde, hvorpaa vi pakkede vor Proviant, der bestod af Mel, Æg, Havregryn, Kartofler, Mælk, Kød, Ost og forskellige Slags "canned stuff." Ligeledes medførte vi et Telt, Tæpper og et Plade-Komfur (Sheet Iron Stove.)

Vi forlod Valdez den 1ste April, følgende det omtalte "trail." De første 20 Mil gaar over en jævn Flade, og her er dobbelt Spor, saa der kan benyttes Heste. Det gjorde vi nu ikke, men trak selv vor Slæde. Efter at have tilbagelagt de 20 Mil slog vi Lejr, satte op vort Telt, lavede noget Aftensmad, og efter Maaltidet gik vi til Ro i Teltet og sov godt til næste Morgen. Klokken fem havde vi spist vor Frokost, taget Teltet op og pakket Slæden. Men nu gik Vejen opad, og den var drøj. Kl. 4 om Eftermiddagen havde vi blot tilbagelagt seks Mil, og vi var trætte og udasede, saa vi slog Lejr igen paa den første passende Plads, vi fandt. Det gjaldt om at blive paa Sporet, hvor Sneen var fast. Saa snart vi kom uden for Sporet, sank baade vi og Slæden ned i den løse Sne. Sporet gik over isbelagte Søer, Bakker og Dale. Undertiden kunde vi for mange Mil følge et Vandløb. En Dag maatte vi ligge stille paa Grund af en Snestorm, og en anden Dag maatte vi vente i tre Dage, før vi kunde

fortsætte Rejsen paa Grund af en Oversvømmelse.

Vi søgte helst gamle Lejrpladser, før vi satte op vort Telt; thi der var Sneen fast. Men det hændte ogsaa, at vi ikke kunde finde en saadan, og saa maatte vi først trampe Sneen sammen — det kunde være drøjt nok, hvor Sneen gik op til midt paa Livet. Naar Sneen var trampet fast, samlede vi Grene til at lægge i Bunden af Teltet, og paa Grenene bredte vi saa vore Tæpper for Nattelejet. For de, som ikke medførte Telt, var der for hver ti Mil og undertiden paa kortere Distancer "roadhouses" (en Slags Kroer), hvor Nattelogis kostede en Dollar. Sengen bestod af en Trækasse med en Madrats og et Tæppe. Som Regel er der flere Senge over hinanden omtrent som i Turist-"cars." Man kunde ogsaa faa sine Maaltider der; de kostede $1.00. $1.50 og $2.00, eftersom man kom længere bort fra Valdez; naar man var over Halvvejen til Fairbanks, begyndte Prisen at gaa nedad igen. Det højeste Punkt paa Rejsen ligger omtrent 4000 Fod over Havet.

Hvis man ikke medfører Slæde, Telt og Proviant, men overnatter og spiser i "roadhouses." kan Rejse ngøres paa 10—15 Dage. Saa vidt jeg ved, er Rekorden ni Dage.

Fairbanks er en By paa fem—seks Tusind Indbyggere; den ligger ved Chino Floden, (der falder ud i Tanana-Floden. og denne atter igen i Yukon.) Langs Bredden af Chino-Floden ved Fairbanks ligger nogle store Oplagshuse. hvor Floddamperne og Pramme lægger til og losser og lader deres Varer.

(Fortsættes.)

SMAA POPULÆRE HISTORIER OM OLAF POULSEN.

Der er næppe nogen dansk Skuespiller. om hvem der cirkulerer saa mange muntre Historier, som om forhenværende Skuespiller ved Nationalteatret Olaf Poulsen.

En Dag mødte Olaf Poulsen hos Teatrets Chef, Kammerherre Fallesen og anmodede om Lønforhøjelse.

"Lønforhøjelse!" udbrød Kammerherren. "Du godeste Gud, Poulsen, De har jo større Løn end den kommanderende General."

"Men Gud, Hr. Kammerherre! Kan den kommanderende General spille Komedie?"

* * *

En Dag sad Olaf Poulsen paa Cafe d'Angleterre, da et Selskab af Adelsmænd med den unge Bille Brahe i Spidsen kom stormende ind.

"Kellner," raabte Baronen. "giv os en Flaske Champagne til 100 Kroner."

"Det har vi virkelig ikke. Hr. Baron," svarede Kellneren med stor Ærbødighed.

"Det var storartet!" udbrød Baronen under Latter fra Selskabet.

I det samme raaber Poulsen:

"Kellner. giv mig en Cigar til ti Kroner."

"Det har vi virkelig ikke. Hr. Poulsen."

"Det var storartet!" sagde Poulsen og karikerede Baronens Udtalelse.

Baronen vendte sig harmdirrende mod Poulsen og spurgte med megen Selvfølelse:

"Ved De, hvem jeg er?"

"Næ, men De er storartet."

"Jeg er Baron Bille Brahe."

"Det er dog storartet."

"Ja! og jeg er Dronningens Søstersøn."

"Jamen, det er dog virkelig storartet."

Saa opgav Dronningens Søstersøn Ævret.

* * *

En anden Gang sad Olaf Poulsen i Cafe Himmerige, og ind tren den bekendte Kaffemillionær Gamel, der havde den Fejl, at han stammede.

"Kellner, gi . . gi . . giv mig en Ko . . Kop Kaffe, men det ska . . ska . . være af Ga . . Ga . . Gamels."

"Ke . . Ke . . Kellner," raabte Poulsen, gi . . gi mig en Ko . . Kop Ka . . Ka . . Kaffe, men ik . . ik . . ikke af Gamels."

Gamel blev naturligvis gal i Hovedet og meldte Poulsen til Politiet for Fornærmelse paa offentlig Plads.

Anden Akt udspilledes i den offentlige Politiret.

Assessoren spurgte Poulsen, om han vedkendte sig at have fornærmet Gamel paa en offentlig Restauration.

"Ne . . ne . . nej, Hr. A . . A . . Assessor; de . . de . . har jeg vir . . virkelig ik . . ikke gjo . . gjo . .gjort."

"Aa, her kan De ikke spille Komedie. Jeg har hørt Dem saa tit paa det kongelige Teater, og der stammede De skam ikke."

"Ja . . ja . . jamen, saa . . saa spille . . spillede jeg jo jo osse Ko . . Ko . . Komedie, Hr. A . . As . . Assessor."

Naa, imidlertid blev Sagen afgjort derhen, at Poulsen skulde møde paa en nærmere bestemt Tid hos Gamel paa Østergade og gøre en Undskyldning.

Paa den fastsatte Tid havde Gamel samlet nogle Venner, som skulde være Vidne til Poulsens Ydmygelse.

Poulsen ringede Dørklokken paa første Sal og blev staaende udenfor Døren, mens Tjeneren meldte ham. Gamel i Spidsen for sine Gæster kom til Døren og blev straks af Poulsen mødt med Spørgsmaalet:

"Bo . . bo . . bor Sko . . Sko . . Skomager Pe . . Pe . . Petersen her?"

"Ne . . nej!" udbrød den forbløffede Gamel.

"Ja, saa . . saa . . maa . . maa De undskylde," sagde Poulsen og gik sin Vej ned ad Trapperne.

Et Krigsskib stort og fint og flot
ta'er Aar af Flid og Tænkning;
en Mine dog behøver blot
— Sekunder for dets Sænkning.

Andrew Carnegie har tilbudt Danmark et "Hero-Fond" paa 100,000 Dollars, og Udenrigsministeriet har modtaget Gaven. Vi under Danmarks kække Redningsmandskaber denne Opmuntring.

HVOR LÆNGE KAN ET LIG LEVE?

Hvorledes man i København ser paa Dr. Cooks Genfremtræden paa Skuepladsen, fremgaar af efterfølgende Artikel, som vi finder i Nationaltidende under ovenstaaende Overskrift:

"Cook, som for fem Fjerdingaar siden fejredes, fordi han — ikke fandt Nordpolen, har i den senere Tid henvendt sig til Verden med forskellige Redegørelser, bl. a. med et Angreb paa Hr. Knud Rasmussen. Cook, der af gode Grunde har opgivet Beviset for, at han fandt Nordpolen, beviser saaledes, at han under alle Omstændigheder er en modig Mand. Med Cook diskuteres der selvfølgelig ikke. Han er imidlertid en Nyaarsartikel værd. Cook en Gang til — og saa aldrig mere!

I den sidste Redegørelse, der antagelig har tilført Cook visse økonomiske Værdier, forklares, hvorledes han naturligvis anerkender det Resultat, Københavns Universitet videnskabeligt kom til. Det kan for saa vidt ogsaa godt være, at han kan have taget fejl, og at han under sine Forsker-Lidelser har troet Nordpolen naaet, uden at han virkelig havde været der. Men han selv var, paa Tro og Love, ganske overbevist . . .

Det vilde have været et udmærket Standpunkt, hvis han straks havde taget d e t. Saa kunde han naturligvis ogsaa godt have dystet med Knud Rasmussen, hvis Eskimo-Vidnesbyrd var det sidste Led i Bevisrækken. Eller rettere: det var det interessante Bevis for, at det eneste tilbageværende Vidnesbyrd, Cook selv kunde haabe paa, i Virkeligheden var haabløst. Nu var der ikke mere tilbage. Uigenkaldelig færdig! De falske Observationer — Universitetets knusende Afvisning — Eskimoernes Udtalelser.

Det Cookske Falsum maatte for enhver nogenlunde koldblodig Iagttager staa ikke blot som bevist men bevidst.

Alligevel er det naturligvis meget fornuftigt af Manden, at han bliver ved. Naar han kan blive betalt for det — og naar han kan faa nogen til at tro paa det! Maaske tror ingen det lige straks. Men snakkes der blot tilstrækkelig frem og tilbage om Sagen, ender det dog med, at "man aldrig kan vide." Han bliver efterhaanden en Mand, man diskuterer med. Han ender maaske med at tage sig selv alvorligt. Det vil være et stolt Resultat.

For Nordpols-Videnskaben vil han unægtelig have mindre Interesse, nu og fremdeles. Men siden han forlængst er en død Mand, og nu dog tilsyneladende agerer med, vil han altid være et værdifuldt Dokument i Spørgsmaalet: Hvor længe kan et Lig leve?

*

D. B. Loge Nr. 75, Dannebrog af Albert Lea, Minn., agter at opføre J. V. Gjerdings i Uglen offentliggjorde Lystspil "Kærlighed og Krybskytteri."

Om Arbejdsløsheds-Spørgsmaalet skriver den danske Folketingsmand Jul. Wulff (Højremand) følgende:

"Samfundet skal indrette sig saaledes, at dets eget Arbejde kommer dets egne Medlemmer til Gode — udelukkende eller i det mindste fortrinsvis i saa stort Omfang som muligt —, det er noget, som vi alle sammen kan kræve, og med Rette.

De arbejdsløse, fordi de ad den Vej kan faa Arbejde og ikke Understøttelse. De ikke arbejdsløse, fordi de derigennem fritages for at betale den Understøttelse til de arbejdsløse, som er i alle Henseender slet Erstatning for Arbejde. Vi alle sammen, fordi vi er Samfundet, og fordi et Samfund, saavel som en Enkeltperson, kun kan eksistere ved Arbejde og derfor maa sørge for at sikre sig Arbejde. Dette Krav er derfor Grundlaget for alle Krav.

Dette er begyndt at gaa op for Folk, der tidligere ikke forstod det, Socialdemokratiets Repræsentanter paa Tinge forlanger nu med stigende Styrke, at Staten skal foretrække at beskæftige danske Arbejdere fremfor udenlandske, og dette er godt. Men det er ikke nok. Hvad hjælper det, om Statens Forbrug kommer vore egne til Gode, hvis hele det private Borgersamfunds langt, langt større Forbrug gaar til Udlandet?

Dette bør ikke ske. Den Mand svigter det danske Samfund, som for tilsyneladende Fordels Skyld lader det Arbejde gaa til Udlandet, som skulde ernære Danske. Vi maa alle lære at forstaa, at en saadan Mand er Skuebrækker mod sin Nation."

Det er glædeligt at se Forstaaelsen af de økonomiske Spørgsmaal brede sig. Nu blot et Skridt videre og erkende **Retten til Arbejde.**

5000 Cykler findes i Brug indenfor Møns Grænser. Hvilket med andre Ord vil sige, at hver tredje Mønbo kører paa Cykle.

Studenternes sociale Sekretariat i København meddeler følgende:

Efter at vi nu har sluttet vort særlige Sommerforetagende: "Studenternes Landkoloni for Gamle" agter vi at samle vore Kræfter om et nyt Foretagende: "Studenternes Vinterstuer for Gamle."

Et Hurra for de danske Studenter! I gamle Dage drak de, sloges og bankede Natvægterne. Nu marcherer de frem i Humanitetens Tjeneste.

ULYKKELIGE MENNESKER.

Oversat for Uglen af ANNA HUROP.

"Woman's World," det store amerikanske Kvindeblad, som i to Millioner Eksemplarer udkommer i Cbicago, har i sit Februar-Nummer følgende mærkelige Spidsartikel, som vi ber oversætter, da vi tror, den vil læses med Interesse af Uglens Abonnenter.

"Dette er ingen Tale til Kvinden, men om Kvinden. Ikke om alle Kvinder, kun en særlig Slags, nogle faa maaske, men alligevel en stor Mængde.

Selv om vi kun havde een lidende Kvinde, et Udskud af Samfundet, blandt os, saa var det dog denne ene for mange. Skammelig, som vor Civilisation er, bar vi i tusindvis vandrende omkring frysende i disse kolde Vinteraftener, eller siddende i disse stinkende Huller, der kaldes Menneskeboliger.

Naturligvis er dette ikke behageligt at tænke paa. Men naar den blotte Tanke er ubehagelig, bvad skal vi saa sige om Virkeligheden.

Det bar sin Betydning at møde en saadan Sorgens Søster, tbi det vil give dig en Følelse om din egen Stilling i Samfundet. Gennemsnitsborgeren er en meget fin Paradesoldat, opfyldt af al Slags Generøsitet, der dog svinder bort, naar ban staar Ansigt til Ansigt med den knugende Virkelighed. Men før eller senere vil det Øjeblik komme, da du maa vise, hvad det er for en Mand, der spadserer rundt i dine Sko — saa bvorfor ikke tænke lidt over det nu.

Tænk dig en Kvinde vandrende forbi dit Hjem, manglende Føde og Varme. Spørg bende ikke om, hvorfor hun er i Nød. Begynd ikke med at undersøge, præke om, eller veje hendes Moral. Tag bende for, hvad hun er, et Udskud, et Vrag drevet i Land i Gud ved hvilken Storm paa Livets Sejlads og dog alligevel nogens Søster, nogens Dat ter eller maaske nogens Moder.

* * *

Hvad vil du gøre for hende?

Vil du give bende en Chance?

Vil du række ud Haanden for at holde bende oppe, til hun kan faa Fodfæste igen?

Vil du give hende noget at spise og noget at klæde sig med?

Vil du være stor og mandig nok til uden at dømme og laste, kun seende det sørgelige i bendes Tilværelse, at give hende enHaandsrækning og en ny Start i Livet, uden først at saare og rive i bendes stakkels Hjerte med næsvise Spørgsmaal?

Hvem vil give sin Indsats i en fortabt Sjæl og være villig til at tabe, tilfreds med een Cbance blandt tusind, at det vil lykkes?

Vil du gøre det?

Begynd ikke at tale om barmbjertige Institutioner. Vi ved, at de aldrig har Midler nok for deres Arbejde. Samfundet har altid skabt mislykkede Foretagender hurtigere, end det bar skaffet Midler til deres Bevaring.

Det er derfor, at Kvinderne i Lejekaserne sulter og fryser.

Det er derfor, at smaa Børn, som just lig dine Børn bar Ret til at være sunde og lykkelige — maa betale med Livet for Glæder, de aldrig bar kendt.

Det er ikke paa Grund af din egen Fortjeneste, at du kom til Livet frisk og sund. Lykkens Gudinde smilte venligt til dig, saa du trak et heldigt Nummer i Livets Lotteri.

Men du kunde blevet et Fattighusbarn, og dine kvindelige Slægtninge kunde bave været som disse ulykkelige.

Begynd nu ikke at plapre op — de har ikke fejlet, alle disse Kvinder, som Fortvivlelsen truer med at kvæle, og hvis Sjæl piskes af Svøber. De fleste af dem bar staaet fast og boldt sig oppe trods alle Fristelser. Mange af dem har betalt for Anstændigheden med deres Nød.

Naturligvis du kan ikke alene forandre disse Forhold.

Men hvis enhver vil bruge den samme Undskyldning, kan Samfundet aldrig løse dette Problem.

Men du kan bidrage din Part, og din Nabo sin, og snart vil 'Barmbjertigheden' være overflødig."

En ny, stor dansk Opfindelse. Fra København kommer Meddelelse om, at en ung juridisk Kandidat bar opfundet en Maade at udvinde Brint, saa at Omkostningerne ved Processen kun andrager 20 pCt., og at Udbyttet er altsaa 80 pCt.

Afdøde Professor la Cour, Askov, syslede med den samme Opgave, men Omkostningerne var 105 pCt. mod 100 pCt. Udbytte, altsaa Tab.

Der er flere store Pengekonsortier, der har stillet indtil 100 Millioner Kroner til Raadighed for Opfindelsens Udnyttelse.

For saa vidt den omtalte Opfindelse nu staar sin Prøve, da vil Menneskene bave sikret sig en ny epokegørende Drivkraft og Varmeelement.

Om Brint skal oplyses, at det er et luftformigt Grundstof, der kun sjælden forekommer i fri Tilstand paa Jorden, medens den i Følge Spektralanalysen findes i store Mængder paa Solen og andre Fikssttjerner.

Brint fremstilles i Reglen ved Metallers Indvirkning paa Syrer, men den udvindes ogsaa ved Elektrolyse af Vand og ved Glødning af Kulhydrat med Kul.

Den ny Opfindelse udvinder særlig Brinten af Havet.

* * *

Det er nu senere oplyst, at Opfinderens Navn er Otto Jensen Balle. Der har i københavnske Blade været en ret livlig Meningsudveksling om, bvor vidt Balle er ved sine fulde fem eller ikke, om han bør betragtes som en Svindler eller ej. Han selv synes at tage Sagen meget rolig og har erklæret, at han ikke vil give Oplysninger om sin Fremgangsmaade, før ban bar sikret sig selv mod at blive svindlet.

Imidlertid maa Verden bave Taalmodighed. Men viser det sig, at han virkelig bar opfundet en meget besparende Maade at fremstille Brint, og at denne kan fremstilles t. Eks. paa Havet, saa er det klart, at bans

Opfindelse langt overgaar de store Opfindelser, det sidste Aarhundrede har været Vidne til. Vi vil blot antyde, hvilken Betydning Opfindelesn kan faa, hvis den holder, hvad Hr. Balle lover; den kan nemlig ruinere selve Standard Oil Co., idet den kan erstatte Petroleum baade som Brændsels- og Belysningsmiddel. Den kan erstatte Kul, og den kan produceres paa Stedet, hvor den skal forbruges og vil altsaa ikke være afhængig af Transport-Omkostninger eller Transport-Besværligheder.

At man kan fremstille et brændbart Stof (Brint) af Vand har været kendt i mangeAar. Men om det kan gøres saaledes, at der opnaas den Fordel, som Balle erklærer, deri ligger endnu den store Hemmelighed.

Det er da for saa vidt intet Under, at Verdens Pengefyrster mere end de fleste spekulerer paa, om Hr. Balle er smaatosset eller ikke.

DANMARKS UDFØRSEL AF LANDBRUGSPRODUKTER.

Danmark er som bekendt saa lille, at der skal et ret stort Verdenskort til for at opdage dets Eksistens. Sammenlignet med en af de Forenede Stater er dets Størrels omtrent lig med en Femtedel af Staten Washington. Af Danmarks Areal indtager Hederne og Skovene en ret betydelig Part. Men af det, som anvendes til Agerbrug, faas ogsaa et betydeligt Overskud.

Udførslen af Landbrugsprodukter i 1910 udgjorde et Beløb af

Tre Hundrede og femogfirsindstyve Millioner Kroner.

Produkternes Art fordeler sig saaledes:

Smør, 176 Millioner Pund (deraf 5 Millioner Pund i hermetisk tillukkede Daaser. Storbritanien købte 164,500,000 Pund; Tyskland $,330,000 Pund, Østrig, 1,500,000 Pund, og Resten fordeltes paa andre Lande.

Af **Fløde** udførtes 32 Millioner Pund, og af **Mælk** 16 Millioner Pund. Den største Part heraf gik til Tyskland.

Af **Ost** udførtes 500,000 Pund, og af **Casein** (tørret Ostemasse) 1,000,000 Pund.

Udførslen af **Flæsk** var 192 Millioner, næsten alt til England — den største Eksport af Flæsk, Danmark endnu har haft i et enkelt Aar.

Af **Æg** udførtes **fire Hundrede Millioner**, eller omtrent lige saa meget som to og en halv Millioner gode Høns var i Stand til at lægge i Aarets Løb.

Af **levende Hornkvæg** udførtes en 140,000 Stkr., deraf ca. 139,000 til Tyskland.

Af **Kød** udførtes 22 Millioner Pund til Tyskland, 5,300,000 Pund til England, 3,330,000 Pund til Norge, og 2,500,000 til Svejts.

Af **Heste** udførtes 22,800, og af **Føl** 3,400, ialt 26,200.

Udførslen i 1910 overstiger Udførslen i 1909 med ca. 15 Millioner Kroner.

Udenlandsk Arbejdskraft i Danmark i 1910.

Statens statistiske Bureau oplyser, at der i Danmarks Landbrug beskæftigedes 10,419 Polakker i 1910; deraf 8,888 paa Øerne, og 1531 i Jylland. De Ejendomme, paa hvilke Polakkerne beskæftigedes, omfatter en Tiendedel af Landets Hartkorn.

2 pCt. af Bøndergaarde; 31 pCt. af Proprietærgaarde, og 86 pCt. af Herregaarde beskæftiger Polakker, og Maribo Amt de fleste.

JOHAN SKJOLDBORG I LOS ANGELES.

Vi fik da Husmandsdigteren herned, og var vist alle meget glade.

Det sker jo heller ikke saa ofte her i denne udprægt intelligente Koloni, at en Aften bliver saa rig og fornøjelig, og hvis Udbytte man med Glæde tager med sig hjem, til nærmere Udvikling og Overvejelse.

Hans Foredrag var godt: et behageligt Sprog og en ligefrem og let forstaaelig Udvikling af Tanker og Begreber.

Før Foredraget hyldede Anton H. Jensen Skjoldborg i et Digt.

Mange havde sikkert ventet at høre om Husmændene; men udover en let Berøring fik disse Kælebørn Lov til at dyrke deres Sulefad i Fred den Aften. Skjoldborg talte om Personlighedsudviklingen — nærmest — med smaa andet Steds boende Bemærkninger, og med en Mængde smaa aldeles herlige Træk fra "Livet derude." Hvad den Mand kan opdage af smaa, værdifulde menneskelige Rørelser er rent ud fornøjeligt, — og skulde der i Tilhørerkredsen have været en eller anden Fladpande, ja, saa er det saagu ikke Skjoldborgs Skyld, om Fyren ikke forandrer Bestik og mærker en Smule friskende Gennemtræk i Bøtten. —

Efter Foredraget kvitteredes der med at slaa Hænderne i Stykker, — og saa gik vi til Fest. Bordet var dækket i Hesteskoform med en Overdaadighed af revnede Tallerkener og hankeløse Kopper, anbragt paa skinnende hvidt, — nej, graat Indpakningspapir.

Menuen bestod af fire Stykker Smørrebrød med forskelligt — a la de billige Spisehuse — og en Flaske Øl, der var saa godt tilproppet, at flere maatte stirre sig deres Tørst ihjel bag det grønne Glas. — Ølglas fandtes ikke.

En Reporter fra et større New Yorker-Blad meddelte mig, at Skjoldborg og Frue hver fik et ekstra Stykke Smørrebrød med særlig tykt Smør og Paalæg, hvilket jo fuldtud maatte klargøre dem, at de var Hædersgæster, selv om de maatte drikke af Flasken. Da Hesteskoen paa det nærmeste

LAYTON MARKET

FRED ANDERSON 1835 MARIPOSA

var slidt op, rejste en ung overbegavet Mand sig og lovede det ærede Publikum at give dem nogle Oplysninger om Skjoldborgs litterære Værd og Produktion. Det unge Menneske gaar nu sikkert og tror, at han klarede Ærterne stolt, og det gjorde han maaske ogsaa; men der var ingen, der forstod et Suk af det.

Jeg har ikke noget imod, at Folk siger noget Sludder ved en Banket; men naar nu det unge Menneske kun havde faaet fire Stykker Smørrebrød og en Flaske Øl, ja, saa var det jo temmelig tidligt at vrøvle; men det skyldes maaske hans Overbegavelse.

Derefter blev Skjoldborg hippet og hurraet, og selvfølgelig: Han skal leve! — —

Dette, at man ønsker en Mand, at han skal leve, til han dør, er jo i og for sig temmelig unødvendigt; men det synes at være et selskabeligt Onde ved danske Sammenkomster stadig at komme tilbage til samme idiotiske Ønskesang. Jeg vilde ønske, der kunde blive sat en Stopper for dette musikalske Uvæsen, der ikke alene er langtrukkent, men saa sindssvagt, at selv Bordbenene revner af Forargelse.

Efter den jublende Banket sejlede den pragtfulde Forsamling ind i Dansesalen, hvis Gulv er saa bonet som Hovedgaden i Sengeløse, — og i fire Timer trillede de danselystne rundt i samme Dans, til samme Melodi — saa man blev ikke belastet med Variationer.

Skjoldborg var ude paa Gulvet hele Tiden og fik vist ogsaa rørt hver eneste Dame i Forsamlingen uden Hensyn til Vejr, Alder og Skønhed.

Næste Morgen rejste Skjoldborg og Frue, og jeg haaber, at Dagene i Los Angeles vil blive mindede, naar de atter sidder ovre paa Dynæs og hører Hundestejlenes glade Plask i Søens vuggende Vover.

UGLSPIL.

Naar du er s i k k e r paa, at du tager fejl, saa træk dig straks tilbage.

Jordens Alder. De Lærde har altid ivrig beskæftiget sig med Spørgsmaalet: Jordens Alder. Nylig har to Amerikanere forsøgt at løse Gaaden, og begge er komne til det Resultat, at Jorden er mindst 55, højst 70 Mill. Aar gammel.

Det er interessant at sammenligne denne ny Hypotese med andre Lærdes Paastand i de sidste Aartier. Den bekendte engelske Fysiker Lord Kelvin kom 1862 til det Resultat, at Jorden var mellem 20 og 400 Mill. Aar gammel. Denne noget ubestemte Løsning af Gaaden ændrede han senere derhen, at Jordens Alder var 98 Mill. Aar. I 1892 paastod Clarence King og Carl Burns, at 24 Mill. Aar kom Sandheden nærmest. Fem Aar senere offentliggjorde Lord Kelvin sine nyeste Undersøgelser, i Følge hvilke han antog Jordens Alder til mellem 20 og 30 Mill. Aar. Lapparent satte den i 1890 til 70 a 90 Mill. Aar, og Professor Walett forfægtede i 1893 den Mening, at Jorden ikke kunde være mere end 70 Mill. Aar gammel.

Dansk Skibsbyggeri. I København byggedes i 1908 af Dampskibe 8 paa paa 5414 Reg.-Tons og i 1909 6 paa 2009 Tons.

I Helsingør byggedes i 1908 af Dampskibe 3 paa 1701 Tons og i 1909 2 paa 1202 Tons.

I Marstal byggedes i 1908 6 Sejlskibe paa 472 Tons og 1 Dampskib paa 71 Tons, i 1909 kun et Sejlskib paa 56 Tons.

Saa var Svendborg flittigere. Der byggedes i 1908 6 Sejlskibe paa 676 Tons og 9 Motorfartøjer paa 273 Tons, og i 1909 5 Sejlskibe paa 607 Tons, 2 Motorfartøjer paa 116 Tons og 1 Dampskib paa 14 Tons.

Aalborg har i de to Aar kun bygget to Motorfartøjer paa 21 Tons. Odense kan brillere med 3 Sejlskibe paa 95 Tons. De blev bygget i 1908.

Et moderne Krigsskib koster t i Millioner Dollars. De forenede Stater betalte $3,750,000 for, hvad der den Gang kaldtes "Louisiana," og "Alaska" kostede 7 Millioner. Men — Krigsskibe gaar som Regel i "Brokkassen," i Løbet af faa Aar.

MORGENSANG.

Minderne! for Pokker, lad dem hvile,
rør ej ved de aldrig lægte Saar, —
lad det være borte Tusind Mile,
selv om det end hændte først i Gaar.

Nævn det, hvad I vil, og hvor I gider, —
den, som fik det blandet surt og sødt —
med det største Held, hvor Skyggen glider—
ønsker nok det svundne: de'r — og dødt.

J. V. GJERDING.

AFTENSANG.

Endt er Dagens Dont,
Brystet aander frit,
og med Hvilen kaldes Fred til Live; —
fra sin Horisont
glider venlig-blidt
Solens runde, gyldenrøde Skive.

Lad dens milde Skær
virke paa dit Syn —
den er Livets, Jordens Skønheds-Borgen;
lad dens Lys især
gemmes under Bryn, —
da vil Øjet vaagne glad i Morgen.

INGER.

LÆGER OG JURISTER.

Den danske Læge M. K. Zahrtmann skriver om ovennævnte Emne blandt andet følgende:

Hver har sine Love at gaa efter. Men medens Juristens Love er forkrænkeligt Menneskepaahit, Gravspøgelser og Fortidsrøster, søger Lægen at udspejde og efterfølge de evige Naturlove, som gælder for Menneskers som for al anden Skabnings Trivsel. Med uslukkelig Iagttagelsesiver trænger han ind i hidtil lukkede Sale i Naturens underfulde Bygning; ny Naturlove afslører sig for hans Forskerøje.

Juristen slipper nødigt et gammelt Forbrydelsesbegreb; han opretholder endnu Bestialitet som en himmelraabende Forbrydelse, der kun kan sones med Baal ogBrand, skønt fornuftige Mennesker ikke kan se andet deri end en simpel Mishandling af Dyr, i Reglen Udslag af en Sindsbrist. Han opstiller gennem Lovgivningen ny Forbrydelser og skaber derigennem flere Forbrydere. Lægen har gennet en Række gamle Sygdomme — Spedalskhed, Pest, Kopper — i Krog. Han opsporer ny Sygdomme og hensigtstjenlige Kure imod dem og hjælper derigennem flere Mennesker til deres Helbredelse.

Juristen griber Synderen i Nakken, efter at Skaden er sket, og gør ham gennem Straffen hans fremtidige Samfundsliv endnu pinligere og byrdefuldere. Lægen holder gennem forebyggende Indgreb Samfundet saa vidt muligt frit for smitsomme Sygdomme, redder derved Hundreder af dets Borgere fra at blive syge og søger at føre de af Sygdom ramte Mennesker gennem Pinen frem til fuld Arbejdskraft i Samfundets Tjeneste.

Menneskebørn fødes i og udenfor Ægteskab med lige naturlig Ret til Livet; Samfundets juridiske Samvittighed tager simpelthen Livet af talrige Børn, fødte udenfor Ægteskab.

Jorden bevæger sig, de juridiske Love staar stille. Noget mindre Jura, noget mere Lægevidenskab eller Naturenkendelse bør raade i Samfundets Styrelse. Færre, forstaaeligere og forstandigere Love vil tjene dets Velfærd. Saa kunde det hænde, at ikke vi, men vore Børnebørn fik at se Dagssolen stige op paa Danmarks lysende Himmel over en frydefuld Renæssanceslægt.

Sine Jurister og Læger slap den vel næppe fri for; men de kunde græsse fredelig sammen paa de danske Agre. Forældrene vilde næppe slippe deres indgroede Uvane at sukke dybt over deres vanartede Unger. Men tog ogsaa de Naturens Lovbog til Rettesnor og fulgte deres tunge Pligt til i deres Børneavl at lystre lignende Naturlove som de, der lægges saa velsignelsesrigt til Grund for al anden Husdyravl, da vil en Gang i Fremtiden baade Jurister og Læger miste deres fedeste Græsgange. Da vil ikke blot en hel Række Sædelighedsbrud og Arvesygdomme udslettes; der vil fødes en stærkere og sundere Slægt uden Holdepunkter for Juristernes og Lægernes Nævenytte.

Men indtil da er Jura Gift i Samfundslegemet, Medicinen dens Modgift. Totalafhold er en skøn, men umenneskelig Dyd; den lader Menneskenes Børn sig ikke paatvinge. Forfalder Samfundet den rusende Gift i Vold, da maa det for at genoprejses til Morgendagens Værk ty til den sunde Modgift. Efter Juraen maa følge Medicinen, efter Kristian den Femte Naturens Lovbog.

Kloge Ord, som baade Læger og Jurister gør vel i at skrive sig bag Øret.

Hr. og Fru C. Gronenberg sender fra København Hilsen gennem Uglen til Venner i San Francisco. Fru G. skriver: "Nu tror jeg nok, vi bliver her for stedse; thi selv om Danmark er lille, saa har man dog her den Følelse, man ikke kender andre Steder i Verden — nemlig: at være rigtig hjemme."

Dansk-amerikansk Selskabs Bestyrelse har besluttet at udgive en Bulletin til Medlemmerne hver 3dje Maaned. Den første vil blive udgivet efter Generalforsamlingen den 25de Marts og bl. a. indeholde Aarsberetning for 1910.

UGLEN

(The Owl)

Published by
MICHAEL SALOMON

Main Office
1141 J Street, Fresno, Cal.

Editors:
F. HUROP.
MICHAEL SALOMON.

Issued the 20th of each month. 50c per year
Outside of United States $0.75 per year.

FRESNO, 20. Februar 1911.

Naar De flytter, da glem ikke at lade os vide Deres ny Adresse.

"Ved dette Tegn skulle I sejre!"
Hurra for San Francisco!

DANIA'S OVERPRÆSIDENT SOM FREDSMÆGLER.

Hr. H. P. Vogensen i Petaluma har ikke opfyldt de Forventninger, man kunde have stillet til ham som Overpræsident for den store Forening Dania af Kalifornien. I et Brev til Bien fortæller han aabent og ligefremt, at hans private Forretninger ikke levner ham stor Tid til at ofre Danias Interesser; han skal absolut stole paa Regnvejr for at kunne bekvemme sig til at skrive et sølle Brev Dania vedrørende — han er, som han selv siger, "en temmelig travl Mand."

En Mand, der "ikke har Tid," er uskikket til at beklæde et Tillidshværv som det, Hr. Vogensen beklæder. Han maa ikke alene have Tid, han maa have Syn og Hørelse og føre sin Forening et Hanefjed frem mod dens Idealers Opnaaelse; han maa i det korte Aar vie sine bedste Kræfter og Ideer til den Sag, han har lovet at staa i Spidsen for; hvis han ikke gør det eller ikke kan eller vil gøre det, er det hans Pligt at nægte at modtage Kaldet.

Danias Overpræsident er en temmelig travl Mand. Ikke des mindre fik han Tid til at blande sig i de danske Forhold i Fresno, hvor der findes en af Dania udstødt Forening og en egentlig Dania-Forening. Hr. Vogensens Plan var en Sammenslutning mellem disse to Faktioner. Uglen fortalte ham, at det var ugørligt, og at han vilde handle bedre ved at støtte Dania-Afdelingen med al sin Autoritet. I Stedet for fedtede han omkring med de udstødte, og først da det stod klart for ham, at der ingen Sammensmeltning k u n d e blive, kom han frem og erklærede, at "Thor, Afdeling Nr. 5 af den danske Forening Dania af Californien er det rigtige og officielle Navn paa den eneste af alle danske Foreninger i Fresno, som er officielt anerkendt af Overbestyrelsen af den danske Forening Dania af Californien."

Det vidste man i Forvejen, skønt den rigtige og officielle Thor Nr. 5 under sin Kamp ikke havde modtaget nogen som helst Støtte, Opmuntring eller Anerkendelse fra Overbestyrelsens Side — men en valen og vranten Tilkendegivelse af, at den kunde sejle sin egen Sø.

Vi gentager: f ø r s t, da det stod Vogensen klart, at der ikke k u n d e komme noget ud af Sammenfedteriet, først da fik han Øje paa alle de fortræffelige Danske, der er Medlemmer af Thor Nr. 5, og paa denne Forenings "Levedygtighe i og store Fremtid."

Mange Tak for det, Hr. Vogensen; det kunde have lydt kønt, hvis man ikke kendte de hule Ord. Man ve'd Arrigskaben i dem, men intet videre — Arrigskaben over, at Hr. Vogensens "store Plan" røg i Lyset. Først nu er Danias Smertensbarn taget til Moderens Bryst.

Vogensen faar saa Anledning til at nævne Dr. Kjærbye:

"Doktoren talte om et højere Maal, der skulde sættes: vi skulde samles tættere sammen og løfte i Flok, jo, vi ved det, men — Manden til at sætte Maalet og saa naa det! Doktoren har jo forsøgt det, men faldt før han kom ret langt op og fik intet Godt udrettet, for saa vidt."

Stop nu lidt, Vogensen! Det var, som du meget godt ved, ikke Doktoren, men D a n i a, der "firede af."

Eller har du maaske glemt den forsmæde-

lige Universitetssag? Har du glemt, hvorledes I allezusammen paa James Madisons Kommando forraadte Danias Ære — alle imod een: Doktoren. Du skulde tale saa sagte, min fine Ven, saa nær du er Oversekretæren — Carl Plow!

Du har ikke været nogen Overpræsident værd at tale meget om, H. P. Vogensen!

Du har ikke haft Tid, og naar du h a r haft Tid, har du moret dig med at gøre i Nælderne. Du burde have Ild i Enden for at komme ud af din "job" jo før jo heller.

Du skulde have taget en Tur op til Oregon og Washington og fremmet Væksten ad den Kant.

Du skulde have slaaet til Lyd for Foreningens nationale Opgaver.

Du skulde have fortalt de mange Landsmænd, som du mødte i Embeds Medfør, at man ikke skal maale alt i Dollars og Nickler; du skulde have højnet Smagen og befæstet Danskheden med ny Skanser og udbedret de gamle: Minderne, Troskaben og Stoltheden af at være Danske. D u skulde have været Bindeleddet mellem det gamle og det ny Land, min Far!

Du kunde have gjort det, for du var G a v n t ø m m e r en Gang, og det maa derfor være i dig endnu.

Men du har altsaa for "travlt," poor you! For travlt til at gøre dit Bedste for, hvad du skylder dig selv og Danias 2000 Medlemmer!

VORE SPISEKAMRE.

Af F. HUROP

Adskillige amerikanske Blade indeholder Meddelelser om vore Fødevarers Behandling i de saakaldte "cold storages." Hvis det er tilnærmelsesvis Sandhed, hvad der meddeles om Alderdommen af de der ophobede Kalkuner, Hønseæg osv., saa er det et Held, at "cold storages" ikke var kendt i Methusalems Dage, thi ellers kunde det hænde, at man endnu havde "friskslagtede Høns" hængende fra den Tid.

Jeg erindrer en lille Historie, som et Blad fortalte for et halvt Aars Tid siden. Den lød i Korthed saaledes: "For fem Aar siden havde Wilson en Hønsefarm. Han stemplede sine Æg, før han solgte dem. Imidlertid opgav han Hønseriet og maatte som adskillige andre Dødelige købe Æg til Husholdningen. Hvem kan skildre hans Forbavselse, da han f e m A a r senere blandt et Ægindkøb fandt nogle af sine egne stemplede Æg igen. De havde i Mellemtiden hvilet i "cold storage."

Der spekuleres ogsaa i nationale Helligdage. Naar man nærmede sig den store Taksigelsesfest (Thanksgiving Day), saa fløj de gamle Kalkuner ud fra de kolde Lagre og spredtes ud over Landet, hvor man gouterede en Lækkerbidsken, som muligvis havde endt sin jordiske Løbebane paa den Tid, Husfaderen laa i Svøb. Hvad der ikke fandt Afsætning paa Taksigelsesdagen i 1910, kunde naturligvis vente til 1911 eller 12, eller maaske til Panama-Udstillingen i San Francisco i 1915. Det havde jo aldeles ingen Hast. Cold Storages var jo Spisekamret, hvorfra Forsyningen skulde ske. "Forretning er Forretning," og den Ide har hidtil staaet i Forgrunden, medens Ideerne om friske Fødevarer har haft en beskeden og ubemærket Plads i Baggrunden, saa langt ude af Vejen, at de aldeles ikke generede de travle Cold Storage Magnater.

Nu er man imidlertid blevet ked af denne Ophobning og Præservering af Fødevarer, der har ført til, som en Omaha-Journalist udtrykker sig, "midt i al denne Overflod er det i Sandhed et lykkeligt Bymenneske, som i det hele taget faar et f r i s k Æg at s e." Tilmed kan det hænde, at man dog holder paa den gamle Regel: "Nok se, men ikke røre." Herre Jesus, hvilken Praksis for en højt udviklet kommerciel Nation! Hvorfor i Alverden spiser man da ikke Æg i Dag, som er lagt i Gaar? Nej! "It hurts business." Man tænker sig ikke Muligheden af at omsætte Varer uden først at lade disse "Madspekulanter" grundig fordærve dem.

Der er Planer oppe om at tvinge Cold Storage Mændene til at lade Varerne passere Kølehuset i et lidt raskere Tempo. Et Minnesota Blad skriver: "det er Fødevareinspektionernes Pligt at værne Publikum mod fordærvede Varer, og Inspektørerne sværmer om i Cold Storage Varehusene for at opdage Varer, der er uskikkede til Salg i aabent Marked."

Sniksnak, som om vi ikke i saa godt som alle Livets Forhold er velsignet med et Utal af "Inspektører." Man render Panden mod dem paa hvert andet Gadehjørne, og jo flere Inspektører og jo mere Inspektion, jo værre bliver Varerne, og hvad der ikke er mindre galt, jo højere bliver ogsåa Priserne. Jeg havde nær sagt — selvfølgelig — og vil for Resten ogsaa paastaa, at den kostbare og, som det synes, resultatløse Inspektion, bidrager sit til, at Priserne bliver højere, uden

THE FARMERS NATIONAL BANK
OF FRESNO
Kapital og Overskud, $500 000 00
UNITED STATES DEPOSITARY

Denne Bank tilbyder sin Tjeneste til Deponenter, store og smaa, til Farmeren saavel som Forretningsmanden, der ønsker at benytte sig af en Bank af ubestridt Soliditet i gode som i daarlige Tider.

at der spores nogen Gevinst i Retning af bedre Varer.

Men som sgat, i Minnesota vil man gøre noget. I Statens Senat er indbragt et Forslag om, at "cold storage" skal føre Bog over modtagne Varer (hvad de vel ogsaa gør nu), og at de skal mærkes med Modtagelsesdatoen og maa ikke opbevares over seks Maaneder. I alle Udsalg skal store Plakater underrette Kunderne om, at **her føres Varer fra Cold Storage Husene.** For at Systemet kan blive fuldstændigt, maa der naturligvis ogsaa ophænges Plakater paa Spisehusene, og **enhver Husmoder** maa, hvis hun køber cold storage Produkter, have Skiltet, som vidner herom, hængende i Køkkenet.

Men skal Systemet virke tilfredsstillende, maa vi naturligvis have Inspektører, ikke saadan et Par Hundrede, men et Par Millioner eller flere; de skal "lysne" Æggene, før disse gaar i cold storage, thi det hænder jo ogsaa, at Farmerne sælger halvraadne Æg, og de skal paase, at de er friske, naar de forlader cold storage, thi ellers er der jo ingen Mening i hele Inspektionen. Resultatet bliver desværre ikke, at vi faar billigere Mad, thi al denne Inspektion skal jo betales og betales godt. Det er jo lige meget, enten Staten eller Varehusene skal betale Inspektionen, det bliver dog Konsumenterne, som til Slut maa betale hele Gildet.

Men Systemet for Vareomsætningen, det er det, der er skidt, enten det saa er forsynet med Inspektører eller kører væk uden dito.

Lad os faa et fornuftigt System, naar vi endelig en Gang er vaagnet op og har set, at det, vi har, dur ikke. Lad os blive fri for dette Paahæng af unøvendige Mellemmænd, saa meget mere, som deres Forretningssystem nødvendigvis maa fylde Udsalgene med daarlige Varer. Er det i Grunden en Reform at tænke paa, at det Æg eller den Høne, man spiser, **kun har hængt i cold storage et halvt Aar?**

Tvært imod: det er at gøre **Ophobnings-Systemet** lovligt, det er det hele.

Fra alle Byer baade i Øst og Vest klages over fordærvede, forfalskede og med Giftstoffer behandlede Varer. Al denne Bedrøvelighed, blot fordi Fødevareomsætningen er kommen i Hænderne paa **Spekulanter.**

Man kan vedtage Love, som lukker Døren for de nuværende Skavanker i Systemet, men Profitbegærligheden skal snart opdage en eller flere Bagdøre, og saaledes vil det gaa i det uendelige.

Det, der tiltrænges, er en anden Form for Markedets Forsyning. Et System, der sætter Producent og Konsument i umiddelbar Forbindelse med hinanden, og det paa en Maade, saa Varerne ikke er overgemte.

Hvem husker ikke den bedrøvelige Boycotting af Kødtrusterne. Man forsøgte at rejse en Art Afholdsbevægelse blandt Kødspiserne, eller med andre Ord, man vilde ved ikke at købe og spise Kød tvinge de høje Priser ned. Men Priserne gik ikke ned; det medførte kun, at en Del **selvstændige Smaaforretninger gik fallit.** Selve Kødtrusterne led intet økonomisk Tab. De afskedigede blot nogle af deres Arbejdere, indtil Stormen var ovre og Folks Længsel efter Kød fik Bugt med Oppositionslysterne. Saa skar den paa den gamle Vis. Det er muligt, at det vil gaa paa samme Maade i Kampen mod cold storage Varehusene.

Men forøvrigt er det ikke i De forenede Stater alene, at Priserne paa Fødevarer er

H. GRAFF & CO.

VELASSORTERET URTEKRAMFORRETNING

Te Kaffe Krydderier Porcelæn og Glasvarer Lervarer Isenkram, Etc.

Hj. af J og Tulare Sts. Telefon Exchange 1

saa ualmindelig høje; det gør sig gældende i hele den civiliserede Verden. Særlig fra Tyskland og Østrig har Klagerne over mangelfuld Forsyning og ublu Priser været særlig højlydte.

I Svejts har Regeringen grebet ind i Spørgsmaalet og forbudt Trusterne der at handle med Fødemidler. Handelen med disse Varer er overdraget mindre Firmaer og Privatpersoner under Regeringens Kontrol. Ligeledes har Regeringen indgaaet Kontrakt med et Firma i Argentina om i en længere Aarrække at levere frossent Kød og det til mindre end det halve af den Pris, den svejtsiske Kød-Ring forlangte. Det, at Regeringen har grebet ind, vil føre til, at Fødevare-Forsyningen bliver en Statssag og en Gren af dens Administration. Man kan naturligvis tænke sig den Mulighed, at Staten opgiver Forsøget, men saa vil Kontrollen selvfølgelig glide tilbage i Trusternes Hænder, og det vil Svejtserfolket næppe være fornøjet med.

Men der er ogsaa en mere nærliggende Vej til at forandre Systemet paa, og det er gennem en mere direkte Forbindelse mellem Producent og Konsument. Man har saadanne Foretagender i Danmark, og en kort Omtale af disse sammenlignet med de amerikanske Truster i samme Branche vil vise Forskellen i Systemet.

I min Barndom har jeg ofte i Morgendæmringen set den lange Række af Mælkevogne, som ad Roskilde Landevej luntede ind over Frederiksberg Bakke, fyldte med smaa hvidskurede Ankre Mælk (sød eller skummet.) De største Gaarde kunde selv holde en Mælkevogn gaaende, hvorimod de almindelige Gaarde gjorde Kontrakt med en Mælkeforpagter, som paa denne Maade samlede Mælk nok til at forsyne sine Kunder i København. Kunderne var væsentlig Høkere, Detailhandlere, Restauratører og Brødhandlere, hvorfra saa de mindre Forbrugere igen blev forsynet.

Dette System med Transport ad Landevejen blev afløst af Transport paa Jærnbanen, og Mælken blev samlet i Kølehuse paa Landet og i Jærnblikbeholdere (store Mælkekander) afsendt til Hovedstaden. Det næste Skridt var Dannelsen af "Københavns Mælkeforsyning," der samlede Mælken i de-

WORMSER FURNITURE CO.

1022-1028 J Street, Fresno

Righoldigste Lager Laveste Priser
Tydelige Overslag Alt under Garanti
Fri Fragtforsendelse til alle Steder

res Hovedforretning i København, fyldte Mælken i Glas og sendte den i deres egne Vogne rundt i Byen til Forbrugerne.

Denne Forretning blev snart den dominerende i Hovedstadens Forsyning med Mælk, indtil et Tilfælde indtraf, som gav den en levedygtig Konkurrent.

Mælkeforsyningens Direktør opdagede en Dag, at Flertallet af Mælkekuskene havde indmeldt sig i Arbejdsmændenes Forbund, og da det kunde antages, at dette var ensbetydende med Krav om Lønforholdelse, gav han Kuskene Ordre til at udmelde sig af Forbundet. Ordren blev ikke lystret, og Følgen var en Masse-Afskedigelse. C. Lyngsie, Formanden for Arbejdsmændenes Forbund, var imidlertid ikke den Mand, der var saa let at høje, og han gjorde et Modtræk, der fik en væsentlig Indflydelse paa Byens Forsyning med Mælk.

Han fik nemlig Arbejdsmændenes Forbund til at bevilge de fornødne Midler for Etableringen af en Mælkeforsyning der blev kaldt "Enigheden." Kuskene, som var kendt paa Ruterne, havde selvfølgelig Betingelser for at kunne beholde en Del af deres gamle Kunder.

Med stor Ekspedithed blev Foretagendet startet, og fire Maaneder efter havde "Enigheden" atten Vogne gaaende daglig med Mælk, Fløde og Smør. Forretningen voksede jævnt og sikkert, og nu har "Enigheden" et stort, moderne Mejeri anlagt paa Frederiksberg. De har nu 47 Vogne gaaende daglig med Mælk (sød Mælk, skummet Mælk, halvskummet Mælk og Kernemælk) Fløde og Smør. Mælken leveres i lukkede Flasker (hottled), og der er Kontrol med Foretagendet ligefra Malkningen til Leveringen. Mælken leveres af fynske Godsejere Køerne kontrolleres af Enighedens Dyrlæge, H. Ketelsen. Detlefsens & Meyers Laboratorium kontrollerer Mælken og dens Fedtindhold. Dr. Diemar kontrollerer Folkenes Sundhedstilstand, og Mejeriets sanitære Forhold kontrolleres af Stadslæge Dr. Neumann. Princippet er ikke at ophobe Kapital paa Foretagendet, men at levere bedste Kvaliteter til billigste Priser.

Det vil ogsaa let ses, at der ingen Anledning gives tilForfalskning eller Behandling med Kemikalier eller i det hele taget til at slaa ind paa de Baner, som amerikanske Selskaher siges at anvende for Profittens Skyld.

Enighedens Ejere er Tusinder af københavnske Arbejdere og Middelstandsfolk, og følgelig ogsaa Forbrugere af Mejeriets Produkter; selvfølgelig vilde ethvert Forsøg paa Forfalskning og Forgiftning jo ramme dem selv. Alene den Omstændighed er i og for sig en Garanti.

De amerikanske Storhyer har Foreninger nok til at starte Forsyningsforeninger eller Forbrugsforeninger efter Rochdale Systemet, om man hellere vil. At faa Samarbejde med Farmerne og andre Producenter af Fødemidler er den letteste Sag af Verden, naar blot Forbrugsforeningen er startet paa en sund Basis, det vil sige paa det størst mulige Antal Andelshavere, smaa Andele, ingen Profit, men gode Varer og billigste Priser. Det sidste bliver en Selvfølge, naar Profit-Systemet holdes borte.

Med Hensyn til Klagen over daarlige, overgemte Æg, saa har vi ogsaa i Danmark et Forbillede paa, hvorledes Ægomsætningen bør være for at blive "Tip-top."

Danmark har som anført andet Steds i Uglen en enorm Udførsel af Æg (ca. **fire Hundrede Millioner i 1910).**

Men denne Eksport er alene opnaaet paa Princippet: friske Varer.

Danmark er med Hensyn til Æg-Eksporten delt i Cirkler (Distrikter.) Hver Cirkel samler og pakker sine Æg til Afsendelse.

Hver Cirkel har sit Nummer, og det samme har hver Hønseholder, som leverer Æg til Cirklen.

Æggene stemples med Dato (den Dag, Ægget blev lagt) og to Numre, det ene er Cirklens, det andet Hønseriet, hvorfra Ægget kom.

Sæt t. Eks., at man i London den 4de September fandt et raaddent Æg, som var stemplet 30. August 1910—107—3, saa kunde man ved at spendere et Telegram paa faa Minutter udfinde, at det var Peter Hansen (107) i Tjæreby (3), som havde forsøgt at narre Æg-Eksportforeningen og dens Kunder ved at stemple et gammelt raaddent Æg som frisk.

Det er en Selvfølge, at man ikke vilde spilde Tid og Penge ved at sagsøge Peter Hansen. Man vilde simpelt hen stryge ham og hans Navn paa Listen over Ægleverandører.

Her paa vor Egn bruger vi ogsaa at stemple Æggene, men bare med eet Nummer, og følgelig er der ikke Spor af Garanti for Køberen, da Æggene jo ligefuldt kan være overgemte paa Vejen gennem Varehusene.

Det er med Fødevarer som med alt andet: det gælder om, at Systemet for Omsætningen er godt, saa behøves liden eller ingen Inspektion. Dur Systemet ikke, saa nytter Inspektionen ikke en Dojt.

For Resten burde Æg sælges efter Vægt og ikke i dusinvis, da Forskellen paa Værdien af store og smaa Æg jo er ret betydelig.

HOLD FORBINDELSEN VEDLIGE!

I Aaret 1905—1906 indeholdt det danske Blad "Vore Landsmænd i Udlandet" en Artikelserie over Temaet Nationalfølelse, Nationalstolthed, og Uglen, der paa sit Program har stillet Kravet til de udvandredes stadige Forbindelse og Samliv med Moderlandet og dets Kultur, finder Anledning til her at gengive, hvad nogle af vort Lands bedste Mænd har udtalt med Henblik paa denne Sag:

Admiral Richelieu.

Jeg vil her gentage det Raad, som Cecil Rhodes' Fader gav Sønnen, da denne første Gang fra England rejste til Syd-Afrika, hvor han skulde blive saa bekendt og til saa megen Nytte for sit Fædreland: Faderen sagde til ham: "Rejs ud i Verden, ikke som en Pil, der forlader Buen for aldrig igen at vende tilbage til den, men rejs som Bien, der flyver ud for at samle Honning, for med den senere at vende tilbage til Kuben!"

Jeg er overbevist om, at de fleste Danske, som nu rejser ud i Verden, mener, at de flyver ud, ikke som Pilen, men som Bien, og med Haab og Ønske om ad Aare at kunne vende tilbage igen med et Udbytte af deres Liv og Virken i det Fjærne.

En Del opnaar jo heldigvis deres Ønskers Maal og vender tilbage efter kortere eller længere Tid, med indhøstede Erfaringer om Forholdene i andre Lande, som kan blive til Gavn for vort Land, eller med Udbyttet af deres Energi og Virksomhed.

Andre naar vel ikke dette Maal, Evnerne eller Lykken har maaske svigtet dem, eller Kampen, som maa kæmpes for at vinde frem ude i den store Verden, har maaske overskredet deres Kræfter, og de bliver derude. Atter andre, og vel desværre de fleste, knytter sig saaledes til Forholdene der, hvor de lever, at de ikke igen helt kan eller vil løsrive sig fra dem, og de bliver jo saa derude.

Hvad vore Landsmænd i Udlandet gør for at skabe Afsætning for Danmarks Produkter ude i Verden, tænker vist de færreste paa, men vil man søge nøje efter, vil man finde, at meget af vor Omsætning med Udlandet grunder sig paa Forretninger, etablerede af Danske der, eller paa Forbrug, foraarsaget af vore Landsmænd rundt omkring i Verden.

Efter min Mening er det af den største Vigtighed for vort Land, at vi knytter disse Hundreder af Tusinder af Landsmænd i Udlandet saa fast til os som muligt, og ved saa mange Baand som vi kan, for den stadige Vækst af vor industrielle Befolkning vil medføre, at vor oversøiske Handel mere og mere bliver en livsvigtig Sag for os; thi kun gennem den kan vi vente at finde Markeder for vor tiltagende Industris Produkter."

* * *

Overretssagfører E. Staal.

"Der var en Tid, da "Normannerne" udviklede en uhyre militær Overlegenhed over deres Samtid.

De lagde Grunden til det russiske Rige ved Erobringer fra Novgorod til Kief, de holdt i flere Aarhundreder det elendige græske Rige oppe, de erobrede Sicilien og Syditalien, Normandiet, og de skotske Øer, og de grundlagde store Riger paa Englands og Irlands Kyster.

Men Normannerne savnede den særlige Nationalfølelse og Selvtillid, der uvilkaarlig sætter sit Præg paa Omgivelserne. De lod sig selv præge af de erobrede Lande, antog deres Sæder og Skikke, deres Tro og deres Sprog, og efter et Par Hundrede Aars Forløb var der af det gamle Danevælde næppe andre ydre Levninger end nogle Bygninger og Navne.

En slaaende Modsætning til denne Selvudslettelse er Englændernes stejle Selvhævdelse, idet de snart har sat deres Kulturs Stempel paa den halve Jord; — og dog talte England for 300 Aar siden næppe 3 Millioner Mennesker, ikke flere end den danske Nationalitet nu, næppe en Tredjedel af Tysklands, Frankrigs eller Spaniens samtidige Folketal.

I de sidste 50 Aar er Nordens Folk atter draget ud. I alle Lande har de vundet sig Plads ved dygtigt Arbejde og gode borgerlige Dyder.

Skal denne Udvandring nu gaa den samme nationale Selvudslettelse i Møde som de gamle Normanners?

Meget tyder derpaa, særlig Svenskernes og Normændenes — og desværre ogsaa mange Danskes — sørgelige Ligegyldighed for Bevarelse af Modersmaalet. Skal Ulykken hindres og vore smaa Folkestammer skaanes for det uhyre, nationale Tab, af ca. en Fjerdedel af deres Tal, maa der arbejdes ivrig paa at holde Forbindelsen vedlige.

Andre Folk har forstaaet det. Irlændernes Organisationer i Amerika staar i den mest levende Forbindelse med Hjemlandet. Tyskerne har skabt en uhyre verdensomspændende Forening, der søger at holde Tyskheden oppe under alle Himmelstrøg. Italienerne har en lignende Forening. Franskmændene har deres "Alliance francaise."

Danskerne har mange Organisationer baade ude og hjemme; men den indbyrdes Forbindelse er endnu altfor svag, omend Forholdene har forbedret sig uhyre i de sidste 10—15 Aar."

* * *

Politikeren, Grosserer A. Peschke Kjedt.

"Et Folk, der vil bevare sin nationale Levedygtighed, maa værne om sit Sprog. Smaa Nationer staar her overfor en vanskelig Opgave; men den kan løses, naar der med ihærdig Udholdenhed ydes et maalbevidst Arbejde. I en fornylig offentliggjort engelsk Oversigt over forskellige Sprogs Udbredelse

godtgøres det, at enkelte mindre Nationer som Portugiserne og Hollænderne kan paapege en fortsat Fremgang, medens den sproglige Udvikling i andre Lande, deriblandt Sverige og Danmark viser Stilstand eller Tilbagegang.

Holland og Portugal har en mægtig Støtte i deres udvandrede Landsmænd, der fra Slægt til Slægt yder selvstændige Bidrag til Sprogets Bevarelse og Udbredelse gennem en rig og levedygtig Litteratur. Medens der kun findes 5 Millioner Portugisere i Europa, tales Sproget af 11 Millioner i Brasilien. Noget lignende gælder om Forholdet mellem Hollænderne i Europa og de hollandsktalende Befolkninger i Indien og Syd-Afrika.

Det er indlysende, at de tre nordiske Lande her er mindre heldigt stillede, fordi de ikke har samlede koloniale Befolkninger, med hvilke de kan vedligeholde og uddybe en gensidig Paavirkning. Vi maa i første Række stoie paa Modersmaalets Indflydelse, men vore udvandrede Landsmænd kan dog yde os en vigtig Støtte ved hos deres Børn at opelske og pleje Kendskabet til det gamle Sprog. Interessen for Hjemlandets Litteratur bevares derved hos den i Udlandet opvoksende Slægt. Der knyttes over Havet et Net af aandelige Forbindelsestraade, og gennem Bevidstheden om det sproglige Fællesskab skabes der en af de væsentligste Betingelser for Sprogets Vækst og Nationalitetens Bevarelse."

* * *

Prof. Dr. Georg Brandes.

"Under et Ophold i Italien i 1898 fæstede jeg min Opmærksomhed paa Dante Alighieri Forbundet, der løser den Opgave at danne et Bindeled mellem Italienerne i Hjemlandet og i andre Lande, særligt i Amerika, hvor de er meget talrige saavel i Fristaterne som især i Argentina. Snart derefter erfor jeg, at Tyskerne i Deutscher Schulverein havde en lignende meget virksom Institution, der særlig tager sig af det tyske Sprogs Interesser i de Grænselande, hvor erobrede Folkestammer kæmper for Bevarelsen af deres Modersmaal.

Det var netop faldet mig ind, at der for Danmarks Vedkommende trængtes til noget lignende, dels paa Grund af Danskhedens truede Stilling i Sønderjylland, dels paa Grund af det store Antal af udvandrede Danske i de forenede Stater, som gerne i andet Slægtled glemmer Modersmaalet. Andre, der havde følt Nødvendigheden af et Bindeled mellem alle Danske lige saa stærkt som jeg, stiftede netop da Det danske Selskab, der skulde virke i dette Øjemed; men efter at det havde oprettet en større Skole i København, var dette Selskabs Kræfter udtømte, og det er døet hen.

En Omstændighed, der maa slaa enhver lagttager af Danmark, er det danske Folks og det danske Sprogs ringe Udvidekraft. I det sidste Aarhundrede har Sproget sydpaa tabt Jordsmon og har nordpaa mistet sit Herredømme som Skriftsprog i Norge, og

Rudolph Thrane

Fahrikant af

EL FRESNO HAVANA CIGAR

og

NICKEL-IN 5 Cent-Cigar

1931 KERN STREET FRESNO, CAL.

A. P. PETERSEN

Forhandler af

UNITED WORKINGMEN'S FODTØJ

1931 KERN STREET

Frugt- og Mejeriafrme

STORE OG SMAA

Fresno County, Cal.

Et nyt Areal af 1900 Acres, som for Tiden bliver udstykket, tilbydes for Salg fra $55.00 til $70.00 pr. Acre.

Skriv om nærmere Underretning til

Sunset Realty Co.

FRESNO, CAL.

H. JACOBSEN, Sekretær.

Palace Smoke House

Alle ledende Mærker af Cigarer og Tobakker. Specialiteter: Nickel-In og El Fresno.

661 I STREET FRESNO, CAL.

San Joaquin Drug Co.

"THE BIG BUSY DRUG STORE"

1933 Mariposa Street, mellem I og J Street

Ægte daoske Hoffmannsdraaber haves paa Lager

Kontor- og Skoleudstyr Papirhandel

H. D. CARVER

Efterfølgere af

South, Fentem & Trautwein

2017 MARIPOSA STREET

Tel. Main 603 FRESNO, CAL

det samtidig med, at det først i det Tidsrum er blevet udviklet, beriget, smidiggjort og renset. Det kan bero paa mange Ting, **men maa dog mest bero paa Danskernes Mangel paa Stolthed af at være Danske og den dermed følgende Mangel paa Kærlighed til Sproget.***)

Det tør haabes, at disse Mangler vil tabe sig med stigende Kultur, alt som de Danske mere og mere faar noget, hvoraf de med Rette kan være stolte. Hidtil har deres Selvfølelse mest beroet paa en noget overdreven Værdsættelse af fjærne hedenske Forfædres krigerske Bedrifter og ejendommelige Mythologi. Det er Nutidens Liv og Forhold, de Danske maa arte saaledes, at de giver Grund til berettiget Stolthed. Da først vil de i Slægtled efter Slægtled (ved Siden af det Engelske) bevare deres eget Tungemaal og pleje deres egen nationale Kultur, som nu undertiden vurderes højere af Udlændinge end af Indfødte eller Udvandrede."

* * *

Direktør Julius Schiøtt.

Gennem et Slægtled og mere har Tusinder og atter Tusinder af Danske søgt sig ny Hjem, snart som Agerdyrkere, snart som Handelsmænd eller Teknikere over den ganske Jord. Og overalt er de blevne velsete paa Grund af den Indsats af hæderligt Arbejde og Aandskultur, som de bragte med sig til den ny Arbejdsmark.

Hver eneste dansk Pioner, hvert eneste dansk Hjem i det fjærne Vesten, Syden eller Østen er i Virkeligheden en dansk Koloni. Og disse Kolonier koster Moderlandet intet. Ingen Hærstyrke skal mobiliseres for deres Skyld, ingen Stab af Embedsmænd udkræves, og intet Underskud skal dækkes. Med Postsækkene kommer der endda tilbage til det gamle Land Aar ud og Aar ind — saa længe de gamle Forældre lever — en stille og ubemærket Strøm af Guld, hvis Udspring var sønlig Kærlighed.

Dette Kolonirige er vort, det er stort og stærkt, og det k u n d e bevares, hvis vi blot v i l d e. Men vi maa først kortlægge det. Vi maa vide, hvor de ligger, disse spredte Koloniers Enere blandt Verdens Millioner. Og har vi saa fundet dem, maa vi bevare dem, binde dem sammen med Kærlighedens, Samfølelsens og Fælles-Kulturens usynlige, men staalstærke Traade, for at de ikke skal glide fra os og gaa tabt for vort lille Folk.

* * *

Forfatteren, Prof. Karl Larsen.

"Ingen, der har rejst en Del i Udlandet, vil have undgaaet af og til paa fremmede Pladser at støde paa hensygnende danske Foreninger. Sjældent træffes Medlemmerne, ingen frugtbare Emner findes for deres Sammenkomster, højst svinger de sig op til at mødes paa almindelig selskabelig Vis et Par Gange om Aaret, ofte trues Foreningernes Eksistens af personlige Kævlerier og Intriger.

Grunden til dette beklagelige Forhold er simpelt hen, at **disse smaa Stykker løsrevet Danmark mangler den stadige, frugtbare Forbindelse med Moderlandet og Vekselvirkningen tilbage til dette igen.***) De bliver som en Del af en levende Organisme, hvori Blodets Strøm ikke naar at cirkulere; de maa visne hen og dø.

Det er et Tab for os hjemme, og det er et Tab for dem derude, baade økonomisk og ideelt.

Man husker Historien om Polakken Chopin, der førte med sig i sin Landflygtighed nogle Spadestik af polsk Jord, og da den store Kunstner efter et Liv i det fremmede, men under stadig Forbindelse med sit Fædreland, blev lagt i Kiste, blev denne polske Jord efter hans Bestemmelse lagt ned til ham.

Enhver, der rejser bort fra sit Fædreland for at bosætte sig ude, fører i symbolsk Forstand nogle Spadestik af sit Lands Jord med sig. Han kan slet ikke undgaa det. Selv om han maatte have forladt sit Fædreland i Vrede og Fortvivlelse, fordi alt syntes spærret og lukket for ham hjemme: Indtrykkene fra de Steder, hvor han havde sin første Glæde, sin første Sorg og følte sine første Længsler, vil være brændt ind i ham med en Styrke som ingen andre. Det er en psykologisk Lov.

Alt det ny kan trænge Minderne tilbage, Arbejdets Tummel kan døve dem; men i de ledige Timer eller Øjeblikke, som vi alle kender, og som er Livets værdifuldeste, bryder de igennem med en Stemning, som kan blive af Betydning for ens Sind som intet andet.

Disse Øjeblikke er det, som det gælder om at gøre saa rige som muligt. Ungdomserindringerne hjemme fra maa blive uddybede gennem stadige Indtryk af Livet i det gamle Fædreland, hvorved de forklares og forstaas.

Ingen Dansk i Udandet har Raad til at gøre sig fattigere end hans ny Landsmænd omkring ham, der med hele deres Fond af Minder hænger sammen med den fædrene Jord paa en Maade, som den indvandrede aldrig vil kunne opnaa det. Intet Menneske lever af Brød alene, og de aandelige Værdier, det er saa nødvendigt at værne om, kæmper ogsaa ubevidst, men sikkert med i hele den store økonomiske Kamp.*)

* * *

Redaktør Franz v. Jessen.

Ingen Dansk, der søger Udvikling, Ære og Fordel i fremmede Egne, burde nogen Sinde slippe Forbindelsen med Folk og Fædreland. Sker det alligevel, fordi han selv mangler Modstandskraft overfor Omgivelserne og Viljeskraft til at overvinde egen Mageligheed eller Sløseri, da bør der findes Midler til at styrke og vække ham. Thi lige saa lidt som nogen Dansk kan undvære den aandelige Forbindelse med sit Folk uden at sætte uerstattlige Værdier over Styr, lige saa lidt har Fædrelandet Raad til uigenkaldelig at give Afkald paa den handledygtige og stræbsomme Ungdom, der forlader det for at søge Lykken hinsides dets Grænser."

---

*) Udhævet af U

Dansk Brodersamfunds Meddelelser

Redigeret af **F. HUROP, Enumclaw, Wash.,**

hvem alle Meddelelser og Bidrag bedes tilsendt. Vi anmoder ærede Bidragydere om at skrive **kort, klart og tydeligt** om det, de behandler, og forbeholder os Retten til at stryge det, som ikke vedrører selve Sagen.

DISTRIKTS-INDDELINGEN.

Uglen har udsendt nogle Forespørgsler til fremragende Medlemmer af Dansk Brodersamfund, angaaende denne Sag. Vi bringer Svarene efterhaanden, som de indkommer, og haaber, de maa give Forslagsstillerne nogle nyttige Vink.

Dansk Brodersamfunds Over-Vicepræsident Søren Iversen, New Haven, Conn., skriver:

"Ja! det er min absolut faste Overbevisning, at D. B. bør inddeles i Distrikter. Det Forslag, som skal udsendes til Afstemning i 1912, bør fastholde,

AT en Distrikts-Konvention afholdes umiddelbart før Hovedkonventionen;

AT Distrikterne ikke faar nogen som helst Del i Forvaltningen af Distriktets Finanser. Dette sidste bør præciseres tydelig, da flere Delegater ved sidste Konvention havde den Opfattelse, at en eventuel Distriktsledelse fik fuld Kontrol over Distriktets Finanser. Distriktet bør inddeles saaledes, at hvert Distrikt faar et centralt beliggende Mødested og indbefatter omtrent samme Antal Loger. Dog vil der være Stater, som er store nok for et selvstændigt Distrikt. Jeg skal ikke her anbefale, hvilket af de indsendte Forslag i 1910 jeg foretrækker. Det vil blive Komiteens Sag, som i 1912 udsender Forslaget.

Jeg anbefaler, at der vælges e e n Delegat til Hovedkonventionen for hver 500 Medlemmer og en ekstra Delegat, hvis det overskydende Antal er mindst 275.

Hvis Distriktsinddelingen **vedtages ved Referendum-Afstemning i 1912,** gælder Vedtagelsen ogsaa Hovedkonventionen i St. Paul i 1915, og Delegaterne vælges i Henhold dertil.

Jeg skal i et senere Nummer af Uglen anføre mine Grunde for Nødvendigheden af Distrikts-Inddeling."

Nogle Vink om Distriktsinddelingen.

Af F. HUROP.

Hvis Staten Washington ved en eventuel Inddeling bliver et eget Distrikt, vil Udgifterne ved Afholdelsen af en Distrikts-Konvention i Enumclaw, Tacoma, Seattle eller Everett blive omtrent saaledes:

Rejseudgifter	$76.60
Dagpenge	72.00
	$148.60

Dette er beregnet efter et Antal af n i Loger.

Paa Distrikts-Konventionen vil der blive valgt t o Delegater til Hovedkonventionen i St. Paul. Disses Rejseudgifter og Dagpenge vil andrage omtrent $260.

Med Tillæg af Distrikts-Konventionernes Udgifter	$148.60
ialt	$408.60

Hvis n i Loger sender hver sin Delegat til St. Paul, vil Udgifterne dertil, beregnet til gennemsnitlig $130.00 pr. Delegat blive $1,170.00.

Det ses altsaa heraf, at B e s p a r e l s e n bliver $761.40, hvis der afholdes Distrikts-Konventioner.

At Arbejdet bliver betydelig bedre ved den mere omhyggelige Behandling paa to Konventioner, er jo nu almindelig anerkendt. Ved Distrikts-Inddeling vil der antagelig blive valgt 45 Delegater til Hovedkonventionen i St. Paul og vil altsaa være et tilstrækkeligt Antal til n i Udvalg paa hver f e m Medlemmer.

Den af enkelte Loger foreslaaede Inddeling i fem eller syv Distrikter har den Ulempe, at Omkostningerne bliver for store ved Distrikts-Konventionerne, fordi Rejseomkostningerne og Dagpenge vokser i Forhold til Afstanden fra Mødestedet.

Ved at holde sig til Tanken om, at e n S t a t saa vidt muligt bliver et særskilt Di-

strikt, opnaas at de mindre Stater faar en mere direkte Indflydelse paa Hovedkonventionen.

Distrikterne vilde da blive saaledes: California, Colorado, Connecticut, Illinois, Iowa, Maine, Massachusetts, Michigan, Minnesota, Nebraska, New Jersey, New York, Nord Dakota, Ohio, Oregon, Pennsylvania, Syd-Dakota, Utah, Washington, Wisconsin og Wyoming.

Hvor vidt Idaho, Indiana, Missouri, Montana og Rhode Island vil have Medlemmer nok til at afholde en særskilt Distrikts-Konvention, vil kunne afgøres af Overbestyrelsen i Henhold til Medlemsantallet i Assurancefondet den 31te December 1914.

Da 275 Medlemmer muligt vil blive fastsat som tilstrækkelig for Valg af en ekstra Delegat, ligger det nær at antage, at en Stat kan blive selvstændigt Distrikt med dette Antal Medlemmer som Minimum.

Jeg anser det paa Forhaand som givet, at Distrikts-Konventioner er alt, hvad der naas ved en Referendum-Afstemning, og Sagens Venner, saavel som det Udvalg, der udsender Referendum-Forslaget, gør vel i ikke at prøve paa en Forandring af det nuværende Administrations-System. Men simpelt hen holde sig til blot Distrikts-Konventionerne.

Det kan i Forslaget paalægges den ældste Loge i Distriktet at vælge Mødestedet og dens Repræsentant, at aabne Konventionen til Forhandling, hvorefter Konventionen selv vælger sin Ordstyrer og Sekretær og fortsætter med Behandlingen af de fra Distriktets Loger indbragte Forslag. Paa Konventionens sidste Dag opgøres Delegaternes Rejseudgifter og Dagpenge, og Sekretæren sender den specificerede Opgørelse til Oversekretæren, som foranlediger, at Beløbet af Generalfondet refunderes til Distriktets enkelte Loger.

Derved undgaas Valg af Distrikts-Kasserer osv. Delegaten eller Logen kan selvfølgelig let afholde disse forøvrigt smaa Udgifter forløbig.

Da Dansk Brodersamfunds Garantifond jo vil vokse ret betydelig, kan det paalægges Distrikts-Konventionerne at anvise Muligheder for sikker Anbringelse af Midler indenfor Distriktets Omraade.

Dette til Overvejelse for rette Vedkommende.

———ooo———

Uglen kan bestilles paa Miss V. Platz' skandinaviske Fæstekontor, 618 North 16th Street, Philadelphia. Dampskibsbilletter til alle Linier med fri Rejse til New York.

Bemærkninger vedrørende Distrikts-Konventionerne.

I Januar-Heftet af Uglen har Hr. E. C. Bunck skrevet en udmærket Artikel om Distrikts-Konventioner, og naar han skriver, at dette er Dagens vigtigste Spørgsmaal, saa har han truffet Hovedet paa Sømmet, thi kun gennem disse (Dist. Konv.) kan vi gøre os Haab om at faa vedtaget gode og tidssvarende Love, saavel for Assurancen som for Samfundets indre Arbejde.

Jeg forstaar godt Brødrenes "Hængenved" det gamle System, fordi D. B. S. er vokset op under dette og i de forløbne 30 Aar har gjort en Fremgang, som ingen anden dansk Forening udenfor Danmarks Grænser; men det maa jo dog være indlysende for enhver, at de Regler, som var gældende for 30 Aar siden i en Forening paa et Par Hundrede Mand, ikke er tidssvarende nu for vort store Samfund, som jeg haaber forinden næste Konvention maa tælle 25,000 Medlemmer.

Der er af Overbestyrelsen udnævnt en Komite til at samle og udarbejde et Forslag, som efter at være godkendt af den eksekutive Komite, af denne vil blive udsendt til Referendum-Afstemning i Logerne i Aaret 1912, og jeg har Grund til at formode, at det bliver en Anbefaling af Distrikts-Konventioner (ikke Loger) uden nogen lønnet Bestyrelse og uden nogen som helst Bogføring udover Konventions-Forhandlingerne.

Paa den Maade forbliver vor Arbejdsmetode indenfor Samfundet uforandret, idet de underordnede Loger vedbliver at staa i direkte Forbindelse med Overbestyrelsen, og de Fordele, vi vil høste, bliver mangfoldige; men da det vil optage for megen Plads her i Bladet at forklare det udførligt, vil jeg blot i Korthed omtale de vigtigste Punkter.

For det første bliver det en Besparelse af circa to Tredjedele af, hvad en af disse store Konventioner koster, selv om den afholdes i en af de centrale Stater; dernæst kunde der som allerede bemærket, blive udført et langt mere tilfredsstilende Arbejde end under det nuværende System, og dette er sandelig en Nødvendighed, dersom Samfundet skal vedblive at gøre Fremgang.

Ogsaa for Agitation vilde det være et udmærket Middel, da de lokale Blade vilde omtale en saadan Begivenhed som en Brodersamfunds Distrikts-Konvention, og det vilde blive diskuteret Mand og Mand imellem. Ligeledes paa det sociale Omraade vilde det være af meget stor Betydning, da det nem-

lig aldeles sikkert vilde drage Brodersamfundets Folk fra en stor Omegn til disse Pladser, hvor Konventionen var samlet, dels for at overvære Møderne og dels for at stifte Bekendtskaber med tilrejsende Brødre. Der bliver jo i Almindelighed arrangeret selskabelige Sammenkomster ved saadanne Lejligheder, og d e r vilde Folk fra hele Distriktet mødes og paa den Maade ligesom komme til at staa i nærmere Forbindelse med hverandre.

Hvis der findes en eneste Delegat, som vil sige, at Konventionen i Fresno svarede til hans Forventninger, saa skulde jeg ønske at gøre hans nærmere Bekendtskab, for endnu har jeg ingen truffet. Jeg haaber, det bliver den sidste af den Slags Forestillinger, der afholdes i Brodersamfundets Navn; men naar vi i 1915 atter vælger Delegater i Logerne, da vælges de til Distrikts-Konventioner, der saa samles som en Slags store Komiteer paa forskellige Egne af Landet og drøfter de indsendte Forslag. Det, som vedtages — eller med andre Ord, anbefales — af disse Distrikts-Konventioner bliver saa indsendt til Forhandling ved Hovedkonventionen, som skal afholdes i St. Paul.

R. PETERSEN.

Delegat fra Ansonia Loge Nr. 81.

———ooo———

Ærede Broder Hurop!

Jeg har læst Artiklen i Uglen angaaende Bro. Jørgensens saakaldte Valg til Overtillidsmand og ligeledes bemærket Opfordringen om mine Anskuelser i den Sag.

Den letteste Maade at frembringe min Mening desangaaende er at hidsætte følgende Protest fra min Loge, Enighed Nr. 18 i Chicago, og som ved vor sidste Generalforsamling blev beordret tilsendt den Eks. Komite.

Chicago, Ill., 13de Dec. 1910.

Ifølge den af vor Delegat til Fresno-Kontionen Bro. H. Thuesen afgivne Rapport angaaende hans Valg til Stedfortræder for Bro. Jørgensen som Overtillidsmand, og de derpaa følgende Oplysninger, nemlig: At Bro. Jørgensen i k k e blev lovlig valgt paa Konventionen, grundet paa fejl Optælling af Stemmeantallet, men dog alligevel nu, af den Eks. Komite indenfor Overbestyrelsen erklæres for berettiget til Embedet — har Enighed Loge Nr. 18 besluttet paa sit sidst afholdte Møde, Tirsdag den 13. Dec. 1910, at indsende en Protest mod ovennævnte Fremgangsmaade, som næppe helt kan billiges og opretholdes som korrekt og retfærdig mod Bro. Tuesen, hvis hele Standpunkt i denne Sag vi samtidig støtter.

Vi vover at hævde, at ifølge vor Konstitution er en Stedfortræder valgt, ikke for Personen, men for Embedet, hvilket bevises deraf, at dette Valg er separat, hvoraf følger, at naar en Vakance indtræffer, træder den lovlig valgte Stedfortræder i Embedet, uanset om Forgængerens Valg var lovligt eller ej.

Vi tør endog sikkert paastaa, ifølge kompetent juridisk Vejledning, som Bro. Thuesen paa egen Haand har sikret sig, at Bro. Jørgensen i k k e var lovlig valgt til Overtillidsmand paa Konventionen, og er det vor Mening, at Byrden af at bevise eller rettere modbevise det her omtvistede Valg ikke burde hvile paa Bro. Thuesen, men at Samfundets Overpræsident, for at afvæbne alle fremtidige Spørgsmaal af samme Art, som maatte opstaa, burde have sikret sig en Kendelse fra Staten Nebraskas Tribunal, hvorunder vore Love sorterer, og ikke paa en løs afgivet Mening af vor juridiske Konsulent uden videre erklære Bro. Jørgensens Valg for gyldigt.

Dette Skridt vilde have afgjort Sagen tilfredsstillende for alle Parter og vilde kunne være foretaget uden nogen stor Bekostning for vort Samfund.

Vi agter ikke at betvivle den Eks. Komites Oprigtighed i kun at have vedtaget, hvad ifølge d e n s Anskuelse og Syn paa Sagen forekom den rigtig, men vi kan ej heller undlade at protestere mod, at denne vigtige Sag, af Hensyn baade til Bro. Jørgensen, som vi ved IKKE blev lovlig valgt, og Bro. Thuesen, hvis Valg som Stedfortræder var kompetent, ikke fra Begyndelsen blev behandlet paa en saadan Maade, at hver af Parternes Rettigheder tilfulde er konstateret, uden at der burde paahvile nogen af de her interesserede Brødre nogen Byrde, om et saadant Skridt foretoges.

Med Forsikringen om vore bedste Ønsker for Brodersamfundets Vel og Overbestyrelsens fremtidige Arbejde, forbliver vi etc. etc.

HARTVIG RASMUSSEN, Præsident,
CARL NIELSEN, Sekretær.

Bro. J. Michaelsen, Oversekretær,
Den eksekutive Komite, Omaha, Nebr.

Til denne Protest af Loge Nr. 18 gav den Eks. Komite samme Kendelse, som den allerede havde givet til undertegnedes Protest tilsendt den ved Eks. Komites Møde i Omaha den 5te Dec. 1910, og er saalydende:

"I Betragtning af, at der ikke var nogen Protest den Gang, Bro. Jørgensen blev erklæret lovlig valgt af Konventionen, og at der ej heller var nogen Protest den Gang, han blev indsat i Embedet, er han i Følge vor Formening berettiget til Embedet."

— Altsaa! Den Eks. Komite nægter ikke, at Bro. Jørgensens Valg var ulovligt, men finder paa Grund af den "technicality," at der ingen Protest blev gjort ved Konventionen (hvilket jo var en Umulighed, da vistnok ingen af de faa tilstedeværende Delegater havde opdaget Fejlen), saa finder den, at han er berettiget til Embedet. — Med andre Ord, han er berettiget ulovligt. —

Uden Tvivl agter Bro. Jørgensen at fortsætte i Embedet, grundet paa den Kendelse, som den Eks. Komite har afgivet, for de fleste af os, meget misvisende. Og man tør vel forudsætte, at den ærede Overpræsident og de andre Eks. Komite-Medlemmer, som afgav deres Stemmer med ham i den Sag, antog mig for en for god Brodersamfundsmand til at ville hævde min Ret videre, og ansaa det for det letteste ud af dette Dilemma at give ovenanførte egenmægtige Kendelse.

Med særdeles Agtelse og broderlig Hilsen,

H. THUESEN.

———ooo———

Ifølge mine Anskuelser tror jeg, at Uglens Dansk Brodersamfunds Afdeling er et godt Skridt fremad, baade for Bladet og for Brodersamfundet; dog tror jeg, at de forskellige Brødre, som allerede har udtalt sig, og som senere hen fremsætter deres Meninger, burde først at overveje Samfundets gode Sider, før de udtaler deres private Anskuelser. Med dette Formaal for Øje skal jeg tillade mig at bemærke, at selv om og der var mange Ting ved Fresno-Konventionen, som jeg personlig ikke syntes om, vil vi som et forenet Samfund vist i Fremtiden erkende, at Hovedpunkterne i det væsentligste blev vedtaget for Alles Bedste.

I de kommende fem Aar skal det nok vise sig, at det bedste, som kunde gøres ved Assurancefondet, blev gjort. Havde vi fastsat en Skala paa 12 "assessments" om Aaret, kunde vi aldrig have ventet nogen stor Tilvækst i Samfundet, men som det nu er, kan vi vente at gaa fremad med raske Skridt og tilbyde de Unge noget, som de med Velvilje vil modtage, og saa længe vi laver Love, som vil holde Gennemsnitsalderen nede, er der ingen rettænkende Mand, som vil sige, at vort Samfund staar i Fare, især siden vi sætter de 25 Procent i Garantifondet. Lad os i k k e altid sige og gøre som Rhoboam: lægge tungere Byrder paa de fortrykte Skuldre end, hvad der er nødvendig, men lad os handle og tale med Forstand. Og om Garantifondet bliver behandlet rigtigt, og de Unge og Kraftige tagne med, vil vi i 1915 vise en betydelig Fremgang paa alle Omraader.

Lad os arbejde fremad, huskende paa, at ingen Mand, som har lagt Haanden paa Ploven og vender sig tilbage for at kaste Smuds, er værdig til at kaldes en Broder.

JUEL KJÆR.

Nogle Uddrag af de Rapporter, som forelaa paa Konventionen i Fresno.

Af F. HUROP.

Forud for Konventionen blev Dansk Brodersamfunds Regnskaber underkastet et Eftersyn af en af Brodersamfundet antaget "expert" (Revisor) John M. Gilchrist, assisteret af Harvey Chestnut, Examiner for "The Insurance Commissioner" af Nebraska.

De nævnte Herrers Rapport er meget favorabel — og vistnok med Rette — for Oversekretæren J. Michaelsen og Overkassereren Rolf Rasmussen.

Af Rapporten fremgaar følgende:

Assurancefondet

ejede den 30te September 1906..	$ 13,819.59
Indbetalte Assessments	414,306.62
..	$428,126.22
Udbetalt ved Dødsfald og overført til Garantifondet	409,222.28
Beholdning 22. Sept. 1910.....	$ 18,903.94

Garantifondet.

Beholdning 30. Sept. 1906.....	$ 3,385.92
Indtægt	108,641.59
	$112,027.51
Udgifter	108,013.77
Beholdning 22. September 1910..	$ 4,013.74

Obligationsfondet.
(Invested Funds.)

Beholdning den 30. Sept. 1906....	$ 34,500.00
Indkøbte Obligationer (Bonds) i Tiden 30. Sept. 1906 — 22. Sept. 1910	104,900.00
	$139,400.00
Salg af Obligationer i samme Tidsrum	40,700.00
Beholdning 22. Sept. 1910.....	$ 98,700.00

Fortegnelsen over de Garantifondet tilhørende Obligationer lyder saaledes:

Bonds		
Eagle Grove, Iova.....4½	pCt.	$11.500
Elmwood, Wisconsin.....5	pCt.	4,500
Jackson, Michigan 4	pCt.	5,000
Seattle, Washington 4½	pCt.	5,000
E. Grand Forks, Minn.....5	pCt.	10,000
Fort Pierre, South Dakota..6	pCt.	10,000
Akron, Iowa 5	pCt.	5,000
Kelley, Iowa 5	pCt.	3,000
Coulter, Iowa 5	pCt.	2,700
Omaha, Nebraska 4	pCt.	24,000
Omaha, Nebraska 4½	pCt.	18,000
Obligationernes Paalydende	$	98,700

Specielt Fond.

Indtægt .....$	859.50
Udgift	549.30
Beholdning 22. Sept. 1910.....$	310.20

Generalfondet.

Indtægter.

Beholdning 30. Sept. 1906.....$	7,855.44
Ny Medlemmers Optagelse.....	8,497.00
Hoved-Skat	88,574.50
"Certificate fees"	551.39
Rente-Indtægt	2,171.56
"Supplies"	5,440.08
Lejeindtægt	64.00
Forskellige Indtægter	11.75
	$113,165.72

Udgifter.

Begravelseshjælp .....$	14,700.00
Sygehjælp (Paragraf 3, 5. Afd.)..	2,707.00
Ny Logers Oprettelse	711.00
Overbestyrelsens Løn	16,586.89
Overbestyrelsens Rejseudgifter ..	1,993.84
Insurance Department fees.....	126.50
Kontorleje	1,885.00
Tryksager og Skrivemateriale...	4,832.13
Porto, Ekspres, Telefon etc.....	2,654.58
Konventionen i Council Bluffs...	11,402.13
"Supplies," etc.	2,299.50
Retsgebyrer (legal expenses)...	2,618.91
Bond premiums for Overbestyrelsen og Banken	1,833.40
Forskelligt	568.49
Udgifter ialt .....$	64,919.37
Beholdning 22. Sept. 1910.....	48,246.35
Balance .....$	113,165.72
Den forrige Overkasserer Chr. Eskildsen havde et Underskud paa.....$	18,701.56
Deraf er tilbagebetalt	9,897.65
Den 22de Sept. var endnu ikke dækket .....$	8,803.91

Brodersamfundet har overtaget Eskildsens Ejendomme i Florida, men hvor meget de vil indbringe ved eventuelt Salg, kan ikke siges. Ved Stenslands fallerede Bank i Chicago har Brodersamfundet lidt et Tab af ca. 1000 Dollars.

* * *

Som det vil ses af Generalfundets Regnskab kostede Konventionen i Council Bluffs 1906 $11,402.13. Konventionen i Fresno kostede $28,625.95; deraf medgik til Delegaternes Rejseudgifter og Dagpenge $27,760.60. Da der var mødt 256 Delegater, saa har Udgiften pr. Delegat været $108.44.

At Beløbet ikke blev større, skyldtes at der fra Overbestyrelsens Side var arbejdet godt for at opnaa Rabat hos Jærnbaneselskaberne.

Vi skal senere give en Fremstilling af Logernes Ydelse af Syge- og ekstra Hjælp.

PIANOS

That Possess Enduring Qualities

Each of the famous makes of Pianos shown in our stores is of established reputation.

You are assured of full and honest value in quality and service if you purchase here, because the guarantee of the manufacturer as well as our own is back of every sale.

An exclusive advantage offered you here is that we will agree to exchange at any time within three years a Piano bought from us for a STEINWAY, allowing you all you have paid on the purchase price of the other.

Moderate terms if desired.

Sherman, Clay & Co.

Player Pianos of All Grades — Steinway and Other Pianos

Victor Talking Machines

1044 I STREET — FRESNO, CAL.

BREV FRA SAN FRANCISCO.

(Almindelige Betragtninger. — Læg og Læge. — En Konference paa "Biens" Kontor — Sofus, John og Rasmus. — Udstillingsideer. — Hvorledes vi kan faa et billigt Alderdomshjem og en mønsterværdig Ladegaard.—Fra $1000 til fire Bits; Danskerne river sig ikke. — Dansk Bondegaard i Sanddynerne.

Kære Ugle!

Det synes mig, dine Ugleskrig bliver noget svage; der er ikke det rigtige F u t i dem! Er det, fordi Uglen har bygget sin Rede saa langt borte fra det store pulserende Hverdagsliv? Eller er det bare Livslede, hvad vil du dog ogsaa i saadan en lille Rosinby som Fresno, hvor de allesammen vil være Highmonkeymonks? Du kan da ikke ha' opslidt Kløerne allerede. Hvad er der i Vejen med Energien. Frisk Mod, Antonius — du har endnu det værste tilbage!

Du vil maaske svare mig: Hvad er der at tude om? Konventionen er nu en Saga blott, Alfred Jørgensen har været i Omaha i Egenskab af omstridt Overtillidsmand, har efterset Regnskaberne og har erklæret, at det hele er i Orden.

John Larsen er taget til Naade som Redaktionssekretær ved Bien og faar som saadan Lov til i Ny og Næ at fremkomme med sine filosaafiske og hwiddenskavelige Afhandlinger, som ingen forstaar; f. Eks. da han fik Lov at indrykke to Spalter, hvori han spørger, hvad Dr. Kjærbye egentlig mener med en Frase som den "danske Folkeaand". Hvorfor svarer Doktoren mig ikke? spørger John. Tingen er, at Doktoren vil ikke indlade sig paa en Polemik med en læg Mand. — Doktoren er Akademiker!!

Jeg var i Besøg paa Biens Kontor, da sidste Nummer af Uglen blev bragt ind af Postbudet. Først grabbede Hr. Hartvig den og gennemløb den. Saa udbrød han: A l d e l e s i n t e t ! Saa tog Hr. Larsen fat paa den og slugte begærlig Indholdet, hvorpaa han udbrød: A l d e l e s i n t e t i dette Nummer, — kun Gustav Nielsens om et forspildt Liv, om et tabt Ideal, et af Gustavs pessimistiske Anfald. For Resten synes jeg, det var uhøfligt baade af Hr. Larsen og Hr. Hartwick saaledes at fordybe sig i Uglen, naar de har Fremmede, ydermere da det kun er saa sjældent, at jeg nu til Dags faar Lejlighed til at aflægge Besøg paa et Aviskontor.

Hr. Hartwick hilste paa mig med et forbindtligt Smil, men der var et øjensynligt Skaar i hans Glæde, da jeg fortalte ham, at jeg ikke kom for at betale min Subskription til Bien, men for at bede om Henstand, eller om jeg mulig kunde blive ansat ved Bien til at skrive Redaktionsartikler. Men da jeg havde fremført mit Ærinde, blev der dødstille paa Kontoret. Hartwick skævede til Larsen og Larsen til Hartwick, men ingen af dem havde noget Svar. Endelig overkom Hartwick sin Betuttelse og begyndte saaledes:

— Mn kære Johansen. Bien er et Familieblad; det har altid været vores Opgave at redigere det som et konservativt Blad, og derfor tør jeg ikke indlade mig paa at engagere nogen, der muligvis turde kalde en Tyv en Tyv — du ved nok, hvad jeg mener, Johansen; det vilde skade vores Abonnentliste; og synes du ikke, kære Johansen, at Bien er saa pænt et Blad, som findes her paa Kysten?

— Jo, næst efter Uglen, fik jeg indført meget sagtmodig; min Begejstring efter at forfærdige Redaktionsartikler dalede næsten til Frysepunktet. Jeg skævede til John; han sad i sin Stol med begge Hænder i Lommerne, Benene udstrakt, Maven fremskudt, og et bredt, fedtet Grin paa sit Ansigt. Saa siger John:

— Hr. Hartwick, tillader De, at jeg tager Hr. Johansen under Behandling?

— Saa gerne, Hr. Larsen!

— Hør, Johansen, siger saa John. Jeg har kendt dig i mange Aar og ved, at du er i Besiddelse af stor Frækhed. Har du glemt, da jeg i sin Tid kørte dig til Vands saa grundig i Pacific Skandinav — saa grundigt, at du ikke vovede at tage til Genmæle. Du blev udtømt ligesom nu Doktor Kjærbye, og krøb ind i dit Sneglehus. Jeg forstaar ikke, at du tør vove at fremkomme med en saadan Anmodning som at blive ansat ved Bien for at skrive Redaktionsartikler. Du e r fræk! Hr. Hartwick, lad os smide ham ud.

— Men Gud dog, siger Hartwick; Johansen har jo ikke gjort noget, og hvis vi beder ham om at gaa godvillig, saa tror jeg nok, at han vil gaa.

— Meget muligt! svarer John. Men det vilde have større Effekt, hvis vi smed ham ud, og det vilde ikke skade Abonnementslisten.

Nu var jeg næsten grædefærdig; det løb mig koldt ned ad Ryggen, og jeg bad en stille Bøn om, at det kun blev ved Truslen.

— Hr. Hartwick, fik jeg endelig sagt; jeg har den første Artikel her i min Lomme.

De blev begge meget interesserede og forlangte at se mine litterrrrære Produkter — næsten lige saa ivrige, som da Postbudet bragte Uglen.

— Faar jeg fem Dollars for den? spørger jeg Hartwick.

— Næ, næ!

— Faar jeg en Kvittering paa, at jeg har betalt Bien til Dato?

— Nej, nej! er du bleven gal, Johansen; vi — Bien — betaler aldrig for noget; men lad mig læse det igennem, og hvis det er skrevet saaledes, at Bien kan være bekendt at trykke det, og hvis Artiklens Indhold er saaledes, at Biens store, intelligente Læsekreds læser det med Interesse, ja, saa vil vi optage det gratis.

— Lad mig se det Stof, siger Larsen.

— I kan gaa Fanden i Vold, begge to! plumpede det ud af mig.

— Hvad handler den om? Vi kan ikke saadan købe Katten i Posen.

— Den handler om Udstillingen, siger jeg.

— Hvilken Udstilling? hvad mener du?

— Vel, var det ikke Bien, der sidste Som-

mer "advokerede" den Pan-amerikanske Udstilling i San Francisco i 1915. Selv Uglen gik med paa den og slog med høje Skrig til Lyd for Sagen, og saa paatog Bien sig at interview alle de prominente Danske.

Første Interview—James Madison: Ja, Udstillingen vil uden Tvivl blive til en Velsignelse for Kalifornien. Vi maa rejse en Pragtbygning for Danmark, hvor Danmarks Kunst kan komme til sin Ret.

Jacob Petersen: Jeg tror, at Udstillingen burde finde Sted i San Francisco, og vi Danske burde deltage.

Sillesen: Ja, vi kan jo sagtens faa bygget et Hus, som vil blive en Pryd for Nationen.

Der var mange flere Interviews, som jeg ikke gider omtale; endnu kun eet:

Min gamle Ven Birch: Ja, saagu! hvad skal man sige til Sagen. En Bygning maa vi have, og saa burde den bygges solid, saa at den, naar Udstillingen er færdig, kunde omdannes til et Alderdomshjem for gamle trængende Danske her paa Kysten. Mon det nu var Birchs bidende Ironi, eller havde han paa Fornemmelsen, at Danskerne, efter at de faar bygget Kunstpaladset, saa er færdige til Ladegaarden?

Imens tegnede de amerikanske Rigmænd sig for store Summer, og i kort Tid var der blandt dem tegnet syv og en halv Millioner Dollars.

Hver Dag gennemløb jeg Listen over Navnene paa de ædle Givere. Først paa Listen kom de, som tegnede sig for Tusinder, saa de, som kun havde Raad til at give Hundreder, og saa alle $10—$5—$1 og ned til fire Bits. Forgæves spejdede jeg efter de danske prominente Navne. Men ak! ikke en Døjt. Ja, tænkte jeg, saa gik den Udstilling i Hundene — i det mindste det danske Kunstpalads.

Og nu vil jeg spørge: hvad er der gaaet af hele Danskheden? Naar ikke en Gang en eneste af dem, der lod sig interview, havde saa megen Interesse for Sagen, at selv den mindste Skærv kunde afses til Øjemedet. Var det kun hot air, tomme Lyde, udsendt i Egenskab af en billig Reklame, eller var det Skrækken for at blive indlagt paa Hr. Birchs projekterede Fattighus, der afholdt alle disse Prominente fra at støtte Sagen i Daad?

Og nu, kære Ugle og alle dansktalende over hele Landet; hvad skal vi saa opriglig talt med et Kunstpalads? Lad os dog se paa Sagen med aabne Øjne. Forstaar vi, som lever her i Kalifornien, os rigtig paa Kunst? Har nogen af os faaet vor Kunstsans uddannet saaledes, at det blev en Nydelse for os? Og vilde denne Nydelse erstatte det forholdsvis store Arbejde, Udførelsen af en saadan Plan vilde medføre? Den oprigtige Dansker maa absolut svare nej.

— Nej, lad os lave et Stykke dansk Landskab — en Smule Alhede med Klitte og Marehalm, med Lyng og Gyvel. Med Vesterhavets Susen (selv om det blev Stillehavets) — og vi kunde af San Franciscos Sandklitter fremtrylle en dansk Bondegaard af Bindingsværk, med Straatag og Storkerede, med Grøftevold og Hasselhæk, med Kløvermark og Eng — med Kjerne staaende i Græsset efter Knæ, med Avlsredskaber og Centrifuger, med Lammets Brægen og Svinenes Grynten, med den danske Bondemands joviale Velkomsthilsen, med gammelt Øl og dansk Smørrebrød — og Landskabet vilde være fuldkomment og i sig selv et Kunstværk, som vi næsten alle forstod; thi Majoriteten af os stammer jo fra saadanne Omgivelser, selv om vi frivillig eller tvungne af Omstændighederne er blevne omplantede i andre Livsforhold.

Nu, da Regeringen har bestemt, at Udstillingen skal finde Sted i San Francisco — lad os nu tage fat. Og lad det blive en dansk Bondegaard og ikke et Kunstpalads, senere omdannet til et Fattighus.

RASMUS JOHANSEN.

TRÆBEN.

(En uartig Historie fra "Ekstrabladet.")

— Onkel, siger min Niese — den fjortenaarige — og maser ind til mig og er lige ved at dø af Grin, kender du den?

— Det gør jeg sikkert!

— Jamen, Onkel, hvorfor tror du?

— Fordi de fleste uartige Historier er meget ældre end du og jeg tilsammen.

— Jeg tror nu ikke, du kender denne her; jeg hørte den i Skolen af Ellen, hun sa', den var helt ny!

— Sig mig, min Pige, bestiller I ikke andet end at fortælle uartige Historier i Skolen?

—o—o lidt, ligesom paa Børsen, siger Ellen. Men nu skal du høre Historien.

— Ja, men sluk saa Lampen, ellers rødmer jeg.

— Nej, Onkel, saa slem er den ikke! Det var hende med de to Træben, du nok kender fra Gaden, hun skulde paa — ja — paa — W. C. en Aften!

— Hum—um!

— Men der, hvor hun bor, har de ikke W. C., og saa maatte hun ned i Gaarden!

Og saa varede det maaske for længe, inden hun naaede . . . .

— Nej! Sletikke! Men disse her to Træben, forstaar du, de stak jo lige ud i Luften, og saa kunde Døren ikke lukkes. Og saa midt i det hele kommer Viceværten hjem, og han havde faaet lidt for meget at drikke!

— Hum—um!

— Satans! siger han, nu er der nogen, der ikke har lukket Døren, og gaar hen for at smække den i, men i det samme opdager han Træbenene! Næ! siger han, det er dog det stiveste, saa har de oven i Købet kørt Trækvognen derind! Saa vender han sig om og ta'r et rask Tag i Haandtagene og kører "Trækvognen" paa Plads!

— Ja, men — — —

— Satans saa den skri'er, jeg maa huske at smøre den i Morgen! sa'e han, da han gik.

— Ja, det var vist nødvendigt.

ENUMCLAW, WASH.

hører hverken til "Metropolitanerne" eller til "Ravnekrogene." Det er en lille voksende By paa Vestsiden af Cascade Mountains og Nabo til Bjærgene Mount Rainier og Mount Tacoma. Det er nu i Grunden eet og samme Bjærg, men i Seattle holder man haardnakket paa Navnet Rainier, hvilket nok var Navnet paa en Franskmand, som i længst forsvundne Tider var saa heldig at opdage denne Perle af et Bjærg, og som derved blev Aarsagen til, at hans Navn bevares gennem Tiderne. Tacoma er det indianske Navn paa Bjærget og har altsaa Aldershævd. Her i Enumclaw kalder vi det skiftevis Rainier og Tacoma, nærmest for at bevare et venskabeligt Forhold til begge de store Byer ved Sundet. Vi ligger jo ogsaa midt imellem disse to Stormagter og maa lig smaa Folk tækkes begge.

Det er en Selvfølge, at man i Byen Tacoma ligesaa stivsindet holder paa, at Bjærgets Navn er Tacoma.

Der findes i begge Byer meget skarpsindige Jurister, og de er villige til, naturligvis mod et meget passende Honorar, at forsvare henholdsvis Rainier og Tacoma. Nu er der uheldigvis ingen Bestemmelse i U. S. Konstitution, som passende kan anlægges som Grundlag for en Dom. En Referendum-Afstemning er heller ikke forudsat, saa vi staar fuldstændig hjælpeløse og maa søge at afgøre Sagen ved et Kompromis.

Hvis den Mand er levende endnu, som opfandt "Kompromis," burde han slaas til Ridder af Danebrog eller muligvis udnævnes til "Gehejmekonferensraad," thi han har gjort Verden mere godt, end alle andre af Verdens Vismænd tilsammen.

Maa vi foreslaa et "Kompromis," efter hvilket man i Fremtiden kalder det "elskede omstridte" Bjærg for

Enumclaw,

saa er alle Parter, ogsaa vi, fornøjede. Seattle og Tacoma har jo saa meget stort i Forvejen, men vi, vi savner "noget stort," saa lad os faa Bjærget. Noget stort og noget kønt er Bjærget i alle Tilfælde; den syv Tusind Fod høje Snekuppel løfter sig majestætisk op over alle sine Omgivelser, og dunkel-grønne Skove danner et Bælte rundt dets Sider og Fod. Det hele skaber et for Beskueren uforglemmeligt Billede. Højden angives til femten Tusind og tolv Fod.

Bjærget er Enumclaws Barometer. Naar vi om Morgenen har gnedet Søvnen af Øjnene og ser den gamle Gubbe stikke sit snehvide Hoved op i den klare, blaa Ether, saa ved vi, der venter os en fin og behagelig Dag, hvad Vejret angaar. Men har han anlagt sin Taagehue eller skjult sig i Skyernes graa Slør, saa ved vi, at det er forsvarligt at anlægge Regnfrakke eller Paraply.

Enumclaw selv anses for at blive et af Indlands-Knudepunkterne for Vestens Handel og Transport. Vi har i mange Aar kun haft Forbindelse med Omverdenen ved Hjælp af Northern Pacific R. R.; nu har Chicago, St. Paul, Milwaukee R. R. Company ført en ny Bane herind og bygger en Jærnbanestation, der er større og finere end adskillige større "towns' kan rose sig af.

Vi har Sav- og 'Shingle"-Møller, og fremfor alt et stort Opland for Agerbrug. Vi har saa godt som alle Nationaliteter repræsenteret her, men Danskerne er vistnok den mest repræsentative. Vi har Andelsforetagender, der naturligvis, havde jeg nær sagt, ledes af Danskere. Vi Danske har vor egen Forsamlingsbygning og har af og til Fornøjelsen af at høre tilrejsende Landsmænd i Tale, Sang og Musik.

Hr. Carl Hansen (Tyler), der nu har bosat sig i Tacoma, var her fornylig og læste op, baade af sine egne og andre Forfatteres Værker. Hr. Hansen er en af de bedste danske Oplæsere, vi har og følgelig var her baade fuldt Hus og Bifald.

Ugen efter havde vi Hr. Johannes Herskind, hvis Sang og velvalgte Repertoire bragte ham stormende Klapsalver. Ved begge Lejligheder assisterede den danske Pianist Paul Engell fra Tacoma. Hans overlegne Evne til at behandle et Piano, gav ham en fortjent Andel i Tilhørernes Bifald.

Vi er saa smaat ved at glide ud af Nybyggerlivets Stadier og ind i de mere prominente Byers Form for Selskabeligheden.

Hvor mange Foreninger, vor By har, maa jeg skam sige, jeg ikke ved, men der er mange, om man end maa betænke sig paa at føje til: "og store er de alle."

Men vi har dem: "Masons," "Odd Fellows," "Maccabees," "Knights of Pythias," "Modern Woodmen," "Eagles," "Red Men," "Ben Hur," 'Eastern Star," "Pokahontas," "Rebekka," "Grange," "Brodersamfund," Søstersamfund," "Kvindeforening," to "Gymnastikforeninger," hvoraf den ene for unge Piger (Danish and American.) Vi har to Aviser, tre Skoler og fire Kirker, hvortil knytter sig et lille Dusin af ekstra Foreninger.

Uglens Læsere vil altsaa se, at det selskabelige Liv ikke forsømmes. Det industrielle Liv florerer ved Hjælp af de barkede Næver og vil forhaabentlig bringe Enumclaw til Fronten.

Med Tak for Optagelsen Deres

Dansk-amerikanske Enumclawer.

I NÆSTE NUMMER!!!!

Vi skal i næste Nummer nærmere omtale en lille Pjese "The American Scandinavian Society," skrevet af Frk. Hanna Larsen.

———"Greenhorns," en Artikel, der omhandler, hvorledes ny Emigranter, der ligesom har samlet al deres Styrke til en Kraftprøve i det ny Land, tit falder sammen, fordi de havner hos "den kære Familie" herovre og opdager, at de kun har "holdt Flyttedag."

———"Ledige Farme i Staten New York."—En læseværdig Fremstilling af Aarsagen til de mange ledige Farme der.

"Dansk-Amerikanere paa Besøg hjemme," en Henstilling til Turistforeningen om at tage sig lidt af Frænderne herovrefra og vise dem, hvad vi har i Danmark udover Slægt og Selskabelighed — noget af det, der faar en Danskers Hjerte til at banke.

———D. B. S. Inddeling i Distrikter. Af C. Nielsen, Bridgeport, Conn., Sekretær for den Komite, som har faaet til Opgave at udarbejde Forslag om Inddelingen.

———En Historie af Nikotin, beskrivende det dansk-amerikanske Blad "Stillehavsstjernens" dødelige Afgang.

———BROBYGNING OG STUDENTERSANGERNES BESØG.

———Os. osv. Hold Uglen! Ind paa de ny Spor! Støt Fremskridetet!

Salærer forhöjede hver Maaned

Hvis der er noget, der mere end andet beviser Sranton Internationale Korrespondance-Skoles Evne til at forhøje Gagerne for daarlig betalte, men ambitiøse Mænd og Kvinde — forhøje DERES GAGE — saa er det det maanedlige Gennemsnitsantal af 300 Breve, skrevet FRIVILLIG af Studenter, der fortæller om, hvorledes de fik deres Løn forhøjet og Stilling forbedret ved I. C. S.'s Hjælp.

DE bor ikke saa langt borte, at I. C. S. ikke kan naa Dem. Forudsat at De kan læse og skrive, behøver Deres Skoleuddannelse ikke at være saa mangelfuld, at I. C. S. ikke kan hjælpe Dem. Deres Stilling er ikke af den Slags, at I. C. S. ikke kan forbedre den. Deres ledige Tid er ikke saa begrænset, at den ikke skulde være stor nok til, at De kan tilegne Dem en I. C. S. Uddannelse. Deres Midler er ikke saa smaa, at De ikke har Raad dertil. Deres Livsstilling er ikke saa fremskudt, at I. C. S. ikkekan gøre Dem bedre i Stand til at udfylde den. Deres Løn er ikke saa stor, at I. C. S. ikke kan forhøje den. Hvis De vil vide, hvor let det lader sig gøre, da udfyld og send os den nedenstaaende Koupon.

Höjere Lön for dig

Tæl til de tre Hundrede Studenter, der lader høre fra sig hver Maaned, ogsaa dem, der har haft Gavn af vore Kursus, men ikke skriver, og De vil faa en Ide om I. C. S.'s mægtige Evne til at forhøje Salærer.

Hvis De har den mindste Gnist af Ærgerrighed, da ønsker De sikkert ikke at blive staaende ved Deres lave Løn hele Livet igennem. De kan tilegne Dem en I. C. S. Uddannelse i Deres Fritimer. At mærke den hosstaaende Koupon, koster Dem intet og binder Dem ikke paa nogen Maade.

SEND KOUPONEN NU!

International Correspondence Schools
Box 888, Scranton, Pa.

Please explain, without further obligation on my part, how I can qualify for the position, trade, or profession before which I have marked X.

Automobile Running	Electrical Wireman
Poultry Farming	Electrical Engineer
Bookkeeper	Mechanical Draftsmen
Stenographer	Mechanical Engineer
Advertising Man	Telephone Expert
Show-Card Writing	Stationery Engineer
Window Trimming	Textile Manufacturing
Commercial Illustrating	Civil Engineer
Industrial Designing	Building Contractor
Architectural Draftsman	Architect
Chemist	Concrete Construction
Languages (Spanish, French, German, Italian)	Plumbing, Steam Fitting
Banking	Mine Foreman
Civil Service	Mine Superintendent

*Name*_____

*Street and No.*_____

*Ty*_____ *State*_____

Fresno Danske Dramatiske Klub

Fresno danske dramatiske Klub indbyder herved sine Medlemmer til **Fastelavnsgilde** Mandag den 27de Februar Kl. 8 Aften i Jacobsen & Finderups Restauration, 927 I St. Godt Program. Smørrebrød og Øl, Strutterog Fastelavnsboller. Stor klassisk Koncert. Desuden vigtige Sager paa Dagsordenen.

WILLIAM WILDE — Res. Phones: Oakland 7646; Home A-3646

STARBUCK & WILDE, Danske Architekter

Overslag og Tegninger leveres paa Forlangende

Rooms 205, 206, 207, 208 — ALBANY BUILDING

REJS FORNUFTIGT!

Benyt vor Sunset og Sölinie til New York, hvor Forbindelse sker med alle Dampskibslinier til Europa.

Lad os arrangere Deres Reise

PASSAGERAGENT

1013 J ST. FRESNO

CHRIS PETERSEN

DANSK URTEKRÆMMER

Hjørnet af Twenty-fourth og York Sts.

San Francisco, Cal.

DANSKE ÆBLESKIVEPANDER

C. J. Petersen

Dansk Skrædder

FØRSTE-KLASSES ARBEJDE GARANTERES

PACIFIC BUILDING

Market og Fjerde

Rooms 341-345, 3. Etage

San Francisco

UGLEN

Vil

DU!

skaffe 1 Abonnent?

Uglen

koster

50 Cts.

om Aaret.

No. 4 Marts 1911

Uglen

Foregangsblad for dansk-nationale Interesser i Amerika

Udsendte Konsuler

er en Bestræbelse af vort Moderland efter at lære det udrejste danske Folk at kende. Om muligt: genknytte det. Fornemmelig: at finde Midler til Forebyggelse af en fremtidig Udvandrerskares nationale Selvopgivelse. Ligegyldighed med vor Skæbne herovre er aflöst af Interesse, stedse stigende derhjemme, og fra denne Side Havet mödt med en gryende Opmærksomhed, en vaagnende Uro fra dybe Bunde. Og paa den "förste Generation" maa der bygges. *Hvor meget* den har assimileret sig med Amerika, har ingen maalt. Den har *forsaget* mangt for at vinde materielle Fordele, og hvad enten den har vundet disse eller ej, har den maattet stole paa sig selv. *Vind dens Tillid!* Ikke gennem "de Prominente," men ved *direkte Takt.*

Broder Esau.

"HELGA"

AFDELING No. 3 AF DANIA

møder hver Fredag Aften Klokken otte i

FRIENDSHIP HALL

1254 Market Street, tæt ved Larkin Street

San Francisco

M. A. BROWN, Præsident,
N. W. Hjørne af Kearny og Geary.
1429 Rhode Island Street.
THEO. THRANE, Sekr ær,

MARGRETHE LOGE No. 24, D. S. S.

møder den 1ste og 3dje Tirsdag i hver Maaned paa 15th and Market Sts. i Helen Hall.

MRS. G. AMORSEN,
1945 Fifteenth St., S. F. Sekretær.

Det ny ST. WINIFRED HOSPITAL, 1065 Sutter Street, San Francisco; et brandsikkert Hospital for kirurgiske og medicinske Patienter

Dr. Winslow Anderson

Chef-Læge.

KLASSIFICEREDE AVERTISSEMENTER

Apothekere

DANSK APOTHEK—H. B. Christiansen, cand. pharm., Hjørnet af 15th and Market Streets, San Francisco. Telephone Market 1684.

Badeanstalter

NINTH STREET HAMMAM BATHS, Turkish and Russian. Electric Vibratory Massage. Cor. Ninth and Broadway. Henry Holst & Chas. Oatridge, Props. Oakland.

Cigar-Fabrikanter

RED SEAL CIGAR CO., 133 Hartford St., San Francisco, mell. 18th og 19th, Castro og Noe. Tel. Market 232. R. M. Donnelly og C. M. Beck. Ryg RED SEAL.

Cigarforretninger

PALACE CIGAR-FORRETNING OG LOgishus, 661 I Street, Fresno. Carl Andersen, Ejer.

Entreprenører

C. W. HANSEN, Bygnings-Entreprenør, 1986 Mc Allister Street, San Francisco. Bopæl Telefon: West 4639.

Hattemagere

LUNDSTROM HATS—
1178 Market St., 64 Market S., 605 Kearny St., 2640 Market St., San Francisco.

Importører

J. W. PETERSON, Importer of Scandinavian Liquors, 510 Battery, San Francisco. Pacific Coast Agent for Aalborg Taffelakvavit, Tuborg Pilsner, Ringnes Bajerskøl, osv.

Isenkræmmere

S. M. ISING, Hardware, 215 Church St. S. F. Tel. Market 2521. Garden Rakes, Garden Spades, Garden Sets, Garden Hose, Lawn Mowers, Paints, Oils, Kitchen Utensils, etc.

Kaffe og Te

ALFRED TH. JORGENSEN, Bedste Kaffe og Te, Krydderier, fineste Smør. Varerne leveres frit i Oakland, Alameda og Berkeley. 138 Helen St., Oakland. Tel. Piedmotn 1889, Home A-2058.

Læger

HENNING KOFORD, M. D., Physician and Surgeon. Office: Rooms 321-323 1st Nat. Bank Bldg., 14th and Broadway, Oakland. 2-4, 7-8 p. m. Phone, Oakland 5163.

Møbelforretninger

THE AQUARIUM FURNITURE CO., 635 Golden Gate Ave., San Francisco. H. A. Hansen og R. K Larsen, Ejere. Ny og brugte Møbler købes og sælges.

Skomagere

CHAS. ANDERSON, 2172 Market St., San Francisco. Swedish-American Hall. Nyt Fodtøj til alle Brug og alle Priser. Reparationer udføres hurtigt og billigt.

SØRENSEN & HJELTE, SKRÆDDERE, F. A. Hjelte og C. M. Sørensen, 109 Montgomery Street, San Francisco. Telefon: Kearny 2984.

Smede

M. C. HANSEN, SMED OG HESTESKOER. Alt Arbejde garanteres. 1143 F Street. Telefon: Main 875.— FRESNO.

Symaskinefabrikanter

CHARLES PLAMBECK, 590 Valencia St., San Francisco. Før 1915 Mission. Ny og brugte Symaskiner, specielle saavel som Familiemaskiner. Reparationer udføres.

Tandlæger

DR. M. A. BROWN, Chicago Dental Parlors, 5 Kearny Street, Hjørnet af Geary, San Francisco. De skandinaviske Sprog og Tysk tales.

Urmagere og Juvelerere

SORENSEN CO., Inc., Juvelerere og Optikere, 715 Market St. San Francisco, og 2593 Mission St., S. F., ved 22nd. Juveler af alle Slags. Urreparationer med Garanti

Urtekræmmere

FRED FABER, GROCER,
Phone Market 918.
3893 Twenty-fourth Street, San Francisco

Vinhandlere

WM. H. HOHNEMANN, Eureka Valley Whiskey and Wine Co. Eneagent for Dauntless Whiskies. 333-339 Noe St., San Francisco. Tel. Market 1953. Familie Leverandør.

"OKERBLAD"S FAMILIE VINHANDEL. Fred Jacobson, Ejer. 718 Fourteenth St., San Francisco. Telefon Park 5977.

Telephone Douglas 1025 — Carl G. Larsen, Proprietor

Hotel Larsen

(over Tivoli Cafe)

60 Rooms, 50c to $2 per Day — 56 Eddy St.
$3 to $10 per Week — San Francisco

Dr. Adolph Berg

(Fhv. ved det franske Hospital)

LÆGE OG KIRURG

Kontor, 86 Post Street, Hjørnet af Kearny
Timer: 2:30—4. Tel. Douglas 3545

Bopæl, Hjørnet af Geary og Devisadero Sts.
Timer i Hjemmet: 12—2 og 7—8.
Telefon: West 4172

GYLDENDALS BIBLIOTHEK

I dette enestaaende billige Bibliotek findes den bedste norske, svenske og danske Litteratur smukt udstyrede Udgaver.

PRIS PR. NUMMER 35c HEFTET; 75c INDBUNDET.

1. H. C. Andersen, De to Baronesser.
2. — Improvisatoren.
3. — Kun en Spillemand.
4. — Mit Livs Eventyr, I-II.
5. — O. T.
7. Jens Baggesen, Udv. Digtninger.
14. G. Brandes, Fem danske Digtere.
15. Camille Collett, Amtmandens Døtre.
16. Holger Drachmann, Fortællinger.
17-18. Kristian Elster, Saml. Værker, I-II.
20. Carit Etlar, Udvalgte Fortællinger.
21. Carl Ewald, Makra.
23. H. F. Ewald, Ungdomsfortællinger.
24. Johs. Ewald, Udv. Skitser.
25. Fortællinger fra Oplysningstiden af Rahbek, Pram og Tode.
26. G. af Geijerstam, Bogen om Lillebror.
27. K. Gjellerup, Germanernes Lærling
29. Fru Gyllembourg, Fortællinger, I.
30. — — II.
31. J. L. Heiberg, Udv. Digtninger.
32. — Ny Samling.
33. V. v. Heidenstamm, Karolinerne, I.
34. — — II.
35. Henrik Hertz, Romantiske Skuespil.
36. — Tre Lystspil.
37. — Lystspil. Ny Samling.
39. H. P. Holst, Den lille Hornblæser.
40. Henrik Ibsen, Kongsemnerne og Gildet paa Solhaug.
41. B. S. Ingemann, Romantiske Fortællinger.
42. — To Fortællinger.
44. Alex. L. Kielland, Skipper Worse.
45-46. Thomas Lange, Udvalgte Skrifter. I—II.
47. Leonora Christina Ulfeldt, Jammersminde.
48. Jonas Lie, Familien paa Gilje.
49. — Livsslaven.
50. Poul M. Møller, Udv. Digtninger.
52. A. Oehlenschlæger, Udv. Digtninger.
53—54. — Øen i Sydhavet.
56. Fr. Paludan-Mueller, Fire Digte og Danserinden.
57. John Paulsen, Sjødronningen.
58. Henrik Pontoppidan, Skyer.
62. Viktor Rydberg, Vaabensmeden.
63. S. Schandorph, Et Aar i Embede.
64. — Det gamle Apothek.
65. — Skovfogedbørnene.
66. — Smaafolk.
67. — Udv. Fortællinger.
68. Amalie Skram, Udv. Fortællinger
69. Viggo Stuckenberg, "Sol" og "Valravn"
70. Karl af Tavaststjerna, Strenge Tider.
71. Magdalene Thoresen, Udvalgte Fortællinger.
72. Chr. Winther, Fortæll. i Prosa. I
73 — II.
74. — "Fortællinger paa Vers" og "Træsnit"
75. — Romancer og Ballader og Udv. Digte.
76. — Til Een.
77. Yngre danske Digtere, I.
78. — II
80. Vilh. Østergaard, Tyge Brahe.
81. J. Helms, Soldaterliv.
82. Alex. L. Kielland, Sne og Sankt Hans Fest.
83. Fr. Paludan-Muller, Kærlighed ved Hoffet og Tiderne skifte.
84—86. — Iver Lykkes Historie, I-III
87. Emil Aarestrup, Digte i Udvalg.
88. Carl Ewald, Historier.
89. Kr. Jansson, Han og Hun.
90—91. Henrik Ibsen, Kejser og Galiæer. I—II.
92. Alex. Kielland, Garman & Worse
93. Peter Nansen, Fra Rusaaret.
94. Henrik Pontoppidan, Isbjørnen og Lille Rødhætte.
95. Herman Bang, Tine.
96. Alex. L. Kielland, Saml. Novelletter.
97. Holger Drachmann, En Overkomplet.
98. Jonas Lie, Dyre Rein.
99. Clara Tschudi, Eugenie, Frankrigs sidste Kejserinde.
100. Adam Oehlenschlæger, Sankthans Aften-Spil.
101. — Hakon Jarl hin Ríge, Baldur hin Gode og Palnatoke.
102. — Axel og Valborg, Correggio
103. — Stærkodder, Hagbart og Signe
104. Johan Bojer, Et Folketog.
105. Sonja Kovalevsky, Liv i Rusland og Vera Vorontzoff.
106. Carl Bernhardt, Lykkens Yndling
107. Henrik Ibsen, Et Dukkehjem.
108. Carl Bernhard, Et Aar i København.
109. L. Budde, Julefortællinger.
110. J. P. Jacobsen, Mogens og andre Fortællinger.
111. Peter Egge, Jomfru Nelly Maartens.

Send Deres Ordre til

GYLDENDAL PUBLISHING HOUSE

2626 W. NORTH AVE., Chicago, Ill.

Aglen

VESTENS FÖRSTE DANSKE MAANEDSSKRIFT

Entered as second-class matter November 15, 1909, at the post office at Fresno, California, under the Act of March 3, 1879.

Nr. 4 MARTS 3. AAR

ET DIGT AF GUSTAV FRØDING,

den svenske Digter, som døde i Stockholm den 8de Februar, og hvis Ligfærd formede sig til en **national Sørgefest** lig den, der blev **Holger Drachmann** og **Bjørnstjerne Bjørnson** til Del. Digtet er oversat fra Svensk af A. C Meyer.

Et Liv efter dette.

(Trøstensord fra en videnskabelig akademisk ung Ven.)

Gamle Dreng, naar du har drukket
sidste Draabe af Pokalen,
og naar let paa Taa du tager
paa Rejans fra Jammerdalen.

Ej du skal som Engel svinge
dig mod høje Regioner
for at glæde dig i Andagt
over Himlens Harpetoner.

Ej du skal med Horn i Panden
gaa og vifte flot med Svansen,
sluge Luer hos Hr. Satan
og ta' Del i Djævledansen.

Ikke heller skal du tumle
rundt og kramme Byens Piger,
saa at Kæresterne ærgrer
sig ved, hvad du gør og siger.

Nej, en Pastor med sin Bibel
over dig en Bøn vil bede,
men hvad Pokker han saa spaar dig,
eet er vist: du bli'r dernede,

indtil du, naar Aar er gaaet,
stikker frem som Græs af Jorden,
tyndsaaet Timotej lig dine
Haar, de strideste i Norden.

Da vil Degnens Ko Rolinda,
som skal Mælk i Yvret samle,
komme sjokkende og langsomt
tygge Drøv paa dig, du Gamle.

FATALISTEN.

Nu ingen Dom! hvem skal vel nogen domme,
— Du, som os andre, har vor Vej at gaa, —
og den faar bane over stride Strømme,
i gyldent Lys, i Skærm of blide Drømme,
hvor alt skal tro's, for intet Maal at naa.

Enhver sin Plads, ja, Evnen fik vi alle,
kun ikke lige stor til Livet ud.
Den, som staar bedst, kan allersnarest falde,
og omvendt, den, vi Tossen maatte kalde,
alt som nu efter Skæbnens Gaade-Bud.

Den store Skæbne, aldrig til at vinde
just det af, som vi allerkærest tog.
— Det hele gaar saa viseligt i Blinde
— og aldrig skal den klogeste udfinde
Livsgaaden løst i Skæbnens dunkle Bog.

J. V. GJERDING.

ARBEJDSLØS.

Arbejdsslidt og arbejdstræt til Dagværket gaa,
kæmpe for Føden til Mutter og de Smaa,
altid at trælle, og kun for "dagligt" Brød;
haardt kan det synes; — det skærmer dog mod Nød!

Morgen efter Morgen ved Arbejdspladsen staa,
trygle om Arbejd' —, men intet kunne faa,
vide at hjemme de hungrer efter — Brød;
haardere føles i Verden ingen Nød!

Arbejdsstærk, men arbejdsløs igen til Hjemmet gaa,
trøste og lyve for Mutter og de Smaa,
smile: "I Morgen — saa bringer Fatter Brød!"
bitrere findes i Verden ingen Nød!

LORRY FEJLBERG.

Uglens Bibliotek

Bogen, af hvilken nedenstaaende Uddrag gengives, kan købes hos Gyldendal Publishing House, 2620 W. North Ave., Chicago, Ill. Pris: $1.20.

Af ERIK SKRAM: Gertrude Colbjørnsen.

"Hvad er der sket?" sagde Dagen efter Fabricius dæmpet til Gertrude, da Frokostscenen var forbi, og de begge stod i Solskinnet paa den brede Stentrappe, som fra Verandaen førte ned til Haven. Der havde under Maaltidet og forud for dette sneget sig et usynligt Faktum om i Stuerne; det havde lagt sig lige som en tynd Oliehinde over Samtalernes urolige Sø og dæmpet Munterheden.

"Ve'd De det ikke?" sagde Gertrude og saa med sine klare Øjne forskende paa Spørgeren.

Han rystede smilende paa Hovedet. Han smilede, fordi det forekom ham at ligge nærmest, naar han talte med Gertrude.

"Den rige Hr. Bruhn fra Volmersgave har været her imorges og har friet til Thora."

"Naa — det maa jeg sige!" udbrød Fabricius overrasket.

"Hun sagde nej!" tilføjede Gertrude hurtig.

"— Men ve'd da alle det?"

"Han besøgte Onkel, og inden han tog bort, bad han om at maatte tale med Thora. Onkel hentede hende selv ned."

"Det var altsaa ham, der kørte herfra i den rasende Fart — jeg tog ham for Dyrlægen." Der fulgte et lille Ophold, og Gertrudes Hoved drejede sig langsomt paa skraa.

"Hvad synes De, Thora skulde have svaret," spurgte hun.

"Nej! naturligvis, siden hun har svaret saaledes."

"Det mener de andre ikke," sagde Gertrude, idet hun saa ned og spidsede Munden om et insinuant Smil.

"Men Herregud, det kan da ikke være tvivlsomt."

Gertrude gav ham et hurtigt Blik.

"Ikke —?" sagde hun, og der flimrede noget i de brune Øjne, som Fabricius misforstod.

"Hvad mener De selv," sagde han, "i det Kapitel maa De jo være langt skarpsindigere end jeg — en Frier kan kun faa eet Svar."

"Enten ja eller nej."

"Ja — og Svaret er forud givet."

"Det er da ikke sagt."

Nu var det Fabricius, der sagde: "Ikke —?"

"Nej, for naar hun nu ikke ve'd, hvad hun skal svare."

"Saa er det nej."

"Er det saa nej —?"

"Frøken, De har en hemmelig Hensigt — forhører De mig i min Kærligheds Katekismus? Jeg er ikke bange. Vist er det nej! Kærlighed er jo et solklart, muntert, vidende og kækt Forhold. Man tøver ikke usikker paa Trappen, naar Bølgen løfter sig for at bære en bort, man styrter sig ud. Det er en henrykkende Omfavnelse. Saadan er Kærlighed, eller ogsaa er den slet ingen Ting. De ser, jeg er ingen Kætter."

Gertrudes Øjne var blevet store, spørgende, nysgerrige, og Solen gød al sin Kraft i dem. Der var en Blankhed i det blaalig Hvide, en mættet Varme i det Brune, Pupillen var en næsten forsvindende Prik. Det Hele laa lunt bag Laagenes Dække og Hudens tætte Farve under Brynene.

"Forstaar vi ikke hinanden — taler vi om noget forskelligt?" spurgte Fabricius tøvende.

"Rimeligvis," svarede Gertrude og blinkede langsomt.

"De mener som jeg, Frøken, ikke sandt, at i Kærlighed er der ingen Tvivl, og hvis den er der, saa er det ikke Kærlighed."

"Hvorfor er det saa vist?"

"Det er vist — fordi — Kærlighed jo netop jager alle luskende Tvivl bort. Den er Livets Pragt og har ikke Plads for lurvet klædte Personer. — Ja, er vi ikke enige?"

"Jo—o," sagde Gertrude.

"De mener noget andet — sig mig, hvorledes De tænker Dem Sagen?"

"Det kan jeg ikke."

"Jo De kan. De føler anderledes — det er ikke Pragt — det er det Rolige — Tryghed. Er det saaledes?" Fabricius talte lempende, ledende.

"Nej."

"De burde sige mig, hvad De mener, Husk, at De har været heldig stillet. De har lært Kærlighed at kende tidlig i Deres Liv. De gik ud en dugvaad Morgen, og straks stødte De paa, hvad vi andre stundom leder efter til den sene Eftermiddag, naar vi er utaalmodige og gnavne."

Gertrude hørte tilsyneladende ikke paa, hvad han sagde. Hun stirrede ud i Solskinnet og krøllede mellem Fingrene et Blad, hun havde plukket af den vilde Vin, der snoede sig op ad Verandaens Stolper og dækkede dens Sider.

"Jeg har slet ikke tænkt paa det," sagde hun endelig uden at forandre sin Stilling og føjede saa til, idet hun saa paa ham: "Skal vi gaa ned i Haven?"

"Kan jeg hente Deres Hat?"

"Ja. Gaa ud bag om Huset og sig det ikke til de andre."

Et formeligt Stevnemøde! Hvad mon det egentlig var, der gik gennem den unge Piges Hoved?

Fabricius passerede Værelserne, hentede Hatten i Forstuen, hvor den stejle Trappe

førte til Etagen oven over, og sørgede for uset at slippe ud ad Døren i Gavlen til Huset. Gertrude havde alt gjort Turen rundt om Bygningen, og de mødtes under Kastanietræerne mellem Hovedbygningen og den store Lade. De slog ind paa den primitive Kørevej, der førte uden om Havens Gærde og laa i Skygge den første Del af Vejen. Gertrude beholdt den hentede Hat i Haanden og svingede den i Elastiken, medens hun talte. Naar Fabricius sagde noget, saa hun paa ham og holdt Hatten stille, hængende i Baandet over den ene Finger.

"Kan De huske," begyndte hun, " at det første, De sagde til mig, da jeg kom herud, var, at jeg ikke var som andre unge Piger — det kan jeg ikke forstaa."

"Det sagde jeg, fordi jeg syntes, at De var naturligere end andre," svarede Fabricius overlegen rolig.

"Er jeg det?"

"Det forekommer mig."

"Men naar jeg nu har Lyst til det, andre ikke vil — til det gale, saa er det da ikke rigtigt at være naturlig?"

Fabricius mente ikke, at det var naturligt at have Lyst til det gale.

Det syntes Gertrude; hun havde altid Lyst til det, hun ikke maatte.

Det kom vist af, at det, hun troede, hun ikke maatte, var noget meget uskyldigt.

Hvorfor skulde det saa være forbudt?

"O, af hundrede Grunde! Den vigtigste var den, at alt kunde misbruges og b l e v misbrugt, saa vidste forsigtige Fædre og Mødre ikke bedre end at forbyde alt — det var saa nemt —."

For Eksempel: at gaa her med ham. Det var hun sikker paa, var forbudt. Hvis Tanten var her, turde hun ikke.

Der troede han dog, at hun havde Uret; det vilde Tanten ikke forbyde hende.

Jo, for han havde andre Meninger end andre — han var ikke kristen.

Det var sandt, det havde han ikke tænkt paa. Men der kunde hun se, at det forbudte var noget meget uskyldigt.

"Det er jeg dog ikke vis paa," sagde Gertrude og standsede og lagde den venstre Haand fladt op mod Kinden og smilede og løftede Øjenbrynene, saa at der kom fine Rynker i Panden.

Fabricius lo: "Jo, det er jeg vis paa," sagde han.

"Sæt nu, jeg fik de samme Meninger som De?"

"Ja deri kunde jeg ikke se nogen Ulykke."

"Men Tante?"

"Men De selv, Frøken. Det kommer jo dog an paa, hvad De selv mener. Det er jo Dem, der skal bruge Deres Meninger. Jeg har ikke den Ære at kende Deres Tante, men jeg er dog overbevist om, at De allerede har forkastet en Mængde af hendes Anskuelser. Hvad siger hun for Eksempel til Krinoliner og høje Hæle?"

"Hun kan ikke lide det."

"Der kan De se. Men nu noget vigtigt. I den Slags Spørgsmaal følger De jo Deres eget Hoved. Sæt, at hun havde villet forhindre Deres Forlovelse?"

"Ja, saa var jeg heller ikke blevet forlovet!" udbrød Gertrude ivrig og med en triumferende Lyd i Stemmen, der dog modsagdes af noget ængstelig ventende i Blikket. Fabricius saa overrasket paa hende.

"Var De saa ikke bleven forlovet?" spurgte han.

"Nej!" svarede Gertrude, ladende haant om hans Forundring ved at svinge Hatten i Haanden.

Fabricius var bleven i høj Grad ilde berørt af dette Svar. Hans første Tanke var, at hun drev Koketteri med ham, og at han skulde passe paa; dernæst kom han til det Resultat, at hun var ærlig, men han blev ikke blidere stemt derfor. Gertrude svingede Hatten hurtigere og hurtigere om sin Finger.

"Synes De, det er saa forskrækkeligt?" sagde hun endelig, da Fabricius vedblev at tie.

"Ja saa omtrent," svarede hun.

"De sagde før, at Kærlighed var en Bølge, som tog en med — saadan blev man forlovet, frivillig, for man kunde jo have løbet bort fra den, op ad Trappen. — Saadan gik det ikke til med mig; der var noget, der trak mig i Benene, og saa plumpede jeg i." Gertrude lo lidt tvungent, da hun havde faaet givet denne billedlige Forklaring, og Fabricius følte sin stramme Opfattelse slappes lidt.

"Bliver andre unge Piger ikke forlovede paa den Maade?" spurgte hun.

"Nej, i Reglen ikke." Fabricius saa lige ud med rynkede Bryn og havde en Fornemmelse af, at han kun forstod en Brøkdel af, hvad den unge Pige sagde, og at han ikke maatte dømme for hurtig. Der fulgte atter en længere Pavse.

"Fortæl mig lidt — jeg ve'd ingenting," sagde Gertrude derpaa. Hendes Tone havde ikke længer noget lystigt Præg, Fabricius var snarere tilbøjelig til at høre et Klageraab i Ordene.

"Fortælle Dem noget, Frøken?" sagde han halvt ærgerlig halvt imødekommende. "Se Dem om, tror De Folk gifter sig, faar Børn, opdrager dem, fordi de en Gang er "plumpede i?" Man vælger, vrager, v i l noget. Er der ikke noget, De v i l ?"

"Jo. — Nej. Det vil sige. Jeg vil jo gerne, men jeg gør det ikke."

"Hvilket?"

"Aa, mange Ting."

Fabricius mærkede, at uagtet han misbilgede det, begyndte hans Mishag at glide sagtelig afsted paa en nysgerrig Strøm.

"Var De endda ikke forlovet, Frøken," sagde han, "kunde jeg til Nød forstaa Dem —."

"Hvad gør det, at jeg er forlovet?" spurgte Gertrude.

"Det skulde efter min Opfattelse netop give Dem det, som De ikke synes at have — Tanker, der samler sig om en eneste Plet, en Slags Have, man dyrker, et Sted, hvor man er hjemme, et Maal, man vil naa — ja saadan noget. Men det mangler De vel heller ikke, jeg har misforstaaet Dem?"

"Nej."

"Men kære Frøken, hvad tænker De Dem da egentlig med Livet — med at blive gift?"

"Ingenting."

"Nu siger De andet, end De mener, svar ikke saa rask."

Gertrude gik med Graaden i Halsen og vilde skjule det. Hun kunde et Øjeblik ikke tale.

"Jeg tænker virkelig ingenting," sagde hun endelig, "jeg ved ikke noget."

Fabricius hørte paa Stemmens Staccato Gæringen i den unge Piges Sind, og hele hans tidligere Interesse for hende fo'r med et paa ny varm ud i alle Pulse.

"De ved ikke saa lidt, Frøken," sagde han venlig, "naar De havde Mod til at tro paa det, De ve'd."

Hvad hun da vidste? Det var et forknyt Spørgsmaal.

Hun vidste til Eksempel, at der var hundrede Ting, som hun havde Lyst til at tale med sin Forlovede om.

Han sagde hende aldrig noget.

Men spurgte hun.

Nej — det forstod hun sig ikke paa. Det var først faldet hende ind nu — igaar.

Fabricius blev meget opmærksom.

Om hun vilde sige ham noget, af hvad hun vilde spørge sin Forlovede om.

Feddersen vilde hun ikke spørge.

"Vil De spørge mig?" spurgte Fabricius.

"Ja."

Der lukkede sig en Ring omkring Fabricius' Tanker. Han følte en Kreds, udenfor hvilken han ikke kom.

"Spørg mig da," sagde han lidt beklemt om Hjertet men med saa aabent et Smil, som han under disse Forhold kunde raade over.

Hvorfor var hun ikke som andre, hvorfor skulde hun altid gøre, hvad andre vilde, og hvorfor vidste hun ingenting?

Fabricius gjorde en munter, afvisende Bevægelse. "Det er altfor meget paa een Gang, Frøken. Lad os tage een af Tingene. Har De læst mange Bøger?"

"Nej."

"Men holder De af at læse?"

"Ja, naar jeg kan faa en Bog, sidder jeg oppe hele Natten."

Det var nu ikke det sundeste — men tænkte hun paa, hvad hun læste?

Der var saa meget, hun ikke forstod.

For Eksempel?

"Alt det om Kærlighed."

"Kan De ikke forstaa, at Folk elsker hinanden?"

"Nej — jo; det vil sige, naar de elsker hinanden saadan som alle Mennesker gør — — men ikke paa den Maade, som De talte om igaar med Thora, det forstod jeg heller ikke."

"De elsker jo Deres Forlovede."

"Ja, men det er ikke saaledes — det er ganske naturligt — ikke som de i Bøgerne." — — Tante Rosalie havde en Gang sagt, at Kærlighed var en Gave, vi havde fra Gud — var det forkert? Det var jo lige som om man kom ind i en Kirke.

Fabricius syntes om denne Kritik, der begyndte at lette paa Vingerne. (Sluttes.)

LANDBRUG I STATEN NEW YORK.

Af F. HUROP.

Uglen indeholdt i sin December-Udgave 1910 en lille Notits om "Staten New Yorks Landbrug," hvori vi anbefalede Landsmænd, som tænkte paa at købe eller forpagte Farme i New York Stat, først nøje at undersøge Markedsbetingelserne, før de besluttede sig for Farming i nævnte Stat.

Hr. Julius Moldenhawer, en Landsmand, der er ansat som Assistent i N. Y. State Agricultural Department, var i den Anledning saa venlig at sende os en Del Litteratur om dette Emne, bl. a. en af Departementet udgivet Pjese med Titlen "New York—Its Agricultural Opportunities."

Vi er meget taknemlig for den tilsendte Litteratur, fordi denne giver os Ret i Advarslen til vore Landsmænd.

Nævnte Pjese indeholder en Del statistiske Oplysninger, som ganske vist ikke er af ny Dato, men som dog alligevel kaster et Lys over Farmernes Indtægt af deres Produkter. Det kan hænde, at Priserne nu i 1911 er bedre, men Forskellen er næppe saa overvældende, at det i Virkeligheden forandrer Forholdene stort.

Antallet af Mejerikøer i Staten angives til 1,501,608; Mælk produceret til 772,799,352 Galloner; Værdien af alle Mejeriprodukter (Mælk, Fløde, Smør og Ost, ogsaa indbefattet Farmernes eget Forbrug) angives til 55,474,155 Dollars.

Det vil altsaa ses heraf, at Køernes gennemsnitlige Ydelse var 515 Gallons Mælk for nævnte Aar, og at Gennemsnitsprisen pr. Gallon var 7 1-5 Cents.

Den gennemsnitlige Indtægt pr. Ko var for Aaret 36 Dollars 94 Cents. Det vil sige: **Bruttoudbyttet.** Nettoudbyttet lader sig ikke uddrage af den foreliggende Statistik. Der opgives at være 67,457 Mejerifarme, medens det samlede Antal Farme angives til 226,720. Mejerifarmene udgør altsaa omtrent en Tredjedel. Med Hensyn til Smørproduktionen angives det hjemmelavede Smør at være 74,714,376 Pund a 19 Cents pr. Pund, og 40,693,846 Pund Mejerismør a 20 Cents pr. Pund.

Hjemmelavet Ost angives til 2,624,552 Pund, og Fabriksost 127,386,032 Pund; begge Slags angives til en Værdi af ca. 9½ Cents pr. Pund.

De ovenstaaende Tal viser tilfulde, at

Priserne er særdeles smaa for Farmernes Vedkommende.

Vi kender ikke Priserne, som Forbrugerne i Byen maa betale, men hvis det forholder sig rigtigt, som paastaaet af amerikanske Blade, at Rockefeller eller Standard Oil Co. kontrollerer Mælketrusten i New York, saa tvivler vi ikke paa, at Priserne i Byerne er høje nok.

I Tacoma Ledger af 16. Februar d. A. findes en Korrespondance fra New York omhandlende Landbruget, hvori oplyses, at der er omtrent 75,000 Farme for Salg i New York Stat, og at 5000 Farme staar ubeboede.

Hvis disse Tal passer, saa er de et yderligere Bevis paa, at det er en daarlig Forretning at farme i New York. Der er kun een Ting, der kan hjælpe, og det er en stærk Organisation af Farmere med Andelsforetagender som Hovedformaal, virkelig billige Fragttakster og hurtige Forbindelser med Byerne; Kamp mod alle Truster og unødvendige Mellemmænd, hvis Virksomhed flaar baade **Producenter** og **Konsumenter** og er en af Hovedaarsagerne til New York Farmernes Opgiven Ævret.

Nævnte Pjese oplyser tillige, at af Statens 9,521,648 Acres, som er anvendt til Agerbrug fik man et til 149,918,353 Dollars anslaaet Udbytte, eller med andre Ord 15 Dollars 75 Cents pr. Acre. Arten af de paa ovennævnte Areal avlede Produkter angives at være Hø og andre Foderprodukter, Kartofler, Grøntsager, Skovprodukter, Blomster, Planter, Smaafrugter, Bønner, Boghvede, Planteskole-Produkter, Løg, Pil, Frugt, Druer, Maple Sirup, og Sukker, Rug, Sukkerroer, Nødder, Havre, Frø, Cikorie, Byg, Ærter, Tobak, Kløver og Græsfrø, Hørfrø, Hvede, Majs og nogle andre Artikler af mindre Vigtighed. Det vil let ses af ovennævnte Liste, at Gartnerierne ogsaa er indbefattede, men da disse vil yde betydelig **over Gennemsnittet pr. Acre,** er det en Selvfølge, at den almindelige Farming vil yde mindre.

Gennemsnitsstørrelsen af Farmene angives til at være lidt over et Hundrede Acres.

I Henhold til den af Statens Departement udsendte Statistik vil altsaa en 100 Acres Farm give et Bruttoudbytte af ca. 1575 Dollars, og heraf skal betales Arbejdsløn til hyret Hjælp, Skatter, Renter, Afdrag hvis købt, eller ogsaa Forpagtningsafgift. Vedligeholdelse af Bygninger, Redskaber, Indhegning, Besætning osv. osv.

Det ses altsaa, at Kornavling ikke er bedre end Mejerifarming, eller at begge Dele er uprofitabel.

Det er sikkert ogsaa Grunden til, at 75,000 eller nærved **en Tredjedel af New Yorks Farme er for Salg.**

Der er tillige fra Statens Departement udsendt en Bulletin indeholdende et Foredrag om Agerbruget, holdt af L. H. Bailey, Dean of New York State College af Agriculture at Cornwell University. Foredraget er en Samling af smukke Ord og Misforstaaelser af det virkelige Liv.

Det gaar ikke ind til Kærnen. Kærnen i det arbejdende Folks Liv er det økonomiske Udbytte, hvad enten man er Farmer, Byarbejder eller Forretningsmand. Det økonomiske Udbytte er i vort nuværende Samfund Betingelsen for vor Eksistens, selv om de Fordringer, vi stiller til Livet, ikke er særlig store.

Naar derfor det økonomiske Udbytte synker ned under et vist givet Minimum, saa indtræder Misfornøjelsen, og man søger til andre Felter, der giver Haab om bedre Vilkaar. Man kan, som Mr. Bailey, svøbe Misfornøjelsen ind i en Masse sirlige Ord. Men i Virkeligheden er det **Selvopholdelsesdriften,** der driver det store Flertal fra Europa til Amerika og fra Staterne i Øst til Staterne i Vest.

Forholdene er ogsaa forskellige i Vesten. Men det synes afgjort, at de er bedst i Vesten, især paa de Steder, hvor Farmerne er organiserede co operativt.

Vi skal til Sammenligning anføre nogle Tal fra Western Washington. Der afholdtes for kort Tid siden et Mejerimøde i Lynden, Wash., hvor en Farmer, Mr. Crabtree forelagde Aarsregnskabet over sin Mejerifarm. Han havde 14 Køer, der tilsammen havde givet 77,597 Pund Mælk, altsaa 693 Gallon pr. Ko imod 515 Gallons pr. Ko i New York Stat. Han havde opnaaet en Pris af 18½ Cents pr. Gallon (leveret til Mejeri) imod 7 1-5 Cents i New York State.

Men hvor der er **godt arbejdende Andelsmejerier,** som f. Eks. i **Enumclaw,** Wash., er Udbyttet endnu bedre. Dette noteres ikke særlig for at anbefale Landsmænd at komme til Enumclaw. Det spiller nemlig ikke nogen Rolle i denne Diskussion. Men det viser en bestemt Ting meget skarpt, og det er, at Landet her, netop paa Grund af vor Co-operation, stadig gaar op i Pris — medens Landet i New York **af Mangel paa Co-operation,** stadig daler i Pris.

Vort Raad til Landsmænd, som vil købe eller forpagte Land, er: Undersøg nøje, om der er et Marked for de Varer, som De agter at producere, og om Varepriserne er høje nok til at garantere et Udbytte. Det er som Regel at foretrække dyrt Land fremfor billigt, da det sidste som oftest betyder daarligt Marked og smaa Priser.

Mens vi taler om Land, saa blot en Slutningsbemærkning. Der averteres ofte med Tilbud om særlig rigt Land og frugtbar Jord til ualmindelig lave Priser. Men hvad nytter den rige, fede Jord, naar Afgrøden enten ikke kan sælges, eller Transporten til nærmeste Station er saa lang og besværlig, at den kræver mere Tid og Penge, end Forretningen kan bære. Transporten pr. Bane kan i mange Tilfælde ogsaa blive saa kostbar, at den sluger hele Profitten. Kort sagt, hvor der averteres med BILLIGT LAND, er der som Regel noget galt med Udbyttet af Bedriften. Der gælder det først og fremmest om for Landsøgere at se sig for.

KRÆFT.

Kræft kan helbredes!

Den almindelige danske Lægeforenings Kræftkomite meddeler:

Sygdommen Kræft kan i et stort Antal Tilfælde helbredes varigt, naar den kommer tidlig under Behandling; og i endnu flere Tilfælde kan der hjælpes væsentligt for en kortere eller længere Tid.

Patienterne kan ikke selv afgøre, om de har Kræft eller ej. Erkendelsen af Kræft er vanskelig og kræver altid Lægeundersøgelse.

Den udbredte Anskuelse, at Kræft altid smerter, er fejlagtig. I de tidlige Stadier giver Kræften næsten aldrig Smerter.

Selv om Kræften hyppigst forekommer i den modnere Alder, kan den dog forekomme i alle Aldre, ogsaa i Barnealderen.

DAGENE LÆNGES.

Nu lysner det af Mørket,
og Dagen tager til,
og Livets Toner spiller
paa ny til Strængespil.

Nu farer over Skoven
den frie, vilde Vind,
mens kække Bølge ruller
mod Stranden sagte ind.

Thi blæser vi ad Mørket,
som har i Baand os lagt,
for selv om Vintren strænges,
vil Solen snart faa Magt.

BEN EPSTEIN
HERRE-EKVIPERINGSHANDLER
Just Stedet for dig
1910 MARIPOSA STREET
Tel. Main 247.

DR. C. P. KJÆRBYE
Dansk Læge
Kontor:
Forsyth Building FRESNO, CAL.

Tel. Main 1334
DR. RALPH R. ATEN
Dentist
Republican Bldg. FRESNO, CAL.

FRANKLIN PRINTING HOUSE
H. W. CLINCH
ALLE SLAGS TRYKSAGER UDFØRES TIL RIMELIGE PRISER
Danske Tryksager en Specialitet
1141 J STREET FRESNO, CAL.

DEL REY.
C. CHRISTENSEN, BARBERFORRETNING.
Specialitet: Haarklipning. 1ste Klasses Barbering anbefales. Del Rey, Cal.
FRESNO, CAL.

AALBORG AKVAVIT, SVENSK BRÆNDEVIN, LYSHOLMER.
Alle Slags Vine og Likører en gros og en detail.
Bestillinger modtages pr. Post.
Kaehler Bros
Kaliforniske Vine forsendes over hele Verden.
1015-17-19 J Street Fresno, Cal.

ALASKA.

Af F. HUROP.

(Fortsat.)

I Fairbanks eksisterer der som alle andre Steder paa Kloden et Madspørgsmaal. Det er dyrt at leve i Fairbanks, hvis man ikke har Arbejde eller Indtægter. Den almindelige Udgift pr. Dag er to a tre Dollars. Vil man søge de billigste Spisehuse, kan et Maaltid faas for 50 Cents og staar omtrent i Klasse med, hvad der i amerikanske Byer serveres for 15 Cents.

Jorden omkring Fairbanks er dog ikke aldeles gold. Der findes forholdsvis store Gartnerier, og af Kornsorter avles en Del Byg og Havre. Som "homestead" kan tages op 360 Acres, og der er adskillige af de gamle Settlere deroppe, som er blevne akklimatiseret og har slaaet sig ned paa Landet som Agerbrugere.

Det er Placermining, der drives rundt Fairbanks, men begynder omtrent ti Mile fra Byen. En Jærnbane paa omtrent 40 Mils Længde fører ud gennem Minedistriktet. Guldet ligger dog ikke og flyder paa Toppen. Man skal først grave en halv Snes Fod ned, før der som Regel findes nogen guldholdig Jord, men for at faa et Resultat, som betaler sig, skal man ned til "bedrock" (Stenbund), der findes i en Dybde, som varierer mellem 40 og 150 Fod. Det er i Nærheden af "bedrock," at det meste Guld findes, og følgelig kan det ikke udvindes uden ved Hjælp af Maskineri. Den udgravede Jord fyldes i en "bucket" (stor Spand eller Kasse) og hejses op til Overfladen ved Hjælp af en "hoisting engine" (Hejsemaskine) og styrtes ud i en Sluse eller Trærende, hvorigennem der stadig strømmer Vand, derved skylles de lettere Dele bort, og Guldet eller rettere Metallerne aflejrer sig paa Tremmerne i Slusens Bund, for senere at samles og sendes ud over Jorden til Gavn og Glæde for de stakkels Menneskebørn.

En "bucket" kan holde 4—8 Trillebøre fulde af "dirt" (Jord.)

En enkelt "prospektor" (Guldsøger) kan dog ikke optage saa meget Land, han vil. Loven fastsætter visse Størrelser baade for den, som opdager Guldlejerne, og for de, som kommer senere. En saadan Plet Jord kaldes en "claim", og Ejeren af det kan enten drive det selv eller forpagte det ud til andre.

Det sidste er ikke ualmindeligt, og Afgiften staar da i Forhold til Nettoudbyttet og varierer mellem 15 og 50 pCt. Det hænder dog ogsaa, at en Forpagter gaar fallit, og at Arbejderne ikke faar deres Tilgodehavende udbetalt. Undertiden gør de Akkord med Ejeren af "claimen' og arbejder saa i Fællesskab om Udbyttet; det hævder, at de kan være heldige og tjene forholdsvis godt; men det kan ogsaa hænde, at de saa godt som intet faar ud af det ret møjsommelige Arbejde.

Arbejdslønnen ved Placermining var fem Dollars om Dagen og fri Station, men for de Dage, som ikke arbejdedes, maatte betales $2.25—$3.00 for Kosten. Det er kun i Maanederne fra Maj til Oktober, der arbejdedes nogenlunde stadigt ved Minerne; om Vinteren er Arbejdet meget begrænset. Følgelig vil Opholdet om Vinteren tære ret følelig paa Sommerens Fortjeneste, og at rejse fra og til Staterne for Sommerarbejdets Skyld er just ikke profitabelt. Det er ikke altid sikkert at erholde Arbejde selv i Sommertiden.

Martin Jensen kom ind til Fairbanks den 24de April og rejste igen den 4de Juli. I den Tid havde han Arbejde i seks Uger og var tilfældig blandt de, som arbejdede for en Mineforpagter, der gik fallit. Arbejderne opnaaede dog Overenskomst med Ejeren om at fortsætte Driften for egen Regning og naaede at faa Daglønnen ud af det for hele Perioden. Det kan omtrent paaregnes, at 15 pCt. af Arbejdslønnen i Minerne ved Fairbanks gik tabt paa Grund af usolide Arbejdsgivere.

Der er ogsaa en Del Arbejdere rundt om Fairbanks, der beskæftiger sig ved Brændeskæring. En stor Del af Brændet bliver brugt af Minerne. Det hænder dog ogsaa, at en Del skaaret Brænde gaar tabt ved Præriebrand. Naar Mos og Græs tørres op og ved et eller andet Uheld bliver antændt, saa spreder Ilden sig hurtig, ikke alene over Prærien, men ogsaa over den Del, der er bevoksket med Naaletræer. Ilden bærer jo ikke stor Respekt for Ejendomsretten, og de Bunker af Brænde, den træffer paa sin Vej, gaar gerne i Løbet sammen med Mos, Græs og Kvas.

Hvis Brændeskæreren arbejder paa Kontrakt med en Mine, er det denne, der maa bære Tabet. I modsat Fald falder det paa ham selv.

Jensen rejste som foran nævnt, fra Fairbanks den 4de Juli og tog Søvejen ned til Seattle. Rejsen denne Vej kostede 65 Dollars og varede omtrent to Dögn. Fra Fairbanks ud til Yukon River ca. et Par Døgn og ad Yukon til St. Michael tre Døgn. Territoriet deroppe er ikke meget bebygget. Der findes langs med Floderne hist og her nogle Smaabyer, beboede af Indianere, og naar man ad Yukon nærmer sig St. Michaels, finder man ogsaa nogle Eskimo-Settlementer, ligesom man ser Spor af russiske Kolonier fra den Tid, Alaska tilhørte Rusland. En af disse hedder Petrovitz og ligger ved en Biflods Udløb i Yukon, ca. 60 Mil før man naar St. Michaels.

St. Michaels selv er en By paa et Par Tusind Indbyggere. Der er et Fort, hvor en Del Soldater er garnisonerede. Der er et Par Dampskibsselskaber, som har Kontorer, Oplagspladser og Hoteller der. Det er Dampskibsselskaberne og Militarismen, der dominerer Byen.

Der ligger et gammelt ottekantet Blokhus fra Russertiden, hvorfra en gammel Kanon stirrer tungsindigt ud i Rummet.

Jensen besøgte sammen med nogle an-

dre Rejsende et Eskimohjem. Det var en Slags Hule, i hvis Indre langs Rummets Vægge var anbragt Løjbænke, hvorpaa Familiens Medlemmer sov. I Midten et Ildsted og i Taget en Aabning — det er samtidig Hjemmets Køkken, Varmeapparat og Skorsten. For 25 Cents pro persona viste Mændene deres Færdighed i Dans ledsaget af Sang, hvis Tekst var uforstaaelig for Tilhørerne.

Fra St. Michaels gik Skibet til Nome, hvilket tager ca. en Dag. Rejsen derfra og til Seattle varer omtrent ni Dage.

Som man vil se, er der til Trods for en forholdsvis høj Dagløn ikke særlig glimrende Udsigter for Arbejdere i Fairbanks-Distriktet. Jeg skal i et senere Nummer omtale Forholdene i Dawson City og andre Pladser i Alaska.

FRA SMEDRENG TIL KAMMERSANGER.

Sangerfærdens Stjerne.

Helge Nissen.

Allerede i 1891 besluttede Skæbnen, at Helge Nissen skulde komme til Amerika med de danske Studentersangere som den danske Operas Førstekraft og ikke som — Smed.

Helge Nissen er født 1871 paa en Bondegaard i Ringkøbing-Egnen. Student og Studentersanger var han allerede, da han knap 20 Aar gammel pludselig vendte Universitetet Ryggen for at lære Smedehaandværket. Forøvrigt tiltalte Hammer, Ambolt og Blæsebælg vistnok hans stærke Muskler mere, end de tilfredsstillede hans musikalske Øre; thi paany søgte han tilbage til Universitetet. Han dyrkede nu afvekslende forskellige Studier: Jura, Stats- og Lægevidenskab uden at finde sin rette Hylde. Samtidig dyrkede han med Iver Sport og blev en fejret Tennisspiller.

Imidlertid endte han hverken med at blive Overretssagfører, Doktor eller andet ud ad den slagne Landevej. Han afbrød sine Studier og slog sig paa Handelen. Men han endte heller ikke som Grosserer, han blev jo nemlig Sanger.

Hans Stemme havde imidlertid ikke faaet Lov til at gaa ubemærket hen. Han selv følte Sangens Evne og Lyst i sig, og han havde været Elev af Leopold Rosenfeld, da han en skøn Dag stod paa Scenen paa Kongens Nytorv og debuterede som Mefistofeles i "Faust. Det var i 1897, og siden den Tid har han udelukkende tilhørt den danske Opera, naar lige undtages ærefulde Gæsteoptrædender i Stockholm og paa Covent-Garden i London. Stadig har han vokset sig længere ind i Publikums Gunst, indtil han i Dag staar som ubetinget den danske Operas Førstekraft.

Hvad han har sunget i disse snart mange Aar, synes at være gaaet ganske sporløst hen over hans skarpt skaarne, regelmæssige Ansigt. Rækken af Partier er lang, og Hovedroller er de alle. I "Don Juan" baade Mazetto og Leporello og selve Titelfiguren, i "Bajadser" Tonio; i "Lohengrin" Kong Henrik; i "Tannhauser" Landgreven; i "Nibelungens Ring" Wotan; i "Mestersangerne" Hans Sachs; i "Figaros Bryllup" Greven; i "Vikingeblod" Søkougen; i "Et Bryllup i "Katakomberne" Gladiatoren Trux; i "Dalen" Sebastiano; i "Carmen Toreadoren Escamillo osv. osv. Denne ufuldstændige Liste giver et Indtryk af, i hvilken Udstrækning den danske Opera har set sin Fordel ved at anvende Helge Nissen indenfor alle Genrer, og altid har Publikum været begejstret og Kritiken tilfreds.

Helge Nissen har en klangfuld og roligt behersket Stemme. Men foruden sin herlige Røst ejer han en vaagen Intelligens og et sikkert dramatisk Instinkt. Skønt ikke høj af Skikkelse har han dog over sin Optræden en Myndighed som faa, og hans Ydre og Stemme smelter da sammen i en ualmindelig harmonisk Helhed. Og skal det være, udfolder han i dets fulde Bredde det Lune, der saa ofte blinker bag Lorgnetten hos Privatmandeu Helge Nissen.

Dette er nogle faa Oplysninger om den navnkundige Skjald, der som en af Solisterne ved de danske Studentersangeres Amerikafærd i fremtrædende Grad vil tjene til at gøre denne til en af Musiksæsonens Begivenheder. Steg han fra de menige Studentersangeres Rækker højt paa Straa, forblev han dog altid loyal mod sin gamle Forening og sine gamle Venner. Og derfor gør han Turen med, ikke blot som Solist, men ogsaa som Studentersanger. Og naar hans herlige Bariton ikke lyder i Solopartier, lyder den kammeratligt med i Korsangen.

MOVING PICTURES.

I.

Eksempel.

Billedet viser en lille, fattig Pige, der er sendt ud i Byen Juleaftеu for at sælge Svovlstikker. Hun sætter sig træt og forkommen op mod et Hus, stryger en Svovlstik for at varme sig og døser hen. I Drømme kommer alskens Livets Goder til hende. Dejlige Æbleskiver, en stor, fed, stegt Gaas, der vralter imod hende med Kniv og Gaffel i Ryggen — og Bedstemor, den gode, rare Gamle. Men det er kun Drøm, og Stumpen findes næste Morgen ihjelfrosset op mod Muren og med et Bundt afbrændte Svovlstikker strøede omkring sig.

Bemærkning.

Smaa fat-tig-e Pi-ger og Dreng-e bur-de ik-ke fry-se i-hjel. Jord-en er rig nok til, at et-hvert Barn al-tid kan væ-re mæt og godt paa-klædt. Det er en For-bryd-else af Samfund-et at taal-e, at der er smaa Børn, som fry-ser eller sult-er el-ler ik-ke har hel-e Saal-er i Sko-e-ne.

ØVRE.

GALGEN OG KIRKEN.

I Nikolaj II's Rige hersker for Tiden Fred og Ro — Kirkegaardens Ro. I fem Aar har Rusland haft en "Forfatning," og i disse fem Aar har der raset et Rædselsregimente, hvortil intet tilsvarende findes i den russiske Historie, siden Ivan den Blodige regerede. En russisk Forfatter, Wentin har klarlagt, med hvilken Grusomhed Regeringen er faret frem mod politiske Modstandere i Forfatningsaarene.

Fra den 17de Oktober 1905 til den 17de Oktober 1910 er saaledes ikke færre end 37,620 Personer ved Militær- og Civilretter paa Grund af politiske Forbrydelser blevne idømte haarde Straffe — Dødsstraf, Tvangsarbejde, Deportation, Tugthus, osv. Der er afsagt 5735 Dødsdomme over politiske Forbrydere, og 3015 Dødsdomme er blevne eksekverede ved Ophængning i Galgen. Frihedsstraffene fordeler sig paa følgende Maade:

Simpelt Fængsel 2485 Personer; Fæstningsstraf 4249; Indrullering i Arrestkompagn. og Straffebat. 5436; Deportation 1857; Tvangsarbejde i Sibirien 8640.

Dog herunder er kun indbefattet de, som er dømte af Domstolene. Men ved Siden af disse gives der en umaadelig Skare, som af Administrationen er ikendt Frihedsstraffe eller i aarevis har hensiddet i Varetægtsarrest. Nøjagtige Oplysninger herom findes ikke, men det er sandsynligt, at henved 60,000 politiske Forbrydere ad administrativ Vej er blevne berøvede Friheden. Herpaa tyder ogsaa den Omstændighed, at det Antal Personer, som findes i de russiske Fængsler, er steget ganske overordentlig i de sidste fem Aar. I Tidsrummet 1895—1905 var arresteret gennemsnitlig 85,000 Personer. Saa begynder Stigningen: 1906 112,000 Arrestanter; 1907 139,000; 1908 166,000; 1909 181,000; 1910 200,000.

I det hele naar man til det Resultat, at der i de russiske Fængsler findes henved 100,000 politiske Fanger. Hertil kommer, at i Følge Indenrigsministeriets Opgørelse har Administrationen deporteret til Sibirien ikke færre end 22,568 politiske Forbrydere.

Mest betegnende for det nuværende Rædselsherredømme er dog det store Antal (5735) Personer, som er blevne ikendt Dødsstraf formedelst politiske Forbrydelser. Ja, at Galgen næsten kan betegnes som et Symbol paa Forfatningstiden, det beviser en Sammenligning med det Antal politiske Dødsstraffe, der er afsagte i Rusland siden 1825, altsaa under Nikolaj I, Aleksander II, Aleksander III og Nokalaj II. Nedenstaaende viser, hvad hver Czar har paa sin Samvittighed, og en Sammenligning falder unægtelig ikke ud til Fordel for det nuværende Regimente: 1825—1895 433 Dødsdomme, 153 Henrettelser; 1895—1910 5827 Dødsdomme, 3064 Henrettelser.

Og af de Tusinder af politiske Dødsdomme og Henrettelser,som har fundet Sted i de 15 Aar, Czar Nikolaj II har regeret, falder ikke færre end 5735 Dødsdomme og 3015 Henrettelser i de fem Forfatningsaar. Czar Nikolaj har altsaa i 5 — fem — Aar ladet klynge op i Galgen tyve Gange saa mange politiske Forbrydere, som hans tre Forgængere har ladet henrette i 70 Aar, eller med andre Ord forholdsvis 280 Gange saa mange.

Til Belysning af det nuværende Forfatningsregimente i Rusland kan yderligere anføres, at der under de revolutionære Opstande i Aarene 1905 og 1906 er bleven dræbt omtrent 26,000 Mennesker.

Af andre Smaating kan anføres, at Jødeprogromerne har kostet de uskyldige Jøder 66 Millioner Rubler, ikke at tale om 1000 Døde og mange Tusind Saarede. Endvidere er efter Forfatningens og Pressefrihedens Indførelse ikke færre end 1270 Blade og Tidsskrifter blevne undertrykte, deraf 1046 administrativt.

Og under dette Rædselsregimente har den hellige russiske Kirke ydet Czaren værdifuld Støtte. Til Gengæld har Kirken ikke alene faaet Lov til at beholde de umaadelige Rigdomme, den har skrabet sammen i Aarenes Løb, men har endogsaa erholdt dise ogede. Det er Millioner og atter Millioner, det drejer sig om. Alene i det europæiske Ruslands Løb, men har endogsaa erholdt disse ogede. Klostre 810,000 Hektarer, saa at der paa hver Munk eller Nonne falder en Grundbesiddelse paa henved 43 Hektarer. Ja, et enkelt Kloster, det Solowetzke, ejer Godser paa 70,000 Hektarer. Endvidere ejer Klostre og Kirker værdifulde Ejendomme i Byerne, saaledes i Moskau ikke færre end 1000 Huse.

Det er en Selvfølge, at Kirkens høje Prælater ligeledes har kolossale Aarsindtægter. Metropoliten i Moskau har 81,000 Rubler, i Kiew 84,000, i Petersborg 259,000, og Ærkebiskoppen i Novgorod har en aarlig Gage paa 307,000 Rubler.

Galgen og Kirken er de virkningsfuldeste Midler, ved hvilke det nuværende Regimente holdes oppe.

Ulykkelige Rusland!

—Thomas Graa i Ekstrabladet.

"NORDENS" LIVSKRAFT.

Vi henleder Opmærksomheden paa, at "Norden", vort smukke, opbyggende Familieblad, i sit sidste Nummer indeholder et Avertissement "om at gengive unge Mænd Livskraften." Man skal navnlig lægge Mærke til Avertissementets æstetiske Form, der meget minder om Ivars sarte Poesi og lyse Drømme. "De bruger mit "Sundhedsbælte" hele Natten; det sender en varm og sundhedsgivende Strøm af Elektrisk Livskraft ind i Eders Nerver, Blod og alle Organer, det tager al Svaghed bort fra Eders Ryg og al Vankelmodighed fra Eders Sind. Det særskilte Elektriske Bærebind frit med hvert Bælte leder den samme Strøm til de Legemsdele, der behøver den . . . "

DET DANSKE KONSULAT I SAN FRANCISCO.

Room 815, Mills Bldg., Montgomery Street.

Konsulatet søger Oplysning om:

1. Jens Peter Kristian Jensen, født den 14. April 1872 i Landsgav-Mark ved Slagelse; rejste til Amerika for ca. 20 Aar siden; har arbejdet i Kulminer og Bjærgværker; sidste Adresse San Francisco, 26-28 Turk Street, eller Redwood City, Cal.; ugift; ca. 65 Tommer høj; ret kraftig bygget; graasprængt Haar.
2. Erik Christian Eriksen, født den 21. Februar 18.. i Vognserup, Kundby Sogn; midelhøj, godt bygget; fyldig; blaa Øjne; blondt Haar; forlod Danmark i 1890; oprindelig Mejerist; her i Landet Mælkesælger; Landmand, Jærnbanearbejder; har i Aarene omkring 1898-1902 opholdt sig paa Filippinerne; Adresse i 1902: Winchester Hotel, San Francisco.
3. Carl Sofus Frandsen, født i København den 11. Februar 1881; rejste fra Danmark i 1901. Ansat i den amerikanske Marine. I 1902 gjort Tjeneste paa et i San Francisco stationeret Orlogsskib.
4. Johan Frederik Rolund, kaldet John Brown; Tømrermester.
5. Harry Oscar Nelson, tidligere i Dennhoff, .. D.; skal i 1908 have ligget syg paa et Hospital i San Francisco.
6. Hans Christian Luis Jensen, født i Kalundborg; har tidligere opholdt sig paa Hawaii og i San Francisco; senest i Los Angeles.
7. Anton Schou, født i Randers, Danmark; ca. 40 Aar; været i Amerika ca. 26 Aar; opholdt sig i Klondyke i 1897; antages at eje Miner dersteds.
8. Johannes Hansen, Søn af Fotograf H. Hansen i Odense, Danmark; har opholdt sig i Amerika i 16—17 Aar; senest i San Francisco.
9. Jesper Christian Jespersen; Sømand; har været ansat ved forskellige Redningsstationer paa Kaliforniens Kyst; senest i April 1908 ved Point Reyes Station.
10. Jens Hansen Jensen, født i Spargsbjærg ved Esbjærg den 8de Marts 1876. Snedker af Profession. Har arbejdet som Snedker i Kalifornien paa forskellige Steder; vides at have opholdt sig i San Francisco fra ca. 1896 til November 1906.
11. Lars Petersen. Født i Valby, Helsinge Sogn, Sjælland, den 12te Maj 1877. Murerarbejdsmand. Kom i 1900 til Kalifornien, hvor han har arbejdet i forskellige Guldminer.

Efter Konsulatets bedste Overbevisning søges Oplysningerne om de ovennævnte kun af Interesse for Vedkommende.

Lidt Fiskeri-Statistik.

Ved en foretagen Opgørelse i Hundested Fiskerleje i Danmark viser det sig, at der er 220 Fiskere, der udelukkende lever af Fiskeri, 25 Lejlighedsfiskere. Af Baade er 45 Dæksbaade, 5 Drivkvaser, 45 Dampjoller, 2 Opkøbskvaser, 100 Joller, 35 Halvdæksbaade. Disse Smaafartøjer har en samlet Værdi af 275,500 Kr.

Af Redskaber findes der 10,000 Rødspættegarn, 5000 Sildegarn, 800,000 Krogeredskaber foruden andre Redskaber, til en samlet Værdi af 289,300. I 1910 har Fangsten givet et samlet Udbytte af 219,040 Kr., i 1909 223,367 Kr.

Fra Traverbanen ved København. I 1910 har der paa 20. Løbedage været en Omsætning paa 2,240,000 Kr. Fra den sidste Løbedag meddeltes det, at en Spiller, der havde holdt 50 Kroner paa en Hest, fik 2,070 Kr. tilbage, altsaa en Fortjeneste af over 2000 Kroner.

Denne Gevinst er en enestaaende Reklame for Spillet paa Traverbanen, og den vil bidrage til at adskillige naive Mennesker faar den Tro, at det er en god Forretning og en let Sag at spille ved Totalisatoren.

Nedenstaaende Tal vil vise, at dette er en ganske fejlagtig Opfattelse:

Forinden Gevinsterne til de Vindende udbetales, tager Totalisatoren ca. 18 Procent. Dette udgør 403,200 Kroner fra den Sum, der er spillet for i 1910. Disse Penge er altsaa uigenkaldelig tabt for dem, der har deltaget i Spillet. Af disse 18 Procent faar Travselskabet de 13. Først tager Selskabet 10 Procent i fast Afgift, desuden faar det alle de Brøker, der fremkommer ved Beregning af Odds, kalkuleret til 3 Procent af hele den Sum, der er omsat i Totalisatoren. De resterende 5 Procent tager Staten, der igen fordeler denne Sum mellem Ordrup Kommune, hvor Løbene afholdes, og København, hvor Selskabet har Domicil.

Af dette Aars Totalisatorspil tager Travselskabet altsaa en Fortjeneste paa 291,000 Kroner, og Staten 112,000 Kroner.

Spil er under alle Omstændigheder en Daarskab. Daarerne maa altid betale Gildet.

I to Aar og fire Maaneder har "Bien" med pinlig Forsigtighed undladt at nævne Uglen — det vilde jo i Følge Hartwicks Katekismus være at avertere en "Konkurrent." Nu er der gaaet Hul paa Bylden. Og som for at faa alt med i en kraftig Eksplosion, vrimler det i Biens Spalter med Uglen og Salomon og — Kjærbye (sidstnævnte har ikke skrevet i Uglen i snart seks Maaneder). Der vil formodentlig nu hengaa et Par Aar, før det igen kommer til en Eruption. Ja — det er os uden Forskel. Uglen ser ingen Konkurrent i Bien.

1700 danske Foreninger findes der i de Forenede Stater.

VOR SPECIELLE KORRESPONDENT INTERVIEWER JOHN LARSEN, FADER TIL DEN DANSKE FOLKEAAND.

Paa Grund af den uhyre Opsigt, som John Larsens Foredrag har vakt, fandt vi det ønskeligt at sende vor specielle Korrespondent op til San Francisco for at interviewe Manden. Vor Medarbejder skriver:

Efter gentagende Forsøg paa at finde den store Mand lykkedes det os endelig at vinde Adgang til hans Studerekammer, og opfyldt af stor Forventning og fuld af dyb Respekt betraadte vi dette Lonkammer, hvor de store Tanker hører ligesaa naturlig hjemme som Syltekrukkerne i et Spisekammer.

Væg efter Væg var optaget af filosofiske Værker; Larsens alsidige Uddannelse og brede Livssyn var glimrende illustreret i Valget af hans Yndlingsbøger. Her stod Vilhelm Becks Prækener Side om Side med "the Book of Mormon," teosofiske Værker lænede sig kælent op til Gruudtvigs Sange, Bryans og Roosevelts Bøger stod Side om Side og skelede over til interessante Artikler om "Populisme," Socialisme og den bekendte Bog om, "Hvorledes man bliver en sukcesfuld Stump-speaker," udgivet af "the International Correspondence School." Skønlitteraturen traadte ligesom i Baggrunden i Modsætning til Filosofiens Dybde, og i Midten af Stuen sad Manden, vi søgte. "Verdens Lys" har været hans Hædersnavn, men da vi betragtede hans høje Pande og klare, intelligente Øjne, der ligesom skuede ud over al Verdens Daarlighed og indsugede den paa samme Tid, da forstod vi, at han og han alene var Manden, der kunde løse den store Gaade: hvad er dansk Folkeaand?

Et venligt Nik gengav os vor Selvtillid, og vi huskede Aarsagen til vort Besøg og indledte følgende Samtale:

Korrespondenten—Undskylder De, at vi lægger Beslag paa Deres Tid?

Larsen—Min Tid tilhører min Nation og mine Studier undtagen mellem 10—3, naar jeg hjælper Hartwick med at redigere "Bien."

K.—Det er sandt, De har jo taget Korells Plads?

L.—Det er en Misforstaaelse; ingen har nogen Sinde haft min Plads. Har Korell oversat danske Folkesange paa Engelsk — eller bare saa meget som et Kapitel af Martensens Dogmatik? Har Korell forklaret, hvad den danske Folkeaand betyder. Har Korell nogen Sinde rørt Folket til Taarer ved afdøde Brødres Baare? Aldrig — aldrig — aldrig!

K.—Med Hensyn til Folkeaand: tror De nu ogsaa selv blindt paa alt det, der er dunkelt og mystisk i vort Folks Sagnhistorie?

L.—Ved den Højestes Hjælp haaber jeg med Sandhed at kunne sige: Ja.

K.—Er det ved at skænke Deres eget Hjerteblod, at De har naaet saa vidt?

L.—Hjerteblod skal der til for at naa det højeste og se ned paa det laveste. Forstaaelsen af Misforstaaelsen naas kun gennem Oplevelsens Fadæser.

K.—Hvad sker der i Grunden, Hr. Larsen, naar en Nation fødes?

L.—Den fødes i den historiske Folkeaand, der er undfanget i Tidernes Mørke og først nu ser Verdens Lys (dette sidste med et fint Smil.)

K.—Minder den af Dem omtalte Sprogforvirring, som vi har lært om i Skolen, ikke en hel Del om den lokale Sammenblanding af Dansk og Engelsk?

L.—Denne sidste mangler det mystiske Skær, der er ethisk nødvendigt for at komme i Betragtning i et saa dybt Hjertesporgsmaal som den danske Folkeaand.

K.—I Følge Deres Foredrag tror De altsaa, at uden Kristendommen vilde den danske Folkeaand være gaaet i sin Mor igen?

L.—Aldeles ikke, men Kristendommen bør være den hvide Due eller — om jeg saa maa sige — den bærende Kraft, og kun ved den kan det mystiske og moksen dunkle blive Livskraften i vort Folks aandelige Blomstring og Florering.

K.—Blomstring og Florering — det skal jeg huske. Men, Hr. Larsen, hvorfor forsøgte De at faa den stakkels Doktor til at besvare et saa vanskeligt Spørgsmaal, det tager jo en Filosof og Litterat.

L (smigret)—Jeg ventede ikke, at han kunde svare mig, men kan De ikke forstaa, at netop denne Doktorens Tavshed gav mig Anledning til at lade Sandhedens Lys straale som i bengalsk Farvespil for de umyndige i Aanden og derved vise Verden (med en bred Haandbevægelse), at ikke alle de vise Mænd gik til Østen.

K.—Vilde det ikke være heldigt at stille en mere direkte Anklage mod Dr. Georg Brandes og hans Moral, f. Eks. i Biens næste Nummer og derved æske ham til en aandelig Tvekamp?

L. (overlegen)—Nej — nej. som Amerikanerne siger, "he is not in my class." Han vil ligesom Doktoren nægte at skrive i de næste seks Maaneder for at undgaa Tvekampen.

K.—Undskyld, Hr. Larsen, men jeg har lagt Mærke til Deres Yndlingsforfattere; repræsenterer disse Bøger forskellige Stadier af Deres Liv eller kun Deres alsidige aandelige Interesser?

L.—Nille humanium . . . — ja ja, — De kender naturligvis ikke Latin; men jeg mener, at intet menneskeligt er fremmed for mig.

K.—Hvorledes kan det da være, at De ikke kunde forklare Doktorens Tavshed?

L.—Aa, s e r De det ikke: han vidste jo, at han havde mødt sin Overmand.

K.—Der falder Sol over min Sjæl. Nu forstaar jeg det mystiske og dunkle, som fordrer en blind Tro.

Med disse Ord tog jeg ærbødig Afsked fra denne Mand, hvis Liv har været en aaben Bog, som enhver Fader trøstig kan give sin Datter i Hænder, og uden hvem den danske Folkeaand aldrig vilde være kommen til at sidde til Højbords i den danske Verden i Kalifornien.

EN PROTEST.

Kære Ugle!

Du har i dit sidste Nummer ladet en "Uglspil" gøre Stedfortræder-Arbejde for din specielle Korrespondent, Digteren J. V. Gjerding, i Anmeldelse af Skjoldborgs Besøg her, og jeg maa tilstaa, at hans Præstationer har faaet Rødmen paa mine Kinder — for det er mildest talt det mest abekatteagtige og fornærmende Pøjt, jeg nogen Sinde har set paa Tryk. Det er en Fornærmelse mod alt Dansk — lad det være, at den Komite, som foranstaltede Festen, muligvis kunde have været lidt heldigere i Udførelsen af sine selvpaatagne Pligter — men derfor er det alligevel under al Kritik at vælte en saadan Møgbunke ud over Los Angeles, som Uglspil har gjort. — I Sammenligniug hermed vil jeg nævne den vittige Maade, hvorpaa "Angelus" i "Pioneren" omtalte samme og andre Fester — det viser, at der dog kan tages humoristisk paa vore smaa Fester, uden at det skal være raat. Paa egne og sikkert en Mængde flere Los Angeles Danskes Vegne tager jeg bestemt Afstand fra dette Udbrud af, hvad der synes mig, Had til een bestemt Faktion af vore Landsmænd her paa Pladsen. Som sagt, jeg indrømmer, at Arrangementet kunde været bedre, men derfor og til at overfuse vore Landsmænd, som vi lever iblandt og virkelig holder af, er et langt Skridt, som ikke bør tages overilet. Jeg holder ikke af at lægge mig ud med Folk, men jeg kan ikke lade være at sige min Mening — i dette Tilfælde klør mine Fingre efter at lære Hr. Uglspil Mores. Jeg er vis paa, at dette Stykke Skvalder er gaaet i Uglens Spalter uden at være set af Redaktøren*) — sligt kan jo ske— men da Uglen har bragt det til Torvs, maa jeg ogsaa bede dig om at bringe miu Protest. Netop for at vise fair play har jeg ikke sendt denne Protest til andre Blade, men kun til Uglen. Og jeg er vis paa, at Uglen vil give mig Plads for samme.

Til Slut vil jeg tillade mig at sige, at jeg i Uglen har fundet det kvikke, smarte Blad, som har en Fremtid for sig. Og det staar saa dejligt alene — men uforfærdet — men netop derfor skal det nøje granske de Nyrer, der bringes til Huset, før det serverer dem for Læserue.

For det ligger jo ikke til vor Tid som til salig Skipper Worse at sige "Sivert Jespersen, mine Nyrer —;" nej, vi er mere med nu. Og det kunde være, at Vorherre nu lod sig snyde paa Saltet!

Altsaa, kære Ugle, Tak paa Forhaand for Optagelsen af min Protest. Med venlig Hilsen. TONY.

*) Den paagældende Artikel, som jo nok var lidt kaad, gik ikke uset i Bladet. Herregud, Tony; lidt Kritik skader saamænd ikke, og nu har De jo haft den Tilfredsstillese ordentlig at mule Uglspil.—Red.

En Ven af Bladet sender os en Afskrift af en Konfirmationssang, som han har digtet til en Søstersøn i Danmark. Han skriver, at skønt han er kejthaandet, tror han selv, at Visen er Pokkers god, og lover at skaffe os 30 ny Abonnenter, hvis vi vil sætte den i Uglen. Vor Ven er uden Tvivl i Besiddelse af stort digterisk Talent; det lyser grangiveligt ud af hver Linje. Vi tvivler ikke om, at hvis han skaffer os 50 Abonnenter, kan han drive sin poetiske Begavelse meget vidt, og hvis han sender os 100, er han langt bedre end Poeten i Racine, Ivar Kirkegaard, der ogsaa er kejthaandet.

Vi iler med at aftrykke Digtet:

(Mel.: "Stakkels Hanne.")

Der er tyst i mine Stuer,
alle trygt i Huset snuer;
Uret tikker: Det er silde!
og jeg tænker dog paa Gilde,
og jeg gør som Ønske-Gutten:
kryber ind i Konvolutten —
en to tre! gesvindt jeg stejler
hjem til Festen for Jørgen Eiler.

Og usynlig ind jeg træder,
hvor jeg ser dig i din Hæder:
Ravrør, Handsker, Ur paa Lomme,
vokset paa en Dag en Tomme.
Si'r man "De" til Konfirmanden,
gi'r en Skilling han, minsandten!
og i Morgen som en Bejler
ud med Pi'e paa gaar Jørgen Eiler.

Hør nu Onkels Raad og lyd 'et:
Du er ung og skær i Kyddet —
husk, naar Livet om dig bruser,
og der vanker Sinkaduser,
og du ved knap hvad og hvikken —
Hold dig KRY i Perpendikken!
Op med Ho'det! Det ta'r Kegler
— det er Bolledejgen, Jørgen Eiler!

Nu er du, som du skal være —
byg kun paa din Drengeære;
ren er Krave og Manchetter
og Personen uden Pletter.
Livets Dystløb paa dig kalder —
ja, saa gid i Manddomsalder
du maa se, naar du dig spejler:
KONFIRMANDEN JØRGEN EILER!

En San Francisco-Holder af Uglen skriver følgende opmuntrende-misantropiske Linier:

"Jeg sender herved 50 Cts. i Frimærker; jeg har søgt at udbrede Deres Blad saa godt som muligt. Pengene maa De selv sørge for at faa; for jeg har yderst sjælden faaet mit Tilgodehavende i Kalifornien. K. A.

TRÆK AF VORE HEDENSKE FORFÆDRES LIV.

I den tidligste Oldtid brugte man om det mandlige og kvindelige henboldsvis "svein" og "mey;" deraf vort nuværende "Svend" og "Mø." Hvad vi nu kalder "Drengebarn" og "Pigebarn," kaldte de den Gang "Svendbarn" og "Møbarn." Senere kom i Brug "pika," vort nuværende "Pige." Den Gang kaldtes en Kæp en "Pog," og dette Navn blev efterhaanden brugt om Svendbørn og skulde vel saaledes være Udtryk for det legemlige grovere og større hos Manden. Ordet "Dreng" brugtes ogsaa tidligt, men havde den Gang en helt anden Betydning end nu.

Oldtidens Kvinde fødte, liggende paa Jorden. Naar der, før et Barn blev født, var bleven varslet om det, at det vilde volde Ulykke i Slægten, kunde det allerede ved Fødslen være viet til Udsættelse, der bestod i, at det nyfødte Barn bragtes bort til et afsides, øde Sted, hvor det enten døde af Sult eller reves ihjel af vilde Dyr. Husfaderen var fuldstændig raadig over sin Ejendom og sin Slægt og skyldte ingen Regnskab for, om han vilde dræbe sit Barn eller lade det leve.

Saa snart et Barn var født, blev det lagt paa Sten- eller Lergulvet. Faderen, der, hvis han var hjemme, sad og drak med sine Mænd inde i Skaalen, fik øjeblikkelig Melding om sit Barns Fødsel. Straks spurgte ban, om det var et Svendbarn eller et Møbarn. Saa snart han har faaet dette Spørgsmaal besvaret, rejser han sig fra sit Højsæde, forlader sine Mænd og haster over i Skemmen, hvor bans Hustru ligger. Kvinderne staar omkring den Nyfødte, som ligger paa Gulvet. Alle viger Pladsen for Faderen og ser spændt paa ham. Det er et saare vigtigt Øjeblik; thi nu skal det afgøres, om Faderen vil opfostre sit Barn eller det skal udsættes. Han gaar uden om Barnet og betragter det opmærksomt; men forlader han saa atter Skemmen, er det Tegn paa, at det skal udsættes. Fra Skemmen gaar han hen til den allersikreste af sine Trælle, som saa skal besørge Barnets Udsættelse. Paalidelig skulde en saadan Træl være, for at han ikke skulde gemme Barnet i Stedet for at udsætte det, og det saa skulde komme igen, naar det blev voksent. De stakkels Kvinder havde efter denne Afgørelse nu ikke andet at gøre end at formaa Trællen til at dræbe Barnet i Stedet for at udsætte det for en pinefuld Død. Undertiden tog ogsaa en af Kvinderne bemmelig Barnet, dræbte og jordede det. Vilde Faderen derimod opfostre sit Barn, stod ban stille i Hallen og rakte Haanden ud imod det, og en af Kvinderne tog det da op fra Jorden og lagde det i Faderens Arme; dermed var Barnet godkendt. Den Kvinde, der jordede Barnet, hvis det skulde udsættes, kaldtes Jordemoder, et Navn, der har holdt sig lige til vore Dage paa den, der er faglig uddannet til Hjælp ved Barnefødsel.

Var det et Møbarn, der var født, saa Faderen ikke stort til hende, før hun var voksen. Hun opvoksede i Kvindernes Selskab under Moderens Opsyn og Pleje og blev opdraget i Kvindesæd, blev blysom og artig, tækkelig og kvindelig i alle Maader. Undertiden kunde hun som halvvoksen faa Lov at lege i Hallen og kunde da en enkelt Gang naar Faderen nylig var kommen hjem fra Leding, komme springende op paa hans Skød og lægge sine Arme om bans Hals, og Faderen kunde da blive saa glad for sin Datter, at han strøg sin kostbare Guldring af Armen og rakte bende den. Det var en overordentlig kostelig Gave, og Pigen skyndte sig saa til Guldsmeden med den, og for ham var det en let Sag at faa den til at passe hendes Arm. Naar Pigen blev voksen, blandede hun Mjød til Kæmperne om Aftenen i Hallen, og til bende knytter sig nogle af vore ypperste Sagaer.

Naar Oldtidens Pige skulde giftes, maatte Frieren henvende sig til Faderen, der fuldstændig raadede over bendes Haand; thi Datteren var i sit Forhold til Faderen eller Slægtens Overhoved som en Trælkvinde, og Bejleren maatte have Faderens Ja, for han kunde fri hende fra dette Forhold. Her er nu seks Ord værd at lægge Mærke til, og som vi i vore Dage kører i Ring med paa en fortvivlet Maade; det er "Bejler," "Frier," "Giftermaal," "Bryllup," "Vielse" og "Ægteskab," der hver for sig havde deres særegne Betydning, der nu til Dags er glemt. Var vi tilstrækkelige hjemme i det gamle Sprog, saa vi rigtig kendte de nu brugelige Ordformers oprindelige Betydning, vilde det i mange Tilfælde være en værdifuld Hjælp til Forstaaelse af vore Forfædres daglige Liv.

Naar en ung Mand i Oldtiden elskede en ung Kvinde og vilde hjemføre hende som Hustru, kom han til hendes Hjem baade som "Bejler" og som "Frier": han "bejlede" nemlig til Faderen og "friede" til Datteren. Ordet "bejle" af oldnordisk "bidill" er oprindelig det samme som "bede" af oldnordisk "bidja," idet Bogstavet "d" under Sprogets Udvikling har haft Tilbøjelighed til at svække til "j," saaledes er f. Eks. det gamle "Vedel" blevet til "Vejle."

Den unge Mand bejlede altsaa til Faderen, det vil sige, han henvendte sig først til ham for at høre hans Mening og bede om Datterens Haand; thi sagde han nej, kunde han godt opgive det hele, for saa fik han aldrig Pigen. Sagde Faderen derimod ja, saa "friede" han til Pigen, hvis han da ikke havde gjort det i Forvejen.

At "fri," en "Frier," af oldnordisk "frja," d. v. s. "elske" og i Slægt med "Fred," "Frille" og "Frænde" kommer oprindelig af "Freja," oldnordisk "freyja," der var Gudinde for Kærlighed mellem Mand og Hustru. Ugens sjette Dag, Fredag, er altsaa nævnt efter hende, og derfor holdtes i Oldtiden alle Bryllupper den Dag, en Skik, der til Dels, særlig blandt Bønderne, har holdt sig til vore Dage. — At "ti" betyder i nærværende Mærkelse baade at "frigøre" og at "elske." At fri til Datteren er altsaa først at frigøre bende for Faderens Herredømme og dernæst at tilbyde bende sin Kærlighed, elske hende.

HVORLEDES ALBERTI SJAKREDE MED ORDENER OG TITLER.

En stor Ordensskandale fra Albertitiden optager for Tiden Sindene — skriver Vore Landsmænd i Udlandet — og vil snart komme til at sysselsætte Rigsdagen. Det havde nærmest været Meningen, at Sagen ikke skulde frem i sin fulde Offentlighed; men den vil nu alligevel komme det. Sagen er den i og for sig kendte, at Alberti under Ministeriet I. C. Christensen ved lyssky Mellemhandlere solgte baade Etatsraadstitler (a 30,000 Kr. pr. Stk.), Ridderkors (a 10—20,000 Kr. pr. Stk.) og Dannebrogstegn (til Folk, der i Forvejen var R. af D. — og a ca. 10,000 Kr. pr. Stk.). Da en højtstaaende Person en Gang forestillede Alberti, at det var upassende og farligt at lave slige Forretninger, skal Alberti have svaret: "Aah, blæse være med det! Lad os blot sælge væk; der er jo nok af Skidtet!"

I Sagen er impliceret følgende Personer: Fhv. Justitsminister Alberti, Kongens Kabinetssekretær Rosenstand, fhv. Indenrigsminister Sigurd Berg, den radikale (!) Konsul T. Nørgaard, Hellerup, Justitsraad Peschardt, fhv. Bandagist "Prof." "Kammerassessor" Saabye, Avktionsholder Rasmus Nielsen, Konsul Thalbitzer, Kancelliraad Carlsen, Billedhugger Scheller, Redaktør Figge, Etatsraad Langer, Teaterejer og Hotelejer Julius Nielsen, Hotelejer Anders Jensen, Fabrikant Falck, afd. Fabrikant Holmblad, Tapetserer Johansen, Direktør Thomas S. Lorentzen.

I Forhør den 26. Februar 1910 (først nu offentliggøres det!) forklarer Saabye først, at han var Medstifter og Bestyrelsesmedlem i "Hjemløs Ungdom." Paa sine Rejser har han ofte rettet Henvendelse til formuende Folk om at støtte "Hjemløs Ungdom." Saadanne Henvendelser er sket til Fabrikant Langer, Aalborg, Kaffehandler Christensen og Bankdirektør Hjorth i Odense, Dir. Thomas S. Lorentzen i København. Vidnet indrømmer, at han ved disse Lejligheder har ladet det skinne igennem, at det vilde finde Paaskønnelse fra allerhøjeste Sted (Alberti, som vel stak en god Del af Pengene i sin egen Lomme!). Det har i Reglen drejet sig om Bidrag paa 20—30,000 Kr. Om Resultatet af sine Henvendelser gav han Besked til Konsul T. Nørgaard, der var Foreningens Formand.

Saabye oplyser, at han kom i Forbindelse med "Hjemløs Ungdom" gennem Kongens daværende Kabinetssekretær, Gehejmekonferensraad Rosenstand, der bad ham at skaffe Bidrag til "Hjemløs Ungdom." Man kom i den Anledning sammen til et Møde hos den nu i Forbedringshuset siddende Justitsraad Peschardt, der var Medlem af Bestyrelsen.

Konsul T. Nørgaard tvang, paa Foranledning af Alberti, Saabye til at udstede en urigtig Erklæring, og Nørgaard var fælles med Saabye om for 30,000 Kr. at sælge Etatsraadtitlen til Fabrikant Langer i Aalborg. Hotelejer And. Jensen blev R. af D. og senere Dbmd. mod talrige Kontantindbetalinger i mindre Rater.

Auktions(!)holder Rs. Nielsen var Figges Mellemmand ved Salg af 3 R. af D.-Kors a 10,000 Kr. pr. Stk. til Skibsreder Johnsen (der indbetalte sine 10,000 Kr., men blev snydt for Korset), til afdøde Holmblad (der ogsaa blev snydt, idet han døde et Par Uger efter Indbetalingen) og til Fabrikant Falck (denne fik sit Kors.) Rs. Nielsen vilde selv været kgl. Hofleverandør, men opfyldte ikke den Betingelse at have leveret Varer til Hoffet i 3 Aar, revengerede sig til Gengæld at tage høje Provisioner af de 3 Gange 10,000 og afslutte en lukrativ Møbelforretning med Figge. Ogsaa Bedrageren, den flygtede fhv. græske Generalkonsul Thalbitzer var Mellemmand og fik sine Provisioner. Hotel- og Teaterejer Jul. Nielsen og Slagtermester og Hotelejer Anders Jensen viser sig hver at have indbetalt mindst 10,000 Kr. Kongens Kabinetssekretær, Gehejmekonferensraad Rosenstand vovede sig altfor langt ud, i altfor intime Forhandlinger med de forskellige lyssky Mellemhandlere, og Saabye optraadte "paa Initiativ af Rosenstand." Denne fik ved en bestemt Lejlighed 2000 Kr. til eget skønsomt Brug! Alberti dirigerede, hemmelig og aabenlyst, Ordensforretningen. Iøvrigt ogsaa Sigurd Berg.

De her oplyste Tilfælde af Ordenshandel er langtfra alle; men flere foreligger ikke for Tiden oplyste.

Hvad er nærende? Professor, Dr. med. Chr. Jurgensen besvarer dette Spørgsmaal med at give nogle Taloplysninger i "Maaneds-Magasinet."

Tallene betegner Antallet af beregnede Varmeenheder (eller saakaldte Kalorier), som ydes af samme Vægt af Næringsmidlet, nemlig 100 Gram (lig med 20 Kvint), og hver af Tallene siger os, hvor meget mere nærende vedkommende Næringsmiddel er:

Kødsuppe	6
Melon	10
Blomkaal	30
Hvidtøl, Spinat	33
Skummet Kærnemælk	35
Æble, Pære	50
Østers	55
Sødmælk	65
Torsk	65
Grønkaal	70
Grønærter	83
Kartofler	90
Rødspætter	92
Magert Skærtkød	100
Æg	100
Grød, kogt i Mælk	150
Oplagt Mælk	155
Mager Ost	200
Gule Ærter (raa)	320
Oksetunge	380
Sødmælksost	400
Fedt, Kød, Sukker	400
Chokolade	460
Smør, Margarine	720
Svinefedt	900

UGLEN

(The Owl)

Published by
MICHAEL SALOMON

Main Office
1141 J Street, Fresno, Cal.

Editors:
F. HUROP.
MICHAEL SALOMON.

Issued the 20th of each month. 50c per year
Outside of United States $0.75 per year.

FRESNO, Marts 1911.

Naar De flytter, da glem ikke at lade os vide Deres ny Adresse.

Paa Grund af Opstilling af ny Presser etc. er dette Nummer af Uglen forsinket. Næste Nummer vil udkomme den 20. April, og Indsendelser etc., som ønskes optaget deri, maa være F. Hurop, Enumclaw, Wash., eller M. Salomon, Fresno, Cal., i Hænde inden den 15de April.

Hr. Chr. F. Matzen, 241 Columbia St., Brooklyn, N. Y. er Uglens befuldmægtigede Repræsentant i New York og omgivende Stater.

Hr. C. Scheef, 1500 E. 61st Place, er Uglens befuldmægtigede Repræsentant i Chicago.

DEN DANSKE UDSTILLINGS-KOMITE LÆGGER UD.

Det er nu over et Aar siden, at der blev alvorlig Tale om Afholdelsen af en stor Verdensudstilling i San Francisco i 1915 i Anledning af Panamakanalens Gennemførelse, og næppe var Sagen bragt paa Bane, før Danskerne i San Francisco besluttede at virke hen til Rejsningen af en "Danmarks-Bygning" paa Udstillingspladsen. En Fælleskomite for Byens tre store danske Foreninger blev sammensat af følgende: Dr. J. Molgaard, Jacob Petersen, James Madison; C. W. Hansen, Viggo König og M. Holm; John Bramsen, John Larsen og Herman J. Korell.

Det kan her bemærkes, at Sagen dengang var Genstand for indgaaende Omtale i den dansk-amerikanske Presse og syntes at finde Sangbund i alle Lejre.

Som bekendt svævede hele Udstillingsprojektet i længere Tid i det uvisse, og den danske Komite maatte lade Sagen staa i Bero, men nu, da San Francisco officielt er bleven kaaret til Udstillingsby, har Danmarks-Komiteen paany optaget Virksomheden.

Vore Planer med Hensyn til en Danmark-Bygning paa Udstillingspladsen er endnu ikke saa fast formede, at vi kan forelægge dem for Offentligheden, og de vil jo ganske naturligt være afhængige af de Regler, Udstillingens Hovedudvalg fastsætter, og næsten endnu mere af, hvor stor en Kapital der kan skaffes til Veje. At skaffe Midlerne vil derfor være Komiteens første Opgave.

Ønsker alle Dansk-Amerikaneres Hjælp.

Medens en væsentlig Del af Arbejdet ganske naturligt vil komme til at hvile paa Kaliforniens Danske, er det vort Haab, at vi om dette Foretagende maa kunne samle alt, hvad der er Dansk i Amerika — hver dansk Mand og Kvinde, hver dansk Forening, hvert dansk Samfund. Det er vort Haab, at Danmarks-Bygningen paa San Francisco-Udstillingen i 1915 skal staa som et Monument for virkeligt dansk-amerikansk Samarbejde — og eventuelt som et Monument, der kan blive til Ære for vort Fædreland saa vel som for os selv.

Men som sagt, det første, der foreligger, er at samle Midler, og for at alle Danske i Amerika kan faa Lejlighed til at yde deres Skærv, har Komiteen besluttet at udstede et Korrespondance-Mærke (eller Ugle-Mærke, i Lighed med Julemærkerne), som for en Pris af 1 Cent vil blive til Salgs over hele United States. Ad denne Vej og uden at paalægge svære Byrder venter vi at rejse en ganske væsentlig Del af den nødvendige Sum, som vi foreløbig har sat til $50,000. — Her skal da de mange Bække smaa gøre den store Aa.

Da Komiteen har ønsket, at Landsmænd rundt omkring i hele Landet skal have Interesse og Del i Foretagendet lige fra Begyndelsen, indbydes herved til

Konkurrencetegning

af et passende Korrespondencemærke. Konkurrencen staar aaben for alle, og Tegneren

tillades at bruge sin Fantasi i videste Udstrækning; dog bør Mærket symbolisere Foretagendet. Endvidere mener Komiteen at burde foreskrive følgende Regler:

Mærket skal udføres i to Farver og have en Størrelse af 1x1¼ Tomme. Tegningen maa indleveres i to Eksemplarer, hvoraf det ene maa være af Størrelse 4x5 Tommer, og det andet Mærkets nøjagtige Størrelse, altsaa 1x1¼ Tomme. Begge maa nøjagtig vise de paatænkte Farver.

Ved Indsendelse af Tegninger maa følgende Bestemmelser strengt iagttages: Tegningerne maa afsendes i Tide, saa de kan være i Komiteens Besiddelse senest den 15de Maj 1911. Der maa absolut ikke være noget Navn, Monogram eller andet Kendemærke paa Tegningen, men Tegnerens Navn og Adresse maa angives i en forseglet Konvolut, som lægges inden i den Konvolut, der omslutter selve Tegningen.

Som Præmie udsætter Komiteen en Sum paa $50.00, der vil blive fordelt som følger: 1ste Præmie $25.00, 2den Præmie $15.00, 3dje Præmie $10.00.

Ingen enkelt Tegner vil blive tilkendt mere end een Præmie. Komiteen forbeholder sig Ret til at forkaste alle Tegninger.

Alle Breve vedrørende Konkurrencen skal adresseres til Sekretæren Herman J. Korell, 302 Lick Building, San Francisco, og i nederste venstre Hjørne paa den udvendige Konvoluts Forside maa paategnes "K. T."

Komiteen skal fra Tid til anden klarlægge for Læserne sine Planer og holde dem a jour med Arbejdet, som det skrider frem. For nærværende skal vi kun anbefale Sagen til Landsmænds Velvilje og haabe, at det lige fra først af vil omfatte den med Interesse og Varme.

Med landsmandsvenlig Hilsen
Danmarks-Bygning-Komiteen,
ved H. J. KORELL, Sekr.
302 Lick Bldg., San Francisco.

MOTORBAADE- OG FISKERIUDSTILLING I KØBENHAVN 1912.

I 1912 skal der i København afholdes en international Motorbaade-Udstilling i Forbindelse med den skandinaviske Fiskeriudstilling og den 4de skandinaviske Fiskeri-Kongres.

I denne Anledning er der udsendt en Pjes indeholdende et paa Engelsk affattet foreløbigt Program og ledsaget af en Artikel af Kaptejn I. N. Sølling, der herigennem søger at interessere Fiskeri-Fagmænd til at deltage. Kaptejnen skriver bl. a.:

It was **Danish manufacturers** who by cooperation with **Danish fishermen** and **people interested in fishing**, adopted the motor for **fishing purposes**, and thereby created possibilities for the deep sea fishing industry, of which hardly anybody had ever dreamt before.

From Denmark the reformation spread further, first to the other Scandinavian countries and then to the countries in whose branches of industry fishing plays an important part, and the Danish motor exhibition in Copenhagen 1903, and the following Scandinavian motor exhibitions in Marstrand 1904, Bergen 1907 and Drontheim (Trondhjem?) 1908, have acted as a mighty motive power in so far as the aforesaid development is concerned.

After the initiative was taken and the system adopted to employ motor power in the fishing industry, this power has now become a universal factor of immense importance in that direction, and it must not be left out of consideration that Danish and upon the whole Scandinavian engines are used not only all over Europe, but in all parts of the world.

When therefore Denmark in regard to this new industry has been acting the part of a pioneer, then it is no more than right that it should be Denmark which now has the honor of inviting to an international motor exhibition in its capital in 1912 . . . "

The address of the Motor Exhibition is: **Den internationale Fiskerimotorudstilling i København 1912, Copenhagen.**

En Pessimist skriver til os, at han deler ikke Uglens Begejstring over, at San Francisco skal have en Verdensudstilling i 1915. Det var bedre, om man anvendte de 17 Millioner til ny Dokker og Skibe, mener han. Hr. Pessimisten maa ikke overse, hvad San Francisco har udrettet i fem smaa Aar; han kunde snarere — synes vi — anstille Betragtninger over, at San Francisco, der i 1906 var een stor Askehob, i 1911 er større, pragtfuldere og folkerigere end før Branden; og at maalt med europæiske Øjne er her sket et Vidunder. Men ikke en saadan aggressiv Befolkning som San Franciscos skulde faa baade Dokker og Skibe ogsaa? Udstillingen i 1915 vil være Kronen paa et Kæmpeværk, og dens Glans over Byen er en velfortjent Tak fra Verdens civiliserede Nationer for dens Indbyggeres Daad og glimrende Eksempel.

THE FARMERS NATIONAL BANK
OF FRESNO
Kapital og Overskud, $500,000.00
UNITED STATES DEPOSITARY

Denne Bank tilbyder sin Tjeneste til Deponenter, store og smaa, til Farmeren saavel som Forretningsmanden, der ønsker at benytte sig af en Bank af ubestridt Soliditet i gode som i daarlige Tider.

DA "STILLEHAVSSTJERNEN" DØDE.

Af NIKOTIN.

I.

Stillehavsstjernen havde efterhaanden arbejdet sig ned i et finansielt Uføre, og Gælden var vokset til tre Hundrede Dollars. Derfor var Bladet i nogen Tid udkommet uregelmæssigt; et Nummer forsinkedes saa længe, at det næste helt udeblev; de Averterende gjorde Vrøvl; Abonnenterne meldte sig fra; Postmyndighederne advarede Udgiveren ved at sende Lovparagraffer indrammede med Blaakridt. Bogtrykkeren vilde kun trykke Avisen mod Forudbetaling.

Udgiveren var Samson — den altid obstinasige, uforknytte, sangvinske, pengeforlegne, skævhælede Samson.

Han følte, han stod paa en ansvarsfuld Post, og at han skulde hævde Stjernens Ære mod alle Filistre og Prominente; han kunde falde, og i denne Forbindelse tænkte han nærmest paa, at han kunde falde og brække Halsen, men v i g e — og Konkurrenten Spyfluen hovere — a l d r i g !

Hver Uge kom der en trangbrystet, sagtmodig amerikansk Klejnsmed og præsenterede en Regning for en Reparation af en Blyskærermaskine, som Samson stod skyldig for. Han havde et ualmindelig mildt og forsagende Væsen, smilede halvt bedrøvet, halvt undskyldende til Samsons sædvanlige beklagende "I am sorry" og gik beskeden bort — han vilde komme igen.

Saaledes var han kommen hver Uge i tre Maaneder og havde begyndt at lære lidt Dansk.

H v e r D a g kom der Rykkere. Samson var ikke Forretningsmand. Naar hans Kredit naaede en vis Højde — en fem ti Dollars — følte han den onde Samvittighed i sig og meddelte sine Kreditorer, at "herefter" vilde han betale "cash." Han havde set sin Forgænger bringe Kreditkontoen op til en svimlende Tusindhøjde og var bange for at sylte sig ind i noget, som han ikke kunde afvikle. Men alle de pinlige smaa Pengeforlegenheder tvang ham til at blive Prakker — betale lidt i Dag og komme med Resten i Morgen — og saa i Overmorgen eller en anden Dag i Ugen, og saa gøre lidt Krølit imens. Det var altid saare lidt — 70 Cents for et Tusind Kort hos Papirgrossereren; en Cliche til en Dollars Penge hos Zylografen; femten Dollars til Husværten, som skulde have haft femogtyve.

Men det var blevet til mange spredte Smaabeløb, og hvert lille Beløb repræsenteredes af en Rykker. Hele Dagen kunde de komme tungt op ad Trapperne til femte Sal, hvor Stjernen havde Kontor; med Undtagelse af Kleinsmeden var de alle i daarligt Lune over de mange Trappers Strabads (der var ingen Elevator) og med det ringe Haab om Resultat. Samson kunde høre dem langt borte. Saa vænnede an sig til at laase Døren af, og for at hans Skikkelse ikke skulde kaste Skygge gennem den matte Glasrude, krøb han i Skjul bag Sætterreolen, indtil Uvejret var drevet over. I Reglen havde dette efterladt en Lap Papir skudt ind under Døren. De nærmeste Venner, som der nu kun var faa af, kom ind mod at afgive "Pasord."

Tyve Gange om Dagen sneg Samson sig ned til Husindgangen, hvor Bladets Brevkasse var ophængt. Som en Mand, der staar paa Fallittens Rand, sætter sit sidste Haab til Lotterisedlen, saaledes satte Samson sin Lid til Brevkassen. Der k u n d e være et Checque fra en af Østens Averterende, og der k u n d e være en Postanvisning fra en Abonnent. Der var jo Hundreder af Abonnenter, som skyldte for flere Aar, og helt gribende var de Hjertesuk om at betale, som Samson med hyppige Mellemrum lod faa Udtryk i Bladet. Samson glemte aldrig en Morgen, da han og Familien vaagnede til et tomt Spisekammer — en graa, regntung Augustmorgen med Lummervarmen sivende ind i Stuerne saa knugende, trykket som hans eget Sind. Han var saa gaaet ud paa den forhadte Mission: at faa Penge ind — smaa, fattige, faa Beløb af en Dollar Stykket — og var allerede en "block" henne i Gaden, da han kom i Tanker om, at han havde glemt at kigge i Brevkassen. Han gik straks tilbage. Jo, Postbudet havde været der — der var et Brev i Kassen. Som

LAYTON MARKET

FRED ANDERSON 1835 MARIPOSA

sædvanlig, naar Samson havde forvisset sig om, at der var noget, fik han Feber. Imens han trak Nøglen frem, gik der Tusind Tvivl og Tusind Haab gennem ham. Gennem den lille, aflange Glasrude i Laaget kunde han skimte noget af Adressen. Han tøvede, før han stak Nøglen ind, og "tog Varsel": hvis han ikke kunde tælle til ti, før Brevet var i hans Haand, saa var det ingenting, men kunde han, vilde der være Penge. Og imens han talte: en to tre osv. meget hurtigt, fik han Nøglen stukket ind, Laaget aabnet, og havde Brevet i Haanden, da han talte: ti!

Det var fra Thomas Brown i Chicago, og det var Penge — et Cnecque paa niogtredive Dollars — Betaling for et Halvaars Avertissement, der hed "Ungdommens Raadgiver eller Sundhed er Vejen til et langt Liv."

Samson huskede aldrig senere, hvorledes han kom op til femte Sal — sandsynligvis fløj han. Men han huskede, at der var Sol i Kontoret og i alle Stuer — og at intet knugede længer.

Og da nogle faa Dage efter Stillehavsstjernens trettenaarige Fødselsdag fejredes paa Kontoret ved et lille Gilde for en "engere Kreds," da holdt Samson en bevæget Tale for "Bladets trofaste Støtter: Doktor Sweeney og Hædersmanden Thomas Brown, Cunard Linien og den brave gamle Doktor Peters Kuriko."

(Forts.)

DEN DANSKE STATS UNDERSTØTTELSER TIL FREMME AF DANSK KULTUR OVERSØISK.

I "Vore Landsmænd i Udlandet" skrives:

Det har overrasket mig at se, at den danske Stat i Fjor har givet 14,600 Kr. til Indkøb af danske Bøger til Danskerne i fremmede Lande.

Jeg troede, at Sparsommelighed paa alle Kanter var Løsenet i Statshusholdningen derhjemme, og jeg kan oprigtig talt ikke se, hvorledes nævnte Boguddeling kan blive betragtet som en nærliggende, endsige en paatrængende nødvendig Opgave for den danske Stat. Hvis Forholdet var det, at Danskerne derhjemme og den danske Statskasse var særdeles velstillede, og Danskerne herovre gennemgaaende ubemidlede, kunde der være nogen Grund til en saadan Hjælp for disse. Men denne Grund eksisterer som bekendt ikke. Hvis man venter, at hver Boggave paa 100 Kr. vil bevirke et Indkøb af danske Bøger herovre fra paa 1000 Kr., bliver man vistnok skuffet. Hvis Bøgerne gives i Haab om, at Efterkommere af de danske Indvandrere i første og andet Led vil kunne bevares for Danskheden, da vil dette Haab vise sig ganske forfængeligt. Jeg har tidligere haft Lejlighed til at omtale, at det er et aldeles forsvindende Antal af Tysk-Amerikanere, der er født og opvokset itysktalende Hjem herovre, der er i Stand til at læse Tysk; og de, der kan det, finder alligevel ikke paa for deres Fornøjelses Skyld at læse i en tysk Avis eller tysk Bog. Jeg har ikke truffet Dansk-Amerikanere, der er opvokset i danske Hjem herovre; men det vilde overraske mig meget, om de i denne Henseende er anderledes end Børnene af d tyske Indvandrere.

14,600 Kroner er ganske vist ikke meget for en Statskasse, og der er Ting, den danske Statskasse giver Penge ud til, som er meget taabeligere end denne Boguddeling (f. Eks. de fleste af Forfattergagerne). Men er der virkelig et alvorligt Ønske om at spare hver Skilling, der kan spares, kan jeg ikke se rettere, end at dette er en absolut uproduktiv Udgift, og ikke paakrævet af nogen Art national Æresfølelse.

Chicago.

NIC. L. FEILBERG.

Til denne snæversynede Betragtning svarer Redaktør Bertel Fuglsang:

Hr. Feilberg er en naiv — eller vel snarere: foregiven naiv — Mand, der lever ovre i Amerika og tror, at Sparsommelighed paa alle Kanter er Løsenet i Statshusholdningen herhjemme. Det er imidlertid ingenlunde vort Indtryk, derimod har vi nok Indtryk af, at man hist og her lader, som om det skulde være Løsenet. Men der er langt fra Skin til Virkelighed, og Flertallet af vore Lovgivere har efter vort Skøn i det hele ikke megen Mening om, hvorledes vor Statshusholdning rettelig bør ledes.

Hvad selve det specielt foreliggende

Spørgsmaal vedrører, synes vi ikke, at der er Grund til særligt store Ophævelser, da Gaven, som stykkes ud i Smaaportioner over hele Jorden, i sig selv ikke er overvældende, men snarere kun et Tegn eller Symbol paa det, for hvilket vi her i Bladet i sin Tid var de første til at slaa til Lyd for herhjemme: at Danmark som Stat ikke med komplet Ligegyldighed følger sine udvandrede Sønner og Døtre i det fjerne, men er villig til efter fattig Evne at søge at vedligeholde de fælles knyttede Baand, som her — vi kunde sige "desværre" og "kun" — er aandelige og ikke bestaar i rige materielle Handelsforbindelser.

Hvad endelig vedrører Spørgsmaalet om, hvor vidt første og andet Slægtled af de udvandrede (endelsvis disses Børn og Børnebørn) kan bevares for Danskhedon, da er dette meget indviklet og vil kræve en hel Afhandling for fuldtud at besvares. I Fjor var der en Diskussion derom i de Danskes Aviser i U. S. A. (F. hentyder til den af Uglen førte Diskussion "Den anden Generation"), og det kan ikke nægtes, at Svaret lod ret pessimistisk, omend ikke fuldt saa pessimistisk, som Hr. F. vil besvare det. Men han kender jo heller ikke saa meget til Forholdene i danske Hjem derovre, siger han selv. I Almindelighed kan man naturligvis hævde, at Sproget bevares lettere, hvor der paa Landet findes større, samlede Kolonisationer af Danske (særlig hvor disse er af grundtvigiansk Højskolefarve) end i Byerne med deres nivellerende og assimilerende Indflydelse.

Men endelig maa man ikke glemme, at Nordamerika med sit engelske Sprog ikke har taget al dansk Udvandring. I Sydamerika, f. Eks. Argentina, med de mere fremmedartede Forhold og Spansken er der ikke faa Eksempler paa, at danske Udvandreres baade Børn og Børnebørn med Glæde læser Dansk og ogsaa taler det.

Landsmænd i San Francisco gav forleden en Banket til Ære for Jacob A. Riis. Indbydelsen var udgaaet fra Æresgæstens Bysbørn (Ribenserne), der mødte op til sidste Mand, men dog ikke opnaaede Majoritet blandt de tilstedeværende. Men hele Kongeriget og et Par Sogne syd for Kongeaa enedes smukt om at bevidne den meget dygtige Mand deres fælles Agtelse, og Festen var hyggelig, fortælles der os.

Gesandten kom ikke! Den danske Gesandt i Washington skulde ogsaa have besøgt San Francisco, men paa Grund af et Dødsfald i Familien udsatte han Besøget paa uvis Tid. Der var udsendt Indbydelse til en Banket ogsaa for ham, og Prisen var Deltagelse var sat til seks Dollars pr. Kuvert, da man selvfølgelig meget nødig vilde have III. Klasse med i det fine Selskab.

Rudolph Thrane

Fabrikant af

EL FRESNO HAVANA CIGAR

og

NICKEL-IN 5 Cent-Cigar

1931 KERN STREET FRESNO, CAL.

A. P. PETERSEN

Forhandler af

UNION MADE
WORKINGMEN'S
FODTØJ

1931 KERN STREET

Frugt- og Mejeriafrme

STORE OG SMAA

Fresno County, Cal.

Et nyt Areal af 1900 Acres, som for Tiden bliver udstykket, tilbydes for Salg fra $55.00 til $70.00 pr. Acre.

Skriv om nærmere Underretning til

Sunset Realty Co.

FRESNO, CAL.

H. JACOBSEN, Sekretær.

Palace Smoke House

Alle ledende Mærker af Cigarer og Tobakker. Specialiteter: Nickel-In og El Fresno.

661 I STREET FRESNO, CAL.

EMIL SCHULTZ

Automobiler

Only Independent Shop in Town.

1232 I STREET FRESNO, CAL.

Anders Madsens Cigar=Forretning

1020 I STREET

Ligeledes Ekspress-Forretning.

Laundry Office . . . . Læseværelse

Rooming House

DANSK FÆSTEKONTOR.

H. GRAFF & CO.

VELASSORTERET URTEKRAMFORRETNING

Te Kaffe Krydderier Porcelæn og Glasvarer Lervarer Isenkram, Etc.

Hj. af J og Tulare Sts. Telefon Exchange 1

FREM, DANIA, FREM!

Vort Opraab til Danias Medlemmer — i Uglens Februar-Hefte — har vakt en livlig Diskussion; men om een Ting synes der at være nogenlunde Enighed, nemlig at Dania paa en eller anden Maade bør søge ved den forestaaende Konvention i Newman at finde Midler og Udveje til at komme ud af det herskende Dødvande. Uglen vil af gode Grunde ikke anvise Midler — det vilde være ensbetydende med Forkastelse af samme. Uglen lægger de Delegerede indstændig paa Sinde ikke at bevilge en eneste Dollar til noget, der kan mistænkes for at ville fremme nationale og kulturelle Formaal. Overhovedet vilde det være ønskeligt, om der ikke bevilgedes en Dollar til noget som helst. Man ved aldrig, hvad Fremtiden har i sit Skød, tunge og trange Tider kan oprinde, og hvor megen Tak maa vi da ikke være de Mænd skyldig, der nidkært og tappert vogtede Danias Pengesæk.

Uglen raader til at genvælge Vogensen. Uglen synes, at Carl Plow er en uovertræffelig Oversekretær. Maa Uglen bede om at faa James Madison valgt til Overpræsident-Raælgiver. Uglen siger: Frem, Dania! Frem i den gamle Skure!

Vi raadede i sidste Nummer til at stemme paa følgende Liste:

For Over-Præsident:
JACOB PETERSEN, San Francisco.

Vice-Overpræsident:
C. W. HANSEN, San Francisco.
Oversekretær:
HERMAN J. KORELL, San Francisco.
Overkasserer:
C. M. BECK, San Francisco.
Overmarskal:
DR. C. P. KJÆRBYE, Fresno.
Over-Vicemarskal:
T. P. BOESEN, Los Angeles.
Overtillidsmænd:
JOHN HANSEN, Ferndale.
P. C. KROGH, Sacramento.
DR. S. NIELSEN, Haywards.

Enhver god Delegeret med Hjertet paa det rette Sted vil forstaa, at det er vort inderlige og oprigtige Ønske, at disse Mænd alle for een og een for alle skal STEMMES NED — uden Naade og Barmhjertighed!

FREM, DANIA, FREM!
Ærede Ugle!

SPROGSLØSERI.

Dr. Georg Brandes er i en Artikel i "Politiken" draget til Felts mod den danske Skødesynd at optage Fremmedord og give disse Borgerret i Sproget. De danske Blade i Amerika har med Begærlighed gentrykt Doktorens Ord og mener, at vi Danske her-

WORMSER FURNITURE CO.

1022-1028 J Street, Fresno

Righoldigste Lager Laveste Priser
Tydelige Overslag Alt under Garanti
Fri Fragtforsendelse til alle Steder

de vi maaske nok, men vi har dog først en lille Indremission at udføre. Det følgende Uddrag af et dansk-amerikansk Brev (med Oversættelse i Parenteser) vil antyde, hvad vi sigter til. Brevet er ganske vist l a v e t, men er paa ingen Maade overdrevet:

". . . Sidste Vinter brændte vor Barn (Lade), men vi sævede Kroppen (reddede Afgrøden) og fik nogen Insurance (Assurance.) Og nu faar vi lavet en ny of finere Barn (Lade) med Plaster alt over (hvidtet over det hele.) . . ."

Dette er typisk dansk-amerikansk. Saaledes tales og skrives her. Saaledes (som Halvor Jacobsen har sagt saa tit i sin store Regnvejrstale) løber det danske og amerikanske Flag ind i hinanden.

Til os herovre har Dr. Brandes' Kritik intet Bud. Vi "sidder over Skyerne, hvor Himlen den er blaa."

Fresno.

Har med stor Interesse og Fornøjelse gennemlæst Ugletidenden for Februar Maaned og finder alt saare godt. Enten det er vore Landsmænd, der stikker en lille Vits, eller de lærerige Stykker i Bladet — alt var i hvert Fald tilfredsstillende for mig. Særlig var der to Artikler, jeg dvælede ved, nemlig "Ulykkelige Mennesker" af Anna Hurop, samt det lille Digt "Morgensang" af J. V. Gjerding.

Jeg tillader mig herved at sende et Par Digte, det første med Henblik paa den af Anna Hurop skrevne Artikel. Digtet blev skrevet i 1835 af Viktor Hugo, under Titel: Den faldne Kvinde. Det andet med Henblik paa Morgensang af Gjerding, er et "Foster af undertegnede og blev til paa American Colony en Septembernat 1903, hvor jeg den Gang en Tid opholdt mig "gamle Minder."

Deres forbindtligst
FRØKEN SKADE.

Kære Frk. Skade! To Digte paa een Gang er lidt for meget. Vi vil dog ikke forholde Læserne Veerne af Deres interessautte Septembernat paa American Colony i 1903.— Red.

G a m l e M i n d e r.

Gamle Minder dukker op,
ej alle af dem glade,
med Glæder her og Sorger der —
Gerning, man helst ugjort ser,
levé kan i Mindebogens Blade.

Gamle Minder dukker op —
mangt, man burde hade,
naar man her i dette Liv
blev vugget hid og did som Siv
efte kun til egen Skade.

Gamle Minder dukker op,
mangt man angre kunde,
selv om man nu gjorde det,
mente det af Hjertet ret —
det os gavned ingenlunde.

Gamle Minder dukker op,
bedst fra Barnealder,
skønt hver Sorg os syntes stor,
bort blev kyst af kære Mor —
man med Vemodssmil genkalder.

Gamle Minder hurtig blir,
hvad nyt i Dag os sendtes.
Før vi tænker ret derpaa,
kommer Døden med sin Klo —
vi og Minderne borthentes.

Fresnos Haab gav en Dilettantforestilling Torsdag den 16de Marts, ved hvilken Slægtninguene" blev opført. Af de Spillende maa særlig fremhæves Miss Hanne Petersen og hendes Medspiller, Mr. Paulsen. De paafølgende Folkedanse og en Korsang var fortræffelige. Der synes at være Liv i den ny Forening.

* * *

Barber Carl Petersen har begyndt egen Forretning paa I Street Nr. 1020 ved Siden af Anders Madsens Cigarforretning.

* * *

Dansk dramatisk Klub, der havde en meget vellykket "Aften" i Maanedens Løb, moder den første Mandag i hver Maaned. Klubben har indvarslet til Møde Mandag den 3. hos Jacobsen og Finderup. Se Avt.

* * *

Archibalds Forretning med Agerdyrkningsredskaber er flyttet til I og Mono Nærmere Omtale i næste Nr.

Phone Main 445

Ny dansk Urmager-Forretning

FØRSTE-KLASSES ARBEJDE GARANTERES. UDSALG AF LOMME- OG VÆGURE.

Prøv mig, førend De gaar andet Steds.

IVER ERIKSEN.
FRESNO, CAL.

932 I STREET
Ligeoverfor Hughes Hotel.

FRESNO THEATER

Hyggeligt moderne Familie-Theater.

J STREET E. FRIED, Direktør.

NYT REPERTOIRE HVER SØNDAG OG ONSDAG.

MATINE HVER DAG KL. 2:30. PRISER: 10 og 15 CENTS.

Stor Varieteforestilling

TO FORESTILLINGER HVER AFTEN KLOKKEN 7.30 og 9.15.

PRISER 10, 15 og 25 Cents.

PIANOS

That Possess Enduring Qualities

Each of the famous makes of Pianos shown in our stores is of established reputation.

You are assured of full and honest value in quality and service if you purchase here, because the guarantee of the manufacturer as well as our own is back of every sale.

An exclusive advantage offered you here is that we will agree to exchange at any time within three years a Piano bought from us for a STEINWAY, allowing you all you have paid on the purchase price of the other.

Moderate terms if desired.

Sherman, Clay & Co.

Player Pianos of All Grades Steinway and Other Pianos

Victor Talking Machines

1044 I STREET FRESNO, CAL.

IVERSEN & HARVEY
Cor. J and Tulare Streets, Fresno, Cal.
Ny Foraarsvarer nylig ankomne
Större Oplag nu end nogen Sinde.
Altid solide Varer til bestemte Priser.

"THE SECOND GENERATION."

Af NIKOTIN.

Jeg er ikke før bleven spurgt om min Mening vedrørende "the second generation"-Spørgsmaal. Men forgangen Aften mødte jeg tre Ungersvende paa Gaden, og een af dem tilraabte mig: Vi gaar til dansk Forestilling i Aften.

Jeg tog mig dette til Efterretning og sad snart bænket i et lille hyggeligt Teater og havde Landsmænd omkring mig i stort Tal. Jeg fik at vide, at det var Ungdomsforeningen "Fresnos Haab," som havde inviteret en Nabobys (Selma's) Ungdomsforening til at give en dansk Forestilling med paafølgende danske Folkedanse og dansk Sammensang.

Tæppet gik op for Henriette Nielsens sentimentale Lystspil "Slætningene" med Morianen og Lorden og alle de naive folkekendte Sange og den skønne lille Helene, der er bleven opfostret paa en fremmed Kyst imellem fattige Fiskerfolk og har faaet sin Lod blandt dem. Selvfølgelig er hun Datter af en engelsk Mylord og er ligesom Blichers Marie bleven bjærget af nogle brave danske Fiskere og vilde være druknet i Svøbet, om ikke de havde været der.

Hun er altsaa en fremmed Fugl i Landet, men Omgivelserne bestemmer hendes Skæbne, og hun bliver ganske naturlig forlovet med Husets raske Søn, som hun er vokset op med. Derfor preller alle den opdukkende Lordslægtnings Argumenter af paa hendes Ungdomslidenskab.

Alt dette er meget kønt og meget kendt og gammelt og i og for sig meget l a v e t, men havd der gjorde Aftenen til en Nydelse var den unge Pige, som saaledes var bjærget ind paa en fremmed Strand.

En ganske ung, slank Pige med overordentlig Evne til at give sine Replikker Udtryk. Og med en allerkæreste Maade at synge sine smaa Sange ind i Hjertet. Jeg har set megen Dilettantkomedie og megen "rigtig" Komedie, men der var noget her, som "tog" mig, "greb" mig. Og Doktor Kjærbye, som sad foran, vendte sig og hviskede: Hun er god! og min Kone, der sad hos mig, puffede mig i Siden og sagde: Hun er god! Og Pastor Rasmussen, hvis glædestraalende Blikke jeg fangede, svarede paa et Spørgsmaal: Hun er født herovre — "second generation!"

Saa var Stykket forbi, og der blev naturligvis klappet rasende. Og da Tæppet gik til Side paany, var det for nogle danske Folkedanse, der blev udført saa stilfuldt, saa stemningsfuldt, saa gratiøst, at Folk rejste sig paa Tærne (selv de mest kultiverede Første-Generationer) for ikke at gaa Glip af noget, og det var igen den unge "second-generation," der førte an. Ny Klapsalver. Og for tredje Gang: en Overraskelse: Stod hun, min Salighed, ikke der og anførte en Korsang: "Og jeg vil ha' mig en Hjertenskær" — ilter, magtbevidst — og havde faaet Sammensang i Kvartetten. Som hun med sin lille Personlighed virkede elektriserende, inspirerende paa de mandlige og kvindelige Kammerater og fik n o g e t ud deraf — Takt, Varme, Klang — det var forbavsende. Til enhver af dem havde hun givet noget af sit eget.

Jeg er ikke meget for at trave tre Mil ud ad en Landevej; men jeg tog alligevel et Par Dage efter til Parlier og gik derfra til den unge Dames Hjem for at se hende paa nærmere Hold. Familien boede velhaven-

de i et pynteligt Landsted, omgivet af rige Acres. I Kørealleen mødte jeg Forældrene, Mr. og Mrs. John Petersen. De skulde ud paa en Tur, men bød mig, efter at jeg havde forklaret mit Ærinde, Velkommen. Fra Huset lød Klavertoner; Moderen løb i Forvejen for at anmelde mit Komme, Klavertonerne ophørte, og jeg blev snart præsenteret for

MISS HANNE PETERSEN.

— Jeg vilde gerne høre, hvorledes De taler Dansk, naar De ikke spiller Komedie, sagde jeg.

Hun talte Dansk. Imens saa jeg, at hun var tækkelig, frimodig, naturlig — klædt i en Hjemmekjole, huslig-sirlig — Solstraalen i Hjemmet.

Der var Akcent naturligvis, men Svarene kom hurtig og uden Snublen — paa det reneste Dansk, man kunde ønske.

De talte altid Dansk i Hjemmet; hun havde været Elev paa den danske Højskole i Des Moines i otte Maaneder i Fjor. Jo, hun havde lært de danske Folkedanse der og Sammensangen, og hun havde taget det med sig hjem, og Opholdet paa Højskolen havde været dejligt og berigende — med den Hensigt at styrke og fæstne det Danske.

— Jo, hun kunde give sine Tanker Udtryk paa skriftligt Dansk uden Bommerter.

— Hun var 18 Aar.

— De havde — de Unge paa Egnen — indøvet denne danske Forestilling i de respektive danske Hjem.

— Nej, de havde intet dansk Forsamlingshus; det var altsammen Hjemmeproduktion.

— Hun havde taget Initiativet.

— Jo, jeg maatte gerne faa hendes Billede til Uglen, men det var ikke godt.

Et Billede er aldrig godt; Personen selv — lyslevende — er bedre. Man faar ikke gennem Billedet det direkte Glimt af den Sjæl, der lever og vil og tænder de mindre Lys.

Men fraset det ligner Billedet Miss Hanne Petersen af den anden Generation. Bogtrykkersværte kan ikke genspejle Sol.

Udenfor i Kørealleen venter Forældrene. De vil køre mig til Stationen, men jeg vil hellere gaa de tre Mil igen for at lave min Artikel til Billedet, før andre Indtryk forstyrrer.

Men paa den lange Vej tænker jeg, at der er Folk, som er mere værdige til Udmærkelse og Medailler end saa mange dekorerede Abekatte.

Og mere værdige er Danske som John Petersen og Hustru, der vedbliver at holde Modersmaalet vedlige, og som — i al deres Strid og Flid — ikke glemmer, at man lever ikke af Brød alene, men at der er noget derudover, som skal røgtes:

den anden Generation!

Og at hvad man saar i Kærlighed, opstaar i Herlighed.

Men Bevidstheden om at leve i Overensstemmelse dermed, er vel ogsaa Udmærkelse nok. Bedre end Dingeldangel og Medalje.

Dansk Brødersamfunds Meddelelser

Redigeret af **F. HUROP, Enumclaw, Wash.,**

hvem alle Meddelelser og Bidrag bedes tilsendt. Vi anmoder ærede Bidragydere om at skrive **kort, klart og tydeligt** om det, de behandler, og forbeholder os Retten til at stryge det, som ikke vedrører selve Sagen.

Betragtninger af en Delegat.

Idet jeg kvitterer for Modtagelsen af Uglen for Januar, beder jeg om Plads for et Par Bemærkninger i dens nyoprettede D. B. S. Afdeling.

Det er min Formening, at Uglen med eet Slag er bleven en Faktor i Samfundet med Bud til alle Egne af Landet, hvor det danske Brodersamfund er repræsenteret; dets ny D. B. S. Departement under Broder Hurops Ledelse vil uden Tvivl blive af stor Interesse for Medlemmerne af D. B. S., lige saa vel som en meget udvidet Abonnentliste vil sætte Redaktionen i Stand til at interessere Læserne med langt bedre Læsestof end hidtil.

I det modtagne Januar-Nummer ser jeg med Fornøjelse et Indlæg af min Ven og Co-Delegat, Br. Edw. Bunck. Til sine Meddelegater ved Konventionen i Fresno behøver Bunck ingen Introduktion; hans Personlighed som Sekretær for Komiteen for Assurance-Forslagene og hans korrekte Holdning under Behandlingen af dennes Majoritets Rapport var tilstrækkelig til, at vi vil mindes ham som en alvorlig, indsigtsfuld og fremseende Mand. Det er imidlertid ikke Meningen heri at fremdrage noget af Assurance-Komiteens Majoritets Rapport, derimod ønsker jeg, om Plads kan opnaas, at supplere Bro. Buncks Bemærkning om, at Distrikts-Spørgsmaalet maa afgøres og vedtages, førend der kan være Haab om, at Brodersamfundets Livssag — Assurance-Spørgsmaalet — kan naa en praktisk Løsning.

Man har siden Konventionen givet Storrelsen af denne Skylden for, at hverken Assurancen, Distriktssagen eller andre større Spørgsmaal opnaaede en for Samfundet praktisk Løsning. Denne Forklaring er uden Tvivl korrekt, men der maa jo dog ligge en dybere Aarsag til Grund for, at denne Forsamling ikke skulde være i Stand til at møde disse Spørgsmaal paa en mere praktisk Maade end netop ved at rydde dem af Vejen saa hurtig, de kom frem. Denne Aarsag tager sig for mig omtrent saaledes ud:

Den enkelte Mand, der sendes som Delegat, er ganske vist fri til at stemme for eller imod ethvert Forslag efter bedste Skøn, men det Skøn, han benytter sig af, vil i de aller fleste Tilfælde være den Opfattelse, han har faaet om saadanne Ting i sin egen Loge; har denne derfor været mangelfuld, og Konventionen har begaaet den Dumhed at afknappe Tiden for Delegaterne, saa at det bliver umuligt for en Komite eller en Forslagsstiller paa en forstaaelig Maade at motivere sit Forslag, saa maa man undskylde saadanne Delegater, og Skylden falder tilbage paa Logerne selv. I Farmer-Distrikterne, hvor den store Majoritet af Logerne findes, er disse som oftest smaa; Medlemmerne har ofte, maaske i de allerfleste Tilfælde, flere Mil at rejse til Møderne; ofte medforer det Tab af Arbejdstid at tage til Møde, og Tiden har disse Folk mindst af alt Raad til at tabe, saa sender man hellere en Gang imellem de Penge, der behøves, og lader saa nogle faa Bestyrelses-Medlemmer om at ordne Resten efter bedste Skøn. Sker det saa en enkelt Gang, at et større Antal kommer til Møde, er Glæden over at se hverandre større end den Trang, man føler til at lose Foreningsgaader; Mødet knappes af; de større Spørgsmaal røres ikke; de tørre Temaer om Samfundets Udgifter og Indtægter overlader man til, hvem der har Lyst til at tærske dem, og Medlemmerne er lige saa uvidende om disse, naar de gaar, som da de kom. Hører eller læser man saa tilfældigvis en enkelt Gang et Indlæg om disse Ting, behandlet af et klogt Hoved, saa trækker man paa Skuldrene, stempler Vedkommende som een, der har faaet en fiks Ide eller har Lyst til at se sig selv paa Tryk, og skulde han oven i Købet være saa fræk at paastaa, at der maa flere Penge til, for at Samfundet kan svare sine Forpligtelser, ja, saa gad man nok vide, hvad i Alverden det er for Tale; det er saamænd slemt nok at skulle undvære de Penge, det nu koster; Samfundet har jo altid kunnet betale alting, af hvad der nu indbetales, og har endda et godt Hundrede Tusind i Behold, og saa vil man endda have mere — nej, det er for dumt til, at man vil bryde sit Hoved med en nærmere Beregning; det er kun de overspændte Hjerner, der af Mangel paa noget bedre vil binde os den paa Ærmet.

Saa kommer Valget af Delegat. Det tager megen Tid og mange Penge at være Delegat; følgelig vælges den, der har bedst Tid og de nødvendige Penge paa Lommen; og han kommer til Konventionen med den indgroede Opfattelse, at det gaar godt nok,

som det gaar; man vil ikke risikere noget nyt, som man ikke har prøvet eller kender til, og fremfor alt: hold fast paa Pengene! Saadanne Delegater er aldeles ude af Stand til at kunne deltage i Diskussionen og gør det heller ikke; — to Tredjedele af Delegaterne i Fresno ytrede ikke et Muk under hele Konventionen; det hele er Plukfisk for dem; de holder sig til det gamle, og da de desværre er i Flertal, bliver Forslaget stemt ned, uden at de kan gøre sig Rede for, hvad det hele var for noget.

I hele fire Aar har disse Krav vokset sig stærke og er modne til Løsning ved Konventionen; men et Flertal, der ikke har betragtet det som en Nødvendighed at sætte sig ind i dem, slaar en Knude til paa Knuden, og saa maa Løsningen ligge i andre fem Aar, da en ny Knude vil blive slaaet paa samme Maade.

Heraf fremgaar det altsaa klart nok, at det ikke alene er det store Antal Delegaters Skyld, at saglig Forhandling er bleven en Umulighed ved vore Konventioner, men det er snarere hele Systemets Skyld, under hvis Form de afholdes, og er dette Tilfældet, saa er det ogsaa Systemet, man maa til Livs. Man kan ikke med nogen som helst Ret lægge Skylden for dette paa Overbestyrelsen, idet man næppe kan forudsætte, at denne skal være Skolelærer for hele Samfundet; dette medfører deres Embeder ikke; vi maa nærmere hjem, vi maa komme de enkelte Loger i Tale paa nært Hold; det danske Brodersamfund er oprettet efter amerikansk Foreningsmønster; det eksisterer under amerikanske Forhold, det maa ogsaa ledes efter amerikansk Methode; det maa inddeles i passende Distrikter, om det saa end kun foreløbig bliver Distrikts-Konventioner, hvor alle Spørgsmaal kan faa en fornøden Overvejelse og Forberedelse af de bedste Mænd i det lokale Distrikt, og fra Distrikts-Konventionen maa der sendes Mænd til Hoved-Konventionen, der har dannet sig en praktisk Mening om de foreliggende Spørgsmaal og saaledes ikke behøver at stemme imod en Sag af den Grund, at de ikke forstaar den.

Herefter kommer jeg saa tilbage til Bro. Buncks Bemærkninger om, hvilket Spørgsmaal der er det vigtigste for Samfundet, saa at sige dets Livsag. Assurance-Sagen er vel langt den vigtigste; men da en Revision af denne under den nuværende Ordning er en faktisk Umulighed, er det min Formening, at Distrikts-Spørgsmaalet er Samfundets Livssag, og ingen Sten bør lades urørt, før dette System er gennemført. 15 til 40 Mand vil langt bedre kunne udrede Enkelthederne i en indviklet Sag end 300.

Jeg tvivler ikke om, at visse Paastande i dette Indlæg vil blive imødegaaet af andre Brødre, men saa har min Dristighed opnaaet sit Maal at faa Diskussionen i Gang, og jeg har faaet Lejlighed til at udtale mit personlige Syn paa Sagen.

Skulde jeg have Held til at faa dette optaget og paa Uglevinger udsendt til alle Landets Hjørner, vil jeg maaske i et senere Indlæg udtale mig nærmere om Distrikts-Inddeling.

Med Tak for Optagelsen og en venlig Hilsen til Broder Bunck, til Uglen og til alle dens Læsere.

Ærbødigst
H. M. MARKER,
Cambridge, Mass.
Delegat for Loge Nr. 87.

* * *

Vi skal til Broder Markers Artikel bemærke, at ogsaa de store Organisationer i Danmark har Distriktsinddeling og netop i Kraft deraf har udviklet sig til Mønster-Institutioner.—Redaktionen.

———ooo———

Den gyldne Skat.

Jeg ser, at der ved sidste Konvention er begaaet en frygtindgydende Barmhjertighedsgerning, der — om den udnyttes — vil give Brodersamfundets Kasse en ganske betydelig Indtægt.

Jeg sigter til Paragraf 11, 4. Afdeling, der jo tillader os at hæve vor Assurance, naar vi er naaet de 60.

Det vil sige, vi faar 75 pCt. af den indbetalte Præmie!

Jeg er naturligvis den eneste Broder, som finder denne Paragraf en Smule komisk, og er jeg det, ja, saa faar jeg vel nok det store broderlige Grin — og fortjener det selvfølgelig.

Men, som sagt, det er faldet mig for Brystet — og her kommer det!

Naar en ung Mand, 30 Aar gammel, melder sig ind i Brodersamfundet og med 1000 Dollars Assurance betaler en Gennemsnitspræmie af 7 Assessments om Aaret, vil han, naar han er 60 Aar gammel, have betalt 280 Dollars og er da berettiget til 210 Dollars, om han ønsker sin Assurance udbetalt.

Naar man har 60 Aar paa Bagen, vil en udbetalt Assurance i ni af ti Tilfælde være en stor Hjælp; men i dette Tilfælde, hvor Beløbet kun udgør de 75 pCt. af den indbetalte Præmie, synes det jo næppe Umagen værd, selv om man er døende af Hunger.

Naar en Broder er 60 Aar, er der vel for de Flestes Vedkommende "ikke langt tilbage," — saa, vilde det ikke nave været baade mere forretningsmæssigt og — broderligt, om det blev 75 pCt. af den angivne Assurancesum?

Logen vilde jo alligevel tjene en god Skilling og paa samme Tid gøre en virkelig broderlig Handling.

Det er nok muligt, at Brodersamfundet ikke er i Stand til at realisere dette, og det er det vist ganske bestemt ikke; enhver "Tredser" vilde jo stille; men saa havde det dog været bedre gelt at udelade Paragraf 11, 4. Afdeling, — thi man skal dog ikke friste en Broder.

J. V. G.

Fra Kennard, Nebraska.

Kennard, Neb., den 9. Feb. 1911.

Undertegnede Delegat for Loge 208 af D. B. S. ønsker igennem disse Linier at udtale sig om Turen til Fresno og berøre Rejsen lidt. Først kommer Omaha — hvilken Modtagelse, den var storartet! Jeg har tidt hørt Tale om Smørrebrød, men man maa smage Mrs. Sjøgaards Smørrebrød, forinden man kan tale med. Tak, alle I danske Mænd og Kvinder, for al Eders Venlighed!

Dernæst gik Rejsen til Denver. Det samme om igen. Og saa kommer vi da til Saltsøstaden. Den Modtagelse, man fik der, glemmes ikke saa snart.

Naar man kommer ud paa saadan en Tur, da er det først, man bliver stolt af at være Dansk; aldrig havde jeg tænkt, at der vilde blive gjort slig Stads af os.

Saa ruller vi da af Sted igen med ene glade Minder. Om alt, hvad man saa og hørte ud til Bestemmelsesstedet, der gik det paa samme Vis: intet andet end Venlighed og glade Ansigter alle Vegne. Et dejligt Opholdssted maa jeg sige.

Og saa kom jo det store Arbejde — men ak og ve! det blev ikke, hvad min Loge eller jeg havde ventet. Hastværker Lastværk, det beviste vi her. Men om to Aar er jeg sikker paa, at det danske Brodersamfund vil blive inddelt i Distrikter, og saa tror jeg først, vi kan gøre noget rigtigt Arbejde.

Nu vil jeg slutte med Ønsket om en stor Fremtid for D. B. S.

Eders
RUDOLPH ANDERSEN.

Kennard, Neb.

———ooo———

Fra Cedar Falls, Iowa.

Jeg ser af Uglens Brodersamfunds-Meddelelser, at Broder Alfred Jørgensens Valg ikke er absolut gyldigt. Jeg for min Part kan ikke se, hvorfor det ikke kan blive berigtiget ved Omvalg, altsaa ved en mellem Delegaterne foretagen Afstemning. Det blev paa Konventionen bestemt, at Delegaternes Mandater gælder til næste Konvention. Dette maa forstaas saaledes, at hvis der fremkom Fejl eller Misforstaaelse fra Konventionen, at de da ved at afgive deres Stemme for eller imod kunde give til Kende hvad DERES Mening var, og altsaa ogsaa i dette Tilfælde. Jeg tror, det er den bedste og eneste Vej, for, som Broder Hurop siger, lade det komme for Domstolene er mildest talt dumt. Det vil altfor tydeligt vise, at vore Love ingenting var værd, og at det aldeles ingen Nytte var til at vælge Delegater, naar de ikke skulde afgøre Tvistemaal netop af den Slags. Lad Overbestyrelsen foretage Afstemning blandt Delegaterne, om hvem de ønsker til Overtillidsmand.

A. P. CHRISTENSEN,
Delegat for Loge Nr. 7, D. B.

Det er tvivlsomt, om saadan Afstemning er lovlig. Delegaterne kan kun stemme over et Spørgsmaal, naar de er samlede i Konvention.

Overbestyrelsen kan i denne Sag kun handle i Overensstemmelse med Konstitutionens Paragraf 7 og Bilovenes 2den Afdeling Paragraf 13.

Men hvis t. Eks. saavel Alfred Th. Jørgensen som H. Thuesen nedlægger deres Mandater, saa er det **Overpræsidenten,** som udnævner Overtillidsmanden under Forudsætning af, at den eksekutive Komite godkender Udnævnelsen. Det er den eneste Udvej, vore nuværende Love hjemler.

F. HUROP.

———ooo———

D. B. S. INDDELING I DISTRIKTER.

Af C. NIELSEN, Bridgeport, Conn.

Side 50 i 13de Konventions Forhandlinger findes anført Forslaget, som Konventionen vedtog, og samtidig anerkendte den en Fælleskomite, hvilken bestaar af en Delegat fra hver Loge, som stillede Forslag om Inddeling, og som var forelagt sidste Konvention.

Bro. R. Petersens (fra Nr. 81) Bemærkning i Uglens sidste Nr. er altsaa ikke korrekt, idet nemlig Konventionen har givet Komiteen Fuldmagt til at udsende Forslaget til Referendum Afstemning i de lokale Loger i Aaret 1912. Vi vil altsaa ikke have at søge den Eks. Komites Anerkendelse af Forslaget, hvilket jeg anser meget heldigt. Det vil udelade deres Betænkning og afholde dem fra al Kritik i denne Sag. Enhver Loge og i Særdeleshed dens Delegat er paa dette Tidspunkt, samt af Erfaring fra den sidste Konvention, velkendt med, hvad Inddelingsspørgsmaalet af D. B. S. har til Formaal, som allerede tidligere i Uglens Spalter tilfredsstillende omtalt.

Fra den til Dato foreliggende Beretning imellem Komiteens Medlemmer kan jeg meddele, at Forslaget uden Tvivl vil komme til at lyde paa Distrikts-Konventioner, uden nogen som helst Forvaltning af Samfundets Midler, ud over hvad Distriktkonventions-Omkostningerne beløber sig til. De lokale Logers Forbindelse med Overbestyrelsen vil blive uforandret, og der bliver altsaa ikke noget lønnet Embede indenfor Distriktet med Undtagelse af et lille Vederlag til Distrikts-Sekretæren. Der vil jo umiddelbart før en Distrikts-Konventions Afholdelse blive nogen Korrespondance at udføre samt Klassificering og Renskrivning af Forslagene, som indbringes fra de forskellige Loger indenfor et Distrikt, og som skal forelægges til Behandling ved Distrikts-Konventionen. Dette Arbejde før og under Distrikts-Konventionen skal Distrikts-Sekretæren udføre.

Som en Slutningsbemærkning i dette mit Indlæg kan jeg ikke undlade at kaste et Blik tilbage paa den Modtagelse, de forskellige Forslag om Inddelingen fik ved sidste

Konvention. Der blev nemlig fremhævet af flere Delegater, at vi var fejlagtige i vor Beregning om den store Besparelse, vi først og fremmest lagde til Grundlag ved Inddelingen. Brødrene vil erindre, at de østlige Loger udsendte et Forslag til Referendum Afstemning i December 1908 om en Inddeling før Fresno-Konventionen.

Vor Beregning for Konventionen uden Inddeling $29,127.00
Efter Inddeling til samme Konvention 7,884.00

Altsaa en Besparelse for Samfundet af $21,243.00

13de Konventions Forhandlinger angiver Udgifterne til $28,625.95.

Ovenstaaende viser altsaa, at vi med Hensyn til Besparelsen ved Inddelingen i Distrikter i Beregningspunktet omtrent traf Sømmet paa Hovedet.

De andre Fordele ved at afholde Distrikts-Konventioner skal jeg i en senere Udgave af "Uglen" give en nærmere Omtale.

Haabende at Brødrene endnu en Gang med Velvilje vil tage et Forslag til Behandling angaaende Afholdelse af Distrikts-Konventioner tegner

Med broderlig Hilsen
C. NIELSEN, Loge Nr. 37,
Fælleskomite Sekr.

———ooo———

Distrikts-Inddelingen.

En af de tidligere Overpræsidenter for D. B., L. L. Ries, som repræsenterede Loge Nr. 11 ved Konventionen i Fresno, skriver:

Clinton, Iowa, 28. Feb. 1911.

Bro. Hurop.

Dit Cirkulære af den 19. Januar modtaget, hvori du indbyder til Diskussion i Uglen af Spørgsmaal vedrørende Brodersamfundet, særlig Distrikts-Inddeling af D. B. ved Referendum-Afstemning.

1. Bør D. B. inddeles i Distrikter? Og i saa Fald, bør det Forslag, som udsendes til Afstemning i 1912 væsentlig tage Sigte paa Distrikts-Konventioner uden ellers at have særskilt finansiel Forvaltning af Logernes Midler i Distriktet?

Ubetinget ja, dersom vi ikke kan enes om udelukkende at benytte Referendum i Stedet for de kostbare Konventioner, fordi en Konvention af D. B.'s Størrelse paa en saa begrænset Tid, som der gerne benyttes, er det en Umulighed at faa nogen Forandringer, der vilde være af Betydning, idet et Par Dage gaar til Komite-Arbejde; Delegaterne skal mindst have to Dage til at vise Forsamlingen deres Veltalenhed uden at frembringe ny Ideer, og saa de sidste to Dage gaar man jo igennem Resten af Forslagene uden Hensyn til Følgerne. Bestyrelsen skal vælges, og Byen skal ses (Side 25 i Nr. 1 af Uglen ses der at være 114 fraværende under Valg af Overtillidsmand), og Resultatet af en $30,000 Konvention er lig med Nul under saadanne Forhold.

Jeg er i Favør af, at Distrikts-Konventionernes Udgifter betales ud af Samfundets General-Fond, saa at Hovedlogen kan føre Kontrol over Udgifterne.

2. Bør et Distrikt holdes indenfor et Statsomraade og kun i enkelte særlige Tilfælde omfatte to eller flere Stater?

Jeg var først stemt for kun at dele Samfundet i tre Distrikter, efter Medlemsantallet saa ligeligt som muligt med den Forstaaelse, at ethvert Distrikt valgte en Overtillidsmand; men da dette formodentlig kun vilde skifte Forvirringen fra Samfundet til Distrikt-Konventionen, tror jeg, at 2000 a 2500 Medlemmer til ethvert Distrikt vilde være passende, uden Hensyn til en Stats Grænser, undtagen dog hvor Staten har et Medlemsantal meget nær det bestemte Antal.

3. Bør Distriktet vælge Delegater til Hovedkonventionen i St. Paul 1915 i Forhold til Medlemsantal, t. Eks. een Delegat for hver 500 Medlemmer, saaledes at et overskydende Antal af mindst 251 Medlemmer giver Ret til en ekstra Delegat?

Selvfølgelig ja, da vi ikke for tidlig kan gøre en Forandring, som vi mener er til Gavn for Samfundet, og komme ud af det dybe Spor, som vi for Tiden er i; det synes mig at ville være passende at have een Delegat for hver 400 Medlemmer, og at et overskydende Antal af mindst 250 vilde give Distriktet Ret til en ekstra Delegat. Dette vilde antagelig i Aaret 1915 give os en Delegation paa 50 til 60, hvilken ikke vilde være for stor.

Spørgsmaal 4 er til Dels besvaret i foregaaende.

5. Hvem skal formulere det Forslag, som udsendes til Referendum-Afstemning? osv.

Da jeg forstaar, at Konventionen ingen Bestemmelse tog angaaende, hvem der skal formulere Forslaget om Distrikts-Inddeling af Samfundet, maa det absolut være Logernes egen Sag at frembringe det paa almindelig Maade, med Stadfæstelse af fire andre Loger, og det vil være Overbestyrelsens Pligt at meddele Logerne i Tide desangaaende og bestemme Tiden, Forslagene skal være indsendt for at blive taget i Betragtning, saa at de Loger, der er interesserede nok i at fremlægge et Forslag til Referendum Afstemning i nævnte Sag faar den tilstrækkelige Tid dertil, og Oversekretæren maa da udsende de indkomne Forslag til Logernes Bedømmelse.

* * *

Vi kan meddele, at der er nedsat et Udvalg til at udarbejde det ovennævnte Forslag, og at Broder C. Nielsen, 2409 Main Street, Bridgeport, Conn., er Komiteens Sekretær.—Redaktionen.

———ooo———

Uglen kan bestilles paa Miss V. Platz' skandinaviske Pastekonter, 618 North 16th Street, Philadelphia. Dampskibsbilletter til alle Linier med fri Rejse til New York.

RELIGION OG MORAL.

Under ovenstaaende Titel har Professor ved Københavns Universitet J. L. Heiberg skrevet en Bog, der er udkommen paa Gyldendals Forlag.

Af Bogens Anmeldelse i Social-Demokraten gengiver vi her det væsentligste.

Prof. J. L. Heiberg søger i sit Skrift at udrede Forholdet mellem Religion og Moral med særligt Hensyn til Forholdet hos Grækerne, som har gennemløbet hele Kredsen fra de laveste Religionsformer til de højeste, noget Folk har naaet, og tilbage igen.

Den Forestilling, at Religionen er Moralens Moder, er — som Prof. Heiberg siger — næppe helt uddød endnu. Og den er ikke helt ufarlig, fordi den indeholder Konsekvensen: uden Religion ingen Moral. Og da man paa vore Breddegrader er altfor tilbøjelig til at betragte Religion som ensbetydende med Kristendom, saa omsætter denne Sætning sig til det hæslige Raab: den Ikke-Kristne er et umoralsk Menneske, et Raab, der nu til Dags sjældnere vover sig frem i fuldt Dagslys, men lyder og finder Genklang i en lavtliggende kirkelig Polemik, især indenfor fire Vægge, Kirkens eller Forsamlingshusets, hvor Modsigelse er udelukket.

Religionshistorien lærer imidlertid noget helt andet, og dens Materiale er nu saa omfattende, dens Resultater saa sikrede, at det er forsvarligt at give en populær Fremstilling af dem. Særlig for Grækernes Vedkommende foreligger der et stort og velbearbejdet Stof fra et meget langt Tidsrum. Dertil kommer, at den Moral, der leves paa den Dag i Dag, med eller uden Kristendommens Billigelse, for en væsentlig Del er Grækernes Værk.

For Alderens Skyld kunde Religionen godt være Moralens Moder. Religion er en af Menneskehedens første Livsytringer, og dens Magt og Omraade er særligt omfattende paa primitive Udviklingstrin. Det er ganske naturligt. Mennesket, der vaagnede til Bevidsthed, var stillet temmelig værgeløst mellem Farer fra alle Sider, fra vilde Dyr og fra Naturkræfter, som det endnu ikke havde lært at beherske. Afhængighedsfølelsen maatte derfor forme sig som Angst.

Endnu den Dag i Dag, hvor Mennesket har lært at forstaa og derigennem at sikre sig mod saa mange Naturmagter, fremkalder store Naturkatastrofer denne oprindelige Følelse af Angst og Afmagt, der regelmæssigt giver sig religiøse Udslag, og Frygten for Døden og det ubekendte Hinsides er endnu bestandig en af de mægtigste religiøse Drivkræfter.

Religion og Gudsdyrkelse har altsaa deres Udspring fra ret lave Drifter af den menneskelige Bevidsthed. Naar Kendsgerningerne viser, at den religiøse Følelse kan blive en Kilde til meget godt og ædelt, opstaar det Spørgsmaal, hvorpaa de denne Forandring i Religionens Optræden beror. Saa længe man vil blive paa Videnskabens Grund, hvor al overnaturlig Aabenbaring

Telefon Main 469 Bopæl Tel. Black 2137

MISS KATE PARSONS

Blomsterhandel

Udkast og Decorationer en Specialitet

1913-1915 Fresno St. Fresno, Cal.

Tel. Main 503.

Archibald Implement Co.

VELIE BUGGIES
SCHUTTLER WAGONS
JOHN DEERE PLOWS and
AGRICULTURAL IMPLEMENTS

FRESNO, - - - - - - CALIFORNIA

I. M. Crawford Co.

OPTIKERE

Briller tilpassede efter moderne Metoder.

1123 J STREET FRESNO, CAL.

E. R. HIGGINS

Rembrandt Studio

1156 I Street Tel. Main 1381

PORTRÆTTER OG LANDSKABER

Farvefotografier og Forstørrelser

Fresno-Konventionens store Gruppebillede kan endnu faas.

Fulton and Grand Central Hotel

Priser: 50 cts. og højere.

F. G. BERRY, Ejer.

I Hjertet af Forretnings-Kvarteret. Store, komfortable Værelser.

J og Mariposa Sts. FRESNO, CAL.

Tel. Main 1121

LARSEN & KROG

Bestilgomed-Arbejde af alt Slags udføres

Forhandlere af

LANDBRUGSREDSKABER

Automobil-Reparationer udføres

1448 FRESNO ST. FRESNO, CAL.

er lukket ude, er kun et Svar muligt: Mennesket har ved at udvikle sig selv udviklet sine Guder og bragt Religion og Gudsdyrkelse i Overensstemmelse med sine aandelige Fremskridt.

Denne Selvudvikling er højst forskellig hos de forskellige Folkeslag; den beror paa Folkets Anlæg, dets Samfundsforhold og Historie, derunder ogsaa betydelige religiøse Personligheders Fremtræden, som igen er betinget af Tidsforholdene.

Moralen er af rent borgelig Oprindelse. Den begynder som et Produkt af Samfundsforholdene og deres praktiske Krav til den enkelte, og efterhaanden som Personligheden bliver sig sin Ret og sit Ansvar bevidst, forfines og specialiseres de moralske Krav. Et Sammenstød mellem Religionen og Moralen er i Længden uundgaaeligt. Bjærgprækenen f. Eks. forbyder al Slags Sværgen, Skilsmisse (undtagen for Hustruens Ægteskabsbrud) og Ægteskab med en fraskilt Hustru. Samfundet har fundet Edsaflæggelse nødvendig i visse Tilfælde, og Religionen har intet haft derimod at indvende, medens i Spørgsmaalet om Skilsmisse kun den protestantiske Kirke har givet efter; den katolske holder sig her til det ny Testamentes Bogstav.

Striden kan imidlertid ogsaa dreje sig om visse Forestillinger om Guddomme eller om menneskelige Forhold, som den "aabenbarede" Religion slæber med sig fra sin Oprindelse, men som Moralen er vokset fra. F. Eks. Læren om

den evige Fortabelse

er nu til Dags saa anstødelig, at man fra kirkelig Side gør sig Umage for at mildne og bortfortolke den. De mange Uddrivelser af Dæmoner, som det ny Testamente skildrer med massiv Realisme, er i Nutidens Øjne grov og uværdig Overtro.

Den ægte orientalske Forestilling, at Arbejdet er en Forbandelse og Straf, vilde være meget farlig, hvis ikke Praksis ignorerede den.

Særlig vanskeligt er det at forene det Krav om Guds Retfærdighed og Godhed, som en udviklet Moral uvægerlig stiller, med de oprindelige religiøse Forestillinger, der har Brug for ganske andre Egenskaber hos Guddommen; den skal frem for alt bruge sin Magt til at hjælpe sine egne og slaa deres Fjender ned — de er jo ogsaa dens Fjender.

Deraf Kristendommens haabløse Forsøg paa at forene det gamle Testamentes Jehova med det ny Testamentes algode Gudfader; Resultatet er en i sit Væsen usammenhængende Gud, der klapper med den ene Haand og slaar med den anden, der vil alle Menneskers Vel og dog stiller Fordringer til dem, som han ved, de ikke kan opfylde, og saaledes forudbestemmer de fleste til evig Fortabelse og kun af ren Naade redder nogle faa. Derfor vakler ogsaa den kristne Forkyndelse mellem Trusler om Helvede og blødsøden Udmaling af Guds uendelige Mildhed og Godhed, som Tidens Humanitet forlanger, og hverken det gamle eller det ny Testamente har drømt om.

De religiøse Urinstinkter er i Stand til fuldstændigt at forvandle en Religion, hvor meget den end ved sit Udspring opponerede imod dem. Kristendommens jødiske Arv, den strenge Tro paa een Gud, blev ved dens Udbredelse til andre Folk alvorligt kompromitteret, ikke blot ved Dyrkelsen af Jomfru Marie og Helgenerne, der for en Del kun er forklædte hedenske Guder, men ogsaa ved selve Treenighedsdogmet; dens jødiske Afsky for Billeder af Guddommen bukkede under for Kunstens Krav paa at komme til Orde, og dens revolutionære sociale Ideer skrumpede ind i Statens Tjeneste.

Paa samme Maade er det gaaet med dens verdensfjendske Moral; i det virkelige Liv har den suppleret sig med og til Dels veget Pladsen for en Moral, der er udviklet paa et ganske andet Grundlag og af et ganske andet Folk, Grækerne.

Om Udviklingen af Grækernes religiøse og moralske Ideer handler største Delen af Prof. Heibergs interessante Skrift, og paa dette Omraade kunde vel vanskeligt tænkes nogen Fører i Besiddelse af større Klarhed og Autoritet. Det paavises her, hvordan de homeriske Digte, udpræget Overklassepoesi, opstaaet i et Samfund med en vidt fremskreden Herrestand i Spidsen, afløses af en ganske anden Poesi, hvor Raabet om jordisk Retfærdighed presses tydeligt frem under Trykket af et udartet Høvdingeregimente.

I de lovordnede Samfund, der fremgik af den sociale Omvæltning, var det ude med Overklassens Vilkaarlighed; Folket kræver med stigende Styrke borgerlige Tilstande, hvor Hvermand kan faa sin Ret. Hermed følger med Nødvendighed det tilsvarende Krav til Guderne; de skal ikke blot vaage over den jordiske Retfærdigheds Opretholdelse, men ogsaa selv styre Verden retfærdigt, saa at enhver faar den Lod, han fortjener.

Med Sokrates er endelig Moralen udskilt fra Religionen. Der kan — siger Prof. Heiberg — ikke tænkes nogen større Modsætning end den mellem Sokrates' stolte og rolige Selvbevidsthed og den kristelige Sønderknuselse i Syndsbevidsthed — eller mellem den Mand, der siger om sig selv: "Jeg har aldrig rettet mig efter andet hos mig end den Fornuftgrund, der viser sig for mig som den bedste, naar jeg tænker mig om," og Paulus' Ord: "Jeg gør ikke, hvad jeg vil, men hvad jeg afskyr, det gør jeg."

Selv hvor den tilsyneladende Lighed er størst, i Sokrates' Hævden af, at man ikke maa gengælde ondt med ondt, forsvinder den ved nærmere Betragtning; det kunde ikke falde Sokrates ind, at man skulde elske sine Fjender, og hans Motiv til ikke at gøre dem ondt efter Fortjeneste, er det, at man selv bliver sjæleligt ringere derved.

Med en Paavisning af, hvad den kristne Morallære skylder den græske Filosifi slutter Prof. Heiberg sit fortræffelige lille Skrift.

Salærer forhöjede hver Maaned

Hvis der er noget, der mere end andet beviser Sranton Internationale Korrespondance-Skoles Evne til at forhøje Gagerne for daarlig betalte, men ambitiøse Mænd og Kvinde — forhøje DERES GAGE — saa er det det maanedlige Gennemsnitsantal af 300 Breve, skrevet FRIVILLIG af Studenter, der fortæller om, hvorledes de fik deres Løn forhøjet og Stilling forbedret ved I. C. S.'s Hjælp.

DE bor ikke saa langt borte, at I. C. S. ikke kan naa Dem. Forudsat at De kan læse og skrive, behøver Deres Skoleuddannelse ikke at være saa mangelfuld, at I. C. S. ikke kan hjælpe Dem. Deres Stilling er ikke af den Slags, at I. C. S. ikke kan forbedre den. Deres ledige Tid er ikke saa begrænset, at den ikke skulde være stor nok til, at De kan tilegne Dem en I. C. S. Uddannelse. Deres Midler er ikke saa smaa, at De ikke har Raad dertil. Deres Livsstilling er ikke saa fremskudt, at I. C. S. ikkekan gøre Dem bedre i Stand til at udfylde den. Deres Løn er ikke saa stor, at I. C. S. ikke kan forhøje den. Hvis De vil vide, hvor let det lader sig gøre, da udfyld og send os den nedenstaaende Koupon.

Höjere Lön for dig

Tæl til de tre Hundrede Studenter, der lader høre fra sig hver Maaned, ogsaa dem, der har haft Gavn af vore Kursus, men ikke skriver, og De vil faa en Ide om I. C. S.'s mægtige Evne til at forhøje Salærer.

Hvis De har den mindste Gnist af Ærgerrighed, da ønsker De sikkert ikke at blive staaende ved Deres lave Løn hele Livet igennem. De kan tilegne Dem en I. C. S. Uddannelse i Deres Fritimer. At mærke den hosstaaende Koupon, koster Dem intet og binder Dem ikke paa nogen Maade.

SEND KOUPONEN NU!

International Correspondence Schools
Box 888, Scranton, Pa.

Please explain, without farther obligation on my part, how I can qualify for the position, trade, or profession before which I have marked X.

Automobile Running	Electrical Wiremen
Poultry Farming	Electrical Engineer
Bookkeeper	Mechanical Draftsman
Stenographer	Mechanical Engineer
Advertising Man	Telephone Expert
Show-Card Writing	Stationery Engineer
Window Trimming	Textile Manufacturing
Commercial Illustrating	Civil Engineer
Industrial Designing	Building Contractor
Architectural Draftsman	Architect
Chemist (Spanish)	Concrete Construction
Languages (French)	Plumbing, Steam Fitting
Banking (German)	Mine Foreman
Civil Service (Italian)	Mine Superintendent

*Name*_____

*Street and No.*_____

*ty*_____ *State*_____

Fresno Danske Dramatiske Klub

Fresno danske dramatiske Klub afholder Møde MANDAG DEN 3dje APRIL 1911 KLOKKEN OTTE AFTEN i Jacobsen & Finderups Restauration, 927 I Street. Rasmussen og Chris Skovs maanedlige Bulletin vil blive oplæst, og Kassereren vil erklære en Dividende, ligesom Koloniens bedste Talere har lovet at ville ævle. Medlemmerne bedes give Møde fuldtallig. DET BLIVER I DERES EGEN INTERESSE. .Dette er ingen Trusel.

WILLIAM WILDE Res. Phones: Oaklaud 7646; Home A-3646

STARBUCK & WILDE, Danske Architekter

Overslag og Tegninger leveres paa Forlangende

Rooms 205, 206, 207, 208 ALBANY BUILDING

REJS FORNUFTIGT!

Benyt'vor Sunset og Sölinie til New York, hvor Forbindelse sker med alle Dampskibslinier til Europa.

Lad os arrangere Deres Reise

PASSAGERAGENT

1013 J ST. FRESNO

CHRIS PETERSEN

DANSK URTEKRÆMMER

Hjørnet af Twenty-fourth og York Sts.

San Francisco, Cal.

DANSKE ÆBLESKIVEPANDER

C. J. Petersen

Dansk Skrædder

FØRSTE-KLASSES ARBEJDE GARANTERES

PACIFIC BUILDING

Market og Fjerde

Rooms 341-345, 3. Etage

San Francisco

UGLEN

UGLENS FØRSTE "DIVIDENDE."

Uglen disponerer over et Kursus i International Correspondence School, Scranton, Pa. Det er værd 100 Dollars. Det vil blive frit tildelt en ung ubemidlet dansk Mand, for hvem det kan være en virkelig Hjælp. Der medfølger Bøger og alt Tilbehør. Der kan vælges mellem de i Skolens Avertissement angivne Fag paa nærværende Nummers Omslags Indreside. Ansøgninger indsendes til F. Huron, Enumclaw, Wash., eller til Uglens Kontor i Fresno.

Vedkommende maa bo i United States.

No. 5 April 1911

Uglen

Foregangsblad for dansk-nationale Interesser i Amerika

Dansk Sang.

Den danske Nation synger. Vi Danske har de dejligste Udtryk i Vers og Melodi fra Vugge til Grav og paa ethvert af Livets Trin og for enhver Stemning. Der er Sang i os, naar vi kiler paa med Hövl eller Hammer eller Malerkost. Den danske Koffardimand, Soldat, Orlogsgast og farende Svend har en Uendelighed af Sange; den danske Bonde synger bag Ploven. Höjre og Venstre synger, og Socialdemokraterne "i Takt." Selv gamle Kong Frederik synger "Kom, Karoline," brrr — brrr — brrr — naar Folket fester og er glad. Men intet træffer Sangbunden hos alle danske Piger og Drenge, som naar

Studentersangerne synger!

"HELGA"

AFDELING No. 3 AF DANIA

møder hver Fredag Aften Klokken otte i

FRIENDSHIP HALL

1254 Market Street, tæt ved Larkin Street

San Francisco

M. A. BROWN, Præsident,
N. W. Hjörne af Kearny og Geary.
1429 Rhode Island Street.
THEO. THRANE, Sekr ær,

MARGRETHE LOGE No. 24, D. S. S.

møder den 1ste og 3dje Tirsdag i hver Maaned paa 15th and Mark't Sts. i Helen Hall.

MRS. G. AMORSEN,
1945 Fifteenth St., S. F. Sekretær.

Det ny **ST. WINIFRED HOSPITAL**, 1065 Sutter Street, San Francisco; et brandsikkert Hospital for kirurgiske og medicinske Patienter

Dr. Winslow Anderson

Chef-Læge.

KLASSIFICEREDE AVERTISSEMENTER

Apothekere

DANSK APOTHEK—H. B. Christiansen, cand. pharm., Hjørnet af 15th and Market Streets, San Francisco. Telephone Market 1684.

Badeanstalter

NINTH STREET HAMMAM BATHS, Turkish and Russian. Electric Vibratory Massage. Cor. Ninth and Broadway. Henry Holst & Chas. Oatridge, Props. Oakland.

Cigar-Fabrikanter

RED SEAL CIGAR CO., 133 Hartford St., San Francisco, mell. 18th og 19th, Castro og Noe. Tel. Market 232. R. M. Donnelly og C. M. Beck. Ryg RED SEAL.

Cigarforretninger

PALACE CIGAR-FORRETNING OG LOgishus, 661 I Street, Fresno. Carl Andersen, Ejer.

Entreprenører

C. W. HANSEN, Bygnings-Entreprenør, 1986 Mc Allister Street, San Francisco. Bopæl Telefon: West 4639.

Hattemagere

LUNDSTROM HATS—
1178 Market St., 64 Market S., 605 Kearny St., 2640 Market St., San Francisco.

Importører

J. W. PETERSON, Importer of Scandinavian Liquors, 510 Battery, San Francisco. Pacific Coast Agent for Aalborg Taffelakvavit, Tuborg Pilsner, Ringnes Bajerskøl, osv.

Isenkræmmere

S. M. ISING, Hardware, 215 Church St. S. F. Tel. Market 2521. Garden Rakes, Garden Spades, Garden Sets, Garden Hose, Lawn Mowers, Paints, Oils, Kitchen Utensils, etc.

Kaffe og Te

ALFRED TH. JORGENSEN, Bedste Kaffe og Te, Krydderier, fineste Smør. Varerne leveres frit i Oakland, Alameda og Berkeley. 138 Helen St., Oakland. Tel. Piedmotn 1889, Home A-2058.

Læger

HENNING KOFORD, M. D., Physician and Surgeon. Office: Rooms 321-323 1st Nat. Bank Bldg., 14th and Broadway, Oakland. 2-4, 7-8 p. m. Phone, Oakland 5163.

Møbelforretninger

THE AQUARIUM FURNITURE CO., 635 Golden Gate Ave., San Francisco. H. A. Hansen og R. K Larsen, Ejere. Ny og brugte Møbler købes og sælges.

Skomagere

CHAS. ANDERSON, 2172 Market St., San Francisco. Swedish-American Hall. Nyt Fodtøj til alle Brug og alle Priser. Reparationer udføres hurtigt og billigt.

SØRENSEN & HJELTE, SKRÆDDERE, F. A. Hjelte og C. M. Sørensen, 109 Montgomery Street, San Francisco. Telefon: Kearny 2984.

Smede

M. C. HANSEN, SMED OG HESTESKOER. Alt Arbejde garanteres. 1143 F Street. Telefon: Main 875.— FRESNO.

Symaskinefabrikanter

CHARLES PLAMBECK, 590 Valencia St., San Francisco. Før 1915 Mission. Ny og brugte Symaskiner, specielle saavel som Familiemaskiner. Reparationer udføres.

Tandlæger

DR. M. A. BROWN, Chicago Dental Parlors, 5 Kearny Street, Hjørnet af Geary, San Francisco. De skandinaviske Sprog og Tysk tales.

Urmagere og Juvelerere

SORENSEN CO., Inc., Juvelerere og Optikere, 715 Market St. San Francisco, og 2593 Mission St., S. F., ved 22nd. Juveler af alle Slags. Urreparationer med Garanti

Urtekræmmere

FRED FABER, GROCER,
Phone Market 918.
3893 Twenty-fourth Street, San Francisco

Vinhandlere

WM. H. HOHNEMANN, Eureka Valley Whiskey and Wine Co. Eneagent for Dauntless Whiskies. 333-339 Noe St., San Francisco. Tel. Market 1953. Familie Leverandør.

"OKERBLAD"S FAMILIE VINHANDEL. Fred Jacobson, Ejer. 718 Fourteenth St., San Francisco. Telefon Park 5977.

Telephone Douglas 1025 Carl G. Larsen
Proprietor

Hotel Larsen

(over Tivoli Cafe)

60 Rooms, 50c to $2 per Day 56 Eddy St.
$3 to $10 per Week San Francisco

Dr. Adolph Berg

(Fhv. ved det franske Hospital)

LÆGE OG KIRURG

Kontor, 86 Post Street, Hjørnet af Kearny
Timer: 2:30—4. Tel. Douglas 3545

Bopæl, Hjørnet af Geary og Devisadero Sts.
Timer i Hjemmet: 12—2 og 7—8.

Telefon: West 4172

DET DANSKE KONSULAT I SAN FRANCISCO.

Room 815, Mills Bldg., Montgomery Street.

Konsulatet søger Oplysning om:

1. Jens Peter Kristian Jensen, født den 14. April 1872 i Landsgav-Mark ved Slagelse; rejste til Amerika for ca. 20 Aar siden; har arbejdet i Kulminer og Bjærgværker; sidste Adresse San Francisco, 26-28 Turk Street, eller Redwood City, Cal.; ugift; ca. 65 Tommer høj; ret kraftig bygget; graasprængt Haar.
2. Erik Christian Eriksen, født den 21. Februar 18.. i Vognserup, Kundby Sogn; midelhøj, godt bygget; fyldig; blaa Øjne; blondt Haar; forlod Danmark i 1890; oprindelig Mejerist; her i Landet Mælkesælger; Landmand, Jærnbanearbejder; har i Aarene omkring 1898-1902 opholdt sig paa Filippinerne; Adresse i 1902: Winchester Hotel, San Francisco.
3. Carl Sofus Frandsen, født i København den 11. Februar 1881; rejste fra Danmark i 1901. Ansat i den amerikanske Marine. I 1902 gjort Tjeneste paa et i San Francisco stationeret Orlogsskib.
4. Johan Frederik Rolund, kaldet John Brown; Tømrermester.
5. Harry Oscar Nelson, tidligere i Dennhoff, ... D.; skal i 1908 have ligget syg paa et Hospital i San Francisco.
6. Hans Christian Luis Jensen, født i Kalundborg; har tidligere opholdt sig paa Hawaii og i San Francisco; senest i Los Angeles.
7. Anton Schou, født i Randers, Danmark; ca. 40 Aar; været i Amerika ca. 26 Aar; opholdt sig i Klondyke i 1897; antages at eje Miner dersteds.
8. Johannes Hansen, Søn af Fotograf H. Hansen i Odense, Danmark; har opholdt sig i Amerika i 16—17 Aar; senest i San Francisco.
9. Jesper Christian Jespersen; Sømand; har været ansat ved forskellige Redningsstationer paa Kalifornien Kyst; senest i April 1908 ved Point Reyes Station.
10. Jens Hansen Jensen, født i Spargsbjærg ved Esbjærg den 8de Marts 1876. Snedker af Profession. Har arbejdet som Snedker i Kalifornien paa forskellige Steder; vides at have opholdt sig i San Francisco fra ca. 1896 til November 1906.
11. Lars Petersen. Født i Valby, Helsinge Sogn, Sjælland, den 12te Maj 1877. Murerarbejdsmand. Kom i 1900 til Kalifornien, hvor han har arbejdet i forskellige Guldminer.

Efter Konsulatets bedste Overbevisning søges Oplysningerne om de ovennævnte kun af Interesse for Vedkommende.

BREV FRA NEW YORK.

Kære Ugle!

Som alle store Begivenheder kaster deres Skygge forud, saaledes ogsaa det kærkomne Besøg hertil of Studentersangerne.

En stor Komite, hvori alle vore syv og tyve danske Foreninger er repræsenterede, er dannet og arbejder allerede ihærdigt.

For at slaa Chicagbooerne, som i Spidsen for deres Komite har en Præsident og tretten Vicepræsidenter, blev det her foreslaaet, at Formændene fra alle herværende Foreninger valgtes ex-officio som Vicepræsidenter. Dette vilde jo give os det dobbelte Antal og stille Chicago helt i Skyggen.

Efter en lang Debat sejrede den sunde Fornuft dog, og Forslag om at indskrænke Antallet af Vicepræsidenter til fem vedtoges.

Sangerne ventes hertil den 16de Maj, og en Banket til Ære for dem agtes afholdt samme Aften. Fire Dollars Couverten. Repræsentanterne for det dansk-amerikanske Selskab havde jo helst set, at Banketten var blevet afholdt paa Waldorf-Astoria, hvad der vilde have kostet mere end det dobbelte, men naturligvis vilde have bevirket, at Selskabet vilde blevet mindre talrigt og mere distingveret.

Den 17de tager Sangerne til Perth Amboy, hvor en storartet Modtagelse venter dem; den 18de stor Koncert i Carnegie Hall, New Yorks største Koncertlokale, og den 19de Afrejse til Washington, D. C., hvor de efter speciel Idbydelse skal synge i Det hvide Hus.

Opffer fra Dansk-Amerikaneren — Ære være dens Minde — er rejst til Chicago for at hjælpe Bøtker at redigere Revyen.

Nu har vi saa længe været vant til at have to danske Blade her paa Pladsen, at vi faktisk savner det i Herren hensovede Organ, og en Del Anstrengelser gøres paa forskellig Hold for at faa et nyt Blad startet.

Meget sandsynligt vil det lykkes, dog mere derom i næste Brev.

Med Hilsen! MATZEN.

Ligesaa vel som en god dansk Mand kan udrette meget i national Henseende ved sit bramfri Eksempel, saaledes kan en "Prominent" gøre Skade ved den Tone, han angiver. Man ved, han ønsker at behage, han kan ikke undvære Popularitet; man skal klappe ad hans hule Fraser; man skal tage ham alvorlig. De Seende ser, at han er en Egoist og Snob og et Skvadderhoved af værste Slags; de ikke-Seende lader sig forlede til at opmuntre ham i hans barnagtige Forfængelighed. Giv ham en Rangle og en Trompet — dingeling! Tuttut!

Uglen

VESTENS FÖRSTE DANSKE MAANEDSSKRIFT

Entered as second-class matter November 15, 1909, at the post office at Fresno, California, under the Act of March 3, 1879.

Nr. 5 APRIL 3. AAR

VEJEN.

Der fører fra Danmark en udtraadt Vej —
du har traadt den, min Ven, og det har jeg,
og mange før vi og mange med os,
— Vejen for dem, der maa fægte og slaas,
med Ar efter Striden og Veer og Vaander —
vi er Nederlagenes spredte Kolonner.

Den Vej fører ud til de fremmede Kaar,
og andre skal røgte den fædrene Gaard,
og andre skal høste den hjemlige Mark,
og Hjertet skal lukkes i Bøgens Bark, —
det Hjerte, vi skar med vort Navn som en Glorie,
skal knap kunne kendes i Landets Historie.

Den Vej fører udad paa Kryds og paa Tvers,
og Vandreren prøver al Livets Kommers;
han maser sig frem, og han klyver til Fjælds,
han nedhugger Skoven, der blir ham for træls
— der kommer en Dag efter Nederlaget,
da h a n bygger Hus og har Sol over Taget.

Og de'r ligger Vejen — nu synes den let;
en Dag er der kommen en Nabo adret —
han ejer det Ungdommens Mod, som man har,
naar Vejen er banet og Udsigten klar
for Skole og Bankhus og Samfundslivet, —
Kirke— bevares! — og Lokomotivet.

Her k u n d e Historien været slut,
men Gamlingen, han, som har Vejen brudt,
han gaar der som kæmpegraa Patriark
og tænker paa Hjertet i Bøgens Bark
og brummer saa sagte paa Hjemlands-Sproget
og skygger for Synet og mangler noget.

Saa er det, det hænder en Dag i Maj
— han glaner saa langt ad den slagne Vej—
da bæres paa Vinden et mægtigt Kor:
en Fædrelandssang fra den danske Jord —
da banker hans Hjerte, og glad han skuer
en myldrende Skare med hvide Huer.

Thi det har han drømt, men aldrig vidst,
at d e skulde finde hans Vej tilsidst,
at d e skulde give ham Hævd og Ægt
og tælle ham med i den danske Slægt
og regne hans Rydning af Ørken og Stenter
en Hyldest værd fra de danske Studenter.

Der fører til Danmark en slagen Vej,
og vi skal vandre den — du og jeg,
og vide, at u d bliver aldrig b o r t,
at vi er Danmarks og Danmark vort;
at hvor vi end bor i Verdens-Ældet —
de'r sætter vi "DANMARK" som Skilt paa Teltet.

MICHAEL SALOMON.

Uglens Bibliotek

Bogen, af hvilken nedenstaaende Uddrag gengives, kan købes hos Gyldendal Publishing House, 2620 W. North Ave., Chicago, Ill. Pris: $1.20.

Af ERIK SKRAM: Gertrude Colbjørnsen.

(Sluttet.)

Forkert vilde han ikke sige, det var, naar man forstod det rigtigt. Der var ikke noget fromt ved Kærlighed, den var ikke Lydighed, og hvis man nævnede Gud for at give den dette Udseende, traf man ikke det rette. Men for Resten kunde hun godt bruge Forklaringen. Gud var jo for hende det Gode — der var ikke noget saa godt og skønt som Kærlighed. Han mente ikke det at holde af alle Mennesker — det var smukt nok, men det gik ikke rigtig ind i Hjærtet og skabte ingen Lykke hverken for den ene eller den anden. — Det var nu en Gang saaledes, at den store Kærlighed, den mellem Mand og Kvinde var ene om at føre virkelig Lykke med sig, for den gjorde først Menneskene til, hvad de skulde være.

"Hvorfor?"

"Fordi —," Fabricius søgte efter Ord — — "det er ikke saa let at svare paa, naar De ikke selv ve'd det — en Dame kunde bedre sige Dem det."

"Damer ve'd ingenting," sagde Gertrude haanlig, og hun satte hurtig Hatten fast paa Hovedet.

Fabricius ventede lidt. "De tager fejl," sagde han derpaa, "men der er det i Vejen, at de gode Damer lever i Forestillingen om, at en ung Pige ikke bør vide for meget, de er bange for, at det kan skade hende." — "Det kan det ogsaa," fortsatte han som Svar paa det spørgende Blik, Gertrude sendte ham imellem begge de bøjede Arme, der endnu var løftede for at fæste Elastiken under den tykke Fletning i Nakken, "men det kan skade mere, at de intet ved. Nysgerrige er alle, og denne uvidende Nysgerrighed er farligere end det meste andet."

"Sig mig, hvad Kærlighed er," sagde Gertrude afbrydende, og hun lagde, medens hun sagde de sidste Ord, den venstre Haand blødt ind under hans Arm. Den højreHaand fulgte den venstre, og paa denne Maade omfattende hans Arm med begge sine smaa, ubehandskede Hænder fulgte hun ham med lidt vippende Skridt og saa ham forventningsfuldt op i Ansigtet. Det var et betænkeligt Øjeblik for Fabricius. Hændernes lette Berøring, hendes tillidsfuldt Øjne, det rolige Følgeskab var noget kært, som smuttede forbi alt andet ind i hans Tanker. Det var ikke let for ham at bevare sin Uafhængighed og koldblodig lede den unge Pige videre med de Hemmeligheder, hvor han var kommen ind uden at høre hjemme. Han kunde ikke skjule for sig selv, at saa Tanten dem nu, vilde hun finde, at Situationen var forkert.

Hun vidste jo selv Besked. Kærlighed var saa noget nær den stærkeste Følelse, hun nogensinde vilde lære at kende. Den tog Magten fra de andre Følelser. Paa en Dag, paa en Nat havde den udbredt sit Herrevælde over alt, hvad hun ejede af smukt. Eet Navn forekom i hver Tanke, eet Indtryk gled gennem hver Fornemmelse — det var ham, hun holdt af. Og det tyngede hende ikke; tværtimod hun var let tilmode under dette mandlige Aag, og hun havde aldrig haft Følelsen af at eje sig selv saa fuldstændig som i samme Øjeblik, hun var beredt til at give ham alt. —

"Det forstaar jeg ikke," sagde Gertrude.

Ja, forstaa det vilde hun aldrig tilfulde, førend hun en Dag følte det altsammen selv. Kærlighed var noget, der var nedlagt i hendes Natur — paa en egen skjult Maade — det kunde kun vækkes under visse bestemte Forhold. —

hed? — Naar man skal?"

"Nej, Frøken, det er umuligt."

"Nej, Frøken, det e rumuligt."

Gertrude gik længe tavs, Fabricius turde ikke afbryde hendes Tanker.

"Men det ve'd De jo godt selv," sagde han endelig. "De kunde ikke leve sammen med og vise den et Kærtegn, som De ikke selv havde valgt."

"Det er i det Mindste ikke rart —."

"Nej hør!' udbrød han, "det er for galt, saa letsindig maa De ikke tale!" Han bevægede Armene hæftig i Luften. "Det er ikke rart — — det er skændigt! — Har da ikke Deres Tante, har intet Menneske sagt Dem, at De gaar om i Verden med en Helligdom, som De skal passe paa — Dem selv —, at der er Mænd til, som vil nærme sig Dem for at kysse Dem, ligesom Katoliker kysser Madonna, men at hvis De drager Sløret fra Deres Ansigt for at modtage Kysset, et eneste Sekund før De selv elskende giver det tilbage, saa begaar De en Helligbrøde! — — Har Ingen sagt det til Dem?"

"Nej," sagde Gertrude rolig og lagde Hovedet paa Siden og saa ham ind i Ansigtet. Det meste af, hvad der var tilbage af stilfærdig Overvejelse hos Fabricius, ilede ved denne Lejlighed skyndsomt bort. Han greb efter hendes Haand og lagde den tilrette i sin Arm, Gertrude føjede af sig selv den anden Haand til, og de fortsatte saaledes deres Vandring rundt om Haven paa Markvejen, hvor Græsset groede mellem Hjulsporene. Fabricius gik med Gertrude som med en, han skulde vogte for meget ondt.

"Naturligvis har man sagt noget lignende til Dem, eller De føler det selv," sagde han sagtmodig "— kun er det Forlovelsen, som danner Skillelinien —."

Gertrude nikkede, medens hun saa paa

ham; han vendte Hovedet mod hende, deres Øjne mødtes paany.

De var komne til den Aabning i Havegærdet med Leddet, hvor de første Gang havde set hinanden. Han lukkede Leddet op og lod hende gaa ind og fulgte efter. De drejede til venstre ind i en Del af Haven, hvor Træerne stod tæt som i en Skov, og hvor inderst inde fandtes en cirkelrund Plads med en Gynge i en høj Galge. Rundingen dannedes for største Delen af gamle Lindetræer, som just nu blomstrede og fyldte det skyggefulde, kølige Sted med en fin Duft. Under Lindetræerne stod paa flere Steder korte, svagt rundede Bænke, der i Aarenes Løb var blevne mørke af den fra Bladene dryppende fine Olie.

Da de kom ind paa Pladsen, satte Gertrude sig i Gyngen.

"Gyng mig, men sagte," sagde hun.

Fabricius stod bag ved Gyngen og bragte den i langsom Svingning, Gertrude sad tilbagelænet med Fødderne korsvis paa Fodbrædtet. Hver Gang Gyngen i sin tilbagegaaende Bevægelse naaede Fabricius, og han tog imod den og bøjede Armene for dens Tryk og skød den frem paa ny, var Gertrudes Hoved saa nær hans Ansigt, at han kunde spore, at Lindetræernes Duft krydsedes af en svag Aroma fra hendes Haar blandet med noget tørt fra Straahatten. Han havde et eget stillestaaende Smil paa Ansigtet, og om Gertrudes Læber spillede et blidt Udtryk.

"Hvor her er hyggeligt," sagde hun.

"Duften af Lindetræerne er saa mild," svarede han. "Jeg kommer altid til at tænke paa mig selv som Dreng, naar jeg lugter Li..ndeblomster. Min Bedstefader ejede et Hus og Have paa Østerbro, hvor der var Lindetræer, som blomstrede i Ferien. Under dem er mine modigste Drømme blevne til."

"Jeg tænker paa mine Barneaar, naar jeg lugter noget helt andet," sagde Gertrude, "— naar jeg kommer forbi en Svinesti," og hun vendte sig smilende om til Fabricius. Gyngens Bevægelser sagtnedes og hørte efterhaanden op, medens hans Hænder vedblev at hvile paa dens Rygstød. Hun gav sig til at fortælle om de første Aar, hun som lille havde opholdt sig paa Belinda. Om Svinestien, paa hvis Gærde hun havde siddet i Timer og kastet de sprøde Kviste af en Busk, som voksede der, ned til Svinene, som graadig fortærede dem, og om hvorledes hun havde inddelt Svinene i nogle, som hun holdt af, og andre, som var hendes Fjender. Der havde været en lang, mager Orne med Børster paa Ryggen og med Huggetænder, som endnu stod for bende som det afskyligste, hun nogensinde havde set. Svinerøgteren havde kaldt den Mads, men hun kaldte den Judas, fordi den var saa lumsk og altid spiste det, som hun havde kastet ned til sine Venner mellem Svinene. Særlig var der mellem dem et fromt, renligt Svin, som hun havde givet Navnet Johannes, indtil Røgteren en Dag fortalte hende, at det var en So, som hed Ane — det havde rent forstyrret hende.

De lo begge, og Samtalen gled ud og ind og naaede over Havens sorte Snegle, som Gertrude paastod saa saa ulykkelige og skikkelige ud, tilbage til Fabricius' private Forhold. Han kom ved denne Lejlighed til at udtale en Beklagelse over, at han ikke var kristen, men da Gertrude ivrig greb om denne Beklagelse, drog han den med et Smil tilbage.

"Hvor tror De, jeg kunde være kristen," sagde han venlig, "med al den Synd, Kristendommen bar i sit Følge? Selv om jeg kunde tvinge dens besynderlige Lære ind i mit Hoved, hvad skulde jeg saa med den? Jeg kan ikke le, naar jeg tror, at der er Lig i Huset, og jeg kan ikke male, naar det er Synd, som kommer paa Lærredet."

"Det er jo ikke det Onde, De skal male," sagde Gertrude.

"Men jeg kan ikke undgaa det, det Onde er allevegne. Naar jeg ser mig benrykt i et Menneskebarns Smil, viser der sig for en Kristen en Maddik i Mundkrogen. Alle bærer Syndens Mærke — det Mærke vil jeg ikke forherlige. Man maa være Hedning for at male."

"Det er ikke nødvendigt."

"Jo, det er, — men jeg tør ikke disputere med Dem, De bliver vred paa mig. Et vil jeg kun sige for min egen Skyld; jeg holder ikke af forbuden Frugt, jeg vil ikke ligge paa Knæ idag og bede om Forladelse for, hvad jeg gjorde igaar."

"Det behøver De jo heller ikke."

"Jo, naar jeg elsker min Kunst. Det maa jeg ikke, jeg skal elske Gud."

"Kan De da ikke elske Gud i g e n n e m Deres Kunst?" spurgte Gertrude med en Vending, hun mindedes fra Konfirmationsdagene.

"Paa een Betingelse," svarede han, "naar De vil gøre Gud til Verden, men det vil De ikke — og to Kærligheder kan jeg ikke rumme i mit Hjærte."

"Naar De blev gift, fik De saa ikke to Kærligheder?"

"Det haaber jeg ikke," svarede Fabricius. "Hun vil jo ikke tage Livet fra mig, hun er jo selv Livet, saaledes som jeg i det Mindste lærer det at kende. At elske Livet og elske Kunsten bliver det samme — det er kun to Navne — — ja døde hun — — saa blev vistnok min Kunst noget alvorligt noget —."

Gertrude saa stivt paa ham.

"De taler bestandig, som om De holdt af en," sagde hun.

"Men det gør jeg ikke —."

"— — Jeg tror dog, at De kunde blive kristen," sagde Gertrude efter nogen Betænkning, "naar De rigtig kom til at holde af en."

"Der tager De fejl!" udbrød Fabricius. "Kom jeg til at elske, skulde De se min Hedenskab løfte Panden. Jeg vilde blive et lyksaligt Menneske! — Tror De, jeg kunde blive kristen — drage til Golgatha med min Brud? Nej, Frøken, jeg vilde bolde for meget af hende til det."

"Drage til Golgatha —?"

"Ja! Det skal De gøre — der er ingen Udvej. De gaar og synder hver evige Dag, om De elsker eller ikke elsker — snarest maaske endog, naar De elsker. — Ja det siger

Præsten —."

"Det tror jeg ikke —."

"Jeg heller ikke —."

De saa paa hinanden og lo paa ny. "Nu er jeg dog bleven enig med Dem," sagde Gertrude, "det skulde blot Tante vide! Nu gaar vi op. Bliver dette længe ved, kommer jeg aldrig i Himlen mere." Hun sprang ud ag Gyngen og tog hans Arm for at gaa. Ved Udgangen fra Gyngepladsen mødte de Thora.

"Du skal tage dig af dette Menneske her," sagde Gertrude og slap Fabricius, idet hun skød ham hen imod Thora, "og præke lidt Kristendom for ham, ellers faar vi aldrig den Fornøjelse at se ham i de nanden Verden." Hun hilste muntert og skyndte sig bort. Fabricius blev staaende en Smule forlegen overfor Thora, der paa sin Side ogsaa forlegen tog Plads paa en af Bænkene i Rundingen.

MIRAKEL- DOKTORERNE.

Af F. HUROP.

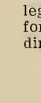

Med Titlen mener jeg ikke hverken de store berømte Læger eller Patentmedicin-Spekulanterne, der udgiver et let laksativt Middel for en universal Medicin, som kurerer alt, ligefra en Ligtorn til et knust Hjerte.

Jeg mener de mere eller mindre velmenende Mennesker, som tror at kunne kurere Samfundets Onder med en "Medicin," der er endnu daarligere end "Patent"-Spekulanternes.

Hvem har ikke hørt eller læst om Midler, som f. Eks. 'Tilbage til Naturen" eller om "Sparetheorien." Det er om disse to Theorier, jeg vil benytte et Par af Uglens Spalter. At gaa tilbage til Urtilstanden, hvor Menneskene levede i Huler og ernærede sig ved vildt voksende Frugt, Bær og Planter, kan der naturligvis ikke være Tale om, alene af den Grund at selv Ideens ivrigste Profeter vilde bave kureret for deres Urtilstands-Tilbøjeligheder i mindre end fjorten Dage, hvilket forøvrigt allerede er blevet konstateret ved Oprettelsen af saadanne Kolonier i vore Dage. Disse Kolonier, som oprettedes af eksentriske Naturer overmættede ved Livet i Overklasserne, viste sig hurtig at gøre vedkommende Individer til komplet aandelige og menneskelige Vrag.

Selv om de blev lukket ind i Paradisets Have, vilde de dog i Løbet af en halv Snes Dage længes tilbage til det moderne Samfund, naturligvis til den Samfundsklasse, hvorfra de kom.

Spare- Teorien har flere Tilhængere. Det mærkeligste ved denne Teori er imidlertid, at det som Regel altid anbefales de at spare, som intet har at spare af, og dermed falder jo egentlig hele Teorien til Jorden.

Skal de Gamle forsørges, de Syge plejes, fattige Børn opdrages osv., saa møder Spa- Teoretikerne op med deres Spørgsmaal, om nu ikke disse Mennesker selv gennem Sparsommelighed kunde opspare det dertil fornødne Beløb og betale ind til en almindelig Folkeforsikring, som saa fyldte disse Former af Samfundspligten. Naturligvis er det ikke Tanken at fritage de Fattige for at betale deres Andel af Samfundsskatterne, thi disse har man altid inddrevet med Jærnhaand, uanset om der var Skatteevne eller ej.

Lad os til en Afveksling i det daglige Livs Alvor se, hvilke humoristisk Tilstande vi vilde glide ud i, hvis Spare-Teorien blev gennemført i sin yderste Konsekvens.

Vi begynder med Boligen. Vi kan om fornødent bo i Jordhytter eller Huler, om man vil, det er konstateret af Folk, som har levet paa amerikanske "homesteads." Følgelig kan vi undvære baade Paladserne og de smaa Cottages, som almindelige Sliddere bor i; men dermed overflødiggøres en Del Arkitekter, Tegnere, Snedkere, Tømrere, Murere, Malere, Tapetserere, Glasmagere, Jærnarbejdere osv. osv., for ikke at tale om en hel Del af de Fabriker, hvis Virksomhed helt eller delvis er baseret paa Husbygning, t. Eks. Savmøller, Teglværker, Jærnværker, Jærnstøberier osv.

Med Hensyn til Beklædningen saa behøver vi ikke længere at græmme os over "Haremsskørtet" eller "Pludderbukser," stive Flipper, høje Hatte, Silkeskjorter eller Glacehandsker. Det vil alt blive "en saga blott." Man kan hjælpe sig, om ikke med store Blade, som i Edens Have, saa dog med et Sæt grovt stærkt Tøj med tilsvarende Hue. Tøjets Vævning kan, for at blive i Ensemblet, laves paa en hjemmelavet Haandvæv efter den Model, der brugtes paa Mose Tid. Indtil Væven er lavet, hjælper man sig med billige Restpartier af 'overalls"-Tøj og Sække, som man fører med sig, naar man flytter ud til Livet af den største Sparsommelighed.

Følgelig bliver vi fri for Væverе og Væverske, Skræddere og Syjomfruer, Jøder, der handler med gamle, pestfyldte Klæder, rige Fabrikanter i Klædeindustrien, flot udstyrede Ekviperings- og Manufakturbutikker, Moder og Modejournaler, Hatte og Hatæskefabrikanter og en ugudelig Mængde meningsløs Reklame i Aviserne for alt Slags daarligt Beklædningsstof. Vi sparer Sko, Støvler, og dito Fabriker, vi sparer Garvere, Feldberedere, Bundtmagere og Skildpaddeknapper; kort sagt, vi sparer en vældig Masse, blandt andet ogsaa de seks Mands Arbejde, der skal bære den engelske Kong Georgs Kroningsslæb; thi ogsaa paa det Omraade maa man være konsekvent.

Naar man af ren Sparsommelighed skal bo i Jordhytter, klædt i Sæk og Aske, søger man naturligvis Føden i Nærheden, og da Rejser selvfølgelig af Sparsommelighedshensyn er en Luksus og Fragttransport af samme Hensyn er ophørt, saa følger deraf, at vi ingen Jærnbaner behøver. Vi sparer "Interstate Commission" og alt det Vrøvl med Jærnbane-Magnaterne, og hvad det bedste er, vi kan undvære selve Pierpont Morgan. Vi kan spare Dampskibs-Selskaberne, baade "det Forenede" og "de Uforenede." Vi behøver blot at oplyse Huler og Hytter med Tællepraase og fede Fyrrepinde, som

i vore Oldeforældres og Bedsteforældres Tid. Vi vilde da til almindelig Glæde for Menneskeheden slippe af med John D. Rockefeller og Chicago-Universitetet. De mange Petroleums-Millioner, vi har spenderet paa disse to Verdensfaktorer, vil ganske vist være spildt, men da det ikke er det eneste, der er spildt i dette syndige Babylon, saa kommer vi over dette Tab ved forøget Sparsommelighed.

Vi slipper af med vores Gæld, dette store al Gemytlighed kvælende Problem, vil blive løst. Vi kan jo nemlig ikke stille Sikkerhed hverken for Laan eller Gæld, naar vi vender tilbage til Naturens store Sparsommeligheds-Periode. Følgelig slipper vi af med Bankierer, Pantelaanere, Aagerkarle og alt andet, som lever af andres Gæld. Sin egen Gæld er der kun faa, der er smarte nok til at leve af.

Vi slipper for at betale Skat, fordi vi sparer paa alt, hvad der er skattepligtigt i vore Dage. Der vil ingen Chance være for Tyve og "grafters;" følgelig sparer vi Fængsler Fangevogtere og Herredsfogder. Livet bliver saa sparsommeligt ensartet, at der intet nævneværdigt nyt passerer; følgelig sparer vi Aviserne, dito Reportere, Redaktører, Managers og Newsboys.

Tidens brændende Spørgsmaal om Ekspres-Kompagnierne skal skumme Fløden for Postvæsenet eller ej vil være ude af Verden og dermed ogsaa Pakkepost-Spørgsmaalet. Det er muligvis ogsaa derfor, at United States har tøvet med en saadan Indretning for ikke at gøre Overgangen altfor brat.

Hvad skal man under saadanne Forhold med Telefon- og Telegraf traadløs og raadløs. Der kan spares ogsaa paa dette Omraade, og Telefon-Trusten vil gaa i Hundene — det er da en virkelig Gevinst.

Men da vi nu er kommen saa vidt med Sparsommeligheden, saa er selvfølgelig Byernes Eksistensbetingelser forsvundne, og deres fuldstændige Forsvinden er blot et kort Tidsspørgsmaal. Vi kan overlade Udgravningen af vore Skyskrabere til Fremtidens Arkæologer, om man ikke finder, at ogsaa de bør spares.

Sparsommeligheden vil sprede Menneskene i mange og smaa Kolonier udover den hele vide Verden. Det nuværende Samfund med sine organiserede Regeringer, Armeer og Flaader vil opløses af Mangel paa Kontanter, særlig da det aldrig vilde falde hverken Rotschild eller Morgan ind at laane de nødvendige Midler til en rask lille Krig, hvis man ikke har de skatteydende Borgere bag ved til at garantere baade Laan og Renter. Man laaner nemlig aldrig Penge til Regeringer, fordi de altid har Underskud i Kassen. Ja, man laaner for Resten heller ikke Penge til Opdørerne, før de er blevet Regering og som saadan kan sætte Skatteborgerne i Pant. Med det udvidede Sparsommeligheds-System vil bl. a. ogsaa Ordener og Titler forsvinde. Hvem i Alverden vil betale 30,000 Kroner for at blive Etatsraad, naar man ikke har en Hof- og Statskalender til at publicere "Udmærkelsen." Naar enhver arbejder blot for sin egen sparsommelige Eksistens vil der ingen Millionærer være, og naar der ingen Millionærer er, er der følgelig heller ingen Millionærdøtre — hvad skal vi saa med Grever, Baroner osv., naar alle de rige Arvinger forsvinder.

Kort sagt, Sparsommeligheds-Systemet vil i sine Konsekvenser føre til en kolossal Omvæltning, saa kolossal, at man endogsaa kan spare sig alle Sparsommelighedens Tirader og dito Prædikanter.

Men Faren er for Resten ikke overhængende. D'Herr., der prædiker Sparsommelighed, vil sidst af alt personlig demonstrere deres egen Læres Fortræffelighed. De vil som hidtil anbefale de Fattigste Sparsommelighed og Maadehold, især i 'kostbare Aydelser." De vil som hidtil korse sig over at Arbejderne stræber efter en bedre økonomisk og social Stilling.

De vil om Dagen og i Nattens Drømme plage deres Hjerne med Grublerier over Arbejdernes Forlystelsessyge, Fordringsfuldhed, Uproduktivitet og komplette Mangel paa Sparsommelighed i deres hele Levevis.

De Fleste af disse, som spiller saa dydigt forargede, er komplette Modsætninger til deres egne Ideer. De saar ikke, de høster ikke, de sanker blot i Lader, men den Kunst forstaar de ogsaa til Gavns.

Der findes ganske vist Individer, hvem det burde anbefales at spare, men det er sjældent, at de plages af "Reformisterne."

Saa længe der er Millioner af Mennesker, som faar mindre Udbytte af deres Stræb end nødvendigt for en jævn menneskelig Tilværelse, saa længe er det taabeligt at tale om Fordringsfuldhed fra den Side. Dette gælder ikke Lønarbejderne alene, men ogsaa mange Farmere og Middelstandsfolk.

Jeg tror som Thomas Edison, at Idealet bør være den hurtigst mulige Udvikling af alle de umaadelige Hjælpekilder, vor Jord kan yde. Bort med Krigene, Arbejdsløsheden og alle de Onder, der hæmmer Udviklingen af Menneskehedens bedste Egenskaber.

TIL EEN.

REDONDO KVAD.

Og vil du komme, da er jeg med —
kom med ned til Vandet, du kære,
og riv dig løs fra dit faste Sted —
ved Redondo er dejligt at være.
Jeg bringer dig Bølge, og Skum derpaa —
og Bølgernes Skum kan ogsaa forgaa,
men saa skummer vi ud i Natten —
Champagnens Skum er en Maages Skrig,
en Elskovs-Sejr paa et Uskyldts Lig —
og hvem vil vel gemme til Katten.

Vi lege vor Sang i Maagernes Skrig —
vi lægge vor Elskov til Maagernes Svig —
svigted mon Fuglen sin Mage?
Men var han en Kvæld
en Smule paa Smæld —
hvorfor ikke være ham lig — —

Gaar Manden fra Huset og saaer sit Korn,
kan Husflid og Sløjd lave kønne Horn

at pryde paa Væg og i Seng — — —
Redondo! De sælsomste Syner
slynger du paa mig i Flæng — —

Men Hades — o, nej — Redondo for mig —
dær bygger min Maage jeg Rede —
dær ser jeg i Livets skinbarlige Leg
Alvor for Skæmten at lede — — —
dær tror jeg det er, vi finder vort Sted
at hvile, naar Livsnatten slukkes —
derfor er det dær, vi alle er med —
for dær er det silde, der lukkes.
Men Himmel — o, nej, — den er ikke for mig —
dertil er min Elskov for syndig —
Men har jeg Redondo, mig selv og saa dig,
saa lege i Bølgen vi glade vor Leg,
hvor jeg kun er modig, og du er lidt fejg,
fordi du er m e r e end kyndig —
men tag hele Verden — den lyseste Skov
af Bøge, som Danmark har ejet —
Atlanten, Connecticuts bølgende Løv
og Coneys begejstrende Sand-Strand og Støv
— jeg priser i Sang og synger i Lov
den Bølge, som med os har leget.

Saa midt mellem Hades og Himmel jeg ler
og dukker med dig i Foryngelsens Bad —
den graanende Sanger ser til, hvad der sker,
imens jeg med dig blir saa ung og saa glad
— vi lever i Nuet, i Elskovens Glans,
jeg fletter i Bølgernes Skum dig en Krans
og trykker om Brynet dig ned —
og du — du er min — og vi vugge os ind
paa Skum-Bølgens Toppe — Kind imod Kind
— i en Rus, som vi aldrig forglemme —
og saa gaar vi adstadig paa Strandbredden op —
tørre i Solen den livstrætte Krop —
tænke paa Livet — tør derom vi drømme?
Drømme om Længsler og Favntag saa ømme!

Solen er oppe — grelt er dens Skær —
Var vi i Nat ej en Saliged nær?
Drøm saa om den, du min elskede Skat —
atter der kommer en Guds-given Nat —

saa lide vi, hvad der er h j e m m e!

TONY.

RIDER HAGGARD OM DET DANSKE MEJERI TRIFOLIUM.

Den bekendte engelske Romanforfatter Rider Haggard, der tillige er en fremtrædende Landmand og Landbrugsskribent, besøgte i sidste Sommer Danmark, særlig for at studere dansk Landbrug.. Han har som Udbytte af dette Besøg skrevet en stor Bog, og af denne har Verdensbladet T i m e s bragt en Række Uddrag.

De første af disse har angaaet rene Landbrugsforhold, særlig Husmandsdrift og vore Ægpakkerier. Men et tredje Uddrag gengiver den engelske Gæsts Indtryk af hans Besøg paa det bekendte store Mejeri Trifolium ved Haslev, som jo er dannet ved Sammenslutning af de omliggende Godser og Herregaarde.

Rider Haggard er fuld af Beundring for den Virksomhed, han her har gjort Bekendtskab med:

'Paa min Vej til Øen Falster, hvor jeg agtede at besøge Kammerherre Tesdorph for at studere Dyrkningen af Sukkerroer og Sukkerfabrikationen," skriver han, "gjorde jeg Ophold ved Haslev for at se det berømte Mejeri Trifolium.

Det er i Sandhed et vidunderligt Sted . . . Den Mælkemængde, som hver Dag kommer ind til Behandling, er kolossal. Det nøjagtige Tal herpaa husker jeg ikke, men jeg ved, at godt hundrede Kvinder gennemsnitlig anvendes for at modtage Mælken, ikke at tale om de mange andre mandlige og kvindelige Medarbejdere. Alene af Spildet fra Mælkebeholderen samles der daglig 200 Pund Mælk, og ved mit Besøg om Efteraaret var den ugentlige Smørproduktion 14,000 Pund foruden Ost, hvoraf umaadelige Kvantiteter tilvirkes. Kort sagt, Forretningen er kolossal, og mig bekendt eksisterer der ikke noget som helst tilsvarende i England paa dette Omraade."

Rider Haggard giver derpaa en detailleret Beskrivelse af Bygninger og Maskiner samt Arbejdsmethoder paa Trifolium. Fuld af Beundring fortæller han om, hvorledes der tre Gange i hver fjerde Dage tages Kontrolprøver af Mælkens Fedtindhold, og hvorledes Mejeriet ogsaa analyserer Roernes Sukkerindhold for sine Interessenter. Han skildrer hele Gangen i Virksomheden fra Mælkens Ankomst og Vejning, Pasteurisering og Skumning i de store Centrifuger, Afkøling og Tilsætning med Syre, indtil den kærnes til Smør i "fem vældige dampdrevne Kærner," hvorledes Smørret afkøles og atter ved dampdrevne Maskiner vaskes, saltes og bearbejdes for at oplagres i Rum, som ved en speciel Maskine kan holdes afkølede om Sommeren og opvarmede om Vinteren. Han er imponeret af den "forfærdelige Larm" i den travle Fabrik, dens 100 Hestes Dampmaskine, dens Kolduftsmaskiner og elektriske Lysmaskiner. Stort og smaat vækker hans Forbavselse, saaledes at Vallen efter Ostefabrikationen centrifugeres for at udtrække de sidste Draaber Smørfedt deraf, der saa kærnes til 2. Klasses Smør — endvidere Reparationsværkstedet for Mælkebeholderne, Bødkerværkstedet, Baderummene for Personalet, Laboratorierne osv.

Den engelske Forfatter slutter med følgende Udbrud, der i mange Ører vil lyde forbavsende, fordi det er en E n g l æ n d e r, der udbryder i Begejstring over d a n s k teknisk-industriel Dygtighed, og ikke omvendt:

"Dette er en kort Skildring af det mets vidunderlige (marvelous) Anlæg i sin Slags, som jeg har set i noget Land. Jeg kan kun sige, at dets hele Indretning, Ledelse og videnskabelige Hensyntagen til enhver Detalje fyldte mig med Forundring (wonder.) At se det vilde alene have været Rejsen til Danmark værd. saaledes som det viser, hvad der kan udrettes ved intelligent ledet Samarbejde."

FRA RETSVÆSENETS DOMÆNE.

Ved Danmarks Højesteret behandledes en Sag om Falskmøntneri begaaet i Siam, og hvori den danskfødte Kaptejn Andersen var impliceret. Den 21de Marts sluttedes Sagen i Højesteret med **Frifindelse.**

Efter Soc. Dem. gengiver vi det følgende i denne mærkelige Sag; særlig den næsten utrolige Raahed, der er udvist overfor en Mand, der tilmed etter Undersøgelsen viste sig at være uskyldig i den formodede Forbrydelse, vækker med rette Afsky hos alle tænkende Mennesker.

Andersen er tilsyneladende en Mand i Fyrrerne. Yderst sympatetisk af Ydre, med et skarpt, intelligent Ansigt og et Par stærke, energiske Øjne. Til Trods for den barbariske Behandling, han har været Genstand for, har han endnu bevaret sin ranke Holdning. Spændstig og slank, lidt militærisk — en Mand, som straks virker med et Pust af fremmede Verdensdele.

Hr. Andersen, der allerede ovre i Østen har givet sig af med litterær Virksomhed og bl. a. har været Krigskorrespondent til det engelske Blad "London Daily Express" under den russisk-japanske Krig, meddeler til Slut, at han i Arresten har arbejdet paa en Bog om Forholdene i Østasien. Han har opholdt sig derovre i 19 Aar. Oprindelig var han ansat som Officer i den siamesiske Marine, hvor han avancerede til Kaptejn; senere var han ansat ved Kystpolitiet og har som Ingenior været med til at bygge den manschuriske Jærnbane.

Hr. Andersen fortæller.

"Jeg havde just sammen med to Russere etableret mig som Ingeniør. Vi havde faaet anskaffet Maskiner, og alt begyndte at gaa godt, da Politiet saa pludselig overrumplede os, beskyldte os for Falskmøntneri og lod os arrestere. Efter de siamesiske Love kunde vi som Europæere ikke dømmes derovre. Jeg blev derfor overgivet til den danske Konsul, Hr. von Holck. Jeg sad her arresteret i 5 Maaneder, medens Undersøgelserne stod paa, og fik saa Meddelelse om, at jeg som Arrestaut vilde blive sendt tilbage til Danmark.

"De vil blive sendt tilbage som Passager," forsikrede Hr. Holck. Jo Tak! Det østasiatiske Kompagnis Damper "Pangan" skulde transportere os — baade mig og Russerne — og da jeg under Bevogtning kommer ned til Skibet, ser jeg til min Forfærdelse et stort Bur paa Dækket.

Jeg spørger, om det er der, vi skal spærres inde? Akkurat! siger man. Og før jeg endnu er kommet mig af min Forbløffelse, **har man skruet et Par Jærnlænker fast om Benene paa mig, kaster mig og mine to Lidelsesfæller ind i Buret og laaser Døren til.**

Tre Mennesker i et Menageribur.

Jeg skal fortælle Dem, hvordan dette Bur saa ud. Intet Menneske vil tro, at noget saadant kan finde Sted i en moderne Tid, mellem civiliserede Mennesker.

Buret var af Træ — 10 Fod paa den ene Led og 6 Fod paa den anden. Her maatte vi alle tre opholde os. Og saa gik endda en Del af Pladsen fra, idet der i det ene Hjørne var opført et Kloset, som optog de tolv Kvadratfod.

Foroven, allerøverst oppe ved Loftet, var der en Kant af Tremmer, hvorigennem Luften og Lyset kom ind. Det var den eneste Adgang vi havde til Lys, foruden et lille Kooje, som var anbragt midt i Loftet. Langs Væggene var der opslaaet tre Køjer, hvori vi sov, og et Vaskestativ.

Man kan tænke sig — eller maaske man kan knapt tænke sig — hvad det vil sige at opholde sig tre Mennesker i et saadant Menageribur — værre end det, man indespærrer Tigre i — midt paa det indiske Ocean, i en tropisk Hede af nogle og tyve Grader Reaumur!

Og saa ikke nok med dette! Lige udenfor os havde vi en Svinesti, hvori de Svin gik, som skulde tjene til Føde for Passagererne under Overrejsen. Og saa var vi lænkede! Hver Gang Skibet nærmede sig en Havn, fik vi et Par tykke Jærnlænker — jeg vil antage, de vejede ca. 6 Pund — skruet fast om begge Fodankler, saa det næsten var umuligt for os at røre os! Heden var ulidelig. Stanken fra Svinene forpestede os — men værre end dette — den værste af alle vore Lidelser — var dog Bevidstheden om den oprørende Nedværdigelse, vi var Genstand for.

Kapteinen hed Knudsen. Han er Typen paa de Skibsførere, der som Despoter tyranniserer ombord. At sige Godmorgen til Mandskabet eller Officererne faldt ham aldrig ind. Jeg har selv overværet, hvorledes han har uddelt Lussinger til Sømændene Overfor os, Arrestanterne (!) optraadte han paa det ubarmhjertigste. Flere Gange henvendte de engelske Passagerer, der var ombord, sig til ham og bad om Lempelser for os. De blev overlegent afvist. Alle ynkedes over os, baade Officerer og Matroser. Men ingen turde gøre noget imod Kaptejnens Ordre. Kun Passagererne kom af og til hen til Buret og samtalede med os.

Hver Gang, vi lagde til ved en Havn, samledes der helt Opløb omkring vort Fangebur. Alle Arbejdere og Kadrejere, som kom for at gøre Forretninger, stod paa Tærne i tætte Rækker omkring Buret og kiggede paa os, som man kigger paa en Bjørn i en zoologisk Have! Det var en forfærdelig Tortur for en Mand som jeg, der var mig min Uskyldighed bevidst.

En Flugt paa Liv og Død.

Da Skibet kom ind i Suezkanalen, blev vort Bur lukket op — det er mig endnu den Dag i Dag uforklarligt, af hvilken Grund. Det var ellers ikke blot laaset med en Laas, men det laasedes til med Jærnbolte! Nu blev Boltene skruet af, og vi fik Lov at se ud.

Dette benyttede de to Russere sig af.

Lad mig fortælle om disse to med det samme. Jeg havde tilfældig truffet dem i Siam, hvor de ligesom jeg gav sig af med Ingeniørvirksomhed. To intelligente og oplyste Mænd begge to. Den ene af dem havde været Officer i den russiske Marine og havde i sin Tid deltaget i "Potemkin"-Op-

røret, da Sortehavsflaaden gjorde Mytteri og beskød Sebastopol. Den anden havde været Lærer ved et Kollegium i Kiew. Ogsaa han havde deltaget i den revolutionære Bevægelse og havde maattet flygte ud af Landet.

For dem var Stillingen jo langt værre end for mig. Deres Tilbagesendelse til Rusland vilde for dem enten betyde Døden eller mange Aars Forvisning til Siberien.

Da saa her i Suezkanalen Lejligheden tilbød sig til Flugt, var de ikke sene til at benytte den.

I en Fart fik de samlet noget Tøj sammen. Marineofficeren spændte det fast paa Ryggen, og inden nogen havde opdaget det, var de sprunget overbord. Læreren var ikke nogen god Svømmer og havde ondt ved at klare sig. Men da Officeren var kommet i Land og havde kastet Tøjbylten, sprang han ud igen og hjalp ogsaa Læreren ind.

Kanalen var her ikke bredere end ved Knippelsbro. Det var den arabiske Side, de svømmede ind til. Og ikke saa snart var de kommet paa fast Jord, før de, saa hurtig deres Ben kunde bære dem, flygtede af Sted.

Jeg var den første, der opdagede Flugten og gjorde Allarm. Sagen var jo den, at disse to Russere var mine eneste Vidner. Dem var det jo, jeg skulde bruge for at bevise min Uskyldighed. Var de borte, var jeg bange for, at jeg skulde blive dømt.

Ombord blev der en vældig Bestyrtelse. Alt sattes straks i Bevægelse for at faa fat paa Flygtningene. 1ste Styrmand Jacobsen, og et Hold Folk, deriblandt nogle arabiske Lodsfolk, sattes i Land og optog Forfølgelsen.

Landet var her fuldstændig Ørken — Sand og intet andet end Sand! Og det var kun med stort Besvær, Forfølgerne kunde naa frem, fordi deres Fødder sank i. For de to Flygtninge gjaldt det imidlertid Livet. Og til Trods for Udmattelsen efter Svømmeturen blev deres Forspring større og større. Tilsidst forsvandt de af Syne. Men endnu en Tid fortsatte man Eftersøgningen ved at følge deres Spor.

Da Forfølgelsen var fortsat 10 Kvartmile — altsaa halvtredje danske Mil — opgav man Ævret og vendte om.

Hvad der er blevet af mine to russiske Kammerater, har jeg aldrig siden faaet at vide.

Paa dansk Jord.

Hr. Andersen fortæller derefter om Resten af Rejsen og omtaler, hvor brutalt det danske Opdagelsespoliti optraadte ved hans Ankomst hertil. Saavel hans Søster som hans Svigerinde var kommet ned til Skibet for at faa Lov at hilse paa ham og sige ham et trøstende Ord, inden han førtes til Fængslet, men det blev dem forbudt. Med en brøsig Haandbevægelse stødte Opdageren dem til Side, og de fik ikke vekslet et Ord.

"Ja, det har været en drøj Oplevelse at faa ind i sit Liv," siger Hr. Andersen. "Og den har jo taget dygtig paa mig. Se her, der er ikke megen Fugls Føde paa mig mere — i 5 Maaneder sad jeg i Arresten, inden jeg kom hertil. Og i 5 Maaneder har jeg nu siddet her. De sidste Dages Spænding, hvor det ikke blot var Straffen, men tillige min Ære det gjaldt, har gjort mig godt nervøs. Jeg har ikke kunnet spise en Bid Mad i det sidste Par Dage. Og jeg er endnu fuldstændig fortumlet.

Jeg agter nu, naar jeg har hvilet mig ud, at tage over til mine gamle Forældre, der bor paa Skive-Egnen. De skal netop have Guldbryllup i Aar. Ogsaa for dem har det jo været en slem Tid.

Hvad jeg videre vil gøre, har jeg ikke tænkt over endnu."

MOVING PICTURES.

II

Eksempel.

En fattig Mand ligger paa sit Dødsleje. Han er rig paa Penge — eller han var — for nu har han ingen Brug for dem. Men fattig er han i alt andet, for hans Sønner og Døtre skændes allerede om Arven, og ved sit eget Dødsleje har han i deres Øjne læst Griskheden, Rov-Hadet, Hadet over at have Brødre og Søstre, som skal d e l e. Det er hans eget Liv — det er sig selv, han finder i sine Børn — den Rettesnor, han valgte. Men hvor er det koldt, naar Hjertet ebber ud, at vide sig forladt af sine egne Børn.

Bemærkning.

En rig Mand er tit en meget fat-tig Mand. Hvis hver en Mil-li-o-nær fik sin Mil-li-on med til Him-len, hvor me-get lyk kelig-ere vil-de ikke han selv og al-le Jordens Børn være!

ØVRE.

Naar man ønsker at bejle til alle Danskes Interesse for Udstillingen i San Francisco i 1915 og gør sig Haab om deres Bistand, saa ser det unægtelig lidt mærkeligt ud, at Dania — den største danske Forening i Kalifornien — holder Konvention uden ved denne at bevilge eller blot garantere noget som helst finansielt Tilskud. De kønne Taler er ikke tilstrækkelig, og den tilstedeværende Enthusiasme for Sagen er ikke ganske det samme som "cold, hard cash."

Men Ulykken er, at Dania, den rigeste danske Forening i Amerika, ikke har noget som helst Fond, der kan anvendes til Fremme af nationale eller folkelige Formaal. Det me af nationale eller folkelige Formaal. Det

---

Ved Brodersamfundets 5-te Juni Fest i El Campo, Cal. San Francisco Logen) vil Dagens Taler blive holdt af Konsul Bøggild, Alfred Th. Jørgensen og Dr. C. P. Kjærbye.

INDBERETNING FRA DET DANSKE KONSULAT SAN FRANCISCO TIL UDENRIGSMINISTERIET.

(Af Konsul J. E. BØGGILD.)

Aaret 1910 har vel ikke for Californiens Vedkommende bragt det Opsving i Handel og Skibsfart, som var ventet, og navnlig de første 7—8 Maaneder var temmelig rolige og interesseløse, men mod Aarets Udgang bedredes dog Forholdene, og Udsigterne for Fremgang i 1911 synes gode.

For 1911 vil Hovedbegivenheden for Californien være Vedtagelsen af San Francisco som Sædet for den Verdensudstilling, med hvilken de Forenede Stater vil fejre Panamakanalens Aabning for den almindelige Skibsfart i 1915. I Følge officielle Meddelelser fra Washington vil Kanalen være fuldført omkring den 1. December 1913; imidlertid ønsker Kanalens Bygmester ikke Kanalen aabnet for den almindelige Skibsfart, før det gennem Aaret 1914 har vist sig, at Sluser, Maskineri, etc., virker fuldt tilfredsstillende. I 1914 vil der vel derfor blive givet Skibe Adgang til at benytte Kanalen, men den amerikanske Regering paatager sig intet Ansvar for Forsinkelser o. l., og Skibe vil derfor kun paa egen Risiko kunne forsøge Passagen. Først fra 1. Januar 1915 vil Regeringen paatage sig Ansvaret ved Kanalens Benyttelse.

For Vestkysten af Amerika ligger Kanalens Hovedbetydning deri, at den muliggør en hurtig og billig Forbindelse med Amerikas Øststater og med Europa. MedensVestkystens Produkter nu maa betale den meget høje Jærnbanefragt gennem de Forenede Stater eller sendes ad den langsomme og heller ikke billige Vej rundt Kap Horn, vil der ved direkte Dampskibsforbindelse med Øststaterne og Europa (der ogsaa vil virke regulerende paa Jærnbanefragterne), skaffes billig Fragt for Vestens Produkter og billig Fragt for de mange Varer, som det industrifattige Vesten maa hente fra Østen og fra Europa. Ikke mindst for Californiens Frugtindustri, hvis Rentabilitet lider under de store Transportomkostninger, vil den lette Adgang til Østens og Europas Markeder betyde overordentlig meget, samtidig med at direkte Dampskibslinier til Europa kan antages at ville medføre en forøget Indvandring af Landarbejdere til Californien.

For Danmarks Vedkommende børOpmærksomheden være henledt paa at sikre Københavns Frihavn den Stilling som Stapelplads for vestamerikanske Varer, bestemte til Skandinavien og Østersøhavnene, for hvilken Frihavnen har alle Betingelser.

Der er ingen Tvivl om, at der fra San Franciscos og fra Staten Californiens Side vil blive gjort alt, muligt for at gøre den planlagte Udstilling i 1915 saa pragtfuld og tiltrækkende som mulig, og at Deltagelse i den, om den vedtages, vil blive lønnende for danske Udstillere. At der fra herværende Danskes Side vil blive uldfoldet stor Virksomhed for at yde en eventuel dansk Udstilling al mulig Støtte, har lagt sig for Dagen derigennem, at de herværende danske Foreninger har nedsat en Fælleskomite, bestaaende af indflydelsesrige danskfødte Forretningsmænd, med det Formaal for Øje, dels — eventuelt gennem en Landsindsamling blandt Amerikas Danske — at søge bygget et "Dansk Hus", der kunde rumme hele den danske Udstilling, dels at være en dansk Udstillingskomite behjælpelig saavel ved Ordning af Pladsforhold som iøvrigt paa enhver Maade ved Forhandling med Udstillingens Hovedmænd og Forretningsførelse.

I Enkeltheder at komme ind paa, hvilke danske Frembringelser det vil kunne lønne sig at udstille, turde være for tidligt endnu. Kun bør der maaske peges paa, at det ved Planlæggelsen af Udstillingen bør haves for Øje, at Udstillingens væsentligste Kontingent af Besøgende vil være fra Midt- og Øststaterne, og at der derfor vil være en fortrinlig Lejlighed til at faa det amerikanske Publikum som Helhed i Tale. Under Hensyn til det stigende Besøg af amerikanske Turister i Danmark vil derfor en saa iøjnefaldende og karakteristisk Udstilling som mulig af Danmarks turistmæssige Fordele særlig være af Værdi.

Roesukkerindustrien er i stadig Fremgang i Californien, og i 1910 naaede Produktionen 28 pCt. af de Forenede Staters samlede Roesukkerproduktion.

Aaret har bragt særdeles lønnende Priser for alle Mælkeriprodukter, og Fremgangen i Mælkeproduktioneu er betydelig. Gennem Statsforanstaltninger gøres der meget for at fremme saavel Kvalitet som Kvantitet af Mælkeriprodukter, samtidig med, at der af Stats- og kommunale Autoriteter føres en meget skarp Kontrol navnlig med den i Byerne solgte Mælk.

Af Smør er der i Kalifornien produceret i		
1904	35,6 Mill.	Pd
1905	41,9	— —
1906	44,0	— —
1907	44,5	— —
1908	48,4	— —
1909	49,5	— —
1910	45,8	— —

Det sidste Aars Tilbagegang i Smørproduktionen tilskrives det forøgede Salg af Flode og Mælk til direkte Forbrug i Byerne.

Californiens Osteproduktion andrager ca. 6 Mill Pund aarlig.

Saavel af Smør som af Ost indføres betydelige Mængder hvert Aar fra Midt- og Øststaterne til Californien. Der er endogsaa nylig gjort Forsøg med Indførsel af Smør fra New Zealand (til Trods for den høje Told af 6 Cts. pr. Pund). En i Begyndelsen af indeværende Aar ankommet Prøvesending af 5,600 Pd. siges at være solgt til lønnende Priser.

Medens for nogle Aar siden Margarine var saa at sige ukendt i de Forenede Stater, sælges der nu ret betydelige Mængder af denne Artikel, og Forespørgslen efter Margarine skal f. Eks. her i Kalifornien være i stærk Stigning. Tolden er 6 Cents pr. Pund.

I enkelte af Californiens Egne er Hønseribruget udvidet til stor Fuldkommenhed. Hovedsædet for denne Virksomhed er Egn-

en om Petaluma i Sonoma County, hvor saa at sige al Jord er indtaget til Hønsegaarde. En Hønsefarm omfatter i Almindelighed 3½ Tønde Land (dansk) og har fra 500 til 3000 Høns. Det gennemsnitlige aarlige Udbytte af hver Høne angives at være ca. 1 Dollar.

Til Trods for, at der i Kalifornien f. Eks. i 1909 produceredes ca. 408 Millioner Æg, er denne Mængde ikke tilstrækkelig til at dække Statens Forbrug, og en ret betydelig Indførsel af Æg fra de østlige Stater finder Sted.

Meedens Kaliforniens Høst af Byg (1909: Værdi ca. 30 Mill. Dollars) i det væsentlig-Værdi ca. 12 Mill. Dollars) i det væsentligste forbruges i selve Staten, udgør Bønner (Limabønner) en vigtig Eksportartikel, idet de fleste af de Forenede Staters Forsyning med denne Artikel sker herfra. Produktionen er i de sidste Aar steget ret betydeligt, fra ca. 98 Mill. Pund i 1901 til ca. 202 Mill. Pund i 1909 oa. 160 Mill. Pund i 1910 (anslaaet).

Kaliforniens Produktion af Humle har i de sidste Aar beløbet sig til gennemsnitlig 16 Mill. Pund til en Værdi af ca. 2,3 Mill. Dollars.

Om end mange af Kaliforniens Egne er fortrinlig skikket til Faareavl, er dog Produktionen af Uld i de sidste ti Aar gaaet stadig tilbage fra ca. 22 Mill. Pund i 1901 til ca. 13½ Mill. Pund i 1910.

Kaliforniens Produktion af Honning andrager ca. 6 Mill. Pund aarlig. Udførselen til de østlige Stater er ret stor.

Kaliforniske Appelsiner og Citroner udføres til saa at sige hele Verden, og Produktionen er stadig stigende. I de sidste fem Aar er der gennemsnitlig udført 27,000 Vognladninger Appelsiner og 5,000 Vognladninger Citroner. For 1909 androg Værdien 32,4 Mill. Dollars.

Forsendelser af frisk Frugt, (Pærer, Æbler, Druer, Kirsebær, Aprikoser, Ferskener, Blommer) til de østlige Stater har i de sidste Aar beløbet sig til ca. 15000 Vognladninger aarlig.

Størsteparten af de i Kalifornien avlede Ferskener, Aprikoser etc. tørres og gaar i Handelen i denne Tilstand. Der angives i 1910 at være bleven produceret: af Ferskener 50 Mill. Pd., af Aprikoser 36 Mill. Pd., af Figen 5 Mill. Pd., af Pærer 2 Mill. Pd. og af Æbler 6 Mill. Pd. Aprikoshøsten er fuldstændig udsolgt.

Produktionen af tørrede Blommer er en af Kaliforniens vigtigste Frugtindustrier, men er stærkt vekslende fra Aar til Aar.

Da Blommehøsten næsten hele Verden over har været meget ringe i 1910, har Priserne været høje, og hele den kaliforniske Høst er bleven solgt meget let. Aaret har derfor bragt Producenterne et større Udbytte end 1909, til Trods for at Produktionen da var dobbelt saa stor.

Der gøres et stort Arbejde i Kalifornien for at fremme Rosinindustrien og gøre dens Produkter saa gode og salgbare som muligt. Produktionen, der i 1901—06 holdt sig væsentligst under 100 Mill. Pund aarlig, har i de sidste fire Aar andraget: 1907: 140 Mill., 1908: 100 Mill.; 1909: 140 Mill., og 1910 ca. 120 Mill. Pund.

Af de ca. 192,000 Tønder Land (dansk) der i Kalifornien er indtaget til Drueavl, anslaas det, at 105,000 Tdr. Land anvendes til Dyrkning af egentlige Vindruer, 59,000 Tdr. Land til Dyrkning af Rosindruer, og 28,000 til Dyrkning af Spise-Druer. Det aarlige Udbytte af Druedyrkningen anslaas til ca. 25 Mill. Dollars.

Navnlig er Produktionen af søde Vine i Fremgang.

Kaliforniens Frugt-Konservesfabriker møder med en større Produktion i 1910 end i 1909. Der præserveredes i 1910 3,2 Mill. Kasser mod 2,9 Mill. Kasser i 1909, 4,2 Mill. I 1908 og ca. 3 Mill. i 1905—07. Naar denne Industri ikke viser større Fremgang, skyldes det for en Del det stigende Salg af frisk Frugt til Forbrug her eller i Øststaterne.

Antallet af Oliventræer i Kalifornien anslaas til ca. 2 Mill. Nogen paalidelig Statistik over Produktionen af Olivenolie eller af præserverede Oliven foreligger ikke. Det menes, at Salget af Olivenolie vil blive stærkt hjulpet ved de nu gældende "Pure Food Regulations," der forhindrer Salg af forfalskede Olier som "ren" Olivenolie.

Høsten af Valnødder og Mandler i Kalifornien er endnu ret ubetydelig, men menes at ville stige stærkt, efterhaanden som de talrige i de senere Aar plantede Træer bliver frugtbringende.

Kaliforniens Tømmerproduktion i 1910 angives at have haft en Værdi af 22½ Mill. Dollars.

Af Borax er der i 1910 i Kalifornien produceret 33,257,000 Pund til en Værdi af $1,163,960.

Produktioneu af Casein til industrielt Brug (Papirfabrikation, Erstatning for Elfenben) er endnu ret uudviklet.

Der frembringes en Del Salt i Kalifornien. i 1910 155,680 Tons til en Værdi af $414,708.

Kaliforniens Produktion af Guld, der i Aarene 1861, 52 og 53 beløb sig til henholdsvis 75, 81 og 69 Mill. Dollars for derefter langsomt at dale til 24 Mill. (i 1864) har senere haft en gennemsnitlig aarlig Værdi af ca. 18 Mill. Dollars. For 1910 menes Værdien at være lidt over 19 Mill. Dollars.

Den kaliforniske Produktion af raa Olie har i 1910 været højere end nogen Sinde tidligere, idet den skal have beløbet sig til ca. 74 Mill. Tønder til en Værdi af ca. 37 Mill. Dollars. Den store Stigning i afvigte Aar skyldes særlig Frembrudet (i Marts) af en enkelt Kilde — "the Lakeview Gusher" — der menes alene at have givet 10 Mill. Tønder. Dens daglige Ydelse er imidlertid gaaet ned fra ca. 70,000 Tønder daglig til ca. 10,0000 Tdr. daglig. Olieproduktionen for indeværende Aar antages ikke at ville overskride sidste Aars Produktion i nogen særlig Grad.

Store Kapitaler anvendes stadig paa Boring efter ny Kilder saavel som paa Bygning af Kæmpebeholdere til Lagring og af Rørledninger til at føre Olien ud til Kysten, hvor den pumpes direkte i Dampernes Tan-

ke, eller til forskellige Steder til direkte Forbrug. For Udviklingen af industrielle Virksomheder i Kalifornien har den stigende Produktion stor Betydning. Ogsaa til Produktion af Belysningsgas finder Olien rig Anvendelse — med Held — i forskellige kaliforniske Byer, ligesom det haabes, at den amerikanske Flaade i Løbet af nogle Aar vil gaa over til udelukkende Anvendelse af Olie til Indfyring.

Den Omstændighed, at saa mange Oliespekulanter i Løbet af ganske kort Tid har tjent sig Formuer ved Kapitalanbringelser i Olieland, har medført, at adskillig Svindel er blevet drevet — med mere eller mindre Held — med Oprettelsen af "Oliekompagnier," hvis eneste Formaal har været at skaffe "Selskabets" Stiftere en glimrende Indtægt i kort Tid gennem Salg af Aktier. Mange Mennesker har først for sent opdaget, at de Selskaber, i hvilke de havde købt Aktier, kun ejede ganske nominelle — eller saa at sige nominelle — Værdier, og har dyrt maattet erfare, at det ikke er alt Guld, der glimrer. Et enkelt Firma, Burr Bros. i New York, hvis Indehavere arresteredes sidste Efteraar for omfattende Svindel med Salg af Aktier i en Række af dem stiftede "Oliekompagnier," skal i ganske kort Tid have tjent ca. 1 Mill. Dollars ved Salg af værdiløse Aktier.

Statistiken over Varer indførte til San Francisco saavel ad Søvejen som over Land anskueliggør fortræfelig Byens og Handelens Udvikling i de sidste Aar. I ra Aarhundredets Begyndelse stiger den aarlige Indførsel gradvis fra 37 Mill. Dollars (i 1901) til 49 Mill. Dollars (i 1906.) Byens Ødelæggelse i 1906 og straks paabegyndte Genopførelse medfører en betydelig Stigning i Indførselen i 1907 (54 Mill. Dollars), mer Krisen i 1907 og Forretningslivets Stilstand i 1908 bevirker for dette Aar en Tilbagegang af 10 Mill. Dollars (til 44 Mill.) I 1909 forbedredes Forholdene noget, og Indførselen naar igen op over de 50 Mill. (til 51,4 Mill.) 1910 bringer ingen Fremgang, men heller ikke nogen væsentlig Tilbagegang; Indførselen har (med Indførselstallet for December anslaaet) udgjort 51 Mill. Dollars.

Den søværts Udførsel fra San Francisco har beløbet sig til: 1906 $33,400,000; 1907 $29,800,0000; 1908 $30,700,000; 1909 30,400,000; 1910 $36,700,000.

Af Udførelsen 1910 er gaaet: til England $6,500,000: Australien $1,500,000; Philippinerne $5,000,000; Japan $7,300,000; Alaska $3,100,000; Hawaii $14,900,000.

Bemærkelsesværdig er den ringe Udførsel til Kina (eksklusive Hongkong), der kun har andraget ca. $500,0000.

For Danmarks Vedkommende foreligger ikke Statistik over den søværts Udførsel før 1909, hvor Udførselen beløb sig til $91,902.

For Danmarks Vedkommende opgives Indførselen ad Søvejen at have beløbet sig til: 1907 $21,137; 1908 $14,736; 1909 $23,777; 1910 $11.112.

Indførselen i 1910 fordeler sig saaledes: Gødningsstoffer $686; Pelseskind $3,702; Spiritus $285; Flintesten $5,781; Metalvarer $484.

Til disse Varer maa selvfølgelig føjes, hvad der over New York, New Orleans o. a. Atlanterhavshavne er indført til Californien af danske Varer, væsentligst Øl, Akvavit, Likører, Porcellæn, Haandarbejder o. a.

I 1910 har Udførselen til Danmark andraget $69,601, der fordeler sig saaledes:

Svedsker $26,026; Aprikoser $37,266; Aprikoskærner $4,286; Henkogt Frugt $1,693; Anden Frugt $330.

DE HJEMLØSE NORDSLESVIG.

Hvilke nederdrægtige Forhold, der kan flyde af national-konservativ Politik fremgaar af Finanslovsdebatten i Landdagen i Berlin, hvor Landdagsmand Nissen ved et Møde bl. a. udtalte:

De hjemløse i Nordslesvig, der hverken er danske eller prøjsiske Undersaatter, er nu som før Genstand for Myndighedernes Vilkaarlighed. Ønsker en af de hjemløse at gifte sig, forbydes det ham under Straf af Udvisning at bo sammen med sin Hustru.

I Kresen Aabenraa blev det forbudt en flittig, pligtopfyldende Arbejder, der var vokset op i Kresen og havde de bedste Vidnesbyrd til Raadighed, og hvis Naturalisering indtrængende anbefaledes af hans Fabriksherre, at bosætte sig; ja, han blev endog opfordret til at forlade Byen og Kresen Aabenraa. En saadan Fremgangsmaade kan jeg ikke betegne med noget parlamentarisk Udtryk. Jeg beder Ministeren om at gøre en Ende paa denne smaalige, kortsynede, haardhjertede og inhumane Politik, der leger med Menneskeskæbner.

En Arbejder ved Navn Kristian Jensen havde gentagne Gange faaet Opholdstilladelse. Pludselig blev den nægtet ham af Landraaden i Tønder. Hvad var der da sket i Mellemtiden? Manden var forulykket ved sit Arbejde og havde mistet det ene Ben. Han kunde altsaa gøre Krav paa den i saadanne Tilfælde sædvanlige aarlige Understøttelse for Ulykkestilfælde, men han kunde kun gøre Krav paa den, saa længe han opholdt sig i Tyskland. Derfor blev han udvist (Tilraab fra Venstre: Skandaløst!) Jeg beder Ministeren gøre denne Uret god igen.

Indenrigsminister Dallwitz beklagede i sit Svar, at Danmark ikke havde løst Spørgsmaalet ved at give Indfødsretsloven af 1898 tilbagevirkende Kraft. Prøjsen havde gjort saa daarlige Erfaringer med Optanttraktaten at det ikke yderligere kunde svække Tyskheden ved at naturalisere 3000 hjemløse. Det kunde heller ikke tillade deres Bosættelse i Nordslesvig, hvor Hjemløsheden vilde nedarves. Men de kunde faa Lov at bosætte sig længere sydpaa.

DA "STILLEHAVSSTJERNEN" DØDE.

II.

Paa Trappegangs-Væggen op til Stjernens Kontor havde en tidligere Lejer skrevet med Blyant:

"In God we trust —
In Frisco we bu'st."

Samson havde lagt Mærke til det og smilet selvbevidst den Dag, han flyttede ind med sine Presser og Reoler og Typer — den Dag, den danske Flyttemand Boesen havde spoleret hans store "Gordon" Trædepresse ved at lade den slaa en Koldbøtte ned ad Trapperne. Flyttemand Boesen havde rigtignok sagt, at det betød ingen Ting; men da Pressen var opstillet, vilde den alligevel ikke arbejde tilfredsstillende; den havde faaet et underligt Knæk i Ryggen, og Farvepladen vilde ikke dreje rundt længer. Samson, der ikke anede Udveje for at sin Presse repareret, hjalp sig med den, som bedst han kunde. Men tidt, naar den "knækkede over" i Ryggen, tænkte han med Bitterhed paa Flyttemanden, der saa nonchalent havde berøvet ham Brugen af dette Værktøj, uden hvilket han ingen Vegne kunde komme.

Thi hvad der egentlig holdt Samson gaaende "paa Pumperne," var det merkantile Tryk-Arbejde, han udførte: Regningsblanketter, Foreningstryksager, Forretningskort ogsaavidere — det almindelige Bogtrykkerarbejde. Den dejlige store "Gordon" havde tjent mange gode Skillinger til Stjernen, men da havde den sin Rygrad i Orden — det var, da d e n lammedes, at det daglige Brød blev saa tørt og saa smaat.

Da var det, at Indskriften paa Væggen:

"In God we trust —
in Frisco we bu'st"

begyndte at r a a b e til Samson, hver Gang han gik ned ad de mange Trapper.

Den lille Blyantinskription traadte efterhaanden frem med saa vældig Kraft, som om den var trykt med Plakattyper.

III.

Samson var gaaet over til Bøgh for at forsøge at rejse et Laan.

— Det er rent ad Helvede til! begyndte han.

Bøgh var Kasserer i en stor amerikansk Bogforretning, hvor han hver Dag røg ti Cigarer og førte sine Protokoller med uovertræffelig Punklighed. Han talte Engelsk som en indfødt Amerikaner, og Dansk, som om han lige var sprunget ud af København. En spændstig og meget ungdommelig Skikkelse med et gammelt Ansigt og stærkt graanet Haar. Han talte meget hurtigt og formede sine Sætninger saa korrekt, saa de gerne kunde have gaaet i Trykken uden Rettelser — ja, uden Kommafejl.

Desuden var han tjenstvillig og lod altid Landsmandskabet tynge Vægtskaalen, naar ellers det øvrige var lige. Helt hjælpsom kunde han være og gaa mange Mil ud af sin Vej for at bringe Opmuntring og Trøst til en Mødig. Han havde været "Stjernen" en god Ven, baade under dens Forgængers og under Samsons Regime. Dertil var han trofast; han gik ikke og syltede mellem Spyfluen og Stjernen og satte et glat Ansigt op begge Steder.

— Det er rent ad Helvede til! sagde Samson. Jeg m a a ha' ti Dollars.

Bøgh bladede i en Notitsbog.

— Nu er det otteogfirs — og ti til, forudsat at De faar dem — otteoghalvfems Dollars.

Sveden brød ud paa Samsons Pande. Han tog Hatten af (det var Bøghs Hat; han fik altid Bøghs aflagte Hatte), og gned det vaade bort.

— De forbandede Prominente, sagde Samson. Hvor de kan, gi'r de Stjernen et blaat Øje. Jeg har ikke faaet en Foreningsannonce i over to Maaneder; nu gaar det altsammen til Spyfluen — Tryksager og Annoncer — og saa gaar de omkring gedulgt og faar Folk til at sige Bladet af.

— Vognen hælder! sagde Bøgh tørt.

— Ja, og sikken de skyder paa. Har jeg nogen Sinde sagt andet, gjort andet, opofret mig for andet i min Bladvirksomhed end det: Op med Fanen! og Rent ud af Posen! Har jeg haft personlig Vinding i Sigte? Hvis De tror det, Bøgh, saa tag og gaa over Gaden og kig ind i mit Fadebur. Familien skilter sgu da heller ikke med min Overflod; min Kone vil ikke gaa ud af en Dør, og Babyen har ingen Sko. Mit Blad er det eneste, som v i l noget, som har Initiativer, — og jeg er den eneste her, som kan skrive ordentlig Dansk. Og saa fordi jeg har traadt en Prominentsnude paa Tæerne og sagt Madam, hvor jeg formodentlig skulde sige Komtesse — saa skal det hele gaa til "Spyfluen" — det modbydelige, skinhellige, dumme Lokumspapir!

Samson havde sjælden i Bøghs Nærværelse faaet Lejlighed til at affyre saa lang en Salve, og Bøgh, der stod og ringlede med de ti Dollars fra den ene Haand i den anden, tog ivrig Ordet efter Samsons sidste Kraftsalut.

LAYTON MARKET

FRED ANDERSON 1835 MARIPOSA

— De læger Dem ud med alle Mennesker, Samson . . .

Samson sagde hvast:

— Nej, gu' gør jeg ej — det er de "Prominente" — og han vrængede.

— De lægger Dem ud med alle. De gjorde Grin med vor Præstestand — der brød De en af Samfundsstøtterne over Deres Hoved. De kritiserede vor kongelig udnævnte Konsul — det skaffede ikke Stjernen Abonnenter; Foreningsspidserne har De ikke haft den tilbørlige Respekt for; vore smaa lokale digteriske og folkekære Ambitioner tog De ikke alvorligt. De er tavs i Selskab, naar De ikke er fuld, og naar De er fuld, siger De Ubehageligheder. De er ikke punktlig; Deres Paaklædning er aldrig comme il faut . . . (Samson snærrede) . . og i det hele taget bibringer De Folk den Ide, at har Folk ikke Brug for Dem, saa kan Folk ryge og rejse. Men De maa dog give mig Ret i, Samson — naar jeg endelig skal sige det, at hvis man vil fremme ny Opgaver og vække ny Interesse — i Særdeleshed paa Nationalitetens Vegne — et Begreb, der dog mere skal k æ l e s for end noget andet, saa maa man — Deres Evner og "Begejstring for Sagen" ufortalt — først og fremmest v æ r e indsmigrende høflig, tage tilbørligt Hensyn til enhvers Mening, v æ r e paaklædt comme il faut, have en halv Snes Tusind Dollars i Ryggen og aldrig, a l d r i g selv sætte Initiativerne frem, men fremelske dem i andre med blode Klap paa Ryggen og i sirlige Ord.

Bøgh lagde de ti Dollars paa Skanken.

— Otteoghalvfems! sagde han.

Samson grabbede Mønterne.

— De vil engang erkende, Bøgh, at jeg er stærkere, end De tror. Og selv om Stjernen gaar rabundus, saa ser De mig dukke op igen en Dag med friske Kræfter for den samme Tro. Man skal bare ikke stikke op for Bolledej, Bøgh!

— — —

Den Aften stod Samson længe paa sin "porch" og stirrede ned mod Nabohuset, der laa en Etage lavere. Det var et amerikansk Trykkeri, og han kunde se Sættemaskinerne arbejde..

Tre Maskiner stod der i en Række; tre Mænd sad der og legede med Fingrene over "Key-boardet." De havde Skærm for Øjet og Pibe i Munden: sad saa magelig paa Stole med Rygstød og lod Fingrene spille. Og Linje efter Linje kom ud og gled ind i Vinkelhagen. Han saa Maskinens lange, sorte Arm komme ned med minutmæssige Mellemrum, og "Haanden" gribe Type-Støbene og føre dem op til deres Station, hvorfra de saa kørte videre og stod af, hvor de hørte hjemme.

Om han kunde l æ r e det! Hvor skulde Stjernen straale!

(Forts.)

EN LILLE HISTORIE.

I en gammel Begravelsesplads her midt i Oshkosh er der mange store Træer, og i disse holdt særlig en Masse Graaspurve hver Dag et syndigt Spektakei. Aar ud og Aar ind boede de der og huserede, som de vilde.

Saa en skøn Aften for godt et halvt Aar siden overraskedes forbipasserende ved at høre nogle mærkelige "hooot, hooot," og hver Aften har man siden kunnet høre disse samme "hooot." Man blev ogsaa snart va'r en stor og meget forskellig Fugl i et af Træerne; det var en Ugle, der havde vovet sig ind paa Graspurvenes uomdisputerede Terræn. Nu er alle Spurvene borte, og Uglen alene raader over Valpladsen.

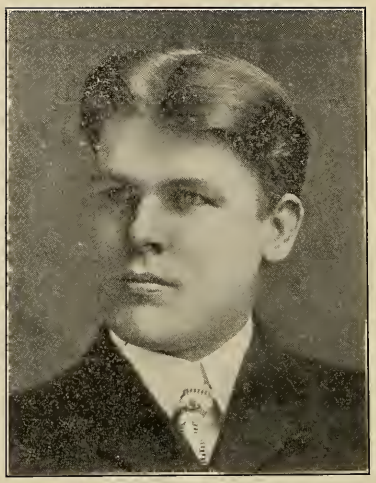

WALDEMAR C. WESTERGAARD.

"THE SECOND GENERATION.

Det staar slet ikke saa daarlig til med "The second Generation," som saa mange Pessimister vil have os til at tro. I dette Nummer af Uglen præsenterer vi for vore Læsere Hr. Waldemar Westergaard, en second generation, født i Dakota, nu Lærer ved Pigehøjskolen i Alameda, Cal. Hans Dansk er der ikke stort at udsætte paa, hvad følgende Brev fra ham viser, og han har med Dygtighed oversat et Par af Holbergs Komedier paa Engelsk. Hr. Westergaard skriver:

Kære Nikotin!

En Selvbiografi — ja, det er sikkert noget nyt! Men at nægte Dem Lejligheden til at kigge ind i min ganske almindelige Livshistorie — det kan jeg jo ikke godt, for saa vilde De maaske tro, at jeg havde noget at skjule. Interessant er den ikke (undtagen for mig selv), men tag den, som den er.

Født paa en Nord Dakota Farm nær Buffalo i Red River-Dalen, 4. Febr. 1882. Skreg saa højt som Barn, at man troede, jeg var sygelig. Gik igennem Landsskolen; derefter Stats-Normalskolen (1903), og Statuniversitetet i Grand Forks (1906). Oversatte sidstnævnte Aar "Jeppe paa Bjerget," og Stykket opførtes paa Engelsk ved Indvielsen af N. D.'s ny skandinaviske Bibliotek. Rejste samme Sommer til Kalifornien paa Besøg hos Berkeley-Vener. Blev bekendt med Historikeren Prof. Morse Stephens, som fik mig til at blive her med Ansættelse som Historielærer i forskellige Højskoler. I Bancroft-Biblioteket i Berkeley fandt jeg tilfældig en Samling Dokumenter vedrørende de dansk-vestindiske Øer. Gjorde dette Fund til Genstand for et Studium og skrev en Afhandling "A Historical Account of the Danish-West India Islands," paa hvilket jeg tog Magistergraden i December 1910. Vil arbejde paa min Doktorgrad ved fortsat Studium af samme Æmne. Rejser østpaa næste Aar for at studere videre ved Cornell-Universitetet (Ithaca, N. Y.) Aaret derefter til København. Har nylig oversat "Erasmus Montanus" til Engelsk. Men her ender Arket — og Historien ligesaa — indtil videre.

W. C. WESTERGAARD.

UGLEN

(The Owl)

Published by
MICHAEL SALOMON

Main Office
1141 J Street, Fresno, Cal.

Editors:
F. HUROP.
MICHAEL SALOMON.

Issued the 20th of each month. 50c per year
Outside of United States $0.75 per year.

FRESNO, APRIL 1911.

Naar De flytter, da glem ikke at lade os vide Deres ny Adresse.

Hr. Chr. F. Matzen, 241 Columbia St., Brooklyn, N. Y. er Uglens befuldmægtigede Repræesntant i New York og omgivende Stater.

Hr. C. Scheef, 3544 Wabash Ave., er Uglens befuldmægtigede Repræsentant i Chicago.

DEN DANSKE BYGNING VED UDSTILLINGEN I SAN FRANCISCO 1915.

Da Uglen allerede i Tidernes Morgen har udtalt sin Sympati med Tanken om en dansk Bygning paa Udstillingen i 1915, behøver vi ikke at gentage, at vi ønsker at give Sagen vor Støtte til alle Tider.

Det maa derfor ikke misforstaas, naar vi fremsætter en heskeden Kritik af den Maade, hvorpaa Sagen er grebet an.

Denne Sag skulde jo først og fremmest være alle Danskeres Sag, hvad enten de tilhører Foreninger og Kirker eller — som det store Flertal — holder sig fuldstændig udenfor disse Institutioner. Er det derfor klogt at lade de danske Foreninger være de ledende og være den bestemmende Kraft i Valget af Komiteen. Saafremt de danske Foreninger i Fortiden havde vist Evne til at føre noget igennem, kunde det maaske være undskyldeligt, om man ventede, at de nærmest skulde gaa i Spidsen; men saa vidt vi husker, har deres mangeaarige Virksomhed aldrig sat noget Spor af Betydning udover Fester og Baller.

Vilde det ikke have været bedre at sammenkalde et stort Massemøde af alle Danske i San Francisco og omliggende Byer og lade dette Møde vælge en Komite?

Utvivlsomt vilde flere af den nuværende Komite ogsaa blive valgt paa denne Maade, og hvem der blev valgt, vilde altid føle, at han ikke repræsenterede en bestemt Forening, men alle Danskerne uden Hensyn til de forskellige Afskygninger.

This hvis denne Sag skal lykkes, da maa vi have alle med, og hvis vi regner med San Francisco alene, hører vel knap en Tredjedel af Danskerne til Foreningerne og udenfor Hovedstaden knap en Tiendedel — er det derfor klogt at gøre dette til en Foreningssag?

50,000 Dollars er en stor Sum, hvis vi skal dømme efter Fortidens Erfaringer paa Offerheredvillighedens Omraade, men kun en lille Sum, hvis Sagen bliver begyndt og ført igennem paa den rette Maade.

Den Mistanke, at alle danske Foreninger i Amerika vil bruge dette Postmærke paa deres officielle Korrespondance vill snart forsvinde; thi Komiteens Sekretær vil opdage, at hvis han ved gentagne Skrivelser kan opnaa at faa Svar fra en Tredjedel af Foreningerne, da er han heldig, og kun en Brøkdel af disse Svar vil være tilfredsstillende. Nej, lad os lige saa godt først som sidst være klar over, at det er de Danske i Kalifornien, der skal indbetale mindst de 49,000 Dollars, og deraf San Francisco og Omegns Danskere mindst det halve.

For nærmere at begrunde vor Paastand om, at Foreningerne ikke burde være de ledende, skal vi nævne som Eksempel Fresno County. Med ca. 5000 Danskere i Sognet har Foreningerne alt i alt knap 300 Medlemmer, og Resten af Danskerne interesserer sig ikke for Foreningerne og mangler fuldstændig Tillid til, at disse kan udrette noget af Betydning. Hvis der derimod indkaldtes til et Massemøde her i Byen, hvor

alle Danske kunde vælge en Komite til at forestaa Indsamlingen her paa Egnen og til om mulig at sende en Repræsentant til Hovedkomiteen, da vilde Sagen have mere Udsigt til at vinde Anklang hos alle.

Og hvad der gælder her i Fresno, gælder i Los Angeles, Ferndale og mange andre Steder. Hvis San Francisco-Danskerne venter Støtte fra de udenforliggende Kolonier, maa de ogsaa vente at give disse Repræsentation paa Hovedkomiteen og maa sørge for at holde Foreningsspørgsmaalet i Baggrunden. Det er med Sorg, at vi maa optræde som Spaamænd; men det tager ikke meget for at kune forudsige, at de danske Foreninger i Kalifornien har ikke Evne til at føre denne Sag igennem alene, og hvis de venter Hjælp fra alle Danske herude, da er det kun Ret og Skel, at dette store overvejende Flertal, som staar udenfor Foreningerne, ogsaa bør repræsenteres paa Komiteen og have Andel i Bestemmelsen om Maaden, hvorpaa Opgaven skal føres igennem.

Lad os for en Gangs Skyld glemme, om vi er Medlemmer af D. B. S. eller Dania og kun huske paa, at vi er alle Sønner og Døtre af Danmark, og at den danske Bygning paa Udstillingen i San Francisco i 1915 er for stor og god en Sag til at blive belemret med Foreningsvrøvl og Foreningsintriger.

Sagen kan kun føres igennem, hvis vi alle er med. Komiteen bør være en værdig Repræsentation for alle de Danske i Kalifornien uafset af Foreninger, Kirker og lign.

LOCKOUTEN I DANMARK.

Det tegner atter til en større Kamp mellem Arbejdsgiverne og Arbejderne i Danmark. I tidligere Tider var det Arbejderne, der strejkede, naar de ikke ad fredelig Vej kunde opnaa en Forbedring. Nu er imidlertid Arbejderne saa stærkt organiserede, at det er Arbejdsgiverne, som gør Skrue, naar det ikke gaar efter Ønske med Lønreduktionen.

Konflikten er fremkaldt ved Uoverensstemmelser om Indgaaelse af ny Kontrakter i forskellige Fag. Det er saare naturligt, at Arbejderne, naar en Overenskomst (der sædvanlig gælder for 3—5 Aar) er udløbet, søger at forbedre Arbejdsvilkaarene, thi Guderne skal vide, at under den nuværende Dyrtid paa alt, er deres Kaar alt andet end misundelsesværdige.

Der er fornylig indgaaet en Overenskomst i Jærnindustrien om Arbejdsordningen i de kommende Aar, vistnok til 1916. Endskønt der altsaa er Enighed i dette Fag om Forholdene, saa er det dog muligt, at Arbejdsgiver-Foreningen erklærer en Sympathi-Lockout ogsaa i Jærnindustrien, for derigennem at tvinge Bygningsfagene til at give efter. At Lockouten vil medføre megen Nød, baade i Arbejdernes og Middelstandens Krese er afgjort. Men om Arbejdsgiver-Foreningen vil sejre i Kampen maa anses for tvivlsomt.

At arbejderfjendtlige Blade søger at mudre Vandene og fremstille Arbejderne som dumme, umedgørlige Mennesker er jo en Selvfølge; det passer for Tiden i deres Kram.

Et dansk-amerikansk Blad bringer en af gyseligt Vrøvl sammensat Historie om Murarbejdsmændene paa Kristiansborg Slot og Murermester Rothe. Hvis Historien var korrekt, maa Rothe jo være lidt sindssvag.

Sagen var simpelt hen en Strid om Betalingen for Transport af Sten, og den blev afgjort af Voldgiftsretten, og saa vidt vi erindrer, blev Rothe tilkendt en Erstatning for Arbejdets Forsinkelse.

Men Historien er stillet op med det øjensynlige Formaal at sætte de danske Arbejdere i Miskredit, og den fortjener ikke at blive taget alvorligt. Vi søger alle at forbedre vore Kaar, og Danmarks Arbejdere har ved deres Holdning vist, at de kan mestre Situationer som denne uden Bomber og Dynamit; derfor har de vor Sympathi i Kampen, fordi deres Krav er saa rimelige, at alle rettænkende Dansk-Amerikanere vil give dem Ret.

De fleste af os ved, at de arbejdende Kaar i Danmark baade før og nu er saaledes, at Forbedringer ikke alene er ønskelig, men en **absolut Nødvendighed.** Vi haaber derfor, at Lockoutens Resultat maa blive et godt Skub fremad i Arbejdernes Favør. De trænger til det; og Nationen trænger til det. Det har større Betydning for et Land at have en vel situeret Arbejder- og Middelstand end at have et Par Dusin Millionærer, som altid gør Vrøvl. Man vil ogsaa i denne Kamp faa at se, at den store Part af Middelstanden staar paa Arbejdernes Side, fordi det i Virkeligheden gælder Fælles-Interesser.

En Alliance mellem Middelstanden og Storkapitalisterne er nemlig ligesaa unaturlig som Samliv mellem Ræve og Gæs.

Gesandtens Besøg i San Francisco blev, som meddelt i sidste Nummer, forsinket, og den fine Banket til seks Dollars pr. Kuvert blev aflyst til stor Sorg for de rigtig Prominente, der i længere Tid havde øvet sig paa smukke Taler af Arten:

"Og saa vil jeg tale for det lille Ø, hvor jeg gik som barbenet Pog og vogtede Faar — og (med en bred Haandbevægelse) — SE nu paa mæ!"

Eller:

"De poor littlе Dænmark har ræsd mange store Mænd: Thorvaldsen ænd H. C. Andersen ænd Dronning Margrethe — æ-ænd Me."

Alt det gik nu i Vasken, og det var meget kedeligt. Man fik dog Lejlighed til en lille "informel Sammenkomst" med Gesandten. Dennes Grevetitel voldte en let Synken i Knæerne (jvf. Sekretær Korells Rundskrivelse), men ellers gik det helt godt. Det bør dog noteres, at skønt Gesandtflaget vajede over Byen i to Dage, fik det stedlige danske Blad ikke Mod til at interviewe den celebre Gæst. Man fortæller os, at Hartwick gik tre Gange rundt om Hotel-"blocken" og suttede paa en Blyant og samlede Mod, men ikke nok til at vove Forscget. Følgelig er vi henvist til Den danske Pioneer, som interviewede ham under et 20-Minutters Ophold i Omaha paa Tilbagevejen.

Og af d e t t e Referat faar man det Indtryk, at Hr. Grev Moltke er en god lagttager, en imødekommende og fin Mand og en Diplomat.

Hans lagttagelser i San Francisco og Omegn er meget interessante, men alt for mange af Uglens Læsere har allerede set dem i Pioueren til, at vi tør gentrykke Artiklen i sin Helhed. Følgende Udtalelser mener vi dog at burde fremhæve; de kan taale at læses to Gange:

'Jeg vilde gerne, at det skal forstaas, at min væsentligste Tanke med denne Tur har været at bringe den danske Befolkning i Staterne et Vidnesbyrd om min personlige og den danske Regerings vedvarende Interesse og Sympathi.

Og jeg kan kun sige, at jeg overalt, hvor jeg er kommet frem i San Francisco, i Salt Lake City og sidst i Denver, har mødt en Forstaaelse, en Velvilje og en Hjertelighed, som jeg ikke let skal glemme, og som en Gang mere har overbevist mig om Betydningen af den F r e m t i d s rolle, sod dette "greater Denmark", der findes her ovre, vil komme til at spille som Mellemled imellem den dauske og den amerikanske Civilisation. — Det vil ikke vise sig for alle og enhver før ad Aare, ligesom Dansk-Amerikanernes Indflydelse hjemefter jo først nu giver sig til Kende aarevis efter, at han kom her over først. Det hele er en langsom Proces, I Følge Afstanden og i Følge vort danske Naturel, men den nuværende Situation allerede rummer mange Fremtidsspirer, og det gælder om at værne om dem og fre mfor alt om ikke at tale og skrive dem ihjel. Derfor vil ogsaa jeg stoppe her i Følge den gode Læresætning: 'Have what you have and don't talk about it'."

Uglen vil dog hertil tillade sig den Bemærkning, at man kan ogsaa t i e en Sag ihjel, og at der er et andet Ord, som hedder: "Get all you can, and don't be bashful."

John Larsen, der med saa stor Sukces oversatte "I Natten klam og kold" og andre Folkesange til Engelsk, har nu paabegyndt en Række lignende Oversættelser til Runer. Runerne tager sig rigtig fint ud i Bien og ligner store Lopper med Gevær paa Skulder. Der er hele Geledder af dem. Mon det ikke vilde være en god Ide for Hartwick at sætte hele Bien i de Johnske Runer? Vi henstiller!

Op med Offer! Det glædede os at høre, at Emil Opffer havde overtaget Redaktionen af "Revyen" (Bøtkers Blad i Chicago), ikke mindst fordi det gamle Ord: "Man kan ikke holde en god Mand nede" igen har stadfæstet sig.

Andet Sted i dette Nr. aftrykker vi Konsul Bøggilds Indberetning til Udenrigsministeriet. De heri givne Oplysninger vedrørende Kalifornien vil være af almindelig Interesse, og ikke mindst turde de givne Fakta vedrørende dansk Eks- og Import maaske give vaagne Forretningsfolk Ideer til at søge at skabe ny Markeder paa Basis deraf.

Et nyt Klaver — Standard make— Salgspris $250, kan købes for $190. Afbetalingsvilkaar til en solid Køber. Uglens Kontor anviser.

D. A. S.'s NY BESTYRELSE.

Den nyvalgte Bestyrelse af Dansk-amerikansk Selskab bestaar af følgende Herrer:
Formand—Henry L. Hertz; Vice-Formænd —C. W. Hansen, Ivar Kirkegaard; Kasserer —E. Bunck; Sekretær—Hasselriis.
Uglen ønsker Selskabet stor Fremgang under den ny Bestyrelse og opfordrer Landsmænd til kraftig Tilslutning.

SMAA RESULTATER.

Den danske Forening Dania af Californiens 31te aarlige Konvention er tilendebragt, og næste Aar skal de mavebæltede, medaljebehængte "Delegater" pynte Fresnos Gader. Ja, de skal saamænd være hjertelig velkomne, og da de umulig kan udrette mindre, end de præsterede ved den nu afsluttede Komedie, er der ingen Fare for, at nogen skal føle sig skuffet. De halvhundrede Repræsentanter for den 2000 Mand stærke Forening lavede i Aar følgende to Resultater:

Resultat Nr. 1.

Der bevilgedes fire Hundrede Dollars, som den Eksekutive Komite kan anvende til at faa ...t Sang eller et Foredrag eller en god Taskenspiller eller Badutspringer til at gøre Kunster ved Danias fremtidige Konventioner. Denne enestaaende Flothed har ogsaa Bud til tournerende danske Foredragsholdere etc., kun maa de passe at lægge Routen saaledes, at de kan være i Kalifornien paa den Tid, Konventionen afholdes

Resultat Nr. 2.

Paa Foranledning blev det oplyst, at Bien, der har haft et Monopol paa Foreningens Tryksager, har forlangt og faaet mange Procent højere Betaling for Tryksager, end hvad disse kan præsteres for til gængse Priser. Det lignede et slemt Tilfælde af "graft" og er en meget flov Historie for "Bien" — og for Fremtiden vil disse Tryksager blive udgivet til Licitation. (Vi skal dog tilføje, at Uglen venter ikke at høste Fordel heraf, men at den heldigvis kan leve foruden.)

Vi har set et Eksemplar af en Rapport, der blev anført som Eksempel paa de opskruede Priser, og for hvis Trykning Hartwick forlangte og fik 200 Dollars. Et hvilket som helst Bogtrykkeri vilde have haft en ekstra høj Fortjeneste ved en Pris af $125.

I Konventionssalen kom det til et bevæget Optrin mellem Sophus Hartwick, Ejer af Bien, og Herman Korell, Biens tidligere Redaktør. De to Herrer skældte hinanden ud efter Noder, og der blev holdt en almindelig Storvask af Biens mere eller mindre skidne intimere Klude. Det var en Skandale. Der flød ikke Blod, men Sprogets vilde Skud knaldede lystig, saa længe det varede. Nu er der Krig paa Kniven!

En Deltager sender os følgende begejstrede Beskrivelse af Konventions-Banketten:

Det var en kolossal Sukces! Bordet bugnede af gode Retter. Atter havde den danske Kogekunst fejret en af sine skønneste Triumfer. Overalt, hvorhen Blikket skuede, mødte det en uovertræffelig Opstilling af liflige Spisevarer og velfyldte Flasker, og henrivende arrangerede smaa Bær. Mange af Newmans fedeste Kyllinger havde maattet strække Hals, men de havde gjort dette med glade Kluk, da det skete i Danskhedens Tjeneste. Man spiste meget langsomt i Følge den gamle Recept: "Spis langsomt, min Søn Leopold, saa er det utroligt, hvad man kan hugge i sig." Ja, det maa i Sandhed siges, at adskillige maatte løsne lidt op omkring Livet, efterhaanden som de gode Sager opfyldte det indvendige Menneske. Overalt saa man Veltilfredsheden lyse over de velnærede rødmossede Ansigter, og rørende var det at iagttage Glæden og Taknemmeligheden over dette vidunderlige Kaliforniens Overdaadighed og Rigdom. Et manglede der dog i den uovertræffelige Anretning — ikke skønne Taler og herlige Sange, thi derpaa skortede det ikke. Men der var ingen Agurkesalat — formodentlig kun en Forglemmelse, men alligevel gjorde denne Forsømmelse et pinligt Indtryk paa mange af de tilstedeværende, som havde glædet sig til Agurkesalat. Det blev dog ikke paatalt paa Stedet, idet Toastmasteren med sjælden fin Takt undlod at komme ind paa dette Æmne. Det varede længe, før man opdagede Manglen; men da dette skete, gik det som en hviskende Løbeild gennem Salen. Med blege Kinder stod man op fra Bordet, og dybt rystede gik enhver til sit. Det var en dejlig Aften.

SELVMORD.

De forskellige Lande har hvert sit System til at kontrollere Antallet af Selvmord inden for deres Grænser, og da Systemerne næppe virker helt paalideligt, er det sandsynligt, at enkelte Angivelser er ukorrekte. Af Selvmord pr. Million Indbyggere har Japan 2110, Danmark 236, Svejts 221, Prøjsen 200, Østrig 147, Belgien 125, England 89, Skotland 60, Nederlandene 58, Finland 47, Norge 55, Irland 29.

Selvmordenes Antal daler i Danmark, men staar dog stadig uhyggelig højt.

Brodersamfundslogen Dannebrog i Albert Lea, Minn., er en af de mere paagaaende danske Foreninger herovre. Fornylig har Logen bygget og taget i Brug sin egen Bygning, der opførtes til en Bekostning af $20,000. Det nedenstaaende Billede er taget fra Opførelsen samme Steds af J. V. Gjerdings Lystspil (trykt i Uglens Nr. 1 og 2, 3dje Aargang.) Personerne er fra venstre til højre: Skad-Sørensen, Anna, Hans Jensen, Tyske Reinhardt, Ane Kransbinder, Ole Svendsen. Stykket blev spillet godt og gjorde Lykke, skrives der til os.

Fresno.

George Wiley og Miss Anna Madsen ægteviedes forleden. Bruden er en Datter af vor ansete Landsmand, Robert Madsen i Parlier.

Brudgommen er Farmer, og de nygiftes Hjem vil blive i Squaw Valley, hvor han hører hjemme.

* * *

Sølvbryllup fejres den 25de ds. af Farmer Hans Sørensen og Hustru, Cherry Avenue. Ægteparret er velkendt og afholdt.

* * *

Vi henledr Opmærksomheden paa Avertissementet her i Bladet fra Hansen & Scotts Land- og Ejendomsforretning. Det er et fuldtud paalideligt Firma, og Landsøgere, der tænker paa at slaa sig ned i Fresno og Opland, vil gøre vel i at henvende sig til dem.

* * *

John Hjort vendte tilbage fra Dania-Konventionen i Newman med "Sejrens Palmer." Han blev valgt til Over-Vicemarskal og vil, naar den af Naturen og Jacob Petersen fastsatte Orden følges, om tre Aar trone i Spidsen for alle os gave Daniamænd. Hurra for Johnny Hjort!

* * *

Halvor Jacobsen har solgt sin Farm i Oleander til Restavratør J. C. Christensen. Fresno. Købesummen siges at være $16,0000 kontant.

* * *

"The Coffee Club," den hyggelige danske Restauration paa I Street, er nu overtaget af Hr. Alexander Jacobsen som Eneejer.

* * *

Nr. 932 paa I Street er nu et udpræget Landemærke i Kolonien, idet ikke færre end fire danske Forretningsmænd her har slaaet sig ned og under fælles Tag driver deres specielle Forretninger. Georg Smith har en gros Lager af Kaffe og Kolonialvarer, d'Hrr. John Jensen og Chris Finderup Detailforretning i Kolonialvarer i Forbindelse med en 10- og 15-Cents Bazar og Ice Cream-Afdeling — og Hr. Iver Eriksen endelig har sin Urmagerforretning samme Sted. De er alle fire unge raske Folk, der paa en praktisk Maade, nemlig ved Co-operation, søger at komme ud over det handicap, alle begyndende Forretningsdrivende uden store Kapitaler har i Sammenligning med Kapitalisterne. Vore unge Landsmænd fortjener de Danskes Sogning. Vi ønsker dem Held i Foretagendet.

* * *

"Den Dramatiske" havde et særdeles vellykket Møde sidste Maaned og indbyder til Fest den 8de Maj i Jacobsens Lokaler. Foreningen har nu vedtaget følgende Love, som alle Medlemmer har maattet underskrive at ville holde sig efterrettelige:

1. At vise den dansk-amerikanske Verden at de Danske i Fresno kan tage Livet fra den gemytlige Side.

2. At assistere saadanne danske Medborgere, der ønsker at give det danske Folkeliv et dramatisk Sving, og om nødvendig at tage

IVERSEN & HARVEY

Cor. J and Tulare Streets, Fresno, Cal.

Ny Foraarsvarer nylig ankomne

Større Oplag nu end nogen Sinde.

Altid solide Varer til bestemte Priser.

aktiv Del i disse Bestræbelser for at undgaa et tragisk Udfald.

3. At arrangere festlige Sammenkomster for Klubbens Medlemmer og Venner og sørge for, at ingen udenforstaaende faar det Indtryk, at vi tager os selv alvorligt.

4. At bidrage til, at de besøgende Skuespillere, Foredragsholdere etc. forlader Fresno med saa stor en Indtægt og saa lille et Overskud som mulig, men med venlige Minder.

5. At virke for en bedre Forstaaelse og mere Samarbejde mellem de Danske i Fresno ved at gøre Klubben til det tabte Led i den forhistoriske Udvikling.

6. At opkræve Kontingent, naar Kassen er saa meget i Restance, at Kassereren tager sin Afsked.

7. At udnævne en Bestyrelse, der altid er villig til at dække eventuelle Underskud.

8. At afholde en dramatisk Forestilling een Gang hvert Skudaar eller naar som helst Foreningens dramatiske Kræfter kræver det.

9. At paatage os saadanne sociale Problemers Løsning, der falder i vor Smag.

10. Kort sagt: At gøre, hvad vi har Lyst til og undlade at gøre, hvad vi ikke har Lyst til.

Fresno Danske Dramatiske Klub afholder Dame-Aften Mandag den 8de Maj Kl. 8 Aften i Jacobsens Restauration (The Coffee Club), 927 I Street. Medlemmerne SKAL møde fuldtalligt og medbringe deres Venner og VENINDER, Koner eller andres Koner, Søstre, Kærester og "Kusiner." Ingen Storebededagsansigter indlades. Humør over hele Linien. Foreningens maanedlige Bulletin under Redaktion af A. Rasmussen og Chris Skov oplæses. Et lille een-Akts Skuespil af Nikotin vil blive opført. Skydevaaben maa ikke medbringes. Vi har vort private Arsenal i Orden. Glem nu ikke at huske Datoen: den 8de Maj. *

BEN EPSTEIN

HERRE-EKVIPERINGSHANDLER

Just Stedet for dig!

1910 MARIPOSA STREET

Rudolph Thrane

Fabrikant af

EL FRESNO HAVANA CIGAR

og

NICKEL-IN 5 Cent-Cigar

1931 KERN STREET FRESNO, CAL.

A. P. PETERSEN

Forhandler af

UNI. ED WORKINGMEN'S FODTØJ

1931 KERN STREET

EMIL SCHULTZ

Automobiler

Only Independent Shop in Town.

1232 I STREET FRESNO, CAL.

Anders Madsens Cigar-Forretning

1020 I STREET

Ligeledes Ekspress-Forretning.

Laundry Office . . . . Læseværelse

Rooming House

DANSK FÆSTEKONTOR.

Palace Smoke House

Alle ledende Mærker af Cigarer og Tobakker. Specialiteter: Nickel-In og El Fresno.

661 I STREET FRESNO, CAL.

Telefon Main 469 Bopæl Tel. Black 2137

MISS KATE PARSONS

Blomsterhandel

Udkast og Decorationer en Specialitet

1913-1915 Fresno St. Fresno, Cal.

Tel. Main 503.

Archibald Implement Co.

VELIE BUGGIES
SCHUTTLER WAGONS
JOHN DEERE PLOWS and
AGRICULTURAL IMPLEMENTS

FRESNO, - - - - - - CALIFORNIA

I. M. Crawford Co.

OPTIKERE

Briller tilpasses efter moderne Metoder.

1123 J STREET FRESNO, CAL.

FRANKLIN PRINTING HOUSE

H. W. CLINCH

ALLE SLAGS TRYKSAGER UDFØRES TIL RIMELIGE PRISER

Danske Tryksager en Specialitet

1141 J STREET FRESNO, CAL.

DEL REY.

C. CHRISTENSEN, BARBERFORRETNING.
Specialitet: Haarklipning. 1ste Klasses Barbering anbefales. Del Rey, Cal.
FRESNO, CAL.

CHRIS PETERSEN

DANSK URTEKRÆMMER

Hjørnet af Twenty-fourth og York Sts.

San Francisco, Cal.

DANSKE ÆBLES..VEPANDER

E. R. HIGGINS

Rembrandt Studio

1156 I Street Tel. Main 1381

PORTRÆTTER OG LANDSKABER

Farvefotografier og Forstørrelser

Fresno-Konventionens store Gruppebillede kan endnu faas.

Fulton and Grand Central Hotel

Priser: 50 cts. og højere.

F. G. BERRY, Ejer.

I Hjørtet af Forretnings-Kvarteret. Store, komfortable Værelser.

J og Mariposa Sts. FRESNO, CAL.

Tel. Main 1121

LARSEN & KROG

Beslagsmed-Arbejde af al Slags udføres

Forhandlere af

LANDBRUGSREDSKABER

Automobil-Reparationer udføres

1443 FRESNO ST. FRESNO, CAL.

ÆGTE KALIFORNISK PORTVIN, fabrikeret i Fresno County, tre Aar gammel, 60 Cents pr. Gallon. Tønder ekstra. Forsendes over hele Verden.

Nævn Uglen, naar De skriver.

Kaehler Bros

Kaliforniske Vine forsendes over hele Verden.

1015-17-19 J Street Fresno, Cal.

C. J. Petersen
Dansk Skrædder

FØRSTE-KLASSES
ARBEJDE
GARANTERES

PACIFIC BUILDING
Market og Fjerde
Rooms 341-345. 3. Etage
San Francisco

Come to Fresno, California

ALFALFA
DAIRY
FRUIT
VIFEYARD

Ranches in small or large tracts; write us in Danish, if preferred, and we will at all times give honest information. We submit herewith a partial list of properties for sale by us. If you do not find what you want write us, we have others.

70 acres, 6 miles south of Fresno. Family orchard, 2 acres Thompson Seedless wines; 30 acres alfalfa; balance in pasture and grain; 2 story 11-room dwelling, barn, windmill, and outbuildings; 25 cows, 12 heifers, 6 calves, 5 horses, hogs, implements, wagon scale, blacksmith shop and tools. Price $5,500, half cash, balance on terms.

43 acres, 1 mile north of Sanger; this is unimproved land suitable for vines, trees or alfalfa; price $125.00 per acre, payable in ten equal annual payments with interest.

20 acres 4 miles from Fresno, 10 acres muscat vines 3 and 4 years old, 3 acres peaches 3 years old, balance vacant land ready to plant; small house and barn. Price $4000.00 half cash, balance on time.

760 acres of fine land in Tehama County, 3 miles from town and railroad. About 500 acres of creek bottom land, balance level upland that will also grow fruit without irrigation. Hog tight fence around the whole place. Creek runs through land. County road with steel bridge over creek runs through land. Good farm buildings. Price $16,000.00, $7000.00 cash, balance in three equal annual payments at 6% net. Average rainfall here 35 inches each season.

20 acres 1 mile north of Caruthers, and 14 miles south of Fresno, surrounded lands all owned by Danes. Price $100.00 per acre, easy terms.

20 and 40 acre tracts, 5 miles NW. of Fresno, at from $75 to $100 per acre with water right. Fine land for peaches and vines. Terms ¼ cash, balance 2, 3, 4 and 5 years at 8¼ interest.

SUNSET REALTY COMPANY

1932 MARIPOSA STREET FRESNO, CALIFORNIA

H. JACOBSEN, Secretary.

Dansk Brodersamfunds Meddelelser

Redigeret af **F. HUROP, Enumclaw, Wash.,**

hvem alle Meddelelser og Bidrag bedes tilsendt. Vi anmoder ærede Bidragydere om at skrive **kort, klart og tydeligt** om det, de behandler, og forbeholder os Retten til at stryge det, som ikke vedrører selve Sagen.

LIDT STATISTIK FRA SIDSTE KONVENTION I D. B.

Af F. HUROP.

Naar man har diskuteret Spørgsmaalet om Brodersamfundets Inddeling i Distrikter, har man, blandt andet, mødt den Paastand, at Logerne vel vilde faa Indflydelse paa Distrikts-Konventionerne, men ikke paa Hovedkonventionen. Den sidste store Konvention i Fresno godtgjorde tilfulde, at Logernes Indflydelse paa Arbejdet var meget nær Nul, hvad meget let kan konstateres ved at sammenholde de gamle og de ny Love. Det var dog langt fra, at der savnedes dygtige Mænd og gode Talere. Aarsagen var, at Systemet, der arbejdedes efter, duede ikke. Det var umuligt for Komiteerne i Løbet af nogle faa Timer at samle noget fornuftigt ud af den Bunke Forslag, Logerne havde samlet i Løbet af et Par Maaneder.

Hvor faa Delegater, der i Virkeligheden deltog i den saglige Forhandling, vil ses af nedenstaaende Liste.

Der var valgt 256 Delegater, hvoraf den ene (Frank Madsen, Wilbur, Wash.), dog ikke var mødt. Af de 255 var der 147, som **ikke talte** paa Konventionen; af de resterende 108, som en eller flere Gange havde Ordet, var der

30,	som	talte	1	Gang.
14	"	"	2	Gange.
19	"	"	3	"
7	"	"	4	"
3	"	"	5	"
4	"	"	6	6 "
4	"	"	7	"
5	"	"	8	"
6	"	"	9	"
2	"	"	10	"
1	"	"	11	"
1	"	"	13	"
1	"	"	14	"
2	"	"	15	"
1	"	"	16	"
1	"	"	17	"
1	"	"	19	"
1	"	"	20	"
2	"	"	22	"
1	"	"	26	"
1	"	"	27	"
1	"	"	34	"

Der blev holdt 589 Taler, der i Længde varierede mellem ¼ Minut og 5 Minutter. Den sidstnævnte Tid var Maksimum af Tid tilladt, men enhver vil forstaa, at paa den Tid var det umuligt for selv den mest begavede Taler at udvikle en Ide, saa den laa klar for Tilhørerne. De gamle Ideer behovede naturligvis ingen Motivering for at blive bibeholdt. Det var de ny Ideer, de unge, friske Tanker, som led under Systemet i Begrænsningen. De blev ikke holdt frem i Lyset til Betragtning. Ja, der var endog Delegater, som fraraadede at drøfte de ny Ideer og helst vilde blive hængende ved det, man havde. Som om det i det hele taget var nødvendigt at afholde Konventionen, hvis Hensigten var blot at blive ved det gamle. Det er ikke en Omstilling af Ord i vore Lovpagraffer, vi trænger til. Der er andre og større Opgaver, der skal løses, f. Eks. **Emigrantsagen, Alderdomshjemmene, Tuberkulose-Sanatorier** osv. Disse Spørgsmaal har været henviste til Konventionen, men har **ikke hidtil** opnaaet noget, der kan kaldes en Behandling, netop fordi vort Lovgivningsmaskineri er saa gammeldags og forslidt, at dets Brug er i bogstavelig Forstand risikabel. Vi maa bort fra, at Konventionernes Hovedopgave kun er en større dansk festlig Sammenkomst. Skal der endelig festes, saa lad det vente, til Konventionen er sluttet.

Det gælder mindre om at vække Opsigt ved Delegaternes Antal og en By i **Festskrud. Det gælder om** at vække Opsigt ved de Resultater, Konventionen opnaar og

Brodersamfundet gennemfører; derfor skal de nye Forslag behandles grundigt og intelligent. Man skal have Fremsynethed nok til at vide, om et nyt Maal kan sættes og naas. Vi skal ikke begynde at bygge vore Værker paa Konventionen, det er der, de skal fuldendes. Følgelig maa der gøres Forarbejder, og deri bliver Distrikts-Konventionerne et vigtigt og uundværligt Led.

Som foran nævnt blev der holdt 589 Taler eller omkring et hundrede pr. Dag (heri ikke medregnet Festtalerne, der forøvrigt var de længste). Naturligvis vil man forstaa, at af de 589 tilhørte de fleste Kategorien "en meget kort Bemærkning," men selv disse har kostet Brodersamfundet ca. 50 Dollars pr. Stk. Konventionen var forøvrigt en lang Række af korte Bemærkninger. Der er nemlig ikke en eneste Delegat, som kan rose sig af udførlig at have motiveret sin Loges Standpunkt, selv i en enkelt Sag. Det blev der nemlig hverken Lejlighed eller Tid til.

Hvis man forudsætter, at kun de, som har haft Ordet mindst seks Gange i den Uge, Konventionen var samlet, har deltaget i Hoveddebatten, saa kommer man til det Resultat, at denne er ført mellem femogtredive af Konventionens 255 Delegater.

Dette maa dog ikke forstaas saaledes, at ingen af de 220 havde Lyst og Interesse for Debatten; men adskillige havde ikke det Held at vække Overpræsidentens Interesse for deres Anmodning om Ordet, derfor viser Referatet fra Konventionen, at de saa godt som intet har sagt.

Men naar baade i Fresno og Council Bluffs Debatten om Brodersamfundets Interesser er ført mellem nogle og tredive Delegater, saa er det svært at se, hvorfor halvtredje Hundrede er nødvendige. Hvad der er nødvendigt er, at de foreliggende Spørgsmaal faar ikke alene eu grundig Behandling, men to Behandlinger, den første ved Distrikts-Konventionen, den anden ved Hovedkonventionen; thi kun derved faar vi en fornuftig Ordning af vore Affærer, og kun derved kan ny Opgaver vinde frem.

———ooo———

Fra Grayling Michigan.

25de Marts 1911.

Redaktionen af Uglen.

Hermed sender jeg 50 Cts. i Frimærker og beder dig være saa god at sende mig Uglen for et Aar. Jeg blev gjort bekendt med Bladet, da jeg var i Fresno til Konventionen for D. B. S. Loge Nr. 207 og har siden faaet tilsendt nogle enkelte Numre. Jeg ser af det sidste ummer, at der tales til Fordel for Distrikts-Inddeling. Ja, det var særlig et Punkt, som jeg arbejdede for, og jeg tror bestemt, at dersom det Spørgsmaal var kommet op en af de sidste Dage, saa vilde det være bleven vedtaget. Det var først da, at Delegaterne havde fundet ud, hvor lidt en saa stor Forsamling kan udrette.

Jeg ser, at en Protest er indgivet fra Nr. 17 imod Broder Jørgensens Valg som Overtillidsmand. Ja, jeg forstod, og var, da jeg kom til Chicago, gjort bekendt med, at der vilde blive Omvalg, og saasom jeg var den, der havde de fleste Stemmer næst efter Jørgensen, saa var jeg naturligvis interesseret og forhørte mig igennem Broder Vogt, som gav mig det Svar, at Samfundets Sagfører havde erklæret, at Jørgensen var berettiget til Embedet begrundet paa, at ingen havde indgivet Protest. Naa, jeg ser ikke, hvorledes vi kunde protestere, efter at Overpræsidenten havde erklæret Jørgensen valgt med Majoritet.

Med venlig Hilsen tegner jeg

H. PETERSEN.

Delegat for Loge Nr. 207.

———ooo———

NOGLE PUNKTER TIL OVERVEJELSE VED DISTRIKTS-INDDELING.

Det første Spørgsmaal vedrørende Inddeling af det danske Brodersamfund i Distrikter, der bør overvejes, maa vel være den praktiske Nytte, der kan vindes i Retning af det lovgivende Arbejde ved dets Konvention. I denne Forbindelse føres man uvilkaarlig straks i Tankerne ind i Konventionssalen i Fresno og hen til Komitebordene, rundt hvilke sidder de af Overpræsidenten udvalgte 7-Mands Komiteer; foran hver Mand ligger en Bunke Papirer, en Konstitution samt en Kopi of de af Landets Loger indsendte Forslag; (112 Loger havde indsendt fra 2 til over 20 Forslag, hver udgørende en Bog paa ca. 240 Oktavsider.) Komiteen læser, diskuterer, trættes, læser igen, og alt imellem sender Overpræsidenten Bud og spørger, om man snart er færdig. 105 Mand er paa disse Komiteer, 150 Delegater gaar og venter paa deres Rapport; alt imedens ved vi, at hver Time, der gaar, koster Samfundet $85.00. De fleste af Komiteens Medlemmer ser hinanden for første Gang og har kun Tillid til sig selv. Den forslagsstillende Loges Delegat kan kun være Medlem af een Komite, og ofte bliver dette med eller uden Overpræsidentens Vilje, for den Afdeling, hvor hans Loge har sine mindst vigtige Forslag. (Dette blev Tilfældet for undertegnede.) Enkelte af Komiteerne har saa lang en Liste af Forslag, at intet af disse kan faa en grundig Betænkning

THE FARMERS NATIONAL BANK
OF FRESNO
Kapital og Overskud, $500,000.00
UNITED STATES DEPOSITARY

Denne Bank tilbyder sin Tjeneste til Deponenter, store og smaa, til Farmeren saavel som Forretningsmanden, der ønsker at benytte sig af en Bank af ubestridt Soliditet i gode som i daarlige Tider.

af Mangel paa Tid. Tiden tillader heller ikke, at et Medlem forlader sin Komite for at tale sin Loges Standpunkt i dens Forslag i andre Afdelinger. De fleste Forslag passeres paa Grund af Uenighed eller som værende uden Vigtighed. Andre Delegater kender ikke de Aarsager, der har paavirket en Loge til at indbringe dette eller hint Forslag og tror ikke, at de eksisterer. Endelig bliver man enig om noget, og i en Fart bliver Rapporten lavet og kommer frem. Den oplæses, og det høres straks, at den er et Hurtighedsarbejde; veludarbejdede Forslag er sønderlemmede eller sammenblandede med andre Forslag, der giver dem en anden Mening; de fleste Sætninger er uintelligente, ubrugelige. Fem Minutters Motivering (en Dumhed vedtaget af Konventionen) giver hverken Komiteen eller eventuelle Talere Lejlighd til at klarlægg sit Standpunkt. Resultat: Rapporten forkastes. Intet udrettet; Tiden er spildt og med den $1.50 for hvert Minut af 1 til 2 Dages forhastet Arbejde.

Under Distrikts-Systemet, hvor 20 til 40 Mand er forsamlede fra de nærmeste Loger, kender ret ofte Delegaterne hinanden personlig og har Tillid til hinanden. Antallet af Forslag er lille, thi selvfølgelig behander Distrikts-Konventionerne kun Forslag fra paagældende Distrikt. Aarsagen til Fremkomsten af de vigtigere Forslag er ofte bekendt af de fleste eller alle Delegaterne; Bekostningen af Tiden bliver lille; alle Delegaterne bliver ansatte i Komiteerne; der bliver ingen ledige, der gaar og venter paa, at Komiteerne skal blive færdige; Rapporten kan affattes intelligent og brugelig; ved Rapporternes Behandling kan alle blive hørt, der mener at have en forskellig Mening, og ved Afstemningen vil enhver have en klar Forstaaelse af, hvad der foreligger og kan afgive sin Stemme i fuld Forstaaelse af, hvad han stemmer over. Naar derefter de forskellige Distrikters Vedtagelse bliver samlede for Hoved-Konventionen, vil der for denne foreligge et forkortet, klart, intelligent Materiale, velforstaaet af de Hoved-Delegater, Distrikterne har sendt, og først da kan man vente, at det bedste bliver Lov.

Det næste Punkt af Vigtighed i Distrikts-Spørgsmaalet bliver naturligvis Besparelsen. Den væsentligste Udgift ved vore store Konventioner er Rejsebillet og Dagpenge; i Særdeleshed er Jærnbaneudgiften og de Dage, der medgaar til Rejsen, de to Poster, der aldeles intet Udbytte giver Samfundet undtagen dette, at det sætter Delegaten paa Konventionsstedet. I en Oversigt af Broder F. Hurop i Uglens Februar-Nummer beløber disse Poster sig ved Fresno-Konventionen til $108.44 pr. Delegat; fraregner man 7 Dages Ophold i Fresno — $14.00 — bliver altsaa Rejsen og Dagpenge under denne $94.44 pr. Delegat. Havde Konventionen været afholdt i Mellemstaterne, kan disse Udgifter løselig anslaas til omtrent det halve eller omkring $45 pr. Delegat, ialt for 256 Delegater $11,520 plus 7 Dages Ophold i Konventionsbyen — $3,584.00 — ialt $15,104.00.

For nu at tage Henblik paa noget bestemt tager jeg Sigte paa det af New England Logerne fremsatte Forslag og det deri betegnede Distrikt No. 1 (New York og New England Staterne.) Dette Distrikt med dets 29 Loger tør vel med god Føje betragtes som et Gennemsnits-Distrikt baade i Antal og Udstrækning. Rejseudgift og 2 Dages Dagpenge til hvilken som helst Konventionsby i dette Distrikt vil højt ansat beløbe sig til $13.00 pr. Delegat plus 2 Dages Konvention for 29 Delegater — $116.00, bliver ialt $493.00, eller med et rundt Tal $500.00; 11

Distrikter a $500.00 lig med $5,500. Med det nuværende Medlemsantal vil der være valgt 35 Hoved-Delegater a $45.00, lig med $1,575.-00, plus 4 Dages Hoved-Konvention, $280.00 og otte Overbestyrelses-Medlemmer a $53.00, lig med $424.00; Hoved-Konvention, ialt $2,-279.00; Hoved-Konv. og 11 Dist.-Konventioner ialt $7,779.00. Lægger man dertil en mulig Godtgørelse til 11 Distrikts-Sekretærer gennemsnitlig $50, lig med $550.00, samt eventuel Rejse og Dagpenge til 22 Distrikts-Bestyrelsesmedlemmer, $374.00, kommer vi til et Resultat af $8,703.00 eller en Besparelse af $6,700.00 sammenholdt med en Hoved-Konvention afholdt f. Eks. i St. Paul. Denne Sum vilde være en god Begyndelse til det Tuberkulose-Fond, som den Eksekutive Komite blev paalagt at arbejde hen til.

Til disse Tal skal det bemærkes, at der selvfølgelig i Særdeleshed ved Hoved-Konventionen er en Del klerikale og andre Udgifter, som naturligvis vil forøge Bekostningen af denne lidt, men dette vil kun ganske ubetydelig forandre Forholdet. Endvidere bemærkes, at medens Rejseudgifterne til Hoved-Konventionen er beregnet efter den samme Nedsættelse som til Fresno-Konventionen, saa er Udgifterne tid Distrikts-Konv. beregnet efter de fulde Jærnbanetakster, der fordres i det foreslaadede Distrikt Nr. 1.

Dr er endnu flere Spørgsmaal af Vigtighed vedrørende Distrikts-Inddeling af D. B. S., om hvilke jeg gerne vilde udtale mig, men da det foregaaende allerede vil optage en stor Plads i Cglens begrænsede Spalter og maaske afskære andre fra Optagelse af mere interessante Artikler gemmer jeg disse til en senere Ugle.

Med venlig Hilsen til Uglen og dens Læsere.

H. M. MARKER,
Delegat Nr. 87.

———ooo———

Fra Austin, Minn.

26de Marts 1911.

Uglens Redaktion.

Jeg ser i Uglens Februar-Nr., at vor ærede Overvicepræsident Søren Iversen anbefaler, at Dansk Brodersamfund bliver inddelt i Distrikter. Jeg skal ikke her udtale mig angaaende det Spørgsmaal, men jeg tror ikke, det er til Samfundets Bedste, at nogen af vor ærede Overbestyrelse arbejder hen til en Sag, som det har vist sig, at to Tredjedele af Samfundets Medlemmer er imod.

SØREN PETERSEN.
Delegat for No. 111.

* * *

Bro. Petersen har næppe Ret i den Betragtning, at et Medlem af Overbestyrelsen ikke bør deltage i Diskussionen om et Spørgsmaal, som Konventionen har bestemt skal til Loge-Afstemning næste Aar. Tværtimod anser vi det for en Fejl, at Overbestyrelsens Medlemmer ikke i højere Grad end hidtil deltager i Debatten om Spørgsmaal, der har Betydning for Dansk Brodersmafunds fremtidige Udvikling, saa meget mere, som DE mere end almindelige Medlemmer har den bedste Lejlighed til at studere Virkningen af de Bestemmelser, Konventionen i Fresno vedtog. Det vil vise sig, at adskillige nuværende Bestemmelser i vore Love nødvendig vis maa forandres inden næste Konvention 1915.

Det maa ogsaa erindres, at det i sin Tid udsendte Forslag om Distrikter forudsatte Inddeling før Fresno-Konventionen. Men Synet paa denne Sag har undergaaet en mægtig Forandring, siden Fresno-Konventionen sluttede, og derfor bør den debatteres.—Redaktionen.

———ooo———

SPØRGSMAAL TIL EKS-OVERPRÆSIDENT H. H. VOGT. AF DANSK BRODERSAMFUND.

I den trykte Rapport fra Konventionen i Fresno findes følgende:

"Overpræsidenten oplæste sin Rapport saalydende."

Denne Passus tyder altsaa paa, at Rapporten var udarbejdet skriftlig, og som saadan overgivet Oversekretæren til ordret Optagelse i Konventions-Forhandlingerne. Utvivlsomt maa altsaa følgende Uddrag af Rapporten ogsaa anses for avtentisk:

"Vedrørende mine Anbefalinger til Konventionen, da har jeg kun to Ting, som jeg anser for nødvendige, det første er vor Assurance, og til den Komite, som faar den Afdeling til Behandling, vil jeg fremsætte mine Anskuelser; det andet er, at vi iværksætter en meget større Agitation for Udvidelse af vort Samfund iblandt vore unge Mænd født og opdraget her i Landet. Det ene af disse to Spørgsmaal er lige saa vigtigt som det andet; thi Samfundets Bestaaen afhænger af dem begge."

Nu spørges:

Naar Samfundets Bestaaen var afhængigt af de Beslutninger, Konventionen vedtog angaaende Livsassuranceen, hvorfor blev saa de ovenomtalte Anskuelser **ikke meddelte Delegaterne in pleno** i Stedet for blot til Komiteen?

Hvorfor betones, at Samfundets Bestaaen er afhængig af en meget større Agitation iblandt vore unge Mænd **født og opdraget her i Landet?**

Skal denne Udtalelse forstaas saaledes, at Mænd, der **indvandrer fra Danmark,** er mindre ønskelige **som** Medlemmer af Dansk Brodersamfund end de, som er født her?

F. HUROP.

Naturligvis vil Svaret fra Hr. H. H. Vogt blive optaget in extenso i Uglen.

———ooo———

CENTRAL-KOMITEEN

for Logerne af D. B. S. i Greater New York besluttede paa Møde afholdt Mandag den 27de Februar at udsætte en Komite, som i "Uglen" skulde slaa til Lyd for Samfundets Inddeling i Distrikter. Som Medlemmer af denne Komite valgtes Br. Simon Skov og undertegnede.

Der er blandt New Yorks Loger kun een Mening angaaende dette Spørgsmaal, og den er, at det vil være til absolut stor Fordel for Samfundet i sin Helhed saavel som for de enkelte Loger, om ovennævnte Ordning kunde gennemføres.

Angaaende de forskellige Forslag i denne Retning med Hensyn til, hvor mange Distrikter, der eventuelt skal være, stiller vi os absolut nevtrale, og vi er villige til at gaa med Majoriteten, da vi anser dette Spørgsmaal af mindre Betydning. Hovedsagen er, at Distrikts-Inddeling finder Sted, saa de uforholdsmæssigt store Udgifter og de smaa Resultater fra sidste Konvention ikke gentages.

Paa Konventionen fremholdtes fra flere Sider, at Inddelingen vilde medføre, at de smaa Loger ingen Repræsentation fik. Dette er jo dog langt fra Tilfældet. Tværtimod. Alle Logerne vil blive repræsenterede ved Distrikts-Konventionen og gennem Distriktets Delegater paa Hovedkonventionen. Som Ordningen nu er, er det de store Loger, de, som bærer Hovedsummen af Udgifterne, der ikke er forholdsvis repræsenterede.

En Loge paa 13 og en paa 800 Medlemmer sender hver een Delegat. Med det store Antal Delegater vi nu har, kan ikke Tredjedelen faa Lejlighed t. at udtale sig med Hensyn til ethvert Forslag, og vi vil ofte se den Delegat, der repræsenterer en stor Loge, være ude af Stand til at forsvare sit og sin Loges Standpunkt i en foreliggende Sag.

Med en samlet Delegation af ca. 50 Medlemmer vil alle, som har noget at sige til et Spørgsmaal, ogsaa faa Lejlighed dertil. En mindre Forsamling vil altid arbejde lettere end en stor og absolut gøre bedre Arbejde.

Dette anser vi for at være den største Fordel, som vi vil opnaa, saafremt Distrikts-Inddelingen kan blive gennemført ved den forestaaende Referendum-Afstemning.

CHRISTIAN F. MATZEN.

DEN GYLDNE SKAT.

Tillad mig nogle Bemærkninger til Artiklen "Den gyldne Skat" i Uglens Marts-Nr.

Der sigtes til Paragraf 11 i 4de Afdeling, hvilken jeg forelagde for og anbefalede Konventionen. Den betegnes som en Barmhjertigheds Gerning, der vil give Samfundets Kasse en betydelig Indtægt. Det er der aldeles ingen Tvivl om, dersom den omtalte Paragraf blev forandret saaledes, at det tillades ethvert Medlem at forandre Certifikatet saaledes, at naar 60-Aars Alderen er opnaaet, saa bortfalder deres Assurance, og der udbetales 75 pCt. af, hvad de har indbetalt i "assessment" (Resten af Paragraffen uforandret), eller ogsaa lade Pengene staa til deres Død og saa udbetale alt, hvad vedkommende Broder har indbetalt i "assessment." Saa behøver vi ikke at spekulere paa 12 assesments om Aaret eller et stort Garantifond, og vore Børn kan faa den samme Fordel af Brodersamfundet, som vi har haft, nemlig en billig Assurance. Saa kalder jeg det en billig Assurance for Ungdommen.

Saa siges i Artiklen: naar en Mand i 30-Aars Alderen forsikres for 1000 Dollars i Brodersamfundet og betaler 7 assessments om Aaret, saa har han 60 Aar gammel indbetalt 280 Dollars og kan faa udbetalt 210 Dollars. Men vedkommende Broder bar altsaa været assureret for 1000 Dollars i 30 Aar for en Sum af 70 Dollars. Dersom han er Familiefader, saa har hans Hustru og Børn haft Beskyttelse i Tilfælde af Dødsfald for en saa ubetydelig Sum, at selv den fattigste Arbejder kan betale det, og naar 60-Aars Alderen er opnaaet, saa er Børnene i de allerfleste Tilfælde voksne, og der trænges ikke længer saa haardt til Assurance.

Der findes heller ikke nogen anden Paragraf i vore Love, som siger, at et Medlem kan udtræde af Assurancen og alligevel forbeholde sig Ret til Sygehjælp, men der staar tydeligt, at et Medlem, der ikke har indbetalt Kontingent og assessment inden en fastsat Tid, bliver udslettet. Da der er Udsigter til, at vi faar flere assessments med Tiden, saa kan det være haardt nok for de Smaa i Samfundet at holde Betalingen oppe, efter at 60-Aars Alderen er naaet. Er det saa ikke mere broderligt at udbetale 75 pCt. af deres Indbetaling og lade dem beholde deres Sygehjælp, da Sygehjælp tiltrænges mest i Alderdommen, end det vilde være at udslette dem paa Grund af Restance.

Det hele er en frivillig Sag. Enhver kan gøre efter Ønske.

Saa siges det endvidere, at det vilde være mere forretningsmæssigt og broderligt, dersom der blev udbetalt 75 pCt. af den angivne Assurancesum, nemlig 1000 Dollars, og Samfundet vilde alligevel tjene en god Skilling og samtidig gøre en broderlig Handling. 75 pCt. af 1000 Dollars udgør en Sum af 750 Dollars, og da omtalte Broder ialt har indbetalt 280 Dollars, saa tillader jeg mig at spørge, hvad Samfundet tjener en god Skilling paa — og er det saa broderligt at modtage 470 Dollars mere, end han har indbetalt tilmige med fri Assurance i 30 Aar. Dette

H. GRAFF & CO.

VELASSORTERET URTEKRAMFORRETNING

Te Kaffe Krydderier Porcelæn og Glasvarer Lervarer Isenkram, Etc.

Hj. af J og Tulare Sts. Telefon Exchange 1

kalder jeg en ret og slet Spekulation, hvor den ene Broder forsøger at berige sig paa den andens Bekostning.

Med Ønske om Held og Lykke til Uglen og dens Læsere forbliver jeg med broderlig Agtelse

C. LUDVIGSEN,
Delegat for Loge Nr. 96. Jackson, Minn.

ooo

Aarsrapporten for Dansk Brodersamfund.

Af F. HUROP.

Den af D. B.'s Oversekretær J. Michaelsen udarbejdede Rapport for Aaret 1910 er nu omsendt til Bladene, Logerne og Medlemmerne.

Nogle faa Bemærkninger om Virksomheden vil mulig interessere Læserne.

Medlemsantal 1. Januar 1910.....18,797
Medlemsantal 1. Januar 1911.....19,696

Altsaa var Gennemsnitsantallet af Medlemmer for Aaret 19,246.

Der er i Aarets Løb udbetalt i samtlige Loger i Sygehjælp

$41,104.62,

hvilket altsaa viser, at hvert Medlem pr. Maaned har ydet 17½ Cents til syge Brødre. Da D. B. Medlemmerne næppe er mere sunde end Folk i Almindelighed, saa tyder det paa, at en Del af Logerne er noget sparsomme paa Sygehjælpens Omraade. Der burde til dette Formaal ikke ydes mindre end 35 Cents pr. Maaned. Loge 113, Enmclaw, Wash., yder til sine syge Medlemmer en Dollar pr. Dag de første seksten Uger og 50 Cents pr. Dag de næste tolv Uger. Sygehjælpen begynder med den ottende Dag i Sygdomsperioden. Der er muligvis Loger, som betaler mere, men der burde ikke være Loger, som betalte mindre, naar Hensyn tages til de forholdsvis store Udgifter for Læge og Medicin.

I Ekstrahjælp har Logerne betalt $6,255.-22, hvilket svarer til 2¾ Cents ydet pr. Medlem pr. Maaned til dette Formaal.

Altsaa ca. 20 Cents af Maanedskontingentet anvendes til disse to Formaal.

Samtlige Logers kontant Kapital og Ejendele (Bygninger, Biblioteker m. m.) angives til $351,635.08, hvilket svarer til 1,288 Dollars gennemsnitlig for hver af Samfundets 273 Loger, hvilket er et smukt Resultat.

Generalfondets Indtægter har i 1910 været $31,112.75, medens Udgifterne har været $43,262.16, men heraf har Fresno-Konventionen kostet ca. 30,000 Dollars.

Med Hensyn til Assurancefondet saa har Indtægterne i 1910 været $125,418.40, og den udbetalte Assurance $120,371.00.

At man i 1910 har kunnet overføre de lovbefalede 20 pCt. til Garantifondet, har kun været muligt ved at forbruge hele den fra 1909 overførte Kassebeholdning og laane ca. et Tusind Dollars af de andre Fonds.

Garantifondets Kassebeholdning var 1ste

WORMSER FURNITURE CO.

1022-1028 J Street, Fresno

Righoldigste Lager Laveste Priser
Tydelige Overslag Alt under Garanti
Fri Fragtforsendelse til alle Steder

Januar 1911 $124,932.09. Men Garantifondet synes at være Bordersamfundets Stedbarn.

Den tidligere Overpræsident H. H. Vogt meddelte i sin Rapport til Konventionen i Fresno, at Indtægterne til Assurancefondet havde fra 1ste Oktober 1906 til 22de September 1910 været

$414,306.63,

og at deraf var overført til Garantifondet

... ... $56,593.77.

Da 20 pCt. af Indtægten jo andrager

$82,861.32,

saa ses heraf, at der i bemeldte Tidsrum er henlagt

$26,267.55

for lidt til Garantifondet, og saa er man endda bagefter med Henlæggelsen til Garantifondet for Oktober Kvartal 1910.

Dette mener **selvfølgelig ikke**, at Assurancefondets Midler er misbrugte. Det mener simpelt hen, at man har **undladt** at opkræve **to Ekstra-Assessments.**

Da det er utænkeligt, at Vogt ikke kendte **Uoverensstemmelsen** i Henlæggelsen til Garantifondet, maa man vel skrive det paa hans Godmodigheds Vegne, at han ikke nænnede at gøre Konventionen bekendt med dette Faktum.

I Realiteten vil det jo blot betyde, at de ekstra Assessments nu vil blive opkrævede for at naa Balancen i Garantifondet.

Vi har i 1910 haft 155 Dødsfald med en udbetalt Assurance af $120,371.00, indkommen ved syv Assessments.

Hvis Forholdene stiller sig omtrent lignende for 1911, maa vi belave os paa ni Assessments. Men til Trods herfor er vor Assurance alligevel **billig** i Forhold til andre.

Af de 155 Døde havde fire været Medlem mindre end et Aar, 8 et Aar, 4 to Aar, 7 tre Aar, 6 fire Aar, 13 fem Aar, 11 seks Aar, 13 syv Aar, 7 otte Aar, 8 ni Aar, 3 ti Aar, og 71 over ti Aar.

Det bekræfter sig altsaa, hvad Uglen skrev i Fjor, at Antallet vilde vokse særlig for ældre Medlemmers Vedkommende, idet Alderen var **50 Aar og derover for 74** af de døde Medlemmers Vedkommende.

Vi vil i de første ti Aar komme til at lide under det forfejlede Assurance-System, hvorpaa Dansk Brodersamfund startede. Med Hensyn til Dødsaarsagerne skyldes 24 Tuberkulose, 16 Ulykkestilfælde, 12 Lungebetændelse, 5 Selmord, og Resten forskellige andre Aarsager.

Til Underretning for de, som sysler med Forslag om Distrikts-Inddeling tjener følgende Oplysninger om Medlemsantallet i de forskellige Stater:

Californien	1495
Colorado	283
Connecticut	405
Idaho	36
Illinois	2094
Indiana	67
Iowa	1997
Kansas	61
Maine	194
Massachusetts	386
Michigan	1404
Minnesota	1978
Missouri	130
Montana	113
Nebraska	2600
New York	971
New Jersey	251
N. Dakota	251
Ohio	189
Oregon	213
Pennsylvania	248
Rhode Island	73
S. Dakota	466
Utah	251
Washington	1004
Wisconsin	1919
Wyoming	219

Der er 5 Medlemmer, som ingen Loge tilhører.

Fra Des Moines, Iowa.

Kom Ugle, flyv over høje Klippebjærge
langt, langt bort mod Solopgang;
giv mig en Tanke og bring os en Hilsen
fra Kaliforniens Vang.
Er jeg en D. B., saa vilde jeg vide
Bygningens Arbejders Lyst,
samt se, om Thuesen har taget Sæde —
Jørgensen var der jo før'st.

* * *

Kære Ugle! Hermed følger en Ørn ($1.00), til Gengæld i Fremtiden besøg saa mit Hjørn'.

Venlig Hilsen
H. C. ANDERSEN.
Irving School, Des Moines.

PAA BAL.

De danser, naa, for Pokker, lad dem danse
— enhver sin Lyst i Glæde som i Sorg. —
Der kommer nok en Dag, da Sørgekranse
fortæller, at det hele var paa Borg.

Ja, lad dem bare over Gulvet slæbe
i Takt til en fortærsket Melodi. —
Den Dag i Morgen vil for sikkert dræbe
hvert Lysglimt, som de mulig saa deri.

Se, det er Smaafolk, som i Aften fester,
de glemmer Slidet i en rask Svingom.
Men næste Dag og — hele Ugen efter,
saa møder Smalhans op og holder Dom.

Hvis slet Musik og Dans var Medicinen,
som kunde bringe Glemsel i et Sind,
saa tror jeg nok, man sparede paa Vinen
og danset sig i Evigheden ind.

JØRGEN V. GJERDING.

Mangen en god og kærlig Moder lægger i sin udvandrende Søns Koffert en Bibel. Hun vilde handle bedre mod ham og sig selv om hun i Stedet havde lagt en dansk ABC.

FRESNO THEATER

Hyggeligt moderne Familie-Theater.

J STREET — E. FRIED, Direktør.

NYT REPERTOIRE HVER SØNDAG OG ONSDAG.

MATINE HVER DAG KL. 2:30. PRISER: 10 og 15 CENTS.

Stor Varieteforestilling

TO FORESTILLINGER HVER AFTEN KLOKKEN 7.30 og 9.15.

PRISER 10, 15 og 25 Cents.

PIANOS

That Possess Enduring Qualities

Each of the famous makes of Pianos shown in our stores is of established reputation.

You are assured of full and honest value in quality and service if you purchase here, because the guarantee of the manufacturer as well as our own is back of every sale.

An exclusive advantage offered you here is that we will agree to exchange at any time within three years a Piano bought from us for a STEINWAY, allowing you all you have paid on the purchase price of the other.

Moderate terms if desired.

Sherman, Clay & Co.

Player Pianos of All Grades — Steinway and Other Pianos

Victor Talking Machines

1044 I STREET — FRESNO, CAL.

Salærer forhöjede hver Maaned

Hvis der er noget, der mere end andet beviser Sranton Internationale Korrespondance-Skoles Evne til at forhøje Gagerne for daarlig betalte, men ambitiøse Mænd og Kvinde — forhøje DERES GAGE — saa er det det maanedlige Gennemsnitsantal af 300 Breve, skrevet FRIVILLIG af Studenter, der fortæller om, hvorledes de fik deres Løn forhøjet og Stilling forbedret ved I. C. S.'s Hjælp.

DE bor ikke saa langt borte, at I. C. S. ikke kan naa Dem. Forudsat at De kan læse og skrive, behøver Deres Skoleuddannelse ikke at være saa mangelfuld, at I. C. S. ikke kan hjælpe Dem. Deres Stilling er ikke af den Slags, at I. C. S. ikke kan forbedre den. Deres ledige Tid er ikke saa begrænset, at den ikke skulde være stor nok til, at De kan tilegne Dem en I. C. S. Uddannelse. Deres Midler er ikke saa smaa, at De ikke har Raad dertil. Deres Livsstilling er ikke saa fremskudt, at I. C. S. ikkekan gøre Dem bedre i Stand til at udfylde den. Deres Løn er ikke saa stor, at I. C. S. ikke kan forhøje den. Hvis De vil vide, hvor let det lader sig gøre, da udfyld og send os den nedenstaaende Koupon.

Höjere Lön for dig

Tæl til de tre Hundrede Studenter, der lader høre fra sig hver Maaned, ogsaa dem, der har haft Gavn af vore Kursus, men ikke skriver, og De vil faa en Ide om I. C. S.'s mægtige Evne til at forhøje Salærer.

Hvis De har den mindste Gnist af Ærgerrighed, da ønsker De sikkert ikke at blive staaende ved Deres lave Løn hele Livet igennem. De kan tilegne Dem en I. C. S. Uddannelse i Deres Fritimer. At mærke den hosstaaende Koupon, koster Dem intet og binder Dem ikke paa nogen Maade.

SEND KOUPONEN NU!

International Correspondence Schools
Box 888, Scranton, Pa.

Please explain, without further obligation on my part, how I can qualify for the position, trade, or profession before which I have marked X.

Automobile Running	Electrical Wiremen
Poultry Farming	Electrical Engineer
Bookkeeper	Mechanical Draftsmen
Stenographer	Mechanical Engineer
Advertising Man	Telephone Expert
Show-Card Writing	Stationery Engineer
Window Trimming	Textile Manufacturing
Commercial Illustrating	Civil Engineer
Industrial Designing	Building Contractor
Architectural Draftsman	Architect
Chemist	Concrete Construction
Languages (Spanish, French)	Plumbing, Steam Fitting
Banking	Mine Foreman
Civil Service (German, Italian)	Mine Superintendent

*Name*_____

*Street and No.*_____

*ty*_____ *State*_____

DANISH
Land Office

Anbefaler sig til Landsmænd. Har alle Slags — saavel Land- som By-ejendomme til Salg, saasom Dairy-, Alfalfa- og Frugtfarme. Mange af Farmene kan faas med fuld Besœtning. Vi skal med Glæde besvare alle Spörgsmaal, som bliver rettet til os.

SCOTT & HANSEN

1151 J STREET

FRESNO, CALIFORNIA

UGLEN

Uglen koster 50 Cts. om Aaret

No. 6 Maj 1911

Uglen

Foregangsblad for dansk-nationale Interesser i Amerika

NIELS POULSEN DÖD.

Han satte et *stort* Eksempel. Han drev det vidt. Han havde Ben i Næsen. Han var af den sunde III. Klasse — en Murersvend kun, da han kom herover. Han havde Rygrad; han forblev Dansk, Niels Poulsen slet og ret, som han var döbt. Han blev meget rig og betænkte sit Fædreland, sine Venner og Kammerater, sin Stupige og sin Husholderske, sine Mestre og Svende — og enhver og ethvert, som han tog ind i sit gode Hjerte— ganske som det stod i hans *Drenge*-Katekismus. Han var en stor Type — det var

NIELS POULSEN!

"HELGA"

AFDELING No. 3 AF DANIA

møder hver Fredag Aften Klokken otte i

FRIENDSHIP HALL

1254 Market Street, tæt ved Larkin Street

San Francisco

M. A. BROWN, Præsident,
N. W. Hjørne af Kearny og Geary.
1429 Rhode Island Street.

THEO. THRANE, Sekr ær,

MARGRETHE LOGE No. 24, D. S. S.

møder den 1ste og 3dje Tirsdag i hver Maaned i Scottish Hall Building, 121 Larkin St.

MRS. G. AMORSEN,

1945 Fifteenth St., S. F. Sekretær.

Det ny ST. WINIFRED HOSPITAL, 1065 Sutter Street, San Francisco; et brandsikkert Hospital for kirurgiske og medicinske Patienter

Dr. Winslow Anderson

Chef-Læge.

KLASSIFICEREDE AVERTISSEMENTER

Apothekere

DANSK APOTHEK—H. B. Christiansen, cand. pharm., Hjørnet af 15th and Market Streets, San Francisco. Telephone Market 1684.

Badeanstalter

NINTH STREET HAMMAM BATHS, Turkish and Russian. Electric Vibratory Massage. Cor. Ninth and Broadway. Henry Holst & Chas. Oatridge, Props. Oakland.

Cigar-Fabrikanter

RED SEAL CIGAR CO., 133 Hartford St., San Francisco, mell. 18th og 19th, Castro og Noe. Tel. Market 232. R. M. Donnelly og C. M. Beck. Ryg RED SEAL.

Cigarforretninger

PALACE CIGAR-FORRETNING OG LOgishus, 661 I Street, Fresno. Carl Andersen, Ejer.

Entreprenører

C. W. HANSEN, Bygnings-Entreprenør, 1936 Mc Allister Street, San Francisco. Bopæl Telefon: West 4639.

Hattemagere

LUNDSTROM HATS—
1178 Market St., 64 Market S., 605 Kearny St., 2640 Market St., San Francisco.

Importører

J. W. PETERSON, Importer of Scandinavian Liquors, 510 Battery, San Francisco. Pacific Coast Agent for Aalborg Taffelakvavit, Tuborg Pilsner, Ringnes Bajerskøl, osv.

Isenkræmmere

S. M. ISING, Hardware, 215 Church St. S. F. Tel. Market 2521. Garden Rakes. Garden Spades, Garden Sets, Garden Hose, Lawn Mowers, Paints, Oils, Kitchen Utensils, etc.

Kaffe og Te

ALFRED TH. JORGENSEN, Bedste Kaffe og Te, Krydderier, fineste Smør. Varerne leveres frit i Oakland, Alameda og Berkeley. 138 Helen St., Oakland. Tel. Piedmotn 1889, Home A-2058.

Læger

HENNING KOFORD, M. D., Physician and Surgeon. Office: Rooms 321-323 1st Nat. Bank Bldg., 14th and Broadway, Oakland. 2-4, 7-8 p. m. Phone, Oakland 5163.

Møbelforretninger

THE AQUARIUM FURNITURE CO., 635 Golden Gate Ave., San Francisco. H. A. Hansen og R. K Larsen, Ejere. Ny og brugte Møbler købes og sælges.

Skomagere

CHAS. ANDERSON, 2172 Market St., San Francisco. Swedish-American Hall. Nyt Fodtøj til alle Brug og alle Priser. Reparationer udføres hurtigt og billigt.

SØRENSEN & HJELTE, SKRÆDDERE, F. A. Hjelte og C. M. Sørensen, 109 Montgomery Street, San Francisco. Telefon: Kearny 2984.

Smede

M. C. HANSEN, SMED OG HESTESKOER. Alt Arbejde garanteres. 1143 F Street Telefon: Main 875.— FRESNO.

Symaskinefabrikanter

CHARLES PLAMBECK, 590 Valencia St., San Francisco. Før 1915 Mission. Ny og brugte Symaskiner, specielle saavel som Familiemaskiner. Reparationer udføres.

Tandlæger

DR. M. A. BROWN, Chicago Dental Parlors, 5 Kearny Street, Hjørnet af Geary, San Francisco. De skandinaviske Sprog og Tysk tales.

Urmagere og Juvelerere

SORENSEN CO., Inc., Juvelerere og Optikere, 715 Market St. San Francisco, og 2593 Mission St., S. F., ved 22nd. Juveler af alle Slags. Urreparationer med Garanti

Urtekræmmere

FRED FABER, GROCER,
Phone Market 918.
3893 Twenty-fourth Street, San Francisco

Vinhandlere

WM. H. HOHNEMANN, Eureka Valley Whiskey and Wine Co. Eneagent for Dauntless Whiskies. 333-339 Noe St., San Francisco. Tel. Market 1953. Familie Leverandør.

"OKERBLAD"S FAMILIE VINHANDEL. Fred Jacobson, Ejer. 718 Fourteenth St., San Francisco. Telefon Park 5977.

Telephone Douglas 1025 Carl G. Larsen
Proprietor

Hotel Larsen

(over Tivoli Cafe)

60 Rooms, 50c to $2 per Day 56 Eddy St.
$3 to $10 per Week San Francisco

Dr. Adolph Berg

(Fhv. ved det franske Hospital)

LÆGE OG KIRURG

Kontor, 86 Post Street, Hjørnet af Kearny
Timer: 2:30—4. Tel. Douglas 3545

Bopæl, Hjørnet af Geary og Devisadero Sts.
Timer i Hjemmet: 12—2 og 7—8.

Telefon: West 4172

SANGERFŒRDENS MŒND.

FORMANDEN:

Læge Viggo Ernst Henrik Christophersen.

Født 4. August 1862 i København. Siden Oktober 1909 Formand for Studenter-Sangforeningen.

DIRIGENTEN:

Operarepetitør Salomon Frederik Levysohn.

Født 14. Oktober 1858 i København. Dirigent for S. S. fra 1903.

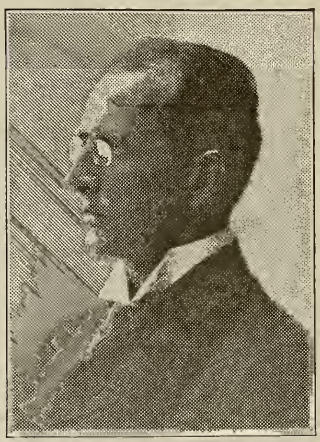

Kammersanger HELGE NISSEN.

I et tidligere Nummer har "Uglen" bragt en udførlig Biografi af denne fortræffelige Kunstner.

Murermester OLAF HOLBØLL.

Født i København 1870. Første Tenor. Han skal være nok saa køn, men ikke saa sød som Ivar Kirkegaard.

Uglen

VESTENS FØRSTE DANSKE MAANEDSSKRIFT

Entered as second-class matter November 15, 1909, at the post office at Fresno, California, under the Act of March 3, 1879.

Nr. 6 MAJ 3. AAR

DANSK=AMERIKANISMEN.

AF DR. C. P. H. KJÆRBYE.

I.
SOM DEN ER.

Der synes at være en stadig voksende Interesse i Danmark for de udvandrede Landsmænd og en stærk Følelse af, at Forbindelsen mellem disse og Moderlandet burde vedligeholdes. De dansk-amerikanske Møder og Fester i de forløbne Aar har bidraget til at gøre Interessen stærkere, men har ikke evnet at gøre Forstaaelsen af, hvad der burde gøres, og hvorledes det burde gennemføres, tydelig og klar.

Under Paavirkning af Feststemninger og Begejstring over atter at være i Danmark har vore Dansk-Amerikanere efterladt et Indtryk hjemme, der ikke kommer Sandheden og Virkeligheden nær.

Festrusens Rosenskær.

De virkelige Forhold mellem Danske i Amerika og Moderlandet er bleven smykket med Festrusens Rosenskær, og Begejstringen over Moderlandet har tilsløret deres Dømmekraft og faaet vore Dansk-Amerikanere til at glemme det tro og virkelige Billede af Forholdene herovre. De har ikke været uvidende derom, ejheller har de bevidst misrepræsenteret de virkelige Forhold; kun Stemningerne har overvældet dem og faaet dem til at glemme.

Min Hensigt med disse Linier er derfor langt fra at bebrejde eller irettesætte mine dansk-amerikanske Venner for deres Udtalelser (jeg vilde rimeligvis under Besøg hjemme selv have sagt noget lignende); men det er faldet mig ind, at en mere nøgtern Beskrivelse af vore Forhold og vore Tankeretninger vilde være paa sin Plads, — ikke for at slaa Vand paa Ilden, men for at bringe Ilden til at virke, saa at den frembringer den mest nyttegørende Varme.

Det store Flertal

af Dansk-Amerikanerne er aldeles ikke danske Patrioter; Fædrelandets politiske, litterære og økonomiske Udvikling interesserer dem meget lidt, og kun Minderne fra deres egen Barndom og Ungdom og deres egne Slægtsforbindelser er de Baand, der stærkest binder dem til Moderlandet og drager dem hjem paa Besøg.

Deres Mangel paa Evne til at tale godt Engelsk og deres mangelfulde Kendskab til engelsk Aandsliv og Sympathi for amerikansk Folkeliv, bringer dem til at slutte sig sammen med ligesindede Landsmænd for at frede om de hentørrede Blomster af dansk Aandsliv og dansk Folkeliv, som de medbragte hjemmefra, men som de glemte at vande og omplante i ny Jordbund. Og disse visne Rester af et længst forsvundet Standpunkt i dansk Aandsliv bliver brugt som Paaskud til at lukke sig selv ude fra det aandelige Liv i vore Børns Land og tjener som Baggrund for Dannelsen af de Institutioner, der er de ledende og saakaldte bærende Kræfter i den dansk-amerikanske Verden; nemlig: Foreningerne, Pressen og Kirken.

Jeg vil vove den Paastand, at ingen Dansk-Amerikaner, der interesserede sig levende for Danmarks Udvikling, kunde undgaa ogsaa at føle sig som Led i den amerikanske hvis rige og brogede Liv rører sig overalt omkring ham, og naar det skulde komme til et Valg imellem at kaste den danske eller amerikanske "Følgen-med" overbord, da er vor Pligt i Følge den almindelige Udviklingslov saa ligetil at se, idet det Krav, som vore Børn og deres Fremtid stiller til os,

tydeligt og klart peger i den amerikanske Retning. Og selv om mange af os kunde være stærkt i Tvivl om, hvor vidt den danske Uddannelse med Danmarks rige Kulturliv eller den mere primitive amerikanske med dens overvældende kommercielle Fordele vilde være at foretrække, saa ligger det Spørgsmaal slet ikke for, saa længe vi bor i Amerika; thi her har vi kun Valget mellem den amerikanske og den tarveligste Karrikatur og falmede Afskygning af, hvad der for 15—20 Aar siden var dansk.

Den første Generation af Dansk-Amerikanerne, d. v. s. Emigranterne, har Ret til at leve paa disse Smuler, men har ingen Ret til at forsøge paa at faa deres Børn til at tage til Takke med den samme Sulteføde. Heldigvis falder ogsaa omtrent alle disse Forsøg til Jorden, og denne Hængen-ved det gamle fremkalder en aandelig Kløft mellem Forældre og Børn, over hvilken de rent primitive Følelser kun holder en svag Bro vedlige.

Resultatet af det ene Slægtleds aandelige Vækst gaar ligesom tabt for det næste Led i et Liv som dette, jeg her har omtalt. Det er et Brud paa Udviklingsloven, der straffer sig paa Slægten i flere Led.

Enten — eller.

Altsaa har den første Generation Valget mellem at leve et dobbelt Aandsliv eller kaste det danske overbord og med Iver og Lærelyst gaa i Skole hos det amerikanske.

Den sidste Vej følges af mange; den første af saa uendelig faa; men Middelvejen, den forkastelige, den logisk set umulige, følges af de fleste og sætter derfor sit Stempel paa det dansk-amerikanske Folk som en Helhed. **Det er naturligvis ikke alene et litterært og kunstnerisk Aandsliv, jeg her hentyder til, men det er langt mere den aandelige Synsvinkel, under hvilken de væsentligste Livsspørgsmaal ses; den Trang og Evne til at forstaa, hvad der rører sig og gaar for sig i vore Medmenneskers Liv, og denne Følelse af at være en naturlig Del af det Samfund, i hvilket vi lever, og at gøre dets Interesser, dets Maal og dets Midler til vore egne.**

Og min væsentligste Anke imod de Hjemvendendes Omtale af vore Forhold herovre, er den Mangel paa Mod til aabent at fortælle om den Tarvelighed, der præger disse tre danske Institutioner, nemlig Foreningerne, Pressen og Kirken; og før det staar klart for dem derhjemme, hvilke Kræfter der raader til Hverdags herovre, da er det ingen Nytte til at give dem et Billede af vore Festdages Stemninger. De virkelige Forhold vil ikke derved blive kendt og forstaaet, og dette er dog Hensigten med alle disse Møder og disse utallige Fester.

Det nytter med andre Ord ikke at forsøge, paa at finde Veje og Midler til at bygge Bro mellem de Danske hjemme og herovre, før de virkelige Forhold er ligesaa kendt hjemme, som de er her.

Min Hensigt er derfor at give en nøgtern og derfor sanddru Skildring af de tre bærende Kræfter i "Dansk-Amerika": nemlig Foreningerne, Pressen og Kirken.

DANSKE FORENINGER I AMERIKA.

Naar jeg omtaler deres Formaal og Virksomhed, da støtter jeg ikke min Beskrivelse paa de højtklingende Ord, der lyder ved Fester eller kan læses i Foreningernes Love; men paa de virkelige Forhold, der rører sig Aar ud og Aar ind i det store overvejende Flertal af Foreningernes Møder, og jeg tager heller ikke Hensyn til de faa Undtagelser her og der, som paa Grund af tilfældige Omstændigheder hæver Niveauet over det almindelige. Foreningerne har paa den ene Side: Ritualer, Assurance, Syge- og Begravelseshjælp, og paa den anden: Selskabelighed, Bogsamlinger og enkelte Foredrag nu og da af enten stedlige eller tilrejsende Talenter. Den første Side er bygget efter amerikansk Mønster, Ritualet er stjaalet fra "hemmelige Selskaber," Assurancen er den samme, uholdbare, uforretningsmæssige, som nu overalt i Amerika fordømmes af alle fornuftige Mennesker, og som inden ret længe vil blive forbudt af Regeringerne i de forskellige Stater, og Sygehjælpen er ogsaa amerikansk og er sjælden ordnet paa forretningsmæssig Maade, men er paa Grund af de høje Kontingenter i Reglen temmelig sikker; det samme gælder Begravelseshjælpen. I Virkeligheden er denne første Side af Foreningernes Liv den bærende og sammenholdende Kraft, om end det er vanskeligt at forstaa, hvor Fordelen er ved at tilhøre en lille dansk i Stedet for en stor og finansielt stærkere amerikansk Forening, som f. Eks. Odd Fellows, Foresters osv. osv.

Den anden Side er den nationale; men da Bogsamlingerne i Reglen er smaa og bærer Præg af daarlig Smag og litterær Ukyndighed hos Køberen, svinder Betydningen for en Følgen-med i Danmarks litterære Udvikling ganske overordentlig, og Foredragene er i Reglen daarligt besøgte og fortjener

for Størstedelens Vedkommende i Følge deres Indhold og Dybde heller ikke bedre.

Tilbage staar altsaa Selskabeligheden som den egentlig bærende nationale Kraft i de danske Foreninger; men enhver, som har taget Del i Selskabeligheden, som den findes hjemme i Familierne og sammenligner den med de dansk-amerikanske Baller og Banketter, vil sikkert indrømme, at de sidste er kun et tarveligt Surrogat for de danske hjemlige, og det vilde være latterligt at paastaa, at disse Festers dansk-engelske Kaudervælsk bidrog til Bevarelsen af dansk Sprog, og at deres Taleres Udgydelser et eneste Øjeblik vil kunne kaldes vækkende eller vil være i Stand til at skabe Begejstring for vor Nationalitets Bevarelse og bidrage til at styrke Forbindelsen med Moderlandet.

Glippende Forsøg.

De spredte og altid mislykkede Forsøg paa at faa Foreningerne til at paatage sig Opgaver, saasom Omsorgen for Nykommere, Alderdoms- og Børnehjem, Anvisning af Arbejde, Indførelsen af dansk Sprog og Litteratur som Lærefag ved amerikanske Universiteter, en organiseret Bestræbelse for at bringe danske Kunstnere og Videnskabsmænd herover — har aldrig vundet Anklang i de danske Foreninger udover en enkelt Dags Festbegejstring, men er blevet fremmet af enkelte Individer eller smaa Flokke af Mænd og Kvinder, der staar udenfor Foreningerne; og hvad der hidtil er udført i disse Retninger skyldes personlig Opofrelse fra enkelte Individers Side, og intet af disse Forsøg har mødt en samlet Støtte fra de danske Foreninger.

Og til Trods for, at i de sidste fire Aar disse Forsøg er kommet mere og mere i Forgrunden, er blevne behandlede ved Konventioner og andre store Sammenkomster og af og til for enkelte Planers Vedkommende er bleven anbefalet af Pressen, har f. Eks. Det danske Brodersamfund ved sin sidste Konvention absolut intet gjort for at støtte disse, for dansk-amerikanske Foreninger saa nærliggende Opgaver; ej heller fra andre større danske Foreningers Side er Diskussionerne derom blevet til andet end Ord.

Ligegyldighed — Goldhed!

Naar man nu spørger om Grunden til den Ligegyldighed og Goldhed, da ligger den dybeste Grund i den Kendsgerning, at vore Dansk-Amerikanere, hverken som Danske eller som Amerikanere er aandelig i Live; de kan lige som ikke bestemme sig til at tage Skridtet hverken den ene eller den anden Vej, men lever et magert Liv paa deres mere eller mindre falmede Minder hjemmefra og deres materielle Held herovre; de taber Evnen til at interessere sig for Opgaver, der ikke direkte bringer Resultater i deres egen Lomme. De er hjælpsomme nok Mand og Mand imellem, men denne aandelige Ufrugtbarhed og Mangel paa Udvikling berøver dem Evnen til at se stort og bredt paa Spørgsmaal, til at fremkalde en varig Begejstring for Idealer, og til at vise en Beredvillighed til at tage Del i filantropiske Arbejder, der ikke direkte kommer dem selv til Gode. Det er en bekendt Sag, at f. Eks. Det dansk-amerikanske Selskab, med dets udelukkende ideelle Opgaver, bæres alene af en lille Flok Mænd, som alle interesserer sig levende for baade dansk og amerikansk Kulturliv, og at disse Mænd kun faar liden eller ingen Støtte fra de store Masser, der tilhører de danske Foreninger. Med andre Ord, det omtalte Selskab er ingen Forening, men kun en lille Haandfuld Mænd, der — mere eller mindre forgæves — søger at gøre Missionsarbejde mellem Masserne herovre uden at vente paa nogen Belønning, men fordi de mener, at dette Arbejde bør gøres, og ingen eksisterende Forening har vist Tendens til at tage Arbejdet op.

Denne min Bedømmelse, eller rettere: Fordømmelse, af dansk-amerikanske Foreninger, er bygget paa et indgaaende Kendskab, paa personlige Erfaringer og en omhyggelig Følgen-med gennem Pressen, Samtaler og privat Korrespondance, og er ikke en Udenforstaaendes Kritik.

DEN DANSK-AMERIKANSKE PRESSE.

I al Almindelighed kan man vel nok sige, at en Avis bliver skrevet, som dens Læsere ønsker, at den skal skrives; dens aandelige Niveau er paa Højde med dens Abonnenters, og de Standpunkter, den forfægter, de Ideer, den kæmper for, maa være i Overensstemmelse med det store Flertals. Alt dette under Forudsætning af, at Bladet skal være en finansiel Sukces og ikke er støttet af nogen større Kapital. Og særlig i den dansk-amerikanske Verden, hvor de aandelige Interesser er saa fattige, og den filantropiske Beredvilligned saa sparsom, kan man intet særligt vente i Retning af en uaf hængig Presse, der kæmper for at løfte Folkets Tanker og Stemninger mod højere Maal og bort fra forældede Institutioner.

Hvorledes Madposen skæres.

Et dansk-amerikansk Ugeblad maa for det første bringe Meddelelser fra Danmark, uden at disse maa være præget af nogen særlig politisk eller religiøs Retning, thi Abonnenterne tilhørte alle mulige Partier og Kirker, før de drog hjemmefra; for det andet maa der være fyldige, harmløse Meddelelser fra de forskellige Lokaliteter, og en hyppig Omtale af lokale Mænds Valg til Foreninger og Kirker, samt Meddelelser om Fester, Dødsfald, Ulykkestilfælde osv. Forsøg paa at kritisere politiske eller andre Begivenheder imellem Dansk-Amerikanerne maa fremkomme paa en spøgefuld Maade i Form af "Kaffesladder" og under andre barnlige Omsvøb. Redaktionsartiklerne er den vanskeligste Part, og der skal en vis Færdighed til at skrive Artikler om brændende Spørgsmaal uden at støde nogen og uden at binde Bladet til noget bestemt Standpunkt, før man er aldeles vis paa, at et overvejende Flertal er enig med dette Standpunkt. Saa snart Redaktøren faar Vished om, hvad Flertallet vil, saa maa han behændig søge at give det Udseende af, at hans Blad netop har kæmpet for Flertallets Ide, og i Virkeligheden er den oprindelige Fader, Moder, Fadder og Værge for samme. Med Hensyn til amerikanske politiske Forhold kan Redaktøren sælge sin Pen til den højst bydende og kan omtrent skrive, hvad han vil; the de Dansk-Amerikanere, der interesserer sig for amerikansk Politik, læser ikke de omtalte Blade, og Resten interesserer sig aldeles ikke for amerikanske Forhold og læser knap de omtalte Artikler — saa paa dette Omraade har vore Redaktører fri Hænder og kan udnytte denne Frihed til den største kommercielle Fordel eller til Fordel for de ideelle Oaser, som af og til findes i deres aandelige Ørkener. I det hele taget er det vanskeligt at forestille sig, at en virkelig dansk Journalist kunde føle sig fristet til at begynde et dansk-amerikansk Blad, og saa vidt jeg ved, har vi ogsaa kun meget faa Eksempler derpaa, ihvorvel mange danske Journalister paa Grund af haarde Tider har set sig nødsaget til at søge Beskæftigelse ved disse Blade. Som Regel er det Mænd, der er Bogtrykkere hjemefra og har opnaaet at blive Ejere af et lille Trykkeri, hvor saa Tanken om at blive Bladudgiver formes ganske naturligt.

Hvis det ikke var for de generøse Beværteres (Saloonkeepers) og Patent-Medicin Fabrikanternes Avertissementer, kunde ni af ti af de dansk-amerikanske Blade ikke eksistere, og selv med denne Støtte fører ni af ti en kummerlig Tilværelse, og kun eet Blad ("Den danske Pioner") har opnaaet en virkelig finansiel Sukces.

"Den danske Pioneer" og Sophus Neble.

I Virkeligheden er "Den danske Pioner" det eneste dansk-amerikanske Blad, der paa Grund af sin store Læsekreds (30,000) Abonnenter) kunde have nogen Betydning af større Rækkevidde; men Redaktør Sophus Neble har opnaaet sin Sukces gennem en aarelang Hængen-fast ved de Principper, som jeg ovenfor har skildret og havde i sine unge Dage nogle individuelle Ideer, der i høj Grad hindrede hans Sukces, og hvis Skygger endnu hviler overhans Blad som en ond Drøm, der truer ham tilbage til Middelmaadighedens og Vrøvlets jævne Landevej, hver Gang han føler sig fristet til at tage til Orde for en Ide, hvis Popularitet ikke er en absolut fastslaaet Kendsgerning.

I det hele taget falder det dog vistnok Sophus Neble let at svømme rundt i den hjemlige Andedam; ingen, der har mødt ham, vil mistænke ham for at føle Trang til at sprede sine Vinger til aandelig Flugt eller ruste sig i Skjold og Panser til Fordel for en upopulær om end nok saa god Ide eller et nok saa godt Standpunkt.

Sophus Neble og "Den danske Pioner" er Symbolet paa og Fanen for den dansk-amerikanske Aandløshed og folkelige Fattigdom; hans Sukces er et uimodsigeligt Bevis paa den store Masses Stillestaaen og Goldhed, og kun ved alle Tider at have det ene Øje paa Abonnements- og Avertissementslisten og det andet paa Bankkontoen, kun ved at lukke Ørerne til overfor alt Nyt, kun ved at glemme, at der er noget, der hedder Fremskridt og Udvikling, har han naaet til at gøre "Den danske Pioner" til den eneste Sukces i den dansk-amerikanske Bladverden.

Sophus Neble er en Mand let at faa i Tale og en affabel Mand i selskabelig Henseende, men hvis man et eneste Øjeblik tror, at man kan begejstre ham for et nyt Foretagende og være sikker paa, at han er paa eens Side med Liv og Sjæl, da har man begaaet en psykologisk Fejltagelse, som meget snart vil staa klart for een. Han kender sine' 'Pappenhejmere," og som hans Læsere er, saa skal ogsaa hans Blad være: fattigt, aandsforladt, appellerende til gamle,

visnede, falmede Minder, og "hvad der er over det, er af det onde."

Og de øvrige.

Resten af den dansk-amerikanske Presse er næppe Omtalen værd. Chr. Rasmussens Bladfabrik og Sophus Hartwicks "Bien" bliver ikke en Gang læst af Abonnenterne, men lever udelukkende af den stedlige Patriotismes Offerberedvillighed, og "Nordlyset" i New York har jo kun en Kapitalist at takke for sin Eksistens. Kirkebladene skylder deres Eksistens de forskellige Afskygninger af den Lutherske Lære og har aldrig vuudet Betydning udover deres egen Kreds.

"Norden" med dens Digterredaktør er faldet saa dybt, at den publicerer engelske Romaner oversat paa Dansk og leverer en Gengivelse af Erslevs Geografi for Begyndere og Blocks Danmarkshistorie som originale Rejsebeskrivelser. Det andet Maanedsblad "Uglen" har i de to Aar, det har eksisteret, skabt sig Uvenner nok til at gøre dets fremtidige Eksistens en Umulighed og har illustreret til Fuldkommenhed, at Forsøg paa at fremme nyTanker og rode op i Dødvandet er ikke velset i den dansk-amerikanske Verden. "Uglens" Redaktør, Michael Salomon, er utvivlsomt en dygtig Journalist, men en absolut Umulighed som dansk-amerikansk Bladudgiver, som Forholdene nu een Gang er. Kort sagt, vort Folk herovre har ingen Presse, der er værd Navnet, og Grunden er simpelt hen den, at Folket ikke ønsker den Fremgang og Udvikling, uden hvilken en Presse kun bliver et finansielt Bogtrykkerforetagende.

UGLEN—FOUR..... .....dstr:..danKOb- fl

DEN DANSK-AMERIKANSKE KIRKE.

Ihvorvel jeg aldrig har været Medlem af nogen dansk Kirke herovre, vil jeg dog forsøge at give en upartisk Skildring af denne Institution og dens Betydning.

Rent abstrakt set skulde man antage, at Kirken skyldte sin Eksistensberettigelse den Kendsgerning, at mange af de indvandrede Danske fandt det naturligt at bruge deres Modersmaal i deres Forhold til Gud.

Naar ikke des mindre den danske Kirke i Amerika søger at drage den anden Generation ind under dens Vinger, da begaar den en illogisk Handling; thi for de unge, der er født i Amerika, falder det lige saa unaturligt at bruge Dansk i deres Gudsdyrkelse som for de Indvandrede at bruge Engelsk.

De dybe kristelige Principper kan jo ikke være forskellige indenfor f. Eks. den danske og den engelske Lutherske Kirke, saafremt den samme Afskygning var repræsenteret paa begge Sider.

Kirkens Hjørnesten.

Den danske Kirkes Berettigelse til at vinde Fremgang bos den anden Generation maa derfor søges udeufor det rent religiøse, eller rettere: Bevarelsen af Interessen for, hvad der er Dansk, maa være en af de Hjørnestene, paa hvilken Kirken maa bygge. For at opnaa dette har den danske Kirke benyttet det amerikanske Kirkesamfund som Mønster og søgt at samle de Unges Selskabelighed omkring Kirken som Centrum. Dette er næsten ukendt i Danmark, men er ganske naturligt kommet frem her i Amerika, hvor i Pionerdagene Kirken kom før Skolen og Forsamlingshuset, og hvor Livet i Hjemmet var koncentreret om dette: at tjene et Levebrød, med meget knap Tid for aandelige Interesser. Det er altsaa i alt væsentligt et amerikansk Mønster, den danske Kirke bruger herovre, og dens Magt og Indflydelse beror ikke som hjemme mest paa Kirkens religiose Authoritet, men paa de Præsters Personlighed, der er kaldet til at lede de forskellige Menigheder.

Og

Manglen paa Personligheder

føles stærkere indenfor den dansk-amerikanske Kirke end i nogen anden mig bekendt Institution.

Hvor vidt de i Amerika uddannede danske Præster i tbeologisk Viden er paa Højde med Tiden, skal jeg ikke bedømme, men eet er sikkert: i almindelig Dannelse, med Hensyn til almennyttige Kundskaber, som naturligt fødte Folkeledere, staar den danske Præstestand i Amerika meget lavt som Helbed. Og da Kirkens Indflydelse og Betydning netop beror væsentligt paa disse Kundskaber og Evner, kan man let forklare sig, hvorfor den danske Kirke lever saadan en fattig Tilværelse her i Amerika.

Og Mændene indenfor de danske Højskoler herovre lider som Helhed under de samme Mangler.

De væsentligste Retninger

er den Indre Missionske og den Grundtvigianske. Og medens den første Retning som Regel isolerer dens Tilhængere fra alt andet, baade Dansk og Amerikansk, ved at bygge en Helvedes Ild, hvis stærke Lysskær og knitrende Bulder gør dem blinde og døve for alt andet, der gaar for sig i Verden — saa holder den anden Retning sine Faar i Flok og Fold ved at lægge et Eventyrskær over det Lands Fortid og Folkeliv, som de

har forladt. De freder om de danske Minder; de synger de danske Sange og søger loyalt at holde Begejstringen vedlige for Danmark og alt, hvad der er dansk, og faa dem til at glemme, at de lever i et fremmed Land. I begge Tilfælde er det Isolationens Politik, der hersker; thi kun ved at holde Menighederne borte fra al amerikansk Paavirkning i aandelig Henseende kan de fremme deres egen Sag.

Det er rørende at lytte til de danske Sange, naar de synges af de udvandrede Landsmænd, og at betragte deres interesserede Ansigter, naar de lytter til et dansk Foredrag, men det er tragisk at høre disse Folks Børn forsøge at tale Dansk og synge danske Sange; thi med enkelte faa Undtagelser synger og taler de Dansk som et tillært og fremmed Sprog uden Klang og Fylde og det er mest tragisk, naar man ved, at dette Surrogat er den Erstatning, man byder dem, idet man søger at holde dem borte fra deres naturlige aandelige Liv imellem den øvrige amerikanske Ungdom.

Hér og der, særlig i de Grundtvigianske Kredse, vil man finde en Personlighed, der evner at hæve sin Skares aandelige Niveau baade over det almindelige dansk-amerikanske og det amerikanske, men dette er Undtagelsen, der endnu stærkere pointerer og bekræfter Reglen.

Arbejdet paa at skabe et To-Sprogs Folk, et dansk Folk i Amerika, er en Fjasko, om end vi her og der finder Mennesker, til hvem dette Arbejde har bragt Glæde og Livslykke og aandeligt Udbytte.

— — — — — — —

Efter at have omtalt disse tre Faktorer, der burde være de bærende Kræfter i den dansk-amerikanske Verden, og om hvis bærende og opbyggende Evne jeg nærer den stærkeste Tvivl, skal jeg til Slutning omtale de Kræfter, der om end spredte og ikke organiserede, i Virkeligheden er de eneste Grundpiller, paa hvilke en intellektuel Bro kan bygges mellem Moderlandet og Dansk-Amerikanerne. Disse Kræfter er

de mange danske Hjem

overalt i Amerika, Hjem, der formaalsbevidst søger at leve i Følge Udviklingens Lov, Hjem, der stiller Børnenes Ret og Krav til Fremtiden som amerikanske Borgere højere end deres egne Minder, og som paa samme Tid søger at bevare og give i Arv Indflydelsen fra det Kulturliv, der gennem Slægters Arbejde har formet det aandelige Liv i deres Slægt og et Brud paa hvilket betyder et Brud paa Udviklingens Lov.

Der er Hundreder og atter Hundreder af danske Hjem overalt i Amerika, hvor Børnene maaske kun kan lidt Dansk; men de bringer dog ind med dem i deres fremtidige Liv som amerikanske Borgere et tydeligt aandeligt Præg af den Slægt, hvorfra de kom. Forældrene har søgt at

leve med i deres Børns Udvikling,

og derved baade vundet Kundskab selv og ganske naturligt haft en Indflydelse over Børnene, der vil være at spore gennem disses Liv.

Hvis vi Forældre kan leve mel i Børnenes Begejstring for Amerika, deres Kampe, deres Sejre, og deres Fremtid og faa dem til at føle, at vi elsker dette Land og føler os solidariske med dets Fremtid, da vil vore Børn ogsaa med Glæde og Stolthed lytte til alt gammelt og nyt fra Danmark og faa Indtrykket af, hvad Danmark har været for deres Slægt og særligt for deres Forældres hele Udvikling, og

der vil bygges en Bro

mellem de to Generationer, der hviler paa gensidig Forstaaelse, en Bro, der bringer det danske Aandsliv gennem Udviklingens Lov til at sætte sit Stempel paa det fremtidige amerikanske.

Jeg har en Ven, der kom hertil som Barn, og hvis Forældre skabte et saadant Hjem. Han har naaet en fremragende Plads som amerikansk Videnskabsmand i dette Land og er gift med en Amerikanerinde. Hans Bibliothek indeholder de bedste danske Værker, hans Hustru og Børn taler og læser Dansk, og hans ældste Søn, der nu er ved Statsuniversitetet, nærer en levende Interesse for alt, hvad der er dansk. Denne Mand har aldrig tilhørt en dansk Forening eller Kirke og læser vist aldrig en dansk-amerikansk Avis, men han er stolt af sin danske Slægtsarv og læser de danske Tidsskrifter og Bøger, fordi han føler, at noget af det bedste i ham selv har sin dybeste Grund i Danmark.

Dette er kun et Eksempel og et af de faa, men mellem dette Ideal og det aandelige Lavmaal, der faar sit Udtryk i danske Foreninger, i Presse og Kirke, ligger der

en stor Mark,

paa hvilken der i Frodighed og Samdrægtighed blomstrer danske og amerikanske Planter, og denne Mark er rigere, fordi den ikke er ensartet; den er lærerig i al sin bo-

taniske Brogethed, den viser gennem Udviklingens Lov Vejen fremad mod Fremtidens straalende Plantevækst.

II.
HVAD DER KAN GØRES.

Idet jeg mener i min foregaaende Artikel at have paavist, at de nuværende Forhold og Institutioner i den dansk-amerikanske Verden gør det umuligt for Danmark at kunne stole paa nogen organiseret Bistand fra vor Side i Spørgsmaalet om Bevarelsen af de udvandrede Landsmænd for den danske Nation, da vil jeg tillade mig i denne Artikel i al Beskedenhed at fremsætte min Mening om nogle andre Midler og Veje, ad hvilke dette Maal kan naas.

For Forstaaelsen af mit Forslags Berettigelse maa jeg forudskikke nogle statistiske Oplysninger og almindelige Bemærkninger. Vi kan ikke sammenligne Dansk-Amerikanerne med Danske, der nedsætter sig i Siam, Kongo, Argentina eller lignende enten uciviliserede Lande eller mellem Nationer med en Kultur aldeles fremmed for vort nationale Nature.l Disse Danskere er tvungne til at vedblive med at være Danske, og det falder dem ikke et Øjeblik ind at gøre det ny Land til deres eget eller Børnenes Fædreland. Men for Danske, der nedsætter sig i et civiliseret Land, hvis Naturel og Kultur staar deres egen nær, er der kun to logiske Udveje: **enten** maa de bestemme sig til at gøre dette ny Land til deres eget og Børnenes fremtidige Fædreland og Hjem, **eller** de maa betragte sig som Udlændinge, der for kortere eller længere Tid paa Grund af deres Forretning eller Levebrød er nødsaget til at opholde sig i et fremed Land, men som stadig betragter sig som danske Borgere og opdrager deres Børn med det Formaal for Øje at gøre dem til det samme.

Den første Klasse vedkommer slet ikke Danmark længer og opnaar sit Formaal hurtigst og bedst ved at holde sig borte fra alt, hvad der er Dansk.

Den anden Klasse bør stadig holdes Øje med, og det er det danske Folks og dets Regerings ufravigelige Pligt at gøre alt, hvad der staar i dets Magt for at forhindre, at denne Klasse ikke efterhaanden glider bort fra sin oprindelige Bestemmelse og absorberes af den første Klasse.

Thi her ligger den største Fare,

og her alene er der et Arbejde, som er værd at gøre, og som bør gøres fra Danmarks Side for at bevare disse Mennesker for vor Nation.

Omtrent 90 pCt. af de Udvandrede kommer til Amerika med den Hensigt at vende hjem igen, naar et vist Formaal er naaet, en vis Formue tjent; **naar ikke des mindre kun ca. 10 pCt. vender tilbage,** og et stort Antal af disse paa Grund af Mangel paa Evne til at bane sig en Vej herovre, da maa det staa klart, at her er

et Virkefelt for dansk Patriotisme;

her er et Arbejde, der er blevet forsømt, og som har foraarsaget et stort Tab for den danske Nation. Og det er min Hensigt at søge at vise, hvorfor disse Landsmænd tabes for Danmark, og om muligt at pege paa Midler til at forhindre det. Grundene til denne hurtige Amerikanisering af de Indvandrede er naturligvis lette at se; for det første er der de rent pekuniære Fordele ved at være en amerikansk Borger, baade politisk og økonomisk; dernæst er der vor nationale Mangel paa Selvtillid og aandelig Rygrad; endelig — ikke mindst — Umuligheden af at kunne opdrage vore Børn som Danske uden paa samme Tid at hæmme deres aandelige Udvikling.

Hensigten med min første Artikel var udelukkende denne: at vise de Danske, at i denne Kamp for Danskhedens Bevarelse kan der ingen Hjælp ventes fra de dansk-amerikanske Institutioners Side, tværtimod gør disses Tarvelighed og aandelige Fattigdom det endnu vanskeligere for os at bevare vore Børn for den danske Nation.

Men mere end nogen anden bærer den danske Nation selv Skylden for dette Tab paa Grund af den totale Ligegyldighed over for dette Spørgsmaal, som har hersket indtil de sidste Aar. Og om end den lille Interesse, som for nylig er vaagnet i Danmark, vel endnu ikke har udviklet sig til en bevidst Ansvarsfølelse, forekommer det mig dog at være Tidspunktet nu at tage denne nationale Sag frem til saglig Behandling. Jo hurtigere det bliver forstaaet, at hele dette Arbejde maa organiseres og udføres hjemmefra baade paa Grund af de omtalte Forhold herovre, og endnu mere paa Grund af, at det er Danmarks Interesse, der staar paa Spil, des hurtigere vil der **enten** blive taget systematisk fat paa Arbejdet, **eller** det hele saakaldte Brobyggeri vil blive opgivet som løs Tale og Tidsspild.

Forbedringen af vort Konsulatsvæsen

i de sidste Aar har været en Bevægelse i den rette Retning og har givet vort Folk

mere Tillid til og større Respekt for Moderlandet, og hvis det var muligt, at vore Konsuler var talrige nok og dygtige nok til ligesom at vedligeholde en Forbindelse med enhver indvandret Dansker og faa ham til at føle, at det danske Konsulat altid var rede til at staa ham bi med Raad og Daad, særlig i de første Aar af Emigranternes Liv, medens samtidig de lokale Konsuler ved deres sociale Optræden kunde hæve Danmarks Stilling herovre, da vilde Fristelsen efter at blive Amerikaner af politiske og økonomiske Grunde bliver mindre tillokkende, og vor nationale Mangel paa Selvtillid og aandelig Rygrad vilde blive mindre udsat, hvis den danske Nation søgte at gøre sig selv mere gældende gennem værdige Udstillinger her i Amerika baade paa Industriens og Kunstens Omraade, og gennem den rette Avertering af Danmarks Produkter, nationale Ejendommeligheder og uomtvistelige Naturskønheder. Med andre Ord, hvis Danmark var i Stand til at paatvinge Amerika den Kendsgerning, at det er et Land med en rig Udvikling og en

Fremtid som Kultur- og Turistland,

da vilde mangen en ydmyg Rygrad rette sig igen, og større Selvtillid vilde fylde de danske Amerikaneres Bryst.

Men det allervigtigste Spørgsmaal staar tilbage: Hvorledes kan vi opdrage vore Børn herovre, saa at de, hvis vi eventuelt vendte hjem, kunde tage deres Plads med deres jævnaldrende i Danmark? Under de nuværende Forhold er det absolut umuligt.

De danske Skoler, Kirker, Foreninger, osv. herovre vil ikke en Gang i de vildeste, Enthusiatsers dristigste Drømme kunne gøre en Brøkdel af dette Arbejde.

Hjemmene kan gøre en Del, men Mandens Arbejde for en Eksistens og Nødvendigheden af, at Mødrene gør Husarbejdet uden Hjælp, da saadan omtrent er umulig at faa selv til højeste Priser, giver kun ringe Tid for dette vigtige Arbejde, hvorpaa Børnenes Fremtid beror. **Og vi maa være i Stand til at give Børnene mindst en lige saa god Uddannelse paa Dansk, som den, der bydes dem fra den amerikanske Skoles Side.**

Her er et Arbejde, ikke direkte for den danske Regering, men for en dansk Organisation med hele det danske Folk i Ryggen; det er selvfølgelig umuligt at lægge en Plan for et saa stort Arbejde, men der burde være i det mindste een dansk Skole i Amerika, hvortil vi for en rimelig Betaling kunde sende vore Børn og være vis paa, at de fik den bedste Undervisning og Paavirkning, som dansk Kultur er i Stand til at give. De bedste Lærere burde sendes der paa Mission, og fra denne eller disse Skoler burde der spændes et aandeligt Net over hele den dansk-amerikanske Verden gennem Foredrag, Rejse-Bibliotheker, kunstneriske og litterære Bidrag baade mundligt og skriftligt. Og hvis disse Skoler blev anlagt i Nærheden af store amerikanske Universiteter, da vilde de danske Lærere ogsaa høste Udbytte af deres Ophold i Amerika og vilde bringe hjem en bedre Forstaaelse af Forholdene herovre og være i Stand til at pege fremad mod ny Maal og Veje for Bevarelsen af de udvandrede Landsmænd for den danske Nation.

Vore bedste Foredragsholdere baade paa litterære og almennyttige Omraader burde gæste de store danske Kolonier, og gennem den eller de omtalte Skoler vilde der snart blive en levende Kreds af naturlige Mødesteder for de Mænd og Kvinder, der ønsker at vedblive med at være Danske. Vor Scenes Kunst, vore Musikeres Tonevælde og vore Maleres og Billedhugeres Værker burde være lige saa kendte herovre som hjemme; da vilde enhver Dansk-Amerikaner føle, at han stod aandeligt højere eller lige saa højt, fordi han vedblev med at være Dansk, og han var da berettiget til at opdrage sine Børn til danske Borgere i et fremmed Land.

Detter er kun Antydninger og Fremtidsdrømme; men bagved det hele ligger den Kendsgerning, at **som det er nu, vil ikke alene det store Flertal af den første Generation af udvandrede Danske, men hele den anden være tabt for Danmark,** og hvis dette skal stoppes, da maa Initiativet, Organisationen og Støtten for samme komme hjemmefra; dette er ikke alene den eneste Vej, men ogsaa den naturligste og retfærdigste.

Et Arbejde som det, jeg her løseligt har antydet, vilde netop appellere til de mange Hjem herovre, og gennem disses Sammenslutning om Skoler og Kulturmøder kunde der eventuelt skabes en Organisation i den dansk-amerikanske Verden af en saadan Art, at den kunde blive en bærende Kraft i Fremtidens Brobygning mellem Danmark og dets udvandrede Sønner og Døtre. Det beror paa det danske Folk, om dette Fremtidsbillede, jeg har søgt at skitsere, skal blive en tom Drøm eller Virkelighed.

Marts 1911.

Telefon Main 469 Bopæl Tel. Black 2137

MISS KATE PARSONS

Blomsterhandel

Udkast og Decorationer en Specialitet

1913-1915 Fresno St. Fresno, Cal.

Tel. Main 503.

Archibald Implement Co.

VELIE BUGGIES
SCHUTTLER WAGONS
JOHN DEERE PLOWS and
AGRICULTURAL IMPLEMENTS

FRESNO, - - - - - - CALIFORNIA

I. M. Crawford Co.

OPTIKERE

Briller tilpasses efter moderne Metoder.

1123 J STREET FRESNO, CAL.

FRANKLIN PRINTING HOUSE

H. W. CLINCH

ALLE SLAGS TRYKSAGER UDFØRES TIL RIMELIGE PRISER

Danske Tryksager en Specialitet

1141 J STREET FRESNO, CAL.

Rudolph Thrane

Fabrikant af

EL FRESNO HAVANA CIGAR

og

NICKEL-IN 5 Cent-Cigar

1931 KERN STREET FRESNO, CAL.

A. P. PETERSEN

Forhandler af

UNITED
WORKINGMEN'S
FODTØJ

1931 KERN STREET

Fulton and Grand Central Hotel

Priser: 50 cts. og højere.

F. G. BERRY, Ejer.

I Hjertet af Forretnings-Kvarteret. Store, komfortable Værelser.

J og Mariposa Sts. FRESNO, CAL.

Tel. Main 1121

LARSEN & KROG

Beslagsmed-Arbejde af alle Slags udføres

Forhandlere af

LANDBRUGSREDSKABER

Automobil-Reparationer udføres

1448 FRESNO ST. FRESNO, CAL.

CHRIS PETERSEN

DANSK URTEKRÆMMER

Hjørnet af Twenty-fourth og York Sts.

San Francisco, Cal.

DANSKE ÆBLESAVEPANDER

C. J. Petersen

Dansk Skrædder

FØRSTE-KLASSES
ARBEJDE
GARANTERES

PACIFIC BUILDING

Market og Fjerde
Rooms 341-345, 3. Etage
San Francisco

Grundlovs-Fest

OG PICNIC

Gives af

Dansk Brodersamfunds Loge Nr. 49

af San Francisco

i Monticello Grove (El Campo)

Söndag den 4de Juni 1911

Festprogram

Festtalen for Grundloven = Dr. C. P. Kjaerbye
Tale for D. B. S., Overtillidsmand A. Th. Jorgensen
Tale for Kalifornien = Konsul J. E. Boggild
Sangnumre = = = = "Lyren'

Tovtrækning (Tug of War Contest) mellem D. B. S. Logerne i San Francisco og Oakland for en Sølvpokal skænket af Halvor Jacobsen.

Tur- og Retur-Billet, indbefattende Adgang til Parken — Voksne 75c; Børn 25c. Baad afgaar fra Clay Street Landing Kl. 9 og 11 Fmd. og Kl. 2 Eftm.

Dansk Brodersamfunds Meddelelser

Redigeret af **F. HUROP, Enumclaw, Wash.,**

hvem alle Meddelelser og Bidrag bedes tilsendt. Vi anmoder ærede Bidragydere om at skrive **kort, klart og tydeligt** om det, de behandler, og forbeholder os Retten til at stryge det, som ikke vedrører selve Sagen.

D. B. S. INDDELING I DISTRIKTER.

Af C. NIELSEN, Fælleskomiteens Sekretær, Bridgeport, Conn.

Der er to Betragtninger, som særlig maa lægges til Grundlag for Samfundets Inddeling i Distrikter og derpaa følgende Afholdelse af Distrikts-Konventioner, som jeg i det paafølgende skal tillade mig at give et Eksempel paa, og som taler til Fordel for Fælleskomiteens Forslag, der vil fremkomme til Referendum Afstemning i de lokale Loger i Aaret 1912.

Det første Punkt er en mere økonomisk Forvaltning af Samfundets Finanser, end hvad det under det nuværende System koster at afholde en Konvention. Det er disse utilladelige store Beløb for den Smule Værdi, vi modtager for Pengene paa en Konvention nu, som vi i Fremtiden agter at spare Samfundet for og samtidig give mere værdifuld Lovgivning for mindre Udgifter ved Distrikts-Konventioner.

Som Grundlag for Besparelsen ved Distrikts-Konventioner vil jeg fremsætte et Eksempel imellem 40 Loger i Østen og 28 Loger i de vestligste Stater til den næste Konvention i St. Paul 1915, beregnet efter en Tredjedel Nedsættelse paa Returbilletter.

Staterne Connecticut, Maine, Massachusetts, New York, New Jersey, Pennsylvania og Rhode Islands Medlemsantal er tilsammen 2831.

Disse 40 Delegaters Rejseudgifter fra New York til St. Paul a $46.65	$1866.00
40 Delegaters Dagløn for 15 Dage a $30.00	1200.00
	$3066.00

Efter Inddeling i Distrikter:

40 Delegaters Rejseudgifter til en Distriktskonv. a $8.00	$320.00
40 Delegaters Dagløn a 4 Dage a $8.00	320.00
1 Sekretær under Dist. Konv.	8.00
1 Sekretær mellem Dist. Konv. Afholdelse	50.00
6 Distrikts-Delegater til Hovedkonv. i St. Paul, efter en Delegat for hver 500 Medlemmer, a $46.65.	279.90
6 Delegaters Dagløn for 15 Dage a $30.00	180.00
	1157.90
Besparelsen	$1908.10

California, Idaho, Oregon og Washington, ialt 28 Loger med et Medlemsantal af 2748.

28 Delegaters Rejseudgifter fra San Francisco til St. Paul og Retur a $78.00	$2184.00
28 Delegaters Dagløn for 18 Dage a $36.00	1008.00
	$3192.00

Efter Inddeling i Distrikter:

28 Delegater, Gennemsnits-Rejseudgifter a $10.00	280.00
28 Delegaters Dagløn a $8.	244.00
1 Sekretær under Konventionen	8.00
1 Sekretær imellem Distrikts-konv. Afholdelse.	50.00
6 Distrikts Delegater a $78.	468.00
6 Distrikts Delegaters Dagløn, 18 Dage a $36.00	216.00
	1266.00
Besparelsen	1926.00

De to forangaaende Eksempler paa Distrikts-Konventioners Afholdelse fremviser altsaa en Besparelse af $3834.10, og inddelte man samme i 4 Distrikter og afholdt 4 Distrikts-Konventioner, vilde vi derved spare et endnu større Beløb, ved at de lokale Logers Repræsentanters Rejseudgifter til Distrikts-Konv. vilde blive betydelig mindre. Begrundet derpaa er jeg i Favør af 11 Distrikter, som altsaa vil repræsentere 11 forskellige Udkast af Lovforslag til Hovedkonventionen.

Ved Samfundets Inddeling i Distrikter før Hovedkonventionen i St. Paul 1915 kan man temmelig sikkert forudsige en Besparelse af

Samfundets Midler paa circa $8000.00.

Det andet Punkt ved Afholdelse af Dist. Konv. vil absolut blive et forbedret Lovgivningsarbejde for Brodersamfundets Fremgang. Det maa være en Kendsgerning, at Forslag til Forandringer af Lovene først fremkomne i de lokale Loger gennem en Komite paa 5 Medlemmer og vedtaget af Logen vil saa disse Forslag blive sendt til Distrikts-Konv. for anden Behandling i dertil nedsatte Komiteer, efter hvilken de forskellige Forslag behandles af Distrikts-Konventionen. Forslag, som vedtages, renskrives af Dist. Konv.-Sekretæren og indsendes til Over-Sekretæren, der skal lade samtlige Dist. Konv. Forslag trykke og tilsende de paa Dist. Konv. valgte Delegater til Hovedkonventionen, saaledes at disse kan blive grundig bekendt med alle Forslag, førend de kommer til 3dje Behandling i Komiteerne paa Hovedkonventionen.

Hovedkonventionen vil saa endelig vedtage af de foreliggende Lovforslag, hvad den anser for gavnligt for Samfundets Udvikling og solide Fremgang.

Enhver Broder og i Særdeleshed enhver Delegat vil sikkert med mig indrømme, at han under de nuværende Konventionsforhold **ikke** kan faa Ordet og indfri de Løfter, han gav sin Loge. Han vender derfor tilbage til sin Loge som en skuffet Mand. Hans Forudsætninger er bristede. Hans Loge vil maaske saa bebrejde ham, at den ikke ser noget i Konventions-Forhandlingerne fra ham. Ja, Brødre, hvor ligger Fejlen? Svaret har vi Delegater færdigt, nemlig, et alt for stort Antal Delegater, der til syvende og sidst, naar et Forslag bliver færdigt til Afstemning, **ikke har fuld Klarhed over dets fremtidige Virkning** for vort Samfund. Derfor, Brødre, **ned med de store Konventioner,** og giv os større Værdi for mindre Penge.

Distrikts-Konventioners Afholdelse paa forskellige Pladser i Landet vil være den største Anbefaling for vort Samfund.

Brodersamfunds-Afdelingen fortsættes paa Side 27 i nærværende Nmmer.

THE FARMERS NATIONAL BANK

OF FRESNO

Kapital og Overskud, $500,000.00

UNITED STATES DEPOSITARY

Denne Bank tilbyder sin Tjeneste til Deponenter, store og smaa, til Farmeren saavel som Forretningsmanden, der ønsker at benytte sig af en Bank af ubestridt Soliditet i gode som i daarlige Tider.

BIENS "GRAFT."

Vi skal endnu i dette Nummer anføre et Eksempel paa den glubske Maade, hvorpaa 'Bien' har misbrugt sit Monopol paa Foreningen Danias Tryksager. Til normale Priser vilde disse andrage en betydelig Aarsindtægt, men man faar efter Afsløringerne ved Dania-Konventionen et Begreb om, hvilket Klondyke Hartwick har forstaaet at lave sig af sit Monopol.

Den efterfølgende Opsats blev udgivet i Pjesformat (hvilket i og for sig er "graft," da Meddelelsen i Følge sin Natur burde have været trykt som Cirkulære.) Den blev trykt i 2000 Eksemplarer paa en ringere Kvalitet Papir end det, hvorpaa Uglen er trykt.

Trykt som Cirkulære vilde ti Dollars have

været en udmærket Betaling; i Pjesform vilde en Pris af femten Dollars have været en ren Beneficeforestilling for enhver Bogtrykker, der betaler Løn efter Fagforenings-Priskurant.

Men Hartwick forlangte og fik FYRRE-TYVE DOLLARS ($40.00) for dette Stykke Arbejde!!!

Vi gengiver Opsatsen i sin Helhed. Enhver, der ved Besked med Tryksager og deres Pris, vil hesvime:

OPLYSNINGER VEDRØRENDE DEN DANSKE FORENING DANIA AF CALIFORNIA

Den danske Forening Dania af California blev stiftet den 11te December 1879 i Oakland California.

Oprindelig blev den startet som en selskabelig Forening, men efter de første Par Møder blev man klar over at kun Selskabelighed var for løst et Grundlag at hygge videre paa; en Syge- og Begravelseskasse blev da oprettet, og som saadan har Foreningen vokset sig stor og stærk i de forløbne Aar og vunden Popularitet blandt Landsmænd i California og Nevada.

Foreningen Dania er Pionær paa Sammenslutningens Omraade blandt Danskerne i Amerika, idet den er den ældste sammensluttede danske Forening der findes i de Forenede Stater.

Dens Medlemsantal er ca. 2100, fordelt paa 20 Afdelinger eller Loger; dens samlede Formue andrager ca. $90,000.

Foreningen ledes af en Over-Afdeling, der er sammensat af Delegater fra de forskellige Afdelinger, og som samles i aarlig Konvention i April Maaned.

Paa denne vælges en Overbestyrelse, der forestaar Ledelsen af Foreningens Affærer mellem Konventionerne.

De aarlige Konventioner har for de sidste 20 Aar mere og mere antaget Karakter af aarlige Folkefester, og har mere end noget andet, bidraget til at gøre det danske Navn bekendt og skattet blandt vore Medborgere, og styrket Nationalfølelsen blandt vore Landsmænd.

Som før bemærket, er Foreningen en Syge og Begravelseskasse. Enhver Afdeling fastsætter selv Størrelsen af Sygehjælpen, som udbetales til Medlemmerne i Tilfælde af Sygdom, sædvanligvis er denne fra $8.00 til $10.00 om Ugen.

Begravelseshjælpens Størrelse er $175.00, som udhetales ved et godstaaende Medlems Dødsfald, og $50.00, naar et Medlems Hustru afgaar ved Døden. Begravelseshjælpen udredes af Over-Afdelingen.

For Opretholdelse af Sygekassen, afkræver en Afdeling sine Medlemmer et maanedligt Kontingent, der i de fleste Afdelinger er fastsat til en Dollar; for at opretholde Begravelseskassen, opkræver Overbestyrelsen ca. tre Assessments om Aaret a 50 Cents pr. Medlem.

Indskudspengene for et nyt Medlem varierer fra $2.50 til $5.00, alt efter som en Afdeling finder det formaalstjenligt.

Enhver Mand, dansk af Fødsel, eller af dansk Herkomst, ved god Sundhed og mellem 16 og 50 Aar, kan blive optaget som aktivt Medlem. Som passive Medlemmer kan optages Mænd over 50 Aar, eller yngre Mænd, som ikke kan give en gunstig Lægeattest, for saadanne er Indskuddet sædvanligvis $1.00, og Kontingentet 25 Cents om Maaneden.

En Afdeling kan ikke oprettes med mindre end 20 aktive Medlemmer.

Naar en Afdeling er oprettet, vil Overbestyrelsen udstede et "Charter," hvilket er gratis. En ny Afdeling maa antage et Navn og Overbestyrelsen vil give den et Løbenummer.

Foreningens Virkefelt er i dens Grundlov fastsat til at være overalt i de Forenede Stater vest for Klippebjærgene, men i de mere end 30 Aar, som den har bestaaet, har den næsten kun udelukkende virket indenfor Californias Grænser. Naar undtages de to Afdelinger, som findes i Nabostaten Nevada, har der aldrig været gjort endog blot et Forsøg paa at oprette Afdelinger andetsteds.

I de senere Aar har der dog hævet sig Røster for, at der burde gøres Forsøg paa at plante Foreningen i Oregon og Washington, hvor der særlig i sidstnævnte Stat findes saa mange Danske.

Foreningen Dania henvender sig nu til Landsmænd i disse to Stater, med Opfordring til at slutte sig til Foreningen ved at oprette Afdelinger, hvor et tilstrækkeligt Antal Danske maatte findes. I mener, at vi har bevist vor Levedygtighed, idet Foreningen Dania, som før bemærket, er den ældste danske Forening i Amerika, og i dens Virken i mere end 30 Aar, kan der ikke en eneste Gang peges hen paa Tilbagegang.

Foreningens officielle Navn er: "Den Danske Forening Dania af California," et Navn, som den har baaret omtrent fra dens Begyndelse, og California har jo været dens Virkefelt i de forløbne Aar; der er imidlertid ingen Tvivl om, at hvis Foreningen skulde sprede sig til sine nordlige Søsterstater, at Navnet da vil blive forandret til at omfatte hele Pacific-Kysten.

Hvis der i Oregon eller Washington skulde findes Landsmænd, hvem dette Opraah skulde komme i Hænde, og som føler Interesse for denne Sag, bedes de henvende sig til Undertegnede, der til enhver Tid med Glæde vil give alle mulige Oplysninger vedrørende Foreningen, og hos hvem Love og Lister for Underskrifter kan erholdes.

CARL PLOW, Oversekretær.
Petaluma, Cal.

Min Farm i Enumclaw, Wash.,

er med Besætning til Salgs paa meget lempelige Betalingsvilkaar. **Enumclaw** er et stort dansk Settlement (paa Vestsiden af **Cascade Mountains**) med Andelsmejeri, Brugsforening, Andels-Frugt-Cannery, etc. Egnen egner sig særligt godt for Mejeri-Farming og Hønseavl. Mejeriet havde sidste Aar en Omsætning af 108,000 Dollars, Forbrugsforeningen 177,000 Dollars. Savmøller og Kulminer i Omegnen.

Køberen maa kunne udbetale **1500 Dollars kontant.** Resten paa 10 Aar, om ønskes.

For nærmere Oplysninger skriv til

F. HUROP,
Enumclaw, Wash.

I.

SILKE.

Skønne Kvinde! ædelbaarne
Barn af Kongens Elskerinde, —
du er jo vor Tids udkaarne
for, hvad Vid og Dyd har inde.

Værdig du forstaar at være,
Dyden selv for alles Blikke —
at du mangler Jomfruære
siger Silkedragten ikke.

Silkedrømmens Farvetoner
skriger ud en kunstig Ynde,
dyre Stene, købte Kroner
skal en Fornemhed forkynde.

Frygt kun ikke, Blodets Datter,
skjult bli'r din og Fyrstens Bolen,
— Kors og Titler højt erstatter,
hvad der tabtes under Kjolen.

II.

VADMEL.

Herregud! du stakkels Pige,
har du under Bøgens Skygge
ladet Kæresten dig favne,
taget Forskud paa din Lykke.

Derfor maa du ikke græde, —
er du bange for dit Rygte,
skal du bare knejse, smile,
og du intet har at frygte.

Se paa hende ved din Side,
silkeklædt og rank som Sivet,
hun har tidlig solgt sin Ære,
du har din i Lykke givet.

Rejs dit Hoved, tør dit Øje,
vær kun munter, smil som Solen;
— du er bedre end de andre,
thi du dømmes efter Kjolen.

J. V. GJERDING.

KOMMUNE-SOCIALISME.

Læsere af konservative dansk-amerikanske Blade vil ofte have bemærket ovennævnte Ord som Indledning til et langt, dybt og forarget Suk over, hvad et dansk Bytsyre kan finde paa.

En Tid lang var det Esbjerg, der maatte holde for, fordi Byraadsflertallet der søgte at værne Byens Finanser mod "grafters," det vil sige mod Folk, som vilde gøre sig en urimelig Fordel ved Leverance og Licitationer.

Nu er det Aarhus, det er galt med. Byraadet har vedtaget en ny Lønskala for Kommunens Arbejdere og Bestillingsmænd, hvorved Arbejdstiden vil blive afkortet til 8 Timer, og samtidig Lønnen forøget, saa den svarer nogenlunde til de Lønninger, der betales i private Bedrifter for samme Arbejde.

Dette ny Udslag af Kommunens Socialisme mødtes selvfølgelig ogsaa med den sædvanlige Protest og ligesaa selvfølgelige Spaadom om Kommunens gnansielle Ruin, hvis Lønreformen føres ud i Livet.

Hvad er det da, der har gjort disse konservative Mennesker saa bekymrede for Byen Aarhus' Fremtid? Intet andet, end at Gennemsnitslønnen sættes til 1320 Kroner aarlig for 300 Arbejdsdage eller 4 Kr. 20 Øre pr. Dag. Naar man betænker, at det er ligesaa dyrt at leve i Aarhus som i en amerikansk By af samme Størrelse, saa er det uforstaaeligt, at der virkelig findes toneangivende Mænd i en By, som vil lægge Navn til et Angreb paa en Løn, der svarer omtrent til 1¼ Dollars her. Vel er Amerikanerne konservative, men der findes blandt dem dog næppe nogen, som vil blive eksalteret over den Flothed, man beskylder Aarhus Byraad for at have lagt for Dagen i denne Sag.

DEL REY.

C. CHRISTENSEN, BARBERFORRETNING.
Specialitet: Haarklipning. 1ste Klasses Barbering anbefales. Del Rey, Cal.
FRESNO, CAL.

UGLEN

(The Owl)

Published by
MICHAEL SALOMON

Main Office
1141 J Street, Fresno, Cal.

Editors:
F. HUROP.
MICHAEL SALOMON.

Issued the 20th of each month. 50c per year
Outside of United States $0.75 per year.

FRESNO, 20. MAJ 1911.

Naar De flytter, da glem ikke at lade os vide Deres ny Adresse.

Hr. Chr. F. Matzen, 241 Columbia St., Brooklyn, N. Y., er Uglens befuldmægtigede Repræsentant i New York og omgivende Stater.

Hr. C. Scheef, 3544 Wabash Ave., er Uglens befuldmægtigede Repræsentant i Chicago.

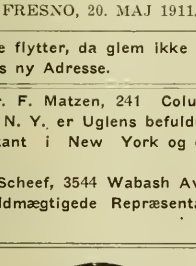

Efter en længere "Indgetogenhed" rykker Dr. Kjærbye i dette Nummer af Uglen ud med flyvende Faner og klingende Spil. Vi hilser Stridsmanden velkommen tilbage i Rækkerne, og skønt vi ikke paa alle Punkter er enig med Doktoren i hans Bedømmelse af "Dansk-Amerikanismen," saa indeholder dog hans to i dette Nummer optagne Artikler om dette Æmne saa mange skarpe Sandheder og sunde Tanker, at vi kun tør udtale vort Haab om, at de maa virke i Retning af at vække og indgyde Lyst og Mod til at fremme alt godt Dansk i Amerika. Vi tilbyder med Glæde Spalterum i Bladet for Diskussion.

HILSEN
TIL DE DANSKE STUDENTERSANGERE

Fra C. P. Kjærbye.

Kun i Sangene klinger vort danske Sprog rent og klart herovre i Amerika, og gennem de danske Toner og Sange bringes der en Hilsen og bæres der et Bud fra de udvandredes Sønner og Døtre til Moderlandet hinsides Havet.

Nu kommer Sangen tilbage fra Danmark baaret af Ungdommens Repræsentanter, de danske Studenter. De bringer os en Hilsen fra vort Moderland; de er et levende Bevis paa, at Danmark ikke er et gammelt Land, men har en Udvikling, en Kultur og et Fremtidshaab, som kun findes hos et Folk, der er ungt i Sind, fuld af Frejdighed og Lyst til at vinde frem.

Og vi byder dem et hjerteligt "Velkommen," fordi vi føler, at de er i Slægt med og bærer Vidnesbyrd om, at alle vore Ungdomsdrømme, som nu kun lever for os i Mindernes Verden, er mere end et Minde, mere end en Drøm, er en levende Kraft i vort Moderlands aandelige Liv.

Og til mine gamle Kammerater, Studenterne, vil jeg kun sige, at hvis I vidste, hvad det betyder at længes efter sit eget Land og Folk, hvis I vidste, hvor vi har plejet og hygget om vore Ungdomsdrømme og har levet dem om igen i danske Sange, da vilde I synge med dobbelt Styrke, og een og hver vilde søge at bringe det bedste Bud til os herovre; Eders Sang skal straale som Vaarsol over Bølge og Skov, sveje som Korn i Foraarsbrise, svulme i Kraft og Inderlighed som den staalende Sommersol over Danmarks Land, og dirre i Vemod og Drøm som den lyse Skærsommernat.

Smil ikke over vor Sentimentalitet; vær derimod stolt af hver en Taare, I kalder frem i vore Øjne; thi hver saadan Taare, hvert et varmt Haandslag er en Skat, som I kan tage med hjem, og som er mere værd end de larmende "Hurraer" og de klingende Dollars.

KAMMERATER! I har en Mission, som jeg ved, I vil fuldbyrde herovre; I skal vække til Liv, hvad for Aar kun har sovet, I skal bringe til Daad, hvad i Drøm kun vi voved, I maa kalde vort Folk gennem Ungdommens Sange, — hver en Dansk, der har driftet, maa atter I fange.

Fra de Danske i det fjærne Vesten, hvor Solen gaar ned, sender vi Jer en Hilsen og

et Ønske om, at selv om vi ikke faar Eder herud, at det maa lykkes, hvor I kommer, at skabe en Begejstringens Bølge, der vil naa videre end I, og hvis Efterdønninger vil sætte sit Spor fra Atlanten til Stillehavet.

Det at være Student er selvfølgelig ikke nødvendigt for at være et dygtigt og dannet Menneske, men enhver Student føler sikkert, at uden den Berøring med Aandslivet, som hans Studier har bragt ham, vilde han personlig ikke være, hvad han er i Dag; og gennem denne Uddannelse burde I bedre være i Stand til at føle Betydningen af Eders Mission som den danske Ungdoms Repræsentant imellem Danske i Amerika.

Hvis I kan vække til Live herovre Kærligheden til vort Sprog, da vil den Dag, som jeg har drømt om, komme nærmere, da vort Sprog, vor Litteratur og vor Kunst vil indtage en ligestillet Plads ved alle Læreanstalter i dette vort nye Fædreland, og Eders Besøg vil blive et Led i en straalende Kæde, der vil knytte danske Amerikanere til den Slægt, i hvilken de har Rod, til det Folk og Land, som "i Spøg og Alvorsstund vor Sjæl sin Bølgelinje gav," og til det Sprog,

"som tændte Tankens første Gnist,
der slukkes ej før Hjertets Brist
med Læbens sidste Ord."

VELKOMMEN, danske Studenter! Væk dem op herovre; kald dem ud fra Madstrævets og Vrøvlets Trædemølle og faa dem til at føle om end kun for et kort Minut, at der er mere i denne Verden end Dollars og Cents. Faa dem til at forstaa, at man kan ikke bryde Broen af for alt det, der har været Grundlaget i Ens Slægts og Ens Ungdoms Liv uden at tage Skade paa sin Sjæl.

Kald dem hjem — hjem til det bedste hos dem selv.

Lær dem, at det er taabeligt at glemme det bedste i vort Liv, at give op uden Kamp vort dyreste Eje — vort Sprog, vor Sang, vor Kunst og vor nationale Karakter.

Og tag saa med en Hilsen til Danmark fra de Tusinde Hjem, hvorfra Længslen daglig sender traadløse Hilsener, hvor Moderen nynner Barnet i Søvn ved danske Sange, og Faderen pløjer Marken og fløjter danske Toner.

Danskheden lever, hvor dansk Sang synges.

LOCKOUTEN I DANMARK

er den fjerde i Rækken. Den første var Lockouten i Jærnindustrien i 1885, men den omfattede kun 24 københavnske Maskinfabriker og Jærnstøberier med omkring 900 Mand.

Det var den Gang — som nu — Hensigten at ødelægge Arbejdernes Organisation. Striden endte efter 13 Ugers Forløb med et ret negativt Resultat. Der blev gjort Arbejderne nogle faa Indrømmelser, og Fabrikanterne fik til Dels deres Lagre tømte. Men ellers viste den, at Arbejderorganisationen var en Magt, der burde regnes med i Lønkonflikter.

Den anden Lockout var i 1897 og omfattede ligeledes Jærnindustrien.

Nr. 3 var den store Lockout i 1899, der omfattede saa godt som alle Fag og var den største Kamp mellem Kapital og Arbejde kendt i Skandinavien op til den Tid. Den endte med, at Arbejdsgiverne tabte.

Naturligvis spiller den kontant Kassebeholdning, som Parterne kan disponere over en ret betydelig Rolle, thi selv Arbejdsgiverne kan ikke holde Kampen gaaende, hvis de ikke kan støtte deres Medlemmer pekuniært. For dem er en "Strejkekasse" ligesaa nødvendig som for Arbejderne.

Men Forholdet finansielt set er vidt forskelligt mellem 1885 og 1911.

I 1885 havde Smede- og Maskinarbejdernes Forbund blot en Kassebeholdning af ca. **tre tusinde Kroner,** da Fabrikanterne erklærede Lockout. Kampen blev holdt gaaende paa frivillige Bidrag, der kom ind baade fra Ind- og Udland, men ganske særlig fra de andre Fagforeninger og fra de danske Bønder.

Paa et senere Tidspunkt dannedes de samvirkende Fagforbund, og herigennem har dels Underhandlingerne med Arbejdsgiver-Foreningen fundet Sted, og dels er Krigsforberedelserne gjorte. Man var nemlig paa det rene med, at Kampen vilde komme, kun Tidspunktet var usikkert. Det har jo næsten hvert Aar truet med Lockout, men i sidste Øjeblik bøjedes af, og man opnaaede Overenskomst uden Kamp.

Dette var ikke Tilfældet denne Gang, men det maa haabes, at Fredsslutningen ikke er fjærn.

De samvirkende Fagforbund menes at raade over en Krigskasse paa omtrent **fire Millioner Kroner,** og da de er praktiske Folk og dygtige Administratorer, er der næppe Tvivl om, at de har alt i Orden for

H. GRAFF & CO.

VELASSORTERET URTEKRAMFORRETNING

Te Kaffe Krydderier Porcelæn og Glasvarer Lervarer Isenkram, Etc.

Hj. af J og Tulare Sts. Telefon Exchange 1

selv en langvarig Kamp. Hvor stor Arbejdsgivernes Krigskasse er, vides ikke i Øjeblikket; men ogsaa den tæller vel adskillige Millioner.

Kun Skade, at en saadan Masse Penge skal anvendes til et saa elendigt Formaal som en Lockout. Der er ca. 78,000 Arbejdsgivere i Danmark, men af disse er kun ca 7,500 Medlememr at Arbejdsgiver-Foreningen. Men det er saa til Gengæld ogsaa de største Arbejdsgivere i Landet.,

Lockouten omfatter 40,000 Mand. Men selvfølgelig vil Lockouten medføre en Stilstand i hele Forretuingslivet, uanset om de er direkte interesserede i Striden eller ej. Det vil gaa ud over Handelsstandeu og da særlig over den store Mængde af Smaahandlende, som lever af Arbejdernes Indkøb.

Arbejdet er, som vi alle ved, den værdifrembringende Faktor, og naar dette standses, svinder Købeevnen og med den Omsætningen. Lockoutens lammende Virkning vil ogsaa strække sig til de store en gros Forretninger, selv om disse slipper med at notere en mindre Omsætning og ikke som Detailhandlerne trues af økonomisk Ruin.

Direktør **Hauberg** har altid været en stridbar Natur; hans Fabriker har været lukket ved alle foregaaende Lockouter, første Gang i 1885, da Murene i hans Fabrik paa Tagensvej kuap var bleven tørre efter Bygningen, før ban lockoutede sine Arbejdere. Det kommer nu an paa, hvor stor Pression, der øves paa ham fra andre Sider for at slutte Striden; thi hvis han endnu ligner sine egen stridbare Ungdom, vil han være den sidste til at gøre Arbejderne Indrømmelser.

Vi vil haabe, at der denne Gang lægges saa stærkt et Pres paa hans Krigslyst, at Freden er nær, især da det ser ud til, at den store økonomiske Krise, der i lange Tider har hærget Danmark, nu er sin Afslutning nær.

Louforholdene i Danmark er ikke saa glimrende, at der er nogen fornuftig Grund til at ønske dem reducerede.

Arbejdsloshedeu har været langvarig og pinlig nok for Arbejderklassen, saa hvorfor forlænge Lidelsesperioden med en menings-

WORMSER FURNITURE CO.

1022-1028 J Street, Fresno

Righoldigste Lager Laveste Priser

Tydelige Overslag Alt under Garanti

Fri Fragtforsendelse til alle Steder

LAYTON
MARKET

FRED ANDERSON 1835 MARIPOSA

løs Lockout, især da denne omfatter en hel Del Fag, hvor hverken Arbejdsgivere eller Arbejdere har fremsat noget Krav om Forandring i de bestaaende Forhold.

* * *

Lockouten i Danmark er sluttet med, at de af Statens Forligsmægler, Direktør Kofoed fremsatte Mæglingsforslag er antagne. Arbejdernes Holdning har været særdeles klog i hele denne Affære, og de gaar ogsaa ud af Kampen, dels med forkortet Arbejdstid og dels med forhøjet Lønning — yderligere et Bevis paa, at Sammenhold er det bedste Vaaben i alle økonomiske Kampe.

KENDER DU DANMARK?

føler man sig fristet til at spørge, naar det hænder, at man hører en Bemærkning om Danmark som noget uendelig smaat og gammeldags. Saadanne Bemærkninger behøver selvfølgelig ikke at være en Følge af, at man i Amerika er bleven noget stort, eller fordi man har ombyttet det gamle jyske Befordringsmiddel "Løvskallerne" med det mere moderne Automobil. Den kan simpelt hen være en Følge af, at man tænker sig Danmark saaledes, som det saa ud i den lille Landsby eller Smaakøbstad, hvor man som halvvoksent Menneske levede for et kvart Aarhundrede siden, og før Synet vendtes mod Vest. Det er da forstaaeligt, at man, naar Talen falder paa Hjemlandet, siger:

"Saadan er det i Danmark."

Dette forklarer ogsaa, at de, som efter mange Aars Forløb gæster Danmark, bliver forbavsede over den kolossale Forandring, der er foregaaet.

Vor udmærkede Landsmand, Dr. phil. **Gustav Bang**, har skrevet en Artikel, som klart belyser den Udvikling, der er foregaaet i Moderlandet. Tallene er hentede fra den officielle danske Statistik.

Den mekaniske Drivkraft i Industrien (Vand og Vindkraft ikke medregnet) var 1897: 49,201 Hestes Kraft; i 1906 var den steget til 125,437 Hestes Kraft. For hvert 1000 Indbyggere var der i 1897 21 industrielle Hestekræfter, men i 1906 48.

Dampmaskinernes Gennemsnitskraft var i 1897 13-14 Hestekræfter, men i 1906: 26.

1898-1901 havde gennemsnitlig Indførslen af raa og forarbejdede Metaller pr. Aar en Værdi af 35 Millioner Kroner. Steg 1902-05 til 39 Millioner pr. Aar, og 1906-10 til 53 Millioner Kroner pr. Aar.

En Produktions-Statistik optaget i Aaret 1906 viser, at i 412 Maskinfabriker, Jærnstøberier og deslige fandtes der i alt 5807 Arbejdsmaskiner til Metalarbejde, deraf 2296 Drejebænke, 1696 Boremaskiner, 298 Høvlemaskiner, 287 Lokkemaskiner, 278 Fræsemaskiner osv. I 917 Træskærerier, Trævarefabriker, Stolefabriker og deslige fandtes der i alt 4660 Arbejdsmaskiner, deraf 1194 Baandsave, 954 Rundsave, 809 Høvlemaskiner, 715 Drejebænke, 360 Fræsemaskiner, 307 Bloksave osv.

Men da Forbruget af indførte Metaller er steget med henimod 40 pCt. fra 1906 til 1910, saa følger deraf, at det ovenanførte Antal Maskiner er bleven forøget i omtrent samme Forhold.

I **Landbruget** finder man en lignende Tilvækst. Værdien af Landejendomme, Besætninger og Inventar er for hver Tønde Hartkorn i Tiden mellem 1895 — 99 og 1905—09 vokset for Ejendomme med ¼—1 Td. Htk. fra 2028 til 3318 Kro., for Ejendomme med 1—2 Tdr. Htk. fra 1666 til 2569 Kr., for Ejendomme med 2—4 Tdr. Htk. fra 1401 til 2073 Kr., for Ejendomme med 4—12 Tdr. Htk. fra 1146 til 1662 Kr., og for Ejendomme med over 12 Tdr. Htk. fra 1149 til 1401 Kr. Overfører man disse Tal paa hele det danske Landbrugsareal, betyder det, at Besætningens og Inventariets Kapitalværdi i Løbet af kun en halv Snes Aar er bleven forøget fra godt 475 til godt 700 Mill. Kr., med 225 Mill. eller med næsten Halvdelen af sin tidligere Størrelse.

For Husdyrenes Vedkommende kan man i Enkelthederne følge den fremadskridende Bevægelse fra den ene Kreaturtælling til

den anden. Antallet af Heste steg i Tiden mellem 1898 og 1909 fra 459,000 til 535,000, af Hornkvæg fra 1,745,000 til 2,244,000, af Svin fra 1,168,000 til 1,467,000, af Høns fra 8,767,000 til 11,799,000, og kun Faarenes Antal gik tilbage.

Andre store og stærkt stigende Kapitaler har Landbruget nedlagt i Grundforbedringer. I Aarene 1896—1907 er der blevet drænet 48,551 Tdr. Land, mærglet 100,542 Tdr. Ld.; ved Udtørring er der indvundet godt 2600 Tdr. Ld. nyt Areal, og ved Mosekultur er Landbrugsarealet blevet forøget med omkring 15,600 Tdr. Land. Dertil kommer saa de store Kapitaler, der er benyttede til ved Gødningstilførsel at ophjælpe Jordens Ydeævne; i de 10 Aar 1900—09 er der fra Udlandet indført for 65—66 Mill. Kr. Gødningsstoffer.

I Aaret 1869—80 omfattede den almindelige Brandforsikring for Landbygninger et Beløb af 1157 Mill. Kr., i Aaret 1909—10 af 2458 Mill.

For Byejendomme

gør der sig en lignende Stigning i Bygningernes Kapitalværdi gældende.

Fra 1879—80 til 1909—10 steg Forsikringsbeløbet i Københavns Brandforsikring fra 228 til 395 Mill. Kr. og i Købstædernes almindelige Brandforsikring fra 270 til 790 Mill.; og selv om disse Beløb ingenlunde falder nøje sammen med Bygningernes virkelige Værdi, saa er der dog ingen Tvivl om, at deres Stigning udtrykker en virkelig og vældig Værdistigning.

Der er ogsaa sket en uhyre Forøgelse i

Transportvæsenet.

Først og fremmest i Dampskibsflaaden. Den danske Handelsflaades Dampskibe talte ved Slutningen af Aaret 1879 kun 44,407 Registertons; 1889 var Tallet steget til 94,255, i 1899 til 255,198 og i 1909 til 506,365; det vil sige, at Dampskibenes Drægtighed i de sidste 30 Aar gennemgaaende er blevet omtrent fordoblet hvert tiende Aar.

Ogsaa Jærnbanernes Kapitalværdi er forøget; fra 1899 til 1909 er det danske Jærnbanenets samlede Udstrækning vokset fra 2914 til 3503 Kilometer, med 489 Kilometer ialt.

Samtidig er Antallet af Statsbanernes Lokomotiver blevet forøget fra 432 til 604, af Person- og Godsvogne fra 6921 til 10,496, Skibe og Færger fra 27 til 32.

I September 1910 fandtes der i København 250 Automobildrosker, Aaret i Forvejen kun 138.

Naar man betænker, at Danmarks Størrelse kun er lig en Femtedel af Staten Washington, saa er Tallene ganske imponerende. Den danske **Handelsflaade** overgaas i Størrelse kun af **SYV** af Verdens søfarende Nationer. I Forhold til Landets Størrelse (fraregnet Island, Grønland og Færøerne) er Danmarks Handelsflaade den største. I Forhold til Indbyggerantal har Norge den største Handelsflaade. Danmark kommer ind som Nummer to.

Der er selvfølgelig ogsaa andre Omraader, hvor Danmark indtager en fremragende Plads, specielt paa Oplysningens Omraade, men de ovenanførte Tal viser paa det grundigste, hvor fejlagtig den Opfattelse er, at alt gaar "saa langsomt" derhjemme.

LOS ANGELES.

Tja — hvad skal man skrive om en By, hvori man nu har boet i aarevis, og hvor man efter alle Solemærker at dømme kommer til at rende rundt i, til en Gang enten Skosaalerne eller Pulsslaget siger stop!

Byen er jo smuk nok og altid fuld af Turister og Brystsyge. Turisterne kommer for at more sig; men saa snart de opdager — og det gør de meget hurtigt — at der paa Kafeerne ikke maa skænkes Øl og Vin, uden at man samtidig skal tvinges til at spise, ja, saa bliver de gnavne og stikker af igen, hvilket man i Grunden ikke kan fortænke dem i.

Det er jo ganske behageligt at faa en Bid Brød til sin Snaps, men da — som bekendt — de fleste Mennesker snapser oftere, end de spiser, saa kommer de vise Fædres strenge Bud jo lidt paa tværs. Der paastaas, at slige smaa komiske Forbud skyldes den kirkelige Indflydelse, og det tror vi saa gerne; det har jo altid været de helliges "Snusen ind," naar vi andre ugudelige føler et komisk Ryk i den moralske Klokkestreng.

De Brystsyge kommer herned for at blive raske, men dør som Regel, hvilket naturligvis ikke er Klimaets Skyld, men skyldes vel nærmest en højere Pegefinger, fra hvis Spids Livet og Verden reguleres.

Foreningslivet hernede er ved at udvide sig paa en ret overraskende Maade, i Form af et stort skandinavisk Forbund. Jeg havde den Ære at tale med en af Forbundets Haandlangere, og han ventede sig umaadelig meget af Foretagendet, — naa, han er nu ogsaa Land- og Ejendomskommissionær og gaar altid i en brændende Længsel efter at møde Skandinaver, som endnu ikke har eget Hus og Hjem, men derimod nogle faa Syle i Banken. Saa vidt jeg kunde forstaa, gik han ikke dybere i Foretagendet end just til et Glas Øl og en Smule Forretning; men han var jo ogsaa Svensk og anede ikke, at jeg havde min egen Skæppe Land.

Loge 246 havde forleden Aften en lille Sammenkomst, der til fleres Overraskelse blev en ligefrem enorm Sukces. Det halvt Hundrede Herrer og Damer spiste, drak og dansede i en saa søster- og broderlig Forstaaelse, som vist aldrig er set før.. Der var ingen Sludder, ingen Skyskraber-Kæferter og slet ingen Disput om, hvor vidt Danmark var "no good" eller Amerika "all right."

Der var Masser af Taler og Sange, baade for Logen og for Manden og for Kvinden. Bl. a. havde J. V. Gjerding skrevet en meget morsom Sang. UGLSPIL.

DET DANSKE KONSULAT I SAN FRANCISCO.

Room 815, Mills Bldg., Montgomery Street.

Konsulatet søger Oplysning om:

1. Jens Peter Kristian Jensen, født den 14. April 1872 i Landsgav-mark ved Slagelse; rejste til Amerika for ca. 20 Aar siden; har arbejdet i Kulminer og Bjærgværker; sidste Adresse San Francisco, 26-28 Turk Street, eller Redwood City, Cal.; ugift; ca. 65 Tommer høj; ret kraftig bygget; graasprængt Haar.
2. Erik Christian Eriksen, født den 21. Februar 18.. i Vognserup, Kundby Sogn; midelhøj, godt bygget; fyldig; blaa Øjne; blondt Haar; forlod Danmark i 1890; oprindelig Mejerist; her i Landet Mælkesælger; Landmand, Jærnbanearbejder; har i Aarene omkring 1898-1902 opholdt sig paa Filippinerne; Adresse i 1902: Winchester Hotel, San Francisco.
3. Carl Sofus Frandsen, født i København den 11. Februar 1881; rejste fra Danmark i 1901. Ansat i den amerikanske Marine. I 1902 gjort Tjeneste paa et i San Francisco stationeret Orlogsskib.
4. Johan Frederik Rolund, kaldet John Brown; Tømrermester.
5. Harry Oscar Nelson, tidligere i Dennhoff, .. D.; skal i 1908 have ligget syg paa et Hospital i San Francisco.
6. Hans Christian Luis Jensen, født i Kalundborg; har tidligere opholdt sig paa Hawaii og i San Francisco; senest i Los Angeles.
7. Anton Schou, født i Randers, Danmark; ca. 40 Aar; været i Amerika ca. 26 Aar; opholdt sig i Klondyke i 1897; antages at eje Miner dersteds.
8. Johannes Hansen, Søn af Fotograf H. Hansen i Odense, Danmark; har opholdt sig i Amerika i 16—17 Aar; senest i San Francisco.
9. Jesper Christian Jespersen; Sømand; har været ansat ved forskellige Redningsstationer paa Kalifornien Kyst; senest i April 1908 ved Point Reyes Station.
10. Jens Hansen Jensen, født i Spargsbjærg ved Esbjærg den 8de Marts 1876. Snedker af Profession. Har arbejdet som Snedker i Kalifornien paa forskellige Steder; vides at have opholdt sig i San Francisco fra ca. 1896 til November 1906.
11. Lars Petersen. Født i Valby, Helsinge Sogn, Sjælland, den 12te Maj 1877. Murerarbejdsmand. Kom i 1900 til Kalifornien, hvor han har arbejdet i forskellige Guldminer.

Efter Konsulatets bedste Overbevisning søges Oplysningerne om de ovennævnte kun af Interesse for Vedkommende.

DE DANSKE STUDENTER-SANGERES TRE UGERS SNAR-FÆRD.

16de Maj—Ankommer til New York med "United States." Modtages ved Dokken af Komiteens Bestyrelse, Bestyrelsesmedlemmer af lokale danske Foreninger og skandinaviske Sangforeninger samt af et Kor of Sangere. Ledsages til Hotel pr. Automobil af Modtagelses-Komiteen. Om Aftenen Banket i "Hotel Astor." 250 a 300 Deltagere. Efter Banketten Sang af et Kor dannet af samtlige skandinaviske Sangforeninger.

17de Maj—Om Eftermiddagen Modtagelse i New York Press Club. Derefter Afrejse til Perth Amboy. Koncert samme Aften i "Proctors" Theater. 1265 Siddepladser. Tilbage til New York samme Aften.

18de Maj — Dansk-amerikansk Selskabs østlige Distrikts-Komite giver en Frokost. Om Eftermiddagen arrangeres en Automobiltur i Central Park, Riverside Drive etl., muligvis afsluttende med Besøg paa Columbia College. Kl. 8:30 Koncert i Carnegie Hall. 3000 Siddepladser.

19de Maj—Om Formiddagen gives en Frokost, hvorpaa Komiteen følger Sangerne til Banegaarden.

Ankomst til Washington, D. C., om Formiddagen. Sangernes Vært Gesandt Moltke har arrangeret følgende Program: Efter Ankomsten til Hotel Graften indtages en Lunch. Hvile indtil Kl. 5.55. "Garden Party" i Det Hvide Hus Kl. 6. Kl. 7.30 kører Sangerne i Automobiler til den danske Legation, hvor de vil være Grev Moltkes Gæster til Aftensmad. Kl. 10.50 per Automobiler tilbage til Hotellet.

20de Maj—Kl. 10 Formiddag foretages en 2-Timers Køretur. Kl. 12 Middag Lunch paa Hotellet, og Kl. 1.32 Afrejse fra Union Stationen.

21de Maj—Ankomst til Chicago, Grand Central Station. Formiddag Kl. 9. Modtages i South Chicago af Modtagelses-Komiteen, der tilligemed Repræsentanter for Pressen møder Sangerne pr. speciel Jærnbanevogn, der kobles til Sangernes Tog. Modtagelse paa Banegaarden af hele Komiteen samt af danske Sangforeninger og af en Mængde øvrige Danske. Tale af Komite-Formanden Henry L. Hertz. Sange af danske Sangforeninger, hvorefter Studentersangerne eskorteres til "Auditorium Hotel." Eftermiddag Kl. 3 første Koncert i "Orchestra Hall," ca. 2500 Siddepladser. Efter Programmets 1ste Afdeling vil der blive overrakt Sangerne et amerikansk Flag, skænket af Komiteens Medlemmer. Derpaa vil svenske Sangere overrække en Lavrbærkrans.

Efter Koncerten Modtagelse paa 2. Etage af Auditorium Hotel. Kl. 6.30 Festmaaltid, ca. 500 Deltagere. Afslutning med Bal.

22de Maj—Formiddag Kl. 9 pr. 50 Automobiler, stillet til Raadighed af danske Automobilejere, Køretur gennem Chicagos Parker og Boulevarder med Besøg paa Chicago Universitet og andre Steder. Kl. ca. 1 Frokost i Valhalla Hall, hvor Studentersangerne og Komiteen vil være de danske Sydside-Foreningers Gæster. Køreturen slutter

Kl. 5 Eftermiddag.

Aften Kl. 8 2den Koncert i Orchestra Hall.

23de Maj—Afrejse ved Middagstid til Racine, Wis. Ankomst Kl. 1.01. Modtages af den samlede Komite . Straks foretages en Køretur i 25 Automobiler tilhørende Danske i Racine. Derefter Indkvartering i danske Hjem. Aften Kl. 8.15 Koncert i Racine Theater; 1050 Siddepladser. (Før Koncerten Middag Kl. 5.30 i Dania Hall.

25de Maj—Formiddag Kl. 10 Frokost i Dansk Brodersamfunds ny Bygning. Afrejse Kl. 1.01 til Milwaukee. Ankommer her Kl. 1.55. Hele Arrangementet i Milwaukee ledes af Scandinavian Club. Modtagelse med Automobiler. Køretur rundt i Byen. Aften Kl. 8 Koncert i Pabst Theater. Afrejse Kl. 12.30 til Minneapolis.

25de Maj—Ankomst til Minneapolis Kl. 9:25 Morgen. Modtages af Fælleskomiteen, 30 Repræsentanter for Foreninger og Kirker. I smykkede Automobiler til West Hotel. Frokost i Odin Klub sammen med Komiteen og en Del Indbudne. Derefter en Times Hvil. Automobiltur til Minnesota State University etc. Turen ender i Dania, hvor en "populær dansk Lunch" serveres for ca. 300 Deltagere. Efter Koncerten Banket i Odin Klub — 150 Deltagere.

26de Maj—Bestyrelsen for Komiteen i St. Paul afhenter Sangerne i Automobiler paa deres Hotel i Minneapolis Kl. 10 Fmd. og fører dem til Hotel i St. Paul. Køreturen gaar over Minnebaba Falls til Fort Sneling, hvor der indtages Frokost. Endvidere besøges Como Park, Universitetet og State Capitol, hvor Sangerne vil bilse paa Guvernøren, der selv er Sanger. Turen slutter Kl. 5 i Norden Klub, hvor der arrangeres en Middag. Koncert Kl. 8.15 Aften i "Auditorium." 3900 Siddepladser. Efter Koncerten Banket givet af Norden Klub.

28de Maj—Ankommer til Omaha, Nebr., om Eftermiddagen. Koncert i "Orpheum," 2000 Siddepladser.

29de Maj—Om Middagen Automobil-Udflugt til "Happy Hollow," hvor der arrangeres Fællesspisning. Om Aftenen 2den Koncert i Orpheum.

30te Maj—Koncert i Sioux City, Iowa.

31te Maj—Ankommer til Cedar Falls, Ia. Modtagelse af Komite og mange andre Danske. Indkvartering i private Hjem. Automobiltur til Iowa State Teachers' College og gennem Byen. Kl. 8 Aften Koncert i "Cotten Theater." 900 Siddepladser. Efter Koncerten selskabelig Sammenkomst. Afrejse Kl. 12.25 Midnat.

2 den Juni—Aften Kl. 8 Koncert i Garrick Theater i Detroit, Mich., under lokal Direktion af Mr. Burton Collver. Til denne Koncert ventes stor Tilstrømning fra Skandinaver i og omkring Detroit. Billetter a $1.50, $1, 75 Cts. og 50 Cts. kan købes allerede nu hos Burton Collver, 245 Woodward Ave., Detroit. University Club i Detroit vil invitere Sangerne til en Souper efter Koncerten.

3dje Juni—Besøg ved Niagara Vandfaldet.

5te Juni. Ankomst til New Haven, Conn., ved Middagstid. Eskorteres til Hotel. Forskellige Festligheder. En Komite fra Yale Universitetet vil vise Sangerne omkring i Universitete. Automobiltur rundt i Byen og Omegn. Kl. 8.15 Aften Koncert i Yale Universitetets store Solennitetssal, der rummer 3000.

6te Juni—Afrejse om Formiddagen.

Paa nærværende Tidspunkt er der endnu ikke truffet endelige Arrangements for den 7de Juni, ej heller for de manglende Dage paa ovenstaaende Program.

BEN EPSTEIN

HERRE-EKVIPERINGSHANDLER

Just Stedet for dig!

1910 MARIPOSA STREET

EMIL SCHULTZ

Automobiler

Only Independent Shop in Town.

1232 I STREET FRESNO, CAL.

Anders Madsens Cigar-Forretning

1020 I STREET

Ligeledes Ekspress-Forretning.

Laundry Office .. .. Læseværelse

Rooming House

DANSK FÆSTEKONTOR.

Tel. Main 247.

DR. C. P. KJÆRBYE

Dansk Læge

Kontor:

Forsyth Building FRESNO, CAL.

Tel. Main 1334

DR. RALPH R. ATEN

Dentist

Republican Bldg. FRESNO, CAL.

NETOP HVAD DU MANGLER—
EN AF
IVERSEN & HARVEYS
Nye Foraarsklædninger.
Kom og se dem, kun $15, 12.50, 10 pr. Klaedning.
Cor. J and Tulare Streets, Fresno, Cal.

BREV FRA NEW YORK.

12te Maj.

Kære Ugle!

Havde jeg ikke saa sikkert lovet det, saa havde du intet Brev faaet denne Maaned, da vi alle har saa gyselig travlt i Anledning af den store Begivenhed, der forestaar.

Paa Tirsdag venter vi "United States" hertil med Studentersangerne.

Under deres Ophold her — tre Dage — vil de bo paa Hotel Viktoria som vore, d. v. s. hele Koloniens Gæster.

Banketten til Ære for Sangerne vil dog blive afholdt paa Hotel Astor, og Prisen vil blive $5.00 per Kuvert.

Snobberiet sejrede som saa ofte. For at hjælpe at gøre Arbejdet kalder de Prominente (med stort P) paa Repræsentanter fra alle Foreninger og Selskaber, for saa siden at trumfe igennem, at Banketten holdes paa et Sted, hvor de ved, at den store Befolkning ikke vil komme og heller ikke vil føle sig hjemme, selv om de kom.

Til Koncerterne i Perth Amboy — den 17de — og her den 18de Maj bliver der absolut udsolgt Hus.

Til Slut en lille Historie om von(?) Holm (ham med Nestorianerstenen) og den bekendte Landsmand, Entreprenør M. C. Madsen paa Long Beach.

Sender v. Holm sit Fotografi, med Æressabel — og ledsaget af et Brev adresseret til fhv. Underofficer M. C. Madsen, hvori han skriver, at saafremt M. skulde ønske at gøre hans Bekendtskab, var han villig til at aflægge ham et Besøg.

Madsen svarer:

"Efter at have set Deres Billede, føler jeg ingen Trang til at se Dem selv."

Jeg har Historien fra første Haand og synes, den var for god til at gemme.

Med Hilsen!

MATZEN.

BREVKASSE.

Til M. S.—Nej! Hr. Julius Moldenhawer har ikke tilstillet os noget Svar paa Artiklen om New Yorks Landbrug; i saa Fald vilde det været optaget i Uglen. Han tilbød os et Avertissement paa Staten New Yorks Regning. Men med eller uden Avertissement — vor Mening om Sagen vil være den samme.—Red.

OLDTIDSLEVNINGER.

I Silkeborg Byraadsmøde forelaa en den 27de Januar 1911 dateret kongelig Skrivelse saalydende:

"Vor synderlige Bevaagenhed! Vi giver Dig herved tilkjende, at Vi efter dertom allerunderdanigst gjort Ansøgning samt Din derover afgivne Erklæring allernaadigst ville have bevilget, at Christian Johansen af Vor Kjøbstad Silkeborg udi Vort Land Nørrejylland maa, uanset Bestemmelsen i Næringsloven af 29. December 1857, Paragraf 24, forene Næringsadkomst som Maler med Næringsadkomst som Detaillist i bemeldte vor Kjøbstad.

Denne Bevilling træder ud af Kraft, saafremt den ikke er benyttet inden 3 Maaneder fra Dags Dato at regne, og skal iøvrigt ophøre, saafremt Vor Minister for Handel og Søfart maatte eragte saadant nødvendigt, lige som Bevillingshaveren, for saa vidt Spørgsmaal maatte opstaa om Fortolkningen af Bevillingens Ord og rette Mening, straks være bemeldte Vor Ministers Kjendelse undergiven.

Derefter Du Dig allerunderdanigst har at rette og vedkommende saadant til Efterretning at tilkjendegive.

Befalende Dig Gud."

Den Mand, som har affattet ovennævnte Skrivelse, maa have lært sin Profession i Frederik den Sjettes Dage.

UGLEN *Udvidet til 32 Sider*
Pris nedsat til 50c

SKATTER.

Af F. HUROP.

I.

Der er næppe noget andet Spørgsmaal i Verden, der i den Grad tager Sindene fangne som Skattespørgsmaalet, og da det næsten altid gælder om at faa fat i nye Skatteæmner saa er Listen over de levende og døde Ting, som beskattes, saa langt som et ondt Aar, og dog sidder man stadig paa Lur for at faa Tag i **noget, som endnu ikke er beskattet.**

De eneste, som med noget Held har formaaet at tage Kampen op med "Skatte-Fabrikanterne," er Storkapitalisterne, og Grunden ligger snublende nær, da det nærmest er dem, som har Haanden paa Ventilen, naar Skattepersen skal sættes i Gang.

Den eneste naturlige Skat under de nuværende Samfundsforhold er **Indkomstskat,** fordi Indtægten jo betegner den Part, Vedkommende har faaet af Samfundets Produktion, og det uanset om han eller hun har erhvervet det ved eget personligt Arbejde eller det er tilvejebragt ved Tusinder af andres Arbejde.

Hver Gang, Kassen er tom, hvad enten det nu er en Statskasse eller blot en almindelig Bykasse, saa byder Nødvendigheden at se sig om efter Indtægter.

De fleste Statskasser er næsten altid tomme, heri indbefattet baade de Forenede Staters og Danmarks. Det er begge Steder de uhyre Militær-Udgifter, som sluger Hovedparten af Indholdet, efterhaanden som det kommer ind, og følgelig gøres der stadige Forsøg paa at indføre ny Skatter og forhindre Nedsættelse i allerede bestaaende, alt af Hensyn til at Pengene ikke rækker til at bestride de løbende Udgifter og endnu mindre til at afvikle allerede bestaaende Gæld.

Ejendomsbesiddere er aldrig i Tvivl om Skatternes Eksistens; de vil i alle Tilfælde blive paamindet, hvis Hukommelsen slaar Klik.

De indirekte Skatters, t. Eks. Toldafgifternes, Indflydelse paa det økonomiske Liv er ikke saa almindelig bekendt, fordi Skatten opkræves, før Varen forhandles.

Jeg spurgte en Dag **for mange Aar siden** en københavnsk Restauratør, hvad han mente om de **indirekte Skater,** hvortil han svarede, at om disse havde han ingen Mening, da han ikke befattede sig med Politik.

Paa mit Spørgsmaal om, hvor meget Petroleum han forbrugte i sin Forretning pr. Aften, svarede han: tre a fire Potter. Da jeg oplyste ham om, at han betalte ca. 72 Kroner aarlig i Skat alene af sin Belysning, begyndte han at blive lidt betænkelig ved sit upolitiske Standpunkt. Det var nemlig paa den Tid, da der betaltes 6 Øre pr. Pot Petroleum i Toldafgift. Nu er Afgiften 3 Øre pr. Pot.

Hans Betænkeligheder skærpedes yderligere, da jeg i Tilgift oplyste ham om, at han ogsaa betalte Skat af Kaffe, Te, Chocolade, Krydderier, Ris, Sago, Svesker, Rosiner, Tobak, Gardiner, Dækketøj, Salt, Kul, og en hel Del andre Ting "too numerous to mention."

De indirekte Skatter vilde naturligvis være vel kendte, hvis de blev opkrævede direkte af Forbrugeren ved hans Indkøb. Hvis man t. Eks. posterede en Embedsmand i Gamels Kaffehandel paa Østergade i København, og man efter at have købt et Pund Kaffe af vedkommende Embedsmand blev afkrævet 14 Øre til Statskassen, hvis Inkassator han for Tilfældet var, saa vilde man hurtig faa Øjnene op for Systemets Begærlighed, og værre vilde det blive, hvis den samme Trafik blev benyttet for alle andre skattepligtige Varer.

Men som sagt, man bruger en mere fiffig Metode. Det tillades ikke at indføre og forhandle et Parti Varer, før Afgiften er betalt. Grossereren forhøjer Varens Pris med Afgiften og runder den af opefter om fornødent og lader saa Detaillist og Forbruger gruble over de indirekte Skatter, om de har Lyst. For en Regering spiller det en underordnet Rolle, om Varen, der beskattes, er en Nødvendigheds-Artikel eller ej. Det gælder om at faa Skat paa de Varer, der har det største Forbrug, fordi det giver flest Penge i Statskassen.

Der skete i sin Tid i Danmark en Nedsættelse i Petroleums- og Sukkerskatten, men for at yde Statskassen Kompensation indførtes en Ølskat af 10 Kroner pr. Tønde. Regeringen gjorde for saa vidt et godt Bytte, eftersom den ny Skat gav en forøget Indtægt.

De af Læserne, som har fulgt med de politiske Begivenheder i Danmark, ved, at man er i Færd med at indføre ny Skatter, hvoraf vi skal nævne **en Forlystelsesskat,** der opkræves med 15 pCt. af det indkomne **Bruttobeløb.** Hvis f. Eks. et Teater ved Billetsalg har indkasseret 600 Kroner, gaar deraf 90 Kroner i Statskassen. Har en Forening afholdt et Bal og ved dette faaet ind 400 Kro-

ner, saa bliver i Følge Skatten, Statskassen 60 Kroner rigere.

Vi ved ikke, om Finansminister **Neergaard** er en Ven af Balfaldera; men eet er sikkert, efter Skattens Ikrafttræden vil Neergaard finansielt set være en Beundrer af offentlig Dans, hvad enten den er i Kæden eller i Klodsen, eller den er en mere fin Kasino-Maskerade.

Pengene bliver Nr. 1, Dyden Nr. 2. Men Forlystelsesskatten har dog ogsaa medført lidt Humør, hvad Teaterverdenen angaar. I Fjor indbragtes en Adresse til Rigsdagen med Anmodning om at fremme Danmarks Forsvar, naturligvis set fra et militaristisk Standpunkt. Adressen var særlig lanceret og underskrevet af Theaterdirektører og fremragende Skuespillere, kort sagt en særlig Kunstneradresse. Dette har formodentlig givet Ministeriet **Berntzen** den Tanke, at Skuespillerne var særlig disponible, naar det gjaldt om at bringe pekuniære Ofre forFæstningen. Men ak og ve! da Forslaget om at beskatte Tbeatrene til Fordel for "det svære Skyts" fremkom, blev d'Hrr. Direktører aldeles perplekse, og da de atter kom til Mælet, fulgte der fra dem en skarp offentlig Protest under Henvisning til, at Theatrene arbejdede under saa daarlige økonomiske Kaar, at Forlystelses-Skatten vilde fuldstændig ruinere dem. Det sidste er vistnok rigtigt. I hvert Fald kan de ikke bære Skatten uden at forhøje Billetpriserne ret betydeligt. Forhøjede Billetpriser betyder mindre Besøg, saa ret beset vil Skatten virke hæmmende paa Skuespilkunsten.

Men Direktørernes Mening var selvfølgelig heller ikke, at de personlig vilde betale Gildet. De havde formodentlig tænkt sig en Forøgelse i Skatten paa Kaffe, Te, Skraatobak osv.

Med Hensyn til de militære Udgifter tjener efterfølgende Tal til at illustrere Forholdet mellem før og nu:

Statsregnskabet 1905-06 udviser et Beløb af Kr. 17,607,496.05; Finansloven 1909-10 udviser Kr. 19,822,224.72; medens den nu foreliggende Finanslov (efter Udvalgets Betænkning) udviser Kr. 31,404,002.98. Heri er ikke medregnet Militær-Pensioner, Invalideforsørgelse, Hædersgave til Veteraner, Indkvartering, Udskrivningsvæsen, Dyrtidstillæg og Direktionslønninger. Disse udgør paa den foreliggende Finanslov Kr. 4,116,-115.77, altsaa ialt Kr. 35,520,118.75, eller gennemsnitlig omtrent **75 Kroner aarlig for hver Familie i Danmark.**

Det vil ses, at Forøgelsen ikke kan dækkes af Forlystelses-Skatten, selv om Danskerne ogsaa er et Folkefærd, der holder af at more sig; følgelig har Ministeriet ogsaa tænkt sig andre Skatter, t. Eks. en Skat paa Checks, men den mødes med Protest fra Forretningsverdenen; en Forøgelse af Jernbanetaksterne paatænkes ogsaa, men derimod protesterer hele Befolkningen. Der kunde jo ogsaa paatænkes en Indkomstskat efter stærkt stigende Skala, men saa langt er Ministeriet ikke naaet endnu, og hvis det var, vilde **Rigmændene** protestere, og Protesten vilde sikkert blive den krasseste, der endnu har set Dagens Lys.

Skatter kan ogsaa blive anvendt i Spekulations-Øjemed. Jeg skal anføre et Eksempel. I 1886 eller 87 gik jeg en Dag ud paa Sortedams Dampmølle for at faa nogle Sække Rug malet. Møllens gamle Mester var straks villig til at efterkomme Anmodningen, men betroede mig samtidig, at de havde saa travlt, at de arbejdede baade Nat og Dag. Alt, hvad de kunde producere, blev sendt over til Malmø, fordi den svenske Meltold (to Kroner pr. Sæk) snart vilde træde i Kraft, og det gjaldt derfor om, at Lageret blev saa stort som muligt. Der var al Udsigt til, at de vilde have to Hundrede Tusind Sække paa Lageret derovre den Dag, Meltolden traadte i Kraft, hvilket betød en Fortjeneste af 400,000 Kroner.

McKinley-Loven medførte som bekendt en betydelig Forøgelse af Toldafgifterne her i United States, deriblandt ogsaa paa Uld. Jeg saa den Gang, at der til Boston alene indførtes omtrent 30 Gange saa meget Uld som under ordinære Forhold, i de Maaneder, som gik nærmest forud for Lovens Ikraft træden. Naturligvis var Grunden den, at man vilde profitere af den Stigning i Uldpriserne, som den ny Tarif vilde foraarsage. Spekulanterne bryder sig Pokker om, hvorvidt der tjenes Penge paa Faareflokkene i Vestens Bjærge, eller om Prisen paa Uldtrøjen, der dækker Fattigmands Ryg. Der vejres Profit i Farvandet, og det er det afgørende.,

Der tales ogsaa om Beskyttelse for Amerikas Arbejdere, Amerikas Industri, Amerikas Landbrug osv. Men det er kun formelle Undskyldninger for Profit-Begærligheden. Det er denne, der staar bagved alle Beskyttelses-Manipulationer.

Der er kun faa Mennesker, som elsker Skatter, ligegyldig af hvilken Art. Ni af ti eller muligvis 999 af hvert 1000 har kun me-

get smaa Værdier, naar Skatteligneren (Assessoren) viser sig i Døren. Skattesnyderne (Tax Dodgers) findes i alle Klasser og er vel jævnt fordelt over hele Verden; men medens den lille Snyder sparer et Par Dollars, sparer den store dito nogle Tusind. I det af Victor Berger redigerede Blad Social Democratic Herald gives et lille Eksempel paa, hvad der kan gøres i den Retning. I forkortet Skikkelse lyder Beretningen omtrent saaledes:

"I 1907 havde han (Skattesnyderen) personlig Ejendom til en Værdi af 200,000 Dollars. Han opgav Værdien til 2,100 Dollars.

1908 opgaves samme Ejendom til $4000.

1909 holdt han stadig samme Ejendom, og den vurderedes til $25,000, medens han i 1910 af Ejendom til en Værdi af $250,000 opgav $125,000. Det vil altsaa ses, at han i Løbet af fire Aar har undgaaet at betale Skat af $693,000."

Den Mand, der her var Tale om, er næppe et særlig ondartet Eksempel. Han er en Pode af Systemet. Det er det, der har fostret ham og alle de andre, som, enten de er smaa eller store, indrulleres under Fællesrubrikken "Tax Dodgers." Hver eneste Kandidat, som bejler til Embedet som County Assessor, lover højtidelig at gøre det af med alle "Tax Dodgers," hvis han bliver valgt, og alle "County Assessors" har efterladt sig "dodgers." De kan nemlig ikke udryddes, fordi de passer til Systemet som fem kolde Fingre i en Vante.

Dansk Brodersamfunds Meddelelser

Redigeret af **F. HUROP, Enumclaw, Wash.,**

hvem alle Meddelelser og Bidrag bedes tilsendt. Vi anmoder ærede Bidragydere om at skrive **kort, klart og tydeligt** om det, de behandler, og forbeholder os Retten til at stryge det, som ikke vedrører selve Sagen.

DEN GYLDNE SKAT.

I Uglen for Marts har J. V. G. og i April C. Ludvigsen skrevet hver sin Artikel under ovennævnte Titel. Ænmet er Paragraf 11, 4de Afdeling, og om hvor vidt det er en Fordel for 60-aarige Medlemmer af Dansk Brodersamfund, at de efter det 60de Aar kan hæve 75 pCt. af det i Assessment til D. B. indbetalte Beløb, mod at frafalde Kravet o mAssurancens Udbetaling ved deres Dødsfald.

Baade J. V. G. og C. Ludvigsen bruger som Argument de hidtil indbetalte Antal Assessments pr. Aar, som Grundlag for deres Beregninger og kommer derved til at vise, at der er et skrigende Misforhold mellem vore Indbetalinger og den paa Certifikatet anførte Sum. Følgelig vil de anførte Tal ikke passe paa Fremtiden, selv om de kan bringes i Samklang med Fortiden.

Hvis vi opstiller Regnskabet med hvad det burde være, saa vil d'Hrrs. Standpunkt o m t r e n t falde sammen. J. V. G. mener nemlig, at Udbetalingen burde være 75 pCt. af Assurance-Summen, og Ludvigsen 75 pCt. af Indbetalingen.

Jeg skal søge i Korthed at forklare, hvad Indbetalingen nødvendigvis maa bilve i Fremtiden for at holde Assurancen paa den sikre Side. Nogen bestemt Tidsperiode bvori et Medlem indbetaler Assessments, kan naturilgvis ikke fastslaas. Enkelte kan indbetale nogle faa Assessments, afgaa ved Døden, og der kan altsaa indtræde Tilfælde, hvor der paa ti **Dollars** Indbetaling kan hæves et **Tusind Dollars** i Assurance. Den **gennemsnitlige** Tid, hvori Medlemmer indbetaler Assessments, vil ligge mellem 10 og 15 Aar.

Men hvis vi benytter det af d'Hrr. anførte Eksempel, "at en 30-aarig Mand indbetaler Assessments i 30 Aar," saa ligger det klart for enhver, der vil og kan multiplicere, at han i disse 30 Aar burde have betalt i det mindste 793 Assessments a $1.26 for at dække sin Assurance.

Da vi ikke kan vente, at Medlemmerne i **Gennemsnit** vil indbetale Assessments i 30 Aar, ikke heller **tilnærmelsesvis — femten Aar** vil komme Virkeligheden nærmest — saa følger deraf, at Antallet af Assessments vil stige og stige forholdsvis rask. Man har ved de sidste Konventioner følt sig forskrækket ved Tanken om tolv aarlige Assessments. Denne Forskrækkelse er aldeles ubegrundet. Tolv aarlige Assessments er en **BILLIG** Assurance, og naturligvis vil de komme, især da de hidtidige Indbetalinger ikke har været i noget rimeligt Forhold til Assurancens Størrelse. For mit eget Vedkommende betaler jeg 84 Cents pr. Assessment for $500 Assurance. Med tolv Assessments pr. Aar og 30 Aars Indbetaling (jeg venter nemlig at blive ret gammel, før der vil blive Tale om Assuranlens Udbetaling) vil den indbetalte Sum være 302 Dol-

lars 40 Cents. Der vil altsaa blive 197 Dollars 60 Cents, som skal dækkes ad anden Vej. Denne anden Vej er Garantifondets Renter, og hvad Assurancefondet vinder ved udgaaede Medlemmer, som i Tidens Løb har gjort Indbetalinger, hvorpaa der paa Grund af Udtrædelsen intet Assurancekrav hviler. Men disse to Indtægtsposter vil ikke dække ret meget, i heldigste Tilfælde ca. 10 pCt.

Saa under **ordinære** Forhold vil der ikke være noget Tab ved at udbetale 75 pCt. af Assurancens Størrelse til de Medlemmer, som er 60 Aar gamle eller derover. De vil jo efter vore nuværende Love have betalt Assessments i mindst femten Aar, og da vore Assessments' Størrelse stadig er forøgede, saa følger deraf, at et Medlem, der indtræder i 45 Aars Alderen, maa yde forholdsvis lige saa meget, som den, der indtræder i 30-Aars Alderen, da Assessmentet er henholdsvis $2.20 og $1.26. Det, der foraarsager Meningsforskellen mellem J. V. G. og Ludvigsen er tidligere Tiders Fejltagelser, da man var naiv nok til at tro, at en solid Assurance kunde etableers paa en Basis, hvor Indbetalingerne kun dækkede Halvdelen af den virkelige Udgift. Med andre Ord: man dækkede den **øjeblikkelige Udgift** og overlod Resten til Fremtiden. Det er nu den, der melder sig med Krav om, at rette Fortidens Fejlgreb.

Jeg paahørte en Delegats Beretning fra Konventionen i Fresno, og han trøstede Logen med, at med de nu stipulerede Henlæggelser af 25 pCt. til Garantifondet, vilde vi snart have et Fond paa **en Million Dollars.** Beretningen blev mærkelig nok ikke sat under Debat; i saa Fald vilde det være bleven oplyst for Medlemmerne, at det med den nuværende Forøgelse vilde kræve **femogtyve Aar** for at naa "Millionen", og selv om vi naaede den, saa androg dog Garantifondet kun **50** Dollars pr. Medlem i Forhold til det nuværende Medlemsantal.

Det Medlem, som ikke til Bunds kan forstaa Assurance-Spørgsmaalet, har ikke hjemme paa en Konvention. Han skader ved sin Repræsentation baade sin Loge og Samfundet.

Lad os faa en Konvention med 40 eller 50 af Samfundets klareste Hoveder, og lad os faa noget bedre end det, vi har.

Det er komplet ligegyldigt, om "Chamber of Commerce" i St. Paul stiller Automobiler til Raadighed for 40 Delegater i 1915 eller ej. Det er ligegyldigt, om der gives Banketter eller ikke. Det er ligegyldigt, om man lægger Mærke til de 40 specielle Gæster eller ej, om Byen er pyntet eller ikke.

MEN det er ikke ligegyldigt, om de bedrøvelige Resultater fra Fresno gentages eller ikke; thi derpaa beror Dansk Brodersamfunds Fremtid.

Flertallet af Overbestyrelsen vil fremad, det samme maa Medlemmerne. Derfor søg i **St. Paul** i 1915 at finde **"DEN GYLDNE SKAT!"**

F. HUROP.

Betragtninger af en Delegat over Distrikts-Inddeling af Dansk Brodersamfund.

I "Uglens" April-Hefte benyttede jeg Lejligheden til nogle faa Bemærkninger over to Spørgsmaal vedrørende D. B. S.'s Inddeling i Distrikter. Da jeg imidlertid gaar ud fra det Standpunkt, at "Uglen" ved at aabne sine Spalter for Diskussioner over Dansk Brodersamfunds Interesser, ikke dermed har stillet disse til nogen Enkeltmands Eneraadighed, lod jeg det være ved disse to og skal i nærværende Nummer give mit personlige Skøn over et Par mere.

Som et berettiget Spørgsmaal Nr. 3 følger Enheds-Betydningen for Samfundet af de store National-Konventioner. * Under Debatten om Distrikts-Spørgsmaalet paa Fresno-Konventionen udtaltes af flere Delegater en Frygt for, at Inddeling i Distrikter vilde foraarsage Splittelse af Samfundet. Det er umuligt for erfarne Foreningsfolk at kunne indse det berettigede i denne Paastand, idet under Distrikts-Systemet al Behandling af andre Distrikters Forslag slet ikke kommer frem, ja, man kender end ikke de Forslag, der foreligger for de øvrige Distrikter, følgelig kan der ved en Distrikts-Konvention aldeles ikke blive Tale om at slutte sig til eller tage Afstand fra dette eller hint Distrikts Ønsker eller Forslag, og følgelig kan de raltsaa heller ikke blive Tale om at tidele dette eller hint Distrikt en i nogen Maade stedbroderlig Behandling, der kunde give Stødet til Adskillelse. Først efter at Dist. Konventionerne har taget deres Bestemmelser, bliver disse samlede, trykte og uddelte for at bruges ved den forestaaende Hoved-Konvention, og ved denne er jo alle Samfundets Medlemmer ligelig repræsenterede, og Forhandlingerne der vil da, som nu, blive for hele Samfundet og ikke for noget særskilt Distrikt. Det er mig ikke ubekendt, at f. Eks. New England Distriktet af Ancient Order of United Workmen i sin Tid udskilte sig fra den nationale Organisation, men de, der fulgte med Spørgsmaalet i denne Tildragelse, ved meget godt, at det ikke var noget Foretagende af noget særskilt Distrikt, der foraarsagede dette, men derimod Bestemmelser tagne eller ikke tagne ved den nationale Konvention. Jeg benægter ikke, at Samkvem og Fællesarbejde føder Broderskab, men med Hensyn til Konventionen kan dette i særdeles faa Tilfælde overføres længere end paa den Broder, der har været Delegat, thi i det højeste hører Logen hans Rapport af Konventionen, og dermed er al Tale og Minder om denne for Logens Vedkommende "en Saga blott." Sektionalisme kan i det hele taget næppe trives blandt Danske i Amerika, hvor vi alle er Udlændinge og derfor altsaa alle paa lige Fod; vor Nationalitetsfølelse vil stedse minde os om, at Danskerne i New England intet har forud for Danskerne i Washington og Danskerne i Californien intet forud for Danskerne i North Dakota — Sektionalisme blandt Danske kan ikke leve i beregnende Hjerner.

Som Spørgsmaal Nr. 4 kan maaske stilles det Renome, Samfundet skaber sig ved sin Flothed i at arrangere disse store nationale Sammenkomster. Det er muligt, at en saadan Konvention skaffer Samfundet en Del Avertering, der muligvis bliver af Værdi i Form af ny Tilgang af Medlemmer; men dette indskrænkes fuldstændig til de allernærmeste Omgivelser af Konventionsbyen, medens der i det øvrige Lnad maa benyttes de samme Agitationsmidler som tilforn; den mulige Fordel, som kan ventes at tilflyde Samfundet paa Grund af Konventionen i Retning af ny Medlemmer bliver derfor meget for dyrt betalt. For den indfødte Amerikaners Vedkommende bliver en saadan Flothed og Pengespilde kun betragtet som en latterlig Mangel paa Forretningssans; de store amerikanske Foreninger har for længe siden indset de upraktiske i denne Fremgangsmethode og holder sig udelukkende til Distrikts- eller Grand Lodge-Systemet.

I disse Forbindelser er det maaske heller ikke af Vejen at skænke Delegaten en Tanke. Ganske vist er det jo dejligt for Delegatens Vedkommende saadan at blive sat i Stand til ved Samfundets Hjælp at kunne foretage en lang Rejse, hvor man ser, hører og lærer meget, som man ellers kun drømte om eller slet ikke havde nogen Anelse om; men denne Dejlighed lider et slemt Knæk, naar man er hjemme igen og tæller de tiloversblevne Smaapenge og finder, at et halvt Hundrede Dollars og for de fleste Vedkomende to eller tre Gange saameget er gaaet fløjten, som man dog kunde have anvendt med langt større Fordel, om man var bleven hjemme, og for Samfundets Vedkommende kan det vel med megen Beretigelse siges, at det er et daarligt upraktisk Forretningsprincip at bløde Medlemmerne for at sætte nogle Stykker i Stand til at foretage en **Fornøjelsesrejse** tværs over Amerika. Ved Distrikts-Konventioner vil Delegatens personlige Udgifter være et Minimum, da Tiden bliver kort, og man forudsætter, at Logens Medlemmer, hvor Konventionen holdes, vil sætte en Ære i at sørge for en Del af hans Underhold og derved bøde paa Underskuddet, hvor hans Dagpenge ikke strækker til. Samtidig kan enhver kompetent Broder paatage sig at være Delegat, da Arbejdsforholdene sjælden vil umuliggøre en Fraværelse i 3 eller 4 Dage.

I et senere Nummer af Uglen skal jeg udtale mig lidt nærmere om den egentlige Plan for Inddelingen. midlertid gør jeg den Henstilling til mine Meddelegater ved Konventionen i Fresno, hvad enten de selv indser Ønskeligheden af Distriktets Inddeling eller ikke, at **de giver Uglen og de deri fremkomne Artikler, af hvilke de fleste er gode, den videst mulige Udbredelse blandt Medlemmerne i deres Loger.** Mange vil derved kunne tage et bestemt Standpunkt til Spørgsmaalet om Distrikts-Konventioner og intelligent afgive deres Stemmer, naar Sagen næste Aar kommer til Referendum Afstemning. F. Eks. hvorfor ikke formaa Logerne selv til at sende 50c til Udgiverne af Uglen hver Maaned for til løse Eksemplarer til fri Afbenyttelse af Brødrene i Logen.

Gør Eders Bedste, Brødre Meddelegater! Sagen er af stor Vigtighed, og til næste Aar maa vi sige enten Ja eller Nej.

Med broderlig Hilsen

H. M. MARKER.

Cambridge, Mass.

* * *

I Henhold til Broder Markers Slutningsbemærkninger skal vi tilføje, at vi med største Fornøjelse vil sende et Dusin Eksemplarer for 50 Cents til enhver Loge, som indsender Ordre derom før den 15de i Maaneden. Dette Forbehold tages blot for at kunne bestemme Oplagets Størrelse. Forøvrigt vil der altid i Uglens Broder-Samfunds Afdeling findes Artikler, hvis Æmner kan danne et udmærket Grundlag for en Diskussion i Logen. Det er en Fejl af Logerne, at de saa sjælden diskuterer Samfunds-Spørgsmaal.—Red.

———ooo———

I sidste Numer af "Uglen" gjorde Hr. Hurop os opmærksom paa, at D. B. S.'s Garantifond var $26,267.55 mindre ved sidste Konvention, end det i Følge Loven burde være. Eller med andre Ord: der burde have været opkrævet ca. 8 Assessments i 1910 i Stedet for 6. Hr. Hurop glider over denne Kendsgerning paa en let og spøgende Maade: **men hvis hans Paastand er korrekt,** da er der blevet begaaet en Handling overfor D. B. S., som rette vedkommende burde bøde for; thi hvis Delegaterne havde vidst, at vi med Rette i 1910 burde have haft 8 Assessments, vilde sikkert deres Syn paa vor Assurance have været forskelligt, og jeg tror, at en forretningsmæssig Ordning, som foreslaaet af Komiteen, vilde have haft en bedre Chance til at gaa igennem. Og hvilket Hykleri fra Vogts Side kommer ikke herved for Dagens Lys: i hans Aabningstale pointerede han, at vor Assurance maatte ordnes paa en bedre Maade, og samtidig tilbageholdt han de Oplysninger, paa hvilke Forbedringen skulde byges. Hvad Slags "expert" har givet D. B. S.'s Bøger en "clean bill"?

Hvad Slags Revisorer har overset disse ca. $26,000?

Har den Eksekutive Komite fuldstændig overset denne Sums Fraværelse, der dog repræsenterer en Femtedel af hele Garantifondt?

Har den nuværende Overpræsident og Eksekutive Komite opdaget denne Fejl, eller lever den stadig i Uvidenhed om samme?

Hvis Hurops Oplysninger er korrekte, har den afgaaede Bestyrelse simpelt hen begaaet et Lovbrud.

Naar Konventionen kun samles hvert 4de Aar, saa burde den dog have Ret til at vide, hvorledes Sagerne staar een Gang hvert fjerde Aar, før den tager Bestemmelse om vore Finansers Ordning. Og da 5 af de nu-

værende 7 Overbestyrelsesmedlemmer ogsaa var i den gamle Bestyrelse, er Majoriteten af D. B. S.'s Overbestyrelse altsaa medansvarlige for dette aabenbare Lovbrud. Thi selv o mde var i Uvidenhed før Konventionen, hvilket er næsten utænkeligt, maa de vide nu, hvordan Sagerne staar, og skylder D. B. S.'s Medelmmer i det mindste en Forklaring.

Særlig vor Oversekretær har vist sig at være upaalidelig og maa lide under en sørgelig Mangel paa Respekt for de Love, som han har svoret at overholde; thi for Oversekretæren at være uvidende om den manglende Overføring til Garantifondet, er umuligt. Det er ikke et Spørgsmaal om at stjæle Penge, men det er simpelt hen et Bedrageri overfor Konventionen, en Mangel paa Ærlighed, en Mangel paa Respekt for Lovene, og hvis vor forhenværende og nuværende Overbestyrelse ikke respekterer vor Love, da er vor Fremtid usikker.

Alt dette er naturligvis under Forudsætning af, at Hurop har Ret i sin Paastand, og hvis han har Uret, bør Overbestyrelsen snarest mulig officielt og saa offentlig som mulig klare sig selv for denne Beskyldning for Lovbrud. Vi menige Medlemmer er nødsaget til at stole paa Overbestyrelsen og kan kun i Stridsspørgsmaal haabe for Hjælp fra Konventionen; men da vi nu ser, at Overbestyrelsen ikke en Gang er ærlig overfor Konventionen, hvor staar vi Menige saa i Dag?

Som menigt Medlem af D. B. S. forlanger jeg et offentligt Svar paa dette Spørgsmaal:

Har Overbestyrelsen ført os bag Lyset og brudt vore Love eller ikke?

Frem med Sandheden! Denne Sag maa og skal ikke ties ihjel!

Hvis Hurop tager Fejl, bør han tvinges til at tage sin Beskyldning tilbage og det paa saa offentlig en Maade som mulig, men hvis Hurop har Ret, da ved vi, at hverken den forhenværende eller nuværende Bestyrelse er værdig til at lede det danske Brodersamfund, da de begge har gjort sig skyldige i direkte eller indirekte Lovbrud.

C. P. KJÆRBYE.

Fresno, Cal.

* * *

Til Hr. C. P. Kjærbyes Skrivelse ønsker jeg at gøre et Par Bemærkninger, da Skrivelsen uden Tvivl vil blive meget debatteret i Logerne. De Tal, jeg byggede min Fremstilling paa, findes i Konventions-Rapporten Side 13 under Overpræsidentens Rapport, hvor der siges, at til **Assurancefondet** er indkasseret i de sidste fire Aar

414, 306 Dollars 63 Cents,

hvoraf er henlagt til Garantifondet

56,593 Dolalrs 77 Cents;

men **de da gældende Love** paabød en Henlæggelse af 20 pCt., hvilket var

82,861 Dollars 32 Cents,

saa er der kun een Forklaring dertil, og det er, **at der er foretaget færre Opkrævninger af Assessments,** end Lovene paabød. Hvis jeg ikke tager Fejl, havde vi i 1910 syv Assessments, men burde have haft ni, for at opnaa Balance.

Der kan næppe bebrejdes Oversekretæren noget i denne Sag, da det jo er den Eksekutive Komite, som er den bestemmende Myndighed angaaende Opkrævning af **ekstra** Assessments. Den eneste af denne Komites Medlemmer, som havde Ordet paa Konventionen, var Overpræsidenten (H. H. Vogt), og han var baade i Medfør af sit Embede og som den, der afgav Rapporten, ansvarlig for, at dette Forhold ikke blev opklaret for Delegaterne. Det er jo aldeles uforstaaeligt, at man bryder med de i Lovene fastsatte Regler uden at angive Grunden derfor.

Dr. Kjærbye har absolut Ret i, at Fortielsen af dette Forhold havde en skæbnesvanger Indflydelse paa Assurance-Spørgsmaalets Behandling.

Kan hænde, at Vogt vil sige, at de af ham oplæste Tal var korrekte, og derom tvivles ikke, men hvem kan ved at høre nogle Tal oplæse samtidig foretage Beregninger over, om de passer.

Der burde været omdelt en trykt Rapport til Delegaterne straks ved Konventionens Aabning, men da dette ikke skete, burde Vogt **med stor Tydelighed** have klaret Uoverensstemmelsen mellem Administration og Love.

I John M. Gilchrists (the expert) Rapport paa Side 15 siges ligeledes, at der til Assurancefondet er indkommet $414,306.63. Der siges endvidere, at der er udbetalt i Assurance og overført til Garantifondet $409,222.28.

Overpræsidenten oplyste, at der i Assurance var udbetalt

352,000 Dollars,

og at der i Sagførersalær til Weaver & Giller var udbetalt $628.51.

Træk de to sidstnævnte Summer fra de 409,222 Dollars 28 Cents, og tilbage bliver de af Vogt nævnte

56,593 Dollars 77 Cents,

saa fra min Side er ingen fejl Beregning foretaget, og der vil næppe blive Grund for mig til at gøre Afbigt.

Naturligvis vil H. H. Vogt give en Forklaring om Aarsagen til, at de lovbefalede Henlæggelser til Garantifondet ikke er foretagne, og den vil forhaabentlig kunne meddeles i næste Nummer af Uglen.

F. HUROP.

———ooo———

Kære Ugle!

Det var en udmærket Ide af dig at hellige en særlig Afdeling af Bladet til Drøftelse af Brodersamfundets Anliggender, efterdi vi ikke indenfor vore Rækker kan have for meget af offentlige og saglige Debatter om de Opgaver, der foreligger til Løsning, og det er min fulde Overbevisning, at hvis du fortsætter, som du har begyndt, vil den Dag ikke være fjærn, da du med Stolthed kan pege tilbage paa smukke Resultater, opnaaede ved din Hjælp og Bistand, og du vil sikre dig en trofast Læsekreds, som du ellers ikke vilde være i Stand til at interessere og holde fast.

Naar jeg ikke tidligere har udtalt mig om Spørgsmaalet angaaende Samfundets

Inddeling i Distrikter, er Grunden den, at jeg havde ventet, at i det mindste een Mand af det konservative Flertal skulde have udtalt sig imod samme, og vi saaledes kunde have faaet en ordentlig Debat i Stand; desværre synes d'Hrr. at hylde den Anskuelse, at den nemmeste Maade at undgaa et for dem ubehageligt Spørgsmaal er at tie det ihjel. Jeg indrømmer, at det i mange Tilfælde er et godt Middel, men det vil ikke holde Stik i den foreliggende Sag; den lader sig hverken tie eller trampe ihjel, og hvis nærværende Indlæg skulde friste en eller anden af Sagens Modstandere til Modsigelse, er min Hensigt opnaaet.

Det er ikke nødvendigt at være Spaamand for at forudsige, at hvis vi ikke meget snart faar en Omordning af vor Assurance, vil Brodersamfundet i Løbet af 15 — aller højst 20 Aar — være "en saga blott." Vi forspildte 5 kostbare Aar ude i Fresno, og gaar det paa samme Maade i St. Paul i 1915, vil det overhovedet være umuligt at redde Samfundet fra Undergang.

Det Forslag, som Assurance-Udvalgets Flertal udarbejdede paa Konventionen i Fresno, viser i det Hele og Store Vejen, vi skal og maa for at føre Brodersamfundet ind paa en levedygtig Basis; men ethvert selvtænkende Medlem af Hovedlogen vil sikkert give mig Ret i, at det er mere end haabløst at tænke paa at faa et saadant Forslag gennemført under den nuværende Ordning. Alt for mange Delegater gør sig næppe den Ulejlighed at sætte sig ind i de vigtige Spørgsmaal, der foreligger til Behandling; man har maaske ej heller Forudsætninger for overhovedet at kunne gøre det. Det er naturligt, at de alle som een siger: hvad skal vi med alle disse ny Forslag — det har jo hidtil gaaet godt, og vi har altid opfyldt vore Forpligtelser til Punkt og Prikke, saa her er Fred og ingen Fare, — og derfor stemmer de alt nyt ned, selv uden indirekte Opfordring fra Dirigentens Side.

Skal Brodersamfundet derfor reddes fra Ruin, maa og skal vi have Distriktsinddeling gennemført. Lad os paa Distrikts-Konventionerne drøfte og sigte det Materiale, der skal forelægges Hovedkonventionen, og lad os fremfor alt .aa en Lejlighed til at udvælge nogle faa Mænd, som baade kan og vil være Repræsentanter for, hvad der er sundt og godt i vort store Samfund. Vi vil derved spare Hovedkonventionen for en Mængde unyttigt Arbejde, og vi vil fremfor alt have en arbejdsdygtig Forsamling, der kan udrette noget.

Som Medlem af den Komite, der er nedsat til at udarbejde Forslaget om Distriktsinddelingen, der skal udsendes i 1912, skal jeg paa nuværende Tidspunkt ikke komme nærmere ind paa Enkeltheder; dog kan jeg fastslaa, at om Forslaget vedtages ved Afstemning i Logerne, vil det selvfølgelig være bindende for Konventionen i 1915.

CHR. MEYLAND SMITH.
Delegat for Loge "257."

CHR. F. MATZEN

DEN DANSKE FOTOGRAF.

241 Columbia St. Brooklyn, N. Y.

Tillader mig at anbefale min Forretning til alle, som ønsker godt fotografisk Arbejde udført.

NB.—Billeder af Delegaterne i Fresno samt af den nye Overbestyrelse af D. B. S. kan endnu bestilles.

EN OPVAKT PODE.

Der er Anskuelsesundervisning i Klassen, og Lærerinden, Frøken Petersen, spørger Peter:

— Tror du, at du kan sige mig, hvad Hurtighed er, lille Peter?

— Ja, Frøken, svarer Peter kækt; det er, naar man sætter en rigtig hed Tallerken fra sig.

Lærerinden ser vist paa Peter; men da han ser hende uskyldigt ind i Øjnene, griber hun et andet Emne og spørger:

— Kan du sige mig, avilken Maaned har otteogtyve Dage?

— Ja, Frøken, det har de alle sammen.

— Naa, siger Lærerinden med et besk Smil; du er rigtig en lille, vittig Dreng. Men det er ikke paa den Maade, smaa Drenge kommer i Himlen. Det er ikke ved at være næsvis, lille Peter, men det er paa en ganske anden Maade. Tror du, at du kan sige mig, hvilken Slags smaa Drenge, der kommer i Himlen?

— Ja — de døde! svarer Peter med Overbevisningens Kraft.

— Sæt dig! siger Lærerinden og ser strengt paa Peter. Men Drengen spørger pænt og fromt:

— Undskyld, Frøken, maa jeg ikke spørge Dem om noget, som de i Gaar talte om hjemme?

— Naa, hvad er det? siger Lærerinden, idet hun ryster paa Hovedet. Spørg blot.

— Ja, saa vil jeg gerne spørge om, naar De ser en Jæger med en Jægerhat, om De siger, at han har en Gemsefjer i Hatten eller paa Hatten?

— Han har Gemsefjeren paa Hatten naturligvis, svarer Lærerinden forundret over Drengens Intelligens, hvad saadanne Sprogvanskeligheder angaar. Men lille Peter spørger nu med sit konne, frejdige Smil:

— Ja, men Frøken! Har De nogen Sinde set en Gemsefjer?

* * *

Nu overvejer Skolekommissionen en Sag om Mishandling af et Barn i Frøken Petersens Skole.

Palace Smoke House

Alle ledende Mærker af Cigarer og Tobakker. Specialiteter: Nickel-In og El Fresno.

661 I STREET FRESNO, CAL.

Come to Fresno, California

ALFALFA
DAIRY
FRUIT
VINEYARD

Ranches in small or large tracts; write us in Danish, if preferred, and we will at all times give honest information. We submit herewith a partial list of properties for sale by us. If you do not find what you want write us, we have others.

70 acres, 6 miles south of Fresno. Family orchard, 2 acres Thompson Seedless wines; 30 acres alfalfa; balance in pasture and grain; 2 story 11-room dwelling, barn, windmill, and outbuildings; 25 cows, 12 heifers, 6 calves, 5 horses, hogs, implements, wagon scale, blacksmith shop and tools. Price $5,500, half cash, balance on terms.

43 acres, 1 mile north of Sanger; this is unimproved land suitable for vines, trees or alfalfa; price $125.00 per acre, payable in ten equal annual payments with interest.

20 acres 4 miles from Fresno, 10 acres muscat vines 3 and 4 years old, 3 acres peaches 3 years old, balance vacant land ready to plant; small house and barn. Price $4000.00 half cash, balance on time.

760 acres of fine land in Tehama County, 3 miles from town and railroad. About 500 acres of creek bottom land, balance level upland that will also grow fruit without irrigation. Hog tight fence around the whole place. Creek runs through land. County road with steel bridge over creek runs through land. Good farm buildings. Price $16,000.00, $7000.00 cash, balance in three equal annual payments at 6% net. Average rainfall here 35 inches each season.

20 acres 1 mile north of Caruthers, and 14 miles south of Fresno, surrounded lands all owned by Danes. Price $100.00 per acre, easy terms.

20 and 40 acre tracts, 5 miles NW. of Fresno, at from $75 to $100 per acre with water right. Fine land for peaches and vines. Terms ¼ cash, balance 2, 3, 4 and 5 years at 8¼ interest.

SUNSET REALTY COMPANY

1932 MARIPOSA STREET — FRESNO, CALIFORNIA

H. JACOBSEN, Secretary.

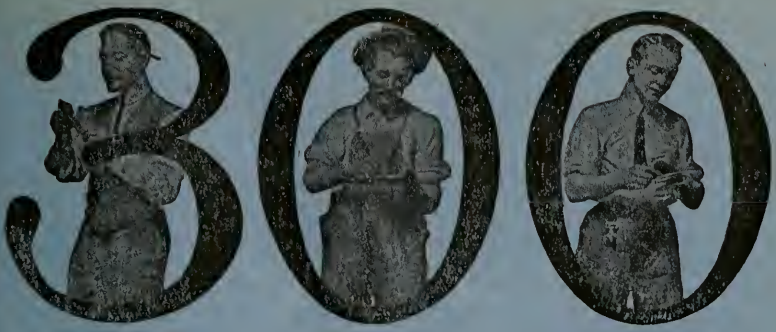

Salærer forhöjede hver Maaned

Hvis der er noget, der mere end andet beviser Sranton Internationale Korrespondance-Skoles Evne til at forhøje Gagerne for daarlig betalte, men ambitiøse Mænd og Kvinde — forhøje DERES GAGE — saa er det det maanedlige Gennemsnitsantal af 300 Breve, skrevet FRIVILLIG af Studenter, der fortæller om, hvorledes de fik deres Løn forhøjet og Stilling forbedret ved I. C. S.'s Hjælp.

DE bor ikke saa langt borte, at I. C. S. ikke kan naa Dem. Forudsat at De kan læse og skrive, behøver Deres Skoleuddannelse ikke at være saa mangelfuld, at I. C. S. ikke kan hjælpe Dem. Deres Stilling er ikke af den Slags, at I. C. S. ikke kan forbedre den. Deres ledige Tid er ikke saa begrænset, at den ikke skulde være stor nok til, at De kan tilegne Dem en I. C. S. Uddannelse. Deres Midler er ikke saa smaa, at De ikke har Raad dertil. Deres Livsstilling er ikke saa fremskudt, at I. C. S. ikkekan gøre Dem bedre i Stand til at udfylde den. Deres Løn er ikke saa stor, at I. C. S. ikke kan forhøje den. Hvis De vil vide, hvor let det lader sig gøre, da udfyld og send os den nedenstaaende Koupon.

Höjere Lön for dig

Tæl til de tre Hundrede Studenter, der lader høre fra sig hver Maaned, ogsaa dem, der har haft Gavn af vore Kursus, men ikke skriver, og De vil faa en Ide om I. C. S.'s mægtige Evne til at forhøje Salærer.

Hvis De har den mindste Gnist af Ærgerrighed, da ønsker De sikkert ikke at blive staaende ved Deres lave Løn hele Livet igennem. De kan tilegne Dem en I. C. S. Uddannelse i Deres Fritimer. At mærke den hosstaaende Koupon, koster Dem intet og binder Dem ikke paa nogen Maade.

SEND KOUPONEN NU!

International Correspondence Schools
Box 888, Scranton, Pa.

Please explain, without further obligation on my part, how I can qualify for the position, trade, or profession before which I have marked X.

Automobile Running	Electrical Wiremen
Poultry Farming	Electrical Engineer
Bookkeeper	Mechanical Draftsmen
Stenographer	Mechanical Engineer
Advertising Man	Telephone Expert
Show-Card Writing	Stationery Engineer
Window Trimming	Textile Manufacturing
Commercial Illustrating	Civil Engineer
Industrial Designing	Building Contractor
Architectural Draftsman	Architect
Chemist	Concrete Construction
Languages (Spanish / French / German / Italian)	Plumbing, Steam Fitting
Banking	Mine Foreman
Civil Service	Mine Superintendent

*Name*_____

*Street and No.*_____

*City*_____ *State*_____

DANISH
Land Office

Anbefaler sig til Landsmænd. Har alle Slags — saavel Land- som By-ejendomme til Salg, saasom Dairy-, Alfalfa- og Frugtfarme. Mange af Farmene kan faas med fuld Besætning. Vi skal med Glæde besvare alle Spörgsmaal, som bliver rettet til os.

SCOTT & HANSEN

1151 J STREET

FRESNO, CALIFORNIA

UGLEN

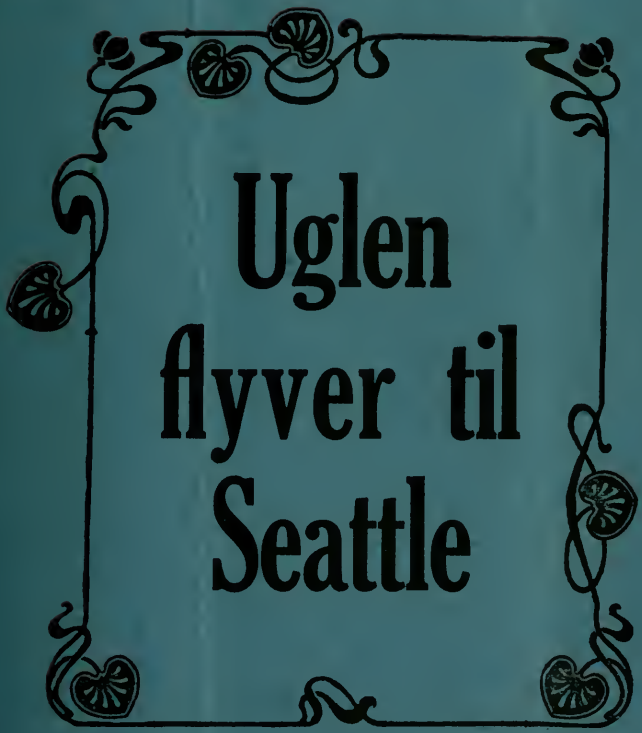

r. 7 Juni 1911

Uglen koster
50 Cts. om Aaret

Kontor
311-312 Marion Building
Seattle, Wash.
Telefon Main 3334

Foregangsblad for dansk-nationale Interesser i Amerika

"Helga"

Afdeling Nr. 3 af Dania
møder hver Fredag Aften Klokken otte i
FRIENDSHIP HALL
1254 Market Street, tæt ved Larkin Street
San Francisco
M. A. BROWN, Præsident,
N.W. Hjørne af Kearny og Geary.
THEO. THRANE, Sekretær,
1429 Rhode Island Street

MARGRETHE LOGE NR. 24, D. S. S.
møder den 1ste og 3dje Tirsdag i hver Maaned i Scottish Hall Building, 121 Larkin St.
MRS. G. AMORSEN,
1945 Fifteenth St., S. F. Sekretær.

DET NY ST. WINIFRED HOSPITAL, 1065 SUTTER STREET, SAN FRANCISCO; ET BRANDSIKKERT HOSPITAL FOR KIRURGISKE OG MEDICINSKE PATIENTER : : : :
Dr. Winslow Anderson
Chef-Læge.

KLASSIFICEREDE ANNONCER

Badeanstalter

NINTH STREET HAMMAM BATHS, TURkish and Russian. Electric Vibratory Massage. Cor. Ninth and Broadway. Henry Holst & Chas. Oatridge, Props. **Oakland.**

Cigar-Fabrikanter

RED SEAL CIGAR CO., 133 Hartford St., San Francisco, mellem 18th og 19th, Castro og Noe. Tel. Market 232. R. M. Donnelly og C. M. Beck. RYG RED SEAL.

Entreprenører

C. W. HANSEN, Bygnings-Entreprenør, 1986 McAllister Street, **San Francisco.** Bopæl Teltfon: West 4639.

Hattemagere

LUNDSTROM HATS—
1178 Market St., 64 Market St., 605 Kearny St., 2640 Market St., **San Francisco.**

Isenkræmmere

S. M. ISING, Hardware, 215 Church St. S. F. Tel. Market 2521. Garden Rakes, Garden Spades, Garden Sets, Garden Hose, Lawn Mowers, Paints, Oils, Kitchen Utensils.

Kaffe og Te

ALFRED TH. JORGENSEN, Bedste Kaffe og Te, Krydderier, fineste Smør. Varerne leveres frit i Oakland, Alameda, og Berkeley. 138 Helen St., **Oakland, Cal.** Tel. Piedmont 1889, Home A-2058.

Læger

HENNING KOFORD, M. D. Physician and Surgeon. Office: Rooms 321-323 1st Nat. Bank Bldg., 14th and Broadway, **Oakland, Cal.** 2-4, 7-8 p. m. Phone Oakland 5163.

Møbelforretninger

THE AQUARIUM FUURNITURE CO., 635 Golden Gate Ave., **San Francisco.** H. A. Hansen og R. K. Larsen, Ejere. Ny og brugte Møbler købes og sælges.

Skomagere.

CHAS. ANDERSON, 2172 Market St., San Francisco. Swedish-American Hall. Nyt Fodtøj til alle Brug og alle Priser. Reparationer udføres hurtigt og billigt.

SØRENSEN OG HJELTE, SKRÆDDERE, F. A. Hjelte og C. M. Sørensen, 109 Montgomery Street, **San Francisco.** Telefon: Kearny 2984.

Symaskinefabrikanter

CHARLES PLAMBECK, 590 Valencia St., San Francisco. Før 1915 Mission. Ny og brugte Symaskiner, specielle saavel som Familiemaskiner. Reparationer udføres.

Tandlæger

DR. M. A. BROWN, Chicago Dental Parlors, 5 Kearny Street, Hjørnet af Geary, San Francisco. De skandinaviske Sprog og Tysk tales.

Urmagere og Juvelere

SORENSEN CO., Inc., Juvelerere og Optikere, 715 Mrket St., **San Francisco,** og 2593 Mission St., S. F., ved 22nd, Juveler af alle Slags. Urreparationer med Garanti

Urtekræmmere

FRED FABER, GROCER,
Phone Market 918.
2893 Twenty-fourth Street, **San Francisco**

Telephone Douglas 1025 **Carl G. Larsen**
Proprietor.

Hotel Larsen

(over Tivoli Cafe)

60 Rooms, 50c to $2 per Day **56 Eddy St.**

$3 to $10 per Week. **San Francisco**

Dr. Adolph Berg

(Fhv. ved det franske Hospital)
LÆGE OG KIRURG

Kontor, 86 Post Street, Hjørnet af Kearny
Timer: 2:30—4. Tel. Douglas 3545
Bopæl, Hjørnet af Geary og Devisadero Sts.
Timer i Hjemmet: 12—2 og 7—8.
Telefon: West 4172.

Hr. Søren Wissing er Uglens befuldmægtigede Repræsentant i Fresno, Kalifornien.

Hr. J. V. Gjerding, 5916 Crocker St., er Uglens befuldmægtigede Repræsentant i Los Angeles.

KVINDENS NATARBEJDE.

Blandt de Lande, der ved Berner-Konventionen 1906 forpligtede sig til at indføre Forbud mod Kvinders Natarbejde, er foruden Danmark ogsaa Finland. I Overensstemmelse hermed blev der for ca. 1 Aar siden forelagt den finske Landdag et Lovforslag, og dette Lovforslag gav Anledning til Udarbejdelsen af en meget interessant Statistik.

Medens der i Danmark kun er ca. 300 kvindelige Natarbejdere, fordelte i Tekstilfabriker, Bogtrykkerier, Glasværker og Papirfabriker, findes der i Finland 10 Gange saa mange, omtrent 3000, fordelte i en Mængde Industrier. Det besluttedes nu i Finland at spørge disse Kvinder selv om dedes Stilling til Forbudet.

I og for sig bør det ikke være afgørende for Spørgsmaalets Løsning, hvad de, der i Øjeblikket direkte er interesserede i Sagen, mener. Forbudet mod Kvinders Natarbejde er selvfølgelig ikke en Foranstaltning, kun bestemt til at værne dem, der i Øjeblikket udbyttes gennem Natarbejde. Det er langt mere. Det er en Foranstaltning, der skal hindre den kapitalistiske Udbytning i at føre Samfundet derhen, at det bliver almindeligt, at Kvinder ved Natarbejde kommer til at underholde deres arbejdsløse Mænd og deres Børn, mens de yderligere om Dagen passer Hjem og Børn.

Denne oprørende og unaturlige Udvikling fører Industrien overalt Samfundet henimod. Vi kender alle Beretningerne om Rædslerne under Kapitalismens Gennembrud i England med de opløste Familieforhold og det udartede Afkom, men vor Tid kender fuldt saa godt Kvinder, der maa underholde deres arbejdsløse Mænd og Hustruer og Mødre, som ved Aftentid forlader deres Hjem for at gaa paa Arbejde, mens Mændene bliver hjemme for at sove eller vaage ved Smaabørnenes Pasning. Det er klart, at naar denne Skændsel skriger saaledes mod Himlen, at selve det officielle Samfund ønsker det fjærnet, da kan det ikke være afgørende, om disse Kvinder svarer: Vi ønsker det ikke forbudt — dertil er hele Arbejderklassens, ja, hele Samfundets Interesser alt for meget knyttede til Spørgsmaalet.

Men selv om det ikke kan være afgørende, er det selvfølgelig af overordentlig stor Vigtighed at høre, hvad de natarbejdende Kvinder selv mener, og navnlig at høre, hvormed de begrunder deres Stilling til Forbudet.

I Finland blev der forelagt 2541 kvindelige Natarbejdere en Forespørgsel om, hvorvidt de ønskede Forbud eller ej — kun ca. 150 svarede, at de ingen begrundet Mening havde om Sagen; alle de andre 2400 gav Svar, og Resultatet var, at 63 pCt. — dels betinget, dels ubetinget — stemte m o d Forslaget; 37 pCt. — dels betinget, dels ubetinget — for Forbudet.

Flertallet var altsaa mod Forbudet, men alligevel virker det overordentlig overraskende, at virkelig 37 af hver 100 natarbejdende Kvinder stemmer for Forbudet. Forbudet vil jo direkte berørere disse Kvinder, og i og for sig kunde de jo, naar de ønsker Forbud, selv praktisere det ved at opgive Natarbejdet; naar de dog ikke gør det, men ønsker, at det Offentlige skal tvinge dem bort fra det, kan det jo kun være ud fra den Opfattelse, at et Forbur vil gavne dem, vil hæve hele deres Stilling.

End mere lærerig bliver imidlertid Statistiken, naar man deler de natarbejdende Kvinder i ugifte, gifte, Enker og Fraskilte, thi da ses det, at det er de ugifte, der er mest mod Natarbejdet; 41 pCt. af de ugifte stemmer for Forbud, mens kun 33 pCt. af de gifte og endda kun 24 pCt. af Enkerne og de Fraskilte gør det. Det er ikke svært at forstaa, hvorfor Forholdet stiller sig saaledes. Fordi de unge og endnu ofte uafhængige Kvinder ganske naturligt vender sig kraftigt mod det unaturlige, sundhedsnedbrydende Arbejde, der berøver dem deres Ungdom og Friskhed før Tiden, medens de gifte Kvinder og Enkerne er mere kuede.

Spørger man de natarbejdende Kvinder, der udtaler sig modForbudet, hvorfor de gør det, da er der kun et Svar: F r y g t f o r N ø d. Det falder ikke disse udbyttede Kvinder ind at tale om deres Menneskeret, om deres Frihed til at arbejde, naar som helst de selv vil. **Kun Nøden driver dem,** og den stadig tilbagevendende Begrundelse til deres Nej til Forbud lyder saaledes: Det er svært at være Natarbejdeske, men det er værre at være arbejdsløs.

Det er klart, at en Indgriben i Kvinders Natarbejde i et Land, hvor det allerede har naaet et saadant Omfang som i Finland, og hvor et Forbud direkte berører ca. 3000 Kvinder, er betydelig vanskeligere end i Danmark, hvor vi kun af ca. 70,000 kvindelige Industriarbejdere har ca. 300 Natarbejdende.

UGLEN

VESTENS FØRSTE DANSKE MAANEDSSKRIFT

Nr. 7 JUNI 3. AAR

Uglen flyver til Seattle.

For snart tre Aar siden blev Uglen grundlagt i San Francisco som et 16-sidet Maanedsskrift. Det havde et Program, der kort og godt lød paa: Frisind, Fremskridt paa Nationalitetens Grund — sund Sans og rent ud af Posen. Bladet virkede med smaa finansielle Midler, men med stor Enthusiasme; det fandt Venner, og det fik Fjender. Det mødte megen lokal Modstand, fordi vi ikke stod med Hatten i Haanden for de brovtende, konservative "Prominente," der ikke vil andet end være "prominente" og intet har tilovers for Frisind i nogen som helst Form. Man søgte at kværke Uglen; men den sad for højt. Og da man ikke undte den Fugls Føde, fløj den bort og fandt Rede i Fresno, Californien. Men dens Tuden i San Francisco havde ikke været forgæves, og den efterlod mange Venner.

I Fresno boede Uglen i halvandet Aar. Men der er Klimaet tropisk; de af Naturen fastsatte Støvets Aar gælder ikke der, og Uglen vil dog gerne leve og blive 70. I Fresno brænder man ud for tidlig. Folk er meget meget, gamle i Fresno, naar de fylder 50. Kun de holder sig nogenlunde friske, som har Interesser ud over Søvn og Madstræv og Kævl — og de er faa. Disse faa er alle Ugens Venner.

Og nu er Uglen flyttet til Seattle..

Forandring fryder. Den høje, rene, frie Luft er som en Genfødelse. Her er Sund og Søer og Skove og vekslende Aarstider, og Folk ser unge ud. Raske.

Vi venter, at Uglen maa passe ind i Omgivelserne som en nordisk Fugl; at den her maa vinde Styrke og Kraft og i de mørke Timer varsle gryende Dag og nyt Liv.

Vi har intet ændret i Programmet. Vi kommer fra Danmark 1911. Vi har taget det med os overalt i Verden.

Vi har kun eet Ansigt — og det er dansk.

DANMARK.

Tale holdt ved Grundlovsfesten i Seattle den 3dje Juni 1911.

Af L. FRØLUND.

Der vil i Sommer blive afholdt en Række store Festligheder i Rouen i Normandiet i Frankrig. Disse Festligheder er af stor Interesse for os Danske. Det er netop 1000 Aar siden, Danskerne erobrede Normandiet og gjorde det til et Hertugdømme. De Norske siger rigtignok, at Anføreren, Rolf, var norsk; men de grunder deres Meninger paa norske Sagn. De normanniske Krøniker derimod siger, at baade hans og hans Mænd var Danske. Dette Spørgsmaal tillader Tiden ikke at drøfte nærmere; men jeg vil henvise til Worsaa: Den danske Erobring af England og Normandiet og Joh. Stenstrup: Normannerne. Danskerne paatrykte det undertvungne Land et Stempel, der ikke er helt forsvundet endnu. En Mængde Stednavne minder endnu om Danmark; Personnavne ligesaa. Normannerne blev Frankrigs vældigste Krigere, der senere erobrede Syd-Italien og England samt udmærkede sig paa Korstogene. Folk fra Normandiet er i Dag Frankrigs dygtigste Søfolk; desuden er de dygtige Hesteopdrættere, og konkurrerer med Danskerne paa det engelske Smørmarked. Vi maa med Digteren sige: "Ak, hvor forandret!" For kun 1000 Aar siden var en Haandfuld af Danskere i Stand til at betvinge Evropas mægtigste

Lande, og nu er vor Magt aldeles uden Betydning sammenlignet med Stormagternes. Og dog blegner denne Bedrift aldeles ved Siden af de Danskes Erobring af England, som Svend Tveskæg underlagde sig i Aaret 1013. Om to Aar vil der være Grund til ved en 900-Aars Fest at mindes denne Begivenhed. Tænk Dem, danske Konger har holdt Hof i London! Og det danske Præg har i England holdt sig langt stærkere end i Normandiet. Der findes i Følge Worsaaes: Minder om de Danske og Norske i England, Skotland og Irland, ca. 2000 danske Stedsnavne i England og Skotland endnu, og selve Sproget i disse Egne ligner endnu Vestjysk i den Grad, at en Vestjyde og en Englænder fra det gamle Danelagen skal kunne forstaa hinanden endnu! Danske Love gjaldt der i Aarhundreder. Nogle af de gamle danske Bylove tog de første Emigranter, Pilgrimsfædrene, med her til Landet, hvor de under Navn af "by-laws" til Dels er i Virksomhed endnu. Men mange ved ikke, at Navnet stammer fra Danmark. Vore Forfædre maa have været gode Lovgivere at dømme efter Lovenes Ælde. Valdemar Sejrs Jydske Lov gjaldt i Sønderjylland til 1864; den blev udstedt 1241.

For kun 900 Aar siden havde vi Overtaget over England! Sammenlign de to Lande nu! England er stadig blevet mægtigere; med Danmark er det af forskellige Grunde gaaet tilbage. Længst nede var vi under Kristoffer II, der sjakrede Landet bort til den højstbydende. Det er et Afsnit af vor, Historie, som man næsten ønsker at springe over. Men midt i vor dybe Fornedrelse fremstod Niels Ebbesen. Uden ham vilde efter al Sandsynlighed alt Dansk have været en Saga blot. Til ham vil vi altid staa i Taknemmelighedsgæld, og han bør mindes paa denne Dag.

Naar jeg endvidere minder Dem om den Tid, da vi regerede hele Norden, et Landomraade mere end to Gange saa stort som det nuværende Tysklands, og om Svenskernes Belejring af Københavnh 1659, tror jeg, De vil give mig Ret i at sige, at vort Folks Skæbne har været ret omskiftende. Hertil kommer endelig den Forvandling, selve Landet har undergaaet og stadig undergaar. Vesterhavet har jo slugt store Stykker, især langs Slesvigs Vestkyst, og sluger endnu 1 Kvadratmil for hvert 200 Aar, til Trods for Høfderne, man bygger. Kun faa Nationer har haft en saa glimrende Førsteoptræden paa den verdenshistoriske Skueplads som Danskerne, og har vi end ikke altid opfyldt de Froventninger, der kunde næres om os, saa skyldes det mange Aarsager, der ikke kan omtales her; bl. a. selve Naturen og en ublid Skæbne, der ofte gør Indtryk af Tilfældighed.

Det kunde nu være af Interesse at se, om disse mange Omskiftelser har haft nogen Indflydelse paa Folkekarakteren. Det gælder i alt Fald om den den Enkelte, at jo mere man gennemgaar og prøver, jo større Glæder og dybere Sorger, et Menneske har haft, des finere vil vedkommendes Karakter blive. Det samme gælder Nationer. For at lære et Menneske rigtig at kende, er det nødvendigt at kende den Del af Sjælelivet, vi kalder Følelsen. Følelsen er Sjælens Puls, et umiddelbart Udtryk for, hvad der bor i Mennesket. Men vore Følelser er vort helligste, som vi ikke krænger ud for alle og enhver, kun for dem, der forstaar og holder af os.

Gennem vore Folkeviser faar man et Indblik i Nationens inderste Væsen. Intet Sted finder vi vor nationale Ejendommelighed udtrykt i saa storslaaet Simpelhed som der. Hvem der er Ophav til dem, ved vi ikke; de er kommen til os mundtlig. Fra Far til Søn er de bleven overleveret til vor Tid, og Indsamlingen af dem er ikke sluttet endnu. Men det, at disse gamle Sange har kunnet leve blandt den danske Landalmue i 800 Aar uden at nedskrives, turde maaske være et Bevis paa deres Værd. Almuen har instinktsmæssig gemt dem som noget helligt, et Bevis paa den danske Landalmues trofaste Sindelag. Der er en Duft over disse gamle Sange, der faar Hjertet til at banke og Øjet til at funkle, netop fordi vi her stedes Ansigt til Ansigt med vort Folks allerhelligste. Grundtonen i dem er vemodig-stemningsfuld. Den dybe Sorg over Fædrelandets Ulykker finder her sit simple, men storslaaede Udtryk, som i Marsk Stig-Visen:

"Der er saa mange i Danmark,
ville alle Herrer være,"

med Omkvædet:

"Nu stander Landet i Vaade,"

maler en Borgerkrigs Rædsler, hvor de store forener sig med Landets Fjender.

Der er altid et Omkvæd, som angiver Grundtonen i Visen i faa, men træffende Ord. Det højtravende, svulstige har aldrig været Dansk og bliver det aldrig. Det sim-

ple, ligefremme, ærlige og sande griber os, og det er ved disse Midler, Folkevisen virker. Og det er Kendemærket paa al ægte Poesi og paa al Kunst overhovedet. I Visen om Marsk Stigs Døtre: "Saa tog den ældste den yngste ved Haand,
med Omkvædet:

"Og de fore viden om Verden,"

ligger der i disse simple Ord Tabet af Slægt, Venner, Formue, ja, selv Fædreland.

I "Klosterjomfruen," der sørger over en utro Bejler:

"Nu er jeg som den lidele Fugl,
der flyver paa vildene Hede;
hun ved sig hverken Ly eller Læ,
hvor hun kan bygge sin Rede."
Omkvæd:
"Det falner og falder ned Løvet over alle grønne Skove."

Det er imidlertid ikke saadan at forstaa, at alle Viserne er alvorlige. Tværtimod! Mange indeholder Skæmt; ellers vilde de ikke være et sandt Udtryk for Folkekarakteren. Thi der findes en Skælm i Øjnene paa Danskerne, og den er ogsaa i Folkevisen. Men bag denne Skæmt ligger Alvoren, Vemoden: at Lykken hun vender sig hastig om. Det er en Erfaring, Visedigteren har gjort saa ofte, og som Historien beviser.

Men de ledende i Danmark kom efterhaanden langt bort fra den Aand, der gaar gennem Folkeviserne, den, som jeg vil kalde den danske. De Lærde havde alle Dage — her som alle Vegne talt og skrevet Latin. Hoffet fra Kristian I's Tid talte Tysk; Dansk taltes af Almuen. Fra Hoffet bredte Tyskeriet sig efterhaanden til de forskellige Samfundslag.

Værst var det i Slutningeu af det 18de Aarhundrede, da saa mange tyske Haandværkere, Officerer og Professorer kom herind. Haandværkerne talte Tysk; i Hæren taltes Tysk, dog ikke paa Flaaden.

Under Struense blev det endog befalet, at alle Ansøgninger til Regeringen skulde skrives paa Tysk — i Danmark! At det kunde lade sig gøre! vil nogen sige. Jo, det gik let nok; jeg skal forklare Dem, hvorledes. Fremgangsmaaden var den Gang den samme som nu: man benyttede sig af Folks Dumhed; man fik de vilde-gerne-være-fine indbildt, at det var finere at tale Tysk end Dansk! Det er hele Hemmeligheden! Det gik saa vidt, at København næsten var en tysk By. Der staar i den smukke Sang "Vort Modersmaal er dejligt":

"De fremmede de tænkte at volde hende Sorg:
de bød hende Trældom i hendes egen Borg;
men just som de tænkte, hun var i Baand og Bast,
da lo hun saa hjertelig, at alle Lænker brast."

Det er vort Sprog, der var bastet og bundet, og det var Latteren, der løste det. Denne Latter er ikke forstummet endnu. Hver Gang vi Danske ser noget rigtig dumt og vigtigt, vækkes vor Latter paany. Det har Holberg lært os i sine Komedier. Tænk paa Jacob von Thyboe eller den stortalende Soldat! Hans Titel er tydelig nok; hans Sprog ligesaa. Som Danskernes Sprog var simpelt og ligefremt, var Tyskernes stortalende, brovtende. Og alt det findes i rigt Maal hos v. Thyboe. Han paastaar, han kan tale ti Sprog, og at han ved Brabands Belejring forsvarede sig mod en hel Garnison. Hans Vers kunde smelte ethvert Kvindehjerte:

"Lucilia, min smukke Dukke,
min Hjertes Fryd, Trompet og Herpukke;
din Dejlighed gjort haver mig til Kujon
og indtaget mit Hjertes Bastion.
Dine Øjnes Bajonet og Musquet mig haver saaret
og mit Sind bedaaret —"
er en Prøve.

Og han kan overfylde Byens Hospitaler med Kvinder, der er syge af ulykkelig Kærlighed til ham. Men det er ikke saa sært heller. Jesper Oldfux siger, at von Thyboes Ansigt baade har Mildhed og Majestæt, som om en Løve var hans Far og et Faar hans Mor! Hans Ryg ligner Vimmelskaftet og Bagen Amagertorv.

En anden Komedie er Jean de France eller Hans Frandsen, der har været i Frankrig et Aar og der næsten har glemt at tale Dansk. Det er slemt, Holberg ikke lever endnu. Han kunde let finde Stof til sine Komedier. Der er desværre kun alt for mange Jean de Francer den Dag i Dag!

Heiberg og Wessel gør ligeledes Nar af de fremmedes opstyltedes Væsen. Den sidste især i sin berømte Komedie: Kærlighed uden Strømper, hvor Helten Johan von Ehrenpreis er Skrædder, der taler i den tragiske Tone, men maa stjæle sin Rivals Strømper for at blive gift med Grethe. Det at stjæle er i og for sig ikke Synd. Det er

Maaden, hvorpaa man stjæler, der gør den ene til Helt, den anden til Stodder:

"Skab, dig, bær dig ad, som du var gal,
og naar du det har gjort, bestjæl saa din Rival."

Saaledes gøres Nar af det fremmede, til det tilsidst taber sin Indflydelse.

Saa langt var man kommen med at efterligne det fremmede!

Endvidere er alle de aandelige Rørelser, der er gaaet hen over vort Folk, komne udefra, især Tyskland. Derfra kom Kristndom, Reformation og Pietisme. Hertil kommer en Sværm af Lykkejægere af højst forskellig Kvalitet. Dybest Spor i vort Aandsliv sætter naturligvis Kristendommen, der blev bragt herind af udenlandske Munke, der talte Latin, men ikke brød sig om Dansk. De spægede deres Legemer med Sult og allehaande Pinsler, hvorimod Danskerne netop søgte at udvikle Legemet. Gamle Folkeskikke blev af Munkene erklæret for syndige. Det forbødes at spise Hestekød, Danskernes Yndlingsspise i gamle Dage. Det var hedensk og syndigt, mente Munkene; endnu den Dag i Dag er Spisningen af Hestekød næsten en Sjældenhed. De gamle Sange, der levede paa Folkets Læber, om hvad Stordaad Fædrene havde øvet, efterstræbte Kirken paa Kraft. At der er gaaet mangfoldige Kvad tabt paa den Vis, er der ingen Tvivl om. Fra Hedenold tænkte Danskerne sig Naturen opfyldt af Væsner, Ellepiger, Nøkker, Alfer, Havfruer osv. Mod denne Tro prækede Kirken tidligt og sent. Til Trods herfor har den dog holdt sig til vore Dage, og mange af vore smukkeste Folkeviser handler herom. Visen om Elverhøj er benyttet i vore Dage af Heiberg til et særdeles smukt Sangspil; endvidere er Elverskud og Agnete og Havmanden o. a. benyttede. Det danske Folk var saaledes aandelig talt afsondret fra sit eget bedre Jeg, d. v. s. den Aand, der kommer til Orde i Folkeviserne og de endnu ældre Kvad fra Oldtiden. At det var uheldigt, behøver ingen nærmere Paavisning. Først ved Begyndelsen af det 19de Aarhundrede knyttedes den afbrudte Forbindelse.

Da de engelske Kanoner Skærtorsdag den 2den April 1801 tordnede paa Reden, da fandt det danske Folk sig selv:

"Da saa man et Blokskib fuldt af Brøst
kan strides med Orlogsfregatter;
thi dækkes det af et Menneskebryst,
der aander med Sejrens højeste Lyst,
da møder det Vold med Latter."

De gamle danske Blokskibe forsvarede sig med en Haardnakkethed, der vakte Verdens Beundring, saa meget mere som Mandskabet mest var uøvede Folk. Da var det, det gik op for det danske Folk, at vi var en Nation med fælles Historie og Minder, der var værd at bevare.

Paa Stranden var to unge Mænd Vidner til Slaget: Øhlenschlæger og Grundtvig, de to, der mere end nogen anden kom til at præge forrige Aarhundredes aandelige Udvikling, og som vil mindes, saa længe Dansk tales.

Gennem deres herlige Digterværker klinger atter Oldtidens og Folkevisens Toner. De gamle Viser, man havde anset for syndige, kom til Ære og Værdighed igen. De gamle, djærve Helte blev besunget i Kvad, der vil mindes til de seneste Slægter, og Efterslægten søger nu at gøre godt, hvad de Fremmede forbrød. Der kom en Aand og Begejstring over det danske Folk, som aldrig er kendt hverken før eller siden. Thi den ny Bevægelse, Kærligheden til gamle Danmark bares frem af den begejstrede Ungdom, der samlede sig under Førernes Banner. Thi hvor Ungdommen er, er der Begejstring, og Sangen fødtes paa Danskernes Læber. Vi har i Morgengave faaet en Sangskat, som ingen Nation i Verden har Mage til. Og baade Ord og Melodier er i det hele hentede fra vor Fortid, fra Folkevisen.

Under saadanne Forhold maatte det fremmede vige; der var høj Luft over Danmark og Tillid til alle gode Kræfter i det danske Folk.

Derfor var der Begejstring blandt Soldaterne fra 48-50: alle kappedes om at være med. Aldrig har Offervilligheden været saa stor og Egenkærligheden saa lille. Alle, store og smaa, kappedes om at bringe deres Ofre. Derfor kunde Digteren prise sig lykkelig ved at opleve en saadan Tid med sit Folk. Og det er under Indtryk heraf, at den Grundlov blev givet, til hvis Ære danske Mænd og Kvinder i Dag stævner til Fest ved Stillehavets Kyst.

Men det danske Folk lever ikke under 5te-Juni Grundloven; det lever under den reviderede Grundlov af 1866, og den bærer i mangt og meget Mistillidens Præg. Vi havde i Mellemtiden indhøstet daarlige Erfaringer i den ulykkelige Krig i 64, da det

lille Danmark stod alene mod to Stormagter, der hver især baade overgik os i Antal og moderne Vaaben. Jeg ved ikke, om det vil være Dem til Trøst at vide en højtstaaende tysk Militærs Udtalelser, at den Modstand, den tyske Hær mødte i Frankrig i 70—71. var forholdsvis langt ringere end den i Danmark i 64. Men vi mistede ogsaa procentvis det dobbelte Antal Officerer.

Nederlaget lammede det danske Folk, saa det begyndte at tvivle paa sig selv. Men snart fattede vi Mod igen og begyndte at rejse det sunkne Hus. Det faldt haardt at give Afkald paa Krigs- og Hævntanken. Men Mænd som Hørup og Brandes lærte os at tænke i Stedet for at drømme. Vi nedlagde Vaabnene, som Dracbmann siger:

"Har Livet givet dig for mange Saar,
saa knæk din Kaarde og gaa løs med Spaden —
vær Brav-Karl. hvordan Fanden det saa gaar!"

Vi tog fat med Spaden, og i Arbejdet søger vi Erstatning for, hvad vi led.

Siden 1864 er over 60 Kvadratmil Land af Heder og Moser forvandlet til frugtbar Jord, hvor Tusinder kan finde Udkommet.

Men selv den frugtbare Jord var udpint og gav kun tarveligt Udbytte. Da viste den danske Bonde sin aandelige Overlegenhed ved paa een Gang at skifte Driftsmaade og i Stedet for at sælge Korn, sælge Smør og Kvæg. Det ene Andelsmejeri rejste sig efter det andet, ligesaa Slagterier og Eksportforeninger. Ikke alene Landbruget, men ogsaa Industri og Handel har naaet en hidtil ukendt Højde.

Allerede 1814 indførtes Skoletvang i Danmark, der i den Henseende kom til at indtage en fremskudt Plads i Evropa. Nu anses Danmark vist med Rette for det bedst oplyste Land i Verden, og til Bevis herpaa kan anføres, at Danmark har leveret færre Analfabeter, d. v. s. Folk, der hverken kan læse eller skrive, til dette Land end noget andet Land. I tekniske Skoler faar Haandværkerne Uddannelse i forskellige Fag; Landmændene har ogsaa deres Fagskoler: Landbrugsskoler, mens Højskolen (stiftet paa Grundtvigs Initiativ) giver de unge et Livssyn.

I vor Kunst er der Virkelighed. Det storslaaede magter vi ikke. "Ved Jorden at blive det tjener os bedst" — det passer paa os. Vi ynder ikke det højtravende og overspændte, men gribes ved det simple og ligefremme. Derfor er dansk Kunst og Smag noget for sig, forskellig fra andre Landes. Det hænger igen sammen med vort Lands Natur. Vi har intet storslaaet Landskab, ingen pludselig Overgang fra Lys til Skygge; Lyset falder mere dæmpet end i sydlige Lande. Det, der kendetegner det danske Landskab, er det milde, venlige og stemningsfulde — saaledes som i vor Kunst.

I gamle Dage bed det, at Danmark var et lille, fattigt Land. Den sidste Del passer ikke mere. Det er et af de rigeste i Evropa, kappes med England om Førstepladsen. Og da der i Almindelighed ikke er særlig store Kapitaler paa Enkeltmands Haand, er Velstanden ret ligeligt fordelt. De store synes for Tiden ikke at æde de smaa, snarere omvendt, da de store Gaarde udstykkes i Husmandslodder. Bliver det ved som i de senere Aar, vil de store Gaarde snart forsvinde. Men det skader ikke. Jorden bringer større Udbytte efter Udstykningen, efter hvad Statistiken oplyser.

Et af de mest bumane Fremskridt er Loven om Alderdomsunderstøttelse af 1891. Enhver Mand eller Kvinde, der i et vist Antal Aar ikke har faaet Fattigbjælp, kan ved 60-Aars Alderen faa en Understøttelse, der svarer til vedkommendes Trang. Enhver Arbejdsgiver maa bave sine Arbejdere ulykkesforsikrede. Talrige Stiftelser og Institutioner tager sig af forældreløse Børn og unge Mennesker. Paa den Maade søger man at forebygge hellere end at straffe. Og det har vist sig, at der er betydelig Nedgang i Antallet af Forbrydelser blandt disse Samfundets Stedbørn, siden man begyndte med at give dem en god Opdragelse. I denne Sammenhæng kan det oplyses, at Danskerne her i U. S. i Følge statistiske Oplysninger er forholdsvis sjældnere i Konflikt med Lovene end andre Nationer.

Med Hensyn til de sanitære Forbold er der i desidste Aar gjort et stort Arbejde, særlig i Retning af Bekæmpelse af Tuberkulose. Her staar Danmark bøjere end noget andet Land. Der er nu saa mange Sanatorier i Landet, at der er en Seng for omtrent hver 1100 Indbyggere. Resultatet har vist sig i en meget betydelig Nedgang af Sygdomstilfælde af den Art, og for Tiden er Danskerne det længst levende Folk i Verden.

Og saaledes videre. Disse faa Eksempler maa være tilstrækkelige til at vise Dem det demokratiske i Lovgivning. Man søger

ikke at lave en Overklasse; man søger netop at gøre det godt for den store Mængde i Forudfølelsen af, at vi kan ikke undvære nogen. Saaledes ogsaa i Skolen: Masserne forsømmes ikke for at udvikle Genier. Derfor træffer vi saa faa hos os, der ikke har de almindelige Skolekundskaber. Vi følger Digteren, naar han siger:

"Og da har i Rigdom vi drevet det vidt,
naar faa har for meget og færre for lidt."

Ale disse udmærkede Bestræbelser, som ikke er bedre i noget Land, med Undtagelse maaske af New Zealand — har mægtig bidraget til at fremelske en Nationalfølelse: Troen paa, at vi har vor Mission her i Verden og Kærlighed til vort Land og Folk. Det er ogsaa i Overensstemmelse med samme Tankegang: ingen at tabe, at der fra Moderlandet aarlig udbetales Summer af Statskassen til Fremme af dansk Kultur i Udlandet, og at det er forholdsvis let at vedblive at være dansk Borger, selv om man bor i Udlandet, naar man blot giver Meddelelse om sit Opholdssted en Gang imellem til Konsulatskontoret. I samme Øjemed søger man at danne et Verdensforbund af Danske trindt omkring paa Jorden. Det er mit Ønske, at vi udvandrede ikke vil støde den udstrakte Haand tilbage, men modtage den med Tak.

Jeg har nu søgt at vise Dem nogle af vort Folks Ejendommeligheder, saadan som selve Naturen og de historiske Begivenheder har udformet dem. De vil have forstaaet, at Hjertelaget, Hjertevarmen er mere udpræget blandt os end den kolde Beregning. Det er os indprentet gennem Slægtled at være ærlig, være tro. Ærlighed vartr længst. ærlig og sanddru mod andre — først og fremmest ærlig mod sig selv. Thi det er det største Bedrag at være utro mod sig selv. Det gælder om at tage Standpunkt overfor de store og afgørende Spørgsmaal, der foreligger Menneskeheden til Besvarelse, at tilkæmpe sig en ærlig Overbevisning, uanset om den er fordelagtig eller ej. Og naar man endelig er naaet saa vidt, da er det i Følge dansk Tankegang en Pligt at kæmpe for denne Overbevisning:

"Kæmp for alt, hvad du har kært,
dø, om saa det gælder;
da er Livet ej saa svært —
Døden ikke heller."

Denne Livsanskuelse maa betegnes som idealistisk, og den er os indprentet af vor gamle Mor.

Nu kunde man til Slut spørge: Er der Brug for os her i dette mægtige Land, hvor man handler med alt mellem Himmel og Jord? Er der Brug for Folk med en ærlig Overbevisning, og som ikke omsætter den i blanke, fede Dollars ved den første den bedste Lejlighed? Og endelig: Er den Livsanskuelse, vi bringer med os hjemmefra, og som jeg har udviklet for Dem, er den til Gavn eller Skade for os selv?

Det er et Spørgsmaal af stor Interesse, som jeg ikke kan indlade mig paa at besvare i Dag; det maa jeg overlade til hver enkelt. Dog kan jeg ikke lade være at anføre et Citat af et amerikansk Blad, der bragte en længere Artikel om Danmark og Danskerne: "The Danish people is honest and industrious, virtuous and democratic— one of the most admirable races in the world."

Hvis dette kan betragtes som et nogenlunde korrekt Svar paa det første Spørgsmaal — Besvarelsen af det andet vil altid være mere eller mindre afhængigt af de individuelle Erfaringer, man gør — da kan vi takke vort ældgamle Fædreland og dets Institutioner derfor.

Et Leve for gamle Danmark!

Danmarks Højesteret har nylig holdt 250-Aars Jubilæum. Den afløste Danehoffet og Rigsraadet og blev oprettet ved kongeligt Rtskript den 14de Februar 1661 af Frederik III.

Danehoffet blev oprettet i Aaret 1282, og ved dette "Hof" repræsenteredes Folkets Interesser af Rigets højeste Mænd, hvilket næppe altid har været upartisk. Fra Danehoffet gik man over til Rigsraadet, der ophævedes ved Enevældens Indførelse i 1660.

Højesteretsdommerne var i det første hundrede Aar ulønnede, og Halvparten af Dommerne skulde være adelige.

I Aaret 1771 bortfaldt Bestemmelsen om Adel. Højesteret blev uafhængig af Administrationen, og der indførtes Krav om juridisk Uddannelse.

Der var naturligvis stor og fin Fest i Anledning af Jubilæet.

Om selve Højesteret udtalte Højesteretsjustitiarius Niels Lassen følgende:

"Om vore Domme har faaet et konservativt Præg, er det ikke underligt. Thi Konservatisme følger med Alderdommen, og vi er jo ikke unge oppe i Højesteret."

Dansk Brodersamfunds Meddelelser

Redigeret af **F. HUROP, Enumclaw, Wash.,**
hvem alle Meddelelser og Bidrag hedes tilsendt. Vi anmoder ærede Bidragydere om at skrive **kort, klart og tydeligt** om det, de behandler, og forbeholder os Retten til at stryge det, som ikke vedrører selve Sagen.

FREMAD!

Fremad! er Verdens vilde Røst,
Fremad, det maner herinde.
Pligten har du endnu ej løst;
Fremad! Vil Maalet du vinde.

Verden ej ændrer nølende Sjæl,
Skøtter ej Faldnes Klage.
Knuses du under den tunge Hæl,
lades du glemt tilbage.

Huset, de bygged, vel rank det stod,
knejser end kækt som en Skude.
Tiden dog gnaved dets sikre Fod;
— Stormene hyle derude.

Værn for dig selv, for Barn og Viv
var Maalet for Værket, de øved.
— Tænk, om en Dag er endt dit Liv,
og Værnet laa brudt i Støvet.

Op da, I Brødre! Et Vink fra Øst;
Endnu ville Værnet vi binde.
Fremad! er Verdens vilde Røst.
Fremad! om du vil vinde!

Cambridge, Mass., 17de Juni 1911.

H. M. MARKER.
Delegat for Loge Nr. 87.

Plan for Inddeling i Distrikts-Konventioner af det danske Brodersamfund.

Forslag om Inddeling af Det danske Brodersamfund i Distrikter har været fremsat for hver Konvention siden den 9de Konvention i Minneapolis i 1896, og har hver Gang været fremsat af en eller flere af de østlige Loger, men først ved Fresno-Konventionen opnaaede Spørgsmaalet at blive diskuteret under Forhandlingerne, dog uden nogen bestemt Anbefaling fra Komiteen, der havde det under Overvejelse; men skønt det var et af de første større Spørgsmaal til Forhandling, havde Hurtighedsfeberen dog allerede bemægtiget sig Delegaterne saa vidt, at man havde faaet gennemsat den skæbnesvangre Bestemmelse om fem Minutters Talefrist, og dermed var saavel denne som enhver anden Sag af Vigtighed dødsdømt. En Sag af saa stor Vigtighed og saa lidt forstaaet som Distriktssagen kan umulig klargøres af nogen Taler paa fem Minutter, i det mindste ikke saaledes, at saadanne, der ikke i Forvejen havde overtænkt dens forskellige Hovedpunkter, kunde faa noget virkeligt Begreb derom; at Forslaget dog opnaaede 69 Stemmer viste os, at Tanken om Distrikts-Konventioner ikke længere tilhørte de østlige Loger alene, men at de vestlige Loger ligeledes var overbevist om Nødvendigheden af Forandringen. Det kan derfor næppe vurderes højt nok, at Uglens Redaktion fattede den brillante Ide at supplere sig med en prominent Brodersamfundsmand som Medredaktør og derpaa at stille Bladets Spalter til Afbenyttelse for Diskussion af Brodersamfunds-Anliggender, for derefter gennem Delegaterne gradevis at naa det hele Samfund.

Da jeg selv var Medstiller af Distriktsforslaget af New England Logerne, er det naturligt, at jeg nærmest holder mig til denne Plan, og undskyldeligt, at jeg betragter den som absolut den bedste i de fremsatte Forslag; først og fremmest, fordi det var den simpleste og mest naturlige; men dette forhindrer ikke, at den kan ændres og gøres bedre. Det er dog min Overbevisning, at dette ingenlunde kan gøres ved at oprette *færre* Distrikter; dette vilde kun forøge Udgifterne. Derimod kan det maaske være praktisk at oprette et Par mere, og af personlige Breve til mig fra Delegater i andre Dele af Landet er jeg tilbøjelig til at tro, at dette vilde vinde Tilslutning i Mellemstaterne. Imidlertid maa man ikke se bort fra, at ved en alsidig Inddeling maa Logernes geografiske Beliggenhed fuldt saa meget tages i Betragtning som deres Antal i et givet Distrikt; samtidig maa man heller ikke se bort fra, at en Konvention maa være *noget mere* end et lille Komitemøde; Stats-Distrikter kan derfor, efter

min Formening kun oprettes, hvor Logernes Antal nogenlunde borger for, at det bliver en Konvention og ikke et Komitemøde, medens paa andre Steder to, tre eller flere Stater maa sammenlægges, førend der kan blive Mening i en Distrikts-Konvention. Man vil endvidere let indse, at Antallet af Medlemmer i et Distrikt ikke spiller nogen Rolle i Distrikts-Inddelingen under den nuværende Form af delegeret Repræsentation; det er kun Antallet af Loger, der kommer i Betragtning; hver Loge sætter kun en Delegat i Konventionen, uanset om den har 40 eller 400 Medlemmer; det bliver een Delegat for een Loge "und nichts weiter."

Under disse Forhold vilde følgende Inddeling synes rimelig og praktisk.

Distrikt Nr. 1—New York og New England Stateme, 31 Loger. Dette Distrikt synes geografisk at høre sammen og vil omtrent udgøre et Gennemsnits Distrikt. New England alene vilde blive for lille i Udstrækning, omend ikke i Antal af Loger, i Forhold til den Inddeling, der synes praktisk for det øvrige Land, og ville melføre, at det næste Distrikt blev for stort, idet New York, New Jersey og Pennsylvania da nødvendigvis maatte lægges sammen, da Pennsylvania til Dato kun har fire Loger.

Distrikt Nr. 2.—New Jersey, Pennsylvania og Ohio, 15 Loger. Dette Distrikt er omtrent af samme Udstrækning som Nr. 1, men har kun det halve Antal Loger; men da den næste Stat, Indiana, kun har to Loger, kan der heller ikke være Mening i at drage til den Side.

Distrikt Nr. 3—Indiana og Michigan, 22 Loger.

Distrikt Nr. 4—Illinois og Missouri, 21 Loger.

Distrikt Nr. 5—Nebraska og Kansas, 40 Loger. Da der for Tiden kun er een Loge i Kansas, nemlig Loge Nr. 173, Kansas City, Kan., og Udsigterne til flere foreløbig synes smaa, synes dette indtil videre at være en praktisk Kombination.

Distrikt Nr. 6—Iowa, 36 Loger.

Distrikt Nr. 7—Wisconsin, 17 Loger.

Distrikt Nr. 8—Minnesota, 26 Loger.

Distrikt Nr. 9, Nord- og Syd Dakota, 18 Loger.

Distrikt Nr. 10—Colorado og Utah, 9 Loger.

Distrikt Nr. 11—Wyoming, Montana og Idaho, 9 Loger. Dette Distrikt synes for stort i Udstrækning, men Antallet af Loger i disse Stater er for lille til nogen anden Inddeling, og da Idaho kun har 1 Loge, og denne nærbeliggende til Grænsen af Montana, bliver det, praktisk set, kun Wyoming og Montana, der kommer til at udgøre Distriktet.

Distrikt Nr. 12—Washington og Oregon, 13 Loger. Dette Distrikt bliver ligeledes af stor Udstrækning, men Staternes geografiske Beliggenhed og Antallet af Loger i begge synes at tyde paa, at de tilsammen vilde udgøre et passende Distrikt.

Nummeret 13 bør maaske udelades?

Distrikt Nr. 14, Kalifornien, 14 Loger.

Efter denne Inddeling bliver der altsaa indtil videre 13 Distrikter, og hvis Læserne vil tage et Kort over de Forenede Stater og omgive hvert af de angivne Distrikter med en tydelig Streg, vil man indrømme, at den i geografisk Henseende er god. I Retning af Logeantal bliver der imidlertid en temmelig stor Forskel, men med en ligelig, retfærdig Repræsentation af alle Samfundets Medlemmer paa Hovedkonventionen er Forskellen uden Betydning, da det faatallige Distrikt i Forhold til sit Medlemsantal faar akkurat lige saa stor Repræsentation paa Hovedkonventionen som det flertallige. En Hoved-Delegat for hvert 500 Medlemmer og een ekstra for et Overantal af 250 eller flere synes at være en rimelig Beregning.

At inddele Samfundet ligelig i Følge Medlemsantal uden Hensyn til geografisk Begrænsning, saaledes som henstillet af tidligere Overpræsident L. L. Ries i Uglens Marts-Hefte, er i enhver Henseende saa upraktisk som vel muligt. Det vilde for det første medføre et urimeligt Arbejde for Oversekretæren, der jo forud for hver Distrikts-Konvention maatte afgøre, hvilke Loger der skulde regnes ind under dette eller hint Distrikt; dette vilde jo samtidig føre til Indblanding af Overbestyrelsen, hvilket vilde være yderst uheldigt; det vilde f. Eks. oprette et Distrikt af New England og New York, medens der knap vilde være Medlemmer nok til et andet Distrikt i helt Strækningen øst for Chicago medregnet Michigan; vest for Nebraska blev Forholdene endnu værre. Medlemsantallet er uden nogen som helst Betydning i Inddelings-Spørgsmaalet; kun Antallet af Logerne samt Distancerne spiller nogen som helst Rolle for Distrikts-Konventionerne.

Selvfølgelig ligger Pengebesparelsen for en stor Del til Grund for denne Inddelings

Plan, som jeg her skal bevise. Den 1ste Maj 1910 var de valgte Fresno Delegater i New England Staterne, ialt 18 Mand, forsamlede til et Møde i Boston; Rejsebilletten for dette Møde androg en Gennemsnitssum af $4.50, fraregnet de to Delegater i Boston og Cambridge; i det foreslaaede Distrikt Nr. 1, hvor Staten New York er lagt til New England Staterne, vil Rejsebilletten andrage ca. $9.00 til en samlet Konvention; dette Fakhum synes mig tilstrækkeligt at bevise, at jo større Distrikterne bliver, des flere Penge maa Samfundet betale Jærnbanerne uden noget materielt Udbytte derfor.

Hvis man nu mener, at Pengebesparelse paa den ene Side og en praktisk Konvention paa den anden Side er de to vigtigste Spørgsmaal, der søges løste, da kan man let indse, at foranstaaende Inddeling vistnok er det nærmeste, man kan komme til Løsningen.

H. M. MARKER.

Delegat for Loge Nr. 87, Boston.

Ovennævnte Plan for Dstrikts-Inddelingen forekommer os at være den bedst mulige, naar der skal paaregnes praktiske Resultater. Med Hensyn til Nummer "13," spiller dette jo egentlig ingen Rolle. Hvad der vil være det mest betydningsfulde er, at Forslaget, naar det ligger færdigt fra Komiteens Haand omfatter 12—15 Distrikter, da ellers Betingelserne for dets Vedtagelse er ret usikre. Det gælder om at samles om Hovedtanken og lade Smaatingene hvile indtil videre.—Red.

SVAR FRA H. H. VOGT.

Davenport, Iowa, Juni 20, 1911.

Broder Hurop!

Enumclaw, Wash.

Som Svar paa din Skrivelse af f. M. tjener følgende:

Fra 1ste Oktober 1906 til 1ste Januar 1907 blev der kun i Følge Konstitutionen overdraget 10 pCt., og da Regnskabet blev opgjort og afsluttet af den dertil udnævnte Revisor, Mr. Gilchrist, før der var noget Beløb overdraget til Garantifondet for Aaret 1910, saa udgør det den Forskel, som Du saa smukt hentyder til i Uglen. Nu vil jeg bede Dig om, at Du tager tilbage i den næste Ugle alt, hvad du skrev i April-Uglen, ogsaa give en klar Forklaring over, hvorledes det virkelig forholder sig, ikke for min, men for Samfundets Skyld. Du kan faa alle Oplysninger i den Retning fra vor Oversekretær, J. Michaelsen, saa Du behøver ikke at gætte Dig til noget.

Broderlig Hilsen.

H. H. VOGT.

Folk kan til Tider være lidt urimelige, ogsaa Broder Vogt. Jeg skrev nemlig i Uglens Apriludgave, at **der var henlagt for lidt til Garantifondet.** Dette godkender Vogt i sit Svar ved at henvise til, at der ikke i 1910 var henlagt noget til Garantifondet paa den Tid, da Mr. Gilchrist reviderede Regnskabet. Revisions-Erklæringen er dateret 27. September 1910.

Det er derfor et urimeligt Forlangende, at jeg skal tilbagekalde noget, som Vogt selv attesterer er Fakta.

Meningen med Beslutningen i Council Bluffs om Henlæggelse af 20 pCt. til Garantifondet af de opkrævede Assessments var selvfølgelig, at Overførslen foretoges straks og ikke et Aars Tid efter.

Med Hensyn til de nævnte ti pCt. for Oktober Kvartal 1906, saa ligger det klart, at naar Henlæggelse til Garantifondet kun foretages **en Gang aarlig,** saa mister Garantifondet Renteindtægten af det i Aarets Løb indbetalte Beløb, og dette vilde næppe være mindre end de nævnte ti pCt. for Oktober vel, at jeg kan faa alle Oplysninger hos vor rigt er korrekt nok.

Broder Vogt er for Resten ogsaa urimelig i Forlangendet om, at jeg skal give en "klar Forklaring" over, hvorledes det virkelig forholder sig.

Det var jo ham, der var Overpræsident, og som afgav Rapporten, og det er jo ham, der endnu ikke har givet en plausibel Grund, hvorfor man ikke foretog Henlæggelsen til Garantifondet før Revisionen i Stedet for efter denne. Jeg ved meget Kvartal 1906, hvilken Oplysning af Vogt iøv. Oversekretær J. Michaelsen, og det skal siges til hans Ros, at han altid har besvaret de Forespørgsler, baade den Loge, jeg tilhører, og jeg personlig har rettet til ham. Men da han ikke i dette Tilfælde havde noget Ansvar, saa rettedes Spørgsmaalet til rette Vedkommende, nemlig Vogt, som op til Oktober 1910 var Brodersamfundets Leder, og som afgav den Rapport, der blev kritiseret.

Jeg fastholder endnu, at der burde have været opkrævet flere Assessment i 1910 for at naa den virkelige Balance i alle Fonds, at Henlæggelsen til Garantifondet burde have været foretaget ved Indbetalingen af

hvert enkelt Assessment (hvilket ogsaa vil være nødvendigt for Fremtiden i Følge vore Love), at Henlæggelsen til Garantifondet bør foretages før Revisionen og ikke efter.

Jeg betonede udtrykkelig, at Kritikken ikke betød, at Assurancefondets Midler var misbrugte, men at man havde opkrævet for faa Assessments, og det har Vogt ikke afkræftet, og dette gentages for at undgaa Misforstaaelse.

Der er intet personligt i denne Sag. Det maa blot beklages, at Vogt ikke gav Konventionen fyldige Oplysninger, da disse havde stor Betydning for vor Livsassurance.

Hvis det har saaret Broder Vogt, at jeg kaldte ham godmodig — nuvel, saa tager jeg det tilbage og stiller fremdeles Uglens Spalter til Vogts Raadighed.

F. HUROP.

BØR ASSURANCEN VÆRE DANSK BRODERSAMFUNDS VIGTIGSTE OPGAVE?

Tankerne i den menneskelige Hjerne kan tumle saa længe om en og samme Ting, at denne bliver en "fiks Ide," og at det er vanskeligt at faa Interessen vakt for noget andet hos vedkommende Individ, saa længe Kongstanken besjæler ham.

Mon ikke Brodersamfundets Assurance er ved at blive en fiks Ide, som man tror er den eneste bærende Kraft i Brodersamfundet og det eneste Bindeled imellem Logerne, som vil sikre Samfundets Bestaaen?

Jeg tror, det er saa, fordi man nødig beskæftiger sig med andet, ja, jeg kan driste mig til at paastaa, at selv Assurancen er man ked af at komme i Lag med, fordi det er dtjlig rart at være fri for at tænke.

Jeg længes somme Tider efter atter at tilbringe en Aften eller flere hjemme i Danmark i en af Arbejdernes Foreninger. Bølgerne kunde til Tider gaa højt. Emnet vendtes og drejedes, saa der ikke var en eneste Plet ubelyst. Der kunde være indtegnet 10-12 Talere, naar man havde naaet den almindelige borgerlige Sengetid, og der blev knurret højlydt, naar Diskussionen indskrænkedes til 5 Minutter for hver af de efterfølgende Talere.

Men her i vore danske Foreninger og specielt vistnok i Brodersamfundet er det anderledes. Man vil saa grumme nødig diskutere en Sag udover det, som er nødvendigt for Logens rent indre Forhold. Heri ligger Faren, thi der er mange, som vilde se anderledes paa Tingene, hvis de ret forstod disses Betydning.

At udbetale en Sum Penge til de Efterladte, hvem man i mange Tilfælde ikke har det fjærneste Kendskab til, kan være en meget fortjenstfuld Handling. Men om den er værd et saa kolossalt Maskineri som det, Brodersamfundet arbejder med, er et andet Spørgsmaal. Man kan jo t. Eks. opnaa den samme Fordel ved at tegne Forsikring i den danske Statsanstalt.

Hensigten med disse Linier er dog ikke at anbefale Assurancens Ophævelse, tvært imod, lad os beholde den, forbedre den og tage ny Opgaver op efterhaanden, som de er modne til at træde i praktisk Virksomhed. Lad os faa Fart i vort Arbejde; det er langt vigtigere end "Degree work" og anden lignende barnlig Tidsfordriv.

Vore andre nuværende Formaal bliver heller ikke tilstrækkelig skøttede. For Eksempel vor Sygekasse-Virksomhed. Der er i 1910 ydet 17 1-2 Cents pr. Maaned pr. Medlem til Understøttelse af syge Brødre. Det viser, at den gennemsnitlige ugentlige Sygehjælp er omkring fire Dollars pr. Uge. Men da der er en Del Loger, som betaler en Dollar pr. Dag, saa maa der være Loger, hvis Ydelse er mindre end fire Dollars pr. Uge — ja, kanhænde, at man har Loger, der endnu ikke er naaet saa vidt som til at yde Sygehjælp.

Dania-Foreningen i Kalifornien har besluttet at udvide sine Rammer til ogsaa at omfatte Oregon og Washington. De betaler en ugentlig Sygehjælp af ti Dollars.

Selvfølgelig har de den bedste Chance til at faa de Unge med, som sætter større Pris paa Sygehjælp end Assurance. Det sidste er jo særlig for gifte Medlemmer.

Det vil ikke være heldigt, om der opstaar en hel Række af danske Foreninger i hver Stat og Kræfterne spredes i Konkurrencen. Vor Nation er ikke saa stor, at vi har Raad til at dele. Det vilde være langt heldigere, om vi kunde finde en Plan, hvorpaa alle de danske Foreninger kunde virke sammen paa saa almen nyttige Formaal som Sygeplejen, Begravelseshjælp og lignende. Men det forudsætter ganske vist, at man skal ryste Sløvheden af sig og debattere Spørgsmaalene. Hvis man ikke kan det, saa er det hele omtrent haabløst.

Vi har faaet lidt for meget af Amerikaismen ind i vore Foreninger. Den meste

Tid gaar til at opremse en bel Del kønt formede Sætninger, medens de virkelig betydningsfulde Ting skubbes til Side og, hvis de omtales, saa naas der dog sjælden noget Resultat.

Det maa blive anderledes, hvis vi ikke skal forsumpe i det bare Nonsens.

—d—.

BREV FRA NEW YORK.

Kære Ugle!

Nu er de rejst. Studentersangerne naturligvis. Og hvad Hovedsagen er: de rejste herfra, udmærket godt tilfredse med deres Udbytte af Turen.

Det var en anstrengende Tur for dem; men den glimrende Modtagelse, de overalt fik, lod dem glemme deres Træthed.

Her i Kolonien har nogle faa ofret mange Penge og megen, megen Tid for at gøre Resultatet saa glimrende som muligt; men vort Arbejde var ikke forgæves. Foruden at have Sangerne som vore Gæster under Opholdet her var vi i Stand til at overrække dem ca. $2500 som Overskud fra to Koncerter.

Modtagelsesbanketten, som blev afholdt paa Hotel Astor, var, Omstændighederne taget i Betragtning, en Sukces. Foruden Studentersangerne var 180 af Koloniens Damer og Herrer mødt op i Gala for at være de første til at bilse paa Sangerne og byde dem velkommen til dette Guds udvalgte Land.

Koncerten i Carnegie Hall var meget vellykket, og paa nogle faa af Logerne nær var der udsolgt Hus.

Den 7de Juni — Dagen for deres Afrejse — afholdtes en stor Koncert her i Brooklyn; den samlede fuldt Hus.

For at give alle, som ikke havde Raad til at deltage i Banketten ved Modtagelsen, en Anledning til at spise og drikke sammen med Gæsterne og høre de sædvanlige aandrige Taler, foranstaltedes efter Koncerten en lille Seksa, koldt Bord med en varm Ret — Pris $1.25 pr. Kuvert. 250 benyttede Lejligheden, og mindst dobbelt saa mange blev bortvist, fordi de ikke i Tide havde tegnet sig.

Under og efter Seksaen var der Bal, og Stemningen var under hele Affæren storartet.

En stor Overraskelse blev under Koncerten Sangerne til Del, idet under Koncerten en lille Pige med Dannebrog i den ene Haand og en stor Kurv med Roser i den anden kom op paa Scenen og overrakte hver af Sangerne en lille Buket med det danske og amerikanske Flag. Undlader ikke at oplyse, at Hr. Geo. Kirkegaard, R. af D., p. p., var Fader baade til Pigebarnet og Ideen.

Det var nu een af Hr. K.'s mange gode Ideer; en mindre heldig var, naar han paa Komitemøde foreslog, at Uglens Repræsentant ikke skulde have Billet til den Loge, der var reserveret for Pressen, fordi han havde kaldt OS for Snobber med et stort P. For det første skriver Uglens Korrespondent trods sit maaske mangelfulde Dansk, ikke Snobber, hverken med eet stort eller to smaa p'er; for det andet saa havde han ved begge Koncerter en hel Loge for sig og sine Venner og var saaledes ikke henvist til Komiteens Gavmildbed.

I mit sidste Brev til Uglen glemte jeg i Farten at omtale en meget vigtig Begivenhed, nemlig vor bekendte Landsmand Niels Poulsens Død.

I ham mistede Danskbeden i Amerika en af sine bedste Støtter, og længe vil hans Minde leve iblandt os.

Han var een af de faa Danske her i Amerika, som bragte det til noget virkelig stort, og som fortjente det.

Heller ikke i sit Testamente glemte han sine Landsmænd.

Det danske Alderdomsbjem her i Brooklyn erholdt 10,000 Dollars.

Sin Husbestyrerinde, Nicoline Christensen, gav han 50,000 Dollars samt hele sit Indbo og Løsøre, værd mindst 100,000 Dollars.

Hans Privatsekretær, Anna Brush, fik 20,000, og hans Sygeplejerske 10,000 Dollars.

Desuden betænkte han en Del Slægtninge, sin Sagfører, sine Arbejdere, forskellige velgørende Stiftelser og — last not least — det skandinavisk-amerikanske Selskab, som faar hele Resten, anslaaet til mindst en Million Dollars.

CHRISTIAN F. MATZEN.

Brooklyn, N. Y., 12te Juni 1911.

Fra "Tony" i Los Angeles har vi modtaget et Nummer af "Los Angeles danske Sprøjte, Organ for Picnicer, Bazarer, Banketter og andre lignende samfundsnyttige Foranstaltninger indenfor Kolonien." Det er et meget livligt Organ, og de lyse Hoveder har bidraget dertil. Avertissementer til flere Hundrede Dollars Beløb synes at have lettet Fødselsveerne betydelig. Det bliver dog nok kun ved det ene Nummer.

Seattle.

Grundlovsfesten i Seattle den 3dje Juni. .Det er en smuk Skik, at Danske i Amerika fejrer Grundlovsdagen. Og det glædelige er, at Skikken synes at vinde Fremgang fra Aar til Aar. Det er dog kun de færreste Steder, at Festen afholdes den 5te Juni, oftest paa den nærmest forudgaaende Søndag. Her i Seattle afholdtes den Lørdagen den 3dje Juni i Washington Hall. Efter Programmet skulde Festen begynde Kl. 8 præcis; men Klokken var halvti, da Hr. Hiltborg aabnede Mødet med at byde Forsamlingen velkommen. Th. I. Petersen var Ordstyrer og gav, efter at L. Dorge havde givet et Par Sangnumre i deu komiske Genre — Ordet til Forfatteren Carl Hansen (tidligere Tyler, Minn., nu Tacoma), der talte for Grundloven ud fra et almindeligt Frihedsprincip og paaviste kortelig nogle af de Goder, Grundloven har bragt Fædrelandet.

Sangen "Frit at tænke, tro og tale" blev afsunget, hvorefter L. Frølund talte for Danmark og udbragte et Leve for Fædrelandet; det besvaredes staaende af Forsamlingen med et trefoldigt Hurraraab. Frølunds Tale findes gengivet andet Steds her i Bladet.

Efter Sangen "Droslen slog i Skov sin klare Trille" talte M. M. Thompson, vor danske Sagfører, for Amerika. Denne Tale blev holdt paa Engelsk i et smukt, formfuldendt Sprog.

Udenfor Programmet havde Redaktør F. Hurop, Enumclaw, Ordet efter Opfordring fra Ordstyreren, og Paul Engell fra Tacoma foredrog nogle Fædrelandsmelodier paa Klaveret, bl. a. Nationalsangen, under hvilken Publikum forblev rolig siddende, hvorimod man rejste sig under Afsyngelsen af "My Country."

Udførelsen af selve Programmet forløb i og for sig heldig nok, efter at man endelig havde faaet begyndt. Men Stemning var der for lidt af; mau mærkede hele Tiden noget jagende og forceret, som om det gjaldt at blive færdig i en Fart, som om Programmet egentlig var en Biting og den efterfølgende Dans Hovedsagen. Det var saa meget mere at beklage, som Dansen her i Byen inden for de danske Foreninger har en Tilbøjelighed til — vist nærmest af den Grund at Orkestret mener sig ude af Stand til at skaffe dansk Musik — at indskrænke sig til Vals og Two-Step skiftevis. Det er at haabe, at Fremtiden maa se en Forandring heri. Dnnede Amerikanere har Øje for Skønheden i de gamle Folkedanse, ja, i Øststaterne søger man endog at indøve Børnene i disse. Den Bestræbelse efter at meddele Ungdommen noget af det, der særlig er Dansk, bør ogsaa udstrække sig til Balsalen.

Der var lagt et stort Arbejde ind paa Udsmykningen af Salen. Vi har set Washington Hall i Festdragt mange Gange, men mindes ikke at have set den saa smagfuldt dekoreret som ved denne Lejlighed. Dette fortjener Paaskønnelse.

Det er muligt, at det valsende Publikum morede sig fortræffeligt, skønt Størstedelen drog bort inden Klokken 2; det var Minoriteten, der holdt ud til Klokken 4.

Som national Mindedag betragtet var denne Fest ikke helt, hvad den burde have været, og heller ikke, hvad man kunde have ventet efter det store Forarbejde, der var gjort. Dog det, at man altid tager fat med ærlig Vilje her i Byen, giver den bedste Forsikring om bedre Held næste Gang.

M. Andreasen i Seattle. Efter Brodersamfundets Møde Onsdag Aften den 21. Juni fandt der en festlig Sammenkomst Sted, hvortil Danske udenfor Foreningen ogsaa havde Adgaug. I den store Sal var Bordene dækkede, og ved Nitiden tog man Plads, Damer og Herrer, i et Antal af ca. 150. Anledningen til Sammenkomsten var den slesvigske Sprogforenings Formands Besøg og en af ham bebudet Tale. Som Ordstyrer indtog Th. I. Petersen Sædet ved Siden af Æresgæsten, og iøvrigt var det en representativ og interesseret Forsamling, som havde fulgt Indbydelsen.

Ordstyreren forestillede den udmærkede Gæst i en kort, passende Tale og sluttede med under stor Begejstring at fæste et Dannebrogsflag paa Hr. Andreasens Bryst.

Derefter gav Hr. Andreasen i et af hyppige Bifald afbrudt Foredrag en Skildring af Danskhedens Kamp i Sønderjylland og af Sprogforeningeus Virksomhed. Stærk Hyldest hilste ham ved Foredragets Slutning, og Overpræsident T. P. Nielsen bragte ham paa de tilstedeværendes Vegne en Tak for hans Besøg.

Det var vistuok en Skuffelse for de fleste at der skulde brydes op fra Bordet. Hr. Andreasens Ord havde fremkaldt en fortræffelig Stemning, og man vilde gerne have hørt mere. Der var ogsaa adskillige til Stede, som vilde have udtalt sig og nu ingen Lejlighed fik dertil.

Dansen varede til Klokken henad et; i en af Pavserne sang Hr. Rasmussen med en fortræffelig Baryton flere danske Sange.

Ungdomsforeningens Fest. Det var en ret anselig Flok Danske, der havde

indfundet sig til "Dagmars" Fest ved Renton Junction. Flertallet bestod af unge Mennesker, men ogsaa mange ældre havde indfundet sig, som ellers aldrig bearer Ungdomsforeningen med deres Nærværelse. Dette havde sin Grund i et Forlydende om, at Fabrikant Andreasen fra Aabenraa skulde tale efter Opfordring af en Del af Festkomiteen. Hr. Andreasen var ogsaa til Stede, men han fik ikke Lejlighed til at holde nogen Tale. Det var Meningen, denne skulde været holdt i Dansesalen, da man mente, det var lettest at faa Ro der. De to unge Mennesker, der holdt Vagt ved Indgangen (de var Medlemmer af Festkomiteen), vilde imidlertid ikke tillade, at Taleren fik Adgang til Salen.

Det er højst beklageligt, at Foreningen derved blev afskaaret fra at høre Hr. Andreasen. Der har i de senere Aar været adskillige Talere herovre fra Danmark, men det tror vi at kunne sige, at ingen af dem har haft saa meget at byde paa eller har haft et saa direkte Budskab til os herovre som Hr. Andreasen. Han er opvokset under Tosprogssystemet, er Leder for Sprogforeningen i Sønderjylland, er kommen i Berøring med alle de derværende Foreninger og har specielt Kendskab til de sønderjyske Ungdomsforeninger. Vi tror ikke, at nogen Forening, der pynter sig med dansk Navn, har Raad til lukke sin Dør for en Mand som Andreasen, hvis Livsværk har været og er vor Nationalitets Bevarelse. Vi venter, at Ungdomsforeningen vil tilstille Hr. Andreasen en Undskyldning.

At der ogsaa blev begaaet en Uret mod dem, der indfandt sig for Talens Skyld, er en Selvfølge. Om Festens videre Forløb skal vi ikke udtale os nærmere paa nærværende Tidspnkt. Saa meget maa der dog siges, at Begivenhedernes Udvikling er ingen Anbefaling for offentlig Dans indenfor vore Foreninger.

———— **Til Danmark.** Konsul Jacobsen vil i en nær Fremtid aflægge et Besøg i Danmark. Bankdirektør Thaanum agter ogsaa at foretage et lille "trip" over "Bækken."

En Rosenfest blev givet af den bekendte danske Kunstnerinde Mrs. Wynreith i Anledning af hendes forestaaende Rejse til Danmark.

————**Stor dansk Folkefest** vil blive afholdt den 6te August i Renton Park af samtlige Brodersamfundsloger i Staten.

————**Dansk Boghandel i Seattle.** Jo, her findes en saadan, hvor De kan købe al dansk Litteratur. O. Permin er Indehaver. Se Avt.

SAN FRANCISCO.

Danmarksbygnings-Komiteen har tilkendt Herman Tange, Chicago, 1ste Præmie for et Udkast til et Udstillingsmærke. Komiteen har suppleret sig med flere kendte San Francisco-Danske, blandt hvilke vi nævner C. G. Larsen, James A. Sørensen og Robert Tyson. Korell melder: Fremgang i Arbejdet.

Grundlovsfesten.

Ved Grundlovsfesten paa El Campo pegede Konsul Bøggild i sin Tale for Californien paa Ligheden mellem vore Dages Emigranter og de gamle Vikingetog. Det er de samme Aarsager, der ligger bagved. Kun at det nu i Stedet for Haabet om direkte Nytte er Ønsket om at naa den uafhængige Stilling (der endnu under vor nuværende Samfundsordning er de fleste Menneskers Maal) som driver Evropæerne Vest paa. Dog er der netop for den skandinaviske Udvandring et Moment, der gør sig gældende nu som for 1000 Aar siden — Udveen, Udlængslen. For de fleste andre evropæiske Folkeslag kan paavises bestemte Motiver til Udvandringen. For Ireren Utilfredshed med det politiske Styre, for Finnen, Polakken, den russiske Jøde lignende Forhold. Italieneren, Grækeren og andre Sydboer udvandrer, fordi de ikke kan finde Føden i deres eget Land. For Skandinaven er der derimod nu som for 1000 Aar siden rigelig Plads paa Danmarks Sletter og mellem Norges og Sveriges Fjælde. For de fleste Danske er det derfor ikke Utilfredshed med de hjemlige Forhold, der er bestemmende for Udvandringen, men Lysten til at prøve Kræfterne i det fremmede, Bevidstheden om, at Kampen under de fremmede Forhold og mod de mange Vanskeligheder giver Udvikling og Styrke, Ønsket om at gøre sig denne lille Klode underdanig. Skandinaviens Klima med de mørke Vinternætter og de lange lyse, koglende Sommeraftener har mulig nedfældet denne Drift i den skandinaviske Nation. Betegnende er det i hvert Fald, at kun de skandinaviske Nationer har dannet et særligt Ord for denne Drift — Udveen.

De Kaar, hvorunder Udvandringen foregik for 1000 Aar siden og nu, er heller ikke stort forskellige. For blot en 30—40 Aar siden var Turen med en Emigrantbaad en Kæde af Rædsler, som det mulig ganske bekvemme Ophold i en Vikingebaad ikke har kendt.

Kom Vikingerne saa i Land, havde de den Fordel at kæmpe i Flok og Følge. Nutidens Viking staar derimod, naar Jærnbane og Dampskib har bragt ham saa langt, som hans Penge strækker — alene. Vel er det sandt, at den er den stærkeste, som staar alene, men i det praktiske Liv er en broderlig Haandsrækning ikke at foragte. Mangen Mand er gaaet til Bunds, fordi han fortumledes af de ny Forhold og ikke fandt mindste Støtte. Men selv den, der holder sig oven Vande, har jo en lang Kamp at bestaa, inden Landet er vundet, inden han føler sig hjemme i det ny Land.

Er saa — som man siger efter fem Aar — Sejren vundet, er Borgerskabet i det ny Land opnaaet, gælder det ikke at glemme, at ingen Ret uden Pligt. Det ny Land kan

forlange, at Indvandreren er sig sin Borgerpligt bevidst, at Landets Styre ligger ham paa Sinde, at han griber ind med Raad og Daad, naar han finder, at der øves Uret, at der handles uforsvarligt, enten det gælder Styrelsen af Staten eller blot Regimentet i en lille Landsby. Derfor: gør Deres Pligt — kræv Deres Ret. Men glem heller ikke, at det Arbejde, De har nedlagt i det ny Land, den Indsats af personligt — legemligt eller aandeligt — Arbejde, De har skænket Landet, giver Dem Ret til at k r æ v e. Har det ny Land givet Dem Brødet, saa har De dog i Deres Arbejds Sved maattet tjene Deres Brød, og denne Deres Møje har bragt Landet Velsignelse.

Af alle Egne paa Jorden, jeg kender, er der faa, der i saa rigt Maal som det lykkelige Land, hvor vi i Dag er samlede, lønner det Arbejde, der ofres det. Kalifornien er Gudskelov ikke et Land, der flyder med Mælk og Honning — et saadant Land vilde ikke være værd at leve i — det er et Land, der kræver Arbejde, haardt Arbejde, paapasseligt og standhaftigt, af Farmeren, af Minearbejderen — men det er et Land, der ikke skuffer — mange Rigdomme har dette Land afsløret, mange, mange ligger endnu skjulte i dets Skød. Ser vi frem til Tusindsaarsfesten for Kaliforniens Kolonisation, kan vi trøstig sige, at først da vil Menneskeheden vide, hvad Kalifornien rummer. Jeg kan ikke ønske noget bedre for Kalifornien, end at Landets Folk til den Tid maa kunne sige, at der er faret vel med dette Land, at Rigdommen er kommet alle til Gode og alle i lige Maal.

Vi siger om vort kære, gamle Fædreland, at det er Landet, hvor faa har for meget og færre for lidt. Gid det samme snart maa kunne siges om Kalifornien. Og gid det ikke maa vare altfor længe, inden vi kan sige om Kalifornien, at det er Landet, hvor ingen har for meget og ingen for lidt — men hvor alle har nok.

Dr. Kjærbye holdt Tale for Grundloven, og Alf. Th. Jørgensen for Brodersamfundet. Festen var en Sukces. Komiteens Formand, R. K. Larsen, og dens øvrige Medlemmer bør komplimenteres.

UGLENS VEJVISER.

Der har været gjort forskellige Forsøg paa i en sammentrængt Form at give vore Landsmænd en Ide om, hvorledes Forholdene er paa andre Steder i De forenede Stater. Vi vil nu ogsaa i Uglen prøve at give en kortfattet og korrekt Oversigt om Forholdene i By og paa Land, saaledes at Danske, som agter at rejse til et fremmed Sted, af vor Vejviser kan se, hvor den Plads er, som svarer bedst til deres Ønsker.

Planen lader sig dog kun realisere, naar vi tør gøre Regning paa gode Medarbejdere i omtrent alle de danske Kolonier Landet over.

Vi beder derfor vore Læsere om venligst at indsende til Undertegnede alle Oplysninger af almen Interesse for denne Sag. Stoffet vil da blive bearbejdet og fremstillet saa letfatteligt som muligt uden at berøve Uglen for meget af dens øvrige Læsestof. Vi anmoder Uglens Læsere om at være os behjælpelig og anmoder om, at man lægger Haand paa Værket straks, saa vi kan begynde i Uglens Julinummer. For Byernes Vedkommende ønsker vi særlig Oplysning om industrielle Forhold, Bygningsindustri, Fabriker og af hvilken Art, Skibsfart, Skibsbygning, Fiskeri, Løn- og Arbejdsforhold, Arbejder - Organisationer, danske Foreninger osv.

For Landets Vedkommende ønsker vi særlig at vide, hvilken Art Landbrug og i hvilket Omfang det drives. Prisen paa Land, dyrket eller vildt, Markedsbetingelser, om det lokale Marked er godt eller om Varerne skal forsendes, om der er Brug for Haandværkere og da hvilke, om der er Brug for Landarbejdere, og hvorledes Arbejds- og Lønforhold er.

Fra Logging og Mining Camps ønsker vi ligeledes de Oplysninger, som man tror kan være af Interesse. Der er en gammel Leveregel: "Opsæt ikke til i Morgen, hvad du kan gøre i Dag."

Tør vi haabe, at denne Regel ogsaa følges i denne Sag.

Enumclaw, Wash. F. HUROP.

DET TABTE PARADIS.

Hvor længe Adam var i Paradis —
og naar med Viv han maatte det forlade;
hvad Stund de begge med to Figenblade
begik en Synd — nu Kunsten ligervis;

det staar uklart i Sagnets Taagedis
og gør os ej for Biblen mere glade.
Kun eet er vist: at Slægten fik en Skade,
da Ægteparret spiste sig alvis.

Thi Kundskabsfrugten var ej ganske moden
gav Adam Lyst til surt i sødt at blande,
berøvede skøn Eva al Logik.

Nu Adamssønnerne omkring paa Kloden
hver Stund paa Døgnet bittert maa forbande,
at Adam ej det hele Æble fik.

J. V. GJERDING

UGLEN

(The Owl)

Published by

MICHAEL SALOMON

Editors:

F. HUROP

MICHAEL SALOMON

Main Office:

Rooms 311-312 Marion Building, cor. 2nd Avenue and Marion St., Seattle, Wash.

Issued tbe 20th of each month. 50c per year Outside of United States 75c per year.

SEATTLE, 25. JUNI 1911.

Naar De flytter, da glem ikke at lade os vide Deres ny Adresse.

Hr. Chr. F. Matzen, 241 Columbia St., Brooklyn, N. Y., er Uglens befuldmægtigede Repræsentant i New York og omgivende Stater.

Hr. C. Scheef, 3544 Wabash Ave., er Uglens befuldmægtigede Repræsentant i Chicago.

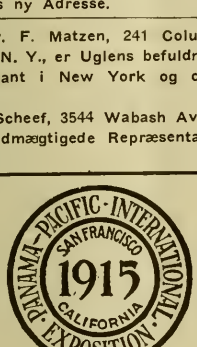

Endskønt Uglen udkommer fra Seattle, bar den ikke Søsterbyen Tacoma ude af Sigte og venter med det første at bygge sig en Rede der. Blandt de mange Danske i Tacoma ønsker vi at fremdrage et Navn, der er kendt overalt i Amerika, hvor vort Modersmaal tales — et af de faa, der ogsaa i Danmark bar Ry og Anseelse — det er Forfatteren **Carl Hansen.** Ingen kender vort Folks Vilkaar herovre som han, og ingen har skildret sine Iagttagelser bedre. Carl Hansen bar i det sidste Aars Tid taget sig en litterær Hvil, og det er paa Tide, at der børes fra bam. Naar Uglen i næste Nr. pryder sin Forside med bans Billede, vil den forhaabentlig samtidig kunne bringe et nyt Bidrag fra bans Pen og med et glad Tuhuh! forkynde hans Genindtræden paa Arenaen.

I Seattle bor Overbovedet for det danske Brodersamfund, Overpræsident **T. P. Nielsen.** Denne Mand repræsenterer 21,000 Danske i Amerika, 21,000 danske Hjem, hvor Uglen med Tiden venter at blive en kær Gæst. Vi bringer i næste Nummer et Billede af Overpræsidenten og en Hilsen fra bam ud over Landet.

Uglen er dansk og et Maanedsblad. Her udgives i Seattle et norsk-dansk Ugeblad, Washington-Posten, der har Aldershævd og har været Talsmand for de Norske og Danske berude i mange Aars Op-og-ned. Vi ønsker ikke at gaa "Wasbington-Posten" i Bedene. Dets Redaktør, **Gunnar Lund,** er en dygtig og forekommende Mand, som allerede har vist os Venlighed, og som i Uglen vil finde en loyal Kollega.

STUDENTERSANGERNE.

Nu er de rejst. De efterlader kun de bedste Minder berovre, og deres Besøg vil i Fremtiden vise sin Virkning med Hensyn til en nøjere Genknytning af de udrejste Danske til Moderlandet. Deres Sang har haft Vækkelsens Magt; og det er et: Vaagn op! her trænges til mere end noget andet. Naar nu d e r e s Indtryk berovrefra afgærer, vil det staa klart for dem, at der findes i Amerika et Danmark, som nationalbevidst er med i Moderlandets Sejre og Sorger? Og som det er værd at røgte, og som i sin to-Sprog Tilegnelse kan tilføre Moderlandet et Plus? Og som der kan bygges nyt Danmark paa?

Studentersangerne bar bidraget til at øge vor Anseelse i det ny Land. Vi ønsker, de maa komme igen. Og at de næste Gang tager Stillebavskysten med. Selv om vi herude ikke børte dem, har vi fulgt deres Færd fra først til sidst. Vi føjer vor Tak til de Landsmænds, til bvem de bragte direkte Bud og Hilsen.

Det er en underlig Verden, vi lever i — den dansk-amerikanske Verden.

Søger man at bringe noget nyt frem, da er man ærgerrig og bebyrdet med for megen "Ego," roser man det nuværende, da beskyldes man for at logre for de Prominente, og tillader man sig at kritisere det bestaaende, da er man Misantrop og bar ingen Venner mere.

Kun een Slags Folk er absolut tilfredsstillende, og det er "de Menige," der stemmer, som de skal, raaber "Hurra," naar der udbringes en Skaal, og af Princip er Abonnent paa de danske Blade.

Det maa være anstrengende at være Foregangsmand i Amerika, hvis man attraar mere end Navnet. Heldigvis er de fleste tilfredse med Navnet og lader Arbejdet skøtte sig selv.

Man skulde næsten tro, at de dansk-amerikanske Sofusser havde faaet al Verdens Visdom hegnet ind med et seks-Fods Hegn

og et Skilt over Indgangen, hvorpaa der staar: Hertil og ikke længer." Og at Nøglen til Døren var tabt, og Nøglesmedene havde "Strejke." At nogen i det hele taget gider tale og skrive om dansk-amerikanske Forhold er ufatteligt, og det er jo heldigvis ogsaa kun et Tidsspørgsmaal, da dette Arbejde vil ophøre, og Sofusserne alene har Ordet og Magten og Æren i al Evighed. Amen.

Kun kan jeg ikke forstaa, hvorfor Danskerne herovre er saa vidt forskellige fra Danskerne hjemme. Det kan da ikke være den amerikanske Paavirkning; thi den burde pege i Retning af Frihed og Fremskridt; ej heller kan det være grundet paa daarlige økonomiske Forhold; thi som Helhed er vore Landsmænd vel stillede. Situationen herovre minder om en Mand, der sover og bliver gal i Hovedet, naar man forsøger at vække ham, og naar det endelig lykkes, er han morgengnaven i nogen Tid og særlig TEN—UGLEN—Sunday, June 25, 1911.
overfor den Mand, der vækkede ham.

Lad os haabe, at Lignelsen holder Stik, og naar Manden først bliver lysvaagen, faar spist sin Frokost med marinerede Sild og tændt en god Cigar, at han da maa kunne faas i Tale og være taknemlig mod den Medborger, der fik ham ud af Sengen.

Uglen og Uglens Mænd har vækket Danskeren. Naar nu Frokosten med Silden og Cigaren er overstaaet, haaber vi paa bedre Tider og aabne Ører og Hjerter.

DEN TORNLØSE KAKTUS OG SAMFUNDET.

Af F. HUROP.

Dr. Schønheyder har i "Tidens Tegn" skrevet en Artikel om den tornløse Kaktus, der som bekendt er en ny Art, det er lykkedes Amerikaneren Luther Burbank at fremstille.

Burbank er paa Plantelivets Omraade vistnok den, der har frembragt de største Vidundere, og af disse bærer hans tornløse Kaktus Prisen.

Planten beskriver Dr. Schønheyder i Korthed saaledes:

"Det ejendommeligste ved den ny Plante er dens vidunderlige Forplantningsevne og dens Evne til at gro i den tørreste Ørken. Dens Livskraft er Sol og Luft.

Plantningsmethoden er meget simpel. Man lader et Blad ligge fem—seks Dage i Solen og tørre, stikker det saa i Jorden eller Sandet. Efter 6—7 Ugers Forløb vokser 2—4 Blade ud paa Toppen af det plantede Blad, og saaledes fortsættes Væksten, indtil Planten bliver saa stor, at den ikke kan bære sig selv. I det tredje Aar begynder Væksten a sætte Frugter, som vokser ud i store Masser paa Bladene og har en finere Smag end nogen hidtil kendt Frugt, en Mellemting af Jordbær og Banan.

Paa Egne, hvor Vinteren afbryder Væksten, skærer man den af og lægger deu i en mørk Kælder. Bladene beholder deres Spireevne og kan plantes ud om Foraaret og paa faa Maaneder har man igen nye Planter. Burbanks tornløse Kaktus er igen delt i fem Arter, hvoraf en er særlig god for Kreaturfoder, de andre fire egner sig særlig for Menneskeføde.

Den til Kreaturfoder bestemte Kaktus er den største og kraftigste. Et enæste Blad kan veje op til 8 3-4 Pund. En fuldvoksen Plante er over Mandshøjde og kan veje op til 350 Pund."

Dr. Schønheyder er saa begejstret over den ny Plante, at han mener, at Ørkenerne vil blive frugtbare og befolkede. Produktionen af Kød, Mælk og Smør vil fordobles, og det sociale Problem vil være løst. Husmanden vil paa en lille Bid Land dyrke sin Kaktus og være uafhængig.

Fantasien løber naturligvis løbsk med den begejstrede Doktor.

Den tornløse Kaktus vil, hvis ovennævnte Beskrivelse holder Stik, blive overordentlig værdifuld for Ørken-Rejsende. Men den vil næppe være nok til at grunde selv et eneste Settlement paa, da man jo ikke kan leve af Kaktus alene, hvor nærende og velsmagende den end ellers kan være. Vandforsyning vil baade i Ørkenen og paa Prærien, hvor Nybyggere slaar sig ned, være Hovedfaktoren.

En Amerikaner, som havde berejst Arizona, fortalte mig, at han havde maattet betale indtil 20 Cents for en Gallon Vand. Dette viser, hvilken overordentlig Rolle Vandforsyningen spiller i tørre Zoner.

Et andet vigtigt Spørgsmaal for den tornløse Kaktus' Værdi er, om den kan gro andet Steds end i tropisk Klima. Hvis ikke, vil dens Værdi som Kreaturfoder være betydelig forringet. Hvis den t. Eks. skal forsendes fra Syd-Kalifornien og til Staten Washington eller til en hvilken som helst anden Plads, vil Transport og Handelsom-

kostninger bringe den op til omtrent de samme Priser, som betales for andre Foderstoffer, særlig hvis dens Dyrkning skulde blive monopoliseret af et eller andet Kompagni.

Endelig er det endnu ikke afgjort, om den tornløse Kaktus kan blive et Hovednæringsstof som f. Eks. Hø.

Med Hensyn til at løse det sociale Problem, saa løses det ikke blot ved Hjælp af denne Plante. Det er til Evidens godtgjort, at det ikke er Fødeemner, vi mangler, og selv om saa var, saa ligger der saa uhyre Strækninger og venter paa Plov og Harve, at der med Lethed kunde fremstilles det dobbelte, om saa var nødvendigt.

Grunden til Fødevarernes høje Pris er ikke Mangel paa Fødevarer, men **Spekulation** i Fødevarer. Det er Jærnbane-Magnaterne og Brødspekulanterne, som skummer Fløden billedlig talt.

Patten spekulerer i Hvede og Bomuld og rejser derved Prisen paa Brød og Overalls. Pierpont-Morgan spekulerer blandt andet ogsaa i Kaffe. Men at han køber Kaffen for fire Cents Pundet, betyder ikke, at han vil sælge den for fem. Endskønt der var, og er, saa megen Kaffe i Brasilien, at man ikke vidste, hvad man skulde gøre ved den — da Morgan fik fat i den, gik Kaffepriserne op her til Lands til Trods for, at Produktionen af Kaffe var større end nogen Sinde før. Hvor meget Morgan tjener paa Kaffen, er for os vanskeligt at afgøre; men da der i de Forenede Stater findes omtrent seksten Millioner Familier og lavt reguet med et Gennemsnitsforbrug af et Pund pr. Uge, saa er det sandsynligt, at Pierpont kan have en Blindtægt af et lille Hundrede Millioner Dollars om Aaret, saa længe han kan kontrollere Priserne paa Godtfolks Kaffetaar.

Pierpont Morgan er vel nok den største Spekulant, men der er til Gengæld mere end een Spekulant i hver Branche af Livet, vi er i Stand til at nævne. Men forøvrigt er Sult og Overflod af Fødevarer ikke i Familie med hinanden i den Forstand, at den sidste bøder paa den førstes Fejl.

Under den store Krise i Halvfemserne flød baade smaa og store Byer med sultne Mennesker, og samtidig var der en saadan Overflod af Fødevarer, at Farmerne knap kunde sælge deres Produkter, og hvad de solgte, var til urimelig lave Priser, t. Eks. i Michigan 5 til 7 Cents pr. Bushel Kartofler.

En rig Høst giver følgelig en Overflod af Fødevarer, men den giver tillige lave Priser for Farmerne, en god Chance for Spekulanten, men er aldeles ikke ensbetydende med, at de Sultne mættes.

Fra samme Periode ved vi, at der var en Overflod af alle mulige Produkter, men ingen Købeevne hos den almindelige Befolkning.

Derfor saa vi det Særsyn, at:

Der var for mange Fødevarer, og Folk sultede. For mange Klæder, og Folk frøs. For meget Skotøj, og Folk i revuede Sko. Hvert audet Hus stod tomt, og de Husvildes Tal større end nogen Sinde før. Disse Eksempler kunde fortsættes i det uendelige, men de nævnte er nok, og vi kender dem alle.

Den tornløse Kaktus vil ikke rokke ved Systemet, men ikke des mindre er **Luther Burbanks** Arbejde vidunderligt og vil som andre store Fremskridt bidrage sit til at løse vanskelige Situationer, hvor vi paa Grund af Naturens Karrighed stod hjælpeløse.

EN AF BOLVÆRKETS TRO VOGTERE.

M. ANDREASEN,
Formand for den nordslesvigske Sprogforening.

En stilfærdig Mand. Han søger ikke A-

visernes Reklame, og dog burde der staa Gny og Gnister om hans Komme. Thi har vi Danske i Amerika — hvad enten vi kommer fra Kongeriget eller syd for Kongeaa — nogen Sinde haft Anledning til at svinge med Hatten og raabe Hurra for en Gæst derhjemmefra, en Gæst, der bringer Bud og knytter Baand, saa har vi den nu. Her er en Mand, der burde møde al den Opmuntring, det er os muligt at give, ogsaa i Form af ydre Æresbevisninger. Det samme Skib, der bragte Studentersangerne herover, havde ogsaa ombord ham, der har sat sit Liv ind paa Kampen for vort Sprogs Bevarelse der, hvor hver Dag bringer ny Snigløb imod det, ny Farer og Trængsler. Men medens Studentersangerne paa deres Triumftog underlagde sig Landet, hørte man kun sparsomt om Patrioten og Sønderjyden M. Andreasens Rejse herovre. Og dog er han Bærer af en stor og betydningsfuld Mission og har Ærinde til os alle. Bramfri og beskeden, men med en levende Tro paa sin Sag kommer han til os for at genknytte Forbindelsen med Hjemmet og søge Støtte for Sagen — hans Livssag, der burde være enhver Dansks. Maaske henvender han sig fortrinsvis til de udrejste Sønderjyder; men vi kan ikke se rettere, end at han har Bud til alle Danske, der med Beundring og Tak har fulgt Kampen dernede ved Bolværket for vort Sprogs Bevarelse.

M. Andreasen er født den 30. August 1858 i Sundeved. Efterat have gennemgaaet Seminariet i Tønder blev han ansat som Lærer, men opgav i 1888 sit Embede, da Tyskernes Krav ikke harmonerede med hans Idealer. Han slog sig saa paa Journalistik og blev Medarbejder ved "Freja" i Aabenraa og "Dannevirke" i Hadersley, og omtrent samtidig — i 1889 — valgtes han til Sekretær for Sprogforeningen, et Hværv, han beklædte til Aaret 1900, da han ved den hidtidige Formands Død overtog Formandsposten. I 1890 havde han begyndt Udgivelsen af Nordslesvigsk Søndagsblad, der nu udkommer som Tillæg til de danske Blade i Sønderjylland, og i 1894 grundlagde han Sprogforeningens Almanak — en Aarbog, der er blevet af stor Betydning som Kampmiddel mod Tyskheden. Den findes i hvert dansk Hjem i Sønderjylland.

Men Andreasens Hovedvirksomhed falder dog indenfor Sprogforeningen. Denne Forening, som tæller 5000 Medlemmer, virker særlig ved Uddeling af danske Bøger og Oprettelse af danske Bogsamlinger; den har uddelt 200,000 Bind, og dens forskellige Biblioteker tæller 90,000 Bind. Foreningen har i Aabenraa sin egen Ejendom, "Folkehjem," der fornylig er bleven ombygget og udvidet og nu foruden Restauration, Læseværelse, Arkiv og Bogrum, har en meget stor Forsamlingssal. Medlemskontingentet er 2 Mark om Aaret; men der kan ydes større Beløb, og frivillige Gaver modtages. Til "Folkehjem" har enhver Adgang.

Hovedformaalet med Hr. Andreasens Rejse herovre er, som allerede antydet, at søge Forbindelser med udrejste Sønderjyder. Han har opnaaet gode Resultater og venter, at sønderjyske Foreninger vil blive stiftet omkring i Amerika med det Formaal at danne Rygstød for Sagen derhjemme. Han har holdt Foredrag i Boston, New York, Perth Amboy, Troy, Portland, Me., Newell og Seattle, og i San Francisco forberedes der et Møde for at faa Bevægelsen i Gang for Kalifornіens Vedkommende. Vi spaar Hr. Andreasen en glimrende Modtagelse i Kalifornien, og han vil sikkert der kunne konstatere sin største Tilslutning.

Som alle Sønderjyllands gode danske Forkæmpere har Andreasen faaet sin rigelige Del af Tyskernes Forfølgelseshad: utallige Gange har han været idømt Pengebøder, og han har ogsaa afsonet Fængselsstraffe.

I sin borgerlige Stilling er han Tobaksfabrikant i Aabenraa. I 1898 blev han gift med Fru Junggren, født Aarøe. Hr. Andreasen er den yngste af 4 Brødre. En Broder bor i Seattle, og to i Kalifornien. Men skønt de tre saaledes er udvandrede — den fjerde og den yngste fandt dog den stolteste Gerning i Hjemmet — den, der vil bringe hans Slægtsnavn til at lyse i Fremtiden som et straalende Eksempel.

Andreasen rejser for sine egne Midler; han har ingen "offentlig Understøttelse;" han tror, Sagen er Rejsen værd; derfor kommer han.

Held og Lykke til ham, — og Tak, fordi han kom.

Hvad det kostede at opdage Amerika. Man har i Genua fundet nogle Dokumenter, som giver Oplysning om Opdagelsesomkostningerne. Christoffer Columbus havde en maanedlig Løn af 32 Dollars. De to Kaptejner, som stod under hans Kommando, havde en maanedlig Løn af 18 Dollars, og Søfolkene 2 Dollars 40 Cents. Udstyrelsen af Flotillen kostede 2,750 Dollars, Provianten 391 Dollars. Efter Opdagelsen fik Columbus udbetalt 4000 Dollars til at bestride Udgifter ved Lønninger osv.

Med et rundt Tal kostede Opdagelsen ca. 7000 Dollars. Det er, hvad man nu forlanger for en vel kultiveret "Forty Acres" eller omtrent det samme, som gamle Rockefeller tjener hver Dag, naar han spiser sin Lunch.

OLAF PERMIN

Dansk Bog- og Papirhandel

IMPORTØR AF SKANDINAVISKE KUNSTSAGER.

1323 FIRST AVENUE SEATTLE, WASH.

HANS PEDERSEN, EN "SELF-MADE MAN."

Syvogtredive Mil fra Tacoma bygges der for Tiden et Elektricitetsværk, som skal forsyne Byen med al den Belysning og Drivkraft, den i mange Aars Fremtid kan faa Brug for. Værket — eller rettere Fremtids-Værket — ligger ude i den vilde Natur. Det er Menneskesnillet, der betvinger Jorden og gør sig den underdanig. I Tusinder af Aar bar Floden haft sit Løb; nu griber Menneskehænder den, bøjer dens Løb, bestemmer dens Fald, regulerer og leder dens Vælde — og den bliver en Menneskehedens villige Tjener.

Vildsomme Veje fører derud til La Grande. Gennem et storslaaet Sceneri bugter Jærnbanen sig did. Men vil man have Nydelsen af den rent umiddelbare Natur, skal man tage Automobil. Og saa skal man suse med en Fart af 70 Mil i Timen ad Skovens slagne Vej og sidde med Livet i Hænderne, hvor Farten sagtner af langs bratte Kløfter, eller hvor Maskinen maser sig op ad stejle Zigzag-Skrænter.

Det var den Befordring, som Uglens Repræsentant benyttede, da vi i Selskab med Hans Pedersen og Damer foretog Rejsen — et veritabelt "joy ride" med Tele grafstængerne susende forbi og begge Hænder holdende krampagtig paa Hattene. Men da vi fra den duftende, friske Skov svinge de ud foran La Grande Postbus og Købmandsforretning, var Maalet naaet.

Her var vi midt i en henrivende vild Bjærgegn med Canyons, hvor Floden pilede af Sted som en smal Sølvstrøm i en svimlende Dybde, og hvor vilde Geder sprang med sikre Sæt paa halsbrækkende Klipper. Og her udfoldede sig for vort Syn det mægtige Ingeniørarbejde, hvor Tunneller gravedes og Broer spændtes, hvor Klipper sprængtes og Vildmarker ryddedes, for at give Plads for det mægtige Reservoir, der skal samle Flodstrømmene til nyttig Drivkraft.

Manden for det hele, Hans Pedersen, viste os omkring. Han forklarede og gav Tal og Detailler, og vi noterede samvittighedsfuldt Summer og Maal og tekniske Benævnelser. Men saa forlod han os, og et Kvarter efter saa vi ham i "Overalls" dirigerende og instruerende, og da Middagsklokken kort efter lød, sad han med sine Formænd og Ingeniører og Arbejdere i Marketenderiet, hvor man tog kraftig til sig af "Beefsteak," medens Passiaren gik flinkt om Arbejdets Fremskridt.

Det store Arbejde imponerede os, men Manden Hans Pedersen interesserede os dog mere. Vi havde hørt nede i Kalifornien: Den vidst kendte Dansker i Washington Staten er Hans Pedersen. Noget af det første, vi saa i Seattle, var hans Navn. Det staar stemplet paa mange Steder i Byens Cement-Fortove, som han har bygget. Da vi blev forestillet for ham, var det første, vi lagde Mærke til, hans jævne, ligefremme Væsen og den Omstændighed, at han talte Dansk. Naar Danske driver det vidt i Amerika, lægger de jo i Reglen Fædrenesproget paa Hylden, ogsaa naar de

møder Landsmænd. Ved Hans Pedersen er der intet "stuck up."

Han er en mærkelig og betydelig Mand, et stort Eksempel paa naturlig Begavelse, og hvad en saadan k a n drive det til i Amerika. Thi han, der sukcesfuldt har tumlet med de største og mest forskelligartede Entreprenørforetagender, var for tretten Aar siden Murerhaandlanger, og for 27 Aar siden var han en 22-aarig "greenhorn," en fynsk Knøs med de Kundskaber, som danske Landsbyskoler byder, hverken mere eller mindre.

Han begyndte sine Amerikaoplevelser med at arbejde paa en Farm. Derefter prøvede han allehaande: ryddede Skove, arbejdede paa Jærnbaneanlæg, slæbte Sten gravede Grøfter og sled i Miner. Han siger selv, at han brugte sine Øjne; han lærte af de slidsomme Bestillinger — det groveste Arbejde, der sløver de flestes Evner, men skærpede hans.

Og da Lejligheden kom, var han fuldt udrustet til at gribe den: han havde et Øje paa hver Finger — Murerhaandlangeren blev Entreprenør. Til en Begyndelse holdt han sig noget nær Faget: det var en "plastering job" paa Domkirken i Seattle. Det var i 1898, og Seattle — som han betragter som sin Hjemby, og som han har kendt fra dens første ubemærkede Tilværelse, var i Opblomstring. Naturligvis maatte han have et Hoved for Regning. Da vi antydede dette, svarede han smilende, at han var gaaet gennem Chr. Hansens Regnebog.

Hvis Chr. Hansen levede, burde han være stolt af sin Elev. Her er nogle Oplysninger om, hvad den flittige Discipel har bragt til Facit:

Hans Pedersen har bygget Seattles City Hall, Alberny Hotel, Madison Block, Northern Bank, Alhambra Theater (dette Theater byggede han paa syv Uger og satte derved en Rekord for Hurtighed, som ikke er slaaet); han har bygget Union Pacifics "roundhouse" og Realty Bygning i Tacoma (den højeste Bygning paa Pacifickysten); Perfontainbygningen i Seattle (et meget vanskeligt arkitektonisk Foretagende.) Han har anlagt 75 Mil Fortove; han har bygget Seattles Vandledninger fra Lake Union til Reservoiret; han har anlagt 25 Mil Gader; han har rejst Seattles kunstneriske og praktiske elektrisk-Lysstandere.

Hans "Omsætning" er over en Million om Aaret.

Det maa dog være en vis Tilfredsstillelse for den forhenværende Murerhaandlanger at gaa omkring og betragte Resultaterne af sin rastløse Virksomhed. Men mon han tænker derpaa? Han har næppe Tid; han er en meget optaget Mand.

Og dog har han faaet Tid til bl. a. at studere Shakespeare. Og han har ogsaa Tid til at lytte og være redebon, naar man kræver hans Bistand til filantropiske eller nationale Formaal. Han er en dansk Mand; men spørger man ham, om han tror, hans Evner vilde have faaet Lejlighed til at udfolde sig i Danmark — saa svarer han benægtende.

NIKOTIN.

Vi betaler

5 pCt.

og forøget Overskud paa alle Sparekontoer

Penge kan udtages til enhver Tid.

Washington Saving and Loan Association

104 Cherry Street Seattle, Wash

22 Aars Virksomhed.

HERMAN CHAPIN..... Præsident
WM. THAANUM..Vice-Præs. og Kassere
RAYMOND R. FRAZIER .....
..... Sekr. og Forretningsfører

Alfred E. Hodgson Bank Reference
Matz M. Thompson

Hodgson & Thompson
SAGFØRERE

1057-8-9 Empire Bldg. Seattle, Wash

Praktiserer ved alle Domstole.

Opkrævninger foretages. Arvesager ordnes. Skøder undersøges. Notarius Publicus samme Steds.

Metropolian Medical Baths

and

SWEDISH MOVEMENT INSTITUTE

L. FROLUND, Director

Phones: Main 4448; Ind. 5799.

57-61 Cobb Building Seattle, Wash

The Farmers National Bank of Fresno

Kapital og Overskud, $500,000.00

UNITED STATES DEPOSITARY

Denne Bank tilbyder sin Tjeneste til Deponenter, store og smaa, til Farmeren saavel som til Forretningsmanden, der ønsker at benytte sig af en Bank af ubestridt Soliditet i gode som i daarlige Tider.

Telefon Main 469 Bopæl Tel. Black 2137

Miss Kate Parsons

Blomsterhandel

Udkast og Dekorationer en Specialitet

913-1915 Fresno St. Fresno, Cal.

Archibald Implement Co.

VELIE BUGGIES
SCHUTTLER WAGONS
JOHN DEERE PLOWS and
AGRICULTURAL IMPLEMENTS

FRESNO, . . | | | CALIFORNIA

FRANKLIN PRINTING HOUSE

H. W. CLINCH

ALLE SLAGS TRYKSAGER UDFØRES TIL RIMELIGE PRISER.

141 J STREET FRESNO, CAL.

H. GRAFF & CO., VELASSORTERET URtekramforretning. Te, Kaffe, Krydderier, Porcelæn og Glasvarer, Lervarer, Isenkram, etc. Hjørnet af J og Tulare Sts. Telefon Exchange 1.

DR. C. P. KJÆRBYE, dansk Læge. Kontor, Forsyth Bldg., FRESNO, CAL.

61 I STREET FRESNO, CAL.

I. M. Crawford Co.

OPTIKERE

Briller tilpasses efter moderne Metoder

1123 J STREET FRESNO, CAL.

Rudolph Thrane

Fabrikant af

EL FRESNO HAVANA CIGAR

og

NICKEL-IN 5 CENT CIGAR

911 J STREET FRESNO, CAL.

A. P. Petersen

Forhandler af

UNITED
WORKINGMEN'S
FODTØJ

909 J STREET FRESNO, CAL.

Fulton and Grand Central Hotel

Priser: 50c og højere.

F. G. BERRY, Ejer.

I Hjertet af Forretningskvorteret. Store, komfortable Værelser.

J og Mariposa Sts. FRESNO, CAL.

NETOP HVAD DU MANGLER
En af
Iversen & Harveys ny Foraarsdragter

Kom og se dem, kun $15, 12.50, 10.00 pr. Klaedning

Cor. J og Tulare Fresno, Cal.

Ben Epstein

HERRE-EKVIPERINGSHANDLER

JUST STEDET FOR DIG

1910 Mariposa Street FRESNO, CAL.

CITY MILLS

LEHMANN BROS., SEATTLE, WASH

MEL, KORN OG FODERSTOFFER

Fint og grovt malet Rugmel.

Emil Schultz
Automobiler

Only Independeni Shop in Town

1232 I STREET FRESNO, CAL.

Hans Pedersen

General Contractor

MADISON BLDG. SEATTLE, WASH

PALACE SMOKE HOUSE

Alle ledende Mærker af Cigarer og Tobakker. Specialiteter: Nickelin og El Fresno.

661 I St. Fresno

Impertinent:

Ikke skulde De skylde for Uglen? Kom! Kom!

OW DENMARK HAS TAUGHT ITSELF PROSPERITY AND HAPPINESS.

he Rural High Schools Which Have Made Over a Nation.

By BOOKER T. WASHINGTON.

(In The World's Work.)

On the railway train, between Copenha-n, Denmark, and Hamborg, Germany, I ll into conversation with an English trav-er who had been in many parts of the orld and who, like myself, was returning om a visit of observation and study in nmark. We exchanged travelers' experi-ces with each other. I found that ht had d opportunity to study conditions in that untry a great deal more thoroughly than as true in my case and he gave me much formation that I was glad to have about e condition of agriculture and the life of e people.

In return I told him sometbing of the aces I had visited before going to Den-ark and of the way I had attempted to g down, here and there in different parts Europe, beneath the crust and see what as going on in the lower strata of social e. I said to him, finally, that, after all I d seen, I had come to the conclusion tbat e happiest country in Europe, perhaps e happiest country in tht world, is Den-ark. Then I asked him if he knew any rt of the world where the people seemed come so near to solving all their prob ns as in Denmark.

He seemed a little startled and a little nused at that way of putting the matter t, after considering the question, he con-ssed that he had never visited any other rt of the world that seemed to be in a ore generally healthy and wholeome con-ion than this same little country which were just leaving behind us.

Denmark is not rich in the sense that gland and the United States are rich. do not know what the statisticians say out the matter, but I suppose that in nmark there are few if any such great tunes as one finds in England, in the ited States, and in many parts of Eu-e. In fact, there is hardly room enough this little land for a multimillionaire to ve about in, as it is less than one-third the size of the state of Alabama, although it has one-third more population.

Denmark is an agricultural country. About two-fifths of the whole population are engaged in some form or other of agricul-culture. Tbe farms in Denmark have been wonderfully prosperous in recent years. I doubt, however, whetber as much money has been made or can be made in Denmark as has been made on the farms in the best agricultural districts in America. The soil is not particularly rich. A large section of the country is, or bas been until recent years, made up of barren heath like that in northern Scotland. Within the past few years, as a result of one of the most re-markable pieces of agricultural engineering that has ever been attempted, large tracts of this waste have been made over into fruitful farm land.

In spite of disadvantages, however, the country has greatly prospered for a num-ber of years past. People have been com-ing from all over tbe world to study Danish agriculture and they have gone away mar-velling at the results. I am not going to try to tell in detail what these results were or in what manner they have been obtain-ed. I will merely say that it seems to be generally conceded that, both in the me-thods of culture and in the marketing of the crops, Denmark has gone farther and made greater progress than any other part of the world. Furthermore, there is no country, I am certain, not even the United States or Canada, where the average farmer stands so high or exercises so large an in-fluence upon political and social life as he does in Denmark at the present time.

"What's back of the Danish farmer?" I said to my English friend. "What is it tbat has made agriculture in this country?"

"It's the Danish schools," he replied.

I had asked the same question before and received various replies, but they all wound up with a reference to the schools, particularly the country high schools. I had heard much of them in America; I heard of them again in England; for 90 per cent. of Denmark's agricultural exports goes to England.

It was not, however, until I reached Den-mark, saw the schools themselves, and talk-ed with some of the teachers—not, in fact, until after I had left Denmark and had an opportunity to look into and study their history and organization, that I began to

comprehend the part that the rural high schools were playing in the life of the masses of the Danish people, and to understand the manner in which they had influenced and helped to build up the agriculture of the country.

There are two things about these rural high schools that were of peculiar interest to me. First, they have had their origin in a movement to help the common people, and to lift the level of the masses, partcularly in the rural district; second, they have succeeded. I venture to say that in no part of the world is the general average intelligence of the farming class higher than it is in Denmark. I was impressed in my visits to the homes of some of the small farmers by the number of papers and magazines to be found in their homes.

In receut years there has sprung up in many parts of Europe, a movement to improve the condition of the working masses through education. Wherever any effort has been made on a large scale to improve agriculture, it has almost invariably taken tht form of a school of some sort or other. For example, in Hungary, the state has organized technical education in agriculture on a grand scale. Nowhere in Europe, I learned, has there been such far reaching effort to improve agriculture through experimental and research stations, agricultural colleges, high schools, and common schools. There is this difference, however: Hungary has tried to improve agriculture by starting at the top, creating a body of teachers and experts who are expected in turn to influence and direct the classes below them. Denmark has begun at the bottom.

One of the principal aims of the Hungarian government, as appears from a report by the Minister of Agriculture, was "to adapt the education to the needs of the different classes and take care, at the same time, that these different classes did not learn too much, did not learn anything that would unfit them for their station in life."

I notice, for example, that it was necessary to close the agricultural school at Debreczen, which was conducted in connection with an agricultural college at the same place, because, as the report of the Minister of Agriculture states, "the pupils of this school, being in daily contact with the first year pupils of the college, attempted to imitate their ways, wanted more than was necessary for their social position and at the same time aimed at a position they were unable to maintain."

All this is in striking contrast to the spirit and method of the Danish rural high school, which started among the poorest farming class, and has grown, year by bear, until it has drawn within its influence nearly all the classes in the rural community. In this school it happens that the daughters of the peasant and of the nobleman sometimes sit together on the same bench, and that the sons of the landlord and of the tenant frequently work and study side by side, sharing the personal friendship of their teacher and not infrequently the hospitality of his home.

The most striking thing about the rural high school in Denmark is that it is neither a technical nor an industrial school and, although it was created primarily for the peasant people, the subject of agriculture is almost never mentioned, at least not with the purpose of giving practical or technical education in that subject.

It may seem strange that, in a school for farmers, nothing should be said about agriculture, and I confess that it took some time for me to see the connection between this sort of school and Denmark's agricultural prosperity. It seemed to me, as I am sure it will seem to most other persons, that the simplest and most direct way to apply education to agriculturt was to teach agriculture in the schools.

The real difference between the Hungarian and the Danish methods of dealing with this problem is, however, in the spirit rather than in the form. In Hungary the purpose of the schools seems to be to give each individual such training as it is believed will fit him for the particular occupation which his station of life assigns him, and no more. The government decides. In other words, education is founded on a system of caste. If the man below learns in school to look to the man in station above him, if he begins to dream and hope for something better than the life to which he has been accustomed—then, a social and political principle is violated, and, as the Commissioner of Agriculture says, "the Government is not deterred from issuing energetic orders."

Of course, the natural result of such measures is to increase the discontent. Just as soon as any class of people feel that

privileges granted to others are denied to them, immediately these privileges—whether they be the opportunities for education or anything else—assume in the eyes of the people to whom they are denied, a new importance and value.

The result of this policy is seen in emigration statistics. I doubt, from what I have heen able to learn, whether any efforts made by the Hungarian government in the way of agricultural instruction have done very much to allay the discontent among the masses of the farming population. Thousands of these Hungarian peasants every year still prefer to try their fortune in America, and the steady exodus of the farming population continues.

The rural high school in Denmark has pursued just the opposite policy. It has steadily sought to stimulate the ambitions and the intellectul life of the peasant people. Instead, however, of compelling the ambitious farmer's boy, who wants to know something about the world, to go to America, to the ordinary college, or to the city, the schools have brought the learning of the colleges and the advantages of the city to the country.

The most interesting and remarkable thing about these high schools is the success that they have had in presenting every suhject that an educated man should know about in such a form as will make it intelligible and interesting to country boys and girls who have only had, perhaps, the rudiments of a common school education.

The teachers in these country high schools are genuine scholars. They have to be, for the reason that the greater part of their teaching is in the form of lectures without text books of any kind, and their success depends upon the skill with which they can present their suhjects. In order to awaken interest and enthusiasm, they have to go to the sources for their knowledge.

Most of the teachers whom I met could speak two or three languages. I was surprised at the knowledge which everyone I met in Denmark, from the King and Queen to the peasants, displayed in American affairs, and the interest they showed in the progress of the Negro and the work we have been doing at Tuskegee. As an illustration of the wide interests which occupy the teachers in these rural schools, I found one of them engaged in translating Prof. William James's book on Pragmatism into the Danish language.

I have heard it said repeatedly since I was in Denmark that the Danish people as a whole were better educated and hetter informed than any other people in Europe. Statistics seem to bear out this statement; for, according to the immigration figures of 1900, although 24.2 per cent. of all persons over fourteen years of age coming into the United States as immigrants, could neither read nor write, only .8 per cent. of the immigrants from Scandinavia were illiterate. Of the Germans, among whom I always supposed educatiou was more widely diffused than elsewhere in Europe, 5.8 per cent. were illiterate.

Before I go further, perhaps, I ought to give some idea of what there rural high schools look like. One of the most famous of them is situated about an hour's ride from Copenhagen, near the little city of Roskilde. It stands on a piece of rolling ground, overlooking a hay, where the little fisher vessels and small seafaring craft are able to come far inland, almost to the centre of the island. All around are wide stretches of rich farm land, dotted here and there with little country villages.

There is, as I rememher, one large building with a wing at either end. In one of these wings, the head master of the school lives, and in the other is a gymnasium. In hetween are the school rooms where the lectures are held. Everything about the school is arranged in a neat and orderly manner—simple, clean, and sweet—and I was especially impressed hy the wholesome homelike atmosphere of the place. Teachers and pupils eat togtther at the same table and meet together in a social way in the evening. Teachers and students are thus not merely friends, they are in a certain sense, comrades.

In the school at Roskilde there are usually about one hundred and fifty students. During the winter term of five months, the young men are in school; in the summer the young women take their turn. Pupils pay for board and lodging twenty crowns, a little more than five dollars a month, and for tuition, twenty crowns the first month, fifteen the second, ten the third, five the fourth, and nothing the fifth. These figures are themselves an indication of the thrift as well as the simplicity with which these schools are conducted. Twenty years ago,

when they were first started, I was told the pupils used to sleep together, in a great sleeping room on straw mattresses and eat with wooden spoons out of a common dish, just as the peasant people did at that time. This remiuds me that just ahout this same time, at Tuskegee, pupils were having similar hardships. For one thing, I recall that, in those days, the food for the whole school was cooked in one large iron kettle and that sometimes we had to skip a meal hecause there wasn't anything to put in the kettle. Since that time, conditions have changed, not only in the rural high schools of Denmark, hut among the country people. At the present day, if not every peasant cottage, at least every cooperative dairy has its shower-hath. The small farmer, who, a few years ago, looked upon every innovation with mistrust, is likely now to have his own telephone—for Denmark has more telephones to the numher of the population than has any other country in Europe—and every country village has its gymnasium and its assemhly hall for public lectures.

I have before me, on my desk, a school plan showing the manner in which the day is disposed of. School begins at eight o'clock in the morning and ends at seven o'clock in the evening, with two hours rest at noon. Two-thirds of the time of the school is devoted to instruction in the Danish mother-tongue and in history. The rest is given to arithmetic, geography, and the natural sciences.

It is peculiar to these schools that most of the instruction is given in the form of lectures. There are no examinations and few recitations. Not only the natural sciences, but even the higher mathematics are taught historically, hy lectures. The purpose is not to give the student training in the use of these sciences, hut to give him a general insight into the manner in which different prohlems have arisen and of the way in which the solution of them has widened and increased our knowledge of the world.

In the Danish rural high school, emphasis is put upon the folk songs, upon Danish history and the old Northern mythology. The purpose is to emphasize, in opposition to the Latin aud Greek teaching of the colleges, the value of the history and the culture of the Scandinavian people; and, incidentally, to instil into the minds of the pupils the ptriotic conviction that they have a place and mission of their own among the people of the world.

There are several striking things about this system of rural high schools, of which there are now 120 in Denmark. The first thing about them that impressed me was the circumstances in which they had their origin. In the heginning, the rural high schools were a private undertaking, as indeed they are still, although they get a certain amount of support from the state. The whole scheme was worked out by a few courageous individuals, who were sometimes opposed, but frequently assisted by the government. The point which I wish to emphasize is that they did not spring into existence all at once, hut that they grew up slowly and are still growing. It took long years of struggles to formulate and popularize the plans and methods which are now in use in these schools. In this work the leading figure was a Lutheran bishop, Nicolai Frederik Severin Grundtvig, who is often referred to as the Luther of Denmark. The rural school movement grew out of a non-sectarian religious movement and was, in fact, an attempt to revive the spiritual life of the masses of the people.

(To be concluded.)

EN UHELDIG FESTTALER.

En lille amerikansk Flaade paa fire Krigsskihe under Admiral Badger er paa Visit i Europa, og selvfølgelig er der et større gemytligt Sold i de Flaadehavne, hvor Amerikanerne hviler ud. Det samme fandt ogsaa Sted i Køhenhavn, og de danske Søofficerer havde inviteret deres amerikanske Kolleger til en lille animeret Fest hos Nimb i Tivoli.

Den danske Vice-Admiral Wandel talte for den amerikanske Flaade og ønskede den endnu mægtigere, endnu mere uovervindelig.

Admiral Badger tog saa Ordet. Han læste sin lille Tale op fra et Stykke Papir.

— Vi kommer fra den ny Verden, sagde han, til et af Europas ældste Lande. De[n] o[g] os en stor Fornøjelse straks at blive[n] ført sammen med Søofficerer fra et Land, hvis Marine har saa glorværdige Traditioner. Vi Amerikanere nærer de allervarmeste Følelser for Deres Land.

Admiralen lagde Noterne hort og satte sig, men kom pludselig i Tanker om, at ha[n]

havde glemt at udbringe en Skaal. Han rejste sig og sagde med høj Røst:

— Gentlemen! Maa jeg bede Dem tømme Deres Glas for den tyske Flaade og de tyske Officerer!

Der blev et Øjebliks Dødstavshed. Saa børte man Latter fra forskellig Side; enkelte raabte: "Danish! Danish!" og Skaalen blev drukket under almindelig Forvirring.

Naa, Herregud — det bele var naturligvis en ufrivillig Fortalelse, og kan tilmed bænde Mr. Badger er mindre vel bevandret i Geografien.

Forøvrigt et Held, at han ikke var udsendt for at bombardere en tysk By og — saa af en Fejltagelse bombarderede København. Med det samme Flaaden er i Østersøen kan den slaa en lille Vending ind til Kiel, og der kan Mr. Badger udbringe en Skaal for de danske Søofficerer, saa er den nationale Ligevægt genoprettet.

HVAD AVERTERING KOSTER.

En Aften vi var samlede til en Fødselsdag i et dansk Hjem, spørger een af Deltagerne:

— Hvem tror I, der er den største Skatteyder i Chicago? og tilføjede et Øjeblik efter: Det er en bekendt Mand. — En Udtalelse, som det senere viste sig, ikke passede ganske bogstavelig.

Vi gættede og gættede, og naturligvis paa Trustmagnater først og fremmest.

Men uden Held, da Spørgeren løste Gaaden med: "Dr. Peters Kuriko."

— Dr. Peters Kuriko? udbrød vi alle forbavset.

— Ja, Dr. Peters Kuriko!

Det er naturligvis ikke Skatteyderens Navn, der vistnok er Fahrney eller saadan noget.

Der udkommer en Gang imellem en Slags Reklameavis; den hedder "Vejlederen" og fortæller om en forlængst afdød Fahrney, der gik sig i en Tur i Guds fri Natur — ikke for at søge "Jeannette i den grønne Skov," men for at søge Urter. Der fortælles i "Avisen" en Drøm og om nogle til Tilfældet passende mystiske Hændelser, der bragte Helbredelse til Mennesker, som allerede havde "Regnebrædtet" i Haanden og var ved at opgøre deres jordiske Regnskab rede til at "himle," hvilket denne gamle Mirakeldoktor "Doktor Peter" i rette Tid forhindrede.

At Dr. Peters Kuriko er den største Skatteyder i Chicago viser naturilgvis ikke, at denne let afførende Medicin er noget Vidundermiddel. Det viser, at der tjenes en styrtende Bunke Penge paa den. Det er i den Forbindelse ligegyldigt, om Ingredienserne, hvoraf den laves, koster en eller flere Cents pr. Flaske.

Det viser, hvilken umaadelig Betydning Avertering har i Salget af en Vare.

Deri ligger nemlig hele Hemmeligheden. Man træffer i alle Aviser Avertissementer om Kuriko og om, hvorledes den bragte "Bod og Helse," hvor selv de dygtigste Læger maatte melde Pas.

Naar Dr. Peters Kuriko er Chicagos største Skatteyder, saa begynder man at spekulere paa, om der drikkes mest Kuriko eller Whiskey i de Forenede Stater, eller om det første er et Substitut for det sidste i Afboldsstaterne.

Men til Slut er man sikker paa eet, og det er, at Avertering og Reklame er det bedste Salgsmiddel, thi uden Reklame vilde Dr. Peters Kuriko ikke være den største Skatteyder i Chicago. Den vilde være en Drik, som maaske med Vanskelighed kunde tage Kampen op med "Amerikansk Olie."

F. H.

OM DANSK-AMERIKANISMEN.

Dr. Kjærbyes ypperlige Artikel om ovenstaaende Emne i Bladets Nr. 6 burde faa enhver Dansk ude og hjemme til at "sit up and take notice."

Apropos de dansk-amerikanske Institutioner — ja, hvordan i Alverden skulde de blive noget Holdepunkt for den anden Generation — vi af den første maa jo ofte spørge forknyt og sagte: "Herregud, skal det Menageri repræsentere Danmark i Amerika? Vi spørger forknyt og sagte; thi det gaar sandelig ikke an højlydt at kritisere Forholdene, for da hæver en Autoritet straks sin myndige Stemme og udbryder paa godt dansk-amerikansk: "If du ikke er sætisfied, kan du jo gaa hjem igen til de old country, hvor everything er so nice; vi har ikke sendt for dig," og tilføjer med Selvfølelse: "America is good enough for me — — "

Ja, vist er Amerika det. Ogsaa for mig er det et godt Land; jeg tager min Hat af for Amerika; det er et Land, der giver enhver energisk, stærk Vilje en Chance til at vinde frem — og netop fordi vi respekterer

Amerika, er det jo, at vi burde vise det, at vi er værdige dets Adoption.

Amerikaneren — om han har rejst og læst en Smule — ved, hvad Danmark og dets Folk er værd; men skulde han tilfældigvis overvære en af de danske Picnics eller andre offentlige Festligheder, da kunde han let fristes til at tro, at "det var Løgn altsammen;" thi hvad han ser der, er sandelig ikke eleverende: Mennesker fra alle Nationer og Samfundslag kan mod at betale Entreen, faa Adgang til disse Drikkegilder, der som oftest ender i raat Skænderi og Slagsmaal — maaske er det slet ikke en Dansk, som ypper Kiv — Dansken kan jo som Regel bære sin Blyhat med Anstand— det kan Sydlændingen derimod ikke, han bliver utilregnelig og ondkabsfuld paa de vaade Veje, og hans Meritter bringes til Offentlighed i Navnet "The Danish Society."

Enten burde der til vore Foreningers Fester kun tillades Medlemmerne med Familie og Bekendte, eller ogsaa nægtes Udskænkning af spirituøse Drikke.

Trænger vi endelig en Gang imellem til at faa "Piben tændt" over et gemytligt Glas, lad det da blive i privat hyggelig Selskabelighed, med en lille Klikke, som ved, hvor vidt man kan gaa uden at miste sin Selvrespekt.

Der er blevet svaret paa ægte Kræmmervis, at det er Salget af Drikkevarer, der giver Overskud i Kassen efter Festerne — meget mulig! men hvad Gavn og Glæde bringer et lille Overskud af Finanser, der er vundet ved at handle skødesløst med vort Lands gode Navn og Rygte; thi det er en Kendsgerning, at kun gennem disse degenererende Indtryk danner mange af dette Lands brede Befolkning sig deres Mening om, hvad der er Dansk.

Intet Under, at Dansk-Amerikanerens Søn føler Trang til at slynge os i Synet: "I am an American, and I am proud of it."

Bliver det saa ikke noget nær en Æressag for Dansken at sætte alle Evner ind paa, at hans lille, kære Fædreland bliver betragtet og bedømt, som det fortjener.

Dr. Kjærbyes Forslag viser saa tydelig og klart, hvorledes der burde gribes an. Fik vi disse synlige Beviser paa, hvad Dansken vil og kan, da vilde vore Børn (eller Maaske-Børn) altid med Glæde og Stolthed forkynde, at de er af dansk Herkomst, selv om de er Amerikanere gennem nok saa mange Slægtled.

14. Juni 1911. E. K. C.

TIL DEM, DER STYRER DANMARKS LAND.

(Af JOHAN SKJOLDBORG i Politiken.)

Det, jeg i Dag har at skrive om, vilde jeg gerne fremsætte saa indtrængende som muligt til alle Partier, Retninger, Ledere, Vælgere, hver Mand og hver Kvinde i vore Fædres skønne Land.

Her er noget, der gælder de nordiske Folk — og man kunde gerne tage de andre evropæiske Folk med.

Vi elsker alle vore Fædres Land, som vi ønsker paa grundigste Vis at overgive til en Efterslægt, der vil fortsætte og udvikle den Form af almenmenneskeligt Liv, som kaldes dansk Kultur.

Men da er det frygteligt at glemme, hvor vigtig en Del af det nationale Spørgsmaal det sociale egentlig er.

Jeg har lang Tid vidst det, men har ikke saa levende forstaaet det, som paa min Rejse i Amerika.

Allerede i Liverpool for en Tid siden, da jeg færdedes mellem Emigranterne, der kom fra Evropas forskellige Lande ligesom Fugle paa Træk, tænkte jeg meget over, hvorledes de gamle Lande saa at sige drev deres fattige, men kraftige og udviklingsdygtige Befolkning ud fra deres Hjemstavn.

Og jeg ønskede, at de evropæiske Landes ledende Politikere, særlig af de nationale Farver, havde fulgt med mig her, for at de kunde være blevne æggede op til fremfor alt at forbedre de sociale Tilstande — alene af nationale Hensyn.

I Amerika har jeg forstaaet, hvilke Værdier, der er gaaet tabt for de gamle Lande.

De ældre Farmere herovre er hovedsagelig Fattigfolks Børn hjemmefra, der, hvis de var blevne hjemme den Gang, for de flestes Vedkommende vilde have levet under elendige sociale Kaar, medens de nu sidder i Velstand her.

Disse Farmere kom her til Landet med det unge Livsmod og den spændte Muskelkraft, som Danmark ikke vilde lønne med menneskeværdige Vilkaar. Det vilde derimod Amerika. Amerika har fremdeles Brug for den Slags Folk. De sætter dem meget højt og indbyder dem fremdeles til sig — om det saa var hele den lille danske Nation. Disse Nybyggere er af samme stærke Slægt, af samme Stof som den danske Husmand, der i de senere Aar har gjort sig saa stærkt gældende, Rydningsmænd, Stridsmænd, med

min Hakke, min Skovl og min Spade til Vaaben.

En Del af Emigranterne er gaaede i Dybet, nogle er hvirvlede ned inde i de store Byer, og andre sidder nu som stakkels aandelig fattige, glædesløse uddøde Mennesker — rugende over store Gulddynger — men som Helhed har denne Udvandrerslægt, der hjemme var vant til Livets Haardbed, under de bedre sociale Tilstande rettet sig i Lyset til en fri, sund og stovt Slægt.

Hvorfor udvandrede disse Folk hjemmefra?

Jeg borer Grunden hver Dag i denne Tid, jeg rejser blandt Farmerne. De har været Tjenestedrenge og Tjenestekarle hjemme hos Bønderne. Og denne Stilling var saa ussel og saa foragtet, og deres Fremtidsudsigter saa sørgelige, at de mest vaagne af dem foretrak at tage Vandringsstaven i deres Haand og rejse til et fremmed Land bag Havet.

Disse Farmere bærer omkring med sig mørke Minder fra Karlekamrene i de danske Bøndergaarde. Dette Mørke samlede sig bag dem og drev dem ud. De droges mod Lykken. De fulgte Lysdriften i deres Sjæl.

Nu spørger jeg: har vi Raad til at miste denne Slægt?

Den Farmerslægt, der indtog Amerikas Prærier i Illinois, Iowa, Nebraska, der ryddede Skove i nordlig Wisconsin og Minnesota, der forvandlede Sandørknerne i Kalifornien og Utah til blomstrende Vinplantager og Ferskenhaver, den Slægt, der herovre er æret for sin Flid, og som i enhver Forretning eller Bank er godt betroet for sin Ærligbed, den Slægt, der i det store og vilde Amerika har kastet Glans over sit Moderland derhjemme . . .

Har vi Raad til at miste denne Slægt fra Evropas Udmarkshytter?

Thi vi har mistet disse Folk og mister hvert Aar ca. 7000 fra Danmark, 16000 fra Norge, 19000 fra Sverige, 6000 fra Finland, 25,000 fra Tyskland, 3000 fra Holland, 4000 fra Belgien.

For enten de kan bevares for den hjemlige Kultur i to eller ti Slægtled, de er tabte — ikke for Menneskebeden, den, de netop ved deres Virksomhed er med til at bygge op en ny Verden og et nyt Folk, men vi maa regne med, at de er tabte for den danske, for Hjemlandets Kultur.

Og ved at have beholdt dem, ved at have inddraget dem i den hjemlige Kulturstrøm, havde vi paa den kraftigste Maade styrket og forsvaret vort Folk.

Jeg har herovre fortalt om den Fremgang og Opdrift, der i den sidste Menneskealder er foregaaet i Underklasserne hjemme i Danmark. Det er, synes jeg, det smukkeste, der for Tiden er at sige om vort Land.

Men vi maa fra alle Stænders, ikke mindst fra de saakaldte nationale Partiers Side, i den nationale Kulturs Interesse endnu langt, langt bedre forstaa, at vore Folks Lykke og Fremgang for Tiden fremfor alt betyder Fremgang for de aFttige, de Uopbetyder Fremgang for de Fattige, de Uopmarksfolkene.

Der, hvor Lyset skinner stærkest, drages den sunde Ungdom i Følge Lysdriften, den skønneste og stolteste i Menneskets Sind.

Og hvis vi glemmer, hvor vigtigt et Element det Sociale er af det nationale Spørgsmaal, da kommer Forbandelsen over os.

Men hvis Danmarks Bønder, Godsejere, Grever, Konger, alle dem, der er i Magt og Højhed, nu vil samles med Husmænd og Arbejdere om fremfor alt at skabe et lykkeligt Land, hvor ingen Familie nogen Dag har nødig at savne en Høne at putte i Gryden — aa, hvor vil vi da samle Glans om vort Folks Navn og Glæde i vort Sind.

Vi staar ved et nyt Afsnit i Historien. Vi siger, at Grækerne f. Eks. kun var et Kulturfolk paa gammeldags Vis, da kun en lille Overklasse havde Kulturen, medens Folkets store Masse var et bredt Fodstykke, der bar denne Overklasse op i Lyset. Paa samme Maade med Rusland nu.

Nej, den moderne Tankegang, den kræver, at hvis et Folk med Rette skal bære Kulturens Navn, saa maa hele dens Masse være gennemtrængt af samme Frihed, Ret, Oplysning og Adelssind.

Dette er det nye Ideal, vi rejser i vore Dage.

Folkeslagene i den evropæisk-amerikanske Kultur gaar netop gennem en Port. Over den staar med Ildskrift: Mod Lyset!

De kommer, de store Folkemasser, ud fra de mørke Kroge samler de sig. De skrider frem Skare efter Skare ind under den mægtige Lueskrift.

Der skulde Dannebrog, vort Flag, belst vaje forrest.

FRA LOS ANGELES.

Som omtalt i Maj-Uglen har vi jo hernede i Los Angeles faaet os en stor skandinavisk Forening eller saadan noget lignende da.

En Gang i Juni Maaned skal Sønner og Døtre af de tre herlige Riger mødes i Venskab og til Fest i en lille Park udenfor Byen, hvor der indtil for ganske nylig blev forevist en Indianergruppe, svarende omtrent til Coopers Opskrift.

Nu er altsaa Indianerne vandrede bort til andre lyse Egne, og for at Byen og Turisterne ikke i altfor høj Grad skal føle Savnet af de Vilde, har Skandinaverne rottet sig sammen og lader sig beskue for en billig Penge. Der er adskillige, som har følt sig varme om Hjerterne ved at tænke sig Muligheden af en skandinavisk Sammenslutning — med Fest! Dansk, svensk og norsk Patriotisme svirrede som smaa Sangfugle rundt i de forskellige Kolonier og fortalte, at alt var evig godt — thi kunde de ikke enes hjemme, saa skulde vi herovre — Fan tude mig — nok vise dem, at Dansk, Svensk og Norsk absolut maatte og skulde være eet — bingo!

Det blev næsten til en Hjertesag, en hel national Affære, der ligefrem kildede Kolonisterne i Næsen og fik dem til at tage Landkortet frem for at opfriske Navnet paa den By, hvori de var født. Ja, Kulminationen var næsten naaet, da en infam Skumler kom og fortalte, at den virkelige Grund til Festen havde grumme lidt med det nationale og patriotiske at gøre — det hele var nærmest startet med politiske og materielle Fordele for Øje.

Bum! — — — og nogle ganske faa gav det hele en god Dag, medens de unge, uberørte af den dybere Forstaaelse, kilede løs med Prøver, Raadslagninger og Gud ved hvad.

Festen selv blev ikke rokket, og det vil sikkert blive en varm Dag og en god Dag, naar Danmark, Norge og Sverige atter mødes for at svinge deres Margrethe i en rask Dans paa en aaben Estrade i det fri Amerika, hvor Sommernatten jo kan være ligesaa brugbar som andre Steder paa denne buttede Klode.

Om Drikkevarerne vil faa nogen Indflydelse paa Stemningen i Særdeleshed, er vanskeligt at sige, da man endnu gaar i den rædselsfulde Spænding, om det bliver Sodavand eller krassere Varer. Der har nemlig knebet sig lidt Helligdom ind i Raadet, saa det er jo ret haardt for nogle Spiritus-Interesserede at gøre de værdige Spændebibler forstaaelige, hvad der skal til.

Sætter de ikke deres Vilje igennem, — ja, saa kunde det jo for en Gangs Skyld være ganske fornøjeligt at se, hvorledes saadan en Sodavandsaffære vilde spænde af. Og maaske faar vi det at se; Historien skal jo paa en eller anden Maade beriges.

UGLSPIL.

SMØRINDUSTRIEN I DANMARK.

De fleste af Uglens Læsere ved, at der i Fjor stod stor Strid i Danmark om, hvor vidt Smørindustrien betalte sig eller ej. Denne Diskussion forplantede sig ogsaa til dansk-amerikanske Blade, uden at man dog blev klar over, hvor vidt det betalte sig at lave Smør eller ikke. Blandt de, som tog Del i Debatten, var ogsaa Forpagter Chr. Sonne, og de efterfølgende Notitser er hentede fra et af hans Foredrag og vil interessere de af Uglens Læsere, som har Kendskab til Mejeridrift.

Hvor Vægt angives er tillagt 10 Procent for at faa Angivelserne til omtrentlig at stemme med amerikanske Pund.

Arealopgørelsen for 1907 viser, at 43.5 Procent af Danmarks samlede Pløjeareal anvendtes til Korndyrkning.

Danmarks gennemsnitlige aarlige Mælkeudbytte pr. Ko anslaas

1880 til 2750 Pund;
1890 til 3850 Pund;
1900 til 4675 Pund;
1910 til 6160 Pund.

I Tidsrummet 1893-1903 reduceredes Landets Studehold fra 112,000 til 37,000, hvilket altsaa tyder paa, at det betalte sig bedre at producere Smør end Studekød. Løsenet gennem de sidste 25—30 Aar har været at producere megen og fed Mælk ved at Køernes Mælkeydelse udvikles, og billig Mælk ved, at der af det billigst mulige Foder produceredes det størst mulige Kvantum Mælk.

Der findes i Danmark ca. 6 1-4 Millioner Acres Pløjeland.

Der anvendes aarlig i Danmark Kunstgødning til et Beløb af ca. 10 Millioner Kr.

Der findes i Danmark ca. 184,000 Kohold med tilsammen 1,280,000 Køer.

SYDAMERIKA.

Kongresser, Konventioner og Konferencer er blevet moderne Led i det internationale Samliv. Snart er det Læger, og snart Jurister, Lovgivere, Fredsvenner eller Socialdemokrater, der afholder Verdensstævne for at udveksle Tanker om Nutid og Fremtid, kritisere og prøve de sidste nye Ideers Holdbarhed og bygge videre paa vundne Erfaringer.

Gennem disse Sammenkomster udvides Horisonten, og der opruiles Billeder af Lande og Forhold, som det store Publikum til daglig Brug skænker liden Interesse.

I **Buenos Ayres,** Argentinas Hovedstad, afholdtes en Pan-American Conference, i hvilken Anledning et amerikansk Blad skrev følgende interessante Smaabemærkninger om vor store sydlige Nabo.

Buenos Ayres er saa stor som Seattle, San Francisco, Kansas City og Minneapolis tilsammen. Dette vil mulig overraske Gennemsnits-Amerikaneren i de Forenede Stater at faa at vide. Buenos Ayres har 1,242,278 Indbyggere i Følge Folketællingen i 1909.

Buenos Ayres er foruden at være en stor By ogsaa en vidunderlig smuk By. Den er den ny Verdens Paris, men Livet er mere smagfuldt der end i den gamle Verdens Paris. Naar man i gamle Dage tegnede Verdenskortet, trak man op ubestemte Linier om noget ,man kaldte "Terra Incognita" (ukendt Land), og Rygtet gik, at her levede Drager og andre fantastiske Skabninger, men ingen vidste dog noget sikkert herom.

For den almindelige Amerikaner er Sydamerika ligesaa meget Terra Incognita, som ukendte Lande var for vore Forfædre. Amerikanerne ved en hel Del mere om Evropa, end om den ny Verden syd for Linien.

Mange af os rejser til Evropa hver Sommer. Der er Tusinder af os der allerede nu. Men velsignet faa af os tænker paa at tage til Sydamerika. Vi er mere tilbøjelige til at tænke paa en Tur til Afrika. Tusinder af Amerikanere har set Pyramiderne i Ægypten, men mærkelig faa har set "The House of the Incas."

Titusinder har set "The Jungfrau" (Bjærg i Alpekæden), men hvem har set den glitrende Top af det mægtige Aconcagua, der er mere end en og en halv Gang saa høj som "The Jungfrau," Mont Blanc eller de højeste Bjærge i United States, med Undtagelse af Alaska.

Det er paa Tide, at vi bliver kendt med vore Naboer dernede.

Hvis vi foretrækker Sceneri — vel, Sydamerika kan vise os tyve Gange saa meget som Svejts og dog have Sceneri tilovers.

Der er 40 Bjærge i Sydamerika, som overgaar Europas i Højde. Der er muligvis endnu en Snes mere, der i Højde overgaar de, som findes i Nordamerika.

Er man interesseret i Storbyer — Sydamerika har dem. Buenos Ayres er den største. Rio Janeiro er meget større end Boston. Montevideo større end Cincinnati. Santiago større end New Orleans.

Rio Janeiro er et Eksempel paa kommunal Enterprise, som ingen nordamerikansk By har nærmet sig. I Løbet af faa Aar er den brasilianske Hovedstad bleven ombygget med brede Gader og Boulevarder og med en Rigdom af smukke Bygninger.

I Forbigaaende bemærket er den meget berømte Bugt ved Neapel kun en Mudderpøl sammenlignet med Havnen ved Rio Janeiro.

Er vi interesseret i Agerbrug og Græsning, da kan Argentina og Uruguay vise os noget.

I Ingeniørarbejde er der paa Jærnbaner i Andesbjærgene adskilligt, som overgaar vore.

For Opdagere er der tilstrækkelig "ukendt Land" i Sydamerika til at bringe Fornøjelse og Studier langt ind i Fremtiden.

Der er i Sydamerika et Vandfald 250 Fod højt i Sammenligning med Niagaras 170 og 5,500 Fod bredt sammenlignet med Niagaras 4,070. Naturligvis kan Sydamerika rose sig af Verdens største Flod.

Naar New York—Buenos Ayres international limited løber med regulær Forbindelse, saa — — jamen, det varer maaske længe endnu, før vi ad den Vej ser Sydamerika.

Chr. F. Matzen

DEN DANSKE FOTOGARF

241 Columbia St. Brooklyn, N. Y.

Tillader mig at anbefale min oFrretning til alle, som ønsker godt fotografisk Arbejde udført.

NB.—Billeder af Delegaterne i Fresno samt af den nye Overbestyrelse af D. B. S. kan endnu bestilles.

DANISH
Land Office

Anbefaler sig til Landsmaend. Har alle Slags --- saavel Land- som Byejendomme til Salg, saasom Dairy-, Alfalfa- og Frugtfarme. Mange af Farmene kan faas med fuld Besaetning. Vi skal med Glaede besvare alle Sporgsmaal, som bliver rettet til os.

SCOTT & HANSEN

1151 J Street

Fresno, California

UGLEN

Nr. 8 Juli 1911

Uglen koster

$0.50 pr. Aar

Kontor
311-312 Marion Building
Seattle, Wash.
Telefon Main 3334

Foregangsblad for dansk-nationale Interesser i Amerika

"Helga"

Afdeling Nr. 3 af Dania
møder hver Fredag Aften Klokken otte i
FRIENDSHIP HALL
1254 Market Street, tæt ved Larkin Street
San Francisco
M. A. BROWN, Præsident,
N.W. Hjørne af Kearny og Geary.
THEO. THRANE, Sekretær,
1429 Rhode Island Street

MARGRETHE LOGE NR. 24, D. S. S.
møder den 1ste og 3dje Tirsdag i hver Maaned i Scottish Hall Building, 121 Larkin St.
MRS. G. AMORSEN,
1945 Fifteenth St., S. F. Sekretær.

DET NY ST. WINIFRED HOSPITAL, 1065 SUTTER STREET, SAN FRANCISCO; ET BRANDSIKKERT HOSPITAL FOR KIRURGISKE OG MEDICINSKE PATIENTER : : : :
Dr. Winslow Anderson
Chef-Læge.

KLASSIFICEREDE ANNONCER

Badeanstalter

NINTH STREET HAMMAM BATHS, TURkish and Russian. Electric Vibratory Massage. Cor. Ninth and Broadway. Henry Holst & Chas. Oatridge, Props. **Oakland.**

Cigar-Fabrikanter

RED SEAL CIGAR CO., 133 Hartford St., San Francisco, mellem 18th og 19th, Castro og Noe. Tel. Market 232. R. M. Donnelly og C. M. Beck. RYG RED SEAL.

Entreprenører

C. W. HANSEN, Bygnings-Entreprenør, 1986 McAllister Street, **San Francisco.** Bopæl Teltfon. West 4639.

Hattemagere

LUNDSTROM HATS—
1178 Market St., 64 Market St., 605 Kearny St., 2640 Market St., **San Francisco.**

Isenkræmmere

S. M. ISING, Hardware, 215 Church St. S. F. Tel. Market 2521. Garden Rakes, Garden Spades, Garden Sets, Garden Hose, Lawn Mowers, Paints, Oils, Kitchen Utensils.

Kaffe og Te

ALFRED TH. JORGENSEN, Bedste Kaffe og Te, Krydderier, fineste Smør. Varerne leveres frit i Oakland, Alameda, og Berkeley. 138 Helen St., **Oakland, Cal.** Tel. Piedmont 1889, Home A-2058.

Læger

HENNING KOFORD, M. D. Physician and Surgeon. Office: Rooms 321-323 1st Nat. Bank Bldg., 14th and Broadway, **Oakland, Cal.** 2-4, 7-8 p. m. Phone Oakland 5163.

Møbelforretninger

THE AQUARIUM FUURNITURE CO., 635 Golden Gate Ave., **San Francisco.** H. A. Hansen og R. K. Larsen, Ejere. Ny og brugte Møbler købes og sælges.

Skomagere.

CHAS. ANDERSON, 2172 Market St., **San Francisco.** Swedish-American Hall. Nyt Fodtøj til alle Brug og alle Priser. Reparationer udføres hurtigt og billigt.

SØRENSEN OG HJELTE, SKRÆDDERE, F. A. Hjelte og C. M. Sørensen, 109 Montgomery Street, **San Francisco.** Telefon: Kearny 2984.

Symaskinefabrikanter

CHARLES PLAMBECK, 590 Valencia St., San Francisco. Før 1915 Mission. Ny og brugte Symaskiner, specielle saavel som Familiemaskiner. Reparationer udføres.

Tandlæger

DR. M. A. BROWN, Chicago Dental Parlors, 5 Kearny Street, Hjørnet af Geary, San **Francisco.** De skandinaviske Sprog og Tysk tales.

Urmagere og Juvelere

SORENSEN CO., Inc., Juvelerere og Optikere, 715 Mrket St., **San Francisco,** og 2593 Mission St., S. F., ved 22nd, Juveler af alle Slags. Urreparationer med Garanti

Urtekræmmere

FRED FABER, GROCER,
Phone Market 918.
2893 Twenty-fourth Street, **San Francisco**

Telephone Douglas 1025 **Carl G. Larsen**
Proprietor.

Hotel Larsen

(over Tivoli Cafe)

60 Rooms. 50c to $2 per Day **56 Eddy St.**

$3 to $10 per Week. **San Francisco**

Dr. Adolph Berg

(Fhv. ved det franske Hospital)
LÆGE OG KIRURG

Kontor, 86 Post Street, Hjørnet af Kearny
Timer: 2:30—4. Tel. Douglas 3545
Bopæl, Hjørnet af Geary og Devisadero Sts.
Timer i Hjemmet: 12—2 og 7—8.
Telefon: West 4172.

Hr. Søren Wissing er Uglens befuldmægtigede Repræsentant i Fresno, Kalifornien.

Hr. J. V. Gjerding, 5916 Crocker St., er Uglens befuldmægtigede Repræsentant i Los Angeles.

Klassificerede Seattle Avertissementer

LOUIS TAGHOLM, DANSK SKRÆDDERI, 711 Third Avenue. Oxford Tailoring Co. Phone Ind. 1577. **Seattle, Wash.**

THEODORE WOLFE, DANSK URMAGER og Juvelerer. Postordrer besørges prompt. 219 Pike St., **Seattle, Wash.**

CHAS. NELSON, REAL ESTATE, FARM Lands, Rentals, Collections, Etc. Forretningstelefoner: Main 5426, Ind. L 2615. Bopæl-Tel. Beacon 2123. Kontor: 509 Marion Bldg., **Seattle, Wash.**

AABLING SEED COMPANY, Dansk Frøhandel. Sæd, Løg, Hønsefoder, Gødning. Sirblomster. Tel. Main 2804, Ind. 4942. 89 West Pike St., **Seattle Wash.**

(Denne Avertissementsplads til Salg. $3.00 for et Aar.)

(Denne Avertissementsplads til Salg. $3.00 for et Aar.)

(Denne Avertissementsplads til Salg. $3.00 for et Aar.)

(Denne Avertissementsplads til Salg. $3.00 for et Aar.)

(Denne Avertissementsplads til Salg. $3.00 for et Aar.)

(Denne Avertissementsplads til Salg. $3.00 for et Aar.)

Til vore Washington Venner

henvender Uglen en speciel Anmodning om at virke for Bladets Udbredelse. Lad Uglen faa Husly i hvert et dansk Hjem i Washington Stat, og vi skal snart til samme Pris som nu udgive et stort righoldigt dansk Maanedsblad i Amerika, et Blad til vor Nations Gavn. - - - - - Udg.

UGLEN

VESTENS FØRSTE DANSKE MAANEDSSKRIFT

Entered as second-class matter June 30, 1911, at the post office at Seattle, Washington, under the act of March 3, 1879.

Nr. 8. JULI 3. AAR

FORFATTEREN CARL HANSEN.

PUGET SOUND.

Paa en Sejltur langs Puget Sound-Kysten traf jeg en Mand, som jeg havde hørt Tale om, og som jeg glædedes ved at møde. Han bestod sin Eksamen som Dyrlæge ved den kgl. Veterinærskole i København i 1862, saa han er altsaa ikke noget Barn. Naturligvis har han set sig om i Verden, før han havnede herude i det yderste Vesten. Han har været Regimentsdyrlæge i Østrig og Nybygger i Nebraska, han har kendt gode Kaar og Fattigdom, Sygdom og Sorg, men hans Ryg er rank, hans Øje klart, og han ler med frisk, glad Latter, mens han leger med sit Barnebarns Barn. Han driver selv sin Farm med mange Hundrede Blommetræer, hvis Frugter han tørrer om Efteraaret; og hans milde, livlige Hustru sørger for Husholdningen og holder Styr paa 800 Høns i alle Aldre.

Og mange andre har jeg mødt herude.

Der er Manden, som jeg kendte for mere end tyve Aar siden, da Tørken hærgede Minnesota og Dakotaerne, og vi spurgte med Angst og Tvivl, om Mennesker kunde friste Livet paa de Kanter. Han dyrker nu i Tryghed sine Tomater og Jordbær; og han ser yngre ud, end da jeg sidst mødte ham paa Prærien. — Og der er Manden,

som var kendt Danmark over som den radikale politiske Agitator; nu bor han ved Foden af et vældigt Bjærg, hvor en Flod slynger sig om hans Ejendom, og hvor Træer staar grønne Aaret rundt. Han har Smil om Munden, og han ser paa Verden med milde Øjne.

Der er Foryngelse og Fred ved Hav og Bjærge.

Præriens gode Aar er rige, gule Majskolber og Kløverhø og fedt Kvæg og Smør; men Betalingen er udslidte, trætte Mennesker i deres bedste Alder. Og enten Præriefarmeren foretrækker at drage til Byen og leve Resten af sit Liv i sur, utilfreds Ledighed, eller han bliver paa Farmen og arbejder over Evne, — arbejder, saa Haanden ryster og Øjet sløves, arbejder, saa Hjernen grødes og Tanken standses, — Resultatet bliver det samme.

Jeg har set paa dette i mange Aar; og mit Hjærte vaandede sig ved, at det var den Løn, Præriens Børn fik for vel udført Arbejde.

Og jeg havde ikke Anelse om, at der eksisterede et Sted i Verden, hvor der var Helsedom og Fred og rimelige Kaar for trætte Mennesker.

Men mange af mine Landsmænd har været klogere end jeg.

Ved en kosmopolitisk Fest for kort Tid siden blev jeg forbavset ved, at mere end hvert andet Menneske, jeg mødte, var dansk. Og der var Fred i deres Tale og Ro over deres Tanker.

Derfor være det ikke sagt, at Vestkysten er de gamle Menneskers Land. Der vokser en Ungdom op, — en Ungdom, der vilde have Gavn af at komme ud paa Prærieu og lære Landmandsliv. For det er en Kendsgerning, at man ikke tager Landbruget alvorligt paa disse Egne.

"Hvad bestiller du?" sagde jeg til en Bekendt, jeg mødte.

"Aa, jeg "pretender" at farme," sagde han.

Og Svaret er træffende. Man arbejder ikke "ud af haarde Livet." Menneskene er Herre over Arbejdet.

Kulturen har Livsbetingelse mellem Hav og Bjærge. Og Kulturen laa brak i mange Aar herude. Men det er Saatid nu, og Høsten vil komme.

Til mig kom disse Egne som i Menneskeskikkelse, — det lyseste og reneste, jeg har mødt; det tog mig lindt og blødt i Haand og bragte Lægedom for mine Saar og førte mig mod det forjættede Land.

CARL HANSEN.

CARL HANSEN.

I ovenstaaende Prosahymne til dette Lands Skønhed indleder Carl Hansen sin Medarbejdervirksomhed ved Uglen. Vi vil i Tilknytning dertil sige, at vi haaber, Pacifikkystens Danske vil vide at værdsætte den Mand, der med sin store, fortjenstfulde Virksomhed i vort Lands, vort Folks og vort Sprogs Interesser har bosat sig iblandt os. Og at Sund og Skov vil inspirere ham til kommende Værker fra hans Pen — danne den smilende Ramme om et Folk, hvis Liv og Vilkaar hans Blik trænger til Bunds i — vort danske Folk herude: at det maa fortjene at komme i Ramme.

Det er nu et Par Aar siden Carl Hansen udgav sin sidste Bog "Dansk Jul i Amerika" og han burde jo give os en ny Bog i hvert Fald hver Jul. Der ligger nok en Del Bitterhed og Modgang til Grund for hans langvarige Tavshed; men nu er Isen brudt, og det tør haabes, der vil blive Sommer i hans Produktion. Hvis der er Gang i det danske Folk herude, vil det gøre sig til af hans Kraft og sætte ham i Agt og Ære. Hvad de dumme Slidere paa Prærien ikke forstod at skønne paa, faar være deres Skam og Tab. Men her har vi ham nu, og her bør han blive — i Samvirke med et dansk-bevidst Folk, der ser sundt og frisk paa Livet.

Uglen forbereder et stort Julenummer. Det vil udkomme den 20de November og tilegnes den danske Befolkning i Washington, den jomfuelige Jord for dansk Avis virksomhed — indtil Uglen kom.

KUNSTNERINDEN KOMMER.

(Satyrspil af CARL HANSEN.)

Handlingen foregaar i Laketown, en mindre By i Vesten. For et Aars Tid siden b'ev der dannet en dansk Forening, kaldet "Dronning Dagmars Minde." Foreningens Program var "at yde Medlemmerne Underholdning og moralsk, uskyldig Fornøjelse." Paa Stiftelsesdagen blev der vedtaget en stor Mængde Lovparagrafer, som ingen holder, og Lovbogen er blevet borte. I Aarets Løb har der været afholdt 16 Danse, to Maskerader og en mislykket Dilettantforestilling. — Nu har Formanden, Smed Lars P. Christensen, faaet Brev fra en Mand i New York om, at en berømt dansk Operasangerinde er paa Tourne i Amerika og ønsker at besøge Laketown. Han sammenkalder til et "stort Møde" i den Anledning. Mødet skulde begynde Klokken otte; da Klokken er et Kvarter over ni, er der 12 Mennesker i Lokalet. Man drøfter Vejrspørgsmaalet og bliver saa temmelig enige om, at det er en mild Vinter, at det gode Vejr kanske nok vil holde sig endnu i nogle Dage, at det ikke var nær saa mildt i Fjor ved denne Tid, og at vi nok skal faa et godt Knug endnu, før Foraaret kommer. Saa siger Formanden med Højtidelighed:

"Ja, det er kanske bedst, at vi begynder."

Ingen svarer.

Formanden: "Ja, jeg har jo bekommet en Brev om, at et Kvindemenneske fra København, som claimer, at hun kan gøre Kunster, vil komme her til Laketown og perform for os."

Anders Kopp (forhenværende Farmer): "Hvad Kunster ka' hun gøre?"

Form.: "Det skal jeg ikke udlade mig om for sure. Men i de' her Brev staar der, at Kunstnerinden Fru Louise Ahlmann fra København, der er paa Retur i the States, vil besøge os, om vi ønsker det, og muligvis garantere en Salær."

Vognmand Knudsen: "Kaske' hun et' ka' gøre bedre Kunster end Doktor Walthers Hest, som han købte af Kunstberideren, der var her rundt med et Cirkus i forrige U'e, —for igaar, da han spændte den for, saa rejste den sig lige ret op og ner paa Bagbenene og hurrede rundt og spildte Doktoren bavlængs ner ad cart'en. Kelly og jeg stod ovre i Stalden og grinte, for det var en hel gratis Komedieforestilling."

Anders Kopp: "Ka'ske at Doktoren ogsaa skal til og ha' saadan en Aatomobil-tingest, som at han har "Bankeren," der kan rende og futte og futte og — æ-ed — kyvse Livet af Heste og Kretur."

Knudsen: "Ja, men den er brukket nør. Igaar, da Bankeren var u'e til Schnellses Auktion, saa svuppede begge Forhjulene ner i et Hul i "roaden," og saa gav det et Svup i det ingvendige af Maskineriet, og saa vilde den ikke gaa rundt mer."

Købmand Albrektsen (arrig): "Er vi kanske blevet kaldt sammen for — pt! pt! pt! — at høre om Doktorens Hest og Bankerens Automobil!"

Knudsen: "Ja, ser du, bitte Albret, det kan jo være, vi har alt det fun, som vi behøver, naar Doktorens Hest staar paa Halen og Bankerens Vogn staar paa Næsen."

Albrektsen ser arrig ud, men siger bare: "Pt! pt! pt!"

Anders Kopp (rejser sig): "Vi lever i et demokratisk Land og i en demokratisk Tid — — — "

Knudsen: "Ja, jeg er ellers Republikaner."

Kopp: "Jeg kører mig ikke om, hvad — æ-ed-æ — politisk party, du belonger til, Knudsen, men — æ-ed — se, vi andre vi lever i en demokratisk Tid og i et demokratisk contry, og det er et frit contry, og du har Lov til at være Socialist, om du vil; men se — æ-ed-æ — vi andre, vi, der har det ægte — æ-ed-æ — ægte demokratiske Sind, og er, hvad som at der kunde kaldes ægte — æ-ed-æ — Demokrater. Og vi skal holde sammen — — —" (sætter sig brat, men rejser sig igen) — "til næste Election."

Knudsen: "Det kan'te nytte noget, Kopp, du bliver ikke Assessor til Foraaret alligevel, for vi voter ikke for dig."

Drug-clerk Olson: "Jeg finder, at vi bør indbyde Kunstnerinden, for det vil være foredlende for os at faa noget god Konst; — det vil sige, dersom det kan garanteres, at hun er en værkelig Kunstnerinde, der giver Publicen god Konst."

Knudsen (til Læge Mørck-): "Hvad Kunster ka hun gøre?"

Mørck: "Hun synger. Og jeg kan med det samme sige, at hun er verdensberømt. Hun har sunget paa de store Operascener i Paris og London, og hendes Navn har kastet Glans over Danmark."

Knudsen: "Kan hun ikke andet end synge? Det kan min Kone osse, og det li' saa godt som nogen; — det vil sige, det er jo ikke saa godt nu, som da hun var ung. Nu er jo nogen af Tænderne fa'det u'; men før i Tiden, der kunde hun synge den: O Susanne, du er min Liv og Lyst, — og saa den om Hjalmar og Hulda, den er paa 36 Vers; og vi græd allesammen, naar hun sang."

Albrectsen: "Om man — pt! pt! pt! — kunde faa et Ord indført, saa vilde jeg sige, at Tiderne er lidt for close now-a-days til at feste og give Penge ud til Kunster — pt! pt! pt! — Nu har vi the hardest kind of competition — pt! pt! pt! — baade med Sears-Roebuck og Montgomery Ward, og

jeg har maattet oprette et stort 'hard time sale,' der aabner i Morgen — pt! pt! pt! — Jeg sælger nu et fint Herre-'suit' for $16.95, og giver et Par Seler i Tilgift; der vil blive en morderlig crowd, men vi vil be able til at handle den — pt! pt! pt! — og dersom der er nogen af Jer, der er looking for et billigt suit — pt! pt! pt! — saa vil jeg raade Jer til — — — "

Købmand Levin: "Der er vel andre end Dem, der handler med suits? Seksten Dollars og syv og halvfems, — seksten Dollars og ninety-seven, — sixteen Dollars and ninety-seven. — I can beat that. I can beat that any day in the year, — I can beat it two Dollars and thirtyfour Cents on the best suit you ever laid your eyes on. — — — Og saa kan jeg købe fire tickets right now til at høre den Artistinde, for mig self und meine Frau und meine Katharina und den hired girl."

Knudsen: "Vent lidt, Levin. Vi kan'te sælge Billetter, til vi ved, om vi vil ha' hender. Hør, Mørck, du kender jo til alle Slags Kunster, saadan med Bøger og Cirkus og Videnskav, — hvad tror du, vi kommer til at betale for hende?"

Mørck: "Ja, i Almindelighed er de billigste Billetter ved en saadan Lejlighed $1.50 og de dyreste $3.00; men det kan jo godt være, at hun ved denne Lejlighed, for at glæde sine Landsmænd, vilde bryde sig nindre om Pengene, og vi kunde nøjes med at sætte Priserne til $1.00 paa Gulvet og 75 Cts. paa Galleriet."

Stor Tavshed. — Levin bliver meget bleg.

Knudsen (er den, der først genvinder Fatningen): "Der laa vi den Nat uden Dyne. — Det bliver en Udskrivning paa fire Dollars for dig, Levin; men du har, Herren være lovet, Raad til det. — — Men ka' det nu ogsaa være muligt, at det er saa dyrt, Mørck? Nere i den moving picture show, der koster det ikke mere end en Nickel, og saa kan man være der lige saa længe, man vil, naar man behaver sig sel. Og saa er der ogsaa en køn ung Pige, der synger "Jerusalem, Jeheru-sa-lem, saa det gungrer helt oppe i Rafterne. Jeg var dernere Thanksgiving. Jeg gik derner Klokken to, og jeg sad der til jeg ikke ku' nære mig længer for Sult, og jeg hørte den om Jerusalem fem Gange for den ene Nickel. Og saa er der min Nabo, han har en af disse hersens Monografer, og om Sommeren, naar han aabner Vinduet og jeg osse aabner Vinduet, saa kan jeg høre det ene Konsertmusikstykke efter det andet for slet ingen Ting."

Landagent Rasmussen: "A tror, a begynder og forstaa de her, og a skjønner ogsaa, te vi ka' slett ett gaa uden om de her Sagh. — A vil seje, te vi har slett ett Ret til at la' de her Dame gaa hjem, uden at hun har set de her Sted. Se kons no, hun traveller jo alt øver i æ States, og hvor hun kommer hen, der vil hun udtale sig saadan: I Laketown, der har a .væ'n, vil hun sige, der er knag gode Folk, vil hun sige, by Gally, vil hun sige, der er billigt Land, vil hun sige, — og det er, hvad der er, — a har en farm paa æ Haand, som a kan sælge for $40.00 acren med gode først Klass improvements paa. — Og a vil slutt mig til Levin og bestille tickets af de best' til mi Kuen og mi' Dætter."

Knudsen: "Ja, det er jo ogsaa et billigt Avertissement, Rasmussen, det er billigere, end at avertere i "Den danske Pioner."

Clerk Thomsen: "Jeg skal gærne assistere Kunstnerinden med at blæse et Par Numre paa min Fløjte."

Knudsen: "Ja, paa den Maade kommer du jo ogsaa frit ind."

Drug-clerk Olson: "Jeg vil ogsaa gærne assistere. Jeg kan deklamere saa kønt. Jeg kan udenad et stort Stykke af saadan et dejligt Digt af en Mand, som hed Palmerdan Møller, — det hedder Fjordens Lugt, — — Hjortens Flugt, vilde jeg sige. Og Miss Martin, hun spil'er saa dajligt paa Guitar."

Knudsen: "Naa, saa du er osse u'e efter en Fribillet, baade til dig sæl og Piebarnet. Men hør, Mørck, vi maa ha' Re'lighed paa al Ting i den her question. Hvordan staar det sig med Moralen? For hun kan vel nok osse gaa paa Line og gøre Kraftkunster og blive bundet paa Hænder og Ben og lukket inde i en stor Kuffert og komme u' igen, uden at noget Menneske kan begribe, hvordan det er gaaet til. Men det er jo altid noget af en question med den Slags Folk; jeg mener saadan, om hun har korte Skørter, og om dette hersens, man kalder Moralen, you see. Hvordan forholder det sig med det?"

Dr. Mørck: "Jeg indestaar for Fru Ahlmanns Moral. Hun gør ingen som helst andre Slags Kunster end at synge. Hun er, som sagt, verdensberømt, hendes Gage er 20,000 Kroner om Aaret, og hun er nærved 60 Aar gammel."

Lang Stilhed, — saa siger Knudsen langsomt: "60 Aar. Det var nok et blaat Øje."

Stilhed igen, som Formanden benytter til at sige:

"Vil de, som er i Forhør af Sang, række en Haand i Vejret."

Fire stemmer for, nemlig Mørck, Landagent Rasmussen, Knudsen og Clerk Thomsen.

Formanden: "Modparten same sign."

Tre stemmer imod, nemlig Købmand Albrektsen, Levin og Drug-clerk Olsen.

Mørck: "Hvad for noget, Olson, stemmer De imod? Jeg mente endda, det var Dem, der vilde assistere Kunstnerinden, og De talte saa kønt om Deres Længsel efter 'værkelig god dansk Konst'."

Knudsen: "Han blev kølet af, da han hørte om de 60 Aar. Men det var det, der fik mig til at stemme for hende. Hun maa jo være et rent Jærn, naar hun kan gøre Kunster i den Alder, — nej, det er sandt, det er jo det, hun ikke kan."

Formanden: "Kunstnerinden er vedtaget."

Albrektsen: "Pt! pt! pt! — det er en Skandale — pt! pt! pt! — en Skandale uden Analogi i denne Bys Historie, — fire Stemmer — pt! pt! pt! — naar vi er tolv stemmeberettigede, — fire Stemmer majority — pt! pt! pt! — jeg mener en Stemmes majority — — —"

Formanden med stor Værdighed: "Hr. Albrektsen er ude af Orden, han har ikke flooret. Havde man valgt at postpone Kunstnerinden eller lægge hende paa Bordet, havde jeg hellere set det. — Sekretæren vil meddele hende, at hun er vedtagt. — Hvm er Sekretær?"

Ingen svarer.

Knudsen: "Jeg tror næsten, vi glemte at vælge Sekreteer, da vi hadde Generalforsamling."

Dr. Mørck: "Jeg skal i dette Tilfælde sætte mig i Forbindelse med rette Vedkommende."

Man begynder under almindelig Snakken at trække Overfrakker og Pelse paa og forsvinder. — I en Krog sidder Landagent Rasmussen i fortrolig Samtale med Anders Kopp. Da de opdager, at de andre er gaaet, rejser de sig ogsaa, og Rasmussen siger:

"Som a sejer, Anders; det nytter ett, at du er Demokrat — du skal være non-partisan, og hvissomstid du kan hjælp' mig og hit' en Kjøber til den Farm, saa skal jeg skaf' dig alle de votes, du behøver; men du kommer til at stand pat paa den question" — — — de forsvinder.

Knudsen, der har glemt sine Oversko, kommer tilbage for at hente dem; han ser lunt efter Rasmussen og Kopp; saa siger han:

"Det kat'te nytte noed, for vi stemmer ikke paa dig, Anders. — Og jeg tror heller ikke, at Sangerinden med de 20,000 og de 60 Aar vil aventere Rasmussens Forretning."

HIMMEL OG HELVEDE.

Fra Cheops Pyramider til Marmorpladserne Heliopeles.

Hjemme i Danmark fortælles der mange slemme Historier om Røverbyen Port Said, og vi fik heller ikke noget særlig opløftende Indtryk ved det første Bekendtskab med denne Bys Indbyggere. Kl. 4 om Morgenen ankrede vi op i Byens Havn, og lidt efter vækkedes vi af en mærkelig hundredstemmig Sang, der genkaldte Erindringer fra Udstillingen i Aarhus. Vi sprang op og kiggede ud, og se, "Siam" var helt omringet af Kullægtere, paa hvilke befandt sig 500 Arabere, der skulde bære Kullene op i Skibet.

Arbejdet var ikke begyndt, og Araberne forkortede Ventetiden paa forskellig Maade. De fleste sang, medens et halvt hundrede Mand sad paa Rælingen og besørgede deres svære Nødtørft uden Hensyn til, at vi laa tæt ved Byens fineste Hotel og en Række andre store Bygninger.

Noget betuttet ved Synet af de moderne amerikanske W. C.'er trak vi os tilbage, og lidt efter mødte vi Kaptejn Knudsen og Mester Bagge i en meget opbragt Sindsstemning. De havde under Opmaalingen af Lægterne konstateret, at disse var hule — d. v. s. at Kullene var stablede saa snedigt op, at der var store tomme Rum i alle Lægterne.

Skibet skulde have 800 Tons Kul, og Bagge paastod nu, at der var ca. 70 Tons for lidt. Sælgeren var selve den tyske Konsul, og han maatte virkelig gaa ind paa at reducere Lægternes Ladning med ca. 70 Tons eller ca. 140,000 Pd. Kul.

Videre Kommentarer er overflødig, og stærkt imponerede af det afrikanske Handelssystem lod vi os færge i Land, hvor vi modtoges af en Skare hylende, skidne Arabere, der alle med Djævelens Vold og Magt vilde bære vor Kuffert. Vi overlod denne til en ganske intelligent udseende sort Knægt, hvorefter Resten begyndte at skrige:

"Bachsisk! Bachsisk!"

Vi anede ikke straks, hvad dette arabiske Ord betød, men da alle rakte Haanden frem forstod vi, at "Bachsisk" maatte være Penge.

Saa pegede vi paa den amerikanske Gordon Bennets hvide Dampskib, der laa paa Rheden, og sagde paa Dansk: "Lad nu en fattig Stodder fare i Fred og henvend Dem til Gordon Bennet, han har "Bachsisk" i Bunker saa høje som Pyramiderne."

Talen forstod de næppe, men alligevel forsvandt de hurtig, og vi kunde nu i Fred se paa det mærkelige Havneliv. 6 store Dampere laa for Anker og blev forsynede med Kul.

Dette besørgedes udelukkende ved levende Arbejdskraft. Ved hvert Skib dannedes 4 a 5 levende Elevatorer af Arabere, der op ad stejle Planker bar Kullene i store Kurve. Saa snart de havde tømt disse, løb de ned ad en anden Planke til Lægterne, og saaledes arbejdede disse Araber-Elevatorer ustandselig, medens alle Mand vedblivende sang monotont og halvt klagende, snart højere og snart lavere.

Skibene betaler 3 Francs pr. Tons Kul, der bringes om Bord, men Arbejderne faar saa godt som intet for deres Arbejde. Entrenørerne og Formænd har Ladningen i Entreprise, og de forsyner Arbejderne med lidt Fødevarer i Form af de nationale,

ægyptiske, skidne, hule og uappetitlige Hvedekager samt lidt Purløg. I Penge faar Arbejderne mellem en halv og en Franc pr. Ton Kul.

Paa den Maade frister ca. 25,000 Arabere Livet i Port Said, hvis Indbyggere er ca. 50,000.

Byen er af samme Størrelse som Esbjerg. Først 1870 laa der en halv Snes Mudderhytter, hvor Kanalen nu begynder, og hvad Havnen har været for Esbjerg, det har Kanalen været for Port Said.

Store Bygninger er voksede op langs snorlige Gader, og kun ude i Araberkvarteret klumper Menneskene sig sammen paa østerlandsk Facon.

Nu passerer der gennemsnitlig 14 store Dampere gennem Kanalen pr. Dag, og Selskabet, der ejer Kanalen, tjener kolossale Beløb paa Skibsfarten mellem Østen og Europa. Den daglige Indtægt af disse 14 Skibe er ca. en kvart Million Kroner. Selskabet giver da ogsaa

22 pCt. Udbytte,

foruden at der opsamles vældige Reservefond.

Det er væsentligst Kapitalister i Paris og London, der ejer Aktierne i Kanalen. Khediven af Ægypten havde i sin Tid en Formue anbragt i den, men disse Aktier narrede Englænderne ham til at sælge, da Kanalen i et Par Aar kun gav et mindre Udbytte.

Port Said har intet Opland. — Naar man stiger ind i Toget for at køre ind til Kairo, saa venter der een en trist og uhyggelig Rejse de første tre Timer. Med rasende Fart kører man langs Kanalen gennem den øde Ørken, hvor der kun med Miles Afstand findes smaa Oaser med et Par gule Buske og nogle tørre Græstotter.

Efter halvanden Times Forløb standser man ved Kanalbyen Ismailia, der har et gammelt Araberkvarter.

Byen har historisk Interesse for Muhamedanerne, thi her mødtes gennem Aarhundreder Pilgrimskaravanerne fra Nordægypten og Palæstina, naar de drog til Profetens By, den hellige Stad Mekka.

Nu drejer Jærnbanen tværs gennem Ørkenen, og efter en lille Times Forløb bliver Oaserne talrigere. Hist og her ligger nogle smaa Mudderhytter uden Vinduer, og under nogle gule, svedne Buske ses aabne Telte af pjaltede Klude og Maatter. Her bor Ørkenens Sønner med deres Koner og mange Børn. Et Par brogede, springske Geder graver i Sandet, og et lille Mulæsel traver rundt, søgende efter et svedent Græsstraa. Et enkelt Sted ses ogsaa en Kamel med en pjaltet Araber paa Ryggen.

Fattigt og ensomt er Livet for disse Ørkenmennesker, og vi begynder at ynke dem, lidet anende, at jo længere vi kommer ind i det frugtbare Ægypten, desto forfærdeligere Fattigdom og Usseldom vil der møde os.

Ved Kebir begynder de frugtbare Marker, gennemskaarne af kunstige Vandledninger — men hvilke uhyggelige Landsbyer. De bestaar kun af Jordhuler eller Mudderhytter, hvis flade Tage benyttes til Mødding. — Kornet staar nu tykt og højt, og store Kvæghjorder græsser paa de grønne Marker. Med korte Mellemrum passerer vi pragtfulde Palmelunde, hvor hele Drifter af Faar, Geder og smukke røde Køer ligger i Skyggen.

Hist og her høstes 6-rd. Byg. Baade Aks og Straa er kraftigt, og Stakkene fylder svært paa Marken. Og midt i al denne Frugtbarhed passerer vi Landsby paa Landsby, alle bestaaende af de samme

modbydelige Jordhytter

med Gødning paa Tagene. Gødningen bruges nemlig ikke til at frugtbargøre Markerne. Nej, Gødningen bruges til Brændsel, og derfor tørrer man den i den bagende Sol.

Saaledes har man baaret sig ad i Aartusinder, og saaledes bærer man sig ad den Dag i Dag, thi de europæiske Fremskridt paa Agerbrugets Omraade kan slet ikke udnyttes af de fattige Ægyptere. Flere Steder er man i Færd med at tærske Aarets første Høst. Nogle Neg var lagt i en Cirkel paa et Tæppe, og den gode Landmand kørte nu i en Slæde, forspændt to Køer rundt over Kornet. Han havde baade Kone og Børn i Slæden, for at den kunde trykke tungt paa Aksene.

Hvert Øjeblik passerede man forbi ældgamle Pumpeværker. En Kamel eller en Ko trak et primitivt Maskineri, bestaaende af to store Træhjul, af hvilke det ene havde nogle Blikskaale paa Siden. Disse Blikskaale tog Vandet fra Floden og løftede det i en saadan Højde, at det kunde løbe ud over Markerne, ganske det samme System, som vore Muddermaskiner er bygget efter. Mange Steder sad en Kvinde og øste Vandet op med et Øsekar, andre Steder drejede Kvinder og Børn paa en Vandsnegl af den Slags, som drives ved Vindkraft i de danske Moser, og ved disse 1000aarige Metoder befrugtes Ægyptens Jord endnu overalt af Nilens skidengule Vand.

Alt fortæller her om den usleste Fattigdom for Jordens Dyrkere, og dog bearbejder de den frugtbareste Jord i Verden. Mange Steder høster man endog tre Gange aarlig, og næsten over alt 2 Gange.

Udbyttet er altsaa rigeligt nok, og det er kun Arbejdsmaaden og -fordelingen, det er galt med her som andre Steder. Hist og her ses store Slotte, der tilhører de rige Paschaer, som tager deres store Del af Jordens Udbytte, og endelig nærmer vi os Ægyptens Hovedstad Kairo, der er saa vældig en Edderkop, hvis Fangarme omklamrer det hele Bondeland og suger al Jordens Rigdom til sig.

Hr. Baedecker, der skriver Rejsebøger for Turister, er ingen Mand med nogen særlig social Forstaaelse og social Interesse, men han har i sin Bog om Ægypten skrevet, at Kairo vel nok er den By i Verden, hvor

den største Pragt og Rigdom

er ophobet ved Siden af den største Elendighed.

Naar Hr. Baedecker skriver sligt, kan man være sikker paa, at det er rigtigt, thi der skal megen social Elendighed til blot at vække hans Opmærksomhed — om Indignation vil vi slet ikke tale, den kender han desværre ikke til.

Straks man kommer ud fra Kairos prægtige Banegaard er vi midt i det moderne brogede Ægypten. Masser af Automobiler, smukke Køretøjer, forspændt fyrige arabiske Heste, og nydelige elektriske Sporvogne opfylder Gaden, saa Befordringsmidlerne staar fuldt ud paa Højde med det, man præsterer i Evropas Storbyer.

Man passerer gennem en Hovedgade, hvor der er store elegante Magasiner og Butiker som paa Østergade i København.

I de øverste Etager er der store elegante Lejligheder med nedrullede Persienner for Vinduerne, hvilket giver Strøget et koldt og fornemt Udseende. Vi passerer Operapladsen med de prægtfulde Hoteller, Teatrene, Parlamentsbygningen og dens Nabo Nabo, den store franske Bank "Credit Synnoais."

Alt er her som i en europæisk Storby, hvad Bygninger og Arkitektur angaar.

Men her mangler noget i Folkelivet. Der er nok af elegante Køretøjer og Fodgængere, og der ses ogsaa enkelte fine Kvinder, men det er alle Europæere. De ægyptiske Kvinder af Overklassen spadserer ikke paa Gaden. De sidder hjemme i Haremerne og kommer kun yderst sjælden ud. Vi vover os saa ind i Sidegadernes Labyrinter af Smøger, hvor Gaderne er saa snævre, at de kun kan passeres af Fodgængere — og hvilken forfærdelig Verden gaar vi ikke ind til.

En elskværdig Tysker bar anvist os Smøgerne nord for Botanisk Have som Opholdssted for de "sehr armes Leute," og skønt han forsikrede os, at der baade var Pest og Kolera i Kvarteret, gik vi dog ind i denne Labyrint af Huler.

Og hvad vi ber saa, fylder os endnu med Gru og Forfærdelse.

I hundredaarige Huler

uden Vinduer saa vi Mennesker, hvis hele Udseende var saa vederstyggeligt, at vi uvilkaarlig veg tilbage for dem. Smøgerne var gennem Tiderne hævet ved idel Henkasten af Affald og Gødning, saa Hullerne ind til disse Huler var omtrent tilmuret, hvorfor Staklerne omtrent maatte krybe paa alle fire ind ad de smaa Aabninger. Hist og her sad tilhyllede Kvinder som levende Lig i Armods Pjalter og diede deres spæde Børn, som alle syntes angrebne af den frygtelige ægyptiske Øjensygdom. Op ad en Gødningsbunke laa en Samling spedalske med frygtelig vansirede Ansigter og store Saar paa Benene.

. Varmen var ca. 30 Grader Reaumur, og Stanken næsten uudholdelig. De fleste sad da ogsaa med Benene under sig hensunken i sløv, halvtsovende Tilstand. Vi kiggede ind i Hulerne og mødte det samme Syn som udenfor. I alle Kroge sad eller laa Kvinder og Børn paa Tæpperne og i de mørke Gange skimtedes menneskelige Kludebunker. Flere Steder havde de smaa Æsler inde i Stuerne. Det vrimlede overalt af gule Hunde med stride Haar, grimme Katte og Høns inde i Stuerne.

"Bachsisk! Bachsisk!" lød det overalt imod os fra smaa Skabninger, hvis Legemer kun var Skurv, og hvis Stemmer forlængst var visnede i dette grufulde Helvede uden Sol, uden Luft.

Vore Knæ sitrede under os i Rædsel, i Afsky, i Harme og Fortvivlelse over denne meuneskelige Fornedrelse, som syntes uden Grænser i al sin djævelske Grusomhed. Vi kunde ikke længere udholde dette og vilde ud igen; men nu gik vi vild, og i 4 Timer travede vi frem og tilbage i denne Labyrint af Smøger, før vi slap ud i mere menneskelige Omgivelser.

Man regner, at 300,000 Mennesker lever under lignende Forhold i Kairo, og man kan sige sig selv, at særlig Kvinderne, der i Følge Koranens Bud ikke maa komme paa Gaderne, visner og dør, uden at de nogeu Sinde har set et Glimt af Livets Sol og Fest, thi de giftes ofte i 12—14 Aars Alderen, ja endnu tidligere. H. N.

VIDENSKAB OG VIDEN.

Af F. HUROP.

Det er uden Tvivl, at Videnskaben i det sidste Aarhundrede har gjort saa kolossale Fremskridt, at der vel næppe findes et Felt, som ikke har været Genstand for den mest intensive Granskning, og dog kan man undertiden støde paa videnskabelige Teorier, hvilke vi almindelige Lægfolk tvinges til at smile over, netop fordi de er i Modstrid baade med Fakta og selve Naturen.

Det er Oldtidsideer, som man endnu ikke har faaet kvalt, til Trods for at de ved blot en lille, alvorlig Undersøgelse viser sig at være saa daarlig funderede, at det er uforstaaeligt, at Videnskabsmænd har villet lægge Navn til slige Aandsprodukter.

I min Barndom havde vi i Skolen en Læsebog (Navnet har jeg glemt), hvori fandtes følgende mærkelige Oplysning om Plantelivet i Australien:

"Egen er en lille Busk, og Brændnælden er et højt Træ."

Omtrent samtidig gik gennem danske Blade en Oversættelse af en engelsk Professors Ideer om Varmeæmner. Han paastod, at Englands Kullejer i Løbet af 20 Aar vilde være udtømte, og følgelig vilde man være henvist til at benytte Solstraalerne baade for Varme og Drivkraft. Hans Afhandling var skrevet i Begyndelsen af

Treserne. Men endnu gaar Miningen af Kul sin uforstyrrede Gang i England, og rundt om i Verden findes der saa uhyre Oplag af Kul, at det vilde være et haabløst Arbejde blot tilnærmelsesvis at bestemme deres Mængde og langt vanskeligere at tænke sig Tidspunktet, paa hvilket den sidste Skovlfuld Kul vil blive gravet.

En Del Professorer, ogsaa amerikanske, har studeret Madspørgsmaalet, og adskillige er kommen til det Resultat, at Jorden ikke kan ernære en forøget Befolkning, eller i hvert Fald, at man vil i en overskuelig Fremtid naa det Tidspunkt, da Jordens forøgede Ydeevne er distanceret af Befolkningsforøgelsen.

Det er Malthus-Ideerne i en noget ændret Form, som serveres paany. I Spørgsmaalet om Befolkningsforøgelsen træffer vi de mest modstridende Ideer.

Eks-Præsident Roosevelt vil saaledes have Fødselsoverskuddet forøget til det størst mulige for at faa Amerikas Jord gjort produktiv og for at indskrænke Indvandringen, eller med andre Ord vil bevare "Amerika for Amerikanerne."

Dr. L. V. Birck, Professor ved Københavns Universitet, har i Gads danske Magasin skrevet en Artikel om "Samfundet," hvori ogsaa Ernæringsspørgsmaalet og Befolkningsforøgelsen omtales. Til Forstaaelse skal jeg citere en Part af Dr. Bircks Udtalelser:

"Mennesket maa for at leve lære at udnytte mindre og mindre gunstige Naturbetingelser. Det er galt, at hvert Par tilkommende Arme kan forsørge et Individ, og det er ogsaa usandt, at Menneskets Teknik kan altid holde Maal med Befolkningens naturlige Tilvækst.

Det er rigtigt, at Europa kan ernære en tættere Befolkning ved en intensivere Kultur, og at Danmark en Gang kan underholde maaske seks Millioner Mennesker, naar Dele af Sjællands Jord er under Glas; men en Grænse er der til ethvert givet Tidspunkt under de givne tekniske Betingelser; og den Grænse kan kun rykkes ud ved en Forcering af vor Teknik, der igen forudsætter en vaagen Befolkning, der stadig vil spare Kapital op og stadig indlade sig paa ny Foretagender og paa at eksploitere ny Opfindelser.

Malthus anbefaler naturlig Afholdenhed, d. v. s., at Menneskeheden skal indskrænke sin Formerelse. Dette synes nu i Nymalthusianismens Former at skulle ske for den gotho-germanske-augelsaksiske Race; Frankrigs gothiske Bønder, Australiens og Ny Englands Arbejdere, Tysklands Borgerstand har fulgt Raadet . . . .

Det er heldigt at indskrænke Børneproduktionen indenfor en vis Grænse (Firebørnssystemet); det ulykkelige er imidlertid, at velstillede Arbejdere, Haandværksmestre og Bønder, der er bedst egnede til at holde Racen vedlige, mange Steder har vist sig uvillige til at opfylde denne Opgave, der skubbes over paa de daarligere stillede Arbejdere og det egentlige Byproletariat.

I Danmark gaar det saa længe Fiskere, Bønder og Husmænd vil levere det fornødne Fødselsoverskud, der som en frisk Vandflod fornyer f. Eks. Københavns.

Det er Mellemklasserne, der skal avle Børnene; derfor gælder det at hæve flere og flere Arbejdere til Mellemklasse-Kaar, men Faren er da ganske vist for, at den velstillede Byarbejder ogsaa i Norden følger sin australske Kollegas Eksempel. Statsfunktionærers Løn burde sættes saaledes, at Løntillæget ikke beregnedes efter Ancienitet, men efter Børneantal.

Prob'emet er at flytte Centret for Børneproduktionen fra Proletariatet til den legemlig arbejdende Del af Middelklassen i By og paa Land.

. . . . Den Karikatur paa en Kvinde, vi kalder for Verdensdame, hverken vil og ejheller er egnet til at faa Børn; ønskeligt er det heller ikke, fordi en stærkt børneproducerende Overklasse er et Lands dyreste Luksus; der er Grænse for, hvor stor en Overklasse et Folk kan bære, som der er Grænse for, hvor lidt Overklasse den kan nøjes med.

Iøvrigt vil kulturel Udvikling saa vel som Vellevned og Mangel paa Bevægelse svække Individets Forplantningsevne og Afkommets Vitalitet.

Under primitive Tilstande vil Børnefødslerne saa vel som Dødeligheden være meget stor. Grænsen for Levnedsmidlernes Mængde overskrides stadig. Føden er det afgørende Motiv, hvad det er den Dag i Dag; den er Motivet baade til Samling og til Splittelse af Menneskene, til Mord og Krig og til Samarbejde og Kultur."

Prof. Bircks Artikel er meget mere omfatteude end det her citerede. Det er dog de væsentligste Argumenter, han anvender i Befolknings-Spørgsmaalet, men — de er hverken ny eller holdbare, som enhver ved der sikkert erTusinder,der tænker som han. lidt Eftertanke kan konstatere, endskønt Vi har samfundsmæssig set aldrig overskredet Grænsen for Næriugsmidlernes Mængde, tvært i mod: vi har været meget langt fra Grænsen. At der er Hungersnød i Indien eller Kina eller en Million sultende Mennesker i London er ikke ensbetydende med, at Grænsen for Næringsmidlernes Produktion er naaet. Det er blot et eklatant Bevis for, at en meget stor Procent af Jordens Befolkning savner Kobeevne til under ekstraordinære Forhold at skaffe sig Føden.

Den nuværende Hungersnød i Kina beviser dette. Her fra de Forenede Stater sendtes betydelige Pengebeløb til Indkøb af Fødevarer for de nødlidende Kinesere. Der var intet Øjeblik Tvivl om Fødemidlernes Eksistens, det var Pengene til deres Indkøb, som manglede. Jordens Ydeevne har saa langt fra naaet sin Grænse, at man kommer Sandheden nærmere ved at sige, at man kun paa ganske faa Pletter af Jorden har forsøgt, hvor stor Ydeevne den har.

Danmark har, det er indrømmet, naaet vidt i intensiv Dyrkning, men selv der mener Prof. Birck, at der kan fødes omtrent tre Gange saa stor en Befolkning som den nuværende, før Grænsen er naaet.

Men Danmark er ikke noget Gennemsnitseksempel paa, hvad der produceres — tværtimod, næsten alle andre Lande, med faa Undtagelser (t. Eks. Holland), er endnu meget længere fra Grænsen af, hvad der k a n produceres. Følg t. Eks. de amerikanske Blades Meddelelser og Avertissementer paa Agerbrugslandets Omraade, og De vil finde, at Staten N e w Y o r k har 75,000 Farme, som staar ledige, at Staten Utah kan bruge 500,000 Emigranter, at en vidtforgrenet Forening i Nordveststaterne (Montana, Minnesota osv.) vil importere Landmænd fra Europa for at faa store Jordarealer opdyrkede og beboede. Der er flere Hundrede Millioner Acres af Statsland, som endnu ikke er aabnet for Settlement, foruden de nhyre Arealer, som tilhører Land- og Tømmer-Kompagnier, og som holdes af disse paa Spekulation. Dertil kommer Land som knn venter paa Overrislings-Anlæg for at blive frugtbart Agerland. Dette er blot de Forenede Stater, men dertil kommer Kanada, Sydamerika, Australien, Siberien, de store Sydhavs- og Atlanterhavsøer.

Med dette i Betragtning burde Videnskabsmænd ikke tale om Grænser i Forbindelse med Befolkningsforøgelsen, for saa vidt den mnlige Fødevare-Prodnktion angaar. Naturligvis trænges til Transport-Forbindelser med de Landsdele, som endnu ikke er taget med i Produktionen. Men endnu har der ikke været nniversal Mangel paa Fødevarer; der har været Spekulation i Fødevarer, Forbud mod Indførsel, høje Toldsatser og andet af samme Skuffe, som har hæmmet Tilførslen og gjort den nformnende Befolknings Levevilkaar endnu haardere end forud. Men heller ikke dette har noget med Jordens Y d e e v n e at gøre.

Naar dertil kommer, at Agerbrnget paa mange Steder drives under meget primitive Former paa Grund af Agerbrugerens Fattigdom, saa bidrager dette ogsaa til, at kun en Part af Jordens Ydeevne er bleven taget i Brug.

Vi havde t. Eks. her i Amerika under den store Panik i Halvfemserne et stort Overskud af Fødevarer og samtidig maaske det største Antal af sultende Mennesker, der er kendt i Amerikas Historie.

Prisen paa Majs, Hvede, Kartofler m. m. var saa lav, at det ikke betalte sig for Farmerne at avle noget. Men paa den anden Side havde det store Flertal af Arbejderne ingen Købeevne, selv om Fødevarerne var baade billige og til Stede i stor Overflod.

Med Hensyn til Indskrænkning af Børneproduktionen, saa er dette Middel ikke af Betydning for Levevilkaarene. Frankrig med sit "Tobørnsystem" har som før sit forarmede By- og Land-Proletariat.

Irland og Spanien har hver sin Part af fattige, forhutlede Mennesker, selv om disse Nationer er gaaet tilbage i Indbyggerantal.

At overdrage Børneproduktionen til bestemte Klasser af Befolkningen vilde blive anset for en grinagtig Ide, hvis den kom fra en anden end Prof. Birck, og der er mulig flere end jeg, som synes, der er noget lystigt i Ideen alligevel. Det minder noget om Slaveproduktionen i forrige Aarhnndrede. En gammel Neger, som var ansat ved en Kulmine i Seattles Nærhed, plejede at prale af, at han var Fader til 106 Børn — eller maaske var det 116.

Han var nemlig i sin Ungdom Negerslave paa en af Sydstaternes Plantager, og da han var ung, kon og kraftig, laa det jo nær for, at han var egnet til Forplantning, og dertil blev han ogsaa i Følge sine egen Paastand brugt.

Men da Systemet ikke passer ind i det moderne Samfund og langt mindre i Fremtidens, saa vil det klogeste vistnok være at sætte Kraft paa at hæve Proletariatet op til saadanne Levevilkaar, at dets Børn som Fremtidens Slægt kan blive kraftig baade paa Aand og Legeme.

Der er dog virkelig noget idiotisk i, at det er strafbart at holde sine Dyr undernærede og samtidig anse det for en Selvfølge, at en Fjerdepart af Børnene, Fremtidsslægten, er underernærede, eller med andre Ord lider Sult og Nød.

En Bonde vilde blive straffet for Dyrplageri, hvis han spændte et lille Føl for en

Vogn eller en Harve. Men en lille 6—8 Aars Purk sender man glat væk til Arbejde paa en Fabrik, blot fordi der kan tjenes Penge paa den lille Fyr. Om det er Forældrene eller Fabriksherren, der nyder godt af Profiten, er jo forøvrigt i denne Forbindelse ligegyldigt.

Den videnskabelige Verden er for tilbøjelig til at leve paa overleverede Traditioner og ikke gaa til Bunds i samfundsøkonomiske Spørgsmaal. Hvis den gjorde det, vilde der i det mindste vindes det, at der opnaaedes et større Kendskab til Proletariatets virkelige Forhold og finde andre Bodemidler end det at flytte Børneproduktionen over paa den "arbejdende Middelstand," en Ide, som fornuftige Mennesker har grumme svært ved at tage alvorligt.

Fra forskellige Sider har man henvendt sig med Forespørgsler til os vedrørende den ny Koloni "Solvang" i Kalifornien. Hos den bekendte Præst J. M. Gregersen i Tacoma har Uglen i den Anledning søgt og velvilligst modtaget følgende Oplysninger:

SOLVANG.

er Navnet paa den Koloni, som i disse Dage dannes af Danske i Santa Barabara County, Kalifornien. Danske Landmænd, som har farmet i Kalifornien fra 20 til 35 Aar, har valgt Stedet, og deres Valg synes at falde godt i Smag hos mange af vore Landsmænd, thi der er allerede i Løbet af de fem Maaneder, Landet har været til Salgs alene for Danske, købt for ca. $125,000.

Naar De har et Kalifornien Kort foran Dem, vil De se, at Santa Barbara County har Hav paa to Sider, nemlig mod Syd og Vest. Derfor er vel ogsaa Klimaet saa behageligt i dette County, køligt om Sommeren og mildt om Vinteren. De vil saa lægge Mærke til, at Santa Ynez Floden skærer Countyet fra Øst til Vest. Paa Nordsiden af Floden, med den som Grænse mod Syd, ligger Kolonilandet, og det strækker sig Nord paa op til den lille By Los Olivos (som er Endestation paa Pacific Coast Railway), et Areal paa 9,000 Acres.

Jorden er for allerstørste Del rig "sandy loom," som naturligt falder i tre Afsnit: Dalland langs med Floden og "first and second table" Land op imod Los Olivos. Der har aldrig været brugt Overrisling paa Jorden, som er et stort Gods (oprindelig Spanish Grand), og al Slags Sæd gror fortrinlig uden; men der er rigelig Vand i Santa Ynez River til Overrisling af Dallandet, naar Kolonisterne bliver enige om at bekoste Vandledninger. Landet vil egne sig fortrinligt til forskellig Slags Frugtavl foruden almindelig Farming.

Prisen paa Jorden varierer fra 25 Dollars pr. Acre for en Del af Højlandet og op til 130 Dollars pr. Acre for det bedste af Dallandet. Der er ca. 10 Mil til Havet mod Syd og ca. 20 Mil til Havet mod Vest fra Kolonilandet. Det ligger ca. 150 Miles fra Los Angeles, godt 40 Miles fra Santa Barbara og ca. 300 Miles fra San Francisco. Der findes allerede 45 bosiddende Danske dernede, og inden længe — maaske allerede til Vinter — vil der blive begyndt paa en dansk Ungdomsskole i Kolonien med Pastor B. Nordentoft som Forstander og bl. a. Prof. P. Hornsyld som en af Lærerne.

Nærmere Oplysninger om Kolonien kan faas, naar man henvender sig til Prof. P. Hornsyld, Los Olivos, Cal.; han er Sekretær for Danish American Colony, det Selskab, som har købt Landet til Kolonien.

Tacoma, 17. Juli 1911.

G. M. GREGERSEN.

DANMARK.

Se, mine Fædres lyse Spor,
min Moders Maal, min Faders Ord
indvied disse Strande.
Hvor er det godt fra fremmed Land
paa Hjemmets juni-grønne Strand
at lande!

Her vandrer Danmarks Smaafolk frem
fra Udmarkshus og Hedehjem
mod Sol fra Fortids Skygger.
Med Øjet mod den høje Top
nu Danmarks lyse Fremtid op
vi bygger!

Da skal det bredes Fod for Fod;
et Sted er Folkets Lykke god,
det er i Danmarks Rige!
Vort Ry skal gaa med Sejersklang
i Verden om endnu en Gang
og stige!

Du Danmarks milde, dybe Muld,
du bar saa mange stolte Kuld,
igen til Muld de bleve.
Jeg segner gerne i din Favn,
naar Danmarks frie Folkenavn
maa leve!

JOHAN SKJOLDBORG.

EN YNGRE DYGTIG DANSK SMED, med en Kapital af ca. 1400 Dollars kan blive Kompagnon i en god Forretning. For nærmere Oplysninger tilskriv L. K. Sørensen, Enumclaw, Wash.

Seattle.

———Wm. Thaanum er en af Seattles bedst kendte Danske og en af dem, som til Trods for sin daglige Færden i den travle Kreds af amerikanske Forretningsmænd har bibeholdt Danskheden i Sind og Skind, naar Dagens Besvær er overstaaet. Man vil derfor have vanskeligt ved at finde en Seattle-Dansker, som ikke kender Thaanum.

Thaanum er født 1861 og altsaa nu 50 Aar; men hans lyse Haar, Skæg og røde Kinder gør, at han godt kan passere for 30. Som hans Ydre ser ungt og frisk ud, saa er hans Indre; der er ikke noget mosgroet gammeldags i hans Tænkemaade.

Thaanum lærte Handelen i den for sine Handsker, Laks og Burøl saa bekendte By Randers, og var Bogholder og Pakhusforvalter for den over hele Jylland bekendte joviale Grosserer Johan Ankerstjerne.

I 1887 rejste Thaanum til Amerika. Han faldt ikke ned i en Guldgrube, men et Sted i Minnesota. Saa vidt jeg erindrer, fortalte han en Gang, at hans Start vurderedes til 14 Dollars om Maaneden. Men han besad denne uvurderlige sejge jyske Udholdenhed, og da han først blev lidt bekendt med den ny Verdens Forhold, og den ny Verdens Folk blev lidt kendt med ham og hans Evner, saa bar det fremad og opover.

I 1891 blev Thaanum gift med en dansk Dame Marie Copp og rejste samme Aar til Seattle. Var i 10 Aar ansat i Washington National Bank, var senere Præsident af Bankens Afdeling i Ballard, assisterende Kasserer i Scandinavian-American Bank, og er nu Vice-Præsident i Washington Savings & Loan Association, et co-operativs Foretagende.

Thaanum er en ivrig Forkæmper for den co-operative Tanke, som han rigtig med sit klare Blik paa Fremtiden anser for den eneste fornuftige Form for Forretningslivet. Den Tillid, Thaanum nyder, vises ogsaa ved, at han er Præsident af Liberty Bay Bank i Paulsboe, Sekretær og Medindehaver af Third Avenue Improvement Co., Kirkland Juanita Land Co. og Olalla Land Co.

Som man ser, er Thaanum en Mand, der til daglig Brug har travlt. Men derfor er han dog ikke en tør, grav-alvorlig Regnemaskine. En Skælm i Øjet, et Smil om Munden og en Vits i et godt Selskab — saaledes kender vi Thaanum.

Han er nu ved at starte paa en Visit til gamle Danmark og glæder sig til at lære Fremskridtet at kende i de mange co operative Foretagender hjemme i Moderlandet.

Thaanum har i otte Aar været Bestyrelsesmedlem af Dansk Brodersamfunds Loge Nr. 29 i Seattle — ogsaa et Bevis paa hans Landsmænds Sympathi og Tillid.

F. HUROP.

———Jordbær-Picnic. Ligesom San Francisco har sin "Tivoli"-Larsen, der hvert Aar i Foraarets fejreste Pragt byder Landsmænd til Fest paa hans store Ejendom ved Stillehavet, saaledes har Seattle sin "Jordbær"-Andersen, der naar Sommeren har modnet den liflige Frugt, holder "Picnic" for Danskerne. Denne aarlige Begivenhed fandt Sted en Søndag i Maanedens Løb og havde som i tidligere Aar samlet mange Deltagere, der lod Bærrene vederfares fuld Retfærdighed. Derefter samledes man om et flot Bord i den gæstfri Værts Hjem. Dagen gik paa bedste Vis. Generøsitet og Gæstevenlighed af den nævnte Art finder Uglen Anledning til at fremdrage. Bag et saadant "Høstgilde" ligger der ikke alene Glæden over selv at have høstet Velsignelse, men ogsaa Trangen til at glæde andre dermed. Og det er jo ellers ikke Tidens Særkende.

* * *

———Sprogforening i Seattle. Den sønderjyske Foregangsmand M. Andreasens Besøg i Seattle gav Anledning til Oprettelsen af en Sprogforening hersteds med vor udmærkede Landsmand P. Petersen som Formand. Kontingentet er fastsat til en Dollar pr. Aar. Der vil snart blive sammenkaldt til Møde for nærmere at bestemme Virksomheden.

Det er nu definitivt bestemt, at Forfatteren Karl Larsen den 31te Oktober i Aar

vil ankomme til Amerika paa en Foredragstourne under Ledelse af det dansk-amerikanske Selskab, idet Selskabet velvilligst har paataget sig Arrangementet af hele Turen, der forøvrigt sker for Professorens egen Regning.

Rejsen har et dobbelt Formaal, idet Prof. Karl Larsen vil samle og bearbejde yderligere Materiale til sit store Værk om de danske Nybyggere, hvoraf første Bind som bekendt blev udsendt i Fjor.

"Uglen" kan oplyse, at den ansete Forfatter ogsaa har indbefattet Pacifickysten i sine Rejseplaner.

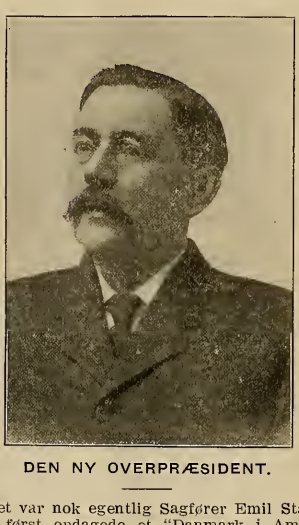

DEN NY OVERPRÆSIDENT.

Det var nok egentlig Sagfører Emil Staal, der først opdagede et "Danmark i Amerika" — det maa have været i 1893. Hans var den første egentlige "Foredragstourne." Staal var da en ung Mand; han vejede ikke sine Ord, og der var meget ved de nyopdagede Landsmænd, som ikke huede ham. Han saa vel nok med et for overlegent Øje paa al denne gode, sunde, danske Mælk, der syntes ham at være bleven sur og løbet sammen — i hvert Fald slog han stærkt paa de nationale Strænge for at føre det fortabte Folk tilbage til Israel. Men hans Ord i den Retning støttedes ikke af hans Personlighed: Staal var for lapseagtig og grøn og "vidste alt." Vi mindes, hvorledes vor gamle Ven Knud Truelsen stod op imod ham ved Mødet med Danskheden i San Francisco og under stærkt Bifald raabte: "Du maa'nte tro, vi er kommen til Amerika for at patte Køer." Den Replik "tog Pippet" fra Staal. Der kunde ikke argumenteres ud fra den; paa den anden Side gav den tydelig til Kende en umaadelig Uafhængeligheds-Bevidsthed: Gaa du hjem og læg dig; vi har ikke haft Bud efter dig!

Staals Besøg har dog næppe været uden Betydning; det gav Stødet til de senere "Tourneer" derhjemmefra; herovre var en Brakjord, der kunde frugtbargøres, og Fru Riis, Drachmann osv. lige ned til den "fyrgterlige" Herskind har siden "slaaet paa Strængene. Disse Besøg, hvad end deres underliggende Motiver har været, har sikkert fremmet Organisationen blandt Danske i Amerika uden dog at paavirke dennes Ejendommelighed i nogen synderlig Grad. Det danske Brodersamfund, Daniaerne osv., der oprindelig byggedes efter amerikanske Mønstre, har ikke ændret deres Grundlove i Tidens Løb; de individuelle nationale Bestræbelser, der har søgt at gøre sig gældende indenfor disse Foreninger, har til Dels været baandlagt af Ritualer etc., af den Rigmarole, kort sagt, der i sin Bund og Grund er amerikansk og ikke har noget dansk i sig.

Derfor har man haft det Særsyn, at naar Danskheden i Amerika skulde repræsenteres ved officielle Lejligheder hjemme, har det været Folk udenfor Foreningerne, der skinnede. En lille Klub, "Dansk-amerikansk Selskab," med udelukkende nationale Formaal, har i den Retning været held Kransekagen, og Fædre'andets Paaskønnelse af danske Bestræbelser i Amerika er tilfaldet udelukkende den i Form af en Buket Ridderkors og deslige. Medens Overhovedet for Dansk Brodersamfund (en Forening paa 20.000 Danske) end ikke var repræsenteret, end ikke indbudt ved f. Eks. "Dagen i Aarhus" i 1909. Det er blevet sagt om Vogt, som da var Overpræsident, at han blev forbigaaet, fordi han ikke havde repræsentative Evner. Der maa vel være noget sandt heri. Han skulde selvfølgelig have slaaet et Slag i Bordet og sagt: I glemmer vist mig!

Der er ingen Tvivl om, at Vogts Mangel paa Myndighed ved den givne Lejlighed fremkaldte eller i hvert Fald medvirkede til hans Fald ved Konventionen i Fresno i 1910. Brodersamfundet tæller i sine Rækker Hovedparten af alt, hvad der er Dansk bevidst i Amerika; den er den store Organisation, der omspænder det uhyre Land; den er Hæren med de Tusinder Menige. Den kan, simpelt hen ikke forbigaas. Men den Mand, der sættes i Spidsen for en saadan Hær, maa kræve Respekt. Han maa ikke lade sig springe over. Han maa ikke sidde i bly Beskedenhed og være glad over at forblive ubemærket.

Dette er i hvert Fald klart for de Danske i Amerika, og det bør snart staa klart for de Danske hjemme. Og det er med en ikke ringe Grad af Interesse, at man ser hen til den ny Hærfører og spørger, om han vil hævde Anseelsen baade indadtil og udadtil i den største danske Forening uden for vort Fædreland.

Overpræsident T. P. Nielsen.

Af Ydre er han en stor og stærk Mand. Han er af sejg sønderjysk Afstamning. Rent borgerlig set har han kæmpet sig frem fra Rækkerne til en stor og anset Stilling i det amerikanske Samfund. Han begyndte helt nede fra Bunden og er naaet op til Toppen. I 1888 kørte han en Ekspresvogn for Kul- og Kloakrørfirmaet Denny-Renton i Seattle; i 1911 staar han som en af Hovedmændene for dette Foretagende — "Head Manager" — med en Styrke af 500 Mand under sig. Paa samme Vis har han arbejdet sig frem fra Rækkerne i det danske Brodersamfund — fra Bunden til Toppen. I den Forstand kan han ikke komme videre. Men den "ambition," der gaar som en rød Traad gennem hans Liv, er parret med en Trang til at være sin Stilling voksen. Han hører ikke til dem, der siger: "Saa!" Og det kan jo ikke nægtes, at der i det danske Brodersamfund foreligger Opgaver af den mest vidtrækkende Betydning. Overpræsidenten alene kan ikke løse disse. Men det har meget at sige, om han har et frit, uhildet Syn, og om han vil noget. T. P. Nielsens Fortid afgiver Løfter. Selv siger han, at han vil ikke brase paa og reformere i Huj og Hast. Han har en levende Tro paa Brodersamfundets Fremtid, men ogsaa en klar Forstaaelse af, at der er Trang til Reformer. I de Bestræbelser, der nu stærkere end nogen Sinde rører sig og gaar ud paa at føre det danske Brodersamfund frem til frodig dansk Blomstring, vil han ikke tage "the back seat." Og hvis man skal dømme ud fra hans Liv, betyder det, at han vil til Toppen.

Vi formoder derfor, at hverken Brodersamfundet eller andre danske Interesser er narret med T. P. Nielsen. Han vil næppe rore ved "Ritualerne" og den hele amerikanske Baggrund, der kendetegner Brodersamundets Ramme, og som man een Gang har knæsat; men lige saa sikkert vil han have et aabent og villigt Øre for de Krav til det nationale, der ytrer sig. Og det er jo oppe i Tiden. Den Bevægelse, der nu giver sig Udtryk i Danmark: at genknytte de udrejste Landsmænd til fælles Arbejde for Nationens Gavn, vil sikkert vide at banke paa hans Dør.

Og saa er det 100 mod een paa, at T. P. Nielsen er hjemme.

Vi bad Overpræsidenten om en Hilsen til Landsmænd omkring i Verden. Han sagde:

— Jeg vil af bedste Evne søge at støtte og fremhjælpe alt, hvad der er godt Dansk. Det kan De sige fra mig.

NIKOTIN.

EN JÆRNBANEPRÆSIDENTS OPLYSNINGER.

Den 17de Maj d. A. holdt Howard Elliott Præsident for N P. Railway, et Foredrag for de Delegerede til National Association of Manufacturers Convention, som afholdtes i New York.

Foredraget er aftrykt i Pamflet og omsendt, saa ogsaa Uglen er kommen i Besiddelse af et Eksemplar.

Foredraget indeholder en Del statistiske Oplysninger om de Forenede Stater, nogle Hib til Regeringen, men skarpere dito til Socialisterne, nogle Raad angaaende Opdrase og er som Helhed en Lovprisning af Ideen "Meget er os givet, og mere kunne vi ønske."

Vi skal her bringe nogle Uddrag af Statistiken.

De Forenede Stater (Alaska og Kolonierne fraregnede) har 2,974,159 Kvadratmiles; deraf var i Aaret 1900 1,925,590 Kv. Miles beboede af mindst to Persone pr. Kv. Mile.

Befolkningsantallet var i 1800 5,308,483; i 1910 91,972,266.

Vi havde i 1910 178 Byer med 25,000—100,000 Indb., og tilsammen 8,204,960 Indb. eller 8.92 Procent af Befolkningen. 31 Byer med 100,000—250,000 Indb., tilsammen 4,840,465 Indb. eller 5.27 Procent af U. S. Befolkning. 19 Byer med over 250,000 Indb. havde tilsammen 15,462,582 Indb. eller 16.81 Procent af U. S.

Ved Agerbruget beskæftigedes i 1820 2,068,958 eller 83.1 pCt.; i 1840 3,719,951 eller 77.5 pCt.; i 1900 10,381,765 eller 35.7 pCt.

Ved Industri og Haandværk i 1870 2,677,765 eller 21.4 pCt.; i 1900 7,085,309 eller 24.4 pCt.

Ved Handel og Transport i 1870 1,244,383 eller 9.9 pCt.; i 1880 1,871,503 eller 10.8 pCt.; i 1900 4,766,964 eller 16.4 pCt.

Lønarbejdere ved Fabriksdrift i 1860 1,311, 246; Aarsløn $289. I 1880 2,732,595; Aarsløn $347. I 1905 6,157,751; Aarsløn $490.

Af Fabriker var der i 1870 252,148; i 1890 355,415; i 1905 533,769. Brug af Materialer beløb sig i 1870 til $2,488,427,252; i 1890 $5,162,044,076; i 1905 9,497,619,851. Færdigt Produkt i 1870 beløb sig til $4,232,325,442; i 1890 $9,372,437,283; i 1905 $16,866,706,985.

Af Jærnbaner var der i U. S. 1909 286,868 53-100 Miles; Længden af Jærnbanespor 342,351 Miles. I Jærnbanernes Tjeneste var i 1909 ansat 1,502,823 Personer.

Anbragt i Banker og andre Pengeinstitutioner var i 1909 $14,108,039,477.

Værdien af al Jærnbaneejendom angives til 17,487,868,935 Dollars. Dette bliver tilnærmelsesvis det samme som all Farme i Staterne Ohio, Illinois, Wisconsin, Iowa, South Dakota, Nebraska, Kansas, Minnesota, North Dakota, Montana, Idaho, Washington og Oregon, indbefattende alle derpaa værende Bygninger, som ialt er vurderede til 17,762,401,000 Dollars.

Det ovenanførte er nogle Uddrag af de Tal, Elliotts Foredrag er forsynet med. Vi skal i næste Nummer af Uglen bringe hans

Syn paa Skolevæsnet, Pressen, Arbejdernes Organisation og Jærnbanernes Udbytte, samt Kommentarer dertil.

EN HILSEN FRA M. ANDREASEN.

Hayward, Cal., 17. Juli 1911.

Kære Hr. Redaktør!

Modtag min forbindtligste Tak for Deres venlige Ord om mig i "Uglen." Det glæder Sindet, naar man finder forstaaende Landsmænd og Venner, især naar man opholder sig i fremmed Land.

. . . .

Jeg har ogsaa her i Kalifornien ligesom i Seattle mødt megen Velvilje hos danske Landsmænd. Man har ordnet en Række Møder for mig, hvoriblandt Salinas, Chualar, San Francisco, Petaluma, Hayward, Fresno og Sacramento. Der er ogsaa her de bedste Udsigter til, at man rundt omkring vil danne Udvalg, som herefter vil virke for den nationale Folkesag i Sønderjylland. Jeg bliver antagelig her indtil først i August, da jeg over Salt Lake City tager østpaa til Denver og Omaha.

Maa jeg bede Dem om, hvor en Lejlighed dertil gives, at bringe danske Landsmænd, særlig dem, som jeg under mit Ophold i Seattle kom i nærmere Berøring med, min bedste Hilsen.

Deres hengivne
M. ANDREASEN.

TIL DANSK KULTURS FREMME.

Til Uglen, Seattle, Wash.

Mine Herrer!

Den danske Rigsdag bevilger aarlig et Beløb af 15,000 Kroner til Udbredelse af dansk Litteratur og Kultur i fremmede Lande. Enhver dansk Forening, hvis Formaal det er at fremme Kendskab til dansk Litteratur, er berettiget til Andel i denne Bevilling. Betingelserne er, at Anmodning derom ledsaget af et Eksemplar af Foreningens Love indsendes til Vice-Konsulatet, og ligeledes, at der gives Oplysning om hvor stort Antal Bøger Foreningen allerede ejer, og hvor stort Beløb der er anvendt i dette Øjemed det foregaaende Aar. Anmodningen maa være indsendt inden den 1ste September.

Deres
JOHN P. JACOBSEN,
Dansk Vice-Konsul.
534 New York Building, Seattle, Wash.

MORGENFRYD.

Op med Solen — ingen Tid at nyde
Straalebundtets gyldenrøde Spejl.
Rask i Tøjet, jagende at lyde
Dagens Bud,
hvor Skorperne skal til.

Op med Solen — hvem der kunde børe
Fuglens F øjt i Træets svaje Top!
— Ud til Slidet, hvor en Dag vil føre
nærmere,
hvor "Bogen" gøres op!

Hjem med Solen, — fattig som en Fange
paa den Livsens Glæde, som er til.
Natten kommer, knugende og bange,
gøgler lidt
for Dagens tabte Spil.

Spillet gaar, og Fattigmanden taber,
— Haabets Vej maa blive Krudt og Bly.
Glem et Par af Lovens Paragrafer —
lige paa!
og saa et Liv paa ny!

JØRGEN V. GJERDING.

FRA STUDENTER-SANGFORENINGEN.

Efter at være kommet tilbage til Danmark, føler de danske Studenter-Sangere Trang til endnu en Gang at rette en Tak til alle og enhver saavel blandt Dansk-Amerikanerne som blandt vore skandinaviske Brødre og andre Amerikanere, der viste Interesse for vort Besøg og paa den ene eller anden Maade bidrog til, at vor Amerikafærd blev den for os saa uforglemmelige og minderige Begivenhed.

P. B. V.
V. CHRISTOPHERSEN.

København, 20de Juni 1911.

UGLEN

(The Owl)

Published by

MICHAEL SALOMON

Editors:

F. HUROP

MICHAEL SALOMON

Main Office:

Rooms 311-312 Marion Building, cor. 2nd Avenue and Marion St., Seattle, Wash.

Issued the 20th of each month. 50c per year Outside of United States 75c per year.

SEATTLE, JULI 1911.

Naar De flytter, da glem ikke at lade os vide Deres ny Adresse.

Hr. Chr. F. Matzen, 241 Columbia St., Brooklyn, N. Y.. er Uglens befuldmægtigede Repræsentant i New York og omgivende Stater.

Hr. C. Scheef, 3544 Wabash Ave., er Uglens befuldmægtigede Repræsentant i Chicago.

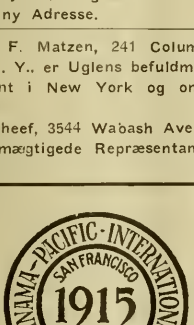

ATTER EN DANMARKS-GAVE.

Vi har fra Hr. Georg Kirkegaard, New York, modtaget et Opraab til Dansk-Amerikanerne om at yde Bidrag til en Danmarks Statue, som det er Hensigten at skænke til det under Opførelse værende Kristiansborg Slot.

Hvis en saadan Gave i det hele taget bliver til Virkelighed, burde den sikkert være det for Aar tilbage, saa den kunde have faaet en passende Plads i Arkitektens Plan. Komiteen for Indsamlingen foretrækker en Danmarks-Statue, og Arkitekten foretrækker, at Gaven bliver Basreliefs. Komiteen foretrækker Billedhuggeren Gelert, og andre Dansk-Amerikanere foretræker Billedhuggeren Borglum.

Men ikke disse Indsamlinger er lidt forfejlede eller rettere alle er mere eller mindre mislykkede. Vi tænker herved paa tidligere Ideer om Indsamlinger, t. Eks.:

Kristian IX. Statue;

Undervandsbaad;

Sølvkrans;

Klokkespil;

og nu Statue eller Basreliefs eller Ingenting, hvad det sluttelig bliver til.

Naar der skal samles ind, hvorfor saa ikke en Gave, som i højere Grad har Betydning for den almindelige danske Befolkning, og som vil have Sympathien af alle Dansk-Amerikanere, t. Eks. et Brystsyge-Sanatorium, eller om denne Opgave er for stor, saa et Legat i dette Øjemed, hvorved der kunde skaffes Fripladser for nogle af vore ulykkelige Landsmænd, der hærges af denne frygtelige Sygdom. Dette Legat kunde øges gennem Aarene og blive en varig og smuk Blomst i Dansk-Amerikanernes Mindekrans om Danmark.

Komiteen lover i sit Opraab:

"Enhver Bidragyder vil blive tildelt en sjælden smukt udført oxyderet Danmarksmedaille. Den, der indsamler mindst 25 Dollars, vil faa Medaillen i Sølv."

Herregud, skal nu "Ordensdekorationer" ogsaa tages i Ideens Tjeneste. Skal det være Ideens "Redningsmedaille?

"Oxyderet" for de Smaa og "Sølv" for de Store.

Vi henstiller, at man samler sig om et humant og menneskekærligt Formaal og lægger Medaille-Ideen hen til de andre Banket-Inspirationer.

DANSK INDFØDSRET OG OPHOLD I UDLANDET.

Man gør os opmærksom paa, at Hr. Frølunds i Uglen for Juni, Side 8, gengivne Udtalelse om Anmeldelsespligt for danske Borgere i Udlandet ikke er rigtig. Den Lov, der indeholdt denne Bestemmelse, er af 19. Marts 1898. Men inden Loven skulde vise sine Virkninger (10 Aar efter Ikrafttræden) forandredes den ved Lov af 23. Marts 1908. Den paagældende Bestemmelse har derfor aldrig virket, og NU er det Loven, at Indfødsret først fortabes ved Erhvervelse af Statsborgerret i andet Land. Altsaa: Saa længe man ikke bliver Borger andet Steds, bliver man ved med at være Dansk, ligegyldigt hvor længe man er borte fra Danmark.

CO-OPERATION OG TRUSTS.

Af F. HUROP.

Vi er i det daglige Liv Vidne til, hvorledes de store kapitalstærke Firmaer opsluger de smaa, og til, at store konkurrerende Forretninger smeltes sammen til et eneste kæmpemæssigt Foretagende, der da hurtig bliver det dominerende paa Markedet, bestemmende Omfanget af Forsyningen og — Priserne.

Hvad der kan hænde under saadanne Forhold, vil et Par Smaatræk af Livet vise.

For 14—15 Aar siden blev et Par Smaabyer i Michigan begge forsynede med Petroleum fra Standard Oil Company. Men de Handlende i den ene By betalte kun otte Cents pr. Gallon, medens deres Kolleger i den anden maatte betale ti Cents. De sidstnævnte Folk gjorde Vrøvl med Kompagniet, fordi Prisforskellen paaførte dem "unfair" Konkurrence. Kompagniet afgjorde Sagen ret drakonisk ved rent ud at nægte at levere Petroleum til Klagerne. Da Byen havde været uden Petroleum et Par Ugers Tid, med mindre de hentede fra Nabobyen, saa maatte de Handlende "gaa til Kanossa," det vil sige: i al Ydmyghed forsikre Kompagniet om, at de med Glæde som før vilde betale ti Cents pr. Gallon. Kommentarer overflødige.

Et andet Eksempel af nyere Dato viser det samme. Det vil erindres, at Markedets Kulforsyning for nogle Aar siden var saa sparsom, at Befolkningen paa flere Steder standsede Kultogene og røvede Kullene. De maatte vælge mellem at blive straffede for Togrøveri og at fryse ihjel. I denne Forbindelse meddelte Bladene, at et med Kul ladet Tog var stoppet ved Yakima, og at Folk af alle Klasser mødte med Sække, som de fyldte til fuldt Maal og slæbte af med. En Mand havde uheldigvis ingen Sæk og heller ingen Kul i sin Kælder. Men raadvild var han ikke. Han trak Bukserne af, bandt forneden og fyldte dem op med Kul. For hans Skyld haaber vi, at det var Pludderbukser eller i hvert Fald et Par, der var nogle Numre for store. Det er baade til at le og græde over, at Folk, der har Penge paa Lommen og vil betale, er nødt til at stjæle, hvad de ikke kan købe. Hvad skal saa de, som ikke har Penge

At sligt skal være nødvendigt paa et Sted, hvor der overalt i Nabolaget findes uhyre Kvantiteter af Kul i Jordens Skød.

Det omtalte Kultog var nemlig ikke bestemt for Yakima, men for en By længere mod øst. Forklaringen ligger i, at Kulbaronerne indskrænkede Produktionen for at drive Priserne op, men uheldigvis skruede Pressen lidt for haardt til, saa en Del af deres Kul gik af "under Indkøbspris," en Ting, der sjælden hænder d'Hrr. Det er som Regel kun Folk, der har overvurderet deres Forretning, der lader gaa under Indkøbspris.

Vi Danske kender for Resten Kulhistorien hjemmefra, naar Isen bredte sit Dække over Fjord og Sund, og Kulskuderne fra England ikke kunde naa ind, saa havde Kulgrossererne deres "gyldne Tid." En Krone. to eller tre, paa hver Tønde Kul, der var paa Oplag; thi tænke paa fattige frysende Stakler, naar der var Profit i Sigte, er ikke forretningsmæssigt.

Det var ogsaa Kul eller rettere Kulpriserne, som skabte det berømte Rochdale System. Nogle fattige Vævere i Rochdale (England), besluttede i 1844 at købe Kul i Fællesskab for at faa deres fattige Skillinger til at række længere. Historien beretter, at det vakte ustyrlig Munterhed, da "de tossede Vævere" aabnede deres Forretning. De begyndte med at udlevere Kul til Køberne fra et lille Skur i en Baggaard en Aften om Ugen. Saa udvidedes Forretningen til to Aftener om Ugen, saa igen fra Baghus til Forhus, fra Kul til andre Varer, fra to Aftener til hver Dag — og nu er "de tossede Vævere" forandret til Hundred-Tusinder af Arbejdere, som har drevet Brugsforeningen op til et Kæmpeforetagende.

Lederen af dette, Adam Dean, holdt i 1910 et Foredrag paa en Generalforsamling i Danmarks Brugsforeninger. Han udtalte bl. a.:

"For Tiden har vi ca. 1600 Brugsforeninger med to Millioner seks Hundrede Tusind Medlemmer; Aktiekapital 618.8 Mill. Kr.; Indlaan 309.4 Mill. Kr.; Salg for sidste Aar (altsaa 1909) 1, 983.8 Millioner Kroner. Dividende til Medlemmer 218.6 Mill. Kr.

Og om Tanken og Fremgangsmaaden fortalte han:

"Vi opmuntrer vore Medlemmer til at opspare Overskudet, saaledes at vi selv kan foretage Tilvirkning af de forskellige Livsfornødenheder, Opkøb af Jord, Bygning og Boliger etc.

Men Hovedtanken i vor Bevægelse er Etableringen af det selvstyrende Samfund, som gennem Andelssystemet vil beskæftige

sine egne Medlemmer i de forskellige Virksomheder, som er nødvendige til Frembringelse af de forskellige Livsfornødenheder.

I et saadant Samfund vil der ikke blive Tale om "fattige," fordi der ikke vil tilbydes nogen Udbytning af Arbejdet, og det er jo kun ved en saadan Udbytning, at der kan skabes "Rigmænd."

Vi har nu præket dette Evangelium i snart Aar, og vi er stolte over Resultatet af vort Arbejde.

Vi føler, at denne Udvikling berettiger vor Eksistens og beviser, at de arbejdende Klasser har den nødvendige Intelligens til at organisere og dirigere deres Forbund. Størsteparten af de engelske Brugsforeninger er Medlemmer af Fællesforeningen, hvilken foruden almindelig Handelsvirksomhed tilige driver Fabriksvirksomheder af forskellig Art og beskæftiger en Masse Mennesker, som arbejder under gode og lykkelige Kaar.

Fællesforeningens Kapital udgør:
Dirftskapital ..... 84,4 Mill. Kr.
Salg for i Fjor ..... 455,0 Mill. Kr.
Værdi af Bygninger, Fabriker. 81,9 Mil.Kr.
som vi har bragt ned ved Afskrivning til ..... 36,4 Mill.Kr.
Reservefond ..... 8,6 Mill. Kr.
Assurancefond ..... 13,0 Mill. Kr.

Vi har 40 Fabriker, og vi beskæftiger ialt 19,000 Mennesker."

Danmarks Brugsforeninger har som bekendt ogsaa en Del Fabriker, og Tiden vil bringe flere.

Uglens Læsere vil erindre, at der for et Par Aar siden dannedes en Glas"Trust" her i de Forenede Stater, og at Regeringen fandt sig befojet til at skride ind mod den. Man vil ogsaa erindre, at Virkningerne af denne Sammenslutning var dobbelt, nemlig at Glasset blev dyrere, og Glasværkernes Arbejdsstyrke indskrænket og Lønnen nedsat. At Glasset blev dyrere fik jeg personlig at føle. Jeg var paa den Tid ved at bygge et nyt Hus. Havde jeg købt Vinduerne to Uger før, vilde jeg have sparet 15 Cents paa hver Rude. Men Glastrusten kom mig i Forkøbet med Prisforhøjelsen. Det var omtrent de samme Forhold, som for femten Aar siden fremkaldte de franske Glasmageres co-operative Glasværk i Byen Albi.

Dette Foretagende blev ogsaa spaaet en krank Skæbne og har rimeligvis ogsaa haft sine Børnesygdomme. Hvis jeg erindrer ret, skænkede en anonym Giver Glasmagerne tyve Tusind Franks til at begynde med. Det franske Blad "L'Humanite" bringer i disse Dage en Skildring af Glasværkets Vækst. Bladet fortæller, at Glasværket staar foran en ny Udvidelse. Det har tre store Ovne, nu skal det have en fjerde. Det er naaet op til at beskæftige 400 mandlige og kvindelige Arbejdere, der personlig er interesserede i Foretagendet. Arbejdslønnen er den højeste i Frankrig, Arbejdstiden den korteste, kun syv Timer. I hygiejnisk Henseende er Glasværket en Mønster-Fabrik. Dens Aktiver beløber sig til 1 Million 589,000 Fks. Dens Bygninger og Grund staar i en Værdi af 460,000 Fks., Materiellet i en halv Million Fks.

Omtrent hver eneste Avis, vi faar i Haanden, meddeler, at nu er denne eller hin Trust sat under Tiltale. Der er faldet Domme, som har beordret Trusten opløst og idømt den saa og saa mange Millioner i Bøde. Har det hjulpet? Tværtimod, man synes at tage fat paa Trustdannelser med forøget Kraft. Et Telegram fra Bryssel meddeler, at der den 5te Juli blev afholdt et Møde af de ledende Jærn- og Staalfabrikanter i Verden med det Formaal at danne en Verdenstrust i denne Branche for at kunne kontrollere saa vel Priser som Forsyning af Jærn og Staal.

Der er kun to Udveje — den ene er Ko-
99 af hvert 100 Mennesker fordømmer Trusterne og deres Virksomhed. Men de staar magtesløse i Kampen.
operation i Lighed med de franske Glasmagere, og den anden er, at Staten eller Staterne overtager Produktionen og Forsyningen.

Et tredje gives ikke, med mindre Trusterne skulde foretage en Vending og producere med det smukke Formaal for Øje at give Publikum den Fordel, som Stordriften afkaster.

Hvad jeg dog ikke tror, de gør, — thi de har aldrig gjort det før.

JENS SØBYE SKUDT SIG.

"Og at Søbye blev Sergent —
er da ej saa intressant;
han var Oberst forend det—det var jo Jens!
Jeg kan nu'nte se, hvad stort
den Jens Søbye de'r har gjort —
jeg har selv saa ofte klemt en Filipens.
Han er ovre i Manila, hvor enhver er om sin Hals —
hvorfor blev han ikke her? — han var saa yndig til en Vals —
og nu gaar han der og rakker
blandt Kabyler og Kanakker —
der skal Mod til det allenfals!"

* * *

Saaledes blev der i en San Francisco Revy i 1899 sunget om Jens Søbye, om hvis Tapperhed og Dødsforagt i den spansk-amerikanske Krig San Francisco Dagbladene havde bragt Meddelelser. Jens Søbye

var "kun en Spillemand;" han lod sig hverve, da Krigen brød ud, men fik Lejlighed til at vise stor Konduite og blev forfremmet til "Bandmaster." Med sit Regiment vendte han efter Krigen til Vancouver, Wash., og tog for nogle Aar siden sin Afsked. Han byggede sig saa en Husbaad og levede paa Columbia-Floden. I det sidste Aarstid havde han Vrøvl og Ubehageligheder med Strandejere, udfor hvis Pladser han ankrede op. Og at dette tog paa ham, kan skønnes af et Brev, han efterlod, og hvori det hed: "Jeg formoder, at Kristus snarere vil tilgive en Selvmorder end en Morder."

* * *

Det gjorde Uglen ondt at høre, at Jens Søbye ikke er mere. Vi havde ganske vist tabt ham af Sigte og ikke hørt fra ham i mange Aar; Budskabet om hans Død opfrisker Minder.

Søbye var for en femten Aar siden meget kendt i den danske Koloni i San Francisco — en glad Gut, der dirigerede Musikken ved Danskernes Sammenkomster og Gilder. Hvor mange af vore brave Frisco-Landsmænd og Landsmandinder har ikke svunget sig i Dansen "til Søbye-Bandens Patentmusik"! Han var godt lidt — altid Liv og Humør om end altid i Pengebekneb. Tjenstvillig til det yderste, dansk helt ind og en herlig Svend i al sin lidt zynftige Livsglæde. Vi husker ham en Aften, da vi efter en Fest kørte med ham paa Sporvognen. Han sad bag paa. Saa tabte han Hornet, og da han lænede sig ud og kiggede paa det, faldt han selv bagefter. Sporvognen kørte i stærk Fart, og han blev taget op bevidstløs. Næste Morgen kom han op paa Pacific Skandinavs Kontor med et meget indbundet Hoved, af hvilket man kun skimtede et stort Smil. "Det var Satan til Kraftspring," forklarede han, "og sikken en Bule i Trompeten!"

"Trompeten" (d. v. s. Hornet) var jo hans Levebrød.

Jens Søbye var fra Odense, hvor han havde været ansat i Regimentsmusikken. Han blev ca. 50 Aar.

EN TALE AF DR. C. P. KJÆRBYE.

(Holdt ved Grundlovsfesten i San Francisco den 4de Juni 1911.)

Naar den ærede Komite har vist mig den Ære at anmode mig om at tale for Fødselsdagsbarnet, Grundloven, da har den vistnok ikke tænkt paa, at det egentlig er en Ligtale, den har forlangt; thi 5te-Juni Grundloven er død, og dens Efterfølger er ikke en Gang et værdigt Barn og repræsenterer et Skridt tilbage i Frihed og Udvikling i Stedet for det Skridt fremad, som burde have været i Følge Naturens Orden. Naar jeg ikke des mindre med Glæde har paataget mig dette Hværv, saa er det for det første, fordi den ærede Grundlov blev baaret frem af en Stemning i vort Folk, som vi alle kan være stolte af, for det andet fordi den har sat et Spor i vort Folks Udvikling, Karakter og aandelige Vækst.

Den store franske Revolution brød som en Bølge over Europa og skyllede bort de Aarhundreders Tro paa de priviligerede Stænders Ret til at holde Menigmand i Slaveri; i ethvert Lands Udvikling kan denne Verdensbegivenhed spores, og om vi ikke skyldte det franske Folk andet, saa vilde vi alle dog staa i en stor Gæld til det den Dag i Dag.

Som Kristus i Følge Biblen gav sit Blod for vore Synders Skyld, saaledes gav det franske Folk sit bedste Blod for Frihedens og Menneskerettighedernes Skyld.

I Danmark blev Stavnsbaandet løst, og Folket vaagnede til Bevidsthed om sin egen Magt og Ret, saa at de næste 50 Aar bragte Borgerne i København til at drage i Folketog op til Kongens Slot og forlange en Grundlov. Det er jo en historisk Kendsgerning, at vi kan takke Københavnerne for vor første og bedste Grundlov; thi i 1849 eksisterede Bønderne ikke som en politisk Magt.

Det er jo ogsaa ganske naturligt, at de store aandelige Bevægelser først slaar an og tages op i de store Byer, hvor Gemytterne lettere og hurtigere sættes i Bevægelse, og det skal siges her, fordi det er historisk korrekt, at de tre senere Hovedbegivenheder, Grundloven 1866, Provisoriet 1885 og det senere Forlig skyldtes paa den ene Side de store Godsejere og Adelen støttet af Kongemagten, og paa den anden Side Bøndernes politiske Parti med dets Mangel paa Mod og Rygrad. Hvis Københavns Borgere i 1849 ikke havde faaet en Grundlov, da vilde der sikkert være blevet Oprør, men i 1885, da vi havde en Grundlov, tillod det danske Folk Ministeriet Estrup at bryde den uden at der blev krummet et Haar paa de store Herrers Isser.

Og ikke alene blev der ikke Oprør, men den danske Bondestands Repræsentanter sluttede et forsmædeligt Forlig med Lovbryderne, blot for selv at komme til Magten.

Det er ikke for at røre op i disse gamle Kampe, at dette omtales, men for at bringe frem den Kendsgerning, at det danske Folk som Helhed aldrig har haft en Grundlov, der var Navnet værd; thi en Grundlov har kun Betydning, naar der bagved den staar et Folk, som er villigt til at forsvare den med sit Blod, og den dybeste og fundamentale Grundvold for enhver Grundlov er Folkets Ret til at gøre Oprør, naar Loven bliver brudt.

Aanden fra 1849, der besjælede Københavns Borgere, er aldrig blevet til en dansk Folkeaand til Trods for al den Tale om poli-

tisk og økonomisk Udvikling i Daumark. De danske Højskoler har givet vore Bønder Sange og Stemninger, har givet dem litterære Interesser og sammen med Landbrugsskolen lært dem at dyrke Jorden paa en fortræffelig Maade; men den har ikke givet dem aandelig Rygrad og folkelig Karakter nok til at forsvare deres Ret. Provisoriet viste det; Forliget viste det; Alberti-Skandalen viste det; men endnu mere end noget andet viser det sig gennem denne smaalige Mistillid til de andre Klasser, og denne Trang til at kæmpe som en Stand for sine egne Rettigheder i Stedet for som et Folk for Folkets.

Danmark har i Dag ingen Grundlov, der er værd Navnet; den har Parlamentarisme uden Parlamentarikere; den har Kongemagt uden en Kongepersonlighed; den har et Folk uden en Folkeenhed; thi den gamle Stændernes Kamp, som har hersket fra Arilds Tid, raser hjemme den Dag i Dag mellem Bønderne og Bybefolkningen og viser den samme Bitterhed, den samme Mangel paa Forstaaelse, den samme Snæversynethed, der staar i Vejeu for et samlet Arbejde i Danmark for Fremskridt og Frihed.

Naar vi i Dag til Trods for alt dette fejrer 5te Juni Grundloven, da er det, fordi vi ved, at den Folkebevægelse, som i 1849 gav vort Folk Friheden, lever endnu til Trods for alt, og den Dag vil komme, da de faa bliver de mange, da enhver dansk Borger og Bonde og Student arbejder og føler sig en ligestillet Del af et stort nationalt Hele og begraver alle de gamle Kampe mellem Stænderne under et stort Arbejde til Bedste for hele vor Nation. Vi burde gøre vort til dette Arbejde ved at ophøre herovre med Ständerinddeling. Naar vi Danske fejrer Grundlovsdagen under Stjernebanneret, da er det maaske med bedre Grund og med større Haab, end de kan gøre det hjemme.

Den amerikanske Grundlov er selvfølgelig i sit Anlæg mere folkelig og fri end nogen af de danske; men Amerika har ogsaa haft Tider, hvor det syntes, som om Friheden kun eksisterede af Navn. Kampen mellem Kapitalisme og Arbejde har selvfølgelig her som overalt i Verden været den dominerende, men har aldrig formet sig til en Kamp mellem Stænder; det store Flertal har altid følt sig som Amerikanere først, sidst og altid. Og omend Kapitalismen i aarevis har siddet i Højsædet og ejet vore lovgivende Forsamlinger og vore Domstole, da staar vi dog i Dag under Stjernebanneret og kan med Stolthed pege paa et vaagent Folk, der med aabne Øjne og klart Formaal arbejder fremad mod Frihed og Ret.

Særlig vi Kaliforniere kan med Stolthed se tilbage paa det sidste Aar, idet vi har vist Verden, hvad et politisk vaageut Folk kan gøre, naar det selv vil. Roosevelt vakte det amerikanske Folks Samvittighed, idet han appellerede til dets Patriotisme og sunde Fornuft; han lærte os, at Grundloven er ikke de skrevne Ord alene, men er Folkets maalbevidste Standpunkt i Spørgsmaal om Frihed og Ret. Vi ved alle, baade Kapitalister og Arbejdere, baade Republikanere og Demokrater, at Kampen er vundet; thi selv om der endnu sidder Mænd i Domstoleue og de lovgivende Forsamlinger, der er Tjenere for "the trusts," i Stedet for Folkets Tjenere, saa har de alle set Haandskriften paa Væggen, og det er kun et Tidsspørgsmaal, naar Folket som Helhed vil faa sin Ret.

Al Verdens Kapital kan ikke forhiudre det.

Og lad os saa paa denne Dag haabe, at det Eksempel, som vi som amerikanske Borgere sætter herovre, maa være et Eksempel til Efterfølgelse for hele Verden og derved ogsaa for vort Fædreland.

Lad os haabe, at Danmark maa faa en Roosevelt, der kan vække Folkets Samvittighed, der kan samle hele Folket, hvad enten de er Bønder, Borgere, Arbejdere eller Embdsmænd, og som kan rense op Dødvandet og vække til Live den Begejstring, den patriotiske Holdning, den folkelige Karakterstyrke, der raadede i det Folketog, som den 5te Juni 1849 drog op til Enevældens Konge og forlangte sin Ret.

Da vil 5te Juni Dagen igen kunne fejres paa rette Maade, og det vil ikke alene være Kobenhavns Borgere, men alle Danske fra Nord til Syd, fra Øst til Vest, vil føle sig paa denne Dag som en Nation, der har taget Styret i sin Skæbnes Baad, som kender sin Kurs og sejler modig ud mod Fremtidens Land, hvor Friheden og Menneskerettighederne raader.

Da vil vi hvert Aar herovre under Stjernebanneret se Danske flokkes for at fejre den 5te Juni, vor Nations Fødselsdag, og vi vil finde ranke Viljer og forstaaende Sammenslutning, hvor der nu er svage Rygge og Kævl og Strid.

Et Leve for Fremtidens Grundlovsdag!

Alfred E. Hodgson Bank Referencer
Matz M. Thompson

Hodgson & Thompson
SAGFØRERE
1057-8-9 Empire Bldg. Seattle, Wash.
Praktiserer ved alle Domstole.
Opkrævninger foretages. Arvesager ordnes. Skøder undersøges. Notarius Publicus samme Steds.

HOW DENMARK HAS TAUGHT ITSELF PROSPERITY AND HAPPINESS.

The Rural High Schools Which Have Made Over a Nation.

By BOOKER T. WASHINGTON.

(In The World's Work.)
(Concluded.)

Rural high schools were established as early as 1844, but it was not until twenty years later, when Denmark, as a result of her disastrous war with Prussia, had lost one-third of her richest territory, that the rural high school movement began to gain ground. It was at that time, when affairs were at their lowest ebb in Denmark, that Grundtvig began preaching to the Danish people the gospel that what had been lost without, must be regained within; and that what had been lost in battle must be gained iu peaceful development of the national resources.

Bishop Grundtvig saw that the greatest national resources of Denmark, as it is of any country, was its common people. The schools he started and the methods of education he planned were adapted to the needs of the masses. They were an attempt to popularize learning, put it in simple language, rob it of its mystery and make it the common property of the common peopla.

Another thing peculiar about these schools is that they were not for children, but for older students. Eighty per cent. of the students in the rural high schools are from eighteen to twenty-five years of age; 12 per cent. are more than twenty-five years of age and only 8 per cent. are under eighteen. These schools are, in fact, farmers' colleges. They presuppose the education of the common school. The farmer's son and the farmer's daughter, before they enter the rural high school, have had their training in the public schools and have had practical schooling in the work of the farm and the home. At just about the age when a boy or a girl begins to think about leaving home and of striking out in the world for himself; just at the age when there comes, if ever, to a youth the desire to know something about the larger world and about all the mysteries and secrets that are buried away in books or handed down as traditions in the schools —just at this time the boys and girls are sent away to spend two seasons or more in rural high school. As a rule they go, not to the school in their neighborhood, but to some other part of the country. There they make the acquaintance of other young men and women who, like themselves, have come directly from the farms, and this intercourse and acquaintance helps to give them a sense of common interest and to build up what the socialists call a "class conscience." All of this experience becomes important a little later in the building up of the cooperative societies, cooperative dairies, cooperative slaughter houses, societies for the production and sale of eggs, for cattle raising and for other purposes.

The present organization of agriculture in Denmark is indirectly but still very largely due to the influence of the rural school.

The rural high school came into existence, as I have said, as the result of a religious rather than of a merely social or economic movement. Different in methods and in outward form as these high schools are from the industrial schools for the Negro in America, they have this in common, that they are non-sectarian, but in the broadest, deepest sense of that word, religious. They seek, not merely to broaden the minds, but to raise and strengthen the moral life of masses of the people. This peculiar character of the Danish rural high school was defined to me in one word by a gentleman I met in Denmark. He called them "inspirational."

It is said of Grundtvig that he was one of those who did not look for salvation merely in political freedom. In spite of this fact, the rural high schools have had a large influence upon politics in Denmark. It is due to them, although they have carefully abstained from any kind of political agitation, that Denmark, under the influence of its "Peasant Ministry," has become the most democratic country in Europe. It is certainly a striking illustration of the result of this education that what, a comparatively few years ago, was the lowest and the most oppressed class in Denmark, namely the small farmer, has become the controlling power in the state, as seems to be the case at the present time.

I have gone to some length to describe the plans and general character of the rural high schools because they are the earliest, the most peculiar and unusual feature in Danish rural life and education, and because, although conducted in the same spirit, they are different in form and methods from the industrial schools with which I have been mainly interested during the greater part of my life.

The high schools, however, are only one part of the Danish system of rural schools. In recent year there has grown up side by side with the rural high school another type of school for the technical training in agriculture and in the household arts. For example, not more than half a mile from the rural high school which I visited at Roskilde, there has recently been erected what we in America would call an industrial school, where scientific agriculture, as well as technical training in homekeeping are given. In this school, young men and women get much the same practical training that is given our students at Tuskegee,

with the exception that this training is confined to agriculture and housekeeping. Besides, there is, in these agricultural schools, no attempt to give students a general education as is the case with the industrial schools in the South. In fact, schools like Hampton and Tuskegee are trying to do for their students at one and the same time, what is done in Denmark through two distinct types of school.

I found this school, like its neighbor the high school, admirably situated, surrounded by beautiful gardens in which the students raised their own vegetables. I was interested to see also that, in the whole organization of the school, there was an attempt to preserve the simplicity of country life. In the furniture, for example, there was an attempt to preserve the solid simplicity and quaint artistic shapes with which the wealthier peasants of fifty or a hundred years ago furnished their homes. Dr. Robert E. Park, my companion on my trip through Europe, told me when I visited this school that he found one of the professors at work in the garden wearing the wooden shoes that used to be worn everywhere in the country by the peasant people. This man had traveled widely, had studied in Germany where he had taken a degree in his particular specialty at one of the agricultural colleges.

Perhaps the most interesting and instructive part of my visit was the time that I spent at what is called a husmand's or cotter's school, located at Ringsted and founded by N. J. Nielsen-Klodskov in 1902. At this school I saw such an exhibition of vegetables, grains, and especially of apples, as I think I had never seen before, certainly, not at any agricultural school.

I wish I had the opportunity to describe in detail all that I saw and learned about education and the possibilities of country life in the course of my visit to this interesting school. What impressed me most with regard to it and the others that I visited, was the way in which the different types of schools in Denmark have succeeded in working into practical harmony with one another; the way also, in which each in its separate way had united with the other to uplift, vivify, and inspire the life and work of the country people.

For example, the school at Ringsted, in addition to the winter course in farming for men and the summer school in household arts for women, offers, just as we do at Tuskegee, a short course to which the older people are invited. The courses are divided between the men and the women, the men's course coming in the winter and the women's course in the summer. During the period of instruction, which lasts eleven days, these older people live in the school, just as the younger students do and gain thus the benefit of an intimate association with each other and with their teachers. To illustrate to what extent this school and the others like it, have reached and touched the people, I will quote from a letter written to me by the founder. He says: "The Kørehave Husmandsskole (cotter's school) is the first of its kind in Denmark. It is a private undertaking and the buildings erected since 1902 are worth about 400,000 crowns ($100,000). During the seven years in which it has been in operation 631 men and 603 women have had training for six months. In addition 3,205 men and women have attended the eleven day courses."

In addition to the short courses in agriculture and housekeeping, offered by the school at Ringsted, some of the rural high high schools hold, every fall, great public assemblies like our Chautauquas, which last from a few days to a week and are attended by men and women of the rural districts. At these meetings there are public lectures on historical, literary and religious subjects. In the evening there is music, singing, and dancing, and other forms of amusement. These annual assemblies, held under the direction of the rural high schools, have largely taken the place of the former annual harvest home festivals in which there was much eating and drinking, as I understand, but very little that was educational or uplifting. In addition to these yearly meetings which draw people from a distance, there are monthly meetings which are held either in the high school buildings, or in the halls connected with the village gymnasiums. In the cities these meetings are sometimes held in the "High School Homes," as they are called, which serve the double purpose of places for the meetings of young men and young women's societies and at the same time are cheap and home-like hotels for the traveling country people.

In this way the rural high schools have extended their influence to every part of the country, making the life on the farm attractive, and enabling Denmark to set before the world an example of what a simple, wholesome, and beautiful country life can be.

No doubt there are in the country life of Denmark, as of other countries, some things that cast a shadow here and there on the bright picture I have drawn. New problems always spring up out of the solution of the old ones. No matter how much has been accomplished those who know conditions best will inevitably feel that their work has just been begun. However that may be, I do not believe there will be found anywhere a better illustration of the possibilities of education than in the results achieved by the rural schools of Denmark.

One of the things that one hears a great deal of talk about in America is the relative value of cultural and vocational education. I do not think that I clearly understood until I went to Denmark what a "cultural" education was. I had gotten the idea from what I had seen of the so-called "cul-

tural" education in America, that culture was always associated with Greek and Latin, and that people who advocated it believed there was some mysterious, almost magical power which was to be gotten from the study of books, or from the study of something ancient and foreign, far from the common and ordinary experiences of men. I found, in Denmark, schools in which almost no text books are used, which were more exclusively cultural than any I had ever seen or heard of.

I had gotten the impression that what we ordinarily called culture was something for the few people who are able to go to college, and that it was somehow bottled up and sealed in abstract language and in phrases which it took long years of study to master. I found in Denmark real scholars engaged in teaching ordinary country people, making it their peculiar business to strip the learning of the colleges of all that was technical and abstract and giving it, through the medium of the common speech, to the common people.

Cultural education has usually been associated in my mind with the learning of some foreign language, with learning the history and tradions of some other people. I found in Denmark a kind of education which, although as far as it went, touched every subject and every land that it was the business of the educated man to know about, sought especially to inspire an interest and enthusiasm in the art, the traditions, the language, and the history of Denmark, and in the people by whom the students were surrounded. I saw that a cultural education could be and should be a kind of education that helps to awaken, enlighten, and inspire interest, enthusiasm, and faith in one's self, in one's race, and in mankind; that it need not be, as it sometimes has been in Denmark and elsewhere, a kind of education that robs its pupils of their natural independence, makes them feel that something distant, foreign, and mysterious is better and higher than what is familiar and close at hand.

I have never been especially interested in discussing the question of the particular of education; I have never taken much interest, for example, in discussing whether the form of education which we have been giving our students at Tuskegee was cultural, vocational, or both. I have been only interested in seeing that it was the kind that was needed by the masses of the people we were trying to reach, and that the work was done as well as possible under the circumstances. From what I have learned in Denmark, I have discovered that what has been done, for example, by Dr. R. H. Boyd in teaching the Negro people to buy Negro instead of white dolls for their children "in order," as Dr. Boyd says, "to teach the children to admire and respect their own type"; that what has been done at Fisk University to inspire in the Negro a love of folksongs; that what has been done at Tuskegee in our annual Negro Conferences, and in our National Business League, to awaken an interest and enthusiasm in the masses of the people for the common life and progress of the race has done more good, and, in the true sense of the word, been more cultural than all the Greek and Latin that have ever been studied by all Negroes in all the colleges in the country.

For culture of this kind spreads over more ground; it touches more people and touches them more deeply. My study of the Danish rural schools has not only taught me what may be done to inspire and foster a national and racial spirit, but it has shown how closely interwoven are the moral and material conditions of the people; so that each man responds to and reflects the progress of every other man in a way to bring about a healthier wholesome condition of national and racial life.

Vi betaler

5 pCt.

og forøget Overskud paa alle Sparekontoer.

Penge kan udtages til enhver Tid.

Washington Saving and Loan Association

104 Cherry Street Seattle, Wash.

22 Aars Virksomhed.

HERMAN CHAPIN..... Præsident
WM. THAANUM..Vice-Præs. og Kasserer
RAYMOND R. FRAZIER .....
..... Sekr. og Forretningsfører

Ind. 5799. Main 4448

Metropolian Medical Baths
and
SWEDISH MOVEMENT INSTITUTE
L. FROLUND, Director
For Ladies and Gentlemen.
Finest equipped Baths in country.
Eectric lLight Baths, Needle, Douche, Sitz, Bidet, Carbonated Baths. Electric applications. Scientific Massage.
Call for particulars.
57-61Cobb Building Seattle, Wash.

NETOP HVAD DU MANGLER
En af
Iversen & Harveys ny Foraarsdragter
Kom og se dem, kun $15, 12.50, 10.00 pr. Klaedning
Cor. J og Tulare Fresno, Cal.

Ben Epstein
HERRE-EKVIPERINGSHANDLER
JUST STEDET FOR DIG
1910 Mariposa Street FRESNO, CAL.

CITY MILLS
LEHMANN BROS., SEATTLE, WASH.
MEL, KORN OG FODERSTOFFER
Fint og grovt malet Rugmel.

Emil Schultz
Automobiler
Only Independeni Shop in Town
1232 I STREET FRESNO, CAL.

Hans Pedersen
General Contractor
MADISON BLDG. SEATTLE, WASH.

PALACE SMOKE HOUSE
Alle ledende Mærker af Cigarer og Tobakker. Specialiteter: Nickelin og El Fresno.
661 I St. Fresno

Impertinent:

Ikke skulde De skylde for Uglen? Kom! Kom!

The Farmers National Bank of Fresno

Kapital og Overskud, $500,000.00

UNITED STATES DEPOSITARY

Denne Bank tilbyder sin Tjeneste til Deponenter, store og smaa, til Farmeren saavel som til Forretningsmanden, der ønsker at benytte sig af en Bank af ubestridt Soliditet i gode som i daarlige Tider.

I. M. Crawford Co.

OPTIKERE

Briller tilpasses efter moderne Metoder

1123 J STREET FRESNO, CAL.

Rudolph Thrane

Fabrikant af

EL FRESNO HAVANA CIGAR

og

NICKEL-IN 5 CENT CIGAR

911 J STREET FRESNO, CAL.

A. P. Petersen

Forhandler af

UNITED
WORKINGMEN'S
FODTØJ

909 J STREET FRESNO, CAL.

Fulton and Grand Central Hotel

Priser: 50c og højere.

F. G. BERRY, Ejer.

I Hjertet af Forretningskvorteret. Store, komfortable Værelser.

J og Mariposa Sts. FRESNO, CAL.

Telefon Main 469 Bopæl Tel. Black 2137

Miss Kate Parsons

Blomsterhandel

Udkast og Dekorationer en Specialitet

1913-1915 Fresno St. Fresno, Cal.

Archibald Implement Co.

VELIE BUGGIES
SCHUTTLER WAGONS
JOHN DEERE PLOWS and
AGRICULTURAL IMPLEMENTS

FRESNO, . . | | | CALIFORNIA

FRANKLIN PRINTING HOUSE

H. W. CLINCH

ALLE SLAGS TRYKSAGER UDFØRES TIL RIMELIGE PRISER.

1141 J STREET FRESNO, CAL.

H. GRAFF & CO., VELASSORTERET URtekramforretning. Te, Kaffe, Krydderier, Porcelæn og Glasvarer, Lervarer, Isenkram, etc. Hjørnet af J og Tulare Sts. Telefon Exchange 1.

DR. C. P. KJÆRBYE, dansk Læge.
Kontor, Forsyth Bldg., FRESNO, CAL.

661 I STREET FRESNO, CAL.

OLAF PERMIN

Dansk Bog- og Papirhandel

IMPORTØR AF SKANDINAVISKE KUNSTSAGER.

1323 FIRST AVENUE SEATTLE, WASH.

Dansk Brodersamfunds Meddelelser

Redigeret af F. HUROP, Enumclaw, Wash.,

hvem alle Meddelelser og Bidrag bedes tilsendt. Vi anmoder ærede Bidragydere om at skrive kort, klart og tydeligt om det, de behandler, og forbeholder os Retten til at stryge det, som ikke vedrører selve Sagen.

Lidt om Distrikts-Konventioner og disses Organisation.

Det glædede mig meget i Uglens Maj-Hefte at se et Indlæg fra Broder C. Meyland Smith af New York. For Resten ligger det mærkelige ikke i, at Bro. Smith skriver, men i, at han ikke allerede tidligere har taget til Orde. Han undskylder dog dette med at have ventet paa at høre fra de "konservative" eller Modstanderne af Distrikts Tanken, hvilket altsaa viser os, at han er rede til at forsvare den. — Ja, Bro. Smith, jeg har dog ikke som du den Tro, at man ønsker at tie Sagen ihjel, men jeg har efterhaanden faaet Fornemmelsen af, at det "konservative Flertal," som du benævner disse Brødre, selv har faaet Følelsen af, at de slet ikke længer er et Flertal, men et meget lille Mindretal, der ikke længer er i Stand til at dæmme op for tidssvarende Ideer, som særlig siden Fresno-Konventionen synes at røre sig rundt om i Landet inden for det danske Brodersamfund; ja, se'v de mest forstokkede "standpatters" føler Grunden vige under Fødderne saa stærkt, at de finder det vanskeligt længer at finde et holdtbart Fundament, hvorpaa de kan bygge et rimelig Modstand, og skulde denne optimistiske Tanke være korrekt, saa kommer du vist til at vente længe endnu, førend du hører fra dem; derfor ud med Sproget — grav den sidste Spadefuld Jord bort og gør dit til, at Hullet bliver stort nok til at begrave al Modstand for stedse.

Et af de Punkter, hvorpaa Modstanden har holdt sig, er vistnok Misforstaaelsen af Forskellen mellem Distrikts-Loger og Distrikts-Konventioner. Til de første hører som bekendt en fuldstændig Organisation med et fuldt Komplement af Embedsmænd, særegne Love for hvert Distrikt, for saa vidt som disse dog ikke strider imod Fælleskonstitutionen, og en delvis Uafhængighed af det øvrige Samfund. Til en saadan Ordning, særlig i et Samfund med Assurance, er det danske Brodersamfund endnu meget for lille; dette vilde hurtigt skabe en uendelig Forvirring og vilde utvivlsomt ende med Opløsning, da det danske Folk paa dette Omraade endnu staar langt tilbage for sine ameriakanske Brødre.

Men mellem dette Forhold og Distrikts-Konventionen er der en meget stor Forskel, ja, egentlig er der kun to Punkter, hvori de to Forhold har noget tilfælles, nemlig: begge har en geografisk Begrænsning, og begge holder en Konvention. Men allerede i Konventionen afviger de meget i Sammenligning. Distrikts-Logens Konvention vedtager endelige Love og Vedtægter for vedkommende Distrikt med kun Fælles-Konstitutionen som Rettesnor, Bestyrelsen udøver en autokratisk Authoritet over Logerne i Distriktet, der ofte sætter Hovedlogen i Skyggen, og i Retning af Embedsjægeri søger de ofte sin Lige i en politisk Ward-Caucus. Distrikts-Konventioner derimod vedtager ingen gældende Love, men behandler kun de fra Logerne indløbne Forslag, af hvilke de uddrager det bedste, hvor-

af der saa igen dannes et særskilt Udkast til Behandling ved Hovedkonventionen, og hvad der saaledes paa denne endelig bliver vedtaget, bliver Lov for hele Samfundet. De nødvendige Embedsmænd besidder ingen eksekutiv Autoritet uden for Konventionen, al eksekutiv Myndighed forbliver ved Overbestyrelsen som hidtil; men da to eller tre Embedsmænd alligevel er nødvendige, kan Hovedlogen naturligvis vedtage at paalægge dem Pligter at udføre mellem Konventionerne. Som en saadan Pligt melder sig straks den storartede Chance for systematisk Agitation for ny Tilgang af Medlemmer. Det kunde f. Eks. paalægges Distrikts-Præsidenten at skaffe sig Oplysning om, hvor der i hans Distrikt findes Lejlighed til Oparbejdelse af ny Loger, og derefter at opmuntre Brødre til Oparbejdelsen. Een Gang om Aaret kunde det saaledes være hans Pligt at indgive Rapport til Oversekretæren om, hvad der i den Retning er udført i hans Distrikt; ligeledes vilde dette blive en Part af hans Rapport til Distrikts-Konventionen. Tænker man sig nu Samfundet inddelt i 13 Distrikter, vilde man altsaa have en systematisk Agitation udgaaende fra 13 særskilte Steder, der vilde omfatte hele Landet. Enhver Distrikts-Præsident vilde sætte en Ære i at opnaa det bedst mulige Resultat, og Eks-Overpræsident Vogts Henstilling til Konventionen om stærkere Agitation for ny Medlemmer kunde næppe tænkes bedre realiseret.

Selvfølgelig maa der ogsaa vælges en Distrikts-Sekretær, da der baade før og efter Distrikts-Konventionerne saa vel som under disse vil være meget klerikalt Arbejde at udføre. Yderligere kan det tænkes, at disse Sekretærer kan være af Assistance til Oversekretæren, hvis Kontor under en stærkere Agitation for ny Medlemmer naturligvis vil faa et meget forøget Arbejde.

Derimod synes en Distrikts-Kasserer at være et unødvendigt Embede. Distrikternes Udgifter vil kuu forekomme ved Konventionerne, og det synes da praktisk, at Logen, hvor Konventionen holdes, passende kunde foretage de nødvendige Udbetalinger; dens Kasserer er allerede under Kavtion, og Pengene bør paa Forhaand kunne modtages af Loven fra Hovedkassen efter et Overslag af Distrikternes Embedsmænd.

Da Distrikts-Sekretærernes Arbejde baade bliver betydeligt og tillige vil fordre streng Akkuratesse, er det en Selvfølge, at de maa erholde en Godtgørelse herfor, men da Arbejdet udover Konventionerne kun bliver nominelt, synes en Gennemsnitsløn af 50 Dollars at være en passende Sum, dette kan da betales enten eens for alle, eller i Følge det Antal Loger, Distriktet omfatter.

Disse Embedsmænd bør vælges paa Distrikts-Konventionerne paa samme Maade, som vor Overbestyrelse vælges. Passende Pligter bør paalægges dem ved Lov, men deres Autoritet bør indskrænkes til Sager vedrørende Distrikts-Konventionen og altid være underordnet Overbestyrelsens Myndighed.

Bliver Forslaget om Distriktsinddeling vedtaget ved Referendum Afstemningen næste Aar, bør dets Bestemmelser træde i Kraft straks, og Organisationen foretages af de Delegater, der overværede Fresno-Konventionen, hvilke altsaa nu udgør Hovedlogen, og udaf hvis Medlemmer de første Embedsmænd bør vælges. Oversekretæren kan beordre og kontrollere Afstemningen, der kan ske ved, at hver af Delegaterne indsender Navnet paa den, han ønsker at stemme for; bliver der foreslaaet mere end to for hvert Embede, og ingen har Majoritet, maa Omvalg naturligvis foretages, indtil dette er opnaaet. Et Møde af Distrikternes Hovedloge-Medlemmer for at besørge Organisationen vilde medføre en meget stor og unødvendig Bekostning for Samfundet. Derimod kunde en passende Sum betales Oversekretæren for det ekstra Arbejde, en saadan Afstemning vil medføre for ham. De saaledes valgte Distrikts-Embedsmænd bør tilstilles deres Valgbrev af den eksekutive Komite, der saaledes indsætter dem i deres Embede, og straks derpaa bør de, hver i sit Distrikt, mellem Distriktets Hovedloge-Medlemmer lade foretage Afstemning over en Plads for den første Distrikts-Konvention.

Forslaget til Referendum Afstemningen bør, foruden selve Inddelingen, indeholde visse Bestemmelser, der kan tjene som Grundlag for Regler for Afholdelsen af de første Distrikts-Konventioner, og paa Basis heraf kan saa de enkelte Loger indsende Forslag til Distrikts-Konventionerne for den egentlige Lov for Distrikterne, hvilken saa igen vil blive endelig vedtaget paa Hoved-Konventionen i St. Paul.

Til Slutning et Par Ord til mine ærede Kolleger fra Konventionen i Fresno. — Som Hovedloge for det danske Brodersamfund er vi ikke uden moralsk Ansvar for Følgerne af vort Arbejde ved nævnte Konvention. Vi har vistuok hver især følt og erfaret den stærke Misbilligelse i vore Loger over Resultaterne baade af denne og den forudgaaende Konvention. Vi har selv erfaret, hvor vanskeligt det er at faa Ørenlyd i Konventionen for de Forslag, en Loge paalægger sin Delegat at arbejde for. Vi har erfaret, hvor haabløst det er i den store Konvention at tænke paa at gennemføre Løsningen af noget af de brændende Spørgsmaal, vort

Samfund har. Vi ved, at uden en snarlig Løsning vil denne Tilstand omsider føre til Samfundets Undergang! Lad os nu en Gang lade alle Personshensyn fare, lige meget om Personen er den ældste Broder i Samfundet eller den, der først optoges i Gaar; om det er den højeste Embedsmand i Overbestyrelsen eller den mest ubetydelige Broder i vor Loge. Lad os nu med Mund og Pen og en ærlig Vilje forsøge at skabe en Tilstand, hvorunder det i Fremtiden vil være muligt at behandle en Sag, stor eller lille, til den mest praktiske Fordel for vort kære Brodersamfund! Har noget af de Indlæg, det er lykkedes mig gennem "Uglen" at faa bragt dig i Hænde, ærede Broder Delegat, givet dig nogen som helst Oplysning om Forhold, som du ikke forstod, da benyt ikke alene denne Oplysning, men enhver dyb og ærlig Tanke, du besidder, til at løfte vort Samfund opad og fremad; bring Agitationen ind i din Loge; gør dine Medbrødre bekendte med Forholdene, som de er, stadig havende for Øje den Kendsgerning, at Verden hver eneste Dag gør et mægtigt Skridt fremad, og den, der ikke holder Skridt med, bliver skubbet til Side eller trampet under; at vort Brodersamfund lider under forældede Former og Vedtægter, der hindrer det i at følge Skridt med de nuværende Forhold, og som omsider vil forvolde, at det ligger under!

Om fem Maaneder skriver vi 1912, da kan vi naar som helst vente Inddelings-Komiteens Forslag, og Ansvaret ligger da paa dig, Broder Delegat, om din Loge ikke er beredt til at kaste en intelligent vel overtænkt Stemme i den Sag!

Tilsidst min hjertelige Tak til "Uglens" Redaktion for den udviste Velvilje i at optage mine Betragtninger i en Sag, der for mig staar som en ufravigelig Betingelse for vort Brodersamfunds fremtidige Bestaaen.

Hermed tager jeg saa Afsked med Uglens Læsere, i al Fald for en Tid; dels fordi jeg tror, at een Mands fortsatte Skriverier i Længden bliver kedelige og derfor uinteressante; dels fordi jeg efter Evne har fremført omtrent alt, hvad jeg har at sige i Distrikts Inddelings Spørgsmaalet; og dels — men ikke mindst — fordi ingen Modsigelser er fremkomne imod mine Argumenter. Men lad ingen Broder forglemme, at fra nu af maa vort Løsen bestandig være:

FREMAD!

H. M. MARKER.

Delegat for Loge Nr. 87, Boston.

Distrikts-Konventioner.

Den af min gode gamle Ven, H. M. Marker i Juni-Heftet af Uglen foreslaaede Plan om Inddeling i Distrikter er efter min Mening den mest praktiske, der kan foretages, og jeg vil anbefale den til Overvejelse af den nedsatte Komite. Som Bro. Marker ganske rigtig bemærker, bar det jo aldeles intet at betyde, hvor mange Medlemmer der findes i et Distrikt, men derimod hvor stort et Landomraade der er indbefattet i Distriktet; ved Hoved-Konventionen vil Distriktet blive repræsenteret i Forhold til Antallet af Medlemmer; dette tror jeg, burde være saaledes:

500 og mindre: 1 Delegat;
501—1000: 2 Delegater;
1001—1500: 3 Delegater;
1501—2000: 4 Delegater.

Paa den Maade vilde der komme ca. 45 Delegater til St. Paul i 1915 — et passende Antal til at udføre Samfundets Arbejde.

Jeg vil blot endnu tillade mig at bemærke, at da jeg i 1896 var Delegat i Minneapolis fra Loge Nr. 41, havde denne Loge et Forslag om Distrikter, som kom meget nær til det af Bro. Marker nu foreslaaede; tillige kan jeg oplyse, at ved nævnte Konvention blev det med 59 Stemmer mod 31 vedtaget ikke at udnævne en Komite for Love — det største Procent Stemmer nogen Sinde opnaaet.

ROBERT PETERSEN.

Fresno Delegat fra Nr. 81.

Er der ingen andre Opgaver?

En æret Indsender spørger i dette Blads Junihefte, om Assurancen bør være det danske Brodersamfunds vigtigste Opgave. Der kan muligvis være nogen Uenighed om Svaret herpaa Mand og Mand imellem; eet er sikkert, at Samfundet for længst har besvaret Spørgsmaalet derhen, at Assurancen ikke blot er det vigtigste, det bar paa sit Program, **men ogsaa det eneste.** Det er Indsenderen heller ikke blind for og benævner Assurancen Brodersamfundets "fikse Ide."

Men selv om man nu med Samfundet vilde indrømme, at Assurancen er det vigtigste, følger deraf ingenlunde, at den er det **eneste,** der er værd at sætte paa Programmet, og ovennævnte Spørgsmaal ønsker undertegnede dertor suppleret med dette: "Bør Assurancen være det eneste paa Det danske Brodersamfunds Program, eller kunde der muligvis være andre Opgaver, Samfundet burde tage op til Behandling?

Der er ingen Tvivl om, at D. B. S. vil komme til at tage Standpunkt til dette Spørgsmaal før eller senere; for D. B. S.'s Skyld vil det vist være heldigst, om det sker saa snart som muligt. V.

LOS ANGELES.

Fest!

Fest er en herlig Ting, ja, skal endog være det for den Slags Individer, som "laver Fest" og tager Konsekvenserne i "Spjældet."

Kongekroningen og lignende maa naturligvis ogsaa regnes under Begrebet Fest; men da jeg staar saa ganske udenfor Rangklasserne, har jeg ikke mindste Begreb om, hvorledes den Slags Ballader spænder af. Havde mau blevet hjemme, var man maaske i en sen Alder bleven Kommerceraad og Dannebrogsmand og som saadan været berettiget ved mere borgerlige Højtideligheder, der, naar det gik rigtig fint til, kanske kunde erobre en afdanket Oversergent eller pensioneret Pengepostbud, som Glansnummer.

Men som bekendt — man er jo ikke hjemme, og hvorfor saa spilde Tiden med Reflektioner, som blot faar til Hensigt at fløjte efter tabte Illusioner. Næ, lad os holde os ved Jorden — eller rettere: til Kolonien i Los Angeles.

Hernede holdes — udover Begravelser — adskillige Fester om Aaret, som alle spænder af paa god dansk Maner: Godt at spise, stærkt at drikke, Dansefart, sent Opbrud og — Dagen derpaa!

"Dagen derpaa" er maaske ikke slet saa festlig, men den minder een dog saa velsignet om den "fine" Tid, man lige har haft, — og hvad Rolle spiller saa i Grunden et Par Indianere paa Taganlægget — de svinder jo ogsaa, og efterlader ogsaa et Minde: om den slemme Hovedpine.

Naa, jeg kommer nok ganske bort fra Kolonien og dens fornøjelige Banket, som en tredive af dens Damer og Herrer forleden afholdt i et af Byens rummelige Lokaler.

Hædersgæsten var Theo. Nielsen, der som kendt Dansker fik en længe fortjent Hyldest.

Hr. Nielsen bemærkede spøgende, at for at feste, skulde man jo helst have en Anledning, og nu var det blevet ham.

Denne Bemærkning er sikkert karakteristisk for mange Fester, her var den det absolut ikke.

Vi festede ikke for at feste, men for at hylde.

Og det hele gik af, stort, lyst og gemytligt, — og om vi havde mange hernede som Theo. Nielsen, ja, saa blev der Anledning til adskillige Banketter mellem Aar og Dag; men det har vi ikke, og derfor huskes denne Fest saa meget længer udover de andre, der kommer drattende ned over os.

UGLSPIL.

Theo. Nielsen, en frisindet, interessant og betydelig Dansker i Los Angeles. Uglens første Aargangs Læsere vil mindes et Par gode Artikler fra hans Pen.—Red.

TACOMA.

Der er vel ikke saa mange Danske i Tacoma som i Seattle, alligevel møder man Landsmænd alle Vegne og i alle Stillinger, undtagen i politiske "jobs." En Lollænder, Mr. Troost, var et Stykke Tid "Building Inspector," men en ny Administratiou har nylig givet ham Afsked. Sidste Efteraar blev en Københavner, en meget dygtig og populær Mand ved Navn Peter Jensen valgt ind i Legislaturen for dette Distrikt, og vi havde kun Ære og Glæde af ham. Af Forretningsmænd har vi mange. Særlig kan nævnes Brødrene Bjørn, der driver "Olympia Laundry," Byens største Dampvaskeri; L. N. Hansen, "Bonds, Insurance & Real Estate," Paulson Brothers Department Store, Henrickseu, Skoforretning; K. Petersen, danske Handsker og "dry goods," Faursø Brothers, Malerforretning, og mange andre.

Af danske Sammenslutninger er Brodersamfundet langt den største; desuden findes her en Dania, der tilhører "De sammensluttede," og en dansk Menighed, hvis Præst er den velkendte og dygtige J. M. Gregersen.

I Dagene omkring 4. Juli fejrede Tacoma en stor tre-Dages Fest, som blev kaldet "Carnival of All Nations." Paa selve Frihedsdagen var arrangeret en vældig Parade, hvori Danskerne deltog paa en udmærket Maade. I Spidsen gik 24 Skjolddansere, efterfulgt af Mænd i Nationaldragter; derefter fulgte en stor Flok Medlemmer af Dansk Brodersamfund, og sluttelig "Dronning Dagmar" med Hofdamer ledsaget af to Adelsmænd til Hest. Optoget vakte megen Opmærksomhed ogsaa mellem Amerikanerne. Det er saa meget mere glædeligt, at vore Landsmænd ved denne Lejlighed viste, at de vilde være med til at hjælpe Byen, som adskillige andre Nationer glimrede ved deres Fraværelse.

I Tacoma bor den bekendte Komponist og Musiker Paul Engell, hvis Billede Uglen bringer i sit næste Nummer.

LANDBRUG I STATEN NEW YORK.

Under denne Overskrift findes der en Artikel i det lille Blad "Uglen," som hidtil har været mig ukendt. Grunden til, at jeg først er i Stand til at udtale mig om Landbruget i Østen nu, er den, at jeg lige er bleven bekendt med Uglen, som er bleven mig tilsendt af en af mine Venner i Kalifornien.

Først maa jeg sige Dem, Hr. Redaktør at De er paa Vildspor med Deres Argumenter. Eftersom jeg selv har drevet Landbrug her

i New York Stat, kan jeg oplyse af personlig Erfaring, at Priserne er langt højere paa Produkterne, end de er angivne i Uglen, saasom sød Mælk betales med langt højere Pris end angivet; man kan ikke regne med den lavest betalte Mælk som Gennemsnit; jeg ved, der er mange, som sælger Mælk til over 7 Cents pr. Quart. De 580 Quarts, vi producerer 260 Miles fra New York City — om Dagen — betales med 10 Cents pr. Quart, og der er mange der faar op til 15 Cents pr. Quart. Vi maa huske, at her er et Marked som intet andet Sted i U. S. — Den Historie med Mr. Crabtree's Aarsregnskab af 14 Køer giver jeg ikke meget for; det er en meget daarlig Sammenligning ved at opsætte 14 Køers Aarsregnskab med en hel Stats. Hvis det var Løsenet, kan vi fremsætte langt bedre Resultater her fra New York. Mr. A. A. Knapp, Preble, N. Y., har 30 Køer, der sidste Aar gav et Gennemsnit af 871 Gallons, og hele Besætningen gav sin Ejer over $3000 i Netto for Mælk og Avlsdyr. Samme Artikel glemmer at oplyse, hvor mange Pund Smør Washington Stat producerer, ogsaa, hvor mange Jersey Køer, der findes i samme Stat. Den Historie, at Rockefeller kontrollerer Mælketrusten i N. Y., passer aldeles ikke.

Hvad Aarsagen er, at der staar saa mange Farme ubeboede i N. Y. Stat er nærmest den, at Storbyerne her i Østen — som Vesten ikke paa langt nær har noget Sidestykke til — formeres i en saa usædvanlig rasende Fart og giver store Muligheder for Forretningslivet, og det meste af den Ungdom, som bliver opfødt paa Farmene her i Østen, gennemgaar en Skole, som er planlagt med Forretningsbasis for Øje, og det er de fleste bekendt, at der er ingen Forretning, der er saa god en paying proposition som Forretningslivet i Storbyerne, og Følgen bliver, at de tomme, ubeboede Farme bliver tilbage; og tilsidst maa vi ikke gleme de daarlige Tider i Østen for 10 Aar tilbage, hvor Havren kunde købes for 20 Cents pr. Bushel og Majsen kunde ikke en Gang betale for Arbejdet; Følgen var, at der var ingen, som var meget interesseret i Landbruget i de daarlige Tider, og efter en Nedgangsperiode bliver der altid en Stilstand, men den Stilstand er snart over, da der daglig sælges en Mængde Farme. Og en Ting, vi ikke maa være blind for — lige meget, om vi er bosiddende i Vest eller Øst — at de med den lille Kapital har bedre Chancer her i Øst end i Vest; her er noget for alle; her er glimrende Jord og ofte udmærkede Bygninger, som i de fleste Tilfælde har kostet langt mere end hele Ejendommen kan købes for. Og til Vesten maa jeg sige — af Erfaring — at det meste af det, som er noget i Værdi, er vanskeligt for dem, som bar en lille Kapital, at faa fat i, og tilmed er det ikke her i New York Stat som i Vesten, naar der er et godt Aar, følger der to daarlige. — Som sagt, her er glimrende Muligheder for dem, der vil have et godt Landbrug. Af Erfaring kan jeg sige, at her er udmærket Jord. Jorden er ikke udpint, som der raabes om; hvad Jorden trænger til, er virkelige Landmænd, som forstaar at bolde Jorden ren, og det er den nemmeste Ting af Verden.

Til dem, der vil købe Farme, vil jeg sige: henvend Dem til Hr. Moldenhaver, 23 Park Row, N. Y. City; han er en af de Danske, som vi desværre har saa grumme faa af; han er en glimrende Repræsentant for Skandinavien; jeg har ofte beundret Hr. Moldenhawers Behjælpsomhed; vi maa huske, Hr. Moldenhawer tjener intet ved at anvise Folk Landsteder.

Hved De saa end tror eller tænker, lad Dem ikke forlede fra vildledende Artikler, men **undersøg** Forholdene **selv** og se saa, om der **findes bedre** Muligheder end her; gør De det, vil denne Artikel ikke være skrevet forgæves.

J. P. CHRISTENSEN,
Manager, Kenotin Farm, Washington Mills, N. Y.

* * *

For de af vore Læsere, som ikke har set de Numre af Uglen, hvor Landbruget i New York Stat er bleven omtalt, skal vi ganske kort berøre Sagens Forhistorie.

Paa Slutningen af Aaret 1910 fremkom i de fleste dansk-amerikanske Blade Meddelelse om, at Farme i New York Stat kunde faas billigt, og at man ved at henvende sig til Hr. Julius Moldenhawer kunde faa alle ønskelige Oplysninger.

I Uglens December-Udgave anbefalede vi Landsmænd først nøje at undersøge Markedsbetingelserne for Landprodukterne, før de købte eller forpagtede Farme i Staten New York.

Denne lille Notits bragte os Hr. Moldenhawer som Abonnent, og samtidig sendte han os en Skrivelse, som vi optog. Ligeledes sendte han os en Del Literatur som omhandler Farming i New York Stat. Paa Grundlag heraf skrev vi vor Artikel i Uglens Martsnumer, som Hr. J. P. Christensen kritiserer i ovenstaaende Indlæg. Vi ved alle, at en Mængde Byarbejdere trættes af Tilværelsen paa Fabriker og lignende Arbejdspladser og længes ud i den fri Natur, haabende at naa en hedre Fremtid paa en Farm. De fristes af lokkende Beskrivelser og anbringer saa deres Sparepenge i Landejendom, som muligvis senere viser sig urentable. Det var dem, vi særlig tog Sigte paa, da vi anbefalede at undersøge Markedsbetingelserne, før man slog sig paa Farming.

Efter disse Bemærkninger vil vi beskæftige os lidt med Hr. Christensens Artikel, hvori paastaas, at vore Oplysninger er "vildledende." Vi skal hertil sige, at de er en **korrekt Gengivelse af den Statistik, Hr. Moldenhawer sendte os,** og som er udgivet af State of New York, Department of Agriculture, i 1910. I "Circular No. 1," Side 18,

findes følgende Oplysninger:

Antal Køer: 1.501,608.

Værdi af alle "Dairy Products": $55,474,-155.

Gallons Mælk produceret: 772,799,352.

Deraf kan enhver let regne ud, at Mælkeudbyttet pr. Ko er 515 Gallons, og at Bruttoudbyttet pr. Ko er 36 Dollars 94 Cents pr. Aar, samt at Gennemsnitsprisen er ca. 7 1-5 Cents pr. Gallon eller knap **to Cents** pr. Quart.

Hvis der trænges til en Rettelse i disse Tal, maa Hr. Christensen virkelig konferere med Hr. Moldenhawer og Department of Agriculture om denne Sag.

At der er "Dairy" Farme, som opnaar 7—10—15 Cents pr. Quart Mælk, tviver vi ikke paa. Men det er ikke **de Farme,** som averteres billig til Salg, og heller ikke Gennemsnitspriser for Farmerne.

Hr. Christensen anfører, at Mr. A. A. Knapp, Preble, N. Y., har i Nettoudbytte 3000 Dollars pr. Aar af 30 Køer for Mælk og Avlsdyr og siger i samme Forbindelse, at han ikke giver meget for Mr. Crabtrees Aarsregnskab paa 14 Køer. Er det maaske, fordi Crabtree bor i Western Washington? Thi Crabtrees Aarsregnskab viser dog $124.44 Netto Udbytte pr. Ko paa samme Konti som Knapps $100.00. Det sete afhænger af Øjnene, der ser, og derfor kan vi ikke følge Hr. Christensen i hans Betragtninger over de store Muligheder i Storbyernes Forretningsliv; tværtimod, Majoriteten af Storbyernes Forretningsfolk sidder jævnt smaat i det efter vor Opfattelse. Naar C. skriver: "den Historie, at Rockefeller kontrollerer Mælketrusten i N. Y., passer aldeles ikke," saa er det meget muligt. Men det er i Realiteten ogsaa ligegyldigt, om Manden hedder Rockefeller, Borden, eller lyder et andet borgerligt Navn. Ondet ligger i, at Mælketrusten staar baade Producent og Konsument, og det vil den gøre baade i Øst og i Vest, baade med og uden Rockefeller.

Vi nævnede ikke noget om Staten Washingtons samlede Produktion af Smør, Mælk osv. af den Grund, at det var Staten New Yorks Forhold, der drøftedes, men forøvrigt vilde vi ogsaa her anbefale Forsigtighed, hvis en Tredjedel af Farmene her i Staten stod ledige, hvad de nu ikke gør.

Vi tvivler aldeles ikke paa Moldenhawers Elskværdighed og Uegennytte. Men hans Stilling som Assistent i Landbrugsdepartementet er jo lønnet, og vi antager derfor ogsaa, at hans Hjælpsomhed lige saa vel kan betegnes som en Pligt.

Men Kærnepunktet i denne Sag er: **hvis de Tal, som Agerbrugsdepartementet har udsendt, er korrekte, saa er Producentens lave Priser mere end noget andet Grunden til Farmenes Afbefolkning,** og Konsekvensen deraf maa blive, at Landsøgere maa se sig vel for. At der er Marked for Landbrugsprodukter i New York er soleklart, men om det er et **GODT** Marked for **DE,** som med en lille Kapital maa slide haardt paa en Farm, derom har hverken Statistiken eller d'Hrr. **Moldenhawer og Christensen** endnu ført noget Bevis. Uglen er fremdeles villig til at aabne sine Spalter for Indlæg i denne Sag, men for ej at spilde Bladets Plads, saa lad os først faa konstateret, om den udsendte Statistik er paalidelig.—Red.

BREV FRA NEW YORK.

Kære Ugle!

Her er intet særlig Nyt hændt i Kolonien, siden jeg skrev sidst.

Kun, at vi i de sidste elleve Dage indtil i Gaar har haft den største og mest vedholdende Varme, som nogen Sinde er blevet registreret af Met. Bureau hersteds.

224 Døde og flere Tusind Syge samt en fuldstændig Slappelse af hele Forretningslivet var Resultatet, denne Varmebølge bragte os.

Jeg havde den Fornøjelse for nogle Dage siden at træffe en Landsmand, og det en af de faa Danske, som har vundet Anerkendelse i det offentlige Liv her, nemlig Mr. Julius Moldenhawer, Assistent i Statens Agerbrugsdepartement. Jeg var paa Uglens Vegne ked af erfare, at han havde følt sig dybt saaret over den Medfart, Hurup havde ladet ham og hans Arbejde blive til Del i Uglens Spalter.

Jeg kender jo Hurup godt nok til at vide, at hans Mening er kun den bedste, men i dette Tilfælde har han absolut misforstaaet Forholdene. Faktum er, at Landsmænd med en lille Kapital har bedre Chancer i New York end i de vestlige Stater.

Grunden til, at Farme endnu kan købes billigt her i New York, er, som vi alle her ved, at Byerne og da især New York har trukket Ungdommen fra Landet til sig og efterhaanden, som de Gamle falder bort, staar Gaardene forladt og til Salgs.

Det var, da dette Forhold blev bekendt i sin Almindelighed, at Staten traadte til og oprettede et Kontor, som absolut gratis arrangerer Køb og Salg af Landejendomme samt anviser Arbejde og skaffer Arbejdskraft, om det ønskes.

I det Par Aar, dette Kontor har eksisteret, har det udrettet meget godt, og daglig indløber der, som jeg selv har set, Takskrivelser i massevis til Hr. Moldenhawer fra Folk, som ved hans og Kontorets Hjælp har fundet, hvad de ønsker.

Hr. Moldenhawer er et prægtigt Menneske, altid rede til at hjælpe sine Landsmænd, og i den Stilling, han staar, er han mere end mange andre i Stand dertil, saa jeg vilde ønske, at Uglens Red. vilde undersøge den Sag lidt nøjere, og jeg er da overbevist om, at De vil faa en anden Mening om Tingen.

Tillader mig at gratulere Uglen i Anledning af Flytningen, og haaber jeg, at den vil befinde sig bedre i sin ny Rede.

Med Hilsen!

CHR. F. MATZEN.

Brooklyn, N. Y., 15. Juli 1911.

* * *

Hr. Moldenhawers personlige Elskværdighed eller Uelskværdighed har ikke været drøftet i Uglen.—Red.

Chr. F. Matzen

DEN DANSKE FOTOGARF

241 Columbia St. Brooklyn, N. Y.

Tillader mig at anbefale min oFrretning til alle, som ønsker godt fotografisk Arbejde udført.

NB.—Billeder af Delegaterne i Fresno samt af den nye Overbestyrelse af D. B. S. kan endnu bestilles.

FORFATTEREN JOHAN SKJOLDBORG SKRIVER VED SIN HJEMKOMST:

Blandt de Minder, jeg har bragt med mig hjem, er Minderne fra Opholdet i de nordvestlige Stater Oregon og Washington de smukkeste. Disse Stater, hvis Natur ligner Skandinaviens, er nu Opholdssted for Tusinder af danske Smaakaarsfolk, der under de gode Forhold har tilkæmpet sig en Velstand, som Samfundet herhjemme vilde have nægtet dem. Befrugtet og fornyet af Indtrykkene herfra vil jeg fortsætte Kampen for at omdanne Danmark til en ny Verden for vore Smaafolk!

———Seattles "Potlatch," Byens store Sommerfest, hører nu til de lykkelig overstaaede Begivenheder. "Potlatch" er et indiansk Ord, der betyder "Mit er dit!" selve Festen er en Uges Begivenhed — vore gammeldags danske Markeder i stor Stil; et Forsøg paa at skaffe Penge til Byen, avertere Byen. Der var da ogsaa al Slags Gøgl, Optog og Stads, og i de syv Dage var alle Byens kommunale Embedsmænd ud nævnt til "Dukes." Naturligvis havde man ogsaa en "King" og en "Queen" — den Slags europæiske Narrestreger er jo Amerikanernes højeste Fryd. Festen blev afholdt i Anledning af, at det var 14 Aar siden, det første Guldskib ankom fra Alaska med Klondike-Sensationen, der gav Anledning til Seattles pludselige kommercielle Opsving.

Enhver ny Abonnent faar paa Forlangende frit:

"Two Seasons"
"Back to the Pacific Coast"

Paul Engells to yndede Kompositioner

DANISH LAND OFFICE

Anbefaler sig til Landsmaend. Har alle Slags --- saavel Land- som Byejendomme til Salg, saasom Dairy-, Alfalfa- og Frugtfarme. Mange af Farmene kan faas med fuld Besaetning. Vi skal med Glaede besvare alle Sporgsmaal, som bliver rettet til os.

SOTT & HANSEN

1151 J Street

Fresno, California

UGLEN

Uglens Julenr.

"Danske i Washington"

udkommer

d. 5. Dcbr.

Nr. 9 Oktober 1911

Danske Rullepolser og andre Delikatesser faas paa Bestilling.

CARL F. KRUSE

Den Danske Slagter

Stalls 30-32 Sanitary Market Seattle, Wash.

CITY MILLS

LEHMANN BROS., SEATTLE, WASH.

MEL, KORN OG FODERSTOFFER

Fint og grovt malet Rugmel.

Hans Pedersen

General Contractor

MADISON BLDG. SEATTLE, WASH.

Alfred E. Hodgson Bank Referencer
Matz M. Thompson

Hodgson & Thompson

SAGFØRERE

1057-8-9 Empire Bldg. Seattle, Wash.

Praktiserer ved alle Domstole.

Opkrævninger foretages. Arvesager ordnes. Skøder undersøges. Notarius Publicus samme Steds.

Vi betaler

5 pCt.

og forøget Overskud paa alle Sparekontoer. Penge kan udtages til enhver Tid.

Washington Saving and Loan Association

104 Cherry Street Seattle, Wash.

22 Aars Virksomhed.

HERMAN CHAPIN..... Præsident
WM. THAANUM..Vice-Præs. og Kasserer
RAYMOND R. FRAZIER .....
..... Sekr. og Forretningsfører

Ind. 5799. Main 4448

Metropolitan Medical Baths

and

SWEDISH MOVEMENT INSTITUTE

L. FROLUND, Director

For Ladies and Gentlemen.

Finest equipped Baths in country.

Eectric lLight Baths, Needle, Douche, Sitz, Bidet, Carbonated Baths. Electric applications. Scientific Massage.

Call for particulars.

57-61Cobb Building Seattle, Wash.

"Helga"

Afdeling Nr. 3 af Dania
møder hver Fredag Aften Klokken otte i
FRIENDSHIP HALL
1254 Market Street, tæt ved Larkin Street
San Francisco
M. A. BROWN, Præsident,
N.W. Hjørne af Kearny og Geary.
THEO. THRANE, Sekretær,
1429 Rhode Island Street

H. GRAFF & CO., VELASSORTERET URtekramforretning. Te, Kaffe, Krydderier, Porcelæn og Glasvarer, Lervarer, Isenkram, etc. Hjørnet af J og Tulare Sts. Telefon Exchange 1.

DET NY ST. WINIFRED HOSPITAL, 1065 SUTTER STREET, SAN FRANCISCO; ET BRANDSIKKERT HOSPITAL FOR KIRURGISKE OG MEDICINSKE PATIENTER : : : :
Dr. Winslow Anderson
Chef-Læge.

UGLEN

VESTENS FØRSTE DANSKE MAANEDSSKRIFT

Entered as second-class matter June 30, 1911, at the post office at Seattle, Washington, under the act of March 3, 1879.

No. 9. OKTOBER 1911. 3. AAR.

Den Dansk-AMERIKANSKE KIRKE.

I "Vore Landsmænd i Udlandet" for 15. Juli 1911 fandtes en Skildring af "Dansk-Amerikanismen," skrevet til det saa kort udkommende Maanedsskrift Uglen*) af Læge C. Kjærbye i California.

Jeg skal ikke her komme ind paa hele denne Skildring, som ved Siden af nogle træffende Bemærkninger dog gennemgaaende kun giver Enkeltmands ensidige og i mange Maader efter min Mening ganske overfladiske Betragtninger over Livet blandt Danskere i Amerika. Jeg ønsker derimod at nedlægge en bestemt Indsigelse imod den Maade, hvorpaa Læge Kjærbye omtaler de danske Kirkesamfund i Amerika.

Mange vil maaske indvende, at dette er unyttigt Tidsspilde, saa sandt som Læge K. indleder sin Omtale af dansk Kirkeliv i Amerika med at give sig selv Attest for Ukendskab dertil; det hedder jo: "Ihvorvel jeg aldrig har været Medlem af nogen dansk Kirke herovre, vil jeg dog forsøge at give en upartisk Skildring af denne Institution og dens Betydning." Det turde dog være et rimeligt Krav, at den, der vil bedømme Menighedsliv, selv maa have levet med i det; vor Tid er jo ellers stærk i at stille Krav til Mennesker om, at deres Viden og Belæring skal være underbygget af Erfaring, og med Rette finder dette ogsaa sin Anvendelse paa dette religiøse Omraade; for saa ikke at tale om, at man ogsaa maa have Kærlighed til den Sag, man vil skildre til Bunds; Læge K.'s Artikel stadfæster imidlertid helt igennem Sandheden af Grundtvigs Ord: "Og den har aldrig levet, som klog paa det ei blevet, han først ej havde kær." Selv om nu Dr. Kjærbye i Amerika har levet i Egne, hvor Kirkens Arbejde i Sammenligning med Arbejdet i Midtstaterne kun er rent Pionerarbejde, burde han dog selv som udenforstaaende kunne have faaet Øje paa hvilken vældig Betydning dansk Kirkeliv i Amerika har haft for det nationales Bevarelse, og han maa vide, at et vidt forgrenet dansk Skolearbejde i Amerika baade blandt Børnene og de Unge udelukkende skylder Kirken sin Fremkomst. Han maa ligeledes vide, at Kirken i Amerika — ogsaa blandt Danske — har været Kulturens Bærer; selv om han maaske kunde føle sig kaldet til at beklage, at man ikke er naaet videre frem i Kultur, burde han dog være retfærdig nok til at anerkende, hvad der er naaet i de 40 Aar, Kirken har arbejdet blandt Danskere i Amerika.

Jeg overlader Lægen hans Godtkøbs-Bemærkninger om Indre-Mission i Amerika, der bygger "en Helvedes Ild, hvis stærke Lysskær og knitrende Bulder gør dem blinde og døve for alt andet, der gaar for sig i Verden" og om Grundtvigianerne, der "lægger et Eventyrskær over det Lands Fortid og Folkeliv, de har forladt;" men jeg maa med Harme protestere imod, at Læge K. vover at give det Udseende af, at det religiøse ikke er Hovedsagen for de to Kirkesamfund, og at man søger at holde Kirken paa Benene af Hensyn til det nationale og rent selskabelige. Det hedder nemlig bl. a. i K.'s Artikel: "Den danske Kirkes Berettigelse til at vinde Fremgang hos den anden Generation maa derfor søges udenfor det rent religiøse, eller rettere: Bevarelsen af Interessen for, hvad der er Dansk, maa være en af de Hovedhjørnestene, paa hvilken Kirken maa bygge. For at opnaa dette har den danske Kirke benyttet det amerikanske Kirkesamfund som Mønster og søgt at samle de Unges Selskabelighed omkring Kirken som Centrum. . . ."

Intet Under, at Læge K. er naaet til det Resultat, at den danske Kirkes Magt og Indflydelse (i Amerika) beror ikke som hjemme mest paa Kirkens religiøse Autoritet, men paa de Præsters Personlighed, der er kaldet til at lede de forskellige Menigheder." Hvorledes disse Præster, som Læge K. selv giver Attest for, at de i "almindelig Dannelse staar meget lavt som Helhed," har kunnet opnaa denne Indflydelse, faar vi ingen Forklaring paa.

Naar Læge K. dernæst skildrer dansk-amerikansk Ungdom som en Ungdom, hvem det "falder lige saa unaturligt at bruge Dansk i deres Gudsdyrkelse som de Indvandrede at bruge Engelsk," og naar han taler om, at det "tragisk at høre Indvandrernes Børn forsøge paa at tale Dansk og synge danske Sange; thi med enkelte faa Undtagelser synger de Dansk som et tillært fremmed Sprog uden Klang og Fylde," da maa jeg stemple denne Skildring som bundfalsk, hvis den da skal gælde den Ungdom, som

vokser op indenfor den danske Kirke, og jeg, som i min Skolevirksomhed har haft med over 1000 Unge i Amerika at gøre, mener at jeg med god Grund kan stille min Erfaring op mod Læge K.'s. Jeg har i de sidste Maaneder været paa Rejse og til Møder mange Steder i Danmark og Sønderjylland; men jeg har intet Steds hørt en dansk Folkesang saa stærk og lødig som den lyder i mange danske Kredse i Amerika, og hvad den dansk-amerikanske Ungdom angaar, da er det min Erfaring, at selv den mest amerianiserede Del af Ungdommen, som sjælden bruger Dansk til Samtale om Hverdagsspørgsmaal, uvilkaarlig haade vil høre Dansk og tale Dansk, naar Talen bliver om de dybeste aandelige Spørgsmaal.

Naar Dr. K. beskylder den danske Kirke i Amerika for at drive "Isolationens Politik" overfor den opvoksende Ungdom, da er dette ogsaa i Strid med min Erfaring i det store og hele. Gennemgaaende vil man se, at den Del af den opvoksende Ungdom, der er godt hjemme i Dansk, tillige er den fremmeligste i Engelsk, og i de store Landkredse vil man meget hyppigt se, at de Mænd, der staar som Ledere i Menighedslivet ogsaa er de fremmeligste i det offentlige kommunale Liv og mest ansete blandt Amerikanerne.

Jeg er maaske mere end de fleste klar over mange Skavanker og Mangler ved de danske Frikirker i Amerika; men Retfærdigheden byder mig at protestere mod en Skildring som den, Dr. K. har bragt til Torvs. Det er særdeles uheldigt, naar man kaster Barnet ud med Badevandet, og jeg kan forsikre Læseren om, at den Brobygning, der vil begynde med overlegent at kimse ad alt Arbejde, der i Aartier er bleven udført blandt Danske i Amerika, ikke vil blive velset blandt Landsmænd derovre.

Efter at Læge K. har fejet alt det bestaaende af Vejen, vil han have det danske Folk i Danmark til paa bar Bund at bygge noget nyt op i Amerika, bl. a. ved Oprettelsen af en dansk Skole i Fristaterne? Enhver Læser vil sikkert, naar han anstiller ædruelige Betragtninger, kunne sige sig selv, at dette er vilde Utopier. Vore Landsmænd i Amerika vil først og fremmest kræve Respekt for det Arbejde, de gennem Aartier har baaret frem med stor Opofrelse, og de vil ogsaa forlange Skoler, der er voksede frem af Befolkningens egen Trang og stemmer med de Forhold, hvorunder de bygger og bor i de forenede Stater.

p. t. Brabrand, 22. Juli 1911.

BENEDICT NORDENTOFT.

---

*) Naa, naa — smaa Slag, Deres Velærværdighed! De skal ikke kaste Jord paa endnu! Er De maaske ikke længer ved Skolen i Des Moines, hvortil de af af Dem bestilte to Ugler stadig sendes?—Udg.

SVAR TIL B. NORDENTOFT.

Min Artikel om "Dansk-Amerikanismen" i "Uglen" har fremkaldt adskillige Artikler fra højst forskellige Kanter og Retninger, og naar jeg beder om Plads for et Svar til Professor Nordentoft, er det nærmest for at faa Lejlighed til at begrunde nøjere nogle af mine Paastande.

Fru Mathiesens Artikel i Nordlyset har jeg svaret paa i samme Blad, og andre Bladets Forsøg paa at argumentere ved at vælte en Skraldebøtte af Skældsord og dumme Bemærkninger over mit Hoved, er det vel næppe nødvendigt at erindre. Vedkommendes Maade at argumentere paa er jo i sig selv det fortræffeligste Bevis paa Rigtigheden af enkelte Paastande i min Kritik af nævnte Blade.

Nordentofts Artikel er ligesom min bygget paa personlig Erfaring, og naar han paastaar at hans Erfaringer indenfor den lille Kreds, han tilhører, er større og mere paalidelige end mine, da har han kun tilsyneladende Ret.

En Mand, der repræsenterer en bestemt Retning og helliger Aar af sit Liv til dennes Fremgang er ikke en upartisk Kritiker. Vi har jo alle en Tilbøjelighed til at dømme mildt og se med haabefulde Øjne paa det eller den, vi elsker.

Naar Hr. Nordentoft paastaar, at fordi jeg ikke er Grundtvigianer, er jeg ude af Stand til at bedømme den Grundtvigske Kirkes Betydning for det dansk-amerikanske Folk, da begaar han logisk set den samme Fejl som de Foreningsmedlemmer herovre, der kræver, at Præsterne skal først blive Medlemmer af Foreningerne, før de har Ret til at kritisere disses Virksomhed.

Professor Nordentoft kalder mine Udtalelser for "overfladiske" og tvinger mig derved til at give konkrete Eksempler; han søger gennem en Strøm af begejstrede Ord at dække over de Skuffelser, som baade han og andre dygtige Mænd af hans Retning har lidt herovre.

Hvem husker ikke, hvorledes Pastor Dorf efter flere Aars fortræffeligt Arbejde i Kirkens og Højskolens Tjeneste tog hjem som en dybt skuffet Mand og gennem Artikler i danske Blade gav Bevis efter Bevis for Rigtigheden af mine senere udtalte Anskuelser. Dorf og Hustru hørte til Nordentofts Retning og gjorde vistnok det bedste og

mest opofrende Arbejde for Sagen, men sjælden har jeg mødt en Mand, der som Dorf havde tabt hele Troen paa den Sag, han havde kæmpet for, og hvis Virkeliggørelse han havde ofret nogle af sine bedste Aar. Og han er ikke den eneste; uden at gribe ind i Privatlivet kan man vel nok paastaa, at Knud Gjørup er kommet til det samme Resultat. Vi, der har fulgt hans Virksomhed fra hans begejstrede Chicagodage til hans sidste Farvel til Amerika, kan ikke undgaa at føle, at Gjørup er en skuffet Mand. Og De, Hr. Professor, er sikkert ikke en Undtagelse; selv om De har i Sinde at skabe en Konkurrent herude i Vesten til Deres forrige Skole i Des Moines og altsaa tilsyneladende ikke har givet op endnu, har De dog været nødsaget til at knytte Deres ny Skole til en Kolonisationsplan, om hvis Værdi der er forskellige Meninger imellem de Sagkyndige, og som i sit hele Anlæg smager af den Isolationens Politik, som jeg omtalte i min Artikel.

De beskylder mig for Uvidenhed og tvinger mig derfor til at bruge Eksempler, som helst ikke burde nævnes.

For Aar tilbage mødte De personligt herude i Vesten en Skare af de flinkeste og mest folkelig interesserede danske Grundtvigianere, som man finder noget Steds herovre. Denne Skare af Mænd og Kvinder ønskede en Præst og Lærer, og De sendte som Pioner og Missionær en ung Mand fra Deres egen Skole i Des Moines. De maa have vidst, at denne Mand til Trods for ærlig Vilje og Hæderlighed var aldeles uskikket for dette Arbejde; hans Viden baade paa Dansk og Engelsk var saa primitiv, at det var alle, som mødte ham, ufatteligt, at han nogen Sinde kunde have bestaaet Eksamen fra en almindelig dansk Pogeskole eller amerikansk "grammar grade." De ved, at han gjorde stor Skade og at det tog hans dygtige Efterfølger Aar og Arbejde at bygge op igen. Den ny Mand var ogsaa een af Deres Elever, men han ejede den Personlighed, som jeg omtalte i min Artikel, uden hvilken intet Arbejde herovre vil lykkes.

Mine mange tidligere Artikler i "Uglen" under Mærket Per Ørn viser tydeligt, at jeg giver den Grundtvigske Kirkes Arbejde Ære og Tak for, hvad den har gjort herovre, men mit Standpunkt og min Kritik i den sidste Art [illegible] er hverken bleven rokket eller modbevist af Dem paa et eneste Punkt. De nævner i Deres Artikel, at den anden Generation indenfor Deres Retning "uvilkaarlig baade vil høre og tale Dansk, naar Talen bliver om de dybeste aandelige Spørgsmaal;" kan De ikke se Grunden dertil, eller vil De ikke se den?

Naar man lærer Børn Salmer, Bønner og Bibel paa Dansk, da er det jo umuligt for dem at gengive det paa et andet Sprog; selv vi, der er temmelig godt hjemme i det Engelske, finder det næsten umuligt at gengive korrekt et Skriftsted eller Bibelcitat paa Engelsk. De indrømmer, at "Den anden Generations" Hverdagssprog er Engelsk, med andre Ord, De ved lige saa godt som jeg, at Engelsk er d e r e s Sprog, Dansk kun et tillært.

Jeg "kimser" ikke, som De saa smagfuldt paastaar, at det Arbejde, der er gjort herovre, men jeg paastaar, at det kan ikke bruges som Grundlag for Fremtidens Brobygning. Jeg paastaar, at de nuværende danskamerikanske Skoler ikke kan give vore Børn en Opdragelse, der vil gøre det muligt for dem at tage en ligestillet Plads mellem deres jævnaldrende i Danmark, hvis de eventuelt kom hjem, og derfor foreslog jeg Oprettelsen af den danske Skole herovre.

Med Hensyn til Deres Harme over, at jeg ikke tror paa, at "det religiøse ikke er Hovedsagen for de to Kirkesamfund," da kan jeg nævne mange Eksempler, hvor Præster herovre kun er Præster og ikke folkelige Lærere, og i intet af disse Tilfælde eksisterer der nogen Menighed af Betydning eller dansk folkelig Interesse, der er værd Navnet. Deres Erfaringer fra smaa isolerede danske Kolonier i Mellemstaterne og Østen beviser intet, thi disse Kolonier er smaa Stykker Danmark og har kun formelt set noget at gøre med Amerika. Og at selv disse smaa isolerede Kolonier er langt fra paa Højde med dansk Kultur og Aandsliv, behøver jeg vel næppe at omtale. Det er jo logisk set umuligt at være paa Højde med sit Folk og bort fra det paa samme Tid.

Til Slut skal jeg bemærke, at mine Udtalelser om Deres Læreranstalter i Des Moines og andre Steder er bygget paa Udtalelser af forhenværende Elever og Lærere fra samme og er derfor efter al Sandsynlighed korrekt.

C. P. KJÆRBYE.

Fresno, Cal., August 1911.

MESTER OLE.

Der er andre end salig Ole Vind, som ved Lejlighed har givet sin skarpe Tunge frit Spillerum, naar det gjaldt at revse opefter. Den Kritik, som stadig peger nedad, er sjælden meget værd.

Nedenanførte Uddrag er af en Præken, som den amerikanske Præst John Alver har holdt, og Læserne kan selv anstille Sammenligninger mellem den og Virkeligheden.

Epistel 1, Tess. IV, 1.—7.

Herren er en Hævner over alt saadant.

En Nations Moral staar næppe nogen Inde højere end deres, der styrer Nationen. Henrik VIII gør Ukyskhed til en næsten national og populær Last. En Will. Wilberforce i Parlamentet løfter og forædler et helt Rige. Den med Epauletter og Ordener prydede Synd kommer til Ære og Værdighed, den fornemme Last anbefales. Pestbefængt Luft stiger op fra de dybe Sumpe, strømmer opover og væk, men den moralske Smitte komer fra Højden og ned til det dybe. De fleste af Verdens Laster er landflygtige Konger, der en Gang har haft en Trone, men fordrevne fra Tronerne optræder de nu i Elendighedens lasede Dragt.

— — —

Jeg staar her over for Mænd, som for en Del holder Nationens Skæbne i deres Haand, som ved deres Stemmeafgivning, Presse og sociale Indflydelse vil virke bestemmende paa dette Lands Fremtid. Naar jeg skal tale om vort offentlige Livs Synder, vil jeg først og særlig nævne Embedsmænds og offentlige Mænds Uskikkethed for de Stillinger, de sidder inde med.

Hvis en Mand søger en Stilling og faar den, men ikke er skikket for den, begaar han en Forbrydelse mod Gud og Mennesker. Det er ingen Synd, at jeg er uvidende i den medicinske Videnskab, men hvis jeg uden medicinsk Uddannelse giver mig ud for Læge, og i min Uvidenhed handler letsindig med deres Liv, hvis Tillid jeg har vundet, da bliver mit Charlataneri et frækt Bedrageri. Den Uvidenhed, som i det ene Tilfælde var uskyldigt, bliver i det andet Tilfælde til en Forbrydelse. Det er ikke nogen Synd for mig at være uvidende om Maskinvæsen, men hvis jeg vover at styre en Damper tværs over Atlanterhavet i Storm og Mørke, idet jeg holder Hundreders Liv i min Haand, da kommer de Skibbrudnes Blod over mit Hoved.

Men hvad skal vi sige om de Mænd, som paatager sig at styre vor Stat og vore Statsaffærer over "de urolige Vande," uden at være i Besiddelse af de ringeste Kvalifikationer dertil.

— — —

Det er en Kendsgerning, at uordentlige Livsvaner ikke her i Landet har været en Hindring for en Mand til at faa Embeder. Hvis han undertiden er ædru, hvis Guvernøren kan mande sig op til at skrive en Proklamation, hvis Dommerens Tunge ikke er altfor tyk, naar han skal forme Anklagen, hvis Vicepræsidenten ikke er drukken, naar han tages i Ed — det er tilstrækkeligt. Vi har haft verdensbergømte Statssekretærer, som er baaret drukne ud af deres Kontor, og Medlemmer af de Forenede Staters Senat, der er blevet arresteret ved Midnatstid for voldsom Optræden i berygtede Huse, Dommere, Jurymænd og Sagførere, som om Natten har sviret og skraalet uhumske Sange, medens Retten har gaaet sin Gang om Dagen. Det er sørgeligt, at Rettens Vægtskaal holdes af Hænder, der skælver af Drukkenskab, medens Menneskers Liv og en Nations Skæbne ligger i Vægtskaalen.

Udsvævelser møder os i de høje Cirkler, saa vel som i de lave. Retssagerne aabenbarer nu og da den Kendsgerning, at Urenhed gaar omkring i Embedsuniformer, danser under Paladsernes Lysekroner og hviler paa bløde Hynder. Synden tolereres, naar den bare er rig. Træd til Side og lad Libertineren passere, thi han kører i en Ekvipage til 3000 Dollars.

— — —

Og nu Bestikkelsens Forbrydelse! Det er almindeligt bekendt, at det i det sidste Aar har været næsten umuligt at faa en Lov vedtaget, med mindre et eller andet Pengespørgsmaal samtidig kunde ordnes. Naar et Lovforslag er forelagt Kongressen, er Spørgsmaalet blandt Eders Repræsentanter: Hvor mange Penge er der i dette? Reformvenner og Menneskevenner, der har Planer til at fremme Nationens Velfærd og Lykke, nærmer sig Kongressens Dør og udles, fordi de kommer med tomme Hænder. Politisk Bestikkelse tilbydes under Form af Embedsbefordring: "Hvis du stemmer saa og saa, skal du faa det og det." "Hvis du vil stemme for mit Lovforslag, der sikrer min Forretning et Monopol, saa skal jeg stemme for dit Lovforslag, som har en lignende pekuniær Interesse for dig." Her er et Lovforslag, som vil skaffe os en hel Del Bryderi, men det maa gaa igennem. Saml Jærnbanemænd og Fabrikanter og Leverandører i Kongressens Korridorer. Gør Selskab for Kongresmedlemmer, og naar de er gode og drukne, faa dem da til at stemme, som vi vil. Stik denne Mand 1000 eller 5000 Dollars i Haanden, han vil vide, hvorledes han skal fordele dem. Giv denne Mand 2000 Dollars, han vil sørge for, at de bliver anvendte vel. — Nu mangler vi bare 4 Stemmer, og den Sag vil gaa i Orden. Giv 1000 Dollars til det forstandige Medlem fra Worchester. Giv 500 Dollars til det tossede Medlem fra Ulster. Nu staar der kun to Stemmer tilbage at regulere. Giv den Mand 300 Dollars, og han vil blive syg og holde sig hjemme og giv 300 til ham der, og han vil besøge sin Grandtante paa hendes Dødsleje. Dagen for Vedtagelsen kommer. Præsidenten skrider højtidelig til Afstemning. Hvem der vil bevilge 100 eller 200,000 eller en Million Dollars til samvittighedsløse Spekulanter, vil stemme for Lovforslaget. Ja,

ja. Lovforslaget er vedtaget. Saaledes ødsles Pengene. Statskassens Midler misbruges, Forretningslivet fordærves, og vor nationale Lovgivning bliver den Kloak, hvori Nationens Smuds og Vederstyggelighed udtømmes. Augias Stalde med de 3000 Okser, som havde staaet der i 30 Aar, var en Bagatel for en Herkules, sammenlignet med, hvad der er fundet af Smuds i vore Kongressale.

— — —

Saa vidt den gode Præstemand. Hans Prækensamling er udkommen under Titlen: "Christ Today." Men selv om det ikke alt gaar til, som Præsten præker, saa kan det ikke nægtes, at han staar Maal med vor egen gamle "Mester Ole Vind — alt med den skarpe Tunge."

BREVKASSE.

Hr. Redaktør! Som en af "Uglens" Læsere tillader jeg mig herved at henvende mig til Dem for om muligt at faa nogle Oplysninger om Forholdene i Australien. — Jeg tænker paa at rejse derned, da jeg fra forskellige Sider har hørt, at dette Land i flere Henseender byder Indvandreren større Fordele end U. S. Hvis De vil gøre mig den Tjeneste enten selv at give mig de ønskede Oplysninger eller ogsaa lade mig vide, hvor jeg kan faa dem, vilde jeg være Dem meget taknemlig.

De Spørgsmaal, jeg gerne vilde have besvaret, er følgende:

Er den australske Indvandringslov strengere end den amerikanske?

Hvor stor omtrent er Betalingen for Bygningshaandværkere og andre Arbejdere i Byerne?

Hvilke Byer er nu for Tiden de bedste at rejse til?

Har man Love i Australien, der svarer til de amerikanske "homestead"-Love, og er det lige saa let eller lettere at købe Jord der end her i Landet?

Er det sydaustralske Klima sundt for os Nordboer?

Er der mange Danskere i Australien, og hvor findes de?

Er Indvandringsloven den samme for New-Zealand som for Australfastlandet?

Hvilket Land maa anses for at være det bedste for Indvandrere, Australlandet eller New Zealand?

Gaar der Dampskibslinie til Australien fra Seattle, eller skal man gaa om Bord i Vancouver eller San Francisco?

Hvor meget koster Rejsen fra Pacifik-Kysten til Australien?

Hvad hedder det Dampskibs-Selskab, der besørger Persontrafik til Australien, og hvor er dets Kontor i Seattle?

Ærbødigst THORVALD HATT, Cle Elum, Wash.

Vi beder de af Uglens Læsere, som har specielle Oplysninger om Australien i ovenanførte Retning, enten at sende disse til Thorvald Hatt, eller til Uglen for Offentliggørelse.—RED.

— — — —

Fra A.—I en Artikel i Deres sidste Nr af Uglen benytter De et Udtryk som "de dumme Slidere paa Prærien." Er det nu ikke egentlig mindre vel overvejet? Præriens Pionerer fortjener dog sikkert et mere sympatisk Omdømme.

Svar: Den omtalte Betegnelse er løsrevet af sin Sammenhæng. I den Forbindelse, hvori den forekommer, mener vi, den er berettiget nok. Den slutter sig til en Udtalelse af Forf. Carl Hansen, som siger: "Præriens gode Aar er rige, gule Majskolber og Kløverfrø og fedt Kvæg og Smør; men Betalingen er udslidte, trætte Mennesker i deres bedste Alder. Og enten Præriefarmeren foretrækker at drage til Byen og leve Resten af sit Liv i sur, utilfreds Ledighed, eller han bliver paa Farmen og arbejder over Evne, — arbejder, saa Haanden ryster, og Øjet sløves, arbejder, saa Hjernen grødes og Tanken standses, — Resultatet bliver det samme." Mennesker, der kun tænker paa gyldne Majskolber og fedt Kvæg og Smør og større Lader; Mennesker, der har nok, men aldrig faar nok af Livets materielle Goder, og bliver ved at skrabe til sig og bliver enten sure af Overarbejde eller sløve — de er dumme Slidere. Den, som ikke kan faa Tid til at leve for aandelig Rekreation og ikke mindst en Gang i Døgnet an løfte sit Blik i Fred mod Himlens Stjerner; den, som ikke, naar han er ved Magt og Huld, kan faa Tid til at leve og nyde og være glad over at se andre komme til Fadet — han er en dum Slider — i hvert Fald efter Uglens Katekismus.

EN KLOG, LILLE PIGE.

Ruth Kjærbye, 11-aarig Datter af Dr. Kjærbye i Fresno, Cal., døde en Dag i Juli dette Aar. Hun havde sin Faders kloge Øjne og sin Moders stille Væsen; hun var langt forud for sine Jævnaldrende i "Visdom og Forstand." Vi mindes hende som en pragtfuld Krokuslilje ved den trættende, støvede Vej.

Statuetidende, et nyt Maanedsblad er begyndt at udkomme i New York. Det har til Opgave at samle Penge til en Danmarks-Statu, der tænkes opstillet i det ny Kristiansborg som en Amindelse om Dansk-Amerikanerne. Figuren bliver en Kvindeskikkelse; Uglen mener, den burde absolute være en Mands. Og saa skulde den have en af vore fortjenstfulde Dansk-Amerikanernes kendte Ansigtstræk. Iver Kirkegaard vilde maaske virke for hjerteknusende — men saa er der jo Ridder Halvor eller "Filosopken" John Larsen. Lad os dog faa noget typisk!

KVINDERNE.

Af F. HUROP.

Naar der holdes en større dansk Fest, saa er Programmet forud givet; der er Taler for Danmark, Amerika, Foreningen og Kvinden. Det er den moderne Form, hvori Talen for Kvinden holdes, jeg vil til Livs. Sædvanlig gives denne Opgave til en Mand, der med flydende Tunge, i sirlige Vendinger kan sammenkoble en Hob blomstersmykkede Sætninger til Kvindens Forherligelse og Pris. Man begynder t. Eks. med Sangen "Vi har sagt det saa tit" og fortsætter saa med Talen, hvori man sædvanlig priser Kvindens Skønhed, Kløgt, Magt og Indflydelse. Men Dagen derpaa, naar Festrusen er ovre, saa er Billedet af Gaarsdagens dejlige Kvinde fordunstet, og hun er atter, som man ser hende i det daglige Liv, og hendes Værd bedømmes da højst forskelligt af de, som Aftenen forud med Begejstring drak Kvindens Skaal — saa er hun i deres Øjne ekstravagant, ødsel, dum og pyntesyg; saa er der ikke Tale om at anerkende hendes Kløgt, Magt og Indflydelse.

Særlig naar Spørgsmaalet om Kvindernes Valgret staar paa Dagsordenen, saa kører man op med alle de foranførte Paastande om Kvindens Lyder og Underlegenhed, som om Mændene i Almindelighed stod over Kvinderne, naar der er Tale om at glide bort fra det naturlige.

Det er fælles for Individer af begge Køn, at de søger at bøde paa de Mangler, som Naturen har belemret dem med i deres Udstyr. Naar Kvinderne ved lidt Vat søger at fremstille fyldige Former, saa søger Skrædderen ved samme Middel at bøde paa Ungersvendens hængende Skuldre. Naar Kvinden kunstfærdig anbringer lidt Sminke paa de blege Kinder, saa vikser Lapsen sit Overskæg for at give det og dermed sin hele Person et mere distingveret Ydre. Forskellen er i Virkeligheden kun den, at den ene anbringer Pynten ved Siden af Næsen, den anden under den.

Er Kvindens Hat bred og fjersmykket, er Mandens dito høj og nystrøget. Begge Monstrer retter sig efter Moden. Der er ingen nævneværdig Forskel paa en Modedukke og en veludhalet Laps. Det at være paa Moden er ikke ensbetydende med at have et tiltalende Ydre. Tværtimod modtages ofte disse levende omvandrende nyeste Modejournaler med et forbavset "Hvordan Fanden er det, du ser ud?"

I gamle Dage, hermed menes just ikke de "gode gamle Dage," var Klædedragten mere enkel, og Moderne skiftede ikke hvert Foraar. Tværtimod, Moden gik til den modsatte Yderlighed og holdt sig i Aarhundreder, og benævnes endnu i vore Dage som Nationaldragter, endskønt de i Virkeligheden knap eksisterer mere som saadanne. Men "National" eller Modedragt — derfor kan en Person godt være tiltalende i sit Ydre. Der er i Mennesket en naturlig Trang til at se godt ud, og en net klædt ung Mand eller Kvinde gør overalt et godt Indtryk, saa længe man vogter sig for det afstikkende. Det er dette, som vækker Folks Latter paa samme Maade, som en pjaltet Klædedragt vækker Folks Medlidenhed.

En Mode, der giver Mennesket en naturlig Form, er i Grunden intet at indvende imod, men i visse Tilfælde maa man give Spottefuglene Ret, som f. Eks. den svenske Professor, som paastod, at Kvindens Hjerne stod i omvendt Forhold til hendes Tournure; var denne stor, saa var Hjernen lille og vice versa — stor Hjerne: slet ingen Tournure.

Apropos, fra Tournurernes Glansperiode skriver sig følgende lille Historie:

En ung Købstadfrue var i Besøg paa Landet, og en Morgen ser hun Tjenestepigen staa i Gaarden og vaske Mælkespande ved Vandposten. Købstadfruen udbrød i Beundring over Pigens Bagdel: "Det var dog en dejlig Tournure, den Pige har!" "Tournure?" svarede Bondens Kone; "nej, det er saamænd hendes naturlige." "Ih, fy dog, sikken en Vanskabning!" var den Slutning, Fruen kom til i sine Betragtninger. Tournuren er for Resten ikke den eneste Mode, der har lavet et Menneske til en "Vanskabning."

Vi har ogsaa "aandelige Vanskabninger," og blandt dem er den Ide, at Kvinderne bør indtage en tilbagetrukken Stilling i Samfundet og føre en ubemærket Tilværelse lig Haremsdamerne i Østerland. En feteret fransk Skuespillerinde havde en Søster, som skulde giftes fornylig. Lig den gamle Hedning, Moses, fandt hun paa at opstille ti Bud som en passende Leveregel for Søsteren under Ægtestanden. Det første Bud lød saaledes: "Kvinden er den usynlige Halvpart af et Hele sammensat af to ufuldkomne Væsener." Det gaar her som med Mose-Loven. Budene er gode nok, men det er forbandet svært at overholde dem, og en større Umulighed end en fransk Dame og en "usynlig Halvpart" kan næppe tænkes.

Der er et gammelt Ord, som siger, at "Mandemod er vel behænde, men Kvindelist er uden Ende." Der er Mænd, som optræder med stort Mod i Hjememt og buldrer løs, saa det høres viden om; men det er tvivlsomt, om de dog er Herrer i Huset; thi den tilsyneladende ydmyge Kvinde vinder ved sin List langt flere Sejre i det daglige Livs Uoverensstemmelser end den myndige Ægtemand. Selv om Loven og alle Profeterne anviser Kvinden en underordnet Plads i Samfundet, saa er det dog kun en Rest, og tilmed en unaturlig Rest, vi har bibeholdt af Asiens gamle Skikke.

Disse gamle Fordomme er det svært at udrydde, men de ryddes bort Tome for Tomme, og vi rykker nærmere til Maalet, som maa være **fælles Pligter og fælles Ret.**

Forholdene i det daglige Liv medfører, at Mand og Kvinde maa arbejde Haand i Haand hvis de vil opnaa nogen Sukces, og det hvad enten de er Ægtefolk eller ikke. Det er,

med meget faa Undtagelser, et Madspørgsmaal eller Eksistenspørgsmaal, om man hellere vil, og der bliver ingen Plads for Særstillinger. Det er overhovedet meningsløst at tale om Særrettigheder, hvad enten dette gælder det ene eller det andet Køn. Kvindebevægelsen har kun Berettigelse, saa længe til Kvinden opnaar Ligeberettigelse. Det mest naturlige og det mest virkningsfulde er opnaaet i de Lande, hvor man har været forstaaende nok til at sætte Mandens Forrettigheder og Kvindens Særstilling helt til Side og i fælles Forstaaelse sætte Kampen ind paa Erhvervelsen af **Menneskeretttigheder.** Hvad i Alverden er Valgretten værd, naar den ikke benyttes til at fjerne alle de snævrende Baand, som holder den store Masse af Mænd og Kvinder nede i et baade aandelig fattigt og økonomisk Afhængighedsforhold. Her er det, Tampen brænder, og den Kvindebevægelse, som vil have blivende Værdi, maa følge denne Bane. Der bliver ingen Plads for Særstandpunkter; der kan man ikke vise Kvinderne til den ene Side og Mændene til den anden. Den Bevægelse, som kun bekæmper Mændene uden Forstaaelse af de fælles Interesser, har ingen Lødighed; den hører til de politiske Døgnfluer og intet andet.

DANSK BRODERSAMFUNDS MEDDELELSER.

Idet vi nedenfor afgiver Plads for et Indlæg vedrørende D. B. S., tager vi Anledning til at meddele, at "Dansk Brodersamfunds-Meddelelser" herefter vil bortfalde fra Uglens Spalter. Bladet har ikke Raad til vedblivende at forære den store Forening saa megen Avertissementsplads, og som Læsestof for Uglens Læsere i Almindelighed kan saadanne Forenings-Diskussioner jo egentlig ikke siges at have Interesse. Det var en Ide, der udartede fra en oprindelig Kritik af D. B. S.'s Assuranceforhold og burde have været skrinlagt med Inferno-Konventionen. Selv en Ugle kan gøre Dumheder! Fred være med disse Meddelelsers Skrupkedsommelighed!—Udg.

Distrikts-Inddelingen.

H. M. Marker, Boston, anbefaler i Uglens Julinummer, at Distrikts-Komiteens Forslag bør stilles saaledes, at Distrikternes første Embedsmænd vælges blandt de Delegater, som deltog i Fresno-Konventionen, og som nu udgør den saakaldte Hovedloge.

Det synes mig, at Broder Marker ser vrangt paa dette Spørgsmaal.

Fresno-Delegaternes Flertal var imod Distriktsinddelingen, og hvis den vedtages, som jeg haaber den vil blive, vilde det være urimeligt at give netop **Modstanderne af Forslaget** en Særrettighed, som de paa ingen Maade har Krav paa. Lad de første Embedsmænd blive valgt ved almindelig Stemmeflerhed indenfor Logerne i paagældende Distrikter uden Hensyn til, om de var Delegater eller ikke. De, som nærer Interesse for Distrikts-Inddelingen, vil ogsaa være de, der virker bedst for Sagens heldige Løsning.

Med Hensyn til Distrikts-Sekretæren, saa hør det være et Medlem, som har særlig godt Kendtskab til organisatorisk Arbejde og specielt til Brodersamfundet. De første Distrikts-Sekretærer kan muligvis udnævnes af Overhestyrelsen, fordi denne bedst kender de Mænd indenfor Distriktet, der vil egne sig for denne Bestilling.

Senere vil det jo blive Konventionens Sag at bestemme Valgmaaden.

Det Medlem, som vælges eller udnævnes til Distrikts-Sekretær, kan da i Forbindelse med en af samme Loge valgt Komite lede det første Valg af Delegater til Distrikts-Konventions Delegater, og disse kan da ogsaa paa selve Konventionen vælge deres Embedsmænd. Der foreligger jo ingen tvingende Nødvendighed for, at de vælges før, med Undtagelse af Distrikts-Sekretæren og den før omtalte Valgkomite. De forløbige Udgifter kan jo afholdes af Generalfondet og senere paalignes Distriktets Loger. Ellers er vi enige om, at alle unødvendige Udgifter bør spares..

Distrikts-Sekretæren burde ogsaa være valghar til Hoved-Konventionen, da han faktisk vil være en af dem, som er bedst orienteret i det Stof, som vil foreligge til Behandling. Alle Venner af Distrikts-Inddelingen, og deriblandt jeg, venter med Spænding Komiteens Forslag.

De hidtidige Konventioner har været Dødvande; det maa vi for enhver Pris udaf.

Stilstand er Døden for enhver Organisation, ogsaa for D. B.

Løsenet er **Fremad!**

F. HUROP.

HØRDUM.

Hørdum, det danske Arbejderpartis hæderkronede Fører, er død. For de, der som jeg kendte Hørdum som Mand og Menneske, forstaas tilfulde følgende Sætning i Referatet om hans Begravelse:

"Harald Jensens sidste Ord og Hilsen var præget af et saadant Vemod, at det næsten kvalte Stemmen."

Hørdum var en Mand og Fører i Ordets største Betydning, og et Vers af den Sang, som lød ved hans Baare:

Høvdingen er segnet,
han har endt sin Strid,
han, som løfted Tegnet
for sin egen Tid.
Andre følger efter,
nye Tanker gror,
og de friske Kræfter
gaar i Sejrens Spor.

er et virkeligt Udtryk for hans Livsgerning.

Hørdums sidste Ord paa Dødslejet var: "Jeg har aldrig løjet, og derfor har jeg sejret." De, der kendte Hørdum, ved, at han aldrig forsøgte at bortforklare en Sag eller Handling. Han saa alt fra den praktiske Side og kun fra den. Blev han spurgt om en Sag, gav han paa sin rolige og bestemte Maade straks et Svar, som baade belyste Sagen og hans eget Standpunkt.

Den socialdemokratiske Presse, der under Hørdums Forretningsledelse var vokset op fra i n t e t til en af Danmarks største Forretninger, blev ledet med en mønsterværdig Orden, og de Hundreder af Mennesker, som var knyttet til Forretningen, søgte altid med Tillid til Hørdum, naar de havde noget paa Hjerte, selv om naturligvis han ikke altid delte deres Syn paa den foreliggende Sag.

Hørdum vaagede altid med største Omhu over Partipressens Renome og skyede hverken Tid eller Møje, hvor det gjaldt om at værne eller gavne den.

I 1885 blev Social-Demokraten trykt i Cohns grafiske Institut. Der var nogen Tid i Forvejen i Følge en Kontrakt mellem Cohn og Partiet anskaffet en ny Viktoria-Presse. Denne var bygget i Eickhoffs mekaniske Etablissement paa Vesterbro og "up to date" efter Datidens Maskineri.

Saa hændte det, at Trykkeren, som betjente Pressen, blev indkaldt til Lejrøvelse, og af den Grund sendte Cohn Bud til Eickhoff om at sende en Mand ind til at besørge Trykningen. Men der var Arbejdsnedlæggelse hos Eickhoff, og følgelig var den Mand som sendtes til Trykkeriet, "Skruebrækker."

Om Aftenen ved Syvtiden kom Hørdum op til mig og fortalte mig, hvorledes Sagerne stod, og sluttede saaledes: "Cohn staar stejlt paa, at hvis en anden Mand skal trykke, maa det kun være P e t e r S ø r e n s e n (en af de strejkende), og hvor faar vi nu fat i ham? Bladet skal gaa i Pressen ved Midnatstide, saa der er ingen Tid at spilde."

Jeg vidste, at Sørensen var rejst ned til en lille By i Nordsjælland, 5—6 danske Mil fra København, men om vi kunde faa fat i ham i en saadan Hurtighed, var et andet Spørgsmaal.

Vi blev saa enige om at faa fat i Restauratør Peter Jacobsen i Rømersgade; han havde et lille let Køretøj og en rask Hest, og faa Minutter efter travede vi lystig ad Lyngby til.

Her blev Hesten sat i Stald, og med nyt Forspand gik det videre. Da vi kom til Landsbyen var alle Folk gaaet i Seng. Vi maatte saa begynde med at banke Folk op for at faa at vide, hvor Sørensen boede. Han var ogsaa gaaet i Seng. Men han kom i Tøjet i en Fart, da han hørte, hvad det drejede sig om.

Efter at have skiftet Forspand i Lyngby bar det atter mod Hovedstaden, og lidt efter Midnat rullede vi op foran Trykkeriet i Brolæggerstræde. Sørensen fik fat i Pressen, og næste Morgen udkom Bladet med hæderlig Sværte.

Det danske Arbejderparti har og har haft mange dygtige Mænd, men blandt disse vil den gamle, dygtige, elskværdige og uegennyttige H ø r d u m altid bevare en smuk Plads i det danske Folks Erindring. Selv Hørdums politiske Modstandere løftede altid med Respekt deres Hat for Manden Hørdum.

Den Sag, Hørdum kæmpede for baade i Rigsdagen, paa Møder og i Pressen, var hadet, som alle Fremskridtsbevægelser bliver, men Hørdums noble, personlige Optræden afvæbnede enhver Fanatiker.

F. HUROP.

En kær Gave. En gammel Ven i Kalifornien, C. P. Skov i San Francisco, sendte for nylig Uglen et nydeligt lille Maleri, malet af ham selv, og en Dollarseddel samt nogle venlige Ord. Vi er ikke ufølsom overfor slige smukke Tanker: Billedet pryder Væggen i vor Stue, Dollaren dækkede et Deficit, og Ordene gemmer vi i vort Hjerte.

Hr. Chr. F. Matzen, 241 Columbia St., Brooklyn, N. Y., er Uglens befuldmægtigede Repræsentant i New York og omgivende Stater.

Hr. C. Scheef, 3544 Wabash Ave., er Uglens befuldmægtigede Repræsentant i Chicago.

UGLEN

(The Owl)
Published by
MICHAEL SALOMON

Main Office:

81 Pike St., Seattle, Wash.

Issued the 20th of each month. 50c per year
Outside of United States 75c per year.

SEATTLE, Oktober 1911.

Naar De flytter, da glem ikke at lade os vide Deres ny Adresse.

I Aar, ligesom i Fjor, benyttede Uglen August Maaned til at tage sig en Ferie. Samtidig har den gennemgaaet en Afmagringskur og vil i denne og næste Maaned præsentere sig i sit nuværende Omfang for saa at udkomme som en usædvanlig velmægtig Juleugle af sjælden Pragt og med store Prætensioner.

Denne imod al god Gænge stridende Afmagrings- og Fedekur skiftevis er imidlertid ikke i Uglens Kram — og muligvis heller ikke i Læsernes, men den er en pinlig Følge af Omstændighederne og den bydende Lov: at sætte Tæring efter Næring. En Fugl, der i den ene Maaned er mager som en Allik og i den næste knap kan lette paa Vingerne af Overfedme, bibringer let sine Omgivelser den Forestilling, at den skal slagtes. Det skulde gøre os ubeskrivelig ondt, om vi skulde se os nødsaget til at slagte Uglen, naar den glade Jul ringer Bud over Lande.

Og dog er det skidt med Lavs. Et Blik paa vort Avertissementsindhold vil sige Læseren, at der i en meget sjælden Grad mangler "support." Bliver det saadan ved, saa kan vi snart med Rette og med Henblik paa os selv citere det bekendte Skriftsted: Det gaar glædeligt, sagde Tordenskjold; han havde kun een Mand, og han græd.

Nej, her skal aldrig blive nogen Græden. I de snart tre Aar, Uglen har ført sin ombruste Tilværelse, har der været rigelig Anledning til Haab og Tvivl, til Latter og Graad, til Løfter og Skuffelser — det har været en rigtig Picnic at udgive Uglen. Sikken en Masse livlige Penne, der har boltret sig i vore Spalter, og sikken en Bunke sund Sans, der her er kommet til Orde.

Og mens en og anden er bleven træt og har rullet Idealets Fane sammen og gentaget Drachmanns beske Ord:

"Der er ej Rænosans i dette Land —
man raabe kan herind, hvad det skal være:
Højsind og Vanvid, Poesi og Pære —
det lyder alt som Stokkestød i Sand,

og trukket sig tilbage i sit Hi og ladet de andre om Resten, saa er der endnu et Par Mand paa Skansen, og de er ikke de sidste. Uglen er kun en fattig Fugl — efter den vil der komme baade Falke og Ørne.

Men hvad er da Uglens Kæremaal, siden saa profetiske Ord siges? Hvad trænges her til Ugle og Falk og Høg og Ørn? Hvorfor ikke til Nattergale, som stemmer Sindet til kvidefuld Fest?

Uglen skulde aflade at tude og vilde stikke Piben ind med Glæde, hvis her var en Smule mere national Rygrad hos Danskerne i Amerika. Men vi "assimileres" herovre; vi bliver "Dansk-Amerikanere" — hverken Fugl eller Fisk. Ingen kan tjene to Herrer, uden at hans Stolthed gaar Fanden i Vold.

Vi tror ikke, at en Mand som Admiral Richelieu vil kalde sig Dansk-Siameser, skønt han har levet sine virksomste Aar i Siam og ydet det Land sine Evner og sit Arbejde. Eller at en Dansker paa de malaiiske Øer bliver Dansk-Hottentot, eller en Landsmand i Kina: Dansk-Kineser. Men i Amerika, dette Land, der ikke giver nogen noget for intet — og hvor de Tusinder af vore Landsmænd i materiel Henseende ikke har det en sur Sild bedre, end de vilde have haft det ved at blive hjemme — her bliver man uden videre Dansk-Amerikanere.

Vi er mandsstærke nok til at lave store Foreninger, men Mønstret for disse, Tonen og Aanden deri er amerikansk Efterligning. Ligesaa lidt har vor Presse nogen national Selvrespekt, og vor Kirke (som Uglen forøvrigt ikke kender stort til), er jo ogsaa amerikaniseret.

Uglen er Dansk i Amerika, og vi synes, det er en simpel og ligetil Selvfølge, naar vi ikke vil være amerikansk. Vi tjener vort Brød hos Amerikanerne, men vi giver dem rimeligt Vederlag derfor i Form af ærligt Arbejde. Det gør os kvit med dem. Hvis vi ikke vil arbejde, lader de os ganske rolig krepere af Sult. Har vore Børn Lyst til at være Amerikanere, saa for vor Skyld ingen Allarm. Men de skal Pinedød ikke være Dansk-Amerikanere.

Det er imod Dobbeltheden — eller Halvheden — Uglen tuder. Vi kan med Sandhed kalde vort Blad det eneste danske i Amerika. Øllebrød er ikke vores Livret.

Ak nej! Vi har ingen Vished for, at vort Blad kan leve paa sit Program, men endnu har Jackerne og Jimmerne da ikke faaet Livet af Uglen, og det kan jo være, vi overlever dem.

OPRAAB TIL DANSKE I AMERIKA.

Muligvis vil undertegnede Komites Tilværelse være de fleste Dansk-Amerikaneres bekendt, men da der maaske endnu findes adskillige, som ikke har hørt noget om Komiteens Virksomhed og Planer, skal vi i Korthed give en Fremstilling af vort Formaal.

Danmarks-Bygnings Komiteen er traadt sammen med det Formaal at rejse en

Danmarks-Bygning paa Verdensudstillingen i San Francisco 1915.

Paa alle de foregaaende Verdensudstillinger i Amerika har Danmark været repræsenteret paa en altfor beskeden Maade — langt fra paa en Maade, som var vor Nation værdig, eller som stillede den paa den fremskudte Plads og skaffede den den Anseelse, den fortjener i Nationernes Række. Paa de store amerikanske Udstillinger har man i Reglen fundet en saakaldt Danmarks-Afdeling, som — skønt den maaske i Indhold og kunstnerisk Arrangement stod paa Højde med det bedste — maatte være tilfreds med den anviste Plads, der ikke al Tid var den bedste.

Paa den tilstundende Verdensudstilling i San Francisco 1915, der sikkert bliver den største, Verden endnu har set, vil alle Nationer mødes, og de allerfleste vil sikkert blive repræsenterede ved en egen Bygning. Det er Ønsket om at se vort Fædreland repræsenteret paa en passende Maade paa dette store Verdensstevne, der hos Kaliforniens Danske fremkaldte Tanken om at rejse en Bygning.

Tanken vandt straks Bifald og Tilslutning i alle Lejre. En Komite blev hurtig dannet; den bestod først af Repræsentanter for tre af vore største danske Foreninger men har siden suppleret sig med flere Landsmænd af Anseelse og Indflydelse. Komiteen har hidtil beskæftiget sig med det rent forberedende Arbejde, men nu er Tiden kommet, hvor vi opfordrer all Dansk-Amerikanere til at være med. Herude paa Kysten har vi allerede faaet oprettet Lokalkomiteer i de større danske Kolonier, og om kort Tid vil vi henvende os til Landsmænd i de større danske Centrer i Mellem- og Øststaterne om at danne lignende Komiteer. Thi vi indser fuldt vel, at uden det forenede "Danmarks i Amerikas" Støtte, vil vi ikke kunne naa vort Maal. Om kort Tid vil der blive rettet Henvendelse til hver eneste dansk Forening, Menighed, etc., om at støtte vort Foretagende, og vi gør Regning paa, at vor Henvendelse alle Steder vil finde varm og hjertelig Modtagelse, og at hver eneste dansk Organisation vil konstituere sig som en Komite til at hjælpe Sagen frem.

Vi gør Regning paa dette, fordi vi tror, at dette er det stolteste og værdigste Foretagende, om hvilket der endnu er sket Opraab til Dansk-Amerikanerne om at samle sig om.

Der er allerede fra forskellig Side indløbet Forespørgsel til Komiteen om, hvad Slags Bygning, vi agtede at rejse, og hvad den skulde bruges til. Men vi er foreløbig i den Stilling, at skønt her er en Komite, som haaber at overbevise Landsmænd om, at den vil og kan noget, saa maa vi endnu en Tid blive Svar skyldig paa disse Spørgsmaal.

Mange af os har næret det Haab, at vi kunde rejse en Bygning, som skulde huse hele den danske Udstilling eller i det mindste saa meget af den, som paa foregaaende Udstillinger har været samlet i den saakaldte "Danmarks-Afdeling." Andre har ment, at Bygningen blot burde huse danske Kunstgenstande, og andre igen har tænkt sig, at den burde rumme en Afdeling, som gav en klar Fremstilling af de Danskes Virken i Amerika. Saa er der endnu nogle, som fastholder, at Bygningen skulde forme sig som en elegant Pavillon, et dansk Hovedkvarter og Bureau, hvor besøgende Landsmænd kunde finde sig som hjemme og blive vist til Rette.

Medens de sidste tre Tanker temmelig sikkert vil blive realiseret under alle Omstændigheder, er det endnu umuligt at afgøre, hvor vidt Bygningen vil komme til at huse den danske Udstilling, thi dette er afbængigt af to vigtige Ting:

1.—Hvilke Regler og Bestemmelser der fastsættes af Udstillingens Direktorat.

2.—Om saadant vilde være overensstemmende med eventuelle danske Udstilleres Ønske.

Da det til Dato har været umuligt at faa Oplysninger paa disse to Punkter, vil man kunne forstaa, hvorfor Komiteen endnu ikke kan give bestemt Svar paa før nævnte Spørgsmaal.

Hvor stor Bygningen skal blive, og hvor elegant den skal udstyres, beror paa en tredje og meget vigtig Ting, nemlig: hvor mange Penge vi kan skaffe til Veje. Som et foreløbigt Maal har Komiteen sat sig

50,000 Dollars,

og det er for at opnaa dette Maal, at vi opfordrer hver eneste dansk Mand og Kvinde og specielt hver eneste dansk Organisation til at støtte os efter Evne. Paa forskellig Maade skal vi i Løbet af de næste to tre Aar henstille til Dansk-Amerikanerne, hvorledes de bedst kan staa os bi, men foreløbig anmoder vi dem om at hjælpe os med Salget af det af Komiteen udgivne

danske Udstillingsmærke.

Dette Mærke vil blive udsendt om nogle Uger og være til Salgs over hele Landet. Prisen paa Mærket bliver en Cent Stykket, og Meningen er, at det, lig Jule mærket og de saakaldte Red Cross Stamps skal paaklæbes Breve. Prisen er sat saa lav for at give selv den ringeste Yder en Lejlighed til at give sin Skærv uden at føle nogen Bebyrdelse derved. Det er Komiteens Haab, at hver eneste dansk Forening vil vedtage at benytte dette Mærke paa sin officielle Korrespondance samt virke for dets Afbenyttelse af Medlemmerne paa deres private Korrespondance. Det er saa lidt, vi beder den enkelte om, og det er derfor vi venter, at ingen vil stille sig afvisende.

Vi tillader os at gentage, at dette er det smukkeste og stolteste Foretagende, Dansk-Amerikanerne endnu er blevet anmodet om at slaa Kreds om, og dets Gennemførelse vil paa en Gang blive det skønneste Bevis paa den Kærlighed, vi — trods maaske mange Aars Adskillelse — endnu nærer for Fædrelandet, og tillige fastslaa paa den mest imponerende Maade, at vi Dansk-Amerikanere kan udrette noget, naar vi for Alvor staar Skulder ved Skulder. Det vil blive den prægtigste Gave, noget udvandret Folk endnu har skænket sit Fædreland, og en saadan Gerning kan kun løfte vor Anseelse blandt vore Medborgere.

Maa vi til Slutning pointere, at her er en Opgave, hvor personlig Egennytte og Ærgerrighed er sat ud af Spillet. Det er ikke en San Francisco Sag — eller Danske i Kaliforniens Sag — det er

en Sag for de Danske i Amerika.

Her er en Opgave, som alle med god Samvittighed kan samles om — Mænd og Kvinder, Unge og Gamle, Foreninger af enhver Art, Kirkesamfund af enhver Bekendelse, kort sagt: Alt, hvad der kommer ind under Begrebet "Dansk-Amerikansk."

Og hermed anbefaler vi Sagen til Eders Velvilje.

DANMARKS-BYGNING KOMITEEN.
HERMAN J. KORELL, Sekretær.
300 Lick Building, San Francisco.

KVINDERS BØGER—MÆNDS MORAL.

Det er sandt, at den kvindelige Literatur virker som en Lavine, og det er sandt, at litterært set kunde meget være sparet. Men Kvindernes Bøger bør endnu ikke bedømmes fra et udelukkende litterært Synspunkt. De kan have deres Værdi uanset deres litterære Mangler, simpelt hen som paalidelige Beretninger om Kviudens Natur og Udvikling.

I umindelige Tider er Kvinden bleven studeret, uddybet, beskrevet og bedømt af Manden. Lys og Skygge, Sympati og Antipati er bleven fordelt efter Mandens Skøn. Kun de kvindelige Egenskaber, som han sætter Pris paa, kaldes Dyder, og hans Moral er den Prokrustes-Seng, som hele Kvindekønnet passes til efter. "Moralen hører mig til," siger Manden, og hverken i Samfundet eller i Litteraturen anerkendes nogen anden. Samfundet er dog i den sidste Snes Aar blevet nødt til at begynde at regne med Kvinden. Der er kommet Love, der beskytter Moderen udenfor Ægteskabet, og Hustruen indenfor. Men Manden staar i det Forhold stadig paa samme Udviklingstrin som Barbaren. Røve hende gør han ganske vist ikke mere, men ellers har hans Syn paa den Sag ikke forandret sig synderligt. Det er

stadig Ejendomsretten, der er det bestemmende. Enten han køber Pigen eller han gifter sig med hende, er der en Lov for ham, en anden for hende: Polygami for ham — Monogami for hende. En Aldersgrænse fastsat for hende — ingensomhelst for ham.

Manden gifter sig i Alderen fra 20 til 70, men meget sjældent med en Kvinde over 40. Den Pige, han gifter sig med, ejer han egentlig fra det Øjeblik, hun bliver voksen. Han skal nemlig være den første, enten han ser i Naade til hende, naar hun er 18, eller naar hun er 35. Hans Ejendomsret bliver altsaa tilbagevirkende, og hvis de 50,000 Kvinder her i København, der ikke kan komme i Ægtestand, fordi der ingen Mand er til dem, var, som de burde være, og som de for hundrede Aar siden var nødt til at være efter Mandens Moral, saa henlevede de deres Liv som Nonner i det søde, men forgæves Haab om Ægtemandens Komme og gik i deres Grav som gamle Jomfruer.

De Heldige, hvis Haab gaar i Opfyldelse, er det alligevel ikke værd at prise lykkelige for tidlig. Det hænder jævnlig, at Manden, naar han er mellem 40 og 50, lader Hustruen falde for Aldersgrænsen og forlader hende for at faa sig en ny paa 18. Det hænder ogsaa, at han tager sig en Elskerinde, noget, ingen fornuftig Kone bør tage højtideligt. Det betyder i Virkeligheden ikke noget videre, trøster han hende: Mændene er nu een Gang saadan. Først naar hun kommer saa vidt i Fornuft, at hun gør Gengæld, faar hun at vide, hvilken betydningsfuld og tragisk Handling et saadant Bedrageri er.

Mandens Moral er udelukkende i Mandens Favør; den, der har Magten, har ogsaa Retten, og han har naturligvis ordnet Moralen, som den passer ham bedst. Denne ulige Fordeling af Livets Behageligheder var i al Fald tidligere i Overensstemmelse med Kvindens Stilling i Samfundet. Manden betragtede Fordelene som et rimeligt Vederlag for den Forsørgelse af Kvinden, han paatog sig ved Ægteskabet.

Men efterhaanden, som hun opdrages og oplæres til at forsørge sig selv, skrider Grunden under hele det System af moralske og juridiske Love, som hidtil har ordnet Forholdet mellem Mand og Kvinde. Skjules kan det ikke længere. Og Kvinderne har indset, at det første, det gjaldt om, var at faa Rede paa sig selv. Var deres Natur i Overensstemmelse med Mandens Krav til dem? Var hans Bedømmelse af dem rigtig? Var en Mand og en Kvinde virkelig saa forskellige, at det samme, der var naturligt og moralsk, naar han gjorde det, satte hende i den laveste Klasse af Samfundet, naar hun gjorde det? Saa stillede de bedst begavede Kvinder sig udenfor Systemet og gav sig til at iagttage sig selv og hele Kønnet, og nu begyndte de Kvindebøger at udkomme, som med et fælles Navn kan kaldes Bekendelser.

I en Kritik har Forfatteren Chr. Rimestad kaldt de franske kvindelige Lyrikere amoralske. Det er et fortræffeligt Ord, der kan anvendes paa det allermeste af, hvad Kvinder har skrevet i den senere Tid. Hr. Rimestad mener imidlertid, at der er ikke nogen direte Forbindelse mellem disse Kvinders Lyrik og Kvindebevægelsen. De forlanger hverken Stemmeret eller anden Ligeberettigelse, men erklærer sig tværtimod alle som een i Besiddelse af "de urgamle Instinkter . . . som de hidtil ikke havde turdet være bekendt," og "som de har betragtet som nedværdigende Rudimenter."

Men disse Bekendelser er jo netop det første Skridt i Kvindebevægelsen. Kvinderne vover at vedkende sig noget, som Manden fordømmer hos dem. De siger sig løs fra den Moral, Manden paatvinger dem, og fra det Ideal, han forlanger, de skal stræbe hen imod. At de selv har betragtet disse Instinkter som nedværdigende, betyder jo kun, at det har været Mandens Mening om dem, eftersom der ikke har været noget Kulturland, hvor Kvinden ikke har været nødt til at antage Mandens Moral. Føjes hertil, at de synes at skrive under et "helligt Raseri," og at de ikke kan "beherske sig," saa tyder det nok paa, at de bevidst eller ubevidst er med i den Kamp om Menneskerettighederne, som Kvinderne fører hele den civiliserede Verden over.

Fælles for alle Bekendelserne er Bestræbelserne for at vise, at Kvinden foruden at være Kvinde tillige er et Menneske, skabt af nøjagtig samme Stof som Manden, henhørende til ganske samme Art i Naturhistorien. Maalet er at tvinge Manden til at respektere hendes Personlighed og Anlæg, hendes Natur og hendes Rettigheder paa samme Maade, som han respekterer dem hos sit eget Køn.

Dette Program, som først og fremmest forlanger Ærlighed af Kvinderne, lød til en Begyndelse ganske tiltalende i Mandens

Øre. Den Tanke, at hans Elskede skulde være hans fuldt paalidelige Ven, som hverken løj for ham eller bedrog ham, og hvis højeste Ønske det netop var at vise ham sin inderste Sjæl og indvi ham i sine hemmeligste Tanker, kunde ikke andet end behage ham.

Men det gik med det, som det sædvanlig gaar med hans Fordomsfrihed. Den forsvinder, saa snart han selv bliver Part i Sagen. Var Pigens inderste Tanker ikke i Samklang med hans, og fandt han ikke sig selv i hver eneste af de hemmelige Tanker, saa betakkede han sig for videre Opdagelsesrejser og erklærede Pigen for umoralsk.

Og som det gik Amalie Skrams "Agnete," der vilde elskes, netop som hun var, med alle sine Fejl og Mangler, alene for sin stærke, sunde Kærligheds Skyld, saadan gik det de fleste. De bekendte sig fra Lykken og Livet. Og Bekendelserne blev mere og mere aabenhjertige. Kvindehjerterne var nok ikke saa monogame, som Manden paastod, Naturen havde indrettet dem. I den farlige Alder kunde det hænde, at Konen lod Moderkærligheden følges med Moralen og kastede det hele over Bord i Forbitrelse over med Magt at være sat ud af Spillet paa et Tidspunkt, hvor hendes Natur maaske mere end nogen Sinde krævede at være med. Og den "elskede Eva" gik som Don Juan fra den ene til den anden, men rigtignok uden Spor af den Lidenskab, Fest og Glæde, der kastede Glans over ham. Forargelsen slog sammen om dem. Mændene spaaede Hjemmenes Opløsning og Samfundets Undergang, begræd Fortidens Kvinder med deres Huslighed, Føjelighed og øvrige kvindelige Dyder og raabte Skøgelitteratur. Og de sande Kvinder korsede sig og sagde som Farisæeren: "Herre, jeg takker dig . . ."

Men den sociale Udvikling gaar sin Gang og standser ikke et Øjeblik for at undersøge, hvem den gavner og hvem den skader. Skridtet fra Bekendelsen til Krigserklæringen, fra Agnete til Colette Willy's "Vagabonde" Renee synes maaske længere, end det er. Dem begge gaar Lykken forbi. Agnete lider sit Nederlag, fordi Manden forkaster hende, Renee sit, fordi hun forkaster Manden. Gennem et mislykket Ægteskab har hun lært Grundtrækkene i Mandens Natur at kende fra deres værste Side, og hun gaar ud af det med en solid Foragt for det, Mændene forstaar ved Kærlighed, og som karakteriseres som Forfængelighed, Herskesyge og Begær.

Da hun efter tre Aars Ensomhed igen møder Kærligheden og mærker den vaagne hos sig selv, forudser hun med megen Selverkendelse og Skarpsindighed, hvorledes hun igen vil lægge Rebet om sin Hals og lade denne Mand trække af Sted med sig, hvorhen han lyster, ganske som den forrige. Efter en haard Kamp mellem Forstanden og Kærligheden ender hun med at give Afkald paa Ægteskabet og leve sit eget arbejdsomme, uafhængige Liv.

Hun ser i det Øjeblik ud som den stærkeste, men tabt har huu alligevel. Den, der gaar ud af Spillet, vinder ikke mere. Helt ilde vil det dog aldrig kunne gaa hende. Hun har forstaaet, at det eneste, der kan give et Menneske den Selvtillid, der hjælper over alle Ulykker, er Arbejdet — det Arbejde, der skaffer hende Livets Ophold og gør hende uafhængig. At det tillige er den eueste Vej til at aftvinge Manden Respekt, vil Tiden nok vise.

Renees Standpunkt vil blive den fremtidige Kvindes. Jo hurtigere hun forstaar, at Forsørgelsen er det eneste Middel, Manden har til at opretholde den Moral, som han har hele Fordelen af, jo hurtigere vil Udviklingen gaa. Jo flere Kvinder, der ikke slipper deres Selvstændighed for deres Kærlighed, der ikke opgiver deres Arbejde, fordi de finder en Mand, der vil forsørge dem, jo vanskeligere vil det blive for Manden at holde fast paa sin Særstilling.

Hvordan Moralen virker indenfor Ægteskabet er det maaske værd at undersøge i

ELLEN HØRUP NIELSEN
(i "Politikeu.")

TO DIGTE.

I.

Flyvende Sommer i Høstens Stund. —
Kærlighedspant i skumrende Nætter,
hulkende Kys af eu Pigemund,
dejlige Ord, som aldrig forgætter.

Svindende Lykke i Høstens Kvæld. —
Kærlighedssangen brister om Dage,
Livet kalder, og gav du din Sjæl,
aldrig fik du den Sommer tilbage.

II.

Saa du den svindende Dag i Vest,
Solen er gangen bag Skov,—
Natten har sadlet sin sorte Hest,
jager af Sted, som Uvejrs Blæst
under den lydløse Hov.

Glem saa din Dag og alt, hvad den bød,
helst hvad der ondt var og slemt.
Natten har Hvile i Søvnens Skød,
Drømmen skal hele, hvad Dagen brød
—tone, hvad Hjertet har stemt.
J. V. GJERDING.

Søren Wissing, Fresno, Cal., er ikke længer Uglens Repræsentant.

Dansk-amerikansk Selskabs Kvartalsberetning for Juli foreligger. Det fremgaar, at Foreningen tæller 355 Medlemmer, deraf 339 i De forenede Stater, 33 i Danmark, 2 i England og 1 i Kanada. Naar Foreningens gode Formaal tages i Betragtning, synes Tilslutningen altfor ringe. Aarskontingentet er $3 (kun 25 Cents om Maaneden); saa meget burde dog de fleste have tilovers for at fremhjælpe et Selskab, der tager sig af ideelle Formaal og med en nogenlunde afstivet finansiel Rygrad vil kunne blive af stor national Betydning. Kvartalsberetningen bebuder Karl Larsens Komme, indeholder et

PROF. KARL LARSEN.

Resume af Studentersangernes Besøg, en Artikel af Formanden for Studentersangforeningen, Dr. Christophersen, samt Medlemsliste. Af denne ses, at Staten Washington er repræsenteret ved et Medlem (der er nu to!), Oregon findes slet ikke, og Sophus Nebles Stat (Nebraska) har helo to Medlemmer!

JUSTITSEN I GAMLE DAGE.

Borgerne i den franske By Ambert klagede i 1481 til Regeringen over, at naar de fattige Folk kom paa Torvet, fik de forfalsket Mælk, urent Smør og raadne Æg. Herefter udstedte den franske Regering følgende Straffeanvisning:

"Enhver, der forfalsker Mælk, skal have en Tragt i Halsen, og derefter skal der tylles saa megen Mælk i ham, som det er muligt uden Fare for, at han opgiver Aanden.

Hvis nogen kommer Snavs eller Sten i Smørret, saa skal man binde ham til Kagen paa Torvet og stable Smørret paa hans Hoved. Man skal saa lade Solen skinne saa længe paa Smørret, til det løber ned ad ham, medens Hundene slikker Fedtet af, og Pøbelen gør sig lystig, som den vil.

Hvis nogen sælger raadne Æg, saa sæt ham i Gabestokkene og giv Børnene Æggene i Haanden. Saa vil det nok blive til Fornøjelse baade for de Smaa og de Forbipasserende."

Hvad om vi genoptog "Anvisningen" i vore Dage.

SEATTLE.

En Amerikaner, der taler Dansk. Vi havde forleden den Fornøjelse at hilse paa Mr. E. C. Simpson, en bekendt amerikansk Sagfører i Seattle, og ydermere fik vi en Passiar med ham — paa Dansk. Mr. Simpson er gift med en dansk Dame, og gennem hende har han faaet Interesse for og har tilegnet sig et indgaaende Kendskab til vor Litteratur, som han læser i Originalsproget. Under et Besøg i København studerede Mr. Simpson Dansk, og i det daglige Samvær med Hustruen dyrker han Studiet videre. Fraregnet Akcenten fandt vi intet at udsætte paa Mr. Simpsons Danske.

* * *

Ud og hjem. Fru Hans Pedersen er vendt tilbage efter et indholdsrigt Besøg i Danmark.

D'Hrr. Vicekonsul Jacobsen og Bankdirektør Thaanum rejste sammen til Danmark for at tilbringe et Par Maaneder i det kære Land. Jacobsen vil besøge sin gamle Fader i Kolding, og Thaanum vil ligeledes gense Slægt og Venner efter mange Aars Fravær. Desuden vil han sætte sig ind i den ko-operative Drift derhjemme. I Mr. Jacobsens Sted bestyres det danske Vicekonsulat af Mr. Langeland.

* * *

En stor Folkefest afholdtes af de fire Brodersamfundsloger i Seattle, Tacoma, Everett, Enumclaw, den 6te August. Sam-

lingsstedet var en ganske køn Park beliggende ved Renton Junction. Over 800 Mennesker var kommen til Stede og morede sig med de almindelige Picnic-Fornøjelser. Desuden var der et Program bestaaende af Taler. Vi bringer Billedet af

M. THOMPSON,

en dygtig ung Sagfører, født i Amerika af danske Forældre; han taler Dansk. Ved denne Lejlighed holdt han sit formfuldendte Foredrag om Amerika paa Engelsk — og vel at mærke: et Engelsk, som det var en Fornøjelse at høre.

Forf. Carl Hansen talte erfaringsrigt om Præriens Danske.

F. Hurop talte for Kvinden, og da fhv. Folketingsmand Dønnergaard, som havde lovet at komme og holde Talen for Danmark, udeblev paa Grund af Sygdom (han gik over i Snohomish og spillede Tennis), maatte Hurup ogsaa aflevere den Tale.

Endelig talte Overpræsindent T. P. Nielsen for Brodersamfundet.

Dette Forsøg paa at samle Danskerne fra Statens forskellige Egne til en Sommerfest er en god Ide. Imidlertid burde der dog ydes noget mere i Form af Tiltrækning. Naar man forlanger Entre, og de ret kostbare Jærnbanerejser tages med i Betragtning, burde der dog være noget mere end Kapløb og Taler, som vi synes at have hørt før. Et godt Foredrag eller en god Tale om Emner, der er oppe i Tiden, eller som burde komme op, er tilstrækkeligt, hvad de oratoriske Præstationer angaar. Saa skulde der være Sang af en god dansk Sangforening, og hvis vi ikke har nogen saadan, kunde vi faa den norske eller svenske Sangforening — eller begge — til at assistere. Desuden kunde lokale Talenter assistere ved Solonumre eller lign., og med lidt Anstrengelse kunde man tænke sig Opførelsen af et mindre Friluftsstykke. Meget andet kunde nævnes, som vilde bidrage til at skabe virkelig Feststemning ved en saadan Lejlighed, og som ikke hører til de umulige Ting.

Danskerne i Washington burde sætte Eksemplet som Foregangsmænd. De kan. Lad vor næste Sommerfest blive en Begivenhed, som sætter Mønstret for, hvorledes en dansk Folkefest i Amerika bør være.

* * *

———**San Francisco-Udstillingen.** I den herværende Brodersamfundsloge var Spørgsmaalet oppe om at støtte Bestræbelserne efter at faa en særlig dansk Bygning ved Udstillingen i San Francisco i 1915. Man mente, at Tidspunktet nu at tage aktiv Part i Agitat'onen var noget tidligt, men var ellers tilbøjelige til at hjælpe til. Et Møde af interesserede Danske hersteds vil blive sammenkaldt i en nær Fremtid.

———**En dansk-norsk Odd Fellow Loge** findes i Seattle. Den blev stiftet for knap et Aar siden og tæller nu 78 Medlemmer, deraf 68 Danske. Præsidenten,

CHR. OLSEN,

der har været meget virksom med Hensyn til af vore energiske Forretningsmænd og me- Foreningens Oprettelse. Chris Olsen er enget populær i de yngre Kredse.

———**"Saa ruller da Thespiskarren kæk med lutter Talent ombord."** En dansk dramatisk Forening "Harmonien" stiftedes den 8de September her i Byen. Hans Petersen er Formand, Frida Jensen, Kasserer, og Viggo Robert, Sekretær. Man er allerede i Gang med at instudere "En Søndag paa Amager," og Ludvig Dørge er Manden, paa hvem Instruktionens ansvarsfulde Hverv hviler. Lad os nu haabe, Foreningen maa svare til sit Navn og aldrig slaas om andet end Buketterne.

———**En Automobilulykke** kunde let have været sket forrige Søndag, da et Selskab af tolv — iblandt hvilke Hr. og Fru Frølund — styrtede med deres Maskine ned ad en stejl Skrænt. Mærkværdig nok slap de alle med nogle mindre betydende Skrammer.

Klassificerede Seattle Avertissementer

LOUIS TAGHOLM, DANSK SKRÆDDERI, 711 Third Avenue. Oxford Tailoring Co. Phone Ind. 1577. **Seattle, Wash.**

THEODORE WOLFE, DANSK URMAGER og Juvelerer. Postordrer besørges prompt. 219 Pike St., **Seattle, Wash.**

CHAS. NELSON, REAL ESTATE, FARM Lands, Rentals, Collections, Etc. Forretningstelefoner: Main 5426, Ind. L 2615. Bopæl-Tel. Beacon 2123. Kontor: 509 Marion Bldg., **Seattle, Wash.**

AABLING SEED COMPANY, Dansk Frø-handel. Sæd, Løg, Hønsefoder, Gødning. Sirblomster. Tel. Main 2804, Ind. 4942. 89 West Pike St., **Seattle Wash.**

(Denne Avertissementsplads til Salg. $3.00 for et Aar.)

(Denne Avertissementsplads til Salg. $3.00 for et Aar.)

KLASSIFICEREDE ANNONCER

Badeanstalter

NINTH STREET HAMMAM BATHS, TURkish and Russian. Electric Vibratory Massage. Cor. Ninth and Broadway. Henry Holst & Chas. Oatridge, Props. Oakland.

Cigar-Fabrikanter

RED SEAL CIGAR CO., 133 Hartford St., San Francisco, mellem 18th og 19th, Castro og Noe. Tel. Market 232. R. M. Donnelly og C. M. Beck. RYG RED SEAL.

Entreprenører

C. W. HANSEN, Bygnings Entreprenør, 1936 McAlister Street, San Francisco. Bopæl Teltfon. West 4639.

Hattemagere

LUNDSTROM HATS—
1178 Market St., 64 Market St., 605 Kearny St., 2640 Market St., San Francisco.

Isenkræmmere

S. M. ISING, Hardware, 215 Church St. S. F. Tel. Market 2521. Garden Rakes, Garden Spades, Garden Sets, Garden Hose, Lawn Mowers, Paints, Oils, Kitchen Utensils.

Kaffe og Te

ALFRED TH. JORGENSEN, Bedste Kaffe og Te, Krydderier, fineste Smør. Varerne leveres frit i Oakland, Alameda, og Berkeley. 138 Helen St., Oakland, Cal. Tel. Piedmont 1889, Home A-2058.

Læger

HENNING KOFORD, M. D. Physician and Surgeon. Office: Rooms 321-323 1st Nat. Bank Bldg., 14th and Broadway, Oakland, Cal. 2-4, 7-8 p. m. Phone Oakland 5163.

Møbelforretninger

THE AQUARIUM FUURNITURE CO., 635 Golden Gate Ave., San Francisco. H. A. Hansen og R. K. Larsen, Ejere. Ny og brugte Møb'er købes og sælges.

Skomagere.

CHAS. ANDERSON, 2172 Market St., San Francisco. Swedish American Hall. Nyt Fodtøj til alle Brug og alle Priser. Reparationer udføres hurtigt og billigt.

SØRENSEN OG HJELTE, SKRÆDDERE, F. A. Hjelte og C. M. Sørensen, 109 Montgomery Street, San Francisco. Telefon: Kearny 2984.

Symaskinefabrikanter

CHARLES PLAMBECK, 590 Valencia St., San Francisco. Før 1915 Mission. Ny og brugte Symaskiner, specielle saavel som Familiemaskiner. Reparationer udføres.

Tandlæger

DR. M. A. BROWN, Chicago Dental Parlors, 5 Kearny Street, Hjørnet af Geary, San Francisco. De skandinaviske Sprog og Tysk tales.

Urmagere og Juvelere

SORENSEN CO., Inc., Juvelerere og Optikere, 715 Mrket St., San Francisco, og 2593 Mission St., S. F., ved 22nd, Juveler af alle Slags. Urreparationer med Garanti

Urtekræmmere

FRED FABER, GROCER,
Phone Market 918.
2893 Twenty-fourth Street, San Francisco

Telephone Douglas 1025 **Carl G. Larsen**
Proprietor.

Hotel Larsen

(over Tivoli Cafe)

60 Rooms, 50c to $2 per Day **56 Eddy St.**

$3 to $10 per Week. **San Francisco**

Dr. Adolph Berg

(Fhv. ved det franske Hospital)
LÆGE OG KIRURG

Kontor, 86 Post Street, Hjørnet af Kearny
Timer: 2:30—4. Tel. Douglas 3545
Bopæl, Hjørnet af Geary og Devisadero Sts.
Timer i Hjemmet: 12—2 og 7—8.
Telefon: West 4172.

Hr. J. V. Gjerding, 5916 Crocker St., er Uglens befuldmægtigede Repræsentant i Los Angeles.

SALOMON & HANSEN

Uglens Bogtrykkeri

er flyttet til

81 West Pike St., Seattle

Vi anbefaler vort ny Trykkeri til de Danskes Velvilje.

Rimelige Priser paa al Slags Trykarbejde. Hurtig og prompt Levering. Moderne og ny Typer samt Linotypemaskine. Fagfolk garanterer Arbejdets Kvalitet.

Telefoner---Main 9527, Independent 1617

UGLEN

December

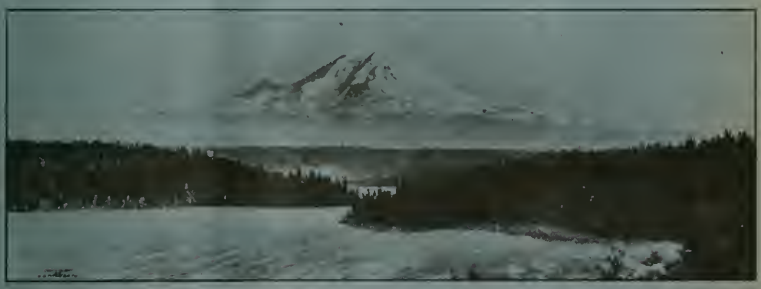

MT. RAINIER ELLER TAHOMA
WASHINGTON.

PRIS 35 CENTS PER HEFTE

No. 10 Seattle, Wash. 1911

Uglen

VESTENS FØRSTE DANSKE MMANEDSSKRIFT.

Entered as second-class matter June 30, 1911, at the postoffice at Seattle, Washington, under the act of March 3, 1879.

No. 10-11-12. DECEMBER 1911. 3. AAR.

NYAARSVERS.

(For Uglen.)

Du raaber paa nye Tider,
nye Tanker, nye Ord,
nye lysende Syner,
nye stigende Spor;
det vante du gider ej høre,
kun Underet venter du paa
og glemmer imens at vandre
den Vej, som du skulde gaa.

Den Vej, som ligger i Dagen
for Øje, Haand og Fod,
din Dont og daglige Gerning,
din Strid, naar du faldt og stod.
Og er end Trinene tunge,
gaar Vejen og Tanken ud,
der ligger Landet og venter
med unge, spirende Skud.

Men hvis du tror, du kan springe
Dagen og Vejen forbi
og gribe i Flugten Maalet,
men slippe for Kampen fri,
saa vil en Dag sig skille
det sande og falske ad;
— kun Frasernes falmede Klude
vil dække din nøgne Rad.

De dejlige Nyaarsdrømme,
der spirer i Menneskets Sind,
staar som en gylden Glorie
om Aarets straalende Tind,
skal vindes Time for Time,
der gives ej anden Raad,
Vejen til Drømmenes Tinde er
den stille, trofaste Daad.

JOHAN SKJOLDBORG.

KONSUL J. E. BØGGILD I SAN FRANCISCO FRIER EN DANSK MAND FRA GALGEN.

William Hassings Tragedie.

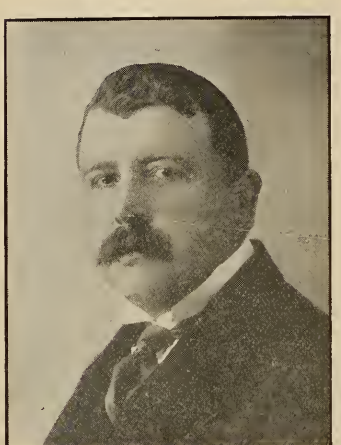

KONSUL J. E. BØGGILD.

I Uglens August-Nummer 1909 stod følgende Artikel:

"En ung Dansker, William Hassing, ansat ved Pacific Telephone & Telegraph Co. i San Francisco, har udtaget Patent paa en Opfindelse, som ventelig vil ophæve mange af de Farer, der altid har været Skibsfartens naturlige Ledsagere. Ideen gaar ud paa dels at forhindre Skibe fra at synke ved at anvende et stærkt Luftryk, der öjeblikkelig kan udvikles ved Katastrofer, og som vil bære Skibet oppe. Det samme System skal ogsaa kunne anvendes, hvor det gælder om at löfte sunkne Skibe. Opfindelsen er bleven prövet af Regeringens Repræsentanter i Washington og erklæres for at være en Sukces. Hassing arbejder nu paa et styrbart Luftskib og venter at skulle forringe Faren ogsaa paa Luftsejladsens Omraade samtidig med at simplificere dette staaende Problem.

Hassing er kun 26 Aar. Han er Köbenhavner og har faaet sin Uddannelse som Elektriker og Ingeniör i sin Födeby. Har opholdt sig i Amerika i fem Aar."

Uglens Meddeler havde tilfældig mødt den unge Dansker paa Baaden mellem San Francisco og Alameda, og paa den daglige Morgentur indledes et Bekendtskab, der gav Anledning til den ovenfor trykte Meddelelse. Hassing gjorde et fordelagtigt Indtryk. Han var opfyldt af stort Haab for Fremtiden, og naar han ikke talte om Opfindelser, var det om sit Familieliv, han betroede sig. Alt var saa lyst og lykkeligt: han var bleven gift for et Aars Tid siden. En Morgen kom han glædestraalende og fortalte, at han havde faaet en Søn. En anden Dag var det Møbler, han skulde købe. De boede i "apartments" i Alameda, men nu vilde de have deres eget Hjem i Berkeley. Og han fortalte om Mønstret i Tæpperne, som hans Kone havde valgt, og om, hvad h a n havde valgt; de havde købt det billigt, men storartet var det altsammen. Kort sagt: Hassing var en flink ung Landsmand, hvis Haab og Lykke og Interesser virkede höjst sympatisk.

....Saa tabte vi ham af Sigte.

En Dag i Januar 1911 læste vi i en amerikansk Avis, at en dansk Mand, William Hassing, var dømt til Døden i Portland, Oregon, for at have skudt sin Hustru.

Meddelelsen virkede som et "shock." Vi kunde ikke tænke os Muligheden af, at han kunde være den Hassing, vi havde mødt, men fra Konsul Böggild fik vi paa Forespørgsel Underretning om, at Meddelelsen var korrekt, samt nogle Detailler.

I den Hassingske Slægt var Sindssyge gaaet i Arv som en frygtelig Svöbe; hos en enkelt havde den ytret sig som Genialitet; William — af den yngste Generation — havde ikke undgaaet sin Skæbne. Undertiden var det slaaet ud som Raseri. Konen kunde ikke udholde at leve sammen med ham og var flyttet bort fra ham. En Aften var han fulgt efter hende paa Gaden, havde skudt hende og derpaa sig selv. Han havde svævet mellem Liv og Död, men Lægerne havde reddet ham for saa at overgive ham til Loven. Konsulatet, som havde taget sig af Sagen, mödte med Dokumenter, der hævede Sindssygetheorien over enhver Tvivl, men da et andet Hustrumord i Portland kort forinden havde sat Sindene i Bevægelse, dømte Juryen ham ikke des mindre til Döden.

Under den paafølgende Appel til Statens Höjesteret förte Konsulatet Sagen med et fornyet Materiale af autentiske Slægtsdokumenter, men atter blev Dödsdommen stadfæstet. I et Portland-Blad hedder det desangaaende:

The crime for which Hassing was sentenced to pay the death penalty was commited at 14th and Columbia Streets, the night of November 24th, 1910, Thanksgiving day. He

fired two bullets into the brain of Mrs. Hassing, from whom he had been for some time estranged, and then, turning the revolver on himself, attempted to commit suicide. Two bullets entered his head.

Wife and husband were hurried to the St. Vincent's hospital, where Mrs. Hassing died within 15 minutes. The man recovered and was indicted for first degree murder. After a trial in which insanity was pleaded by the defense, Hassing was found guilty of murder in the first degree and sentenced by Judge Kavanaugh to hang. A stay of execution was granted when the case was appealed to the Supreme Court. About a month ago the highest tribunal in the state decided that the conviction had been regular. Less than two weeks ago Judge Kavanaugh again imposed the death penalty and named December 19, as the date of hanging.

After the trial Hassing took up the study of Christian Science, largely through the instrumentality of his sisters, it is said, and became resigned to his fate. On his way to Salem with Deputy Sheriff Bulger last week, Hassing said he was not afraid to die, declaring that his new religion had taught him that death was but a myth and the gateway to existence on a different plane.

While the Governor was in Portland last week, a woman whose identity has not been disclosed, but who presumably was one of Hassings sisters, visited the executive at his hotel and begged piteously for the commutation of Hassing's sentence. Afterwards she is said to have gone to Salem."

Konsul Bøggilds Indberetninger og Forestillinger gav saa Anledning til, at det danske Udenrigsministerium tog sig af Sagen. Gennem Gesandten i Washington, Grev Moltke, blev den amerikanske Udenrigsminister, Mr. Knox, gjort bekendt med Bevismaterialets Uomtvistelighed, og Oregons Guvernør, Mr. West, ikke alene ophævede Dødsdommen, men afgav en Erklæring om, at under hans Regering vil der ingen fremtidige Henrettelser finde Sted i Oregon.

I denne Erklæring hedder det:

"Whereas, it has been shown by numerous presentations from C. Moltke, Envoy extraordinary and Minister plenipotentiary of Denmark, and by C. P. Knox, Secretary of State, and otherwise, that the family history of the said Jans M. Hassing, shows that the majority of his immediate ancestors have been afflicted with insanity, thus raising the presumption of recurrent attacks of mental irresponsibllity in the case of him the said Jans M. William Hassing; and

Whereas, capital punishment is, in my opinion, a relic of the barbarous and mediaeval ages of man and not in consonance or in keeping with the enlightened spirit of this, the 20th century, and is not, in my opinion, as great a deterrent of crime as imprisonment for life;

Now, therefore, I, Oswald West, by virtue of the authority in me vested as Governor of the State of Oregon, do hereby commute the sentence of the said Jans M. William Hassing to that of imprisonment in the Oregon State penitentiary for the term of his natural life."

Den unge Mands Liv er reddet — det vigtigste er naaet foreløbig. Vi tror at kunne sige, at videre Benaadning vil blive forsøgt.

Det er unægtelig en smuk Sejr, vor danske Konsul i San Francisco, Hr. Bøggild, har opnaaet, og det kan ikke noksom paapeges, hvilken fortræffelig Institution, han i Begrebet "udsendte Konsuler" repræsenterer.

DANSKE NYBYGGERE.

Prof. Karl Larsens Arbejde.

Man begynder at kunne danne sig et lille Begreb om det enorme Arbejde, Prof. Karl Larsen har paataget sig, da han begyndte en Indsamling af Breve og Dagbøger til og fra danske Udvandrere.

Da Prof. Larsen i Efteraaret 1910 udsendte første Bind af sit paatænkte store Værk "Danske Nybyggere," oplyste han, at der indtil den 1ste Oktober 1910 var indkommet fra 72 Indsendere 4 Dagbøger og 2,593 Breve.

Som Svar paa en Forespørgsel oplyser Forfatteren nu, at der indtil den 5te Oktober 1911 er fremkommen 20 Dagbøger og 7,477 Breve, som er skrevne af 520 Personer. Indsendernes Antal er 198.

Det indsendte Materiale fordeler sig paa følgende Maade:

		Antal af Breve
268	Landmænd med deres Familier	3,437
58	Lærere og Prædikanter	395
61	Haandværkere og Arbejdsfolk	1,238
19	Tjenestepiger	224
36	Forretningsfolk og Handelsmænd	650
10	Journalister og Boghandlere	309
7	Mejerister	67
6	Gartnere	118
7	Læger, Apotekere og Sygeplejere	46
9	Ingeniører og Telegrafister	710
6	Sømænd	79
5	Kunstnere og Forfattere	6
3	Fabrikanter	3
3	Hotelværter og Køkkenchefer	48
2	Postbude	81
4	Soldater	14
16	forskellige Mænd og Kvinder	62
		7,477

Af de 20 Dagbøger er de første 10 af Landmænd, 4 af Haandværkere, 2 af Telegrafister, 1 af en Præst, 1 af en Lærer, 1 af en Kommis og en af en Arkitekt.

De 198 Indsendere fordeler sig saaledes: Præster og Præsteenker 30, Skolemænd 35, Læger og Apothekere 16, Handelsfolk 18,

Landmænd 28, Haandværkere 23, Dyrlæger 4, Forfattere, Journalister og Boghandlere 11, Postbude 3, og forskellige Mænk og Kvinder 30. Ialt 198.

Af Brevskriverne var det overvejende Antal fra de Forenede State og Kanada; Meksiko er repræsenteret ved 4 med 268 Breve, Kina har 3 med 77 Breve, Australien 20 med 562 Breve, Rusland 3 med 108, Siberien 1 med 2 Breve, Sydafrika 5 med 207 Breve, Ostindien 2 med 83. Fra Sydamerika er der 24 med 69 Breve, ligesom en Del af Sømændenes Breve stammer derfra.

Af Dagbøgerne er 13 fra Nordamerika, 4 fra Sydamerika og 3 fra Australien.

— — —

Forf. Karl Larsen ventes her til Seattle i Marts 1912. Der er altsaa endnu Tid til at gaa gennem Lønkamrene og de gamle Gemmer.

BRAVO, MIKKELSEN! — LIGESAA HOS OS.

I "Ekstrabladet," Köbenhavn, skriver "Ærbödigst Mikkelsen" följende fornuftige og tidssvarende Artikel:

Jeg gik ned ad Gaden. Tilfældigvis fik jeg Øje paa en Reklameplakat fra et nyt Biografftheater ("moving picture show.")Det var en afskyelig udseende Kvinde med et af Rædsel stivnet Ansigt. Det var ikke underligt, at Ansigtet var stivnet, for Damen var nemlig ved at blive kvalt af en raa udseende Mandsperson.

Udenfor det ny Biografftheater stod der en Mængde Börn og ventede paa at gaa ind.

Jeg rystede paa Hovedet og gik videre i Tanker. Jeg tænkte paa min egen Barndom, da der ingen Biografftheatre var. Jeg tænkte paa, hvad min Fantasi den Gang var opfyldt af — det var Tornerose og Tommelise, Fyrtöjet og Prinsessen og det halve Kongerige. Död og Mord, Voldtægt, Jernbaneoverkörsler, Dolke og Knive kendte jeg ikke noget til — höjst en död Fugleunge, som jeg begravede i en Cigarkasse, og som jeg tudede meget over.

Og jeg tænkte:

Hvilke Nerver maa de moderne Börn ikke ha'! Og hvilke forbryderiske Forældre findes der ikke i 1911!

Thi det ved jeg jo, at Folk i skarevis slæber deres Börn i Biografftheatre, Folk af alle Klasser.

Jeg gik videre ned ad Gaden og standsede foran et andet Biografftheater, hvor der ogsaa stod fuldt af Voksne med Börn. Saa gik jeg indenfor.

Filmen var Scener af Henrik den VIII og Anna Boleyns Liv. Det var meget grufuldt. Og Stykkets Clou var Anna Boleyns Henrettelse.

Ved Siden af mig sad en Dame med sin lille Dreng, og udenom os sad Bunker af Damer, med Bunker af Börn (selvfölgelig er det mest Damer, der söger Blodbadene i Biografferne.)

Øjeblikket kom, da Anna Boleyns Hoved skulde lægges paa Blokken. Man saa hendes hvide Skuldre og Hals, og Böddelen kom med en blank Økse. Biografftheatret var tyst af Forventning. Jeg saa hen paa den lille Dreng ved Siden af mig. Hans Øjne sad paa Stilke, og han flyttede sig uroligt. Det mærkede hans Moder, og hun blev ængstelig og saa sig nervöst om.

Hun har altsaa været et ualmindeligt sympatisk Eksemplar af Racen.

Og hun forbavsede mig yderligere ved at göre följende:

Hun kaldte paa Kontrollören, mens Anna Boleyn förtes til Retterstedet, og sagde:

— Aa, lille Kontrollör, kan De ikke tage min lille Dreng udenfor, mens Anna Boleyn bliver henrettet?

Kontrollören var en skikkelig Fyr, og han tog den blege og rædselsslagne lille Dreng udenfor, mens Anna Boleyns Hoved blev afhugget. Moderen blev siddende, men det vil jeg ikke bebrejde hende. Jeg synes, hun strakte sig videre, end den Slags moderne Kællinger ellers plejer at göre.

Jeg synes, denne Historie, som jeg her har fortalt, og som er sand, er höjst interessant og belærende. Kart vilde det uden Tvivl være, om de Herrer Biografftheaterdirektörer i deres Lokaler indrettede Aflukker, hvor Börnene kunde skjules, mens Halsene skæres over, Ligene parteres, Øjnene stikkes ud og Ofrene kvæles.

Men aller rarest synes jeg, det var, om der snart kunde indtræde en meget alvorlig Reaktion imod den lede Genre, der kaldes Biografftheaterkunst. Dette dumme Gögl, der som oftest er den simpleste Spekulation i Gru og Rædsel, og som nu oven i Köbet er ved at komme paa Mode som K u n s t.

Kunst — Gud hjælpe mig! Ja, en Dame, hvis Ansigt er særlig egnet til at rulle med Øjnene paa en Film, og hvis Legeme er godt drejet til en Mavedans, benævnes i den agtværdige Presse som D a n m a r k s D u s e.—

Jeg vil ikke rette nogen Henstilling til nogen om Forbud. Gud fri mig. Men kunde jeg selv slippe af Sted med at brænde alt det Filmskidt, vilde det være mig en Vellyst.

Jeg vil imidlertid slutte med at henvende mig til Mandfolkene. Og jeg vil foreslaa dem at holde de Damer lidt i Ørene, der er Mödre til deres Börn.

Pastor Fejlberg paa Skaarup fyldte forleden 80 Aar. Jeppe Aakjær hyldede den ansete Sprogelsker med følgende "jyske" Perle:

Saa Di bløw föj her midt i Höst
mell' aall Guds gue Gawer
og fæk derfræ den skjønne Lyst:
aa sammel Nieg i Trawer.
Den Stak, Di saatt paa Jyllands Towt,
med Nieg fra Thy te Slien,
vil fyld godt paa wor Muers Lowt,
og der er Kjarner i'en.

Med næste Nummer begynder Uglen sin fjerde Aargang. Prisen forhøjes atter til en Dollar pr. Aar, medens Enkeltnumre vil koste 35 Cents. Fordelene ved at tegne Aarsabonnement er indlysende.

DR. C. P. KJÆRBYE.

HVAD DER IKKE FATTES — —.

TIL ADAM DAN.

FRA C. P. KJÆRBYE.

Naar man bliver talt til paa Gudernes Sprog, er det jo lidt nedtrykkende at skulle svare paa almindelig Prosa. Naar jeg ikke des mindre tager Pennen i Haand, er det min Trøst at huske paa, at det prosaiske Hverdagssprog alligevel til syvende og sidst er mere logisk og klart end den mest beaandede Poesi. Og dette gælder ogsaa i dette Tilfælde; thi hvis Adam Dan havde udtrykt sit smukke Digt paa Prosa, vilde det i Korthed have lydt saaledes:

"Jeg er fuldstændig enig med Dem, Hr. "Doktor, i de væsentligste Punkter af De-"res Artikel; kun forekommer det mig, at "Artiklerne giver det Indtryk, at De mang-"ler Kærlighed til den dansk-amerikanske "Sag og overser de Smuler af fortræffeligt "Arbejde, der er gjort.

"Kun ved at melde Dem til Tjeneste i "Rækkerne, kan De faa fuld Ret til at kri-"tisere."

Og der burde have været et Vers mere, som oversat paa Prosa skulde have lydt saaledes:

"Da jeg personlig ikke kender til, om De "har gjort Arbejde i Rækkerne, er mit Raad "til Dem maaske ikke paa sin Plads."

Med andre Ord: hvis De vidste, at jeg i de sidste fem Aar uafbrudt har arbejdet i Rækkerne, aldrig har søgt et Hverv, der bragte "Ære," men altid har været villig til at paatage mig et Hverv, der bragte Arbejde og Udgifter, da vilde maaske Deres Dom have været forskellig.

Da jeg tilsyneladende har lidt Nederlag

i de fleste af mine Forsøg paa at bringe ny Ideer frem i den dansk-amerikanske Verden, kan jeg vel nok omtale disse Forsøg uden at blive beskyldt for at prale.

I Foraaret 1907 og til Efteraaret 1908 arbejdede jeg efter bedste Evne paa at faa "Dania af Kalifornien" til at betale for en Lærer i dansk Sprog og Litteratur ved Kaliforniens Statsuniversitet. Af Aarsager, som jeg ikke her skal omtale, faldt Planen igennem, men blev, da den først kom frem omtalt af den danske Presse som et af de smukkeste Foretagender, Danskerne i Kalifornien nogen Sinde havde paataget sig.

Denne Bevægelse gav Stødet til og var Begyndelsen til en stor Bestræbelse overalt i de Forenede Stater for at faa vort Sprog anerkendt, en Bevægelse, der har givet praktiske Resultater i Minneapolis, Chicago og mange andre østlige Byer.

Mit næste Forsøg paa at føre Gjørups Nykommersag ud i det praktiske Liv gennem det danske Brodersamfunds Organisation blev slaaet ihjel ved Hjælp af en teknisk Indvending fra Overpræsidentens Side, til Trods for at det var anbefalet af over nogle og tyve Loger.

Ogsaa dette Arbejde med den dermed følgende Diskussion bragte flere praktiske Resultater i Form af lokale Bestræbelser paa at løse Nykommerspørgsmaalet.

Mit Forsøg paa at bringe D. B. S.'s Assurance paa en solid Fod nødvendiggjorde et langt og kedeligt Studie af Assurancespørgsmaalet, men har til Trods for dets Nederlag ved sidste Konvention bidraget til at aabne Øjnene paa mange af D. B. S's Medlemmer og vil, haaber jeg, før det bliver for sent, bære Frugt.

Mine talrige Artikler under Mærket "Per Ørn," mine Foredrag i Chicago, San Francisco og Fresno, baade indenfor Foreningerne og ved Ungdomsmøder kan der sikkert være delte Meninger om; men hvis disse Artikler og Foredrag ikke beviste andet, maa de dog i det mindste overbevise enhver uhildet Mand og Kvinde om den Kendsgerning, at jeg har Kærlighed til og Interesse for Danmark og alt, hvad der er dansk herovre.

Naar jeg dertil føjer, at jeg i min egen By, Fresno, i de sidste fem Aar har været Medlem af enhver Komite, der har haft til Opgave at arbejde paa at bringe danske Skuespillere og Foredragsholdere hertil, at indkøbe danske Bøger til Bibliotekerne, og paa andre Maader bidrage til at vække Folkets Interesse for alt, hvad der er dansk, da tror jeg, at mit Arbejde i Rækkerne næppe kan omdisputeres. Ja, selv indenfor Deres egen Kirkeretning har jeg haft talrige Indbydelser til at holde Foredrag for de Unge, og har altid med Glæde efterkommet dem.

Da jeg ved saa mange Lejligheder, baade i Tale og ved Bladartikler har fremhævet Lyspunkterne i den dansk-amerikanske Verden, fandt jeg, at det var paa sin Plads for en Gangs Skyld at give en nøgtern Kritik af Forholdene i det store og hele, og Resultatet var de meget omtalte Artikler i "Uglen" om Dansk-Amerikanismen.

Hvis jeg var en ny Mand herovre, og disse Artikler mit første litterære Forsøg, vilde Deres poetiske Kritik sikkert være paa sin Plads, men set i Lyset af de sidste fem Aars Arbejde forekommer det mig, at den er uretfærdig.

"Biens" og "Pionerens" Skældsord og Forsøg paa at mistænkeliggøre mine Hensigter har aldrig gjort noget Indtryk paa mig, men naar en Mand som De, Adam Dan, fordømmer mig, da tvinges jeg til at svare og gør dette med Glæde, fordi jeg ved, jeg har en ærlig og ridderlig Modstander, der, naar alt kommer til alt, ad forskellige Veje og med andre Midler kæmper for det samme Formaal og den samme Sag. Deres Digt er blevet optaget og benyttet i den dansk-amerikanske Presse som et personligt Angreb paa mig, og mit Svar vil sikkert blive nægtet Optagelse i de fleste Blade, men dette er kun et Bevis mere paa de Mangler ved vor Presse, som jeg omtalte i de nævnte Artikler, og jeg har derfor ingen Grund til at klage.

Jeg skrev en Gang i en Artikel, at "det er, som om Inderligheden kun kan finde sit Udtryk paa Modersmaalet," og dette har ligesom været mit Motto i min Kamp for det danske Sprog og vor Litteraturs Anerkendelse herovre.

I dette Punkt som paa mange andre ved jeg, at De og jeg kan række hinanden Haanden; thi som De siger i Digtet:

Ja, hvis De vil Kamp imod Dødbideriet
og alt det forlorne i Tiden,
— — — —
da har mig lige ved Siden.

NAAR EN KOMTESSE DØBES.

Lollands-Posten beretter:

Komtesse Rewentlows Daab fandt Sted Tirsdag Eftermiddag i Vesterborg Kirke. Et halvt Hundrede indbudte Gæster, deriblandt 11 Faddere, foruden adskillige andre var mødt i den smukt prydede Kirke for at overvære Daaben. Døbefonden med Vand fra Jordan var dekoreret med Aakander, Vedbend og Roser; ligeledes tog hvide Aakander paa det med mørkerødt

Fløjl beklædte Knæfald sig prægtigt ud. Vedbendranker og Slynglargonier snoede sig imellem Gitrets Tremmer, og paa den kniplingsprydede Alterdug var smukke røde Roser og Venushaar anbragt.

Efter at Grevinde Pappenheim havde spillet et Præludium, sang 35 Børn fra Sognets Skoler en Salme. Den lille Komtesse, der var iklædt en Daabskjole fra Kristian V's Tid, fik i Daaben Navnet Benedicte Kathinka Emilie Hilda Susanne Marie Margrete Anastasia Rewentlow.

Som et lille Intermezzo kan anføres, at da der paa Hjemvejen kørtes forbi Skelstofte, stod den Ko, hvorfra den lille nyfødte Komtesse faar Mælk, ved Vejen med forgyldte Horn og af Ejeren, Forpagter E. F. de Neergaard, pyntet med Blomster, og da Grevindens Vogn standsede for at beundre det smukke Dyr, overrakte Forpagterens Hustru, der holdt ved Koen, Grevinden en smuk Buket.

— — —

Hvad mon Vorherre har tænkt om den Historie, hvis han da ellers læser Lollandsposten! Der staar jo et Sted i Skriften, at det er lige saa umuligt for en Rig at komme i Himlen som for en Kamel at krybe igennem et Naaleøje.

MARGUERITENS DØD.

Den stod der saa frisk i Morgenstund,
i Solens rödmende Skær —
nys vækket af sit natlige Blund
af den sagte viftende Vind.

Den stod der saa ene, af ingen kendt,
i sin hvide, ydmyge Dragt;
af Solen den fik et Godmorgenkys sendt
og af Duggen sin Föde bragt.

Den var saa ung som et Foraarssind
og rig trods sit ensomme Liv;
den nejed og svajed i Morgenens Vind —
et legende Tidsfordriv.

Og trindt om löd Fuglenes Jubelkor;
mod Margueriten det bar;
en kvidrende Lovsang uden Ord
og uden at vente Svar.

Men Efteraar kom, og den barske Vind
strög hen over Skov og Sö;
Blomsten stod med et kuldslaaet Sind
og ventede paa: at dö.

Og Solen stod op, og koldt den saa
til sin lille, ensomme Ven;
med knækket Stilk Margueriten laa,
og ingen savnede den.

Ak, ingen ænser et Blomsterlig, —
et stakkels, henhvirvlet Flor;
et Frö, en Blomst med en solkysset Flig
tilbage til Moder Jord.

ERNST RASMUSSEN.

SNURRIGE, MÆRKELIGE ELLER MYSTISKE OPLEVELSER.

(For "Uglen.")

(En Henvendelse til kendte Danske i Amerika med Anmodning om at fortælle Uglens Læsere lidt om, hvad der har forekommet dem at være deres mest mystiske, snurrigste eller mærkeligste Oplevelse, har bragt adskillige interessante Besvarelser. Vi gengiver i dette Nr. nedenstaaende og fortsætter Serien i Januar.—Uglen.

I.

"Naturens Kedel."

Hr. Redaktör!

"Mærkeligste Oplevelser" tilhører i Reglen Privatlivet. Jeg for mit Vedkommende husker i hvert Fald i Øjeblikket ingen, som kan have Interesse for Deres Læsere.

Men kan De bruge en "snurrig" lille Iagttagelse — saa er her følgende:

I Sommeren 1900 gjorde 80 danske Studenter en Tur til Island. Jeg var en af de lykkelige, som paa den Tur fik Lejlighed til at se Islands storslaaede Naturskönhed.

Mest uforglemmelig var maaske den Dag, da vi naaede Geysir-Plateuaet.

Vi havde allerede andet Steds paa Island set det koghede Vand vælde frem af Jorden — men her laa som Huller i den störknede Lava en 60 "Gryder" samlede — mægtigst den store "Heksegryde," der har givet sit Navn som Fællesbetegnelse for alle varme Kilder.

Vi blev tavse.

Men saa fandt et Par Kammerater lidt fra det store Svælg en ganske, ganske lille Kilde, der hver fem eller ti Sekunder sendte en lille koghed Straale ud mellem nogle Sten. Det lignede grangivelig en Tekedel med kogende Vand, der staar og "spytter."

Og vi lo.

Der er nu engang ikke langt fra det ophøjede til det latterlige.

Men Geysir havde ligesom tabt i Vælde for os. Det var jo dog kun — saa vi — Naturens Kedel, der kogte over.

Deres ærbødige
J. E. BØGGILD.

San Francisco, 30. Nov. 1911.

II.

oooooooo

Forudfølelse.

Mange Mennesker — særlig de af sensitivt Temperament — har i enkelte Øjeblikke af deres Liv pludselig staaet overfor det uforklarlige Faktum at komme til at tænke paa en eller anden Flygtighed, slippe Tanken og saa kort efter — en Time, en Dag — möde denne Tanke lyslevende i Virkeligheden — i Form af en Hændelse, et Gensyn eller andet legemliggjort Minde. I Samklang hermed kan det følgende vel ikke siges at være, om end beslægtet dermed. For mig er det et Mysterium, for hvis Sandhed jeg gerne vilde indestaa med mit Navns Underskrift, dersom Navns Offentliggörelse var nödvendig, hvad jeg dog ikke tror,

da De, Hr. Redaktør, kender mig og min "standing" og ved, at jeg aldrig vilde indlade mig paa Fantasier og foregive disse som virkelig passerede Hændelser.

Jeg opholdt mig i San Francisco i Aaret 1906. I April Maaned var jeg meget nervøs; uden at kunne angive nogen Grund opsagde jeg min Stilling, som jeg havde været godt tilfreds med, brugte Penge til Adspredelser, som jeg ikke før havde søgt, skrev Breve, der dirrede af Uro og Oprevethed, skønt jeg hidtil havde været vel afbalanceret i Sindet, yppede Klammeri med Folk uden Grund og gik milelange Ture uden Maal og Med. Om Aftenen den 17de April var jeg i et Selskab, hvor jeg var i en saa eksalteret Stemning, at jeg pludselig styrtede bort og brast i Graad, da jeg kom ned paa Gaden. Da jeg naaede mit Værelse, gik jeg straks i Seng; men jeg led af en knugende Angstfornemmelse og Struben var tør og sammensnøret. Jeg stod mange Gange op for at stirre ud ad Vinduet — noget helt nyt og afvigende fra mine Sædvaner. Naar jeg blundede ind, vaktes jeg atter ved nervøse Ryk i Arme og Krop. Tilsidst stod jeg op for at klæde mig paa og gaa ud; jeg kunde ikke udholde det længer. Medens jeg klædte mig paa, blev jeg saa febrilsk, at jeg lod Vesten hænge og greb efter Frakken for at komme hurtigere ud. I det Øjeblik begyndte det at ramle. Det var det store Jordskjælv. Hvorledes jeg slap ud, ved jeg knap; en Mur faldt ned over Sengen. og jeg vadede over Dynger af Sten. Hotellet, hvori jeg boede, blev i det hele taget meget ramponeret; adskillige dræbtes der. Under det paafølgende Kaos indfandt min Sindsligevægt sig atter. Jeg har min Ro endnu. C.

oooooooo

Opffer blandt Albatrosser og Kaskelotter.

III.

I Begyndelsen af Aaret 1891 befandt jeg mig i den nylig af de kinesiskeRebeller beslaglagte By Shanghaj, hvor Østens Hovedkontor for Store nordiske Telegraf-Selskab befinder sig (eller i hvert Fald befandt sig.)

Blandt andre danske Telegrafister traf jeg en Hr. Sonne, der foreslog mig at mødes med ham — efter at jeg havde tilbagelagt min da begyndte Jordomsejling — i Danmark den 20de September samme Efteraar, og det bestemtes, at vi skulde mødes ved d'Angleterre under Uret om Aftenen Kl. 9 nævnte Dato.

Nu vilde Tilfældet, at "Red Cross Knight" af Swansea, med hvilket Skib jeg sejlede fra Melbourne til Cape Town i Sydafrika, mødtes af nogle højst nederdrægtige Orkaner ude i Sydhavet. Hver Gang vi troede, vi var godt paa Vej, blev vi, vips, kastet tilbage under den australske Kyst.

I 98 Dage laa jeg derude blandt Albatrosser og Kaskelotter og skar Tænder.

Kaptejnen (hvem jeg bærer Nag til, fordi han drak al min australske Portvin), havde lovet mig en Fem-Ugers-Tur, og saa blev det over et Kvartal! Følgen var, at jeg ikke naaede hjem i rette Tid, og der stod Hr. Sonne under Uret og ventede mig forgæves.

Saa gik der ti Aar.

Jeg havde alvorlig talt svedt baade Hr. Sonne og Shanghaj og d'Angleterres Ur ud paa saa mange andre Kryds ad Italien til.

Nok er det: en skøn Dag sad jeg i Toget mellem Svendborg og Nyborg, da jeg mærkede et Par Øjne stirre paa mig.

Jeg saa op.

En forholdsvis ung Herre tiltalte mig: "Maa jeg spørge, er det ikke Hr. Opffer?"

Jeg kunde ikke fragaa, at jeg bar dette mig i Daaben af den velærværdige, nu i Himlen værende Pastor Glørfeldt givne Navn.

"Mit Navn er Sonne. Kan De huske, at De i Shanghai lovede at møde mig den 20de September!"

"Jamen," svarede jeg, idet jeg tænkte mig om; "det er jo netop i Dag den 20de September!"

Tænk, det var virkelig den 20de September, men rigtignok ti Aar efter, at jeg havde lovet at give Møde.

Men var det alligevel ikke snurrigt?

EMIL OPFFER.

13 Middagh Street, Brooklyn, N. Y.

oooooooo

IV.

Vovvov!

Det mærkeligste i mit Liv! — — Det hændte i Morges. Som jeg gik ned ad den søndagsstille Gade, kom jeg pludselig — Vorherre maa vide hvordan, til at tænke paa Cliff-House ved San Francisco og Søløverne ude paa Klippen. Uvilkaarlig forsøgte jeg at efterligne Sælernes Gøen — og med den mest forbløffende Realisme gav jeg en absolut naturtro Imitation.

Vow—wow — wooww — i neadadgaaende kromatisk Skala, decrescendo — rulletando. —

Og da jeg saa om Eftermiddagen vilde gentage Eksperimentet for Dem, Hr. Redaktør — ja, saa ved De, hvilken absolut Fjasko det var.

Er det nu ikke mærkeligt, at man har levet 39 Aar uden at ane, at man har været i Besiddelse af saa ejendommelige Evner —

— — og saa atter — muligvis for evig — at tabe Evnen igen samme Dag!

PAUL ENGELL.

Tacoma.

NOGLE MINDEORD OM THORVALD LUND.

Om Patrioten, Sagförer Th. Lund, Københavns, afgaaet ved Döden i Aarets Löb, fortæller "Sönden Aa," Organet for den "sönderjyske Centralforening," følgende:

Föd̈t oppe i Vendsyssel i et meget historisk interesseret Hjem, var hans Kærlighed til Sönderjylland lige saa gammel som hans Lyst til historisk Læsning. Faa vidste som han Besked med vort Lands Historie, han var inde i alle Enkelthederne, han önskede at trænge

til Bunds i alt, hvad der kunde siges baade for og imod. Betegnende for hele Thorvald Lunds Væsen er de Ord, han en Gang sagde til Forfatteren af disse Linjer: "Jeg troede altid, at vi havde Retten paa vor Side, men jeg er saa glad, efterat jeg nu har gennemarbejdet dette Spörgsmaal, for nu v e d jeg, at al Historiens Ret er vor."

Om den Varme, hvormed han omfattede Sönderjylland, er hans lille Bog, der udkom for et Aars Tid siden, det bedste Bevis. Det Minde om Thorvald Lund, der hos mig vil holde sig længst, og som aldrig vil udslettes, er fra en Tur, som vi sidste Sommer sammen med flere foretog til Haderslev og Aabenraa. Da forskellige Ting i sidstnævnte By havde gjort et pinligt Indtryk paa Lund, og han var bleven forstemt og mismodig, sagde han pludselig: "Kom, skal vi saa gaa op paa Kirkegaarden." Og her, blandt de Grave, i hvilke nogle af vore bedste Mænd fra Nationalitetskampen hviler, livede han op igen; han fortabte sig i Mindet om Fischer og Junggreen og alle de andre, og da han forlod Kirkegaarden, sagde han: "Er det ikke underligt, den Dag i Dag er det, som om der strömmer Kraft og Mod ud fra de Mænd, der hviler her." Dette var ejendommeligt for Lund; naar Nutiden gik ham imod, sögte han sin Kraft og Styrke i Historien.

De ovenstaaende Oplysninger har Uglen erholdt gennem A. G. B i r c h, Alameda, Kalifornien, en Ungdomsven af den afdöde. Han vedlægger et lille Digt, skrevet af Lund. Omend ganske personligt i sin Form, giver dets legende Vemod et vist Stemningsbillede af dets Digter:

"Gamle Veninde fra Tresernes Midte!
Unge Veninde fra seks og halvfjerds!
Ak! vi maa sammen i Fyrrerne skridte,
thi maa jeg synge og klage paa Vers.
Haaret changerer,
Rynker broderer
Panden paatværs.

Först da jeg saa Dem i röd Busserunde,
Læggenes Runding i Strömpens Pensee,
ikke De mig Deres Gunst vilde unde,
— jeg sagtens ogsaa var höjst retire;
Kvindelig Skönhed
nöd hos min Grönhed
smaat Renome.

Da jeg Dem gensaa som tyveaars Kvinde,
havde for Könnet jeg mere Respekt,
Men da jeg h a v d e haft Held til at finde
den, der gad eje en dunhaget Knægt,
ikke paa Kvinden,
kun paa Veninden
jeg lagde Vægt.

Hyppige Træfninger medförte Kendskab,
Klarhed paa gensidig Dyd og Skavank;
Frugten for begge blev taaleligt Venskab,
een Gang kun truet ved Tredjemands Pjank;
—vred som en Skjoldmö
stred De som bold Mö,
uddelte Bank."

Uglen

(The Owl)

Published by

MICHAEL SALOMON.

Editorial Office: 1628 7th Ave. No., Seattle

SEATTLE, JULEN 1911.

Issued once a month. $1.00 per year. Outside of United States $1.25 per year.

Naar De flytter, da glem ikke at lade os vide Deres ny Adresse.

God Jul! Bedre Nyaar!

DEN DANSK-AMERIKANSKE "OCTOPUS."

Der er vel næppe nogen fornuftig Dansk-Amerikaner, der for Alvor har troet, at et Blad som "Uglen" nogen Sinde skulde være i Stand til at betale Overskud i klingende Mønt.

Og dog kunde det have ladet sig gøre, hvis de Mænd, for hvem Uglen skriver, og som i Virkeligheden sympatiserer med Hovedtankerne i Uglens Artikler, havde haft Mod og Mandshjerte nok til at hjælpe aabenlyst; men de var til Dels bange, til Dels for lade.

Enhver freimragende Dansk-Amerikaner har jo sin lille "hobby," som han særlig har forelsket sig i, og han er som Regel villig til at være elskværdig mod alle og enhver, der behandler hans Kælebarn med Ære og Respekt. For andres Vedkommende er det den daglige Middagskreds, der træder forstyrrende i Vejen. Det var jo saa kedeligt, hvis disse gemytlige Festmiddage skulde afbrydes — saa hellere tie stille og have Fred.

For andre igen er det Forretningshensyn, der holder dem tilbage; de fleste af vore "Prominente" har jo uvilkaarlig samlet sig en dansk Kundekreds, og om end de altid har betragtet sig som uafhængige Mænd, har de dog levet længe nok herovre til at akceptere det store amerikanske Dogma: alt for Forretningens Skyld.

Og saa til Slut dette, at det er saa meget nemmere intet at gøre og blot se til. Medens Angsten og Ladheden har berøvet Uglen sine naturlige Venner og Støtter, har Hadet, Smaaligheden og Dumheden været

paa Færde tidlig og silde, og den fælles Fjende har bragt Mænd ind i samme Lejr, der ellers plejede at se skævt til hinanden. Den herskende Kombination indenfor den dansk-amerikanske Verden er ikke saa let at se, men vi skal forsøge at give vore Læsere Nøglen til Gaaden; naar de saa i Fremtiden kan være i Stand til at læse Tidernes Tegn, vil de maaske sende Uglen en venlig Tanke.

Centrum i Kombinationen er Den danske Pioneer, og indtil Oktober 1910 var H. H. Vogt og hans Sekretær paa den ene Side og Bladets lokale betalte Agenter paa den anden Side, Hjørnestenene i Bygningen. Under hele Eskildsens Affærer og ved alle andre Lejligheder viste det sig tydeligt, at D. D. P. vidste mere om Sagen, and Dansk Brodersamfunds Medlemmer, og man havde paa Fornemmelsen, at Den danske Pioners Redaktion var den egentlige Overbestyrelse. Gennem de talrige Agenter udøver Den danske Pioner en stor Del af sin Indflydelse, og Redaktionens Evne til at vælge de rette Mænd som Agenter er af den største Betydning; ved Dansk Brodersamfunds Konvention i Fresno 1910 var omtrent en Tredjedel af alle de Delegerede Agenter for Den danske Pioner, og kun Vogts totale Udygtighed gjorde det umuligt at faa ham genvalgt. De øvrige Overbestyrelsesmedlemmer slap med Skrækken, og den eneste ny Embedsmand har i aarevis været Agent og er nu Korrespondent for Den danske Pioner.

Men ikke alene Dansk Brodersamfund, men alle andre danske Foreninger vil finde, at Den danske Pioner er stærkt repræsenteret paa deres Konventioner og i deres Bestyrelser.

Ja, selv Dansk-amerikansk Selskab har maattet krybe til Korset; vi, der husker dette Selskabs tidligste Dage, og erindrer, hvorledes Den danske Pioners Redaktør atter og atter brød sine Løfter til Selskabet og faldt det i Ryggen, naar det mindst ventede det, vi kan nu tydelig se, at den egentlige Centralkomite for D. A. S. er i Omaha.

Saa længe, ærede Landsmænd, I ser den danske Pioners Spalter rose D. A. S. og dets ledende Mænd, kan I være forvissede om, at Kombinationen er i god Orden, og at Den danske Pioner er blevet spurgt til Raads.

Vi tvivler ikke om, at D. A. S.'s Mænd for Sagens Skyld har maattet gøre gode Miner til slet Spil, og til Tider har maattet vise Ærbødighed, hvor de følte Foragt; ej heller er vi uvidende om, at Den danske Pioners Redaktør var glad ved at faa dem ind i Kombinationen efter først at have vist dem, at de ikke kunde klare den udenfor samme.

Men for at komme tilbage til vort Udgangspunkt: saa længe der ikke er en dansk Koloni, uden at en af dens fremragende Mænd er Agent for Den danske Pioner, saa længe der ikke kan afholdes en dansk Konvention, uden at Den danske Pioners Agenter er stærkt repræsenteret baade imellem de Delegerede og Overbestyrelsen, saa længe maa et Blad som Uglen give finansielt Underskud; thi lige saa lade som vore Venner er, lige saa energiske er vore Fjender, og den før omtalte dansk-amerikanskeKombination har en udmærket Organisation og bruger alle Slags Vaaben for at naa Maalet: at sulte Modstanderen ihjel og mistænkeliggøre hans Hensigter. Naar nu først Kombinationen faar slaaet Resten af Pressen ihjel eller gjort dem til afhængige Eftersnakkere som "Bien" og "Norden," da staar det sidste Arbejde tilbage: at vinde Indflydelse over Kirken. Og Den danske Pioner er paa den rette Vej og arbejder efter sin egen fortræffelige Metode: først Udskældning og Mistænkeliggørelse, senere Indflydelse gennem Agenterne, og til Slut Udnævnelse til højeste Domstol i alle Spørgsmaal af Vigtighed.

Udskældningsstandpunktet er overstaaet; det underjordiske Arbejde maa være vel fremskredet; thi nu og da tager Den danske Pioner en venlig Interesse i kirkelige Affærer, og hvis vi lever længe nok, vil vi en skøn Dag finde, at Kirkernes egentlige Pave, Bisp eller Provst bor i Omaha, Nebr.

De sidste tre Aar har været drøje Aar for Kombinationen, og "Uglen" har været den en haard Nød at knække.

Økonomisk Krig kunde ikke bøje dens Ryg; thi den repræsenterede ikke et Levebrød; ej heller kunde den komme Redaktørens og Medarbejdernes private Ærgerrighed til Livs; thi den (Kombinationen) kunde ikke finde, hvor den var. Den gamle Taktik: at tie Bladet ihjel, mislykkedes aldeles; thi Uglen blev læst og dens Artikler diskuteredes af alle de ledende Dansk-Amerikanere.

Hvis vore Tilhængere havde været lige

saa energiske som vore Modstandere, da vilde Uglen være dobbelt saa stor og endnu mere Dynamit vilde have løsnet Grundvolden under den store Kombination, der hersker enevældig i den dansk-amerikanske Verden og staar som en Modstand mod alt Fremskridt og al Udvikling.

Som det er, har vi efter ringe Evne vist Vejen, paapeget de svage Punkter, og ved vore Skud løsnet Polituren og fremvist det virkelige Indhold af den store dansk-amerikanske Blæksprutte med de mange Fangarme.

Den blaa Kakkelovn og Dannebrog. Læsere af "Norden," Iver Kirkegaards kønne Søndagsblad, overraskedes forleden ved en Udgave, hvori de to græsselige Madammer, der staar paa Forsiden, var blaa. Ikke alene Dammerne var blaa; men Stjernebanneret, der svinges af en amerikansk Amazone, var blaat, og Dannebrog, der drapérer sig blidt og blødt omkring en kvindelig Flagstang, var ogsaa blaat. Vi antog først, at dette blaaStjernebanner og denne blaa Amazone, dette blaa Dannebrog og denne blaa Flagstang — at de skulde antyde, at den kønne Ivar var "blue," at han ønskede, at Abonnementspengene skulde komme ind hurtigere, eller at han for en Gangs Skyld vilde vise Verden, at selv en hjertevarm og køn og yndig og friseret Søndagsdigter kan ogsaa have sine "blues." Men vi skuffedes dybt, da vi paa Bagsiden af Omslaget fandt et Billede af en Standard Oil Company Kakkelovn i et stort Avertissement. "Da war der Hund begraben!" Kakkelovnen skulde trykkes med blaa Farve, det var betinget i Avertissementskontrakten. Og Bagsiden kom til at regere Forsiden. For Rockefellers lille blaa Kakkelovns Skyld, maatte ikke alene Old Glory, men ogsaa gamle Dannebrog skifte Kulør. Hvilket atter beviser, at Pengenes Magt er vidunderlig — at Standard Oil Companys lille blaa Kakkelovn er mere værd end baade Old Glory og Dannebrog — mere end kønne Ord og Honningfraser og "Bud over Bølgen"-Ævl. Kønne Iver — du est en stor Patri.o.t.

"Danmark hjemme og ude" er det ny Navn, under hvilket "Vore Landsmænd i Udlandet" nu udkommer.

Maa vi være saa fri at spørge, hvem "Ærbødigst" er? Uglen har modtaget et større Cirkulære angaaende en Nationalfest, der til Sommer skal afholdes i den af Danske-Amerikanere erhvervede Hedepark syd for Aalborg. Cirkulæret, der er undertegnet "Ærbødigst" og ikke andet, skal vi saa gerne optage i vort Nyaarsnummer, hvis vi maa faa at vide, hvem "Ærbødigst" er.

DANSKE I WASHINGTON.

(Forretningsmænd, Farmere, Haandværksmestre, Politikere, Kunstnere, Foreningsmænd, Osv. Osv.

Idet vi hermed begynder vor Artikelserie om Danske i Washington, skal vi tillade os at forudskikke nogle Bemærkninger. Det væsentlige Maal, Uglen har i Sigte hermed, er at give en kortfattet Skildring af vore Landsmænds Vilkaar herovre individuelt; uden Besmykning eller Avissmiger — en Fremstilling bygget paa personlige Oplysninger. Vi tror, saadanne Data vil være af Betydning og Interesse i mere end een Retning, ikke mindst i den, at de udvandringslystne i Danmark derigennem kan faa et Begreb om, at det ikke er saa let nu til Dags (hvis det nogen Sinde har været), at komme frem i Amerika, at næsten hvert Levnetslöb her, med sine korte og törre Data, fortæller et helt Eventyr af Strabadser, Genvordigheder og Omskiftelser. Oftest en Flakken fra et Sted til et andet, indtil den rette Plads naas — og saa er endda ikke hele Levnetslöbet fortalt: Fremtiden rummer maaske ny Erfaringer, ny Prövelser. De er fortræffelige at l æ r e af, disse smaa Biografier.

Vi fortsætter denne Artikelserie i de nærmest følgende Numre. Vort Nyaarsnummer vil supplere til Danskerne i Tacoma, Seattle og White River-Egnen. Derpaa følger Enumclaw, Everett osv.

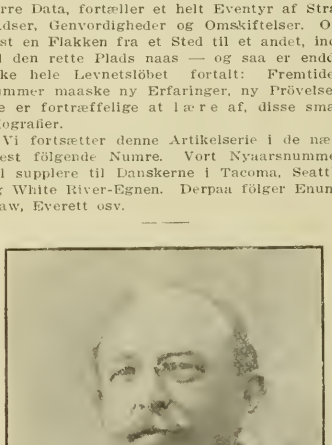

J. P. JACOBSEN.
Real Estate. Assurance. Dansk Vicekonsul New York Bldg. Seattle.

John P. Jacobsen er født den 21de Maj 1863 paa Lolland. Han lærte Handelen hjemme. Udvandrede i 1882 til Kalifornien og var i flere ansat i en "Produce"-Forret-

ning i Stoekton. I Marts 1889 ko mhan til Seattle, hvor han siden har været etableret i Assuranceforretning og "real estate." Han udnævntes til dansk Vicekonsul i 1894.

VICEKONSUL JACOBSEN

gav os følgende Oplysninger om den Rejse, han i dette Efteraar foretog sammen med Bankdirektør Thaanum til Europa. De to Herrer fulgtes ad paa hele Turen med Undtagelse af Opholdet i Danmark, hvor Familieinteresser etc. kaldte dem hver sin Vej. Det var 28 Aar, siden Jacobsen som ganske ung Mand forlod Danmark; han havde ikke besøgt Landet siden, og de mellemliggende Aars Indflydelse paa Udviklingen derhjemme var paa mange Omraader iøjnefaldende, særlig paa Agerbrugets, Mejeridriftens og Skolevæsenets. Landmændene, især paa Øerne, synes at være godt stillede. Paa Lolland og Falster (Hr. Jacobsens Egn) er jo i det nævnte Tidsrum Sukkerindustrien opstaaet og har udviklet sig. En ny Sukkerfabrik i Sakskøbing venter at ville stimulere denne Industri end yderligere. Jordens Dyrkning drives saa rationelt, at en Td. Lands Nettorfortjeneste nu er gennemsnitlig 400 Kroner. I det hele taget synes Landbefolkningen at klare sig bedre end Befolkningen i Byerne, hvor Indkomstskatten er steget saa umaadeligt for at kunne dække Udgifterne til de mange Forbedringer i Retning af Kloak- og Vandsystemer, humane Foranstaltninger osv.

Tysk Kapital faar mere og mere Indpas i Danmark — ja, i den Grad, at man i denne Omstændighed ser en begyndende Fare for Landets økonomiske Selvstændighed. Frygten for Tyskerne yrer sig jævnlig. Den store Nabo har paa næsten alle Omraader taget Førerstillingen i Europa, og i Konkurrencen med Amerika med Hensyn til at forsyne Europa med Fabriks- og Industriprodukter har Tyskerne nu et Forspring. De tyske Told-Beskyttelseslove er meget radikale mod Indførsel udefra.

Udvandringen fra Danmark til Amerika er ikke i Aftagende. Det er Bønderkarlene og Haandværkerne, der fortrinsvis drager bort. Konsulen nævnede som et Eksempel, at han havde mødt en ung Mand, hvis Broder var i Saeramento, Kalifornien. Den unge Mand vilde nu over til Broderen, for "derovre kan man lære Maskin-Professionen paa et Par Aar, og man bliver betalt i Læretiden, men herhjemme tager det fem Aar uden Løn." Ved Oprettelsen af Stats-Arbejdsanvisningskontorer søger Regeringen at forhindre Udvandringslysten; thi man har nu derhjemme en klar Forstaaelse af, at den store Udvandring af Landets Ungdom betyder et uerstatteligt Tab for Landet. Den Omstændighed, at der i Danmark er 70,000 flere Kvinder end Mænd kan maaske udledes direkte fra Udvandringen i Aarenes Løb.

Alderdomsforsørgelses-Institutionen menes af mange at blive misbrugt, idet den garanterede Pensionering ved 60-Aars Alderens Indtræden gør, at Folk med opsparede Smaakapitaler disponerer over disse forinden. Humanitetsfølelsen er stor, og overalt iLandet findes hyggeligeAlderdomshjem, ligesom jo ogsaa Tuberkulose-Anstalterne maa kaldes Foregangsbestræbelser i denne Retning.

I Sønderjylland staar Kampen som altid med en sejg og bitter Modstand fra Danskerne overfor Fortysknings-Bestræbelserne. Økonomisk set er Sønderjyderne bedre stillet under Tyskernes Suverænitet; saa mget mere ophøjet og beundringsværdigt er denne Kamp for Bolværkets Bevarelse for national Ret.

Af de Forordninger, der forekommer en hjemvendende Dansk paafaldende, er de strænge Regulativer for Automobilkørsel i Danmark. Det er saa godt som forbudt at køre efter Solnedgang, og Farten, naar man m a a køre tillader ikke, hvad vi i Amerika forstaar ved "speed."

Den mest "amerikanske" By er Esbjerg, hvor Havnen, der nu uddybes ved Anvendelse af Sandsugere, vil blive af den største Betydning.

Folk holder sig godt hjemme, og de morer sig; der leves maaske nok en Del over Evne. Selskabelig set kan man intet bedre ønske sig, og for Danske, der har arbejdet haardt i Amerika og haft Held med sig, kan man vist ikke tænke sig noget mere tiltrækkende Sted at nyde Frugten af deres Arbejde end i det gamle Fædreland.

Hr. Jacobsen besøgte en Broder i Nykøbing F., en Søster i Silkeborg og sin 80-aarige Fader, der bor i Kolding og kom rask og ungdommelig og tog imod Amerika-Sønnen i Hamborg.

Forøvrigt gjaldt Rejsen Berlin, Amsterdam og Paris, og Tilbageturen gik over Southhampton. Konsulen rapporterede: godt Udbytte, rige Indtryk og megen Fornøjelse.

HVAD THAANUM SAGDE.

Danskerne er lige saa gæstfri og elskværdige, som de var, da jeg forlod Danmark for 24 Aar siden, sagde Hr. Thaanum, som vi fandt fuldt optaget af opdynget Arbejde ved sit Skrivebord i Bankens ny Lokaler. Det forekom mig dog, at de politiske og økonomiske Forhold er paa Retur, og at Gælden, saavel Statsgæld som Kommunegæld, Prioritets- og personlig Gæld desværre er i stadig Stigen. Skatterne stiger i samme Forhold, og Resultatet er, at de fle-

ste lever kun fra Haanden til Munden. Indkomstskatten i mange Byer er fra 10—14%. En anden Ting er Arbejdsforholdene. 10,000 arbejdsløse stadigvæk, 10,000 emigrerer til Amerika, og saa importeres der 10,000 fra Polen og Sverige til at gøre Arbejdet. Landmændene har haft gode Aar og gode Priser, men Gælden stiger alligevel. Om Efteraaret sælger de Korn, Halm, Hø paa Kontant og køber saa Hvedeklid og Oliekager gennem Vinteren til at forde Kreaturerne med og — megct ofte paa en Kredit saa lang som mulig. Ofte er der paa Ejendommen først et Kreditforeningslaan saa stort som muligt; dernæst et Hypothekslaan, saa en tredje Prioritet, og undertiden en 4de Prioritet, der rager op til Skorstenene.

Er det muligt, at Thaanum som Bankmand ser lidt sort paa Situationen?

Det haaber vi da!

oooooooo

A. L. AABLING.
(Aabling-Ebright Seed. Co. Seattle.)

A. L. Aabling er født den 14de Februar 1867 i Nærheden af Tønder. Han udvandrede til Amerika i 1888 opholdt sig først et Aars Tid i Hayward, Kalifornien, og kom til Seattle i 1889. Efter at have haft Farmarbejde i White River-Egnen anlagde han i 1890 Gartneri i Seattle; Gartneriet var paa Second Avenue, hvor nu Arcade Bygningen staar. Aabling lejede Grunden for en maanedlig Afgift af — fem Dollars. Med Undtagelse af en Periode af tre Aar, i hvilken Aabling var interesseret i Byggeforetagender etc. (Madison Block), har han drevet Gartneri. Udsalget er nu paa Pike Street Nr. 85-87-89; Salgsrummet indtager et Areal af 7000 Kvadratfod, og Lageret omfatter alle Slags Frøsorter, Bistader og Udrugningsmaskiner. Forretningen er den største i sin Slags i Seattle; den importerer Have- og Markfrø fra Frankrig, Tyskland, Danmark og England fra saa ansete Firmaer som Van Zanten i Rotterdam; Guldmond i Lesse, Holland; Chas. Olsen i Odense; L. Dæhnfeldt i Odense; Jacques Hasslack i St. Remy, Frankrig. Fra Yokohama indføres Kamelier. Imedens vi tog disse Notitser, var der just ankommen nogle store Kasser med 10,000 Blomsterløg fra Holland. I Aar har Firmaet alene af Tulitaner importeret 40,000. Specialitet Frø og Tr¼plantning. Et Anlægsgartneri ved County Club i Byens Udkant er for nylig tilføjet Forretningen. I Aar har Hr. Aabling indtaget som Kompagnon en Amerikaner, Mr. Ebright. Sammen med en Landsmand, Wm. Thaanum, har Aabling lejet Grunden paa det nordvestlige Hjørne af Pike of First Avenue for et Tidsrum af 40 Aar og vil her opføre et "public market" til en Bekostning af $50,000.

Aabling blev gift den 11te Marts 1896 med Frk. Mathilde Sørensen, en talentfuld Dame, der er særlig kendt i den danske Seattle Koloni fra de mange Gange, hun har glædet Folk med sin Optræden paa Dilettantscenen. Man husker bl. a. hendes Spil i Stykker som "Soldaterjøjer," "Abekatten," "Den tredje," "Ægtemandens Repræsentant" og mange flere, som hun var med til at føre stolt over d elokale "Brædder."

———ooo———

THEODOR WOLFE.
Urmager og Juvelerer. Pike St., Seattle.

Theodor Wolfe er født den 11te Marts 1863 i Ribe. Han lærte Professionen hos Urmager Schmidt samme Steds. Udvandrede til Amerika i 1882 og kom først til Chicago, hvor han arbejdede ved Faget indtil 1887, da han rejste til Danmark paa et Besøg. Da han Aaret efter vendte tilbage til Amerika, slog han sig ned i Omaha, og her grundlagde han en Urmagerforretning, som han drev til Sukces. Den afdøde velkendte Fred Brødegaard, Pionerens Protege og Patron, var et Aars Tid Kompagnon med Wolfe, der dog ophævede Kompagniskabet og fortsatte alene. I 1897 solgte Wolfe Forretningen og rejste til Danmark, denne Gang med den Hensigt at blive hjemme. Han anlagde en større Tømmerforretning i sin Fødeby, men skønt han forblev hjemme i ti Aar, kunde han ikke paany ret leve sig ind i eller føle sig tilfreds med de snævrere Forhold og tillige i flere Henseender snævre Synspunkter, og i 1907 førte Længslen ham tilbage til Amerika, denne Gang til Seattle, hvor han etablerede sig og siden har drevet Urmagerforretning.

P. C. PAULSEN.

Paulsen Bros. Magazin. Tacoma.

En af de største Forretninger i Tacoma er Paulsen Bros. Department Store, et inkorporeret Selskab. Præsidenten for samme, P. C. Paulsen, er født 15de December 1868 i Neenah, Wisconsin, af danske Forældre. Han lærte Handelen i St. Paul hos Sund & Paulsen, kom til Tacoma i 1893 og begyndte i 1900 en lille Forretning med Te, Kaffe og Krydderier, og hans Driftskapital var akkurat 100 Dollars. I det første Aar kørte han selv Vogn for Forretningen; og da denne blomstrede, udvidede han efterhaanden, først med Glas- og Lervarer, derefter Sølvsager, Legetøj, Manufaktur osv. Forretningen har nu 12 Departementer og beskæftiger 30 Ekspedienter. I Aaret 1906 optoges Broderen, C. L. Paulsen, i Firmaet som Kasserer og Sekretær. Begge Brødrene taler Dansk. Som Chef for Firmaet udtalte Hr. P. C. Paulsen, at han i Aar har haft større Omsætning end nogen Sinde før, og at Udsigterne for 1912 er endnu bedre.

(Forts. paa Side 29.)

EN GAARDHANDEL.

Lystspil i een Akt af J. V. Gjerding.

Personerne:

Frandsen, Vært i Læseforeningen "Ro og Orden."
Maren, hans Kone.
Rasmine, deres Datter.
Sofie Jens, Gaardmandsenke.
Ole Anders, Gaardmandssøn.
Niels Hørsvinger, Kommissionær.
Conradsen, Sagfører.
Postbudet.

(Handlingen foregaar i en lille Bondeby paa Falster, i Læseforeningen "Ro og Orden." Varm Sommerdag. Tiden: 1899.

Med Undtagelse af enkelte Ord og darakteristiske Vendinger er det almindelige Skriftsprog benyttet.

At udarbejde Stykket i Dialekt vilde jo gøre det ret trættende at læse, og jeg er desuden sikker paa, at enhver Læser ved, hvorledes de "synger" paa Falster.

Los Angeles, Marts 1911. FORF.

Stort Værelse med Borde og mange Stole. En Bornholmer i Krogen, og daarlige Farvetryk paa Væggene. Dør paa hver Side og i Baggrunden til venstre. I Baggrunden til højre en lille Skænk. Døren til højre fører ud til Landevejen. Alle — med Undtagelse af Sagføreren og Frandsen — taler Bondemaalet.

POSTBUDET (kommer ind fra Vejen) —Goddag i Stuen.

DE ANDRE—Gudaw, gudaw, Post.

POSTBUDET—Hy'r, Frandsen, er du Klaabværт?

KVINDERNE (strikker og syr)—Næ, jøsses næj, — jeg ved ikke.

FRANDSEN—Natyrlig, gu er jeg saa.

POSTBUDET—Hvad er det for en Bestilling ?

FRANDSEN—Det samme som at være Lejer og Bestyrer af Læseforeningen "Ro og Orden," men ser du, Post, Klub eller Klubværт, det er bare finere, som du f. Eks. vilde sige Proprietær i Stedet for Møjbonde.

POSTBUDET—Naa, saadan; ja, da har jeg et Brev til dig. (Roder i Tasken og afleverer.)

FRANDSEN—Giv hid, Post. (Læser yderst optaget.)

POSTBUDET (til Kvinderne)—Hun er varm i Dag, det er svært, saa hun støver.

MAREN—Ja, nu har vi da endelig faaet Sommer, Gudskelov. Vil Post have en Bajer, eller er du mere for en lille Sort?.

POSTBUDET—Tak som by'r, nej, jeg siger skam Bajer i Dag, det ligesom linder lidt mere.

(Maren gaar efter Øl og serverer.)

RASMINE—Sid ny'r, Post. Har du ellers noget at fortælle?

POSTBUDET—Nej, ellers ikke saa stort. Jeg ser, at Niels Bruse har faaet malet sin Fi'ervogn grøn og Fandens fin. (Drikker.)

MAREN—Ja, han kan.

POSTBUDET—Sagu ja-a-a-ah, — og Nil'en paa Pilegaarden fik sytten Grise af sin røde So.

MAREN—Det var da ma'sløs. (Postbudet drikker.) Hvem skriver til dig, Frandsen?

FRANDSEN—Niels Hørsvinger.

MAREN—Naa, ham, Komisjonisten.

FRANDSEN—Akkurat, Mutter. Han beder os om at faa nogle Kyllinger og Agurkesalat eller noget i den Slags i Stand, til Mandag Eftermiddag. Han tager Conradsen og Ole Anders med sig; de har sat Sofie Jens Stævne, saa hun kommer jo ogsaa. Og — — naa, Resten er lige meget.

MAREN—Men Gud! Mandag Eftermiddag, det er jo i Dag.

FRANDSEN—I Dag! Ja, det er det minsæl ogsaa.

(Kvinderne samler deres Arbejde sammen og rydder op.)

POSTBUDET—Ja, disse hersens Komisjonister tror maaske at vi Embidsmæn' render med Breve om Søndagen — det er jo fra i Gaar. De har altid saa meget Bisselær i dem og under aldrig Næsten et Pust.

FRANDSEN—Forretningen først, Post. Gudbevares, Hviledagen er skøn, men som sagt, Forretningen først.

POSTBUDET—Hm! ja, vi Embidsmæn' er nu af en anden Mening; — men det giver jo Arbejde til Fruentimmerne.

MAREN—Ja, det har du saamæn Ret i, Post; det er os, der har Slidet. Men lad os nu komme ud i Køkkenet, Rasmine, og se at faa begyndt. Gaa først ud og drej Halsen om paa et Dusin Kyllinger.

RASMINE—Vil du have de ældste?

MAREN—Nej, dem fra den spættede.

FRANDSEN—Ja, og husk saa at stikke de Agurker nærmest Møddingen, det er de største.

MAREN (idet hun og Rasmine gaar)—Ja, det er de vel.

POSTBUDET—Der bliver nok Handelskab i Dag, kan jeg tænke. (Lægger Penge op.) Giv os en een.

FRANDSEN (serverer)—Skal ikke kunne sige det.

(De drikker.)

POSTBUDET—Vil Sofie Jens sælge? Ja, hun sidder jo skidt i det.

FRANDSEN—Om hun skal sælge, saa har Conradsen nok sagt det, han har jo hendes Kreditorer at buse paa med.

POSTBUDET—Det er vist, ja; der var jo kun Gæld efter Manden — og nu har vi snart Terminen.

FRANDSEN—Skidt med Terminen, den har jeg allerede overstaaet.

POSTBUDET—Det var som Saten, vi skriver jo først den 29de Maj.

FRANDSEN—Ja, men ser du, Post, jeg har revet fjorten Dage af Kalenderen, saa . . .

POSTBUDET—Den klarer du den vist ikke med — men for at blive ved Sofie Jens, hvem er Køberen?

FRANDSEN—Aner det ikke, Post.

POSTBUDET—Hm! ja vist; — men hvad, det gir jo en lystig Dag.

FRANDSEN—Man trænger til det — Læseforeningen er det bare Møj, Post.

POSTBUDET—Jeg kender det. Der har været mange før dig. — Dem, der er i Læseforeningen, maa du skænke for, men de bruger ikke noget. de slaar bare Aftenen ihjel med Vrøvl og Harmonika; og dem, du ikke maa snapse for, det er dem, der sover — for det er Prangere og andre forbikørende, der har langt til Bys. Det er sgu Smugkroen, du skal leve af, og saa længe du holder dig gode Venner med Politi-Ole, saa gaar det jo nok.

FRANDSEN—Du har aldeles Ret, Post — og hvad Politi-Ole angaar, saa er vi svært fint paa Næverne endnu, saa man maa jo ikke klage. Og kan jeg hænge sammen, til vi faar fri Kronæring, saa skal jeg være tilfreds.

POST—Ja, naar Folk vil svire, saa kan de jo altid faa nok at drikke. Hm! ja, det kan sgu være, at det nye Venstreministerium vil være mer "maaderaat" i "Savverne."

FRANDSEN—Ellers skulde da Fanden ha hele Re'li'heden. Vil de ha min Stemme, maa de sgu være ordentlige, ellers blir der pinedød en Højremand mere. Og hvad er saa dette Læseforening noget Humbug? Det eneste, de studerer, er Sjavs og Seks- og tres. Den Snes Bøndertampe, der er Medlemmer, betaler aldrig Kontingent, og drikker forbandet lidt. Jeg skal leve af Prangere og Slagtere, — og det er Smugkro.

POSTBUDET—Begribeligvis — som jeg sagde før.

FRANDSEN—Det ved baade Sognefog-

den og Politiet, og de lukker Øjnene, saa længe vi er Venner og har en god Skurekone i Køkkenet; men det er Gæstgiveren i Halslev, der pudser dem paa mig, saa, naturligvis, en Gang imellem maa de jo "skave" sig, og saa ryger hele Fortjenesten til Mulkter.

(Frandsen trakterer.)

POSTBUDET—Begribeligvis. Og det kan jo være skrapt nok endda, siden vi har faaet denne hersens Vesterhavs-Missionist paa Egnen.

FRANDSEN—Ja, det er sgu en net Herre, ikke Spor af Dannelse. Forleden Aften, da Rasmine var nede til et af hans Sludremøder, stod denne hellige Hønisse og rakkede mig ned, mens Tøsen hører paa det — den er stramsnudet, hva'?

POSTBUDET (stopper og tænder)—Ja, han er skrap, — men dog svært forlibt i Fruentimmer.

FRANDSEN—Saa, det har jeg sgu ikke hørt noget om.

POSTBUDET—Jo, jo, hør nu. Forleden, da han efter Mødet skulde hjem, slaar han Følge med Birks Kone (nyder sin Historie) — du ved, hun er baade stor og nysselig og . . .

FRANDSEN—Javist — javist . . .

POSTBUDET—Se, da de saa kommer et Stykke henad Vejen, vil han snuse hende i Grøften.

FRANDSEN—Næ, nu . . . .

POSTBUDET—Men hvad gør hun — hun giver ham et Par paa Torsken, — saadan et Par rigtig gode gammeldags Øretæver skal det nok have været.

FRANDSEN—Det var som Saten.

POSTBUDET—Naa, og hvad tror du saa den Svinepukkel sa'e til det?

FRANDSEN—Hvad sagde han?

POSTBUDET—Jo, tænk dig, han siger nok saa fræk: Kære Kvinde, Deres Standhaftighed glæder mig; jeg vilde blot prøve Dem. Hvad synes du om den "Relion"?

FRANDSEN—Den er sgu stiv.

POSTBUDET—Ja — ær' en it. (Niels Hørsvinger og Conradsen kommer ind.) Naa, jeg maa nok gaa. Farvel og Tak for Skænken. (Gaar lyttende og langsomt ud.)

FRANDSEN—Farvel, Post — Goddag, de Herrer.

BEGGE—Goddag, Frandsen.

CONRADSEN—Naa, min gode Frandsen, hvorledes staar det til?

FRANDSEN—Jo Tak, Sagfører, hvad Helbredet angaar, er der ikke noget i Vejen, men Geschæften . . . (Gør en betegnende Gestus.)

CONRADSEN—Ja, den er vel som de andre, De før har haft.

(Maren komer ind; taler et Par Ord med Niels Hørsvinger; serverer derefter Øl.)

FRANDSEN—Akkurat sgu, saa omtrent. Det var skidt at være lille Herremand, sløjt at være Storbonde, rent forbandet som Mellem- og Lillebonde — lad os ikke tale om Parcellist og Husmand — og hvorledes det vil gaa som Læseforeningsformand, ja, det maa Guderne vide; — man haaber jo paa den fri Kronæring.

CONRADSEN—Ja, gør De bare det, Frandsen, og jeg vil haabe, at De har et kraftigt Haab — det skal den helst ha', som venter noget fra den Kant. (Maren kommer med Øl.) Se, Goddag, Maren Frandsen; naa, De tænker paa mig, lad os faa en til Manden ogsaa.

MAREN—Goddag, "Savfyrer," ja, han faar jo ellers rigelig, men aldrig nok.

NIELS HØRSVINGER—Vi maa ogsaa have en til Ole Anders.

FRANDSEN—Er han her med Jer?

NIELS HØRSVINGER—Han kommer. Han skulde bare en Tur hen mellem Træerne. (Maren gaar.)

FRANDSEN—Ja, vi har jo ikke faaet W. C. endnu, men det kommer vel nok.

NIELS HØRSVINGER—Natyrlig—med den fri Kronæring. Men et Ord, du Frandsen, giv et Par Ord nu og da, naar du mærker, det passer, og husk, Sagfører, Sofie Jens' den gamle graa og Vognen maa være udenfor Handelsskabet, den "Ækvipasje" har jeg Brug for.

CONRADSEN—Vist saa, det sagde De jo selv til hende i Gaar.

FRANDSEN—Naa, I var derude?

NIELS HØRSVINGER—Med Ole Anders, ja, for at se paa Sagerne; der bliver nok noget ud af det, men han vilde jo sove paa det — du kender ham jo.

FRANDSEN—Jo Tak — hvad vil du for Resten med Sofies gamle Køretøj, Hørsvinger?

NIELS HØRSVINGER—Vil du ikke være saa god at sige Niels ogsaa, ellers tror Folk, Gud døde mig, at jeg er Hørsvinger, og det er jo min Fars Haandtering, skønt Pokker skal vide, han gør ikke meget ved det — hvem har Brug for en Hørsvinger nu til Dags. (Conradsen læser i en Avis, men lytter til Samtalen.)

FRANDSEN—Nej, det er sandt — **men** Køretøjet . . . . .

NIELS HØRSVINGER—Køretøjet, ja, det skal jeg fortælle dig en anden Gang, naar (ser Ole Anders komme ind og slaar om i et andet Emne) . . . . som jeg siger, mine Herrer, tre Hundrede Kroner for en Præmieorne, det har de sgu gi'et.

CONRADSEN (slaar forbløffet med Avisen, men er straks med)—Det var Satens, tre Hundrede! (til Ole Anders, der hilser) —Kom her, Ole Anders, der staar en Bajer og venter.

OLE ANDERS—Naa, ja, det var jo meget passende, for hun er ligegodt varm i Dag. Goddag, Frandsen, hvorledes har Fruentimmerne det?

FRANDSEN—Tykke og fede, meget at spise og Ingenting at bestille, det gi'r Sul. (De drikker.)

OLE ANDERS—Saagu — jeg synes, I snakkede om en Præmieorne.

FRANDSEN—Det var Niels Hørsvinger, som fortalte, at der var betalt tre Hundrede Kroner for en Orne — det er en god Slump Penge, hvad?

OLE ANDERS—Han maa være farlig skrap til den Pris — hvor var det henad?

NIELS HØRSVINGER—Det husker jeg sgu ikke. Jeg læste det i "Bondevennen," eller var det i "Landbobladet"?

FRANDSEN—Det var i Bondevennen, det har sin Rigtighed, men det er ligegodt en masenes Hoven Penge.

CONRADSEN—Jeg synes ogsaa, det er en svær Betaling, men man er jo ikke inde i den Slags, saa det er jo muligt, at det ikke er for meget — hvad mener De, Ole Anders? Deres Mening maa absolut være den rigtige, ikke sandt de Herrer?

FRANDSEN—Absolut.

NIELS HØRSVINGER—Hvad ved vi andre.

OLE ANDERS—For den, som har Krabaten at sælge, kan det jo aldrig være for meget. Og det kan jo ogsaa gøre sin Nytte at faa en god Orne paa Egnen, der kan "lavire" godt Afkom.

CONRADSEN—Naturligvis, Ole Anders — Deres Udtalelse er tydelig og forstaaelig for os ukyndige. Der maa jo være noget om det, for det er skam svære Penge, der i de senere Aar er givet for Orner, Tyre og Hingste. Jeg tror saagu, jeg mindes flere Tusind for en god jysk Hingst.

FRANDSEN—Rigtig, det var vist Munkenberg, den hed.

NIELS HØRSVINGER—Munkenberg,—ja, saadan var det sgu — eller var det . . . ja, du kan selvfølgelig huske det, Ole Anders.

OLE ANDERS—Jeg har hørt og "styderet" en Masse om det jyske Skidt, men jeg kærer ikke stort om det. Det blir sgu altfor tunge Heste for os Landmænd. Næ, jeg holder nu paa vore egne og Knapstrupperne og den lille Frederiksborghest, — det er Sager, og tager sig godt ud, naar man kører til Bys.

CONRADSEN—Jeg er fuldstændig enig med Ole Anders — det jyske er for svært.

FRANDSEN—Javist, for tungt, alt for tungt.

NIELS HØRSVINGER—Og klodset — Ole Anders har Ret; lad os faa en Omgang til, Frandsen.

FRANDSEN—Skal komme.

CONRADSEN—Vil De ikke have noget andet, Ole Anders? Kaffe og Kognak eller maaske en Pommerans?

OLE ANDERS—Næ, lad os holde os til Bajerne, de har saadan en nydelig Smag. Kaffe kan De jo "spendire" paa Sofie Jens, naar hun kommer. Hun maa vel snart være her, skulde jeg tro, eller er hun i Handel med andre, hva'?

NIELS HØRSVINGER—Hm — ja hvem ved . . . . .

CONRADSEN—Det haaber jeg for Deres Skyld ikke, Ole Anders; hun lovede bestemt at vente, og da hun ved, at De er en personlig Ven af mig, saa venter hun nok. Ganske vist, det er jo en god Gaard at faa fat i, en fin Gaard for en Mand med Deres Dygtighed. Saa der er jo mange, der har Lyst til den; men hun kommer nok, det lovede hun bestemt.

FRANDSEN—Der har været adskillige her i de sidste Dage for at spørge sig for, men jeg kender jo ikke noget til den Sag (ser ud mod Vejen). En dejlig Gaard er det jo, efter hvad man hører, og har Sofie sagt hun kommer, ja, saa kommer hun Fanden danse mig. Og se, der kommer den gamle graa luntende med hende (raaber): Mutter, Mutter!

(Maren og Rasmine ind.)

MAREN—Hvad er der, Mand?

FRANDSEN—Hjælp Sofie Jens af Vognen, hun holder derude.

(Maren ud.)

RASMINE—Goddag, allesammen.

ALLE—Goddag, godaw osv. (Niels Hørsvinger gaar hen til Rasmine, Frandsen byder en Tønde Tobak rundt.)

NIELS HØRSVINGER—Det var da pænt, at du kunde komme ud at hilse paa os (klapper hende i al Hemmelighed.)

RASMINE—Naa, var det! (skælmsk): Hvorledes gaar det saa med "Ekipasjen"? (De andre er optagne af at stoppe Piber og se ud ad Vinduet; et Ord høres; en Gestus ses.)

NIELS HØRSVINGER—Den kommer.

RASMINE—Ja, hvornaar?

NIELS HØRSVINGER—Maaske i Dag.

RASMINE—Nejda, det blir farlig morsomt.

NIELS HØRSVINGER—Det gør det, Rasmine. I Morgen den Dag, om alt gaar vel, saa flytter jeg hele Køretøjet med Pottemagerkrammet og kører Landet rundt.

RASMINE—Og tjener til Bord og Dug.

NIELS HØRSVINGER—Det kan du stole paa — og saa til Jul . . . .

RASMINE—Kan det saa blive? . . .

NIELS HØRSVINGER—Det skal, min Pige, og . . . .

FRANDSEN—Hvad er det for Tiskeri med Jer — pas paa, Niels Hørsvinger: hun bider. (Niels og Rasmine gaar hen til de andre.)

RASMINE—Aa, Far, hvor kan du sige saadan noget "Slu'er"? (Maren og Sofie Jens ind.)

SOFIE JENS—Goddag i Stuen.

(Almindelig Hilsen og Trykken i Haanden.)

MAREN—Gaa nd i Køkkenet, Rasmine; min Næse siger, at der er noget, som bræns. Du skal vel ha dig en Kop Kaffe, Sofie Jens?

SOFIE JENS—Ja, det blir vel bedst, Øllet gør bare een tummelumsk.

MAREN—Det har du saagu Ret i; lad Mændene om det, de kan jo ikke blive mere kulrede allirenveller. (Gaar; der les; Mændene høres ytre: Naa, naa, den var god o. lign.)

SOFIE JENS (ordner paa sig)—Den er

ligegodt lummer i Dag; det er svært, saa hun støver.

CONRADSEN—Ja, svært. Hør, er du ikke sulten, Sofie Jens — vi kunde jo tage os en Bid først.

FRANDSEN—Hvad siger De om Kyklinger og Agurkesalat — hvad?

NIELS HØRSVINGER—Og Rabaldergrød?

SOFIE JENS—Jeg siger, det er en nydelig Spise, men lad os heller vente med det til bagefter. Bliver Handelen nogenlunde, saa vil Maden smage; nu har jeg minsæl ingen Lyst; man ved jo hverken, om man er købt eller solgt.

CONRADSEN—Saa venter vi, alt som De ønsker — men lad os saa tage fat.

(Et Par Borde flyttes sammen; alle sætter sig undtagen Frandsen, der beskæftiger sig alt over, men holder skarpt Øje med, hvad der foretages.)

OLE ANDERS—Ja, lad os faa en Ende paa det. Det var rart, om man snart kunde faa noget at spise; jeg begynder at blive brødflov.

NIELS HØRSVINGER—Jeg ogsaa, Ole Anders; hvad siger du om en stiv Dram og et buttet 'Kyllelaar," hva'?

OLE ANDERS—Det ene med det andet. (De har nu sat sig. Conradsen lægger Papirer paa Bordet.)

FRANDSEN—Hm! mine forlorne Tænder ligefrem sveder.

CONRADSEN—Se, Ole Anders, vi var jo ude hos Sofie Jens i Søndags, saa De kender jo Konditionerne. Det hele sælges, undtagen den gamle graa og Vognen.

SOFIE JENS—Ja, han snusede og spurgte saamænd nok til at vide det.

OLE ANDERS—Man skal jo se sig for, før man handler.

FRANDSEN—Det skal man sgu.

NIELS HØRSVINGER—Det er saa rimeligt.

CONRADSEN—Altsaa! Gaarden er paa 55 Tønder Land, gode Bygninger og Avlsredskaber. Der er fem Heste, en Plag, tyve Køer, syv Stykker Hornkvæg og fireogtyve Svin, foruden Høns, Ænder og andet tilhørende.

SOFIE JENS—Og godt er det altsammen.

NIELS HØRSVINGER——Tja, det kan selv en Ugle se.

OLE ANDERS—Aa, ja, det husker jeg for Resten altsammen.

CONRADSEN—Ja, vist saa, Ole Anders. Jeg nævner det her igen blot for en Ordens Skyld.

OLE ANDERS—Ja, værsgo'; men det var Prisen.

SOFIE JENS—Jeg synes du sagde, du huskede det altsammen. Ja, den er den samme som i Søndags,—og "Prikkeratoren" og Niels Hørsvinger siger, jeg skal staa ved den. Og det er, skal Vorherre vide, ogsaa ordentlig Køb, du faar, Ole Anders.

CONRADSEN—En sjælden billig Pris er det, og jeg vil som Deres personlige Ven raade Dem til at slaa til. (Maren bringer Kaffe.)

NIELS HØRSVINGER—Jeg siger det samme. Og den Plag, du faar, Ole Anders, det blir en dyr Hest med Tiden. Og hvad er niogfyrretyve Tusind for den Gaard?

OLE ANDERS—Ja, I snakker for Deres Lomme.

CONRADSEN—Vi snakker for Deres Lomme, Ole Anders. Hvad vi skal have, kan vi jo faa af enhver anden Køber.

FRANDSEN—Gud døde mig, om jeg ikke vilde slaa til i en Snup, om det var mig, der havde saadan en Satens dejlig Anledning.

OLE ANDERS—Jav-v, det kan være meget nydeligt altsammen; men jeg kan ikke skaffe saa mange Penge, og jeg vil minsæl sidde nogenlunde i det.

CONRADSEN—Det kan være meget rigtigt, men den Udbetaling, der er forlangt, maa erlægges. Du kan jo nok tænke, at de faa Skillinger, som Sofie Jens kan redde, maa hun have. Hun skal jo ogsaa leve. (Sofie Jens giver af og til et Snøft.)

NIELS HØRSVINGER—Absolut.

FRANDSEN—Klart, klart, gu skal hun leve.

CONRADSEN—Og Smaalaanene skal dækkes.

OLE ANDERS—Det skal de vel; men kan Sofie Jens' Penge ikke staa nogle Aar i Gaarden, eller kunde vi ikke slaa lidt af, — om jeg nu bød, lad mig . . .

CONRADSEN—Lad være med det, Ole Anders, det bliver, som vi har sagt. Og husk, De handler med en Enke.

OLE ANDERS—Javel, men jeg handler, ser I. Og hvis jeg nu ventede til henad Terminen, hvad saa?

CONRADSEN—Gør intet til Sagen, der er nok om Budet.

NIELS HØRSVINGER—Masser! de er helt tossede efter Gaarden.

OLE ANDERS—Det siger I, ja, men hvorfor gaar I saa ikke til dem?

CONRADSEN—Fordi De kom først. Har De sagt nej, gaar vi til de andre.

FRANDSEN—De' er jo en Satans dejlig Gaard.

SOFIE JENS—En nysselig Gaard er det, og gid jeg bare kunde blive siddende, — naa, den Herlighed er jo nu forbi. Men jeg har en Ting at sige dig, Ole Anders: du kan betale Prikkeratoren saa mange Penge, at han kan dække Smaalaanene, — og mine faa Skillinger, der saa bliver tilovers, kan du beholde, hvis du vil tage mig paa Aftægt. Faar jeg et Værelse og lidt Sul og Brød, saa er jeg tilfreds. Til Klæ'r og andet Smaapilleri skal jeg nok se Udvej med Arbejde hist og her.

CONRADSEN—Det er et godt Forslag, Ole Anders.

NIELS HØRSVINGER—Storartet, synes jeg.

FRANDSEN—Tag imod det med aabne Arme! I hjælper jo hinanden paa den Maade. Ja, Sofie Jens, du har altid haft et Satans godt Hoved. Og ser du, Ole An-

ders, Sofie kan gi' dig mangen en Haandsrækning med Gaardens indvendige Dele; du er jo Ungkarl og kan paa samme Tid næsten spare en Pige.

OLE ANDERS—Hm ja, men jeg lider nu ikke, at faa et Fruentimmer paa Aftægt. Det løber op, om Enden bliver lang, og disse hersens ensomme Kvindfolk bliver nu altid saa fælt gamle. Nej, skal jeg have Gaarden, bliver det uden Aftægt og anden Besværlighed.

CONRADSEN—Ja, saa bliver der jo kun at vende tilbage til de gamle Betingelser.

OLE ANDERS—Der maa kvittes a'.

CONRADSEN—Det bliver der ikke, ikke en Hvid.

NIELS HØRSVINGER—Nix — behøves ikke; vi har andre paa Haanden: Niels Nielsen i Tønder og Skrap i Laagen, ja, Gud ved, hvad de alle hedder, der vil købe.

OLE ANDERS—Ja, det kan jo nok være; men saa kan der vist ikke blive noget af det Handelsskab. Hun synes mig for dyr, den Gaard, og jeg vil pinedød ikke sidde skidt i det.

CONRADSEN—Naturligvis, Ole Anders, hver har jo sin Mening, og det ligger jo i Deres Interesse at købe saa billig som mulig, men her er Prisen fast, og De kan ogsaa uden Vanskelighed skaffe de Penge. Blot tænk, hvad for en Gaard, De faar.

(Frandsen ser meget optaget ud; studerer nøje Ole Anders.)

NIELS HØRSVINGER—Du gode, ja!

SOFIE JENS—Naar din Far har kunnet give dine to Brødre hver en Gaard, kan han vel ogsaa række dig en Haand.

OLE ANDERS—Det kan han jo nok, den Gamle, men jeg tror nu alligevel . . .

FRANDSEN (højt)—Hør Sofie Jens, hvor gammel er du?

SOFIE JENS—Jeg — jeg bliver enoghalvtres til Høst.

FRANDSEN—Og du, Ole Anders?

OLE ANDERS—Jeg? — det bliver vist niogtredive til Kyndelsmisse.

CONRADSEN (vred)—Hvad Fanden kommer det Handelen ved? nu . . .

NIELS HØRSVINGER—Ja, hvad er det for nogen Forstyrrelsesvrøvl?

FRANDSEN (fornøjet)—Stille, stille! Nu skal jeg sige Jer noget, Sofie Jens og Ole Anders, I skulde Fanden gale mig, slaa Pjalterne sammen. Alderen er god for begge, og ved du hvad, Ole Anders, du kan pinedød ikke ønske dig en mere regulær Kone end Sofie Jens (slaar Sofie Jens paa Skulderen): Og du, Sofie Jens, du vil faa det godt med Ole.

SOFIE JENS—Han ser jo ikke saadan farlig skrap ud; men lad nu være med at drive Løjer, Frandsen, jeg har saagu Mas nok endda.

FRANDSEN—Løjer! jeg driver Karen danse mig ikke Løjer — det er pinedød mit ramme Alvor. Ole Anders sparer en Pige og nogle Skillinger, og du kan blive paa Gaarden som altid. — du faar jo Fanden gale mig en Gaard forærende, Ole Anders. (Giver Conradsen et Vink nu og da.)

CONRADSEN—Jeg skal ikke nægte, der er noget i det.

NIELS HØRSVINGER—Noget i det, han faar jo, som Frandsen siger, en Gaard forærende og en storartet Kone oven i Købet. Tak din Gud, Ole Anders, og sla til.

OLE ANDERS—Hvor meget er Smaalaanene, der skal betales? (regner og tæller.)

CONRADSEN—Med Salær bliver det hele en fire Tusind Kroner. Det er Udgiften for en Bondegaard og en Hustru, — Lykken ligger for Dem, Ole Anders.

OLE ANDERS—I siger, jeg faar en Gaard, hm ja, jeg faar en temmelig god tredje Prioritet; men der er dog baade første og anden at forrente.

CONRADSEN—Det er der, men hvor mange Bønder har det saa godt? de fleste ejer jo ikke en Gang Skriget af den Gris, de slagter.

OLE ANDERS—Næ, vist saa, der er noget i det.

(Pavse.)

OLE ANDERS—Hvad siger du, Sofie Jens?

SOFIE JENS—Jeg siger, at du ser temmelig ordentlig ud. Vi er jo ikke ungdomsgalne Mennesker, saa jeg kan jo nok sige Ja. Man gör en hel Del for at blive paa det Sted, hvor man helst vil være.

OLE ANDERS—Ja, lad os saa sige det, Sofie Jens. (Rækker hende Haanden.)

FRANDSEN—Hurra! hurra for Sofie Jens og Ole Anders!

DE ANDRE—Hurra!

NIELS HØRSVINGER (har rejst sig med Conradsen)—Ja, Salget blev der nok ikke noget af.

CONRADSEN—Næ, men vor Fortjeneste skal nu ikke blive mindre for det (smiler.) Der bliver jo en Del at ordne alligevel.

NIELS HØRSVINGER—Rigtig, sørg De bare for det.

(Maren og Rasmine ind.)

MAREN—Hvad raaber I Hurra for, er Kongen kørt forbi?

FRANDSEN—Mutter og Rasmine, maa jeg præsentere Jer det nyforlovede Par: Sofie Jens og Ole Anders!

MAREN—Hvad er det for Narretøj?

OLE ANDERS—Det har sin Rigtighed, Maren.

SOFIE JENS—Saamænd har det saa!

RASMINE—Jeg kan se paa Sofie Jens, at det er sandt, Mor.

FRANDSEN—Sandt! ja, gu er det sandt. De kunde ikke blive enige om at handle, saa blev de enige om at forlove sig, og hvad skulde de saa med Handelsskabet?

(Niels Hørsvinger og Rasmine tisker.)

MAREN—Naa, saadan! Ja, saa skal I helsens ha' til Lykke begge to. Det er helt godt, baade for dig og Ole. Hvad er en Bonde uden Kone, og hvad er en Kvinde til, naar hun i sin bedste Alder skal for lade sit Hjem.

SOFIE JENS—Det var et sandt Ord,

Maren. Jeg er ogsaa helt glad ved, at det er gaaet, som det er.

NIELS HØRSVINGER—Hør, Sofie Jens — hvad skal du saa ha for den gamle graa og Vognen? Nu skal vi til at handle.

SOFIE JENS—Hvad skal han gi', Ole Anders? Han skal naturligvis ha det billigt, nu da Gaardhandelen røg til Vejrhanen.

OLE ANDERS—Hm ja, Sofie. Hesten er jo god endnu, og Vognen med for Resten. Skal vi sige to Hundrede Kroner for hele Stadsen, hvad?

NIELS HØRSVINGER—To Hundrede Kroner! næ, stop nu en Kende, Ole Anders. Hesten kan ikke mere tygge; Sofie Jens maa koge Havregrød til den hver Morgen, og om Aftenen maa den ha' Briller paa for at finde Høet. Og Vognen — Gudfader bevares! den er jo saa mør, at man ikke tør nyse, naar man sidder paa den. Og husk saa, at Kommissionen røg med Forlovelsen. Næ, Folkens, et Hundrede og femogtyve Kroner, det er regulert — ikke sandt, Sofie Jens?

CONRADSEN—Giv Haandslag paa det, vær lidt rundhaandet i Dag!

SOFIE JENS—Ja, lad det gaa for den Pris, Ole Anders.

OLE ANDERS—Det er minsaI lovlig billigt, Sofie; men jeg mærker jo nok, at der ingesom skal være Trakteren i det, saa jeg faar vel gøre, som du siger.

NIELS HØRSVINGER (tæller Pengene op)—Pengene paa Bordet. (Ole ta'r dem.) Og saa farvel med al Gaardhandel, det er der sgu ikke noget ved i disse Tider, hvor Folk kun tænker paa at forlove sig. I Morgen den Dag fylder vi Ekvipagen med Pottemagerkram, og saa ruller vi Landet rundt og sælger løs.

FRANDSEN—Jeg gir Lidkøb, baade paa Kærligheden og paa Forretningen.

NIELS HØRSVINGER—Det skal være Portvin.

FRANDSEN—Nej, Fanden gale mig, tror du . . .

NIELS HØRSVINGER—Stop lidt, Frandsen og Maren. Ser I, Rasmine og jeg har i længere Tid gaaet og holdt svært meget af hinanden; men hun vilde ha' at jeg ikke maatte sige noget, førend jeg kunde komme i egen Ekvipage, og nu er den her. (Peger ud mod Vejen.)

MAREN—Nej, jøsses dog, mit Barn! (omfavner hende.)

FRANDSEN (klapper Maren og Rasmine, idet han gaar hen og henter Vin)—Ja, saa gi'r jeg Portvin.

(Almindelig Lykønskning.)

OLE ANDERS—Det er dog masenes, saa der er Slav i Kæresterierne.

CONRADSEN—Og Tilbagegang i Gaard handel.

(Niels Hørsvinger hen til Rasmine.)

SOFIE JENS—Lige meget, hvordan det gaar, naar bare det ender godt.

RASMINE—Vi to kan da ikke sige andet.

NIELS HØRSVINGER—Nej, det er da vist.

MAREN—I har saamænd alle skudt Pappegøjen.

FRANDSEN—Her er den ægte Rosinstilke-Ekstrakt. (Skænker.) Tag Jer et Glas og nyd det med Andagt . . . . . Skaal, Børn, og Skaal, Sofie og Ole — Skaal allesammen!

(Alle skaaler og drikker.)

CONRADSEN—Til Lykke med Pottemageriet, Niels Hørsvinger! Nu bliver jeg altsaa uden Kommissionær.

NIELS HØRSVINGER—Det bliver De, men De kan vel nok taale at tjene Pengene alene!

CONRADSEN—Gaar det som i Dag, saa tror jeg nok, jeg kan. (Til Sofie og Ole) Til Lykke med den ny Bedrift i gamle Gaarde. (Der skænkes og drikkes.)

FRANDSEN—Skaal, allesammen! Leve Kærlighed og Forretning! Skaal!

SOFIE JENS—Og Tak for, at du hjalp mig over Grøften, Frandsen; Ole havde saagu aldrig fundet paa det.

OLE ANDERS—Næ, man er jo en Kende forsigtig, hvad den Slags angaar. Hvad siger du, Rasmine?

RASMINE—Jæ ve it.

MAREN—Men du store Himmel! mine Kyllinger! de bræns vist (løber ud.)

FRANDSEN—Ja, og Ole, som følte brødflov for en Timestid siden. Kom med Jer — Kyllinger og Agurkesalat — i Dag spiser vi i Stadsestuen.

(TÆPPE.)

JULETANKER.

Husker du Julen fra Barndomstid,
husker du Julen derhjemme;
Julen, naar Sneen saa blændende hvid
laa som et Lagen saa langt og vid,
ja sikkert — du kunde ej glemme.

Jul var der ude i Skov og Vang,
Jul overalt var at finde.
Jul var i Kirkeklokkernes Klang,
"Glade Jul!" hvert et Menneske sang,
for Jul var i Hjerterne inde.

Nu fejrer vi Jul paa fremmed Jord,
og nye Tanker der fødes;
men ofte bliver vor Længsel stor
mod Hjemmet og mod vor gamle Mo'r, —
med hende i Mindet vi mødes.

Har Juleglæden en Gang du kendt,
men atter maattet den miste,
da se at faa Blikket hjemad vendt,
saa bliver din Julestjerne tændt
og lyser for dig til det sidste.

Tacoma, Wash.

MARIE BLOCH.

FRA DET HØJE NORD.

"Har man Ungdomskræfter, er en munter Fyr,
higer Tanken efter Livets Eventyr."

Vi tænker paa de mange unge Mænd, der aldrig kommer uden for deres egen By, eller videre end til at promenere deres Uimodstaaeligheder paa Strøget, og hvis Livs-Indsats deles mellem Kontorets eller Butikens lumre Luft og Kafeens forgyldte Ørkesløshed, og saa tænker vi paa de langt færre, der tager Basketag med Livet ude i Verden, borte fra Sædvanerne, og som ser og oplever, hvad Stueheltene drømmer vagt i deres Kakkelovnskroge.

Af Hr. Urmager Th. Wolfe her i Seattle har vi faaet Tilladelse til at attrykke følgende Brev fra hans Nevø, Louis Wolfe, en ganske ung Dansker, der for Tiden turer Alaska igennem med sit Lager af Ure — fra Minelejr til Minelejr og gennem Indianerstammer, hvor ingen Salgsmand før har været. Han har uden Tvivl ikke alene Ungdommens Gaa-paa i sig og Trangen til Eventyr, men ogsaa Forretningssansen og deraf følgende Resultater.

Brevet, der med nogle uvæsentlige Forkortninger er gengivet saa godt som ordret, lyder som følger:

Paa Vejen mellem Sitka og Juneau, Alaska, 30. Oktober 1911.

Kære Onkel!

Der er noget her i Verden, som hedder Held og Uheld, og jeg har erfaret begge. Jeg ankom til Chikigoff Guldmine efter tre Dages Rejse fra Juneau. Arbejderne i Chikigoff Minen var fordelt paa to Arbejdspladser — 35 Mand ialt — og skønt der ikke var mange Skandinaver imellem dem, solgte jeg dog for $504.75. Til en Amerikaner solgte jeg et Guldur med Medaillon for $156.00 — det hjalp jo noget paa Summen. Jeg lod ikke en Handel undslippe og fik alligevel min fulde gode Pris. Man kunde tjene store Penge her, hvis ikke Rejsen frem og tilbage her i Sydøst-Alaska tog saa forbistret lang Tid; men det er jo godt, man kan gøre noget, naar man saa endelig kommer der. En Bogholder i Minen paa Vejen fra Sitka til Chikigoff var nærved at besvime, da jeg fortalte ham, at jeg vilde ud at sælge Juvelsager i Minen. Han troede, det var umuligt; men jeg smilede; jeg vidste bedre. Der har aldrig været en Agent eller Salgsmand der, hverken i den ene eller anden Branche; og saaledes er det overalt heroppe. Kun er det uheldigt, at der er saa langt mellem Lejrene. Kompagniet gav mig ingen særlig god Modtagelse; man var meget "independent" og kort for Hovedet; jeg kunde ikke faa Lov at spise og sove i Minen. Men jeg er jo ikke helt grøn, saa jeg fandt en Kineser — Sing Lee — der boede paa Stranden en kvart Mil derfra og havde en lille Butik. Hos ham fik jeg mod gode Ord og Betaling Lov til at spise og sove. Jeg maatte ligge paa Gulvet, og det var hundekoldt i hans primitive Hytte. For at du kan faa en Ide om Rejsen heroppe i Alaska vil jeg fortælle dig lidt derom, for jeg har Masser af Tid.

I Dag er det Mandag, og i Fredags forlod vi Sitka, ventende at være i Juneau sent i Aftes. Det er fire Dage paa Vandet for 190 miles; under almindelige Forhold skulde det ikke tage mere end 32—36 Timer. Grunden er den, at vi har haft en meget tæt Taage paa hele Turen. Farvandet her er fuldt af store og smaa Sten over og under Vandskorpen, og i Taage er Sejladsen her meget farlig. Baaden har ingen Traadløs, og Folk i Sitka og Juneau troede, den var gaaet til Bunds.

Vi har nu i de sidste fem — seks Dage haft en knagende Frost, og tillige har det stormet stærkt i de sidste fire — fem Uger. Da jeg tog fra Juneau til Sitka den 18de Oktober Midnat, var det ösende Regnvejr. "Ellen Rolffs," Navnet paa Baaden, er en Fiskerkutter og besørger Trafikken for S. S. George, som er under Reparation i Seattle. Vi var 49 Passagerer, og der var kun Senge for ni. Vi maatte derfor ligge, som bedst vi kunde, paa Bænke, Bord og Gulv. Min Sovepose kom lige tilpas, men Regn og Saltvand skvulpede op og ned ad Gulvet, saa jeg stod op og sov. De fleste af Passagererne var Minere og Fiskere samt nogle Indianere. Minerne og Fiskerne kom fulde om Bord og sang og drak hele Natten; til en lille Afveksling kom en Svensker og en Amerikaner op at slaas, saa Vandet sprøjtede os om Ørerne. To Nætter og Dage varede Turen, og det regnede hele Tiden. Anden-Dagen var der høj Søgang, og Vandet bragte det elektriske Lys ud af Virksomhed. Gennem et aabentstaaende Køje fik jeg en Spandfuld Vand ned ad Maven i min Sovepose.

Dagen efter Ankomsten til Sitka tog jeg med Kompagniets Gasolinbaad over til Chikigoff-Øen, hvor Minen er. Afstanden er 59 miles, og Strækningen er bekendt som en af de værste i Alaska at befare paa denne Aarstid. Da vi kom ud i det aabne Hav, gik vi langs Kysten under en voldsom Dønning. Kysten er høje Klipper, og Bulderet af Søen, der brydes imod dem, var mægtigt. Der var et Stykke Sejlads mellem Kysten og undersøiske Klipper, der fik Folk til at sværge paa, at de ikke vilde gøre den Tur igen. Et Brud paa Motoren eller

Roret, og to Bølgeslag vilde have knust Baaden mod Klipperne.

Minen ved Stranden beskæftigede 25 Mand; men der var een højt oppe paa Bjærget — 15000 Fod oppe — hvor otte Mand arbejdede. Der førte ingen Framvej derop, kun en stejl Sti. Folk mente, det vilde ikke betale sig for mig at gaa derop med min Byrde. Jeg tog Halvdelen af mine Ure med, fik dem i en Sæk paa Ryggen og naaede derop tre Timer senere — knap en mile, men en drøj Tur — kravlende paa alle fire. Solgte deroppe for $250, deriblandt den store Sølje — saa "what's the difference"! Paa denne Rejse har jeg set Tusinder af Ænder, og de er let at komme til at skyde paa, for hvem der bor her omkring. . . . . .

Juneau, 31. Oktober.

Jeg ankom hertil i Gaar Aftes i god Behold. Modtog dit Brev af 20. Oktober i Morgés. Jeg ser, at du har været ængstelig for mig, hvad du dog ikke skal være n o g e n S i n d e. . . . .

Skagway er død som en Kirkegaard, og "business rotten." Tessø var ikke rigtig rask og i daarligt Humør; han er meget utilfreds med at være der. Jeg gik saa tilbage til Haines, tog om Morgenen derfra med Køretøj til Porcupine og ankom dertil om Aftenen sent. Næste Morgen kørte vi i Slæde til Minen Cakoon Creek, en Strækning af 3½ miles og 1500 Fod oppe. Der arbejder nu 12 Mand, om Sommeren 20. Lejren var næsten færdig til at bryde op, men jeg fik dog solgt for ca. 90 Dollars. Jeg kunde ganske bestemt i Sommertiden der have solgt for 400—600 Dollars. To Dage senere gik jeg til Fods ned til Porcupine; kunde ikke bo eller spise i Lejren og maatte betale 75 Cents Maaltidet ("eanned" Kost) og 50 Cents for Seng i Kroen ("road house"), hvor det øsregnede ned til mig hver Nat. I Lejren var der kun 25 Mand, og de 15 var Indianere. Om Sommeren er der fra 80 til 100, og alle de gode Folk har forladt Pladsen paa Grund af det daarlige Vejr. Jeg var der to Dage og forsøgte haardt at sælge, men det var næsten umuligt, og jeg solgte kun for ca. 30 Dollars. To Dage efter tog jeg med et Køretøj derfra og stod af i Cheek Van, en Indianer-Landsby ved Chilcat-Floden. Indianerne var lige blevne færdige med Fiskeriet; de var i Haines og vilde komme op med Guld i Lommen to Dage senere. Jeg ventede tre Dage paa dem og solgte Resten af de billige Ure; gode Ting kan man ikke sælge dem, saa paa denne Rejse tog jeg ind ialt kun 140 Dollars.

Jeg boede i et indiansk "road house" og var den eneste hvide Mand i Byen; saa længe jeg lever, vil jeg aldrig glemme den Stank, der var der. Sengen lugtede af Oligan-Olie og raadden Fisk. Værelset, Maden — alt stank. Det er gyseligt, som de Folk lever, og saa boede jeg endda hos selve Høvdingen for Chilcat-Stammen — en meget stor Mand blandt de Indfødte.

Imedens jeg ventede der, kom jeg ind til en ung Indianer, en Jæger om en Hals. Han fortalte mig saa mange Jagthistorier, at han fik mig helt interesseret, og da han den Nat skulde ud til Bear Creek, otte miles derfra, paa Bjørnejagt, gik jeg med ham. Vi fulgte en Sti, kom gennem en to miles lang Strækning af Vildnis ned til Floden, hvor der er mange Bjørne, særlig de store brune.

Da vi kom der, var det mørkt, og vi bandt en hvid Strimmel Papir om Løbet, hvor Sigtekornet er. Vi ventede der fra Kl. 7 til efter Midnat og saa og hørte intet. Jeg laa i min Pose og sov, da Indianeren gav mig et Puf i Siden og hviskede: "Nu kommer de!" Paa Vejen ud havde han instureret mig: "Hvis du giver en Lyd fra dig, er du Dødsens, dersom de ser os." Jeg tror, jeg vilde have gaaet hjem, om det havde været muligt.

Da han vækkede mig, hørte jeg i det fjærne en meget stærk Bragen og Knagen, som lød helt uhyggelig i den mørke Nat. Det kom nærmere og nærmere, men dog ikke nær nok til, at vi kunde se at skyde sikkert. Lidt efter øsregnede det, og det blev ved hele Natten, saa vi var pjaskvaade og laa i en Pøs. Koldt var det desuden; men vi var saa optaget, at vi ikke ænsede det. En halv Time senere kom der en anden Bjørn lige imod os. Da den var nær nok, "pumpede" vi i den, og det tog ni Kugler, før den faldt død ned ad Skrænten i Floden. De sidste to Skud kunde vi næsten naa den med Riflen. Jeg undrede mig bagefter over, at jeg ikke blev "exited;" aldrig, saa længe jeg lever, vil jeg glemme den Nat. Jeg har Pelsen med mig; jeg betalte Indianeren hans Halvpart med et 4-Dollars Ur.

Forretningen led ikke noget ved denne Tur. Jeg var fem Dage der, og da jeg ikke kunde faa Skyds derfra for to — tre Uger, fik jeg en Indianer til at sejle mig ned til Haines ad Chilcat-Floden. Det havde regnet næsten en hel Maaned, og Strømmen var saa stærk, at vi blot behøvede at styre vor Kurs. Det er den stærkeste Fart, jeg har foretaget i en lille Baad. To Gange løb vi paa Sandbanker.

Jeg var ovre i Douglas og Treadwell og fandt det umuligt at sælge. Kompagniet ejer hele Byen og holder alle Forretningsfolk ude.

Petersburg har jeg forlængst opgivet; den er inkorporeret ligesom Treadwell. Jeg udfandt ogsaa, at de ikke bliver betalt heroppe. Det er den store Fejl eller Ulempe ved "Cannerierne": de udbetaler ikke Løn, før Sæsonen er omme. Af den Grund vil jeg heller ikke have Baad næste Foraar. Jeg ved noget 1000 Gange bedre.

Venlig Hilsen!

LOUIS.

I KIKKERTEN.

Der stod paa Gadehjørnet ud mod den fri Udsigt en Mand med et Teleskop.

— Kig paa Saturn, sagde han; — det koster kun fem Cents, og i Aften er den udmærket.

Teleskopet vendte sin Kanonmunding mod en lille, straalende Stjerne.

— Hvor stor er den? spurgte min Ledsager, som er Præsident i Dania og Indehaver af den største Smørrebrødsforretning i sin By.

— Er den saa stor som Maanen, naar man ser i Røret?

Men Manden fik ikke Tid til at svare, for der kom andre, som vilde se, og som betalte deres Sösling uden at spörge.

Min Ledsager skyndte paa mig, og vi gik videre. Jeg kunde mærke, at han var uhyggelig til Mode.

— Det er i Grunden noget mærkeligt noget, sagde han efter en lang Pavse. — For naar man nu en Gang skal dö, saa ved man jo knap andet, end at man gaar alene herfra. Ganske alene — uden saa meget som en snottet Opvarter med sig.

— Tja, sagde jeg, mere for at sige noget.

— For det med at komme i Himlen eller i Helved — det er jo alligevel noget Vrævl?

— Tja! svarede jeg.

— Men eet Sted maa man jo gaa — for man har da Sjæl, det er noget, man f ö l e r.

— K r æ m m e r s j æ l ! tænkte jeg.

— Kære! sagde han efter endnu en Pavse. Hvis man nu kom til en eller anden Planet — som nu denne Saten eller hvad den hedder — tror De saa ikke, man der kunde aabne en Smörrebrödsforretning?

— Det maa De ikke tænke paa, svarede jeg. Nu er De halvtres, og om tyve—tredive Aar, naar De dör, har De ingen Interesse for Forretning.

Han mumlede hen for sig selv, og jeg mærkede hans Skræk for Tanken:

— Men . . . hvis jeg nu döde i M o r g e n . . .

— Kære Nick, svarede jeg; hvis De nu döde i Morgen, saa vilde Undertaker Grabbesen fare i Dem og balsamere Dem, og De vilde faa en meget storartet Begravelse ogsaavidere.

— Ja, men . . . a l e n e ! sagde han med et Gys.

— Der blev vel nok sagt nogle könne Odr, tröstede jeg — men det er jo ikke som ved en Banket.

Der skinnede en röd Lygte imod os. Skæret livede ham op, og han styrede mig hurtig imod det.

— Man kan jo blive gal af at tænke paa saadan noget! bemærkede han. — Lad os faa en Genstand.

Den fik vi.

Den friskede ogsaa hans Humör.

— Skaal! sagde han. Naar man nu rigtig tænker paa alle disse Kloder og Planeter, saa er vi jo kun som noget Smaarakkeri.

Jeg klinkede og sekunderede:

Hæng i med den Tanke, Nick — det er gennem Erkendelsen af vor Lidenhed, at vi naar udover Kravlet.

NIKOTIN.

Seattle Japs. Som bekendt er Japaneserne ikke yndet af Befolkningen i Kalifornien, hvorimod de heroppe synes at have fundet et Slaraffenland. De anvendes som Chauffeurer, Tjenere, Kokke, Portører og i andre underordnede Stillinger, og foretrækkes, selv om der er rigelig "hvid" Arbejdshjælp ledig. Og de behandles med en saadan Hensynsfuldhed, at de ofte viser sig meget "independent." En dansk Familie var flyttet til Seattle fra San Francisco og havde paa et Arbejdskontor bestilt en Japaneser til at komme og polere Vinduer. Da Jappen kom, var det nær Lunchtid; Husets Datter var alene hjemme og blev meget forbavset, da Jappen efter at have pudset et Par Ruder satte sig til Borgleje i Køkkenet og forlangte noget at spise. Han hævdede, at det var Skik og Brug her, at der serveredes Lunch, og da den unge Dame ikke vilde indlade sig herpaa, forlangte han — meget fornærmet naturligvis — sit Tilgodehavende for de to Ruder, og det fik han, og han gik. Men da Moderen lidt efter kom hjem, mødte hendes Blik følgende Proklamation, skrevet med kvarterlange Kridtbogstaver paa Havens Rækværk:

NO GOOD. COME FROM FRISCO.

Oaklænderne (Kalifornien) har paa en smuk Maade genkaldt Erindringen om Foreningen Danias kolossale Koldbøtte i Universitetssagen i 1907-1908. Dania (bestaaende af 20 Afdelinger og 2000 Medlemmer) havde garanteret 4000 Dollars til Oprettelsen af en dansk Lærerstol ved Statsuniversitetet i Berkeley. Da det afgörende Øjeblik kom, at der skulde rykkes ud med Pengene, trak Dania til for Pengeposen og nægtede at betale. Nu har Dania-Afdelingen i Oakland begaaet et lignende Kunststykke. Her gjaldt det Opførelsen af en dansk Forsamlingsbygning. Foreningen havde bevilget 3000 Dollars; men da det nu for nylig hed: "Show the color of your money!" gentog sig den samme gebrækkelige Falliterklæring.

STORT NATIONALT FORETAGENDE.

Landsmænd i San Francisco lægger sig i Selen for Opførelsen af en dansk Bygning paa Udstillingen i 1915.

HERMAN KORELL, KOMITEENS SEKRETÆR, TIL UGLENS LÆSERE.

Stor Interesse for Sagen overalt i Amerika.

WASHINGTON-DANSKERNE ER MED

Hr. Redaktør!

Naar De har anmodet mig om at skrive en Artikel til Uglens Julenummer om Danmarks-Bygnings-Sagen, er det med Glæde, jeg efterkommer Deres Anmodning, og samtidig maa jeg takke Dem for den Interesse og Velvilje, De allerede har vist denne Sag.

Og dog falder det mig haardt at finde paa, just hvor jeg skal begynde. Sagen er jo nu gennem den dansk-amerikanske Presse og gennem Tusinder af Breve og Cirkulærer til henved ni Hundrede danske Foreninger og Menigheder i Staternes mest spredte Egne bleven almindelig bekendt, og der findes næppe mange Danske i Amerika, som ikke har hørt og ved om Danmarks-Bygnings-Komiteens Tilværelse og Formaal. En indgaaende Forklaring om dette er altsaa nu overflødig.

At der vil blive rejst en Danmarksbygning paa Verdensudstillingen her i San Francisco 1915 — rejst for Midler, som er tilvejebragt blandt Dansk-Amerikanerne kan allerede nu fastslaas som ganske bestemt. Den første Aften, Komiteen for Alvor tog Affære — det var paa et offentligt Møde her i Byen den 21de Oktober — kunde der allerede regnes med en Sum, der stærkt nærmede sig $10,000. Af denne Sum havde Komiteens egne Medlemmer tegnet sig for over 4000 Dollars; en Del Foreninger havde tegnet sig for maanedlige Bidrag paa fra fem til ti Dollars, og dette vil i Løbet af tre, fire Aar udgøre andre ca. 3500 Dollars. Naar hertil regnes Aftenens Indtægter samt en Del Bestillinger paa Udstillingsmærker og adskillige andre Bidrag, var Facit meget nær $10,000 — som jeg tidligere har bemærket i mine Pressemeddelelser: omtrent en Femtedel af den Sum, Komiteen har sat sig som foreløbigt Maal at rejse.

Siden den omtalte Aften er der tegnet endnu flere Bidrag, ligesom der har været en livlig Afsætning af Danmarks-Bygnings-Mærker og Postkort, og herved er Totalsummen, som haves i Sigte, betydelig forøget.

Og dette er opnaaet, førend der endnu er sat rigtig Kraft paa Værket. Naar vi om kort Tid tager fat paa Tegningen af maanedlige og aarlige Bidrag, skal det ikke være vanskeligt at rejse fra ti til femten Tusind Dollars endnu i San Francisco, thi udover Komiteens Medlemmer er der endnu ikke sket Henvendelse til vore danske Forretningsfolk og Velhavere, af hvilke vi som bekendt har ikke saa faa. Kalifornien, uden for San Francisco, vil skuffe vore Forventninger meget, hvis der ikke derfra lægges mindst $10,000 til Summen, og saa mangler der blot tyve Tusind Dollars, som vi venter fra Landsmænd i Amerika uden for Kaliforniens Grænser.

At vi ikke vil blive skuffede i disse Forventninger, vidner de mange Breve, vi har modtaget fra alle Landets Kanter, tydeligt om. Der har vist aldrig været nogen dansk-amerikansk Sag fremme, der overalt, i alle Kredse og i alle Lag, har fundet saa hjertevarm en Modtagelse og vakt saa enstemmig Begejstring. Saa godt som alle, vi har henvendt os til, lover at være med og støtte Sagen efter Evne. Og "**efter Evne**" er alt, vi forlanger — alt vi venter. Selvfølgelig venter vi, at de store og velhavende Foreninger saavel som Privatfolk skal give mere end de smaa og mindre formuende; men ikke mindst velkommen er de smaa Bestillinger paa Danmarks-Bygnings-Mærker paa 10 og 25 Cents, thi det viser, at vedkommende har Hjertet paa rette Sted.

Her er et lille Eksempel, som fortjener at fremhæves. Det var den første Aften, da Mærkerne var til Salg i den herværende Brodersamfundsloge, hvor jeg er Sekretær, at et af Medlemmerne kom hen til mig og sagde: "Lad mig faa for ti Cents Mærker. Jeg vilde Pokkers gerne købe flere, men jeg har ikke Raad lige nu. Men det lover jeg, at i de næste tre, fire Aar skal jeg ikke afsende et Brev, uden at det bærer dette Mærke."

Se, her var en Landsmand, som havde den rette Opfattelse af Sagen, og som besad den rette Aand. Hvis alle Dansk-Amerikanerne tænkte som han, var det hele ingen Sag, og det er at haabe, at hans Eksempel maa smitte.

Et andet Eksempel: en dansk Præst i en lille Menighed helt oppe i Maine, skrev for længere Tid siden efter 100 Mærker, som han vilde sælge. Prwsten selv — som de fleste danske Præster i Amerika — var ikke bebyrdet med nogen Overflod af denne Verdens Goder, og hans Virkefelt var, som sagt, lille. Vi sendte ham for ti Dollars Mærker og skrev, at han kunde sende Pengene, naar Mærkerne var solgt. Vi har allerede modtaget de ti Dollars og Bestilling

paa flere Mærker.

Og dette er kun to Tilfælde af mange. Overalt synes man at være imponerede af hele Tanken, og alle Steder udtrykker man sin Tilfredshed over, at Danmark paa den tilstundende Udstilling skal repræsenteres paa en Maade, som kan blive til Danmarks og alle Danskes Ære og Glæde.

Og det vil den herværende Danmarks-Bygnings-Komite bestræbe sig paa af alle Kræfter. Her vil blive rejst en Danmarks-Bygning — det er aldeles sikkert. Vi kan allerede disponere over Midler nok til at bygge en smuk Pavillon. Men vi vil mere end det. Skønt Danmarks-Bygningen nu er saa godt som garanteret, saa er Spørgsmaalet fra nu af blot, hvor stor og hvor pragtfuld den skal blive. Og det beror paa vore Landsmænd i Amerika. Hver Dollar, der indkommer fra nu af, vil være som de mange smaa Sten, der skal danne det store Murværk.

Danmarks-Bygnings-Mærket er nu udsendt over hele Landet, og vi haaber, at dette lille Sendebud maa finde Vejen til alle danske Hjem i Amerika i Øst og Vest, Syd og Nord.

Køb Mærket og brug det. Ikke blot nu for Kuriositetens Skyld, men i de næste tre fire Aar paa hvert eneste Brev, der afsendes.

HERMAN J. KORELL.

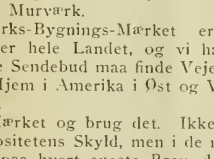

BYGNINGS-MÆRKET.

Saaledes ser det ud! I hvert eneste af Uglens 2000 Jule-Eksemplarer har vi klæbet et Mærke for at gøre vore Læsere bekendt med Sagen; og hvis blot enhver, som ser Mærket her i Bladet, vil købe for en Dollar til sit eget Brug, saa kan der jo snart komme et Par Tusind store blanke Sølvka'le ind paa den Maade. "Go to it!" Det pynter paa Deres Breve — med Flagene paa Stang!

Her i Washington træder man sikkert bi. I hvert Fald er man allerede paa Tærne baade i Seattle og Tacoma, og der vil nok snart spørges nyt desangaaende.

I Seattle kan Byggemærket købes hos Vicekonsul Jacobsen, samt i Scandinavian American Bank og i Washington Savings and Loan Association (Thaanums Bank.)

ET BESØG PAA FAIRHAVEN.

Bevæbnet med mit Kamera paa Jagt efter Motiver, stod jeg en dejlig Sommermorgen paa Point Dehance Bryggen.

Hensunken i Beskuelsen af det henrivende Billede, der laa udstrakt for mit Blik, saa langt Øjet naaede, ænsede jeg intet i min Nærhed, før jeg pludselig følte Trykket af en Haand paa min Skulder.

Jeg vendte mig hurtig om, og der stod min Ven, Dr. Petersen-Dana, smilende som Solen en Junimorgen og hilste mig med et muntert "Godmorgen, min kære, fint Vejr, ikke sandt! — og saa staar De der og falder i Søvn saadan en dejlig frisk Morgen."

"Ja, De maa undskylde; jeg var ikke saadan ganske faldet i Søvn, blot hensunket i vaagne Drømme; men er nu ikke dette det mest henrivende Syn, man kan tænke sig!"

"Jo, smukt er det, det kan ikke nægtes, men — ja, De kender nok Anekdoten om den norske Student, der kom til København —vel, nok sagt — kom med mig over til mit lille Kongerige, og jeg skal vise Dem en Udsigt, som De hverken har set eller vil se Mage til," og han pegede over mod "West Pass":

"Der ligger Herligheden, lige i Midten — "at the base of Ornament Bay."

Da jeg ikke havde noget bestemt Maal, modtog jeg med Glæde Indbydelsen, og vi sejlede da — efter nogle faa Minutters Forløb — med Damperen, og efter en halv Times interessant Fart naaede vi Landingen i god Behold.

Og nu gik det opover — over Stok og Sten kan jeg næsten sige, thi Doktoren var let til Bens, og han førte an; og saa var der noget, der trak, fandt jeg ud senere.—

En Skovvej slyngede sig ind imellem mægtige majestætiske Fyrre-, Gran- og Ceder-Træer, og den førte os i utallige Bugtninger ud og ind, op og ned, — snart langs Kanten af en stejl Ravine og saa igen til Bunden af en lille Dal, stadig fremad, ingen Tid til Betragtninger, indtil vi pludselig standsede ved Lyden af en jublende Barnerøst.

"Det er Arveprinsen, min mindste Pode — den lille Engel!" sagde Doktoren, og en lille, to-Aars Dreng med langt, lyst, krøllet Haar kom løbende imod os, vajende et amerikansk Flag. Det var Forposten, og mens Doktoren fordybede sig i Gensynets Glæde og endelig fik "Poden" placeret paa sin Ryg, kom Fruen og de to ældste Børn os i Møde. — Og det vil jeg sige: ingen Konge kunde ønske en hjerteligere Modtagelse eller et smukkere Indtog til sit Kongerige end "Kong Hans" havde hin skønne Søndagsmorgen.

"Ja, her er vi," og jeg saa et stort Skilt med "Fairhaven" i gotiske Bogstaver fæstet mellem to Træer over Indgangen til Parken, thi saaledes maa jeg kalde Anlæg-

get: store Græsplæner med Buskads og Blomsterpartier strakte sig i alle Retninger, og hist mellem Madronerne ligger det grønt- og hvidmalede Skovhus med mægtige Naaletræer i Baggrunden. Paa Verandaen staar Svigermoder med sit evigt smilende Ansigt og byder os velkommen. I min Henrykkelse udbryder jeg: "Men, kære Mand, De har jo et veritabelt Paradis herude!"

"Næ, det vil jeg ikke sige — kun saadan et lille privat Kongerige paa 20 Acres," svarer Doktoren beskeden.

"Men hvad i Alverden vil De dog med tyve Acres for et Sommerhjem; det er virkelig for meget for een Mand."

"Vel, ser De, jeg holder nu af at have Plads til at tumle mig, naar jeg kommer herud; her er det saa stille og roligt; man kan nyde Naturen i fulde Drag, ugenert af Naboer eller Former. Man er sin egen Herre, kan gøre, som man vil, og derfor er det, jeg kalder dette mit lille private Kongerige; — men lad os nu komme ind at faa noget at leve af."

Og jeg skal sige, det smagte — og Grøntsager og Bær lige fra Urtehaven bidrog sit til at give Maaltidet den appetitlige Friskhed, som oftest mangler i Byerne.

Spisestuens Vægge bestod af aabne Døre, og der havdes saaledes fri Udsigt over det dejlige Parkanlæg, hvorSolstraalerne legede Tagfat med Skyggerne mellem Træerne og Buskene, — hvor Naaletræernes og Blomsternes Duft kappedes om mulig at give den friske Skovluft end yderligere Friskhed ved Tilsætning af aromatisk Duft, — hvor Fontænens Risler og Plasken blandede sig med Fuglenes Kvidder og Egernets Fløjtetoner til en harmonisk Naturkoncert. Man følte sig som hensat i en Eventyrverden, og var det ikke for en glubende Appetit vilde jeg af Henrykkelse have glemt at spise. — Efter endt Maaltid førte Doktoren mig afsted for at bese Herligheden.

"Ja, det var jo Udsigten, min kære," og han tog mig til en Forhøjning circa ti Fod i Kvadrat bygget af Cederstammer. Vi besteg "Observatoriet." I aandeløs Beundring beskuede jeg et Billede saa storslaaet og malerisk skønt, som jeg trods mine mange Rejser aldrig har set Mage til; og det er vist ingen Overdrivelse at sige, at denne Udsigt er den mest storslaaede, mest henrivende i Verden. Sikkert er det, at Neapel med Vesuv maa træde i Skyggen. Skal jeg forsøge, om end kun en fattig Beskrivelse?

I Baggrunden taarner det mægtige, majestætiske Bjærg "Tahoma" sig i Skyerne; hvidklædt af den evige Sne staar Tahoma, imponerende, kold og bydende, vogtende over Land og Vand omkring sig. Dets gradvis skraanende Sider smeltes sammen

med de smukke Bjærgkæder, Kaskaderne, som strækker sig i begge Retninger, saa langt Øjet naar.

I Forgrunden det dejlige Puget Sound, med Byen Tacomas Havn, "Commencement Bay," overstrøet med Dampere og Baade; til højre Højderne med den smukke By Tacoma smilende i Solskinnet, og til venstre den østre Indsejling til Havnen med Fyrtaarnet "Browns Point" og den smukke Ø Washon med skovklædte Bakker og Dale, med idylliske Sommerhjem tittende ud mellem Træerne for at spejle sig i Sundets spejlblanke Vand — — — og alt dette omkranset af en Naturramme af mægtige Naaletræer, — thi Udsigten er opnaaet ved at fælde Urtræerne mod Sundet, men til Siderne staar endnu to til tre Hundrede Fods Træer uberørt af Økse og Sav.

Det er med Møje, at Doktoren faar mig revet bort fra dette begejstrende Skue; — men der er kommen Fremmede — en Flok unge Mennesker — og Ekko af Latter og Sang ringer mellem Skovens Træer. Vi passerer "Grottoen," et hyggeligt køligt Hul i Jorden at luske ned i med et Spil Kort og en kold Flaske og døse i Ro en varm Sommereftermiddag, — og naar endelig "Platformen," som er bygget af vældige Cederstammer ud i en dyb Ravine. Herfra har man med Fontænen i Forgrunden en udstrakt Udsigt over Størstedelen af Anlægget med dets slyngende Gange, hist og her Naturbænke, Hængekøjer og Gynge —Crocket og Lawntennis- Plænerne, — og i Baggrunden Naturskoven med nu og da en aaben Plads for et Hustelt, thi man sover i Telte herude i Guds fri Natur. Og saa sidder vi og dovner i magelige Gyngestole og nyder Cigaren og iagttager de ivrige Spillere, medens et frygtsomt Egern smutter ned fra et Træ og læsker sin Tørst fra Fontænens Basin.

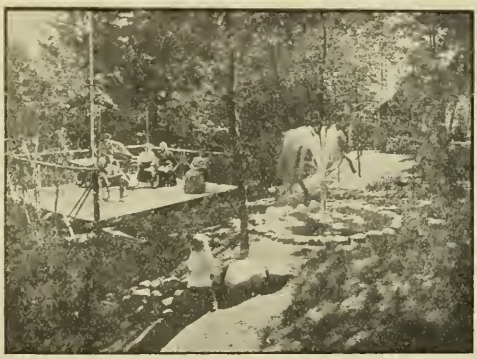

Pludselig siger min Vært, pegende i Retning af Springvandet: "Og De har ikke en Gang spurgt, hvor det Vand kommer fra."

Nej, jeg havde virkelig været altfor op-

taget til at tænke paa, hvorfra det altsammen var kommen. Hvis jeg var blevet fortalt, at det hele var et lille Stykke af Himmerig faldet ned fra Himlen, vilde dette have svaret til min Sindsstemning bedre end nogen anden Forklaring.

"Nej, det var saamænd ganske naturlig, og Doktoren rev mig ud af Stolen og min poetiske Stemning og førte mig med rastløs Iver ad en slyngende Vej til Ravinens Bund og viste mig en sprudlende Kilde. Dens Vand opfangedes i et Basin, og ved hydraulisk Tryk pumpedes Vandet gennem Rør op til en vældig Vandbeholder, og derfra forsynes Hus og Anlægget med Vand under Tryk. Saa siger Doktoren: "For at være rigtig prosaisk, skal jeg fortælle Dem, at vi har et fuldkomment sanitært Kloaksystem. Vi har jo Badeværelse og alt andet ligesaa praktisk og bekvemt som i Byerne. Og nu skal vi tage en Spadseretur, hvis det behager Dem," og han førte mig ad Gange og Stier i et Virvar, op og ned, paa Kryds og Tværs, gennem Urskoven, idet han begejstret gjorde mig opmærksom paa den vidunderlige vilde Natur, ejendommelig og interessant, — her og der bærende Vidne om voldsomme Mishandlinger af Naturkræfterne, Ild, Storm og Lynild igennem Aarhundreder, men endnu uberørt af Menneskehaand.

Netop som min Vært udbryder: "Men De har endnu ikke set Frugt- og Urtehaven; vi maa nok sætte Næsen hjemefter," hører vi en larmende Støj. "Ja, nu er Middagen færdig," forklarer Doktoren. "Spisekammeret er nemlig bygget under Vandbeholderen af Jærnblik, køligt og uigennemtrængeligt, og naar der bankes paa Spisekammeret, saa er Maden færdig," og det syntes mig meget passende og ganske nemt at faa Maden færdig paa den Maade og passede mig i Særdeleshed, at Maden var færdig netop da, thi den friske Luft og den lange March havde gjort mig sulten.

Og et velsmagende og lystigt Maaltid var det, — og endnu lystigere gik Dansen senere til Doktorens virtuosmæssige Violinspil, med Fruen og Frøkenen afvekslende ved Pianoet, og de bløde Toner fra Strauss, Waldteufel og andre af den faste Stok, som aldrig ældes, vibrerede og gav Genlyd blandt Skovens Træer, med af og til en munter koket "rag time" — — — thi jeg havde nemlig listet mig ud og stod nu paa "Observatoriet." O, hvilken Pragt! hvilket Trylleri! — Maanen løfter sig netop ud af Horizonten og kaster sine klare, brede Straaler med en mægtig Sølvglans ud over Sundets Spejlflade — og nogle skælmske Straaler kappes med dunlette Skyer om at kæle over Kolossen, der staar paa Vagt over Land og By, — og et Vidunder sker, — der kommer Liv i den kolde Bjærgmasse; Lys og Skygge forandrer dens Kontur og Udtryk, indtil endelig Skyerne jages paa Flugt og Maanens Magt faar Overhaand, — da træder den frem i sin sarte, fulde snehvide Glorie, skarpt imod en klar Junihimmel. Og hist og her i en mægtig lysende Halvkreds strækker sig et vrimlende Hav af blinkende, funklende Stjerner, — det er Fru Tacoma klædt i sin Baldragt smykket med Myriader af glimrende Ædelstene! Et Billede saa vidunderligt gribende, saa kraftigt og storslaaet og dog saa fint poetisk, — et Billede, der aldrig vil kunne gengives i Farve eller med Pen — det maa s e s for at blive forstaaet tilfulde. — — —

Men der har vi Donau-Valsen! og mine gamle, nej, jeg skulde vel sige ældre Ben begynder at gøre Bevægelser i Takt med Musikken, og ind farer jeg i Dansen. De ældre Ben bliver unge igen, og Blodet farer gennem mine Aarer, som havde jeg drukket af den Vin, Elverpigen byder paa en Sommernat. — Og der sidder hun jo, Elverpigen med Lyren, — nej, jeg er bleven ganske ør af Dansen — det er jo Doktorens

lille krølhaarede Søn, med sin lille Violin førende Buen som en Virtuos — nej, har De nogen Sinde set Mage!

Nu, alting er da for Resten uden Mage herude — eller jeg skulde sige magesløs — hvilket vel kommer ud paa det samme. Ja, nu begynder jeg at vrøvle, min kære Doktor — denne Dag har gjort mig ganske tummelumsk — jeg har vist faaet for stor en Dosis Natur paa een Gang. —

"Nej, min kære," siger Doktoren; jeg tror ikke paa homøopatiske Doser — og jeg haaber, at denne Dosis vil have saa god

Virkning, at vi faar Fornøjelsen at se Dem herude snart igen. — Men hvis De ikke vil svømme ind til Byen, mine Venner, saa tror jeg, det er bedst, vi kommer ned til Landingen."

Det var en lystig Skare, der drog ned ad Skovvejen; Latter og Sang, Hujen og Skrigen — vi var som en Flok vilde Naturmennesker. Dosen var begyndt at virke paa en mindre videnskabelig Maade, og Sejlturen ind til Byen over det spejlblanke, maanebeskinnede Sund var en fortryllende og passende Finale til den behageligste Dag, jeg har tilbragt i mit Liv.

I taknemlig Erindring.

SERIES A.

DANSKE I WASHINGTON.

(Forretningsmænd, Farmere, Haandværksmestre, Politikere, Kunstnere, Foreningsmænd, Osv. Osv.

(Fortsat fra Side 14.)

L. N. HANSEN.

Assuranceforretning. Pacific Ave. Tacoma.

L. N. Hansen blev født den 21de Marts 1863 i Kliplev ved Aabenraa. Udvandrede til Amerika i November 1882 og kom først til Moqueta, Iowa. Prøvede som de fleste Nykommere al Slags haardt Arbejde i det første Aar. Var en kort Tid Tømrer og blev derpaa Handelsbetjent i en Isenkramforretning, først i Winona, Minn., derpaa i Stillwater og Ashland, Wisc. Den 1ste Januar 1889 kom han til Tacoma, hvortil hans Firma havde sendt ham for at overtage Bestyrelsen af et Filial: Superior Oil, Paint & Glass Co., paa A og 21st Streets. I Efteraaret samme Aar blev han ansat som Handelsrejsende for Tacoma Lumber and Mfg. Co. (P. A. Paulsen, en Broder til Paulsen Brødrene i Tacoma, var Ejer af denne Forretning.) Et Aars Tid efter indtraadte den store Pengekrise; alt Bygningsarbejde standsede, og L. N. Hansen grundlagde saa selv den Assuranceforretning, som han i Aarenes Løb har arbejdet frem til den største i sin Slags i Taeoma. Blandt de Selskaber, han repræsenterer, nævnes følgende: Han har General-Agentur i Washington, Oregon og Idaho for Amerieaan Bonding Co. of Baltimore; repræsenterer desuden Brandforsikringsselskaberne the Colonial of Hartford, Norwieh Union of England, New Zealand of New Zealand, Hanover of New York; endvidere Swiss Marine Insurance Co. (Svejts); Federal Automobile Ins. Co. of New Jersey. Han har ogsaa General-Agenturet i Washington (med Undtagelse af King og Spokane Counties) for New Amsterdam Casualty Co. of New York.

L. N. Hansen driver desuden en omfattende Prioritetsforretning i Byejendomme, Kautionsforretning og Ejendomshandel. Han har stillet Kavtion for mange af de betydeligste Entrepriser iværksat af større danske og amerikanske Entreprenører i Staten. Hans tre Sønner er alle ansat i Forretningen: H. T. Hansen som Bestyrer; C. W. Hansen som Repræsentant og Arthur Hansen som Bogholder. Man gør sig et Begreb om Omfanget af hans Forretning ved at høre, at han i Aar har taget ind $80,-000 i Assuranee-Præmier.

L. N. Hansen er Medlem af Dansk Brodersamfund og den danske Kirke. I ni Aar har han været Sekretær for den stedlige Loge af Independent Order of Foresters.

METROPOLITAN MEDICAL BATHS.

L. Frølund. Cobb Bygningen, Seattle.

En i sin Art enestaaende Institution er det af Hr. og Fru Frølund ledede Metropolitan Medical Baths i Cobb Bygningen i Seattle. Der findes vest for Chieago ikke noget tilsvarende, i hvert Fald ikke noget saa komplet udstyret Etablissement for Massage, Sygegymnastik og medieinske Bade som dette, der er anlagt af en Seattle-Millionær efter de af Hr. og Fru Frølund udarbejdede Planer.

Den Slags Sygdomme, der her tages under Behandling, er jo nærmest saadanne, som Lægerne ikke har Midler eller Apparater til; Etablissementet er da ogsaa anlagt under Samarbejde med en Kontrol-Komite bestaaende af tre ansete Læger. Fouden almindelige Forkølelsessygdomme, der her kureres eins, zwei, drei, er det Hudsygdomme, Ledde- og Nervegigt, Asthma og Fordøjelsessygdomme, man tager under Behandling, men paa mange andre menneskelige Svagheder har Kurene vist sig at have en gavnlig Indflydelse, selv saa indgroede Skavanker som Rygskævhed har her fundet Helbredelse.

Etablissementet bestaar af 24 Værelser, fordelte paa en Mands- og en Kvindeafdeling. Blandt disse Værelser maa nævnes Gymnastikrum med Ribbevæg, Klatrestang og lignende Apparater, Hvileværelser, Massageværelser og Elektricitetssalen. I denne sidste findes

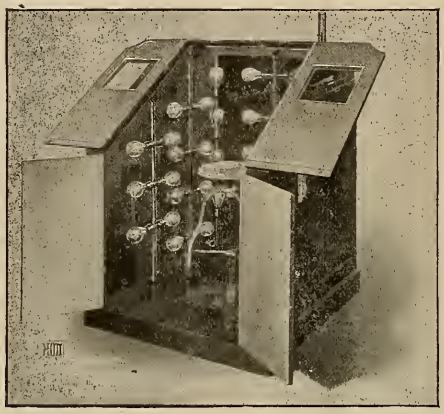

LYSKABINETTET

Kabinetter for tør og fugtig Varme, Sædebade, Naalebade osv. Her er ogsaa en Efterligning af det bekendte Nauheimer Bad (med Kulsyre i Luftform, som tilføres Vandet gennem særegne Blandere.) Fra et

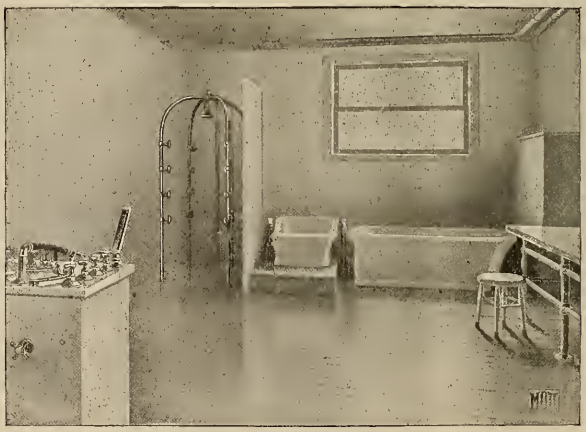

KONTROL BORD

reguleres alle disse forskellige Bade.

LAURITS FRØLUND

Laurits Frølund er født den 25de Marts 1873. Uddannedes til Lærer og har virket som saadan. Udvandrede til Amerika i Halvfemserne. Efter et tre-aarigt Ophold herovre vendte han tilbage til Danmark, hvor han deltog i forskellige Kursus, bl. a. ogsaa Sygegymnastik. I 1907 drog han atter til Amerika og bosatte sig i Minneapolis, hvor han blev et meget aktivt og interesseret Medlem af "Ungdomsforeningen af 1905," hvis Arbejde for nationale Opgaver og fortræffelige Formaal i det hele taget har gjort denne Forening kendt ud over Landet. Frølund var Medstifter af Dansk Ungdomsforening i St. Paul og en ivrig Agitator for at vække de Unges Interesse for aandelige Spørgsmaal, især i national Retning. Rejste i 1909 til Seattle, hvor han oprettede ovenfor omtalte Institut, og hvor han blev gift med Frk Margit Hansen.

Fru Frølund er født i København og kom som lille Pige med Forældrene til Minneapolis. Hun lærte Massage og Sygegymnastik paa Danskeren Th. I. Thomsens Etablissement der i Byen. I 1904-05 rejste hun til København og frekventerede i halvandet Aar Clod-Hansens Institut for at komplettere sig i Faget. Ved sin Tilbagekomst til Minneapolis overtog hun Kvindeafdelingen paa Thomsens Etablissement, hvis Sukces for en stor Del maa tilskrives hendes Energi og Dygtighed. Hun tog ivrig Del i den danske Ungdomsforening, som hun var først Formand, siden Kasserer for. I 1911 rejste hun til Seattle og

FRU MARGIT FRØLUND.

blev gift med Frølund. Her forestaar hun Kvindeafdelingen af Metropolitan Medical Baths og deler Æren for Institutets Fremgang og dygtige Forvaltning med sin Mand.

———ooo———

K. PETERSEN.
Danske Handsker 1116 K St., Tacoma

K. Petersen blev født den 18de Maj 1857 paa Lolland. Som 9-Aars Dreng kom han med sine Forældre til den mest danske By

i Amerika: Racine, Wisc. Boede derefter i 12 Aar i Elkorn, Iowa, og i 10 Aar i Atlantic og Des Moines samme Stat. Han lærte Manufakturhandelen, og efter at han i 1890 havde bosat sig i Tacoma, var han i adskillige Aar "Clerk" i nogle af Byens større Forretninger. I 1900 begyndte han en Kolonialvare-Forretning paa Hjørnet af 14th og K Sts. Han drev den i seks Aar og vendte saa tilbage til Manufakturfaget. Han grundlagde sin nuværende Forretning i 1906.

K. Petersen har med Held kastet sig over en Specialitet: danske Handsker, som han importerer fra Fabrikerne i Randers og Vejle. Hvorledes Forbruget er steget, fremgaar af, at han i det første Aar (1906) indførte for 150 Kroner danske Handsker, og i Aar (1911) for 10,000 Dollars. Amerikanerne foretrækker dem, fordi de baade er stærkere og billigere. Da de indforskrives direkte fra Fabrikerne, kommer det Beløb, der vilde repræsentere Mellemhandel-Fortjeneste, Køberen til Gode, og et Par Handsker til en Dollar staar over et Par amerikanske til $1.50; med andre Ord: bedre Handsker til billigere Priser. Handskerne taas i alle Længder, Kulører og Kvaliteter: fra 1 til 20-Knaps; sorte og hvide Glace, Vaskeskinds-, Gemseskinds- og Gedeskinds (Napa.) Priserne varierer fra 1 til tre Dollars pr. Par. K. Petersen har General-Agenturet for Pacifickysten, men har ikke oprettet Under-Agenturer, da Fabrikerne ikke kan udføre Ordrerne saa hurtigt, som disse indkommer. Fabriken i Vejle, hvis Kapacitet er 100 Dusin om Dagen, paatænker en Udvidelse af denne Grund.

K. Petersen har ikke faaet sit Marked for de danske Handsker ved at avertere Det er Varen, der averterer sig selv gennem den personlige Anbefaling. Han modtager stadig Ordrer overalt fra i Staterne — det er fra tilfredse Kunder, der rejser meget, og som spreder Handskernes Ry ved tilfældige Bemærkninger om Fortræffeligheden af "the Danish kid gloves."

I det sidste Aars Tid har K. Petersen til sin Importforretning føjet danske Jule- og Lejlighedskort, af hvilke han har et stort og fint Udvalg fra Carl Stender i København.

———ooo———

ERNST RASMUSSEN.

Slagterforretning. Union St. Madison St. Seattle.

Ernst Rasmussen er født i København den 22de November 1869. Han gennemgik Borgerdydsskolen, tog Præliminæreksamen og aftjente sin Værnepligt som Officersaspirant. Overtog derpaa Faderens Kreatur- og Kommissionsforretning i Dronningensgade paa Kristianshavn. I November 1892 udvandrede han til Amerika. Kom først til Omaha, men rejste samme Aar til Chicago. Fik Plads paa Virginia Hotel og arbejdede sig i Løbet af et Aar frem til 2. Steward. I 1893 rejste han til Dwight, Ill. Begyndte her en Malerforretning, som han snart solgte, hvorpaa han grundlagde Dwight Grocery & Meat Market, en Forretning, han drev op til at blive den største af sin Slags i Byen. I 1907 afviklede han sine Forretninger i Dwight og kom til Seattle, hvor han nu driver "meat market" paa Hjørnet af Union og 27th, med et stort Filial paa Hjørnet af Madison og 28th.

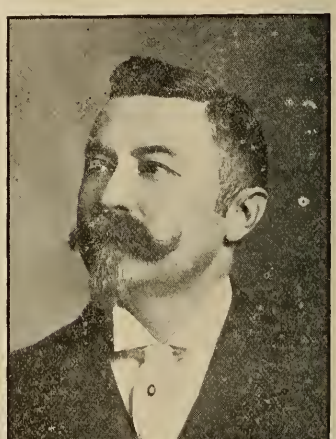

ERNST RASMUSSEN.

At Rasmussen udenfor sine blodige Gerninger ogsaa følger Poesiens blide Kald, ved hans Venner, og i dette Nummer af Uglen vil et Digt "Margueritens Død," gøre en stor Læsekres bekendt med denne Del af hans Virksomhed.

———ooo———

HANS BLOCH.

Tacoma Liquor Co. 939 Tacoma Ave. Tacoma.

Hans Bloch er født i Varde den 27de April 1858. Han udvandrede til Amerika i 1882 og kom først til Dallas, Texas. Her maatte han paatage sig al Slags haardt Arbejde ved Jærnbaneanlæg og lign., men efter 10 Maaneders Forløb forlagden han Skuepladsen for sin Virksomhed til Reno, Nevada, hvor han ankom i 1883. Tre og et halvt Aar gik det saa med Farmarbejde. I 1888 blev han Medejer af Washoe Saloon i Reno, og denne Forretning drev han til 1900. Han var en af Medstifterne af Dania-Afdelingen "Valdemar," Nr. 12 og siden en af dens virksomste Støtter. Denne Forening kæmpede under meget vanskelige Forhold; men der var et sjældent Sammenhold mellem de oprindelig faa Medlemmer og altid god Vilje og Redebonhed. Naar der ingen Penge var i Kassen, og det var oftest Tilfældet, paalignede Medlemmerne

HANS BLOCH.

G. E. RASMUSSEN.

sig indbyrdes de Beløb, der var nødvendige for at klare Udgifterne til syge Medlemmers Krav. Bloch var Præsident, men det var i hans Egenskab af Kasserer, at han udfoldede sig i sin Glans og klarede det brydsome Embede. Nu har "Valdemar" for længe siden overstaaet Børnesygdommene; den er en af de solideste af den store Forening Dania af Kaliforniens Afdelinger. I 1900 rejste Bloch og Familie hjem til Danmark og købte en Gaard. Skønt det var Hensigten at blive hjemme, kom Hensynet til Børnene hindrende i Vejen, og efter to Aars Forløb rejste Familien atter til Amerika, først til Nevada og derpaa i 1902 til Tacoma. Hans Bloch er nu Indehaver af Tacoma Liquor Co., 939 Tacoma Avenue, Tacoma. Hans Hustru, Frn Marie Bloch har en poetisk Begavelse og har bidraget med sin Pen til flere dansk-amerikanske Tidsskrifter og Blade. I dette Nr. af Uglen er hun repræsenteret ved nogle nette Julevers.

———ooo———

G. E. RASMUSSEN.

New Model Bakery 2027 1st Ave., Seattle.

Gustav E. Rasmussen er født den 22de Juni 1869 i Lindelse, Langeland. Efter at have udlært hos Konditor Mikkelsen i Rudkøbing, udvandrede han og kom i 1901 til St. Ansgar, Iowa, et dansk Farmer-"settlement." Det første Aar delte han sin Tid mellem Gartneri, Landvæsen og Jernbanearbejde. Søgte at forbedre sine Kaar og tog til St. Paul, hvor han fik Ansættelse i et svensk Bageri til en fyrstelig Løn af fem Dollars om Ugen. Efter tre Maaneders Forløb følte han sig saa "independent," at han opsagde sin Plads og tog ud til Skovene for at hugge Tømmer. I et Aars Tid var han skiftevis Skovhugger, Kok, Tømrer og Høstarbejder i Iowa og Minnesota. 1903 saa ham i Seattle ved Professionen, og i 1907 begyndte han selv Bageri. Det var ikke stort at tale om ligestraks; men i de forløbne Aar er hans Omsætning steget fra 150 til 1000 Dollars om Maaneden. Han begyndte med at have Brødet bragt om i Kurve; saa fik han en lille Vogn, og saa en større. Nu har han flere Vogne i Gang og to Filialer: Stall 27, Westlake Market, og Stall 12, Sanitary Market. Han var Bestyrer af det danske Ungdomshjem i Seattle i tre Aar. I 1905 foretog han sammen med sin Hustru og nogle andre Danske en Rejse til Danmark for at besøge Slægt og Venner og de kendte Steder. I 1903 giftede han sig med Frk. Eline Jensen fra Vidum, Jylland.

———ooo———

ANDREW BRONSON.

Saloon, 823 Second Avenue. Seattle.

A. Bronson er født den 21de Juli 1871 i Frederikshavn. 16 Aar gammel kom han til San Francisco til en Broder og blev oplært i Beværtningsfaget. I 1899 rejste han til Seattle og begyndte i 1903 den Forretning, som han endnu driver, og som er en af de netteste i denne saloonrige By. Bronson udtalte om Saloon-Spørgsmaalet, at det er hans Mening, at Saloon-Antallet bør indskrænkes, og Niveauet højnes. Det er den honnette Beværterstands energiske Bestræbelser at føre Saloonen frem til et Punkt, hvor den i Folks Omdømme ikke indtager nogen Særstilling fra enhver anden hæderlig dreven Forretning, og Beværter-Foreningen "The Knights of the Royal

ANDREW BRONSON.

Arch" fører netop dette Krav paa sit Program. Hr. Bronson er i Sympati med denne Bevægelse og virker gennem Førelsen af sin Forretning for dette Maal. Bronson er Medlem af Frimurerordenen og af Det danske Brodersamfund.

C. J. HELTBORG.
Bygningsentreprenør. 2302 Pike, Seattle.

C. J. Heltborg er født den 1ste Februar 1870 i Nykøbing paa Mors. Han lærte Tømrerprofessionen i Danmark og udvandrede til Amerika i 1892 Efter et 6-aarigt Ophold i Chicago, hvor han bl. a. havde Grovsmedeforretning og en Tid var Værtshusholder, rejste han til Seattle. Han arbejdede i Tømrerprofessionen de første fire Aar for andre, men blev da og har siden været sin "egen Mand." Hans Specialitet er Villaer og Beboelseshuse; af hans Arbejde i denne Retning kan nævnes Frank Morans stilfulde Villa paa Capitol Hill, Francis Franks dito og Denny Blaines Villa i Lake Park. Ialt har han opført over 50 Huse. Han har fornylig optaget som Kompagnon en ung Svensker, De Flong, og Firmaet driver nu "general contracting." Heltborg har taget aktiv Del i det danske Foreningsliv; har været Præsident to Gange for Dansk Brodersamfundsloge Nr. 29 og var bl. a. Værge og Medlem af den Komite, der forestod Opførelsen af Brodersamfundsbygningen i Seattle. I 1910 foretog han en Rejse til Danmark for at besøge Slægt og Venner og gense de kendte Steder.

———ooo———

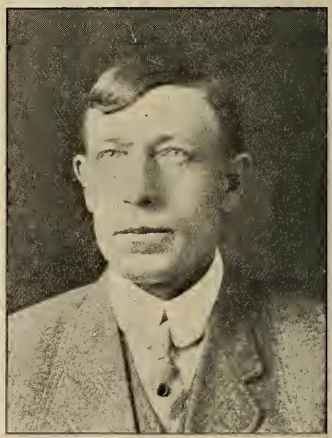

PETER HANSEN.
Ekspres-Forretning. 315 Occidental. Seattle

Peter Hansen er født den 2den December 1862 i Stovby, Bjerre Herred. 27 Aar gammel udvandrede han og kom til Dalles i Oregon. Efter at have arbejdet paa forskellige Farme i Chickatat County, kom han i 1889 til Seattle. Nogle Aars haardt Jernbanearbejde, Kloakgravning, etc., modnede ham til at begynde for sig selv, og i 1893 startede han sin Uafhængighed med at køre en Ekspresvogn. Da Penge-Paniken var overstaaet i 1898, tog hans Enterprise fastere Former, idet han udvidede og lejede Lokale paa Hjørnet af 2nd Ave. og Marion. Saa godt gik Forretningen, at han efter 10

Aars Forløb havde tre Ekspresvogne igang og kunde flytte til større Lokaler paa Occidental Avenue Nr. 211. Tre Aar derefter flyttede han til 315 samme Gade. Han har nu tre Ekspresvogne i Gang, tre Flytteomnibusser og en stor Automobil-"truck." Han beskæftiger 12 Mand og har Filial 4247 14th NE. (University District.) Hans Forretning "P. Hansen's Express" er kendt af hvert Barn i Byen. Hans to Sønner, Jim og Henry, er ansat i Forretningen. Peter Hansen er Værge for D. B. S. Loge Nr. 29.

———ooo———

DR. HANS PETERSEN DANA

Pantages Bygningen **Tacoma.**

Dr. H. Petersen Dana, af hvis lille Herresæde i Tacomas umiddelbare Nærhed Uglen anden Steds bringer en interessant Beskrivelse, er født i Odense i 1866. 21 Aar gammel kom han til Chicago, hvor han studerede Medicin og tog Læge-Eksamen. Han praktiserede i nogle Aar i Chicago, var en Tid Docent ved General Medical College samme By; grundlagde et Sanatorium i Central Iowa og praktiserede nogle Aar i Columbus, Nebraska, i hvilken By han ogsaa fungerede som "coroner." I 1905 kom Dr. Petersen Dana til Tacoma, hvor han har erhvervet sig en betydelig Praksis.

———ooo———

PETER PETERSEN.

Udstillings-Entreprenør. Brighton Beach Seattle.

Peter Petersen er født den 26de November 1869 i Stevns. Lærte Tømrerprofessionen og udvandrede til Amerika i 1890.

P. PETERSEN.

Han arbejdede til en Begyndelse paa en Farm, derefter ved Professionen. Tog saa i 1896, en Tur hjem til Danmark; vendte atter tilbage og bosatte sig i Hartford, Connecticut, hvor han udenfor Tømreriet tog livlig Del i den derværende danske Ungdomsforening, hvis Formand han var. Opholdt sig her i fire Aar, og da Udstillingen i Buffalo skulde bygges, rejste han dertil, hvorved han kom ind paa en Specialitet: at opføre Udstillingsbygninger. Denne Specialitet har han siden drevet, og alle de store Udstillinger, der i de paafølgende Aar har været afholdt i Amerika, har i større eller mindre Grad baaret Vidne om hans Værk: Charleston, 1901; St. Louis, 1902; Portland, Oregon, 1905; Norfolk, Virginia, 1906. Efter en Tur med Familien til Danmark i 1907 kom P. Petersen til Seattle, hvor Yukon-Alaska-Pacific-Udstillingen da skulde opføres. Han overtog Kontrakter paa over Halvdelen af det store Byggeforetagende og opførte bl. a. Regeringsbygningen, Maskin- og Fabrikshallen. Med sin danske Hustru bor han nu i en af de smukkeste Villaer lige ud til Lake Washington (Brighton Beach.) Men mon vi vil finde ham der, naar nu Byggeriet paa den store Panamaudstilling i San Francisco for Alvor begynder? Vi tvivler.

Peter Petersen er Formand for den i Sommer af M. Andresen stiftede sønderjyske Forening i Seattle. Han har litterære Interesser og er en habil Skribent. Uglen haaber i næste Nummer at bringe et Bidrag fra hans Pen.

LOUIS TAGHOLM.

Oxford Tailoring Co. 711 3rd Ave. Seattle.

Louis Tagholm er født den 24de November 1872 i Chicago af danske Forældre. Han lærte Skrædderprofessionen samme Steds og uddannedes som Tilskærer. Rejste til Seattle i 1893, og efter at have arbejdet for andre Mestre i Faget etablerede han i 1896 sin egen Forretning, som han siden har drevet frem, saa den nu er almindelig kendt som en af de fashionableste og solideste i Faget. Vi bringer ovenfor et Interiør af Oxford Tailoring Co.; Manden iført Frakke er Hr. Tagholm, om hvem vi en passant kan fortælle, at han skønt født i Amerika taler Dansk saa godt som nogen. T. er Medlem af D. B. S.

FUGLEKVIDDER OM REDEN.

(Hilsen til et nyt dansk Hjem paa Stillehavskysten.)

Der flöj to Fugle fra Østerstrand,
hvor Bögen sig böjer mod Havet;
de flöj til fjærne, fremmede Land;
de flöj saa langt, som der flyves kan
mod Vest, der, hvor Guld er begravet.

Der flöj to Fugle fra Danmarks Strand,
hvor Bögen sig spejler i Havet.
De flöj til fjærne, fremmede Land;
dog aldrig de glemte Alhedens Sand,
hvor Hjulet sit Spor har gravet.

Der havde de siddet i Bögens Hvalv,
lunt dækked af lysgrönne Blade;
der havde de lyttet til brölende Kalv;
der havde de set, hvor Sollyset skjalv
i Kattegats glitrende Flade.

Der havde de hjemme, hvor Tag er Straa,
i Hestekastanjernes Skygge.
Der blev de to Venner endnu som Smaa,
Mens Kærlighed selv som i Luften laa
i Hjemmets Velstand og Hygge. —

Tilsidst kom Dagen, den Trækfugledag,
hvis Drift saa faa kun har tæmmet.
De kvidred Farvel til den vrinskende Plag,
de bukked Farvel til det gamle Flag,
til Haven, Kastanjen og Hjemmet.

De blinked Farvel til den gamle Hund,
som pibende rasled med Lænken;
de flagrede hen til den lille Lund,
hvor Bænken om Træet stod stöt og rund;
de sad et Minut paa Bænken.

Saa flöj de Fugle fra Danmarks Kyst
til fjærnt og fremmed Lands Egne.
De kvidred af Ungdom, af Mod, af Lyst
at möde derude den Skæbnens Dyst,
som venter os alle vide Vegne.

De Fugle flöj ud over Havets Blaa,
i Amerika vilde de lande.
De flöj imod Vest, flöj kækt som faa;
ej vilde de standse, förend de saa
det store Stillehavs Vande.

De Stillehavsbölger saa langsomt gaar,
mens Brændingen hvisler og sukker.
Orangetræerne mörkgrönne staar;
de höje Bjærge til Snehöjden naa'r,
mens Palmer i Söbrisen vugger.

— — — .

Hvor Træernes Lövværk staar grönt og kækt,
skönt det er ved Juledagstide!
Med evig Sommer er Dalen i Slægt,
kun höjeste Bjærg staar med Snedriver dækt:
"Her blir vi; det maa du nok vide." —

Saa flöj de der hen; saa flöj de her hid;
de flöj snart oppe, snart nede.

De flöj saa forpjusked' omkring en Tid;
og kvidred halvt höjt: Det er muntert Slid
at bygge sine egen Rede.

Nu bygget er Reden, og alt er godt.
Ej mere de föler sig fremmed.
Der ude mod Vest ligger Havet blaat;
og Reden for dem er et Eventyr-Slot:
Den er deres, og den er — Hjemmet.

THEODOR NIELSEN.

Los Angeles, Julen 1911.

PAUL ENGELL.

Komponist. Musiklærer. 427 E St. Tacoma.

Paul Engell er født i København den 3. November 1872. Gennemgik Borgerdydsskolen paa Kristianshavn, og ganske ung drog han ud i den vide Verden. Vi mødte ham første Gang i San Francisco for seksten Aar siden, hvor han var en af den udvalgte Skare, der samlede sig om Blinde-Andersens Bohemeflag. Paul Engell var Journalist, Sømand, Digter, Polemiker, Koloniens Bonmotmager og Ophavsmand til et Utal af frygtelige Brandere. Han var en af Foreningen Helga's bærende Kræfter og skrev sammen med Nikotin den første danske Revy opført i Amerika, og som gjorde fænomenal Lykke paa Scenen i Saratoga Hall i San Francisco. Fra samme Periode er en Novelle, "Forlovelsestidens Roman" og flere Digte, der røbede hans ubestridelige Evner.

Imidlertid blev det ikke Forfatterbanen, han til syvende og sidst slog ind paa, men — Musiken. Herom skriver han selv:

"Jeg blev pryglet til Pianoet gennem 12 Barneaar. "Amatørede" i Musik til sidst i 90'erne. Tog det saa op som Profession. Er nu Lærer og undertiden Koncertist. Af populære Sange har jeg komponeret: "Let Me Get Back to the Pacific Coast" (mit største "hit"); "Two Seasons" og "The Little Vacant Cottage;" Aabningsmarchen for Tacoma Stadium for et Par Aar siden, og "Fraternal Order of Eagles" officielle March. Af mere pretentiøse Kompositioner: Musik til Edgar Poes "Raven," for fuldt Orkester og Baryton, i ultra-moderne Stil. Opført med Sukces ved flere Koncerter; "Resurgam," m. m.

Organist for F. O. E. Nr. 3, Tacoma, i flere Aar.

Engell slutter sine Notitser med følgende lille Avertissement, som antagelig vil faa danske Hjem i Seattle til at notere sig hans Adresse:

"Efter Nyaar vil jeg undervise et Par Dage om Ugen i Seattle."

———ooo———

ALBERT HANSEN CO.

Juvelerer-Forretning. Seattle.

Albert Hansen er Indehaver af Seattles største Juvelerer-Forretning, som han grundlagde i 1883 og uafbrudt har drevet i de siden da forløbne 28 Aar. Den er beliggende paa Hjørnet af Cherry og 1st Avenue og har Fabrik og Reparationsværksteder i Nr. 711 1st Avenue. Forretningen beskæftiger 30 Ekspedienter og Reparatører. Albert Hansen, der er født i København, kom til Amerika i 1871 og begyndte med en lille Juvelererbutik i Oakland, Kalifornien. I 1883 rejste han til Seattle.

———ooo———

R. P. HØY.

Bogholder. Lehmann Bros. Seattle.

R. P. Høy er født i Horsens den 11te Juni 1882. Han lærte Handelen i Horsens og Vejle og udvandrede til Amerika i 1905. Prøvede først Los Angeles og San Francisco, men rejste saa til Seattle, hvor han fik Ansættelse i en Provisionsforretning paa Western Ave. Efter to Aars Forløb rejste han tilbage til Danmark, men paa Vejen hjem saa han sig grundig om i Amerika — Chicago, Buffalo og New York. I Buffalo fik han Tilbud om et Agentur i Danmark for en Baade-Motor-Fabrik. Han modtog det og etablerede efter sin Hjemkomst et Motor-Agentur paa Toldbodvejen i København. I 1909 afhændede han sin Forretning og rejste atter til Seattle, hvor han nu er Bogholder i Lehmanns "City Mills."

CHRIS JØRGENSEN OG HUSTRU.

CHRIS JØRGENSEN.

Farmer. Pioneer. White-River-Egnen.

Ca. ti miles fra Seattle ad Interurban Banen ligger Renton Junction som et Midtpunkt for et overordentlig frugtbart Landdistrikt. Det er saa godt som et lille Danmark, man her kommer til — danske Landbrugere næsten alle; flittige, dygtige, hvis Jorder bærer Vidne om Røgt og Rydning; hvis smukke Villaer smiler herskabeligt frem mellem Bakker og Dale. Skønt man naar man staar af ved Renton Stationen, straks læser Navnet Hansen paa Købmandens Hus ligeoverfor, er det dog Navnet Nielsen, der dominerer her i Kraft af Talrighed. Men spørger man om Pioneren iblandt dem, saa hedder det: Chris Jørgensen — det er hans Hus deroppe! — og Fred Nielsen, der bor i Dalen, peger op mod et stort hvidt Hus, der ligger højt og skinner flot og velhavende i Solen. Vi føler os frem: "Hvorledes er han i sin Tænkemaade — dansk eller amerikansk?" for vi ved af Erfaring, at der er mange Gnavpotter blandt de danske Pionerer i Amerika, som man ikke kan faa et Ord ud af, undtagen man lader, som om man tror, at de er indfødte Amerikanere. Men Fred Nielsen svarer: "Aa, han er saamænd saa dansk som nogen." Og imens vi skriver Fred Nielsen ned, faar vi lidt mere at vide om "Pioneren." — "Jo, han var den første her; Martin Nielsen kom et Aar senere." "Og hvor er Martin Nielsen?" Ja, han boede derovre — han er ogsaa dansk i Sind og Skind. Men Chris Jørgensen var jo den første paa denne Eng — ja, han kan da selv fortælle derom.

— — —

Vi finder Chris Jørgensen paa Diget, der omgærder hans Marker. Han er en høj, rank Mand, hurtig og let, om end Ansigtet bærer Præg af barske Storme. Nedenfor breder de grønne Marker sig jævnt og udstrakt.

— Ja, nu ser det jo anderledes ud, end da jeg kom hertil, fortæller han, efter at vi har meddelt vort Ærinde. — Men det bliver en lang Historie, tilføjer han betænkelig.

— Fortæl bare. Begynd med, hvor naar De er født; naar De kom til Amerika og saa videre.

— Jeg er født den 25de November 1849 ved Haraldskær i Nærheden af Vejle, og kom til Prescott, Wisc., den 6te Maj 1869. I Oktober samme Aar tog jeg til Chicago; men der var ikke meget at gøre; og min Broder Claus og jeg blev da enige om at rejse til Kalifornien. Vi kom til Sacramento den 1ste Oktober 1869. Jeg arbejdede som Landmand i fem Aar, men fik saa Lyst til at prøve det nordpaa, og i 1875 kom jeg til Seattle, som da var en By paa 1500 Indbyggere, ikke saa stor som mange af vore Landsbyer nu til Dags. Det var min Hensigt at købe Land, og sammen med min Broder købte jeg saa 160 Acres, og det er, hvad De ser her omkring. Der var en Mand

i Byen, som havde "homestead" paa det, og vi skulde betale 4000 Dollars med 1000 Dollars Udbetaling. Der medfulgte nogle Kreaturer og en gammel, mosgroet Hytte. Landet var ganske overgroet, en Fjerdedel var Urskov, som man maatte hugge sig igennem med en Økse — Resten var Pil, Poppel, Maple og Vildæble. Der var kun en Ubetydelighed ryddet. Ja, det er jo et meget slidsomt Arbejde at rydde en saadan Grund. Først huggede vi Træerne om til den samme Side, saa de dækkede Jorden, og det skulde være i Maj, naar Løvet var fuldt udsprunget Saa lod vi det ligge til August, og da satte vi Ild paa det. Hvad Ilden saa ikke fortærede, samlede vi i store Bunker og satte atter Ild til det Det tog fire Aar, før Rødderne var raadne, og Ploven kunde gaa Det næste var at saa Kløver i Efteraaret. Efter Regnen spirede det, og til Foraaret var der fin Græsning.

Vi havde jo ingen Midler og maatte gøre alt Arbejdet selv. Og det var haardt: Dag og Nat, i godt og ondt Vejr. Jeg har mange Gange gaaet til Seattle og tilbage ad Veje spærret af faldne Træstammer og med tunge Byrder paa Ryggen.

Min Broder var gift. Jeg derimod ikke. Huset laa nær Black River — Floden, De ser derovre; det var et 16x20 Hus med to Værelser og Køkken, saa det kunde jo ikke godt være mindre for to Familier. I November 1876 var der en stor Oversvømmelse, og Vandet steg til Loftet i Huset. Jeg flyttede saa op paa Jørgensen Hill, der var saa tæt bevokset med Skov, at det tog nogen Tid at finde et Sted, hvor man kunde skimte Himlen mellem Trætoppene.

Jørgensen viser over mod Højen, hvor Køerne græsser, og hvor der nu knap ses et Træ.

Lad os gaa derop, foreslaar han; og De skal se en Udsigt, som De ikke har hver Dag.

Ungdommelig og let til Fods gaar han i Forvejen. Det er, som om han ikke kender Stigningens Besvær. Vi lader en Bemærkning falde:

— Den Gang, De kom til Amerika, havde De vel ikke andet med fra Danmark, end hvad de fleste af os kom med: et Par tomme Hænder?

— Vel! siger Chris Jørgensen. I Danmark havde jeg lært Lysten til Arbejde, Nøjsomhed og Glæde, naar Arbejdet fører fremad. — Jeg var hjemme for fire Aar siden, og hvor ser dog ikke Folk der anderledes sundt og frit paa Livet uden Jag og Bekymringer. Hvorfor skulde vi græmme os! var der nogle, som sagde til mig. Vi har jo vort Udkomme, og naar vi ikke kan arbejde længer, vil de andre sørge for os."

Vi staar paa Jørgensens Hill, og milevidt breder Terrænet sig under os, veldyrket, gennemskaaret af Jærnbanelinier, med Black River og White River, der mødes og løber videre under Navnet Duwamish. Mt. Rainier eller Tahoma løfter sig vældig i Horizonten. Den gamle Landevej snor sig kroget og snæver; den ny løber lige og bred. Jørgensen peger over mod en ensom Cederstamme ved Black River:

— Hvor den Stamme staar, skal den første hvide Mand have gaaet i Land her. Han kom sejlende ned ad Floden i en Kano — det var den Gang den eneste alfare Vej. Da var her tykt med Indianere; men nu er de alle døde.

Overfor os ligger Jørgensens smukke Villa,

"THE VIEW".

Her hilser vi paa hans danske Hustru, som har delt hans Kaar siden 1876.

Det agtede Ægtepar har fem Børn: Lilly, gift med John Rasmussen; Dora, gift med Fred Nielsen; Amanda, gift med Chris Hansen; George, hvis Hustru Nellie, er af irsk Afstamning; og Otto, hvis Hustru, Anna, er norsk.

———ooo———

LEHMANN BROS.—CITY MILLS.
Western Ave. og University St. Seattle.

City Mills — Lehmann Bros. — er en af de største og videst kendte Forretninger i Seattle. Dens Specialiteter er: dansk Rugmel, Korn og Foderstoffer. City Mills blev grundlagt paa Western Avenue i 1891 af Brødrene M. J. og Johan F. Lehmann fra Skanderborg. I 1896 flyttedes Møllen en halv "block" syd, men har iøvrigt altid ligget indenfor en "block" paa dens nuværende Plads. M. J. Lehmann er nu Ene-Indehaver. Møllen har Agentur for samtlige lokale Møller og distribuerer en gross og en detail til Forbrugerne. Den har Filialer i Kent, Ballard og Everett.

———ooo———

I næste Nummer vil en af Seattles danske Pionerer, Chas. Nelson, fortælle om Byen i gamle Dage, medens Clausen i Tacoma vil fortælle om sin By. L. Dørge om den dramatiske Klub, P. Petersen om den sønderjyske Forening, Grosskoff om Brodersamfundet. Ungdomsforeningerne og Søstersamfundene vil ogsaa hver faa sit lille Kapitel.

TH. I. PETERSENS HJEM I SEATTLE.

THOMAS I. PETERSEN.

Entreprenør. **Seattle.**

Th. I. Petersen er født den 12te Juni 1859 i Øster Højst, Sønderjylland. Efter at have ligget i Tjenesten ved 2det Dragonregiment i Odense udvandrede han i 1885 til Amerika og kom til Rockford, Ill., hvor han først farmede og derpaa i nogen Tid arbejdede i Støberiet i Rockford. I 1888 kom han til Seattle, der da var en Frontierby i sin første egentlige Opvækst. Ved 3dje og 4de Avenues begyndte Skoven, tæt Skov, som man fældede løs paa, og hvor Petersen straks kom i Gang med at sprænge Træstubbene bort. Han kørte saa et Aars Tid Vogn for en dansk Urtekræmmer Petersen, og det var nok ikke altid hyggeligt i de mørke Aftener at finde Vejen frem mellem Stubbe og Vildnis. I 1889 brændte Seattle, og et helt Aar efter foregik al Forretning fra Telte. Branden gav imidlertid Anledning til fornyet Vækst; en rastløs Virksomhed udfoldede sig, og store Kapitaler fra Østen blev sat i Omløb med Byens Genopbyggelse og Udvidelse som Formaal. Gaderne forbedredes, Højene jævnedes; Byens Vandforsyning, der havde været mangelfuld, blev bragt paa Højde med Kravene.

I 1890 besøgte Th. I. Petersen Danmark og sit Hjem i Sønderjylland, hvorfra Tyskerne imidlertid udviste ham med tre Dages Varsel. Han rejste saa tilbage til Seattle, blev gift og grundlagde sin Forretning, som han i Aarenes Løb har drevet frem til en af de største i sin Slags, nemlig Anlæg af Kloakledninger. Det bliver mange Mil, naar de tælles sammen, og Kontrakter paa op til 60,000 Dollars har han haft adskillige af.

Th. I. Petersens første Hustru døde i 1895. Han giftede sig anden Gang den 14. December 1901 med sin nuværende Hustru, født Olsen, fra København, og fejrede for nogle Dage siden sit "Tinbryllup."

Th. I. Petersen er en af de bedst kendte blandt Danskheden her, og har været et virksomt Medlem af den lokale Brodersamfundsloge, hvis Præsident han har været, og hvis Byggekomites Formand han er.

Vi bringer ovenfor et Billede af Th. I. Petersens smukke Hjem paa 24th Avenue.

———ooo———

Har De kendt Mage! Fra Nyaar koster Uglen en Dollar om Aaret — tilmed i disse haarde Tider!

DR. O. J. JENSEN.

Tandlæge. Eitel Bygningen. Seattle.

Ole J. Jensen er født den 19de Maj 1877 i Horsens. I 1893 udvandrede han til St. Paul; derfra tog han til Hutchinson, hvor han fik Beskæftigelse som Farmarbejder. Landlivet huede ham imidlertid ikke, og 19 Aar gammel lod han sig hverve til Hæren. Da Krigen med Spanien brød ud, fulgte han med sit Regiment (2det Infanteri) til Kuba, hvor han deltog og blev saaret i Slaget ved Santiago. Efter Krigen gik han med sit Regiment til Alabama og derfra tilbage til Kuba, hvor han blev "honorably discharged." Imidlertid havde Guldfundene i Alaska fundet Sted, og Jensen, der blev smittet af Guldfeberen, drog til Dawson City. Han kom ogsaa i Besiddelse af nogle "claims," som han solgte. Over Seattle tog han derefter til Dixon, Ill., gennemgik Steinmans Institut (Højskole), og vendte derfra til Northwestern Universitetets Dentistskole i Chicago, hvorfra han tog Tandlæge-Eksamen i 1905. Som Tandlæge praktiserede han i halvandet Aar i Chicago og kom i 1906 til Seattle, hvor han siden har boet og praktiseret. Sidste Sommer foretog han en Rejse til Europa. Besøgte Svejts, Tyskland, Paris, Norge, Sverige og naturligvis Danmark.

———ooo———

JAMES CHR. ANDERSEN.

Superintendent. Cobb-Bygningen. Seattle.

J. C. Andersen er født den 7de Juni 1879 i Hellum Sogn, Vendsyssel. Kun 14 Aar gammel kom han til Amerika, til Walnut, Iowa, og var hos en Farmer i tre Aar. Var derpaa i tre Aar i Maskinlære i Council Bluffs; blev saa Politibetjent samme Steds:

JAMES CHR. ANDERSEN.

dernæst Inspektør over en Kontorbygning og derefter Urtekræmmerkommis. Alle disse Omskiftelser foregik, før han var 24 Aar gammel. I 1903 rejste han til Seattle, hvor han først fik Opsyn med Colman-Bygningen og derefter i nogen Tid var "engineer" i Cascade Vaskeriet. I 1908 fik han Inspektørposten i den nyopførte Henry-Bygning, og da Cobb-Bygningen i 1910 blev fuldført, flyttede han ind i Superintendent-Embedet her, som han saa siden har forvaltet. Det er en ikke saa helt lille Arbejdsstyrke, der skal til for at holde en saadan moderne Office-Bygning i Orden; under Andersons Kommando staar 28 Mænd og 8 Kvinder. Cobb-Bygningen er indrettet udelukkende for Læger; den har 240 Værelser, der alle skal holdes som blæst for de 58 Tandlæger og 72 Læger, der bor her. Andersen foretog sidste Sommer en Rejse til de større Byer i Østen for at se paa Office-Bygninger, men han fandt intet, der kommer op til Seattles moderne Bygninger hvad Orden, System og Renlighed angaar.

Dr. Adolph Berg

(Fhv. ved det franske Hospital)

Kontor, 86 Post Street, Hjørnet af Kearny

Timer: 2:30—4. Tel. Douglas 3545

Bopæl, Hjørnet af Geary og Devisadero.

Timer i Hjemmet: 12—2 og 7—8.

Telefon: West 4172. San Francisco

En Dollar om Aaret fra Nyaar — please!

ANNA CHRISTINE WAINWRIGHT

har erhvervet sig et Navn som Blomstermalerinde. Mrs. Wainwright, f. Holmboe, er født i Thorning ved Viborg. Hun kom til Baltimore i Foraaret 1889. Gik paa Akademiet i Bent Harbor, men fik sin særlige Uddannelse af Amerikaneren Methuen. Mrs. Wainwright har udstillet i mange af de østlige Byer. Hun har boet i Seattle i ti Aar.

———ooo———

PETER CHR. NIELSEN.
Bygningsentreprenør. Weller St., Seattle.

Peter Chr. Nielsen er født den 12te Juli 1877 i Fjerritslev paa Fyn. Han lærte hos Karetmager H. P. Christensen i Fjerritslev. I 1897 lod han sig hverve til vestindisk Soldat; men efter at have døjet i tre Aar for dette Skridt, købte han sig fri for 150 Dollars og kom i Udstillingsaaret til Buffalo. Her arbejdede han i et halvt Aars Tid i Jærnbanens Signal-Tjeneste og rejste saa til Chicago, hvor han den første Dag havde den smertelige Oplevelse, at man stjal alle hans Penge, 80 Dollars. Han var derefter Tømrer i Sioux City, Iowa; Høstarbejder i Minnesota; Tømrer i Omaha. I Maj 1903 kom han til Seattle, hvor han i fem Aar arbejdede for andre ved Tømrerprofessionen og siden 1908 har været i egen Forretning som Mester. Han har bygget mange Huse, særlig i Villastilen, bl. a. Henry Dickmans Villa; Paul Henrys paa 10th Ave.; Mrs. McVey's paa Federal Ave.; Seton Lindsey's, County Golf Club. Nielsen har været Værge for den lokale Brodersamfundsloge i to Aar. I Aaret 1905 besøgte han med sin Hustru og andre Venner Danmark. Han giftede sig den 3dje August 1902 med Frk. Anna Hansen fra Fuglbølle, Langeland.

———ooo———

DR. JOHN SØRENSEN.
220-223 People Savings Bank Bldg. Seattle

John Sørensen er født i Ansager ved Varde den 8de Februar 1867. Han lærte Landvæsen hjemme, og da han var 22 Aar gammel, udvandrede han. Han opholdt sig i New York fra 1889 til 1900; arbejdede ved Hundrede og een forskellige Ting og Tilfældigheder, deriblandt i et Apothek. Fra Apothek til Lægestudium var der kun et Spring; han benyttede al sin ledige Tid til at tilegne sig medicinske Kundskaber. I Duluth, Minn., fuldendte han sine Studier

og fik sit Doktordiplom, hvorefter han praktiserede i samme By til 1907, da han rejste til Seattle, hvor han siden har boet og praktiseret. Han er eksaminerende Læge for Dansk Brodersamfund, Order of Moose samt Order of Lions. Den herværende danske Dilettantscene har i Dr. Sørensen en af sine Bærere.

———ooo———

CHRIS MEYER.

Partikulier. **Seattle.**

Chris Meyer er født den 23de Oktober 1862 i Roager, Sønderjylland. 23 Aar gammel udvandrede han og arbejdede som Farmer, Savmøllearbejder, Kusk osv. i Michigan, Nord-Dakota og Wisconsin indtil 1889, da han kom til Seattle. I det første Aar sled han i en Savmølle; derpaa fik han en Petroleumsforretning; saa kørte han en Ekspresvogn; havde dernæst en Marskandiserforretning; var i fire Aar i Mælkeforretning og indtog saa atter sit Sæde paa Ekspresvognen. I et af hans første Seattle-Aar købte han for en rimelig Penge paa Afbetaling en Byggelod (60x120) paa Hjørnet af 7th Ave. og Weller St. Denne Grund steg i Aarenes Løb saaledes i Værdi, at Meyer for syv Aar siden kunde udleje den for et Tidsrum af 30 Aar til en begyndende maanedlig Afgift af ca. $150, stigende i Aarenes Løb. Samtidig hermed trak han sig tilbage til Privatlivets Fred og giftede sig med Frk Karoline Dybke fra Hee — Christensen-Stadils faste Borg og Forskansning. Hun har da ogsaa Fornøjelsen af den bekendte Politikers personlige Bekendtskab, saa meget mere som hendes Søster er gift med Læreren i Hee.

FREDERICK W. HEIDE

Tivoli Cafe and Bar. 1207 Pacific Avenue. Tacoma.

F. W. Heide er født den 20de Oktober 1857 paa Beldringe Herregaard ved Præstø. I 1878 aftjente han sin Værnepligt som Menig ved 2den Bataillon i København. Var derpaa Kusk for Overhofmesterinden paa Beldringe og emigrerede i 1881 til Oshkosh, Wise. Han begyndte som de fleste med Farmarbejde; overtog derpaa en Restauration med Billardlokaler og tjente Penge. Men hans Hu stod til "Vesten," og 1ste Januar 1887 kom han til Los Angeles; tog derfra til San Francisco og Oakland, men fandt ingen Chaneer, der passede ham og rejste saa til Tacoma. Arbejdede et Aars Tid ved Northern Pacific. Gik saa i Kompagni med en anden Dansker, A. P. Hansen, og overtog St. Paul House, et Hotel, som han senere solgte til en Normand, Langlow. Startede "Uncle Sam Saloon" i 1889; solgte atter og overtog i 91 Chicago Beer Hall, som han drev op fra at være en obskur Plads til at blive et meget populært Traktørsted. Da han havde tjent 50,000 Dollars, solgte han og var, med Undtagelse af et Aars Virksomhed som Tømmer- og Træhandler i Fairbanks, Alaska, ude af aktiv Forretning for et Tidsrum af fire Aar. I 1896 startede han "Tivoli" sammen med en Landsmand, Petersen; var i Kompagni med ham i elleve Aar og i to Aar alene; blev saa Kompagnon med før omtalte Mr. Langlow, med hvem han stadig driver Tivoli, en af Byens pæne Beværtninger. Heide er Direktør for Tenas Mining Co., Caldwell Reservation, Washington. Han er Præsident for "Dania" (de sammensluttede) i Tacoma, og i Frimurerordenen har han "32nd degree" og er den lokale Loges "Senior Warden."

CARL F. KRUSE.

Yukon Meat Co. Sanitary Market. Seattle

Carl F. Kruse er født den 1ste Januar 1884 i Byen Slesvig. Efter at have lært Slagterprofessionen i Esbjerg, udvandrede han i 1906 til Omaha, hvor han opholdt sig i to Aar og havde Slagterbutik paa Hjørnet af 18th og California Sts. I 1908 solgte han Forretningen og rejste til Portland, Oregon, hvor han forblev i otte Maaneder. Samme Aar kom han til Seattle; var i nogen Tid Bestyrer af et "public market," indtil han for to Aar siden sammen med C. Mengedoht overtog Yukon Meat Co., en Forretning, han har drevet frem til betydelig Sukces.

———ooo———

JOHN HENRICKSEN.

Schmidt & Henricksen. Skotøjsforretning.

936 Pacific Avenue. Tacoma.

John Henricksen er født i København den 24de December 1869. Efter at have lært Skomagerprofessionen hos Olsen i Fakse, rejste han til Amerika — i 1892 — og kom direkte til Tacoma. Han fik Arbejde i den samme Forretning, som han nu er Medejer af, og som er Tacomas største i sin Slags; den hed da Tacoma Shoe Mfg. Co.; nu er Firmaets Navn Schmidt & Henricksen. I 1911 havde Firmaet en Omsætning af $60,-000.

Om Fodtøjs-Industrien udtalte Hr. Henricksen paa Foranledning, at de Forenede Stater stadig staar i Spidsen, og at Talen om, at Tyskerne er i Færd med at tage Luven fra Amerikanerne paa dette Omraade, er urigtig. Derimod har det sin Rigtighed, at Tyskerne gaar praktisk til Værks, idet de indskrænker sig til at fabrikere nogle faa "standard" Faconer, hvorimod Amerikanerne har et Utal af forskellige Former og stadig maa gøre Regning med ny, afvigende Moder.

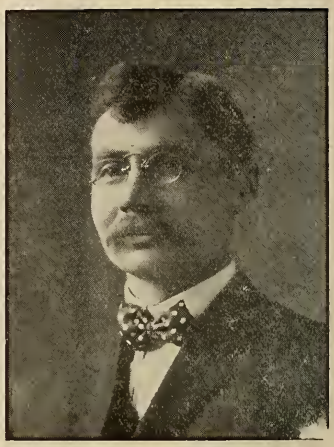

JOHN HENRICKSEN.

Henricksen er Sekretær i Dansk Brodersamfunds Loge Nr. 33; Medlem af Scandinavian-American Brotherhood, Modern Woodmen og Royal Neighbors.

———ooo———

De "Arme Riddere*)! Nu er Doktor Max Henius i Chicago bleven forfremmet fra Ridder til Kommandør af Dannebrog. Vi bøjer os med ærbødig Anstand for de utvivlsomt gode Gerninger, der har fremkaldt denne ekstraordinære Gunstbevisning fra Allerhøjstsamme, men vi kan oprigtig talt ikke forstaa, hvad den fortræffelige Mand egentlig vil med det Skidt. Det gør os imidlertid ondt for de dansk-amerikanske Riddere Halvor, Mathisen osv., der jo nu er distancerede og ikke ved deres levende Raad for, hvad de skal gribe og gøre i for paany at henlede Opmærksomheden paa sig. Er det ikke "den glade Enke," vi har dette Citat fra: "Her er jeg, men hvor er Fædrelandet?"

*) I Følge Fru Nimbs Kogebog er "Arme Riddere" en Ret af blöde Boller bagt i Flöde med Tilsætning af Fersken-Gele.

City Mills

LEHMANN BROS., SEATTLE, WASH.

MEL, KORN OG FODERSTOFFER.

Fint og grovt malet Rugmel.

Hans Pedersen

General Contractor

MADISON BLDG. SEATTLE, WASH.

Alfred E. Hodgson Bank Referencer
Matz M. Thompson

Hodgson & Thompson

SAGFØRERE

1057-8-9 Empire Bldg. Seattle, Wash.

Praktiserer ved alle Domstole.
Opkrævninger foretages. Arvesager ordnes. Skøder undersøges. Notarius Publicus samme Steds.

Ind. 5799. Main 4448

Metropolitan Medical Baths

and

SWEDISH MOVEMENT INSTITUTE

L. FROLUND, Director.

For Ladies and Gentlemen.

Finest equipped Baths in the country.
Electric Light Baths, Needle, Douche, Sitz, Bidet, Carbonated Baths. Electric applications. Scientific Massage.
Call for particulars.

57-61 Cobb Bldg. Seattle, Wash.

DR. A. O. LOE

NORSK LÆGE OG KIRURG.

211-14 Cobb Building 4th and University

SEATTLE, WASH.

H. GRAFF & CO., VELASSORTERET Urtekramforretning. Te, Kaffe, Krydderier, Porcelæn og Glasvarer, Lervarer, Isenkram, etc. Hj. af J og Tulare Sts. Telefon Exchange 1. FRESNO, CAL.

Vi betaler

5 pCt.

og forøget Overskud paa alle Sparekontoer. Penge kan udtages til enhver Tid.

Washington Saving and Loan Association

810 Second Avenue. Seattle, Wash.

22 Aars Virksomhed.

HERMAN CHAPIN ..... Præsident
WM. THAANUM....Vice-Præs. & Kasserer
RAYMOND R. FRAZIER .....
.....Sekr. og Forretningsfører

"Helga"

Afdeling Nr. 3 af Dania
møder hver Fredag Aften Klokken otte i
FRIENDSHIP HALL
1254 Market St., tæt ved Larkin Street
San Francisco
M. A. BROWN, Præsident.
NW. Hjørne af Kearny og Geary.
THEO. THRANE, Sekretær,
1429 Rhode Island St.

Hotel Larsen

Telephone Douglas 1025 Carl G. Larsen
Proprietor

(over Tivoli Cafe)

60 Rooms, 50c to $2 per day. 56 Eddy St.
$3 to $10 per Week. San Francisco

DET NY ST. WINIFRED HOSPITAL, 1065 SUTTER STREET, SAN FRANCISCO; ET BRANDSIKKERT HOSPITAL FOR KIRURGISKE OG MEDICINSKE PATIENTER . : : : : :

Dr. Winslow Anderson
Chef-Læge.

FRED NIELSEN.

Farmer. White River Egnen.

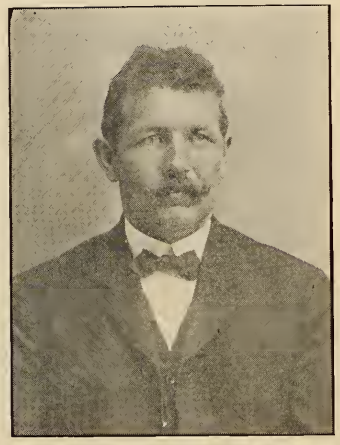

Fred Nielsen er født den 28de April 1871 i Karrebæk paa Sjælland. Lærte Landvæsen i Danmark og rejste i 1890 til sine to Brødre, der var — og er — bosat i White River-Egnen. Den Mønsterfarm paa 100 Acres, som Fred Nielsen nu ejer, har nok tidlig fængslet hans Øje, for her begyndte han sin Virksomhed med at arbejde for den Mand, som da ejede den. Det tog ham elleve Aar, før den blev hans; i Mellemtiden arbejdede han bl. a. i fire Aar for Chris Jørgensen (omtalt anden Steds), og at der ogsaa der var noget, som drog ham, og som han gerne vilde eje, fremgaar af, at han siden blev Chris Jørgensens Svigersøn (gift i 1901 med Frk. Dora Jørgensen). Fred Nielsen er en Mand, som ved, hvad han vil. Hans Farm er den bedste Jord i Staten Washington og værd 1000 Dollars Aeren. Det er en "dairy farm," men der dyrkes tillige Havesager. Paa hans Grund findes den smukke Park "Maple Grove," gennemskaaret af White River, hvor der om Sommeren hver Søndag afholdes Picnie. Her søger ogsaa Danskerne til; Folkefesten sidste Sommer var besøgt af over 800 Danske. Ikke færre end fire Jærnbanelinjer løber forbi i umiddelbar Nærhed. Foruden sin Farm her, ejer Fred Nielsen en anden paa 340 Aeres i Pierce County.

I Brodersamfundet har Fred Nielsen taget virksom Del. Blandt Amerikanerne har han haft flere Tillidshverv. Han er for Tiden "Master" for Grangers White River Braneh Nr. 238. I 1905 besøgte han og Familie Danmark; han havde saa meget Udbytte og Fornøjelse af sin Tur, at han vilde have været hjemme igen i Sommer; men saa kom der en Automobil i Vejen, som han først maatte anskaffe sig. — Men det varer ikke længe, før Danmarksturen gaar for sig.

———ooo———

FRED NIELSENS EJENDOM.

HANS RASMUSSEN.

John B. Agen Co. 1520 Commercial St. Tacoma.

Hans Rasmussen er født den 31te Marts 1864 i Napsager Sogn ved Horsens. 16 Aar gammel udvandrede han til Amerika og kom til St. Paul. Han tog Arbejde hos Farmere, ved hvilken Beskæftigelse han tilbragte syv Aar. I tre Aar var han ansat i Crescent Creamery i St. Paul. 1889 kom han til Taeoma og fik en Plads som Kusk i det store John B. Agen Co., den største Eksportforretning i Æg og Mejeriprodukter paa Paeifie-Kysten. Han arbejdede sig

frem fra sin ringe Stilling og har nu i 12 Aar været Bestyrer for Agen Kompagniets Tacoma-Afdelnig. Hans Rasmussen har to Gange været Præsident for D. B. S. Loge Nr. 33, Tacoma, er Værge for samme og en af denne Forenings aktive Mænd.

HVAD SYNES DE OM UGLENS JULEROSER?

Kære Læser! I Erindring om de Fællesstemninger og -Følelser, der besjæler os Danske herovre, — mange Aars Hjemsavn og Længsel, sender vi Dem denne Buket Roser, der skulde minde om Danmark og om Foraaret, som vi, hver for sig, har kendt.

UGLEN.

Denne Kliche er velvillig laant Uglen af Aabling-Ebright Seed Co., Seattle.

PUGET SOUND SEEDS

I OVER 22 AAR HAR VOR FRØ-HANDEL VÆRET ANSET SOM DEN MEST PAALIDELIGE OG STØRSTE RETAIL-FORRETNING PAA PACIFIC-KYSTEN.

ENHVER SOM BRUGER FRØ OG TRÆER, BURDE SENDE EFTER VORT

Illustrerede Katalog

Vi importerer Frø og Løg fra Van Zanten, Rotterdam, Guldmond, Lesse, Holland, Chr. Olsen, Odense, L. Dæhnfeldt, Odense, Jacques Hasslach, St. Remy, Frankrig, fra England, Japan, etc. etc.

Aabling-Ebright Seed Co.

85-89 PIKE STREET SEATTLE, WASH.

Agenter for Pacific-Kysten for ISSEX MODEL INCUBATOR, Verdens bedste Rugemaskine. : : : : : : : : : :

PRIS 35 CENTS PER HEFTE

UGLEN

M. ANDRESENS HJEM I AABENRAA

M. Andresen, der [illegible] Sprog er [illegible] Aarhus, de sidste Sommer gaa [illegible] og de Danske i Amerika, sendte os til Jul en Hilsen paa et Postkort, som ogsaa [illegible] Billede af Hans Hjem i Aabenraa. Vi fik en god lille Snak ud af et Gensyn en Gaandmorgen. Han, der angiver Lykken [illegible] Trofasthed [illegible] Aabenraa hvor meget saa end Stormen [illegible] Vi kan godt lide [illegible] Mænd. Hilsen [illegible] Kong for Sprogets Rad og Hjerte [illegible]

No. 1-1912 Seattle, Wash. Januar

Uglen

VESTENS FØRSTE DANSKE MMANEDSSKRIFT.

Entered as second-class matter June 30, 1911, at the postoffice at Seattle, Washington, under the act of March 3, 1879.

No. 1. JANUAR 1912. 4. AAR.

AARET 1911.

Vi skulde vel egentlig begynde Uglens 4de Aargang med en rask Opsang; men da det salig hensovne 1911 ikke egentlig har givet os noget at være "rask" over, og da Johan Skjoldborg allerede i December-Heftet har anvist Vejen, ad hvilken vi uden Bram og Brask tør haabe at naa Drømmenes Tinde gennem stille, trofast Daad — saa skal vi lade være at blive kæphøj og indskrænke os til at kommentere det hedengangne Aar indenfor Amerika-Danskernes Omraade og begynde med at sige, at det i al Almindelighed var et nederdrægtigt Aar.

Et mere urimeligt, fattigt, ørkesløst og tomt Aar skal man lede længe efter — eller er det os, der bliver dummere, fattigere, ældre hvert Aar? Er det bare os, der synes, at intet vil gro, at intet k a n gro, at der ikke er en eneste Saamand i Sigte? For hvis der var een, som gik ud og strøede Sæden omkring — n o g e t maatte der da spire og bære Frugt; det k u n d e da ikke altsammen falde mellem Sten — ikke altsammen blive til Langhalm.

Men det er jo altsammen Langhalm! — Lirumlarum og rundt i den samme Kasseking. Stadig rundt, aldrig frem. Hvis en Røst løfter sig: lad os dog gøre et Forsøg paa at komme ud af dette Dødvande — straks et Dunk i Hatten, ned med ham!

Hvis en Mand rejser sig og raaber ud: Den Danskhed herovre, den er der ikke meget Skub i; den er akkurat lige saa langt tilbage i Tiden, som den har været herovre: en tyk Bog med Ord og Ord og Ord i de tre tynde Kapitler: Kirken, Pressen, Foreningerne! — straks er hele Kleresiet ude efter ham med Skældsord!

Taler han maaske ikke sandt?

Jo, vist gør han saa; de, som kan se, ved, at hans Ord er begrundede.

Hvad har saa han gjort for at afhjælpe det, som han siger, der mangler? spørger Hans Velærværdighed om ham. Har han maaske kæmpet i Rækkerne?

Og han nødes til at svare: Ja, han har kæmpet i Rækkerne; han har skrevet og talt og vist Vejen, som han tænkte vilde føre frem og har lidt Nederlag og løbet Panden mod Muren.

Stadig Panden mod den tykke Mur.

Og det lykkes at stoppe Munden paa ham. Han gaar atter tilbage i Rækkerne og sysler i Stilhed med at gøre Forberedelser til at underholde Daniamændene, naar de møder til den næste Spise- og Drikke-Konvention.

Nej, vi husker intet i Aarets Løb, der kunde lyse for kommende Aar.

Studentersangerne? En smuk Tanke — ja! Nogle faa stemningsfulde Timer for det jævne Folk, nogle Snobkæferter blandt de Prominente — og saa den bitre Eftersmag, da Ballet var forbi: Avisskænderier, Afsløringer og Erklæringer og sligt ugideligt Nonsens, der nok skal kunne spolere selv det bedste Indtryk.

Johan Skjoldborg? Præste-Mistænkeliggørelse! Avis-Mistænkeliggørelse! Fik han noget Udbytte af sin Tur? Finansielt? spørger man straks. Det ved vi ikke, det interesserer os kun lidt. Hvilket Indtryk fik han af os? Det første, han offentliggjorde, da han kom hjem efter sin Rejse herovre, var en begejstret Hymne til Danmarks Pris. — Danmark derhjemme! Han har aandet let, at det var overstaaet uden større Men.

M. Andresens Rejse. En modig, trofast, varmhjertet Mand, som kommer til sine Landsmænd herovre, der kender Forfølgelserne under det tyske Aag og Friheden under det amerikanske Flag. Kommer med en Mission: Vi trænger til Jeres Støtte — den moralske, den pengelige. Hjælp os — det vil give os forøget Mod, større Tro, videre Arbejdsmark, om I, vore Brødre herovre viser, at I føler med os og forstaar, at vor Kamp er Jeres. Sligt forstaar man ikke. Hvad fik han ud af sin Mission? Ja, Løfter!!! Men Løft???

Karl Larsens Rejse? Vorherre fri og bevares! Øjeblikkelig Uenighed, Brud, Vrede, Skandale! Har ingen af Parterne Takt? Har de ikke det mindste Lede ved Tanken om Sladderen, de sætter i Gang? Er der ikke for dem noget, der hedder at tage Hensyn til andre, til de mange?

Men hvorfor fortsætte? Al den dansk-amerikanske Organisation er jo ingen levende Organisation. Hvad skal man sige om to Overpræsidenter for de største Foreninger — der højtideilg giver hinanden Haanden og siger, der hersker ingen Uenighed. Og Referenten siger udtrykkelig, at "Øjeblikket var visselig et af de betydningsfuldeste Øjeblikke i det danske Folks Historie i Amerika." Er det ikke noget højtideligt Sludder? Hvad skulde der være Uenighed om? Der er jo den skønneste Enighed om, at alt er, som det skal være! Hver stor Forening for sig, hver lille Forening for sig, hver Prominent for sig og for sin Kæphest! Hver lille Klikke for sig!

Muren! den døde Mur! — det er da Enighed!

Aa, det var et skidt Aar!

TIL ANMELDELSE.

Naturkur. Solkogt og blandet Diæt for Syge. Af H. Nielsen, D. O., Udgivet af International Health Co., Yonkers, N. Y.

Sunday Labor. By Thorleif. Samme Udgiver som ovenfor.

Nærmere Omtale i næste Nr.

Vor Landsmand, **Axel Teisen**, Philadelphia, har i det ansete juridiske Tidsskrift "Central Law Journal" skrevet en Artikel "Continental and Common Law," der skarpt kritiserer forskellige Brøst indenfor amerikansk Lovpraksis og Retspleje. Artiklen er kommen os for sent i Hænde til at give den en nærmere Omtale i dette Nummer, men vi skal komme tilbage til den i Februar-Heftet af Uglen.

Samhold, udgivet af Ungdomsforeningen 1905, Minneapolis, og Dansk Ungdomsforening af St. Paul. Januar 1912.

Det er Ungdommen, der har set sig gal paa Christian Rasmussens tarvelige Minneapolis-Sprøjte og mener, der trænges til en Opstrammer. Denne møder saa i 8-sidet 4-spaltet Format og er begejstret og har kække Ord: "Af Vejen, I Godtfolk, her kommer Ungdommen . . . Ungdommen af 1912!" Ja, vi ønsker, at "Samhold" maa have det Held med sig, som ikke er Held, men blot de uundgaaelige Resultater af ihærdigt og uforknyt Arbejde. Men de raske Drenge maa ikke være bange for at slide nogle Støvlesaaler i paagaaende Abonnenthuggeri, og de maa ikke blusse undselig, naar den Handlende siger med et beklagende Smil, at han ikke vil avertere. Den kække Ungdom maa lære, at det er slet ikke saa let alligevel at være Christian Rasmussen og faa Penge ind til Trykker og Papir og Sætter. Kun naar de følger Fanens Løsen: Samhold! og alle gaar paa med krum Hals og ud paa Landevejen og op ad Køkkentrapper og gør sig gode Venner med Pigerne og de gamle sure gnavne Samfundsstøtter og med Foreningsspidser og andre Honoratiores — stadig med al Energi sammentrængt for det ene Maal: at KAPRE — kun da tør de gøre sig grundet Haab om at leve og lægge sig ud.

Det første Nummer er nærmest et Karl Larsen-Nummer. Professoren har oplæst i Tvillingbyerne og gjort stor Lykke. Samhold siger med fede Typer, at han er "den fineste, dygtigste, mest glimrende og mest typiske Repræsentant for dansk Kultur, Aand og Vid, Alvor og Humor i skønneste Forening." Det er da noget med noget paa. Saa er der en versificeret Hilsen af Carl Hansen, et Bidrag fra F. Hurop, en her i Bladet gengivet Artikel af Antoni Thomsen "For Livet," og flere andre Ting.

Vi byder Samhold velkommen og beder det lægge sig vore vise og verdenserfarne Raad paa Sinde!

Efterskrift:

Naa, men til Slut: det er virkelig helt forfriskende at se et Par raske unge Foreninger starte et Blad med Idealer. Vi har før haft Lejlighed til at omtale Ungdomsforeningen af 1905 — der er virkelig noget ungt og vakkert ved den, som virker helt opmuntrende i det dansk-amerikanske Lummer- og Slummerland.

Har De ikke noget at avertere? Prøv en Annonce i Uglen for 25 Cents pr. Maaned. 4 Linj.

Sprogforeningens Almanak for 1912. Redigeret af M. Andresen, Aabenraa. Udgivere: M. Andresen og J. N. H. Skrumsager. Foruden den sædvanlige Kalender, etc., indeholder Almanaken illustrerede Smaafrotællinger, hvis Motiver væsentlig er tagne fra Sønderjylland. F. C. Hansen, Løjertoft, fortæller om Astronomen Theodor Brorson, født i Nordborg 1819; Jes Chr. Jessen, Kiplev, møder med et Digt: "Der stander en Kamp." Slutningsverset lyder: Det Folk, som i næsten et halvt Hundredaar

har levet i disse usalige Kaar
og krympet sig ofte i Vaande,
med Hoved og Hænder, med Hjerte og Mund
vi ville dog kæmpe hver Dag og hver Stund,
saa længe vi leve og aandel

Vi nævner Jesper Madsens sympatiske Mindeord om Jørgen B. Høyer, om hvem det bl. a. hedder:

Det laa saa ganske nær, at J. B. Høyer følte sig stærkt knyttet til Sønderjylland og den sønderjyske Sag, som han baade paa fædrene og mødrene Side stammede dernede fra. Det var ham om at gøre at komme til Bunds i denne Sag. Spørgsmaalet for ham blev dette: Hvor længe kan Sønderjylland holde ud i Kampen mod det tyske Sprogs og det tyske Sindelags Fremtrængen? Vil den Dag ikke ligge nær, da Mellemslesvig lige som allerede nu Sydslesvig og Angel er tabt? Det var ham Samvittighedsspørgsmaal, han matte have besvarede. Og saa drog han derned, gennemvandrede i sine Ferier Mellemslesvig gentagende Gange paa Krys og Tværs fra Slogsaaens Dalføre i Nord til Hjoldelund i Syd, overalt iagttagende. Der gik han saa omkring i Gaarde og Smaahuse, i Præstehjem og Lærerhjem, stadig en Genstand for Mistanke hos Folk, der enten stillede sig fjendtligt over for Danskheden eller i heldigste Tilfælde ligegyldigt. Gæstfrihed fandt han yderst sjælden, og mangen Gang har han maattet vandre en hel Mil i Regn og Slud for at finde Nattely i en Landsbykro og for saa atter næste Dag at vandre den samme Vej tilbage. Sine Iagttagelser har han nedlagt i forskellige Afhandlinger.

Hvilke Eriaringer indhøstede J. B. Bøyer saa af sine Undersøgelser dernede? Plattysk rykker stadig, men langsomt frem mod Nord. Bevægelsen foregaar saa langsomt, at hvis den vedbliver at gaa i samme Tempo som siden 1864, vil der hengaa 3 a 4 Menneskealdre, førend det danske Talesprog er uddød i Mellemslesvig.

Endelig er der Billeder af danske Forsamlingshuse i Emmerlev Sogn, Bylderup, og det store smukke ny Folkehjem i Aabenraa.

Prisen angives ikke paa Almanaken. Den er vistnok 35 Cents. Her vilde være en god Lejlighed for Landsmænd i Amerika til at støtte Sprogforeningen. Den burde jo kunne sælges herovre i mange Tusind Eksemplarer.

AF NIKOTINS DAGBOG.

1. **Januar**—Klokken er slaaet tolv—Nittenhundred-tolv!

6. **Januar**—"Biens" Nyaarsnummer er netop kommet mig i Hænde. Nu har de faaet Linotypemaskine, men den Omstændighed synes ikke at gøre Bladet bedre. Det bliver stadig mere velhavende paa Penge og mere elendigt i Aand, og vil altsaa forhaabentlig i det ny Aar naa det Ideal, som de prominente Dansk-Kaliforniere tænker sig i Retning af, hvad et dansk Blad bør være.

6te **Januar**—"Vi er ikke Politikere i den Forstand, at vi søger noget verdsligt Velvære gennem politiske Intriger," skriver John Larsen, Verdens Lys og Redaktør af Bien. Naa, naa, John! Har De glemt Deres egen politiske Fortid og det skønne Digt, De en Gang skrev: "Guld s Fred!"

7de **Januar**—Jeg har undertiden tænkt paa, hvad der blev af G. S. Strandvold, da Ridder Mathiesen ikke længer kunde bringe ham som Redaktør af "Nordlyset." Jeg hører nu, at han er bleven Privatsekretær for Dr. Cook von Munchhausen. Bare nu Strandvold kan bringe Orden i Papirerne!

18de **Januar**—Pastor Knud Gjørup agiterer i Pioneren for en Dannebrogsdag. Maaske vi snart vil se Pastor Adam Dan agitere for en Ridder-af-Dannebrogs-Dag!

20de **Januar**—Den danske Kirke i San Francisco pranger med et Aarsregnskab, af hvilket det fremgaar, at "de løbende Udgifter, saasom Præsteløn, Rentepenge, Skatter, Lys, Vand, Rengøringsarbejde osv. beløber sig til $1123.63." Det kunde være rart at vide, om Præsten kan faa en Dollars Penge i Dagløn, naar alt det andet er betalt.. Det kan da ikke blive stort mere. Naar han bliver saa mager og afkræftet, at han knap kan hænge sammen længer, bør man haabe, at han en skøn Dag — helst en Søndag — med sin sidste Opblussen vil bede den flotte Menighed om at ryge og rejse ad Hækkenfeldt til.

21. **Januar**—De danske Damers Hjælpeforening i San Francisco har nu 1500 Dollars i Kassen. Der er det mærkelige ved denne Understøttelsesforening, at dens Kasse bliver federe og federe for hvert Aar. Gnieriet er indgnedet i Systemet, og der er trukket megt skarpe Grænser; saaledes kan Folk, der trænger til Hjælp, ikke opnaa saadan, hvis det kan bevises, at de i det nærmest forudgaaende Aar har holdt Hund, Kat eller Kanarifugl.

EN MAND OG EN KVINDE.

Af STANLEY WATERLOO.

(Oversat for "Uglen" af M. S.)

I. KAPITEL.

Prolog.

Hvis det ikke var for en nylig stedfunden Hændelses Skyld, vilde jeg sikkert ikke fortælle denne Historie om en Ven, eller jeg skulde rettere sige om to af mine Venner. Hvori denne Hændelse bestod, vil jeg ikke her antyde — det er unödvendigt; men den har ikke været uden Indflydelse paa mit Liv og mine Planer. Hvis nogen, som læser disse Blade, skulde spörge, under hvilke Omstændigheder det blev mig muligt at tilegne mig et saa intimt Kendskab til visse Scener og Begivenheder i denne Mands og denne Kvindes Liv — Scener og Begivenheder, der i Følge deres Natur var af en saadan Art, at ingen tredje Person kunde optræde i dem — saa kan jeg kun forklare, at Grant Harlson og jeg var Venner fra Drengeaarene, ja, i Grunden fra Spædalderen, og at der aldrig i vort livslange Samkvem skete nogen Forandring i dette Forhold. Han har fortalt mig mange Ting af en Natur, som en Mand kun saare sjælden betror en anden, og da kun, naar de begge föler, at de staar hinanden meget nær i det, der undertiden gör to Mænd til een. Han var stolt og glad, naar han fortalte mig disse Ting, der kun var Episoder og ofte tilmed ubetydelige — og jeg var dybt interesseret. De gav mig Detaillerne til en Historie, af hvilken jeg kendte meget og havde gættet en Del.

Han var ikke ganske, som Folk er flest, denne Grant Harlson, min nære Ven. Han var en Personlighed, og hans Navn er kendt af mange Mennesker i Verden. Fine Iagttagere har i ham set en enkelt af en Type i en ny Nation — en Type med endnu ikke klart bestemte Egenskaber; en ikke udbredt Type og dog — Gudskelov — ikke ualmindelig; een af de bedste indenfor dens Begrænsning, — for mig den bedste. En nær Ven er maaske blind. Nej, ikke det; men han ser saa klart, at Verden med dens fjærnere Synspunkt ikke altid kan være enig med ham.

Jeg ved næppe, hvorledes jeg skal beskrive denne samme Grant Harlson. Paa dette Tidspunkt i min Historie er det næppe nödvendigt, at jeg skulde, men Indholdet er löst og svævende og uden Følgeorden. I fysisk Henseende var han mere end de fleste Mænd: seks Fod höj, bredbringet, bredskuldret, med stærke Ben og kraftige Træk, og bestandig ved god Helbred, saa vidt som alt gaar, naar undtages de midlertidige Böder, hvormed Naturen mulkterer Letsindighederne, eller en hændelsesvis Hjemsögelse af de Baciller, om hvilke Lægerne taler saa meget og ved saa lidt. Jeg mener kun, at han kunde hente sig en Feber med Tilsætning af Kuldegysninger, naar han paa en eller anden Jagtudflugt uforsigtig lagde sig i en Giftsump, eller at han under Kolera-Epidemier ligesom andre kunde komme til at bakse med Fjenden. Men han rystede sligt af sig med Lethed og besad den Livskraft, der er en Arv og ikke bygges op, skönt den undertiden gaar til Grunde i en enkelt Generation. Skov- og farmfostret, universitetsfostret, storstadsfostret og uddybet og hærdet. En Mand af Verden, med Erfaringer og i sit Værd uden Tvivl det logiske, uundgaaelige Resultat af saadanne Erfaringer; en Mand med en Samvittighed, böjelig og sögende, men i sin Overbevisning haard som Flint. En, som aldrig forsætlig gjorde noget Menneske Fortræd — undtagen for Gengælds Skyld. En, som kunde flakke i sin Sögen efter, hvad der for ham var det rette, men som aldrig veg eller svinkede, naar han een Gang havde bestemt sig. En Mand, som havde set og kendt og nydt og fölt og vovet, men som altid syntes mig, som var hans Religion: "Hvad skal jeg göre? Naturen siger saa og saa, men over Naturen raader den vældige Magt hinsides." Love om Organisation for politiske Øjemed. indstiftede för Romulus og Remus og varierede af Dalenes Angler eller paa Nordboernes Tingsteder, syntes ikke at imponere ham særlig. Han erkendte deres Anvendelighed, önskede at forbedre dem, gjorde dette til sit Arbejde og endte med at efterleve de fleste af den. Dette, synes det mig, var hans ærlige Væsen: en Bersærk — en bar-særket Nedstamning fra Vikingerne i Selskabsfrakke. Han havde Passioner og tilfredsstillede disse undertiden. Han havde Ambitioner og arbejdede for dem. Han havde en Samvittighed og lededes af den.

Det interesserede mig altid at se ham i ungdommelig Dyst — helst i de senere Aar — i Klubber eller ved Konventioner eller hvor som helst — og saa pröve at forestille mig ham som den lille Farmerpurk. Skarp, sikker, smidig i al Storbyens Væsen og Veje var det vanskeligt at tænke sig ham i hans tidlige Ungdom, hvor vel jeg end kendte den; vanskeligt at forestille sig, at hans natlige Drömme ikke gjaldt de eventuelle Resultater af et eller andet Projekt, ikke drejede sig om Operaens hvide Skuldre og Halse, ikke om Stemningen i Niende Kreds*) eller om Forretningssager — men om et Farmerhus med dets Forhave ved Midsommertid og med en Dreng sigtende en lang Hyldebösse efter en rödvinget Tyv i et Kirsebærtræ; eller at han i Drömme saa den slidte Dörkarm ved Siden af det gammeldags Ildsted, hvor han Vintermorgener sparkede sine frosne Støvler paa, og Dagligstuen, hvor han længer hen paa Morgenstunden tog saa drabelig til sig af Boghvede-Pandekagerne. Han var en Skikkelse — ugudelig, sagde nogle; en Projektmager, sagde mange; en Tilflugtsklippe for sine Venner, sagde flere. Saaledes var Manden — en ikke ualmindelig Type i de store Byer i den store Republik.

Om Kvinden skriver jeg med större Töven. Jeg kan paa dette Sted kun tale om hende i vag Skitseren. Hun var slank, ikke höj, brunhaaret og med Øjne som Daaens eller Jerseykalvens, naar undtages, at de havde det ledsagende Udtryk af Tanke eller Stemning eller Sjæl, som de bevægelige menneskelige Træk

*) Ninth Ward — (Valgdistrikt)—O. A.

En indbunden Aargang af Uglen vil fylde sin Plads i hvert et dansk Bibliothek herovre.

giver dem. Hun var en Kvinde af Storbyen, med al den blide List, som er Kvindens Arv. Hun var god. Hun var ulig alle andre i Verden for een Mand — nej, for to.

Jeg har kun forsögt at fortælle, hvorledes disse to Mennesker viste sig for mig. Jeg kan se dem, som de var, men kan ikke gengive det, som jeg skulde. Jeg har ikke haft stort Held med at udtrykke mig selv i Ord. Selv om jeg var bedre begavet, vilde det mislykkes. Vi kan kun tilnærmelsesvis skildre Karakterer.

II. KAPITEL.

Nær Naturen.

Det store Skovbælte — Eg, Ask, Bög og Ahorn — strækker sig sydvestlig fra Ny England gennem New York Staten og böjer vestpaa og saa atter mod Nord, indtil man ser det samme Landskab temmelig nöje gengivet i Wisconsins Vildegne. Ikke langt fra det Sted, hvor dets Fortlöb brydes af den sydligste Indgriben af Huronsöen, var der en Rydning i Skoven. Landet var bölgeformigt, og gennem Rydningen löb en kraftig Aa, allerede kantet med Elletræer — thi Ellen följer hurtig i Skovhuggerens Spor — og glitrende af tallöse Hundestejle. Om Foraaret kom der ogsaa Gedder fra de store dybe Vande, Mile borte, for at lægge deres Rogn og somme Tider for at blive spiddet. Fra hver Side af Bækken höjnede Terrænet sig, og paa en Banke stod et lille Hus. Huset var flot for sin Tid, eftersom det var bygget af Brædder og Tömmer i Stedet for af tilhuggede Træstammer; men det havde kun tre Rum: det ene Dagligværelse med Murstens-Ildstedet til den ene Side, og de to andre Sovekamre af mindre Dimensioner. Saa nær ved Udkanten af Skoven var Huset, at Vindens Sus gennem Trætoppene var som en idelig Musik, og det sorte Egerns sære vrælende Göen, Rödegernets pludrende Snakken; Tjurens Brummen, Vagtelens Piben, og den vilde Kalkuns Begravelses-Hulken var familiære Lyde. Der var Dyr og Björn i det grönne Havs Dybde og hændelsesvis en Ulvehund. Undertiden kredsede en Ræv omkring Rydningen og göede ynkelig i sælsom Kontrast til Gærdesmuttens Flöjten og Rördrummens Kalden. Træerne var for det meste Eg og Bög og Ask og Birk, og om Foraaret var der store Skyer af Hvidt, hvor Hylden blomstrede. Om Sommeren et tæt Grönt overalt og om Efteraaret et mægtigt Baal of röde og gule Löv.

Foran Huset var der i den jomfruelige Muld afstukket en Blomsterhave; de tæt afhugne Træstubbe var endnu synlige over Jordbunden. Paa begge Sider af en kort Sti, som förte til, hvad der ikke var stort andet end et Spor gennem Skoven, stod der Grupper af Riddersporer og gammeldags Nelliker og Asters, og nogle faa höje Stokroser og Solsikker knejsede hist og her som Forposter. Trindt om blandede de vilde Blomsters Duft sig med Havens, og Nellike og Floks kunde nikke over til deres Familie blot nogle Skridt borte. Den korte Sti löb gennem et Buskads et Par Alen fra Bækken. I disse Buske hyggede Sangspurven og Siskenen deres Reder.

I Dören til det lille Hus i Skovens Udkant stod en Sommer-Eftermiddag en ung Mand. Han var, hvad man maaske kunde kalde en meget ung Mand, for han havde lige holdt sin sjette Födselsdag, og hans Skikkelse og hele Udseende modsagde ikke hans Aar. Hans Paaklædning harmonerede strengt taget ikke med Omgivelsernes Pragt. Hatten havde oprindelig været en Kasket, men Skyggen var borte, og hvad der var tilbage havde et Præg af Forladthed over sig. Klædedragten bestod af to Stykker: en stribet Lærredsbluse og et Par blaa Drejlsbukser. Bukserne blev baaret oppe af et Par hjemmelavede Seler af samme Stof. Undertiden gik han med kun en Sele. Det sparede Ulejlighed. Han var barbenet. Han stod med en Haand i hver Lomme, let skrævende med de stumpede Ben, og han saa ud over Landskabet. Hans Mine var som en Herremands, som een, der ejer hele Jordkloden.

Den omtalte unge Mand havde ikke bevæget sig i Selskabslivet i nogen videre Udstrækning, og af een Verden havde han kun set lidt. Af en anden kendte han en hel Del i Betragtning af sin Alder. Med Folk af den Slags, som bor i Byerne, var han ukendt, men med Naturens Folk stod han paa nær Fod. Han havde en stor Ven og Kammerat i en Person, der för havde været Lærerinde, og som fra et större Virkefelt var kommen til dette Frontier-Liv. Denne Person var hans Moder. Overfor sin Fader iagttog han ogsaa et familiært Bekendtskab, men Faderen var nödvendigvis ude med sin Økse det meste af Tiden, og saaledes kom det sig, at den unge Mand og hans Moder i mere egentlig Forstand voksede op sammen med Landet. Til hende gik han med saadanne Problemer, som hans dybe Sind ikke selv kunde udgrunde, og han var virkelig kommen til at have en meget fordelagtig Mening om hende. Ikke at hun var saa klog som han i mange Ting — paa ingen Maade. Hun vidste ikke, hvorledes det ny Muldvarpeskud udviklede sig, eller hvor Maarens Spor var tættest langs med Bækken; ikke heller, hvor Træpikkeren havde sin Rede; men hun var ikke des mindre meget klog, og man kunde stole paa hende, naar det kneb. Han satte Pris paa hende, ubetinget. Desuden huskede han hendes Optræden ved en Lejlighed, da han var i stort Bekneb. Da var han kun tre Aar gammel, men han huskede det hele tydeligt. Det var i Virkeligheden denne Hændelse, der havde givet ham hans Specialitet.

Den unge Mand havde nemlig en Specialitet, ja, han havde flere, men for den ene maatte de övrige vige. Han havde et godt Øje til de vimse Egern, havde sat flere mangelfulde Fælder for dem og haabede en Dag at fanget et — men det var ikke noget at tale om. Og med Hensyn til Hundestejlene i Aaen — havde han ikke en Gang fanget en i en Øse, og havde han ikke næsten ramt en stor Gedde med en Sten? Han vidste, hvor Leverurt og Anemone myldrede tættest om Foraaret og havde daglig plukket duftende Buketter af dem, og han vidste ogsaa Besked med en Hulning, hvor der tidligere havde været et snehvidt Lagen af Vintergrönt-Blomster, og hvor der snart vilde være en Rigdom af röde Bær, af den

Opbevar Uglen for Indbinding. Formatet er bekvemt. En god Haandbog for Danske herovre.

Slags, hans Moder holdt af. Og gjaldt det om at sanke Bog, naar den Tid var, da anerkendte han ingen Overmand. Og med Hensyn til Gulspurvenes Sædvaner, især paa den Tid af Aaret, da de levede paa Tidselfrø og dannede som en gylden Sky imellem de hvide Dun, — naa, han var den eneste, som virkelig vidste noget derom! Hvem kunde som han tage den særtformede Bælg af den vilde Sværdlilie, vinde den ind i Blomsterflagets lange, smalle Flig og holdende denne i den ene Ende kaste Bælgen som en Slynge, frembringende en Lyd gennem Luften som Nathögens Flugt? Og hvem kunde bedre end han plukke Lobeliaer og Lægeurt og grave vilde Roer til hans Moder, som lagde dem til Törring for mulig Anvendelse, om han eller hans Fader eller hun skulde faa en Forkölelse eller paa nogen Maade blive syg? Haab til Fremtiden havde han ogsaa. Undertiden havde en Daa i rappe Spring sat tværs over Rydningen, og en Gang havde en Björn gjort Angreb paa Svinestien. Den unge Mand havde en Ide om, at saa snart han blev lidt större og kunde naa at tage den gamle, svære Flintebösse ned, saa vilde der blive Blodsudgydelse i lange Baner. Han havde en Gang eller to overtalt sin Fader til at maatte sigte med Bössen, og var vis paa, at hvis han kunde faa nogenlunde Ram paa et eller andet Dyr, saa maatte det Dyr dö. Hvis det var en Daa, havde han bestemt sig til at ville tage Sigte fra en stor Træstub nogle faa Fod fra Huset. Hvis en Björn kom, vilde han lukke Dören og löfte Vinduet*) — ikke for höjt — og knalde lös derfra. Men ingen af alle disse Ting — hverken de nuværende Forskninger eller Fremtidsplaner — optog hans Interesse ganske. Hans Specialitet var Slanger.

Naturen havde ikke bestemt denne unge Mand, hvis Specialitet var Slanger, til at blive Naturforsker. Han var en Ven af de fleste af Naturens Produkter, men absolut ikke af Familien "ophidia." Slanger var hans Specialitet, simpelt hen fordi han kunde ikke lide dem. Det hele stammede fra en Affære for tre Aar siden. Det vrimlede af Slanger i Skoven, omend der ikke var mange Arter. Der var Snoge, Smaafrøernes Skræk, men selv frygtsom for de fleste Ting; der var en lille Slange af vidunderlig Hurtighed og saa grön som Græsset, den pilede af Sted i. Der var Vandsnoge, der oprullede solede sig paa Drifttömmeret i Vandet — sorte af Farve, tykke af Form og væmmelige af Udseende. Der var Mælkeslanger, gulgraa, med stribede Sider og med tærningagtige Tegninger i sort paa deres gule Bug. Undertiden kunde man finde en Skaal Mælk — hensat i den udgravede Kælder under Huset for at samle Flöden — med dens gule Overflade forstyrret og med en hvid Pöl paa Gulvet; saa blev Resten af Mælken kastet bort og Skaalen vasket og skoldet — thi Tyven var kendt. I Dalene var der Massasaugaer, korte, langsomme Klapperslanger, giftige, men fejge; og endelig var der de sorte Kvælerslanger, som man traf overalt, thi en "bascanion constrictor" respekterer ikke Stedsret, naar den forfölger sit Bytte. Störst af alle Egnens Slanger, den eneste Kvæler imellem dem, havde den sorte Slange — alle Skovens smaa Skabningers Skræk — sit Tilhold i Dalen, paa Bakkedragene og i Trætoppene. Der var en Historie om, hvorledes en af dem havde ladet sig falde paa en Jæger, snoet sig om hans Hals og kvalt ham.

Den unge Mand paa seks huskede, hvorledes han en Dag for tre Aar siden, för han havde lagt sig Bukser til og var bleven familiær med alle denne Verdens Affærer, var alene i Huset. Moderen var ude i den lille Have. Han huskede, hvorledes han pludselig saa et Hoved med perleagtige, glitrende Öjne löfte sig over Dörtærskelen, og hvorledes Hovedet efter et Öjebliks Sonderen af Terrænet löftede sig höjere, og henad Gulvet imod ham kom der glidende et sort Uhyre med spillende Tunge og lang bugtende Krop og öjensynlig med frygtelige Hensigter. Han huskede, hvorledes han sprang til en höj Stol, som han plejede at sidde paa ved Bordet, hvorledes han klyvede op til det överste af den og der satte op et vældigt Bröl om Hjælp — for han havde gode Lunger. Han kunde endnu ved at lukke Öjnene se sin Moder komme löbende fra Haven, se hendes Udtryk af Rædsel, da hun fik Öje paa den bugtende Ting paa Gulvet; kunde se det Udtryk af Desperation, da Moderinstinktet rejste sig over alt andet, og hun for ind i Stuen, greb den store Jærnskovl, der stod ved Ildstedet og begyndte at uddele letsindige Slag efter den hvislende Slange. En stor Kvælerslange er ikke nogen behagelig Kunde, men lige saa lidt — for en Kvælerslange — er en opflammet Moder det med en Jærn-Ildskovl i Haanden, og denne særlige Slange vendte Halen til — en stor Del af Halen, for den Sags Skyld, eftersom den strakte sig helt op til Hovedet — og forsvandt over Dörtærskelen som en sort Flod og tilbage til Skoven.

Fra den Time havde dette saaledes paa en Stol belejrede Individ ikke været nogen Ven af Slanger. Tal om Vendettaer! Ingen sicilianskHævnkrig blev nogen Sinde forfulgt med en saadan Bitterhed og Ubönhörlighed, alt som Drengen voksede i Störrelse og Selvtillid. Snesevis af Snoge var faldne som Ofre for ham; selv en Mælkeslange havde en Gang maattet opgive Aanden; og en Gang — det var en Mærkedag — havde han set en Kvælerslange i det fri og havde angrebet den tappert i Afstand med Stenkast. Da den kom imod ham, trak han sig tilbage, men opgav ikke Bombardementet og tvang den omsider til at söge Skjul i Buskadset. Han var aldrig kommen paa nært Hold med en Kvælerslange — af en dobbelt Grund: först, fordi Sten var af næsten lige saa god Virkning som en Knippel; og dernæst fordi hans Fader, der frygtede for Drengens Sikkerhed, havde truet ham med Straf, hvis han indlod sig paa en saadan Dyst, og den gamle Regel: "Spar Riset og spoler Barnet" var hævdsat af Faderen og tövende godkendt af Moderen. Og nær Huset voksede der smidige Pile- og Birkeskud, der hver for sig böjede sig frem som for at sige: "Jeg er akkurat Tingen til at prygle en Dreng med," og et saadant ungt Skud — især af Pilen — er saa udmærket under de rigtige Betingelser til at böje sig om eens Skuldre og

smyge sig om dens Bed og göre sig selv familiær. Men Krigen stod paa uden Stilstand, selv om den unge Mand denne særlige Eftermiddag, som han stod der i Dören, ikke tænkte paa Slanger. Der var noget andet denne Sommer, der tiltrak sig hans Opmærksomhed. Han havde faaet en Familie at tage sig af.

III. KAPITEL.

Dreng, Fugl og Slange.

Den unge Mands Familie var ikke stor, men der var unge iblandt, og han følte Ansvaret. Sangspurven er selve Lyset og Glæden i Skov og paa Mark. Der findes sjældnere Sangere og Fugle af større Fjerpragt end Sangspurven, men den hörer til de stadige. Dens Toner kommer maaske ikke op til Solsortens blöde korte Fløjten i det tidlige Foraar, saa vakker i sin sælsomme Böjelighed, der ligesom udtrykker et stort Haab, saa slaaende, fordi den höres, medens Sneen endnu dækker Jorden. Sangspurven har maaske ikke den vilde Hengivelse, klingende, jublende, gennemtrængende, som lyder i MarklærkensSang; den er ingen fordringsfuld Sanger som en Snes andre Fugle: men den er en stor Del af selve Sjælen i Forsommeren, thi den fortæller Morgen, Middag og Aften, hvor Verden er god, hvor den elsker Solskinnet, og hvor alt er, som det skal være. Derfor syntes den unge Mand svært godt om Sangspurven og interesserede sig levende for dens Bevægelser og Væsen.

Det var en Dag i Maj, at Drengen havde lagt Mærke til noget i Buskadset mellem Huset og Aaen, noget, der meget lignede en lille Fuglerede, og han havde straks foretaget en Undersögelse. Det viste sig at være en Sangspurvs Rede, og da den lille graa Vogter var flagret bort, saa han fire bitte Æg i deres brogede Skönhed. Han rörte dem ikke, for man havde lært ham, hvorledes Forholdet bör være mellem Mennesker og alle Sangfugle, men han følte sig straks betagende interesseret i, hvorledes dette Indblik i Sommer-Husholdning vilde uddybe sig. Hjemme proklamerede han, at det var hans Hensigt at vogte over Reden hele Sommeren, holde Högene borte, og naar de smaa Æg var udruget og Ungerne udvokset, vilde han maaske prøve at tæmme en af dem. Man opmuntrede ham i denne Beslutning. Det er godt at lære en Dreng at beskytte. Og da Ungerne kom, blev hans Interesse større.

Som han paa denne Dag stod der i Döraabningen, følte han sig halvt tilböjelig til at besöge de tætte Buske for at se, hvorledes det stod til i det Nabolag; men fuld af Liv, som han var, var der noget i Omgivelserne, der holdt ham tilbage. Der var en saadan gylden Glorie over Eftermiddagen, og der foregik saa meget omkring ham.

Over Floksen balancerede en Kolibri med grön Ryg og skinnende Fjerglans, hang svævende stille et Sekund og nippede og fløj saa over, hvor Riddersporen stod. En rödhovedet Træpikker svang sig paa udbredte Vinger ned til den hvidbrune Side af en udgaaet Elm, udförte en kort Trommehvirvel paa Barken og slog saa ned paa et forbiflyvende Insekt. Et eller andet Sted sang en Phöbefugl. Et Rödegern sad paa en hældende Gren af et Nöddetræ og gnavede paa en Nöd, der var saa grön, at Kernen endnu ikke var dannet; saa lod den Nödden falde og meddelte snakkende, at den var en saare betydningsfuld Personage. Store, gule Sommerfugle med mörke Tegninger paa Vingerne flagrede dovent hid og did for tilsidst at slaa sig ned i en pragtfuld Blomsterklynge paa et fugtigt Sted nær en Mödding, hvor der var noget, som drog deres Attraa, og hvor de tog for sig af Retterne og flagrede viftende omkring. Der var Myriader af vilde Bier, og en behagelig Summen opfyldte Luften, medens det blöde Sus fra Skoven, sammensat af mange Lyde, trængte frem fra alle Sider.

Drengen var tilfred med Udsigterne. Pludselig gav det et Sæt i ham. Der löd et Skrig, som ikke tydede paa Fred. Han kendte det. Han havde hört det, naar en eller anden Rovfugl slog ned paa en mindre Fugl. Det var Spurven, der skreg nu, og Lyden kom fra hans Buskads. Hans Familie var i Fare. Maaske en Hög — men han vilde have set den slaa ned. Maaske en Musvaage eller et Væsel?

Han for over Haven, og medens han löb, greb han en Kæp skaaret af vild Valdnöd, hengved to Fod lang og ikke en Tomme i Tykkelse, men stærk og lang nok og et udmærket Vaaben for en Riddersmand af hans Störrelse.

Han bröd gennem Lövværket omkring Stedet, hvor Buskene voksede tættest, og da han naaede ind paa en aaben Plads, kunde han overse den Del af Krattet, hvor hans Fuglerede og hans Yndlinge var. Han standsede og stirrede, löb saa et Stykke tilbage, stirrede atter, og fra hans Strube löftede sig et Skrig, der skönt af större Omfang var af samme Karakter som det vilde Skrig fra de to Spurve, der flagrede fortvivlede og desperate omkring Reden, vovende deres eget Liv for at forsvare de halvvoksne Unger. Drengen stod som lamslaaet i sine unge Lemmer og skreg, thi han saa et frygteligt Syn, og han syntes ude af Stand til at hindre eller hjælpe, skönt en gruelig Tragedie fandt Sted for hans Øjne.

Let slynget omkring Buskens Stamme, tæt ved hvilken Fuglereden var bygget paa en gaffelformet Gren — var en kæmpemæssig Slange; dens mörke Legeme snoede sig nedefter, og dens fri Hals og Hoved svajede frem og tilbage, medens en af Fugleungerne sitrede i dens Gab. Slangens Øjne skinnede ondt, og den viste ingen Tilböjelighed til at slippe sit Bytte. Den trak kun Hovedet lidt tilbage og bevægede det fra den ene Side til den anden. Hvilende næsten i fuld Længde paa en anden Green af samme Busk og i Höjde med Reden var der en anden Slange med Hovedet let löftet, men ubevægelig, öjensynlig afventende Lejligheden til at gribe endnu en af det spæde Kuld. De gamle Spurve fløj omkring i stedse snævrere Cirkler, klagende hjerteskærende og i betænkelig Nærhed af de modbydelige Fjender. Men Drengen bare stod og skreg. Det var de største Slanger, han nogen Sinde havde set. Og pludselig blev han til en anden Skabning. Hans barnlige Röst skiftede Udtryk, blev mere skingrende i Skriget; og

med sin Kæp i Haanden löb han ind paa Buskeen. Samtidig kom hans skrækslagne Moder löbende henad Stien, skrigende vildt.

Idet Drengen styrtede frem, lod begge Slanger sig med vidunderlig Hurtighed falde til Jorden og pilede tværs over den flere Alen brede aabne Grund, henimod Aaen. Side om Side med Forkroppene löftet gled de, og den ene af dem holdt stadig Fugleungen i sit Gab. Drengen tövede ikke et Sekund. Medens han stadig udstödte Skrig, nu underlig hæse for en Purk af hans Störrelse, löb han til for at spærre dem Vejen og indhentede dem samtidig med, at de naaede Vandet. Han sprang frem foran dem, og i et Nu var de ved Siden af ham. Vandet gik ham til midt paa Livet. Uden at ænse noget sprang han længer ud. Og med et Skrig af Raseri slog han efter Slangen med Fuglen og slog atter og atter — i Blinde, men stadig hæst skrigende, og voldsomt som en ung Dæmon. Kvinden havde naaet Bredden og stod skrigende i moderlig Rædsel uden at vide, hvad hun skulde göre, og over Rydningen kom en Mand löbende. Og et mægtigt Slag fört med al den opirrede Drengs Kraft, ramte, hvor det skulde, lige under Hovedet af Slangen med Fuglen, og den var færdig; et Sekund efter flöd den vridende sig med en brækket Hals ned ad Strömmen, og dens spæde Bytte var befriet o gdrev ved Siden af den.

Moderen trak Vejret lettere, men kun for et Nu. Drengen saa efter det flydende Kryb og Fuglen — et Blik kun — og vendte sig mod den anden Slange. Den havde næsten naaet Bredden, og imellen den og det sikre Skjul var der kun en kort Strækning af aaben Grund. Dens sorte Legeme gled allerede frem i det korte Græs, da Drengen for op af Vandet med löftet Kæp, netop som hans Fader kom til Syne paa den anden Side af Aaen. Udstödende Hyl som et vildt Dyr löb Barnet mod Slangen, og med Raseri i hvert af sine Træk regnede han Slag over den med sin stovte Kæp. Slangen, der fölte sig standset i sin Flugt, vendte sig med Kvælerens Instinkt, sprang lös paa Drengen, snoede sig om hans Ben og löftede sit Hoved i Höjde med hans Ansigt. Men Drengen slog og stönnede og snublede over noget, og paa en eller anden Maade blev han fri, væltede sig atter lös paa sin Fjende med en fornyet Regn af Slag, og den maatte dele Skæbne med sin Mage og laa vridende sig med en brækket Ryg.

Manden vadede gennem Aaen og naaede Skuepladsen bevæbnet med en stor Stök, men den behövedes ikke. Det eneste, han havde at göre, var at rive Drengen, der var som besat af Hævntrang og Raseri, lös fra sit Bytte. Drengen trampede paa det bugtende, krympende Kryb og vilde have været i dets Vold, om det længer havde besiddet nogen Kraft; han slog om sig og skreg ud alle de Ord, han kendte, der kunde udtrykke hans Had — det vilde have været de værste Bölleudtryk, om han havde kendt Skældsord og Eder. Hans Fader tog ham i Armen og baksede med ham. Han var simpelt hen en ung Galmand. Men da han var baaret over Aaen, og man havde beroliget ham, bröd han pludselig ud i Graad og gik saa hen for at undersöge den plyndrede Rede, over hvilken de to gamle Spurve kresede sörgmodig, og hvor de tiloversblevne Unger syntes at være döde — skönt de efterhaanden kom sig — saa stærkt havde Fortryllelsen af deres naturlige Fjende paavirket dem.

Hvad skete der saa? Ja, hvad sker der, naar en Fader og en Moder faar Lejlighed til at overveje et Disciplinbrud af deres Sön, et Barn, Köd af deres Köd, Blod af deres Blod, der har forsyndet sig mod en eller anden Regel, som de klogt og med Omtanke har foreskrevet, men uden at fastsætte Undtagelsestilfælde for Fölelser eller usædvanlige Omstændigheder — fordi sligt vilde være unyttigt, eftersom han ikke kunde fatte Undtagelserne. De tog ham hjem til Huset. Faderen saa paa ham med et löjerligt Udtryk, men langt fra i Vrede, og Moderen tog den unge Mand til Side, vaskede ham, gav ham en ren Bluse paa og sagde til ham, at Spurvene vilde alligevel være i Stand til at opdrætte en ganske antagelig Familie, og at det ikke vilde være saa svært for de gamle at föde tre som fire.

Tidlig samme Aften drev en seks Fod höj Fader over til den nærmeste Nabo, en engelsk Mil borte, og de to Mænd fulgtes ad tilbage, talte sammen som Naboer plejer i en Nybyggeregn, naturligere end sligt sker i Byerne, og da de naaede Aaen, skar den ene — Faderen — en gaffelformet Gren og löftede Slangen i dens fulde Længde. Dens Hoved var i Höjde med hans, medens Halen berörte Jorden. Begge Mændene var öjensynlig interesserede, og öjensynlig var der noget, som den ene var ikke saa lidt stolt af. Men han sagde intet derom til sin Sön. Det vilde jo, naar alt kom til alt, have drejet sig om en Dragt Prygl for Ulydighed. Imidlertid var det godt for de plyndrede Spurve. Ældre Hoveder end Drengens havde fra nu af Omtanke for deres Velfærd. De var heldige Spurve.

Med Hensyn til Purken selv, saa havde han den Nat sære Drömme, som han huskede hele sit Liv. Han sloges atter med Slangerne, og Krigslykken skiftede, og der var meget Bryderi, indtil Morgenen oprandt. Men da Solen i et Flammehav bröd over Rydningen, og Træer og Jordbund prangede med mangefarvede Dugdraaber, og Koret löd af tusind melodiöse Fugleröster — selv den af Ulykken hjemsögte Faderspurv sang — saa var han atter sit eget store Selv og gik ud erobrende og for at erobre. Han fandt den myrdede Unge strandet nead Aaen og begravede den med Höjtidelighed. Han fandt begge de döde Forbrydere og pryglede deres væmmelige Kadavere med en stor Stok. Og han önskede bare, en Björn vilde komme og tage en af Grisene!

Saaledes var Drengen. Saaledes var den Bund, han groede i, den Natur, fra hvilken hans egentlige Væsen tog fast Form, og dette kan til en vis Grad illustrere hans ubevidste Sindsretning — paavirket af de tidlige Omgivelser i Forbindelse med de nedarvede bestemte Karaktertræk; thi han kom af en kampmodig Slægt.

(Forts.)

Uglen er fordomsfri, dansk, fremskridtsvenlig, ligetil. Ingen Luskepeterier i Uglen. Tuhuh!

Uglen

(The Owl)

Published by

MICHAEL SALOMON.

Editorial Office: 1618 7th Ave. No., Seattle

SEATTLE, JANUAR 1912.

Issued once a month. $1.00 per year. Outside of United States $1.25 per year.

Naar De flytter, da glem ikke at lade os vide Deres ny Adresse.

POSTBESØRGELSEN I SEATTLE

staar ikke paa Højde med Tidens Krav, hvad vi dog ikke tør tilskrive Postvæsenet, der er imødekommende og kompetent, men de uheldige Lokalangivelser af Gader og Distrikter. Et Eksempel: Avenuerne i Seattle er betegnede South, North, West, East, Northwest, Southwest, Northeast og uden Himmelegnsangivelse. Her findes Seventh Ave., Seventh Avenue North, Seventh Avenue South, Seventh N. W., Seventh N. E., Seventh Avenue West og Seventh Avenue Southwest. Det er **absolut nødvendigt** at angive, hvilken af disse Betegnelser Breve og andre Postsager skal adresseres efter. Uglen, hvis Adresse er: 1618 Seventh Avenue North, har som et endnu nyt Foretagende her i Byen maattet føle Ulemperne i betydelig Grad, og adskillige Postsager er enten ikke komne os i Hænde eller mange Dage senere, end de burde. Det er under Overvejelse at gøre en Forandring i disse Forhold, men endnu staar de ved Magt, og Folk, som ønsker at vide deres Breve til Adressater i Seattle besørget prompt, gør bedst i at skrive Adressen **absolut korrekt.**

EN DEKORATION.

Det er vistnok ikke helt uden Grund, at Frygten i Danmark for Tyskland røber sig med visse Mellemrum. Tysk Kapital har i de senere Aar faaet stor Indpas i Landet, og dansk Handel og Eksport er i for høj en Grad afhængig af det tyske Marked. Der gør sig fra dansk Side en Trang gældende til at behage, til ikke paa nogen Maade at støde den store Nabo, en Forsigtighedspolitik, der i hvert Fald ved en bestemt Lejlighed har givet sig et ganske uværdigt, krybende Udtryk. Dette skete, da Generaldirektør Marcus Rubin — man paastaar bestemt: paa Foranledning af det danske Udenrigsministerium — en Gang sidste Sommer offentliggjorde en Afhandling i Preussische Jahrbuecher om Forholdet mellem Danmark og Tyskland og bl. a. hævdede, at man fra dansk Side havde opgivet Haabet om en Genforening af Sønderjylland med Moderlandet. Den Aand og Tone, hvori Hr. Rubin overfor et tysk Publikum fastslog Danmarks haabløse Stilling i dette Spørgsmaal, vakte Forundring, Misstemning og Harme i Kongeriget og naturligvis særlig i Sønderjylland.

Men nu har man sat Kronen paa Værket, idet Hr. Rubin — efter Indstilling af Udenrigsministeriet — er bleven dekoreret med Kommandørkorset af 1ste Grad af Dannebrog. Man kan kun sætte denne Anerkendelse i Forbindelse med den af ham skrevne Afhandling, og det er let at forstaa, at der ikke alene i Sønderjylland, men blandt alle Danske med national Selvrespekt ytrer sig stærk Vrede overfor det laadne Ministeriums Indfedten-sig, der staar i saa nøje Samklang med Klaus Berntsens svedne, strævende, underhaands Rævepolitik. Saa meget mere ynkelig er den hele Affære, som Tysklands Hovmod særlig for Tiden grasserer med Von Køhlersk Vilkaarlighed i Sønderjylland.

EN GULDMEDAILLON.

Paa de Lignings-Opkrævninger, der i denne Tid sendes omkring til alle Brodersamfundets Medlemmer, findes trykt en Meddelelse om, at Overpræsidenten har udlovet en Ducør i Form of en "ægte Guldmedaillon, værd $10 til den Broder, som skaffer de fleste ny Medlemmer til Samfundet i 1912."

Hvor vidt nu dette Avertissement vil skaffe en stærk Tilgang til Brodersamfundet, vil vi lade staa hen; en Guld-Medaillon til 10 Dollars er vel næppe egnet til at vække nogen stor Konkurrence. Men som Overpræsidentens første egentlige Handling, hans første Forsøg paa at sætte sig i Rapport til den store Danskhed herovre, forekommer dette Ducør-Tilbud os lidet tilfredsstillende.

Det er snart halvandet Aar, siden Overpræsidenten blev valgt, og Uglen har ventet med Længsel paa noget af et Systemskifte, noget der kunde tyde paa nyt Blod, ny Spor,

ny Impuls til at vække Liv og Interesse og sætte Opgaver.

Vi troede at være berettiget til at kunne vente noget nyt,, thi Vogts Afsættelse fra Embedet var dog vel nok for en Del et Udslag af Utilfredshed med den gamle Gænge.

Men vi maa rigtignok sige, at vi er skuffet over denne Proklamation. Havde det endda været en Præmie til den Loge, der i Aarets Løb bevilger forholdsvis de fleste Penge til Forøgelse af Biblioteker, eller til det Medlem, der fremsætter den bedste Plan til et nyt Program for nationale Formaal — eller bare for et lille Gisp af frisk Luftning!

Men stadig det samme: Jagt efter ny Medlemmer, større Tal — uden dog at Møderne bliver mere interessante, end de er. Der er virkelig Trang til at søge ny Baner, naar gennemsnitlig 90 pCt. af Medlemsantallet aldrig drages af disse Møder.

CHARLES DICKENS.

Det vilde være vanskeligt for Uglen at sige noget, som ikke før er blevet sagt om den store engelske Forfatter, der den 7de Februar 1912 holder 100-Aars Fødselsdag. Han kan være nok saa død og begravet — det gør mindre til Sagen. Det vigtigste er, at han har levet. Alle de, som tror paa, at Livet er noget andet end Ondskab; alle de, som mener, at denne vor Jord er skabt til noget bedre end Elendighed, Selvgodhed og Næveret, og tror, at den kan give og vil give ethvert Menneske Menneskelighed — efterhaanden — alle de siger Charles Diekens Tak for, hvad han har ydet. Lad dette saa synes som Hanefjed i Menneskeudviklingens Historie, naar den en Gang kan skrives uden Skamrødme — vi, der lever nu, ved, at han har inspireret Kærlighed og vakt ædle Instinkter til Live, hvor det før var øde og tomt og mørkt.

EN DANNEBROGSDAG.

Nu vil Pastor Knud Gjørup have en national Helligdag mere. Og det er gamle Dannebrog, der skal være Syndebuk! I snart 700 Aar har vort Flag virket i al Stilhed og Stil, og hver en dansk Mand har i hvert Fald n o g l e Gange i sit Liv i Glæde, Stolthed eller Begejstring sagt Tak til sit Flag. Men før Pastor Gjørups Forslag bliver drøftet, ønsker Uglen at sige: Lad være! "Let good enough alone!" Vi kan ikke lave offieiel Festdag for noget, der er indvævet i vor hele nationale Væren, og som symbolsk udtrykker vort Liv som et Folk. Flaget lyser jo over alle vore Fester, over alle vore gode Gerninger og vore Fejl og Utuskheder; i Krig og Fred; over vor Jul og vor Pinse, vor Grundlovsfest og vor Midsommerfest. Det trænger ikke til nogen Ordensdekoration; det behøver ikke at ophøjes i Rangklassen — Gehejmekonferensraad Dannebrog.

Men hvor kan nu en Mand fremkomme med saa banal en Tanke! Er det ikke den samme Hjernecelle, der dirigerer Ossler-Tanken, at alle over 60 Aar bør slaas ihjel? Den Hjerneeelle, hvori Reklame-Gejsten har sit Udspring?

Uglen kender sine Lus paa Gangen. Pastor Gjørups Energi var voldsom og anspændt under hans Amerika-Periode, saa længe som det tog ham at skabe det største danske Ungdomsmøde, der har været afholdt herovre. Han var Sjælen i det — indrømmet. Men han kunde ikke taale Strabadserne, han blev træt og slap og "disgusted," fordi han havde haabet for meget, og han vendte hjem til et godt og trygt og fedt Præstekald. Han er jo altsaa nu kommen til Hægterne igen og maa hitte paa. Uglen brækkede sig, da den læste hans Opraab — vammelt, forlorent, usmageligt!

D. A. S. og D. D. P.

I Anledning af en Omtale i Uglens sidste Nummer af Dansk-amerikansk Selskab i Forbindelse med "Den danske Pioneer," gør man os opmærksom paa, at Dansk-amerikansk Selskab har aldrig krøbet til Korset og har ingen Central-Komite i Omaha.

En anden Version af det rigtige Forhold lyder saaledes: Pioneren prøver paa at tilintetgøre, hvad der ikke behager det. Dette har været Tilfældet med Dansk Brodersamfund, som Bladet i en lang Tid modarbejdede, og tillige med D. A. S., som Neble jo nok troede vilde dø, da han trak sig tilbage som Direktør og skældte Selskabet ud. Efter at Bladet midlertid opdagede, at der leves videre til Trods for Modarbejdelse, begyndte det igen at blive venlig stemt — saa det kan jo næsten se ud, som om det er Pioneren, der kryber til Korset. Pioneren er

Her De købt det danske Byggemærke? Faas hos Korell, 300 Lick Building, San Francisco.

et Forretningsforetagende, som ledes efter hvad der betaler sig, og er Bladet for Tiden venlig stemt overfor D. A. S., saa er det sikkert, fordi det ikke betaler sig at være uvenlig.

EN MANW OG EN KVINDE.

For at imødekomme et almindeligt Ønske fra vore Læsere paabegyndes i dette Nummer en fortløbende Fortælling. Vi vilde have foretrukket en god dansk Bog om Landsmænds Vilkaar herovre, men har ikke Raad til at betale Forfatterhonorar og ikke Tid til selv at skrive den. Af Princip er vi imod at give Oversættelse fra det Sprog, som vi jo alle kan eller i hvert Fald burde kunne tale og læse. Men til vor Undskyldning taler, at nærværende Bog "En Mand og en Kvinde" er ikke længer tilgængelig i Bogmarkedet; de enkelte Eksemplarer, der muligvis kan faas gennem Antikvarboghandlere, staar i en meget høj Pris. "En Mand og en Kvinde" er udkommet i to Oplag — deraf det ene en Luksusudgave. Dens Forfatter, Stanley Waterloo, er en af de betydeligste og ejendommeligste i Amerika. Bogen er bleven stærkt kritiseret, fordi dens to Hovedpersoner — Manden og Kvinden — er "virkelige," d. v. s., har levet og indtaget en meget fremskudt Stilling i de Forenede Staters Historie. Den er derfor bleven stemplet som en Indiskretionsbog af Rang, og man har paavirket Forfatteren til ikke at udgive flere Oplag. Imidlertid behøver et dansk Blad jo ikke at lade sig bøje af disse Hensyn, saa meget mere, som vi ikke nævner, hvem Manden og Kvinden var. Den fine Iagttagelsesevne, der lyser ud af denne Bog, den ejendommelige amerikanske Duft over den og den nøjagtige Troskab, med hvilken Forhold og Karakterer er skildret, vil give den Værdi i et dansk Bibliotek.

EN RETTELSE.

I vor Redaktionsartikel i sidste Nr. af Uglen hedder det i Omtalen af D. B. S. Afhængighedsforhold til Den danske Pioneer: " . . . den eneste ny Embedsmand har i aarevis været Agent og er nu Korrespondent for Den danske Pioneer."

Der blev indvalgt to ny Embedsmænd: Alfr. Th. Jørgensen (Oakland, Cal.), hvem der med ovenstaaende sigtes til, og Søren Iversen, Vice-Overpræsident, som ikke er eller har været hverken Agent eller Korrespondent for D. D. P., og som visnok maa siges at staa uafhængig og uden Reb om Halsen fra nogen Side.

FORFATTEREN HERMAN BANG DØD.

Herman Bang er afgaaet ved Døden i Ogden, Utah, paa Rejse fra New York til San Francisco. Han har i flere Aar været et legemligt Vrag, og ma nmodtog Nyheden om hans bebudede Amerikafærd med en vis Betænkelighed om, hvor vidt han skulde være i Stand til at modstaa en saadan Rejses Strabadser. Han havde holdt et Foredrag for Danskerne i New York og var bleven engageret af de Danske i San Francisco til et Foredrag, forinden han derfra begav sig videre til Orienten. Paa Rejsen blev han ramt af et Slagtilfælde og døde paa et Hospital i Ogden uden at være kommen til Bevidsthed.

Herman Bang hørte til Halvfjerdsernes Gennembrudsmænd i vor Litteratur. Han debuterede i 1877 som Journalist i Dagbladets Føljetonspalter med en Række Artikler under Fællestitlen "Vekslende Themaer," og vakte derpaa Sensation med "Haabløse Slægter," der vandt en yderligere Reklame ved at blive beslaglagt. I Virkeligheden er denne Bog, skønt den gav Løfter om Bangs betydelige Forfatterfremtid, ganske tam, og man forstaar ikke ret nu, hvad der for 35 Aar siden kunde have medført et Forbud mod dens Salg. Tiderne maa have været meget dydige den Gang. Der var en vis Affektation over Herman Bangs første litterære Produktion; og han fandt hurtig Efterlignere, af hvilke dog ingen har naaet ham i erlaistisk Kraft og stilistisk Finhed. Personlig opfattedes han i sine yngre Dage af mange som en Karrikatur af et Mandfolk;

Uglens Roman, "En Mand og en Kvinde" begynder i dette Nummer. Den er værd at læse.

hans feminine Væsen (han bar Pandehaar) og sære eksentriske Optræden gjorde ham til Genstand for Spot og Vittigheder; alle sine Dage forblev han, skønt sjælelig klar, en "aparte" Skikkelse, vistnok dybt melankolsk og træt, skønt med en stadig Arbejdsflid, der forbavsede, naar man kendte hans Nedbrudthed. De fleste af hans Bøger er af høj Rang, og skønt han maa siges at være selvstændig i sin Udvikling, har man sammenlignet ham med Jonas Lie i impressionistisk Fremstillingskunst. Som Oplæser og Sceneinstruktør havde han ualmindelige Evner. Han har udgivet over 30 Bind Romaner, Noveller og Fortællinger, og af denne rige Produktion bør nævnes "Tine," "Ludvigsbakke," "Det hvide Hus," "Det graa Hus," "Stuk." I Folkebevidstheden staar han som en sær, varmtfølende Natur, hvis Væsen man ikke ret forstar, men som man dog omfatter emd Sympathi — en af vore store Forfattere, der dog aldrig naaede helt in di Folkets Hjerte.

Herman Bang var født i 1857. Sært som hans Liv, var hans Død — den døende Digters Jærnbanefart mod Østerlandets Pragt og sælsomme Verden.

TOFTELUND-FREDERIKSEN

"Den danske Pioneers" Redaktør, er pludselig afgaaet ved Døden i Omaha efter en stærk Maveblødning, kun 48 Aar gammel. Han var en dygtig, kundskabsrig og elskværdig Mand, og i den "Forretnings"aand, der administrerer Den danske Pioneer, havde han ingen Del. Han havde været knyttet til sit Blad i næsten 25 Aar. I Fjor gensaa han efter mange Aars Forløb Danmark og var Genstand for en Del velfortjent Opmærksomhed fra sine Kolleger i Pressen derhjemme.

FRA DANMARK.

Litteratur. Julens vældige Overflod af ny Bøger skyller ud over Landet, og den Skrivekløe-Produktion, der Aar efter Aar udfolder sig, har givet Anledning til følgende Betragtninger i en Spidsartikel i "Ekstrabladet," København:

"Hundrede Bøger! fler end Hundrede! maaske Tusind! — hvor mange er det, der myldrer frem i denne søde Juletid? Det interesserer os ikke. Det, vi spørgr om, er: Hvor mange af dem vil være erindrede i Dag om et Aar eller fortjener at være erindrede? Er der i hele Bunken en enestc Bog, paa hvilken vi tør pege og sige: Den vil staa gennem Tider — ikke gennem "Tiderne," thi det er mod Naturens Orden: men blot i nogle Aar! O, naar vi kommer ind paa saadanne Nærgaaenheder, saa ser Tingene ikke saa glimrende ud: saa kan vi ikke notere den ene "Sukces" efter den anden. — Nej, disse Bøger staar ikke gennm Tider, de er som Græsset, der bliver slaaet i Dag, og som i Morgen er vissent Hø og Strøelse. — Endda blæse være med "Tider" og "Tiderne." Men hvor meget betyder al denne Litteratur for de Mennesker, der lever og læser i Aar? En Tidsfordriv? Ja, Romaner er en Tidsfordriv til at gabe sig søvnig over, Romaner og Hverdagshistorier er jo den nemmeste Form for Litteratur, den mest efterspurgte, gangbare, den i flest samtidig trykte eller hurtigt efter hinanden kommnde Oplag! Vi spørger ikke om, hvor meget der er tilbage af denne Litteratur om 10 eller 25 eller 100 Aar — nej, hvor meget er der til næste Aar ved denne Tid tilbage af den hos de Mennesker, der har læst den i Aar? Hvor meget? — Naar vi ser os omkring: nej, vist Ingenting, sikkert Ingenting — d. v. s.: hvad skulde det være? Hvad skulde kunne huskes, det er jo altsammen ikke andet værd end til at glemmes!

I dette Efteraars Litteratur er der en Proletar-Roman (C. Staun), der vækker til Eftertanke ved bitre Skildringer af et Liv i København, tæt ved os, som Ingen af os har kendt eller anet, hvor hæsligt og grufuldt det er, endda Romanen langt fra har naaet at tage Alting med. Der er dernæst en Bog, "Det store Skød" (A. H. Kohl), som ved den Ekstase, hvoraf den er udsprunget, har gjort et smerteligt og forvirrende Indtryk; der er en fortræffelig Skildring af moderne Københavnerliv i Bourgeoisi-Krese (Poul Levin); og endelig er der en Damebog (af Fru Lucie Hørlyck), som ved sine fine og indtagende Skildringer af en Backfisch og hendes Fa'r fortjener at erindres — men der er heller ikke andet! Der er en Masse "gode" Bøger, "dygtige" Bøger, "interessante" og "læseværdige" Bøger — d. v. s. Hø, Hø, Hø! Vi læser dem i Dag, vi glemmer dem i Morgen, og i Overmorgen erindrer vi hverken deres Titler eller Forfatternes Navne!"

— — —

Hundrede Bøger! Maaske tusind Bøger! siger Ekstrabladet, som uden Tvivl ikke har Uret, naar det klager over en saadan Masseproduktion, der jo *i* det væsentlige maa være Bras og Opkog. Men det koster Penge at udgive Bøger, og Trangen til at læse maa dog være der, ellers vilde alle disse Bøger ikke blive til. Og det forekommer os at være ganske præsentabelt af en lille Befolkning paa godt to Millioner at sluge og muliggøre saa megen Litteratur. Der findes i de Forenede Stater henved 400,000 Danske, til Dels i organiserede Sammenslutninger, og hele Aarets "litterære" Produktion indskrænker sig til et lille, barnligt, halv-kirkeligt Hefte "Julegranen" — Avislitteraturen ufortalt (og den er det ogsaa bedst ikke at tale videre om.)

Herovre er der aabenbart ikke stor Brug for litterær Stræben eller Begavelse; eller maaske er der Brug derfor, men vi har den ikke. Kunde Danmark ikke passende sende os en Skibsladning herover af sine overkomplette Digtere og Forfatter-Begavelser? Det vilde dog maaske sætte lidt Liv i Kludene, hvad her visselig trænges til. Den følgende Betragtning over Kunstner-Tourneerne herovre — taget fra et dansk Blad — er ikke fri for at være sand i al sin U'sminkethed:

"Og hvad er disse danske Kunstnertourneer i Amerika andet end Provinstourneer. Ja, de er mindre end det. De møder jo ikke Amerika, men kun en lille Klump Landsmænd, der er mere provinsagtige, mere sammenspiste og fulde af Sladder end de er i selv den mindste danske Stationsby."

— — —

Det er med særlig Glæde, Uglen erfarer, at C. Staun (Pseudonym), har slaaet igennem paa Landets største Forlag med Romanen "En Proletardrengs Hændelser." Den paagældende Forfatter, som vi fra Ungdommens Dage har ventet at se som et af Landets lysende Navne, har mødt større Modgang og haft haardere Vilkaar end de fleste Mennesker, uden at der nogen Tid har været den mindste Tvivl om hans glimrende Evner. Hjertelig til Lykke, gamle Ven!

* * *

Et nyt Udtryk. Vi noterer i Ekstrabladet et nyt Sprogbillede, der kan anvendes til at klargøre Tanken: at høre sammen. Det hedder: "De hører sammen som to Streger i et X." Uglen synes, det er ganske kvikt.

* * *

Elith Reumert vil til Amerika for at oplæse H. C. Andersen-Eventyr for Amerikanerne. Der gøres udtrykkelig opmærksom paa, at det er ikke Danskerne, han vil gæste. Saa bliver der næppe nogen ny Tak-for-Mad-Bog, naar han atter kommer hjem. Thi med det Engelske, som Elith Reumert er i Stand til at præstere, kan han da umulig vente at begejstre Amerikanerne til at "digge op." Hvis han derimod ærlig vilde tilstaa, at han spekulerer i Amerikanernes Snobbethed med Lækkemaden, at han har optraadt for med det samme Program "under Dronning Aleksandras allerhøjeste Protektion" — ja, saa kunde vi bedre fatte hans lønlige Forhaabninger om en rig Høst.

* * *

I "Roskilde Avis's" Annoncespalter læstes forleden følgende:

Ingen maa betro min Kone, Susanne Louise Hansen, noget i mit Navn. Min Kone siger, jeg har ingen Ret, men jeg skal vise, at jeg er Mand i Huset.

H. Hansen, Fiskehandler.

Den sidste Paastand ser dog maaske noget uholdbar ud. I hvert Fald læstes næste Dag i samme Avis:

Det Stykke, som jeg satte i Avisen om min Kone, tilbagekaldes herved.

H. Hansen, Støden.

Har der monstro været en Scene af "Susanne i Badet" mellem de to Kundgørelser?

PIONEER-ÆNDER.

I den Danske Pioneer stod for nogen Tid siden et Spørgsmaal, som lød: A. siger, at Chicago er lige saa stor som Fyn; B. paastaar, Chicago er mindre — hvem har Ret?

Den Danske Pioneer svarer: Fyn er 265 engelske Kvadratmil; Chicago ca. 250 (vi kan ikke angive det nøjagtigt.)

En Indsender, som formodentlig er en Nykommer, altsaa een, som ikke endnu rigtig vil være med til, at Landet, vi kom fra, er saa uendelig lille og usselt, protesterer imod Den Danske Pioneers Afgørelse, som følger (D. D. P. af 25de Januar):

I Den Danske Pioneer for 4de Januar staar, at Fyn er 265 engelske Kvadratmil; jeg har altid hørt, at Fyn er 53 danske Kvadratmil?!!

Hvorpaa Den Danske Pioneer svarer uden at blinke:

Vi opgav Størrelsen af Fyn med omliggende Øer, som hører under denne Jurisdiktion. Fyn med Øer er 61 geografiske Kvadratmil, og en geografisk Mil er en lille Smule mindre end en dansk.

— — Satans til lille Land! tænker man; man stirrer paa de Tal og sukker. Men hvad er det! hvordan er det, Den Danske Pioneer regner?!!!

Er en dansk Kvadratmil ikke lig med 4½ x 4½ lig med 20¼ engelske? Jamen, saa er Fyn med Smaaøer jo 61x20¼ lig med 1235 engelske Kvadratmil eller saa godt som **5 Gange** større end Chicago — sikken et Svineheld!

— — —

For nogle Aar siden var Den Danske Pioneers Redaktör, Mr. S. Neble, som blandt andet er en stor Rod — Nimrod — paa en Jagttur i Montana, eller hvor det nu var, og han gik imod Aften op paa et höjt Bjærg eller saadant noget lignende, og han saa sig omkring i den storslaaede Natur, og han overvældedes af, hvad han saa, mindedes sagtens Stubbeköbing (hans beskedne Födeby), hvor lille han den Gang havde været, hvor stor han var nu — sandelig — et mægtigt Led i det store, han saa omkring sig — og han tænkte: Herregud! Danmark — stakkels lille indskrumpne Land! — Naar dette mægtige Lands Befolkning i Morgen indtager sin "breakfast," saa vilde du jo ikke en Gang kunne rumme de Pandekager, her bliver spist, hvis de var lagt Side om Side! — Og nogen Tid efter stod disse, den store Mands Tanker at læse i D. D. P.

Og man tænkte: Sikken et skaldet Land, bedækket med "flap-jacks" fra Gedser til Skagen, ja, maaske en hel Del af dem falder ud i Vesterhavet og gör den farlige Kyst endnu farligere!!

Og jeg luskede ind paa en Restauration, bestilte "Coffee and hot cakes" og prövede saa ved at maale dem (Pandekagerne), om jeg ikke skulde kunne redde en lille Bid af Danmark, hvor man kunde staa uden at ælte i den

vænmelige sejge Dejg. — Resultat: 4 Pandekager, hver paa 6x6 Tommer til hvert Individ i U. S. giver 16 Pandekager paa en Kvadratalen; 1 dansk Kvadratmil er 144,000,000 Kvadratalen. Der var den Gang omtrent 80,000,000 Indbyggere i U. S.; altsaa 20,000,000 Kvadratalen eller knap en Syvendedel Kvadratmil var alt, der behövedes for at lægge Pandekagerne paa, og saa havde de endda rigelig Plads. — Læg dem paa Lammefælleden ved Köbenhavn — der er jo rigelig Plads, og der er jo i Grunden allerede en "start' med "Kaver."

— — —

Men hvor kan nu Sofus nænne at sige saadanne Usandheder. Det er ikke rigtig, Sofus! Mange tror jo paa dig som paa en Profet.

Mindes du Manden, der blev begejstret over Texas' umaadelige Störrelse, han, som sagde, at hvis man tænkte sig Texas som en umaadelig stor Sö, og man saa tænkte sig Danmark smidt ud i Söen, saa maatte man sejle i ugevis for at naa Land. Og saa var der nok een, som regnede ud, at efter at Danmark var tilbörlig omkalfatret til at passe i Texas Ramme, saa vilde der lige knebent være Vand nok til det; i al Fald kunde man magelig höre, naar der blev raabt over det smalle Vand.

Du fylder heller ikke selv saa meget, som du tror, Sofus. Den kan jeg ogsaa regne ud for dig!

SØREN.

FOR LIVET.

"The church should fight for the masses. We are a democracy and our national experiment can mean nothing unless we keep it a democracy. Every reform, every social movement must be for the masses, or it has no place here."

Saaledes sagde Eks-Præsident Roosevelt forleden ved et kirkeligt Møde.

Da nu den danske Højskole, "Skolen for Livet," er paa kristelig Grund, kan de oven for citerede Udtalelser maaske anvendes som en Prövesten for Højskolen. Dette kunde vel være paa sin Plads, da en ganske ung Mand skrev i "Ungdom" for 15de Dec. i en Omtale af Harold Bell Wrights Bog, "The Shepherd of the Hills," at Amerikanerne ikke havde Forstand paa "Hjertets Dannelse" og skulde i Lære hos den danske Højskole — selv Harold Bell Wright skulde paa Skolebænk. Ak, hvilken herlig Selvtillid!

Hvorledes er da den danske Højskoles Stilling til Masserne?

Svaret maa blive: Udenforstaaende og uforstaaende.

Tiderne skifter! Højskolen er, med enkelte Undtagelser som f. Eks. Vallekilde, gledet over paa Akademikernes og de Privilegeredes Hænder og "Aanden paa Skolen" er ikke Masserne god.

Den Skole, der bar et nyt Livssyn frem, og en folkelig Bevægelse, som Verden aldrig saa Mage til — som vilde gøre alle til "Konger og Præster" og talte om "lige Værdighed i Borg og Hytte," er nu som Helhed ved at svigte det Program, der var dens Berettigelse, og dermed er altsaa dens Rolle udspillet. Den er ved at blive fremmed for Masserne og reaktionær.

Naar de "folkelige" Højskoleforstandere nu möder frem, ofte med Eftersnak af forrige Tidsaldres store Mænd, er det ofte med Korset paa Brystet, i Modsætning til Vilhelm Beck, der afslog Korset med de Ord: "I gamle Dage hængte de Röveren paa Korset, nu til Dags hænges Korset paa Röveren."

Det kan være meget agtværdigt at bære Ridderkorset, naar man er Embedsmand af den gamle Skole og ser noget stort i det gamle Ærestegn i Følge sine Slægtstraditioner; men naar en Højskolemand bærer Korset kan det förtælle om Utroskab mod Principperne og Latterlighed.

"Det historiske Syn paa Slægten og den enkelte," som Grundtvigianerne har hævdet, er sörgeligt gaaet i Opfyldelse paa dem selv. D höje Idealer, som virkede i "den hvide Grundtvigianismes" Tid er svigtet og "Frihed" og "Frisind," som Højskolefolk jo endnu synger om, er overgaaet i et Vrængbillede. De Folk, som har egne Meninger om Tidens brændende Spörgsmaal, men er Kristne og gerne vil holde fast ved Kirken, fryses ud.

Det lyder som bidende Selvironi, naar en af den folkelige grundtvigianske Bevægelses Lederes Hustru, da hendes Mand var bleven Minister, ved enhver tænkelig og utænkelig Lejlighed fik indskudt: "Jeg skal forespörge hos Ministeren," "jeg skal underrette Ministeren" — osv.

Her i Amerika har vi jo ogsaa grundtvigske Højskoler, Præster og andre ledende Mænd og Kvinder, og det kan da være paa sin Plads at spörge:

Hvorledes er eders Forhold til Masserne og dermed til det socíale Spörgsmaal? Krummer I paa en snild, stiltiende Maade Ryg for Guldet, eller er der noget af det oprindelige tilbage?

Mænd, som hjemme i Danmark vilde være tvunget til at före en stille, beskeden Tilværelse, bliver ofte herovre pludselig til store Lys, medens den Forgudelse, de er Genstand for, hindrer dem i, som Harold Bell Wright siger i 'The Uncrowned King," at naa frem til Sandhedens Tempel. Derfor staar det ilde til med vor Folkesag.

Vi trænger til en Presse mere frigjort end den, vi har indenfor Kirken — en aktuel Presse, der har noget mere at byde

paa end de smaa bitte Begivenheder, som ofte blæses op til et forfærdeligt Nummer.

Lad Pressen aabne sine Spalter for de afvigende Meninger, saa vi mærker det pulserende Liv. Frygt ikke, thi der er et Ordsprog, som siger: "Naar Sandhed og Løgn mødes, har Løgnen tabt."

ANTONI THOMSEN i Samhold.

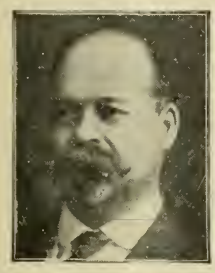

FREDERIC B. CHANDLER.

Skønt vi ellers af Princip ikke gør Reklame for politiske Kandidater, vil vi gøre en Undtagelse med Mr. Frederic B. Chandler, opstillet som Kandidat for Embedet som City Comptroller ved det kommende Valg i Marts. Han er dygtig, forekommende og som "expert accountant" i Besiddelse af de særlige Kundskaber, der kræves for det omtalte Embede. Vi har haft Fornøjelsen at gøre hans Bekendtskab, og han forekommer os at være langt den bedste af de fem Kandidater, der søger Embedet. Han er en Verdensmand i sin Optræden, har læst meget, rejst meget og gjort lagttagelser. Vi talte med ham om Danmark, som han har besøgt, og som tiltalte ham, og af hvis sociale og økonomiske Forhold han havde dannet sig et fuldkomment klart og rigtigt Begreb. Vi foretrækker Politikere, der ved noget, og vi tror at kunne anbefale Mr. Chandler til Danskernes Erindring og Stemmetal.

DANSKE I WASHINGTON.

(Forretningsmænd, Farmere, Haandværksmestre, Politikere, Kunstnere, Foreningsmænd, osv. osv.

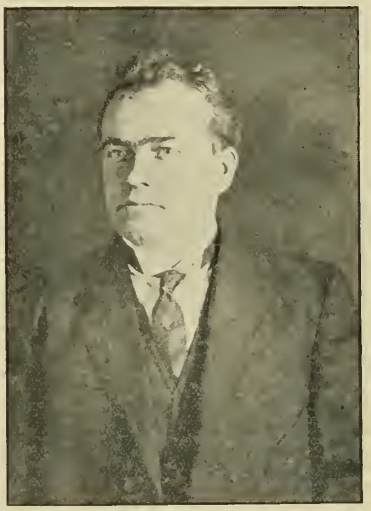

LUDVIG DØRGE.

Metal Billedhugger. 635 W. 82d St., Seattle

L. Dørge er født den 9de Juli 1872 i Slagelse. Lærte Kobbersmedprofessionen af sin Fader. Efter at have udlært rejste han i Tyskland; besøgte Hamborg (under Kolera-Epidemien), Berlin, Dresden, og i sidstnævnte By gennemgik han "Die Kunst-Gewerbliche Schule." Derefter til Svejts. Arbejdede i tre Aar for det verdenskendte Metal-Billedhugger Firma "Gustav Lind" i Berlin. Etablerede sig i Aalborg i 1896, men den store Lockout ødelagde hans Forretning, og han rejste atter ud; var i Paris under Udstillingen i 1900; derfra til Svejts og Italien. Tilbage til København i 1905. Etablerede sig som Kunstsmed og havde i tre Aar Forretning i Øhlenschlægersgade. Afhændede i 1908 og rejste til Seattle, hvor han siden har opholdt sig og drevet Forretning i elektriske Skilte. Paa sine Rejser i Europa var han en flittig Bidragyder til "Haandværkerbladet "Den farende Svend" og tog livlig Del i de forskellige danske Foreningers Virksomhed i det fremmede. Han er en af Stifterne af den danske dramatiske Klub i Seattle og beklæder Instruktørposten. Blev gift i 1897 med Frk. Kathrine Schmidt fra Aalborg.

EN EVIGHEDS-KALENDER.

Her er en Kalender, som vil være lige saa god i 1912, som den var i 1911 eller for et Hundrede Aar siden, eller som den vil være om et Hundrede Aar. Den angiver Dagen i Ugen for enhver Dato i Fortid, Nutid og Fremtid og er derfor vel værd at opbevare. For at kunne benytte denne Evigheds-Kalender anvendes fölgende Fremgangsmaade:

Efter 4de Oktober 1582.

For at finde den förste Dag i et bestemt Aar, dividerer man Aarhundred-Tallet med 4. Resultatet vil være 0, 1, 2 eller 3 — (hvis Aarhundred-Tallet er det attende: 4 ind i 18 er 4 med 2 til Rest.) Se Talrækken til venstre **0 1 2 3.** Det er 2, De skal bruge.

De sidste to Tal i Aaret — f. Eks. '74, '69, '88 — findes i en af de Talsöjler under Overskriften "Uglens Evigheds-Kalender." Det Punkt, hvor Ugedagslinjen og Aarstallet möder hinanden, angiver Dagen i Ugen, paa hvilken den 1ste Januar af det givne Aar faldt. Hvad Dag i Ugen end dette er, saa vil alle Tallene i den nedre Tabel i Linje med de der angivne Maaneder, falde paa den samme Dag i Ugen. Det er en let Sag at tælle fra den nærmeste Dato angivet til den Dag i Maaneden, som önskes.

Uglens Evigheds-Kalender.

Efter 4. Okt. 1582																						För 15. Okt. 1582.						
0	**1**	**2**	**3**																			**0**	**1**	**2**	**3**	**4**	**5**	**6**
Sön	Fri	Ons	Man	—	6	12	17	23	—	34	40	45	51	—	62	68	73	79	—	90	96	Fri	Tor	Ons	Tirs	Man	Sön	Lör
Man	Lör	Tor	Tirs	1	7	—	18	24	29	35	—	46	52	57	63	—	74	80	85	91	—	Lör	Fri	Tor	Ons	Tirs	Man	Sön
Tirs	Sön	Fri	Ons	2	8	13	19	—	30	36	41	47	—	58	64	69	75	—	86	92	97	Sön	Lör	Fri	Tor	Ons	Tirs	Ma
Ons	Man	Lör	Tor	3	—	14	20	25	31	—	42	48	53	59	—	70	76	81	87	—	98	Man	Sön	Lör	Fri	Tor	Ons	Tirs
Tor	Tirs	Sön	Fri	4	9	15	—	26	32	37	43	—	54	60	65	71	—	82	88	93	99	Tirs	Man	Sön	Lör	Fri	Tors	On
Fri	Ons	Man	Lör	—	10	16	21	27	—	38	44	49	55	—	66	72	77	83	—	94	100	Ons	Tirs	Man	Sön	Lör	Fri	Tor
Lör	Tor	Tirs	Sön	5	11	—	22	28	33	39	—	50	56	61	67	—	78	84	89	95	—	Tor	Ons	Tirs	Man	Sön	Lör	Fri

ALMINDELIGT AAR			AAR			SKUD-AAR.
Januar, Oktober	1	8	15	22	29	Januar, April, Juli
April, Juli	2	9	16	23	30	September, December
September, December	3	10	17	24	31	Juni
Juni	4	11	18	25	—	Marts, November
Februar, Marts, November	5	12	19	26	—	Februar, Avgust
Avgust	6	13	20	27	—	Maj
Maj	7	14	21	28	—	Oktober

F. Eks.: Find den Dag i Ugen, paa hvilken den 16de Avgust 1874 faldt. Divider Aarhundredtallet 18 med 4; det giver til Rest **2.** Den förste Dag af Januar 1874 findes da i den venstre Ugetable, over hvilken Tallet **2** staar. Aaret '74 findes i den 2den Linje af den mellemste Tabel. Hvor denne Linje möder **"2"**-Söjlen, staar der Torsdag, som var den förste Dag i Aaret 1874.

For Aaret 1874 er alle Tallene i den nedre Tabel Torsdage. Udfor Maaneden "August" falder Torsdagene paa den 6te, 13, 20 og 27. Saa, da den 13de Avgust 1874 var en Torsdag, saa var den omspurgte Dato — den 16de Avgust — en Söndag.

Eks. 2. Find Dagen, som den 30te December 1911 faldt paa. Aarhundredtallet er 19; 4 ind i 19 giver **3 til Rest.** Den förste Dag af Januar 1911 findes da i den venstre Ugetabel, over hvilken Tallet **3** staar. Aaret '11 findes i den syvende Linje af den mellemste Tabel. Hvor denne Linje möder **"3"**-Söjlen, staar der Söndag, som var den förste Dag i Aaret 1911.

Fr Aaret 1911 er alle Tallene i den nedre Tabel Söndage. Udfor Maaneden "December" falder Söndagene paa den 3, 10, 17, 24 og 31. Saa da den 31te December 1911 var en Söndag, saa var den omspurgte Dato — den 30 December — en Lördag.

För 15de Oktober 1582.

For at finde Dage i Ugen för 15de Oktober 1582 dividerer man Aarhundred-Tallet med 7 og finder Ugedagsangivelsen af 1ste Januar i en af de 7 höjre Ugedagssöjler. Fortsæt derpaa som för.

SVALERNE.

MED MUSIK AF PAUL ENGELL.

Der sad en Flok Svaler
som Fanger i Bur
og længtes og længtes — o ja!
Saa kom der en Storm,
saa faldt deres Mur,
saa svang de sig glade derfra.

De fløj imod Solen,
mod Sommerens Kyst;
det bar — o, det bar! — mod det ny.

— —

Da Aftenen kom,
de sænked sig tyst
og sovned til næste Gry.

Og Drømmen og Freden
og Velværet spandt
sit side, sit sikre Slør —
burstængte, burstængte
Morgnen dem fandt — —
Svalerne længes som før.

MIKAEL SALOMON.

Uglen önsker en Agent i enhver By i Amerika. — Höj Kommission. Skriv til Udgiveren.

SVALERNE.

MUSIK AF PAUL ENGELL. TEKST AF MIKAEL SALOMON.

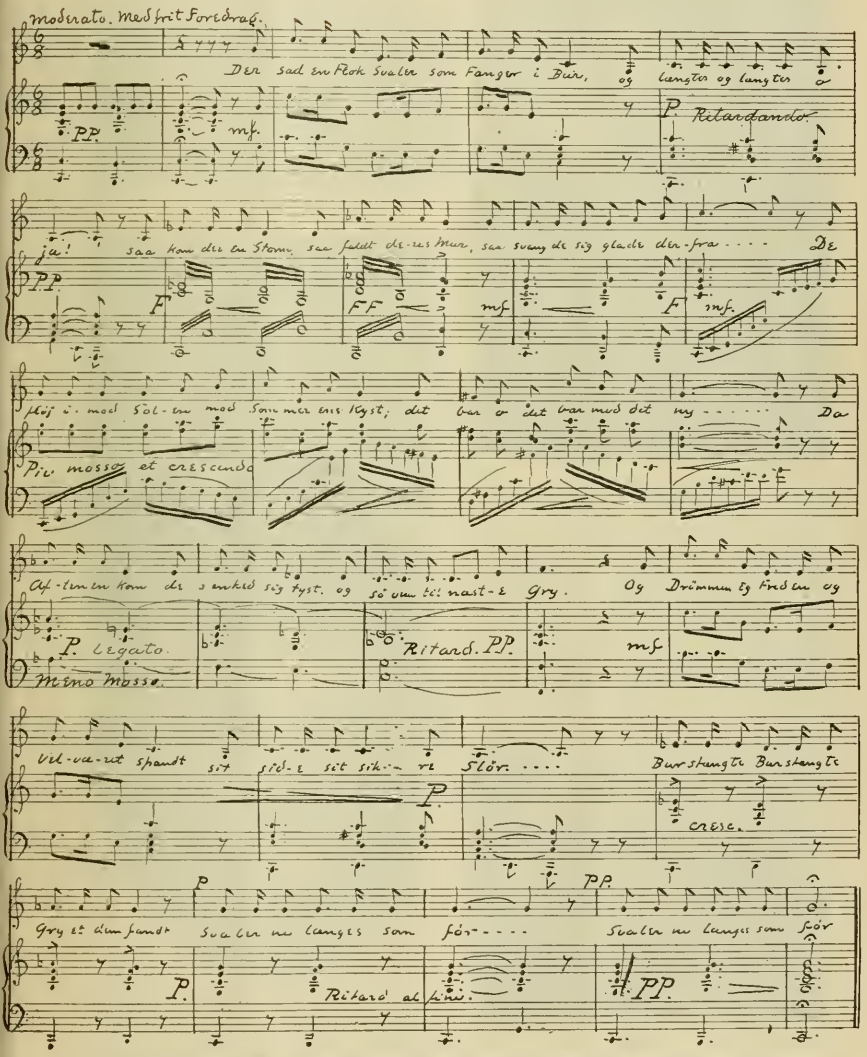

Uglen er kun tre Aar, men de fleste Danske i U. S. kender dets Navn. Kend det af Gavn!

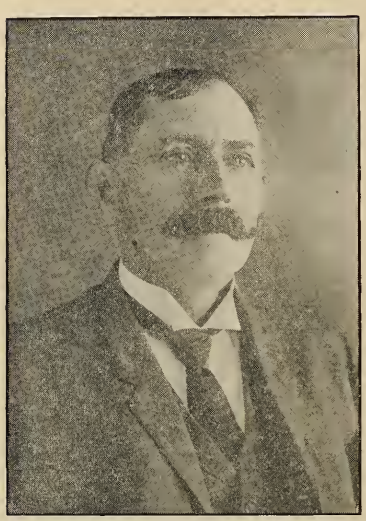

JAMES NIELSEN

Farmer **Renton Junction.**

J. Nielsen er født den 29de August 1861 i Karrebæk. Lærte Landvæsen hjemme og udvandrede i 1883 til Yudica, Ill. Farmede her i to Aar, men Rygterne om fordelagtigere Livsvilkaar i det yderste Vest drog ham i 1885 til Seattle. Sammen med sin Broder Ole optog han et Stykke Land paa 25 Acres, men i Aarenes Løb har han tillagt betydelig mere, og hans Farm i Renton Junction har et Areal af 145 Acres plus de oprindelige 25 af den bedste Jord i Staten.

J. Nielsen Hjem.

Desuden ejer han 340 Acres Land i Pierce County. Det er hovedsagelig Mejeriprodukter, Have- og Grøntsager for Markedet i Seattle. Han har bortforpagtet sin Jord. J. Nielsen er gift med en tysk Dame og har to Sønner og to Døtre. Han har indehaft forskellige Tillidshverv. Bl. a. har han været "Road Superintendent" i elleve Aar. Da han for nogle Aar siden blev opstillet som County Commissioner, opnaaede han et Stemmetal, der langt overgik hans Partiliste. Han har sammen med andre anlagt og er Medejer af Orillia Water Works, Distriktets Vandforsyning. For 4 Aar siden besøgte han Danmark sammen med sin Broder Ole. Han er Medlem af og Værge for D. B. Loge Nr. 29.

———ooo———

HERMAN NIELSEN.

Farmer. **Orillia.**

Herman Nielsen, Broder til ovenomtalte J. Nielsen, er født i Karrebæk den 26de Marts 1874. Gik i Skole i Slagelse. Udvandrede til Amerika i 1892 og kom direkte til Orillia. Begyndte med almindeligt Farmerarbejde og arbejdede for Broderen Jim et Aarstid. Senere hen bestyrede han Farmdriften for Enkefru N. Andersen, Orillia, og med hende blev han gift i 1896. Han har siden drevet Farmen op til et Mønster-Landbrug, og Jorderne, der oprindelig som Skovland blev købt for $2600 for 98 Acres, af hvilke 38 Acres siden er solgt, er nu værd $60,000. Herman Nielsen er ligesom sine tre Brødre —Ole, Jim og Fred — en anset Mand paa sin Egn. Han er Direktør for Skoledistrikt Nr. 5, Orillia, valgt Marts 1911 for en Periode af to Aar. Han har i 8 Aar været Sekretær for Orillia Water Works, og han er "Overseer," en høj Tillidspost, for den amerikanske Farmerforening "the Grangers;" han er Medlem af en

Herman Nielsens Hjem.

Komite, der forbereder Afholdelsen af en King County "Fair" til Efteraaret i Forening med i ven Seattle Desuden er han Direktør af Citizens Bank of Renton. I Brodersamfundet har han taget aktiv Del. Han var Delegeret til Konventionen i Fresno og er nu Præsident for Seattle Logen (genvalgt.) Han har besøgt Danmark to Gange. [illegible] lerman Nielsen bortforpagtet sin Farm og vil tage Livet behageligt i sin ny Automobil.

———ooo———

CHRIS HANSEN.

Købmandsforretning. Renton Junction.

C. Hansen er født i Nørre Nebel den 10. Februar 1993. Gennemgik Landbrugsskolen i Helsinge og bestyrede derefter sin Moders Gaard. Udvandrede til Amerika i 1902 og kom direkte til Seattle. Arbejdede som Lærling i en Marmorforretning. Derefter Farmarbejde. Prøvede mange Ting: Kørte "team" ved Anlæg af ny Veje, besørgede Tømmertransport fra Skovene til Jærnbanen, var Telefonarbejder og alt muligt. I Marts 1906 rejste han til Dawson City for at finde Guld. Fandt ikke meget

C. Hansens Købmandsforretning.

og blev saa Vagtmand paa en Dampbaad. Vendte tilbge til Orillia (i Nærheden af Renton Junction) og blev Tømrer. I 1909 købte han en Byggegrund i Renton Jct., hvor de tre Jærnbaner krydses. Samme Aar giftede han sig med Frk. Amanda Jørgensen, opførte en Bygning paa sin Grund og begyndte Købmandsforretning og "gør det godt," som man siger. Trods sin unge Alder har han oplevet meget og faaet Tid til at lære det engelske Sprog, som han taler og skriver til en Fuldkommenhed, man ikke almindelig finder hos vore omplantede Landsmænd. H. er Medlem af D. B. og Frimurer. Et af hans Fremtidsmaal er et Besøg til sin Moder i Danmark, og det skal finde Sted i 1915.

Dr. Adolph Berg

(Fhv. ved det franske Hospital)

Kontor, 86 Post Street, Hjørnet af Kearny

Timer: 2:30—4. Tel. Douglas 3545

Bopæl, Hjørnet af Geary og Devisadero.

Timer i Hjemmet: 12—2 og 7—8.

Telefon: West 4172. San Francisco

SNURRIGE, MÆRKELIGE ELLER MYSTISKE OPLEVELSER.

(Under denne Afdeling ønsker "Uglen" at bringe Bidrag fra de af Læserne, der har oplevet noget mærkeligt, snurrigt eller mystisk, noget udenfor det almindelige, og som vil delagtiggøre os deri. Fotografier, "snap shots," etc., der kan komme ind under samme Betegnelse, er ligeledes velkomne.)

V.

Mellem Australnegere.

Det hændte under mit Ophold i Australien. Jeg havde taget Plads som Kok hos en Bygmester, som med en Arbejdsstyrke af en Snes Mand skulde opføre en Sukkemølle i en hidtil uopdyrket og ubeboet Egn i det nordlige Queensland. Sukkerindustrien er i Queensland en Kilde til megen Velstand blandt Landbrugrne. Vi havde opslaaet vor Lejr paa Bredden af en lille Biflod ved Navn Plain Creek, som udmunder i Alligator Creek, hvor man til enhver Tid kunde finde Krokodiller baskende sig i Sandet; at og til hændte det, at disse skræckindjagende Dyr kunde findes i Nærheden af vor Lejr. De eneste Naboer, vi havde, var en Stamme af Anstral-Negre, som i et Antal af et halvt Hundrede havde slaaet Lejr ca. en Mil fra os. Disse Naturens Børn — hvis Udseende er højst afskyeligt, hvis Dovenskab overskrider alle Grænser, men hvis Evne til at udspionere Tid og Sted, da de i Ro og Mag kan stjæle alt, kan stilles paa Højde med den mest durkdrevne europæiske Tyveknægt — var for mig højst ubehagelige, da jeg om Dagen var alene i Lejren. Arbejdsfolkene var nemlig i travl Virksomhed med at udsøge Træer, som egnede sig for de store Stolper og Bjælker, der skulde bruges til Møllen, og som de selv maatte tilhugge af det raa Materiale. Denne Søgen tog dem ofte flere Mil bort, og ved Maaltiderne maatte jeg saa tude i et stort Horn, indtil de alle var samlede ved den hjemlige Arne, da de ellers ikke var i Stand til at finde tilbage i en Hurtighed. Om Dagen havde jeg som oftest Besøg af en Snes Stykker af Kvinderne, der magelig grupperede sig om Ilden, rygende deres Kridtpiber og i al deres Nøgenhed syntes at være særdeles godt tilfredse med Tilværelsen, medens Mændene i Reglen var paa Jagt for med deres Nulla Nulla, Boomerang eller Spir at nedlægge de Dyr, som var en absolut Nødvendighed til Livets Ophold.

Men det, hvorom jeg vil skrive, hændte Lille-Juledag. Jeg havde den Dag store Bekymringer i Retning af, hvad jeg skulde anrette for Jule-Middag. Slagteren, som kom hver anden Uge med fersk Kød, syntes ikke at ville indfinde sig, skønt Tiden allerede var overskreden flere Dage. I omtrent to Uger havde vi levet paa salt Kød, som jeg havde forsøgt ae gøre tillokkende ved at tilberede i Form af Karry med Ris, "Irish stew," Ruskomsnusk og Gud ved hvad, men som ikke desto mindre var begyndt at falde Mændene for Brystet og havde givet Aarsag til en Del Knurren. Den for Englænderne traditionelle Plum-Duff hang over Ilden og havde kogt i fire Døgn og viste Tegn paa at ville blive "O. K." naar den med den tilhørende Brandy-Sauce skulde serveres Juledag. I Fortvivlelse over den alvorlige Situation set fra en Kogemesters Synsvinkel havde jeg henslængt mig under et skyggefuldt Træ; alt omkring mig var Stilhed, kun af og til hørtes et enkelt Kryb i de tørre Blade; ikke engang Mændenes Øksehug inde fra Skoven kunde jeg høre. Ligesom jeg nu laa og anstillede Betragtninger over Julen, som den er hjemme, og Julen, som den tegnede til at blive her, vækkedes jeg pludselig af mine Fantasibilleder ved at en "laughing bird" (Latterfugl) istemte en skingrende Latter over mit Hoved, en Latter, der i den Stilhed, som er de australske Skove egen, lyder højst ejendommelig. Det forekom mig, som om Fuglen virkelig lo ad mine Bekymringer for dette Julemaaltid og ansporede mig til at handle i Stedet for at ligge der og gruble.

Pludselig faar jeg en Ide; i Floden vidste jeg var der Fisk i massevis; i Principalens Telt var der Dynamit, som kunde anvendes til at affyre i Vandet og derved bedøve Fisken, som vilde komme til Overfladen, og som man kun behøvede at springe ud efter og kaste i Land. Ganske vist stred dette imod Jagt- og Fiskeriloven, men da jeg ansaa os for at være udenfor Lands Lov og Ret, overkom jeg snart min Betænkelighed i den Retning.

Resolut tager jeg nogle Patroner og udsøger mig et Sted, som jeg synes er gunstigt for min Plan; affører mig i Hast mine Beklædningsgenstande, faar Lunten tændt og Patronen kastet i Dybet, og — bum! — lyder det fra Vandet, mens Ekkoet fra Skoven synes at indgyde mig større Angst end nødvendig. Imidlertid kommer der Fisk i Mængde til Overfladen; jeg gør Forberedelser til at springe ud, da — o ve! — jeg pludselig opdager en Krokodille i min umiddelbare Nærhed; den var øjensynlig bleven vækket til Aktivitet ved Affyringen. Naturligvis glemmer jeg baade Fisk og Klæder i min Iver efter at komme udenfor Rækkevidde; men en anden og næsten lige saa stor Overraskelse møder mig straks. Mine sorte Veninder, som ogsaa var blevne vækket af deres Dvale, kom i strakt Karriere imod mig for at udfinde Grunden til dette Spektakkel. Imidlertid havde min Blufærdighed over at maatte vise mig for disse nøgne, sorte Evadøtre i samme Habit som Adam — før han fik Figenblad paa — frataget mig Mælet, saa jeg ikke var i Stand til at forklare Sagens Sammenhæng. Deres Jubel over at finde mig lige saa velklædt som de selv, syntes mig dog at gaa for vidt: op paa deres Skuldre maatte jeg, og i Triumftog blev jeg baaret til Gerningsstedet, hvor en af de skønne straks iførte sig mine Bukser, en anden min Skjorte, mens jeg barmhjertighedsfuldt blev overrakt min bredskyggede Hat for at beskytte mig mod Solens Straaler. Selvfølgelig maatte jeg gøre gode

Uglen ønsker Agenter overalt i Staterne. Stor Provision. Skriv til Bladets Udgiver. NU!

Miner til slet Spil og hengive mig til Øjeblikkets komiske Situation, hvorefter vi begav os tilbage til Lejren, medens de dejlige Væsener med Hyl og Skrig tilkendegav deres Glæde over det for mig skæbnesvangre Forsøg paa at gaa paa Fiskeri paa ulovlig Vis.

Der var imidlertid endnu en næsten større Overraskelse i Vente. Hvad ser jeg ved vor Ankomst? Seks Mænd af denne Tyvebande, som under min Fraværelse havde listet sig ind, spillede bogstavelig talt Boldt med min dejlige Plum-Duff, og større Til trækning havde jeg ikke for Damerne, end at de, da de saa denne Lækkerbisken, som de kalder "White fellow Kai Kai," lod mig i Stikken for at deltage i Festmaaltidet, hvoreiter jeg i Hurtighed forsvandt til de indre Gemakker for i min tarvelige Garderobe at udsøge de Beklædningsgenstande, som Anstændigheden paalægger Civilisationen at anlægge. Da jeg atter kom ud, havde de uvelkomne Gæster ædt saa godt som al denne Jule-Duff, der var bestemt til som et Glans-Nummer paa Julebordet at indgyde Mændene Respekt for mine Evner i den ædle Kogekunst. Hvorledes deres Følelser var Juledag vilde imidlertid blive en anden Historie; men den her fortalte Begivenhed synes mig i Øjeblikket at være den snurrigste Oplevelse i mit Liv.

Box 17, R. 1, Livermore, Cal.

E. H. RASMUSSEN.

———ooo———

VI.

Træbenet.

Ja, det er mange Aar siden. Det var den Gang, Skoven stod evig grøn, og Ølkruset altid tomt.

Min lange Ven Bensen og jeg husede vore Hylstre i et Dukkeværelse i en Gade, hvor Dyden den Dag i Dag tudbrøler op ad Lygtepælene, medens Letsindigheden suser forbi i Silkeskørter, efterfulgt af det kronebeslaaede lette Kavalleri.

Vor Logivært, Jensen, havde en fast Plads som Ægtemand, men en mindre indbringende Stilling som Lejetjener og var som saadan ludfattig, men — efter Aars Øvelse— uhyre dannet.

Jensen købte om Sommeren her og der en Del gammelt Brænde, som han stablede op i et ufatteligt lille Værelse, som ved en Dør stod i Forbindelse med et Hul, der gik under Navnet: Køkken.

Med Skam maa jeg sige, at Bensen og jeg skiftedes til at snige os ind i det mørke Brændelager, føle efter et tynde Brædt, og save det i saa mange Stykker, at det kunde puttes i Kakkelovnen og varme os, naar vi en Gang imellem gjorde en Dyd af Nødvendigheden og blev hjemme en Aften.

En Aften var Bensen gaaet ind for at hente Brænde, men kom til min Forbavselse hurtig og tomhændet tilbage.

"Hvad er der i Vejen, Bensen?"

"Der er nogen derinde."

"Sludder!"

"Gu er der saa; jeg havde lige begyndt at save, da jeg hørte et rædsomt Vræl."

Naa, da han fraraadede mig at gaa derind, gjorde vi det forunderlige, at gaa tidlig i Seng.

Næste Morgen kommer Jensen ind i vort Dukkebur og begynder efter en høflig Indledning:

"Mine unge Herrer, der er passeret en overordentlig Tildragelse i mit Hus i Aftes, en Tildragelse, som vil være et Mysterium for mig og Fru Jensen.

Som de unge Herrer maaske er paa det rene med, venter jeg og Fru Jensen en behagelig Forøgelse af Familien, og jeg havde — efter bedste Evne — til hendes Pleje i de første Uger antaget en ung Pige.

Da de unge Herrer jo er ret intime med mine økonomiske Forhold, kan De jo forstaa, at jeg maatte søge den billigst mulige Hjælp og gav derfor Pladsen til en ung Pige med Træben. Hun kom i Gaar og sov sidste Nat i vort Gæsteværelse — De ved, der, hvor jeg af og til har lidt Brænde for Vintervarme, — — og tænk Dem, mine unge Herrer, i Nat blev den stakkels unge Piges Træben savet af.

G.

———ooo———

TIDLIGERE DANSK KONSUL I VANCOUVER, B. C., BRYGGER O. MARSTRAND DØD.

Den 26de Dec. døde efter længere Tids tiltagende Svagelighed Konsul Otto Marstrand, 63 Aar gammel, i sin Villa paa Frederiksberg.

Efter at have drevet et større Bryggeri i København udvandrede han i en Alder af over 40 Aar til Vancouver og begyndte her i 1893 et lille Bryggeri.

Takket være hans ualmindelige Evner og store Arbejdskraft blev det lille Bryggeri paa faa Aar til en stor Forretning, og Marstrand selv blev en meget velstaaende Mand. Men han blev mere end det. Han blev den god Aand for de ikke faa Danske, der i Tidens Løb samledes i det vestlige Kanada, og han var utrættelig til at skaffe Arbejde til enhver Landsmand, der henvendte sig til ham.

Da det for en 6—7 Aar siden blev fundet hensigtsmæssigt at oprette et dansk Konsulat i den opblomstrende Handelsstad, var Marstrand selvskreven til Pladsen, og det ret enestaaende Tilfælde blandt Danske i Udlandet indtraf da, at alle de derboende Danske uden Undtagelse ansøgte om hans Udnævnelse.

I 1906 opgav Marstrand sin Virksomhed og rejste tilbage til Danmark, hvor han siden har boet.

Otto Marstrand var Søn af Dampmøller Marstrand, en Broder til Maleren, og var altsaa Fætter til Borgmesteren. Hans efterlevende Hustru er Datter af den i sin Tid meget bekendte Grosserer Jens Lund. To Sønner (den ene er Landmand i Danmark og den anden Forretningsmand i Vancouver) og to Døtre overlever ham.

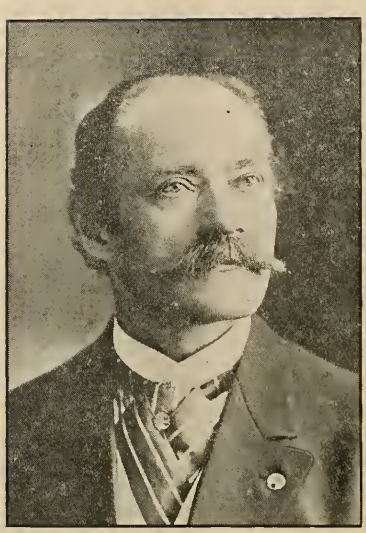

N. P. SØRENSEN.

Malerforretning. 112 17th Ave., Seattle.

Niels Peter Sørensen er født den 3. December 1862 i Hadsten ved Aarhus. Lærte Skomagerprofessionen hos sin Fader. Udvandrede til Amerika i 1892, til sin Broder i Boston, Carl, hos hvem han lærte Malerprofessionen. Han forblev i Boston til 1906 og kom saa til eSattle. Her etablerede han sig i Malerforretning Aaret efter, og blandt de flere større Kontrakter, han har udført, nævnes Arbejdet paa Højskolen i Buckley og Brodersamfundets Bygning i Seattle samt offentligt Arbejde i Aberdeen. Virksomt Medlem af D. B. og en af den lokale Dilettantscenes Støtter. Har bidraget hyppigt med Oplæsning ved Ungdomsforeningens Aftenunderholdninger og har optraadt i mange Stykker, saasom "Valbygaasen," "Haandværkerfest" osv. Er Næstformand i Ungdomsforeningen.

———ooo———

S. N. SØRENSEN.

Real Estate. Assurance. Clerk i County Recorder's Dept., Seattle.

S. N. Sørensen er født den 9de April 1868 i Ribe. Aftjente sin Værnepligt som Menig ved 3dje Dragon-Regiment i Aarhus. I 1891 udvandrede han til Fresno, Cal. (sammen med Carl Paulsen, nu Farmer dersteds.) Han arbejdede i Vingaarde og paa Savmøller, og i sin Fritid gennemgik han et Kursus i Engelsk og Bogholderi. 1893 tog han til Oakland, blev Æg- og Smøropkøber og havde Udsalg i San Francisco. Afhændede sin Forretning i 1896 og begyndte Urtekramhandel paa Piedmont Ave. i Oakland. I 1901 kom han til Seattle. Her mødte der ham et Ulykkestilfælde, idet han havde et Fald fra en Højde af 78 Fod. Det var med Nød og Næppe, at han slap derfra med Livet. Efter et langt Sygeleje kom han sig

saa vidt, at han kunde begynde en Kaffeforretning, som han atter opgav og slog ind paa Ejendomshandel og Assurance. Repræsenterer Toronto Alliance Fire Ins. Co. og er Medejer af en "real estate" Forretning. Siden 1903 ansat i Recorders Departement som "clerk." Gift 1896 med en svensk Dame, Frk. Anna Nielsen fra Smaaland. Har været Sekretær for D. B. Nr. 29 og haft andre Foreningshverv. Er Medstifter af og var Sekr. for den danske Odd Fellow Loge hersteds.

———ooo———

J. HANSEN.

Bygnings-Entreprenør. 5415 6th Ave. NW. Seattle.

Jens Hansen er født den 24de Juni 1855 i Tjæreborg. Efter at have aftjent sin Værnepligt ved 12te Bataillon i Fredericia, udvandrede han til Amerika. Kom til Wicheta i Kansas 1880, hvor han opholdt sig et halvt Aar. Derfra til Grand Island, Neb.,

hvor han arbejdede som Maler et andet halvt Aarstid. I 1881 bosatte han sig i Rawlins, Wyo., hvor han efter at have været i Jærnbaneselskabets Tjeneste nogen Tid grundlagde en Tømmerforretning sammen med en Landsmand; Firmaet hed "Larsen Hansen." I 1895 afhændede han sin Forretning og rejste til Seattle, hvor han siden har boet. Han arbejdede her som Skibstømrer i fire Aar; gik derpaa i Kompagni

med R. P. Jensen som Bygningsentreprenør og har i de senere Aar drevet denne Forretning alene. Han har bygget mange Hjem og andre Bygninger. Her nævnes: Trapp-Bygningen paa Harbor Island, Chesney "Flats" paa Boylston Ave., Louis Jørgensens Hjem paa Beacon Hill, Wm. Smiths Hjem paa Boylston Ave., Chris Nielsens Hjem paa 6th NW. Har tilhørt Brodersamfundet i 21 Aar; Medstifter af Loge Nr. 40, Rawlins, Wyo. Præsident 2 Gange i Nr. 29 og er nu Ekspræsident og Værge for samme. J. Hansen blev gift i 1882 med Frk. Doris Lund fra Skjærbæk, Sønderjylland. Ægteparret har 8 Børn, 4 Sønner og 4 Døtre. J. Hansen er en Tvillingbroder til Urmager H. Hansen, 886 East Main St., Portland, Ore.

SEATTLE.

Dansk Skib til Seattle. Et af den østasiatiske Linjes Skibe vil i Løbet af kort Tid besøge Seattle og Tacoma efter at have gæstet San Francisco. Det er under Overvejelse i Selskabet at etablere regelmæssig Forbindelse med Pacific-Staterne.

——— **Neil Nielsen,** et Medlem af det australske Parlament og tidligere Landbrugsminister i den australske Regering, har gæstet Seattle for at skaffe Data med Henblik paa en paatænkt Dampskibslinje mellem australske og Pacifickyst-Havne med Seattle som Hovedpunkt. Han blev modtaget af Byens "Commercial Club," der gjorde megen Stads af ham under hans 2-Dages Ophold her. Uglen fik ogsaa Lejlighed til at hilse paa ham, men kun et Minut, idet vi fangede ham, netop som han skulde gaa ombord i Tacomabaaden. Vi kan dog konstatere, at han taler Dansk med stærk engelsk Akcent, at han er født i Ringsted og kom til Australien med sine Forældre, da han var sytten Aar gammel, at han har en meget elegant vikset Mustache og en en Mand paa godt Fyrre, at han selv bar sin Bagage, at han ikke havde sit Fotografi med sig, at han syntes godt om Seattle, og at hans sidste Ord var: "Send mig Uggglen!"

——— **Fru Margit Frøland** er bleven engageret til at give et Kursus, bestaaende af ti Forelæsninger om Massage og Sygegymnastik med praktisk Vejledning. Forelæsningerne afholdes paa Seattle General Hospital; Fruen har holdt fem af dem.

——— Den **danske Slagter, Carl Kruse,** har købt en "ranch" ved Renton Junction. Det er hans Hensigt her at opdrætte Kreaturer for Slagtning og anlægge en "packing plant." Han er som bekendt Indehaver af Yukon Meat Co., Sanitary Market.

——— **Ernst Rasmussen** har ater udvidet sin Slagter-Forretning med et Filial. Han har nu tre Udsalg.

——— Det ny **Corner Market,** der opføres paa Hjørnet af First Avenue og Pike, vil snart rejse sig og pynte paa sin Bydel. I disse Dage udgraves Grunden. The Corner Market er et Aktieselskab, i hvilket vore Landsmænd A. Aabling og Wm. Thaanum er Direktører.

——— Den dramatiske Klub fik en kærkommen **Julegave** i Form af et temmelig betydeligt dramatisk Bibliotek. Wm. Thaanum er den ædle Givers Navn.

——— **Husk, at den danske dramatiske Klub "Harmonien" giver en Aftenunderholdning Søndag den 11te Februar i Washington Hall. Der opføres to Stykker, og de bedste Kræfter er i Ilden.**

En indbunden Aargang af Uglen vil fylde sin Plads i hvert et dansk Bibliothek herovre.

FHV. KONSUL H. H. BIRKHOLM I SAN FRANCISCO DØD.

Den 3dje Januar afgik efter længere Tids Svagelighed fhv. Konsul Birkholm ved Døden i San Francisco. Han blev dansk Konsul, da John Simpson i 1898 trak sig tilbage, drev siden — indtil Branden 1906 — et Hotel paa Market Street, og havde boet i San Francisco i mange Aar.

Han virkede i sin officielle Stilling, indtil Loven om udsendte Konsuler traadte i Kraft i 1910.

AARETS HOVEDBEGIVENHEDER I DET DANSKE AMERIKA.

(SAT PAA VERS AF CARL HANSEN.)

I. Studentersangerne.

(Mel.: Der er et Land, dets Sted er höjt osv.)

Jens Rasmussen han körte til Stationen
i Fjedervogn og med sin Traver "John,"
med Datteren, Marie, og saa Konen
og med sin Sön, Ralph Byron Robertson.
De trodsed Regn og Slud og daarligt Före,
og tog Billet direkt' til Omaha,
for der var Fest, og der man kunde höre
Studenterne, der kom fra Danmark a'.

I Hallen blev de voldsomt imponerte;
elektrisk Lys der var i hver en Krog;
og Gulv var vasket, Ruderne polerte.
Marie hvisked: "Mo'r! Nej, Mo'r dog!"
Med Øjne blanke og med Kinder röde
hun saa og saa og hviskede igen:
"Nej, Mo'r, hvor er de Mennesker dog söde,
"Good gracious!" hvor det dog er könne Mænd!

Se ham til venstre, se, hvor könt han smiler;
og Helge Nissen, han er ligefrem
saa söd, at Hjertet mod ham iler.
Til næste Aar jeg vil til Danmark hjem!"
Men Rasmussen gaar langsomt hen til Dören;
med dette er han saare utilfreds.
Saa standser han o gsi'r til Billettören:
"Hvor er Beck Olsen? Hvor er stærke Jess?

Hvor er den Pige, der kan gaa paa Line?
Hvor er den Mand, der sluge kan et Sværd?
Og ikke een i Kort kan spaa og signe.
— Jeg kalder dette ikke meget værd!"
Og Ralph, der udenfor sin Fader venter,
Saa standser han og si'r til Billettören:
I do not care a bit for the Studenter,
I will rather see a moving picture show."

Men Mo'r hun tænker paa sin Sön, sin Sören,
der nu er gift og har sit eget Hjem.
Saa sukker hun: "Ak, ja, de kære Bören,
det er dog haardt, naar man skal savne dem."
Saa hvisker hun med Taarer i sin Stemme:
"Den Aften var dog li'egodt rigtig rar.
Det ka' nok være, der bli'er Glæde hjemme,
naar de igen ser deres Mo'r og Fa'r!"

II. Herskind.

(Mel. Jens Vejmand.)

Hvem kommer op ad Bakken
med "satchel" i sin Haand,
helt op til Tacoma'!

Ja, det kan ren'nok være,
den Mand er vidt berejst.
Han var i Sönderjylland
og kigged ned til Svejts.
Ja, han har rejst, har Herskind. —
Han har væ't i Jerslev Kro
og kört fra Harboöre
med Hatten lidt i Nakken
og Noder i et Baand?
Det er saamænd Hr. Herskind.—
Han var i Omaha,
Og körte fra Francisco
helt ned til Aabybro.

Han synger og han synger
og synger saa igen
Han blinker til Smaapiger
og drikker Dus med Mænd.
Det gör han s'mænd, den Gavstrik. —
Hans Smil det er saa blidt.
Han synger nok saa yndigt,
men han læser li'godt skidt.

Hvert andet Aar han kommer,
han aldrig blir tilfreds,
han kommer og han kommer
til Nitten Hundred Tres.
Saa blir han "gamle Herskind." —
Saa synger han sin Sang
for aller, aller, aller,
for allersidste Gang.

Skjoldborg.

Lars Poulsen fra Minnesota beretter:

(Egen Melodi.)

Nu har jeg hört, hvad Hr. Skjoldborg har at sige;
Nægtes kan det ikke, den Mand har god Forstand.
Jeg rejser hjem til det gamle Danmarks Rige;
der kan jeg magelig blive Statshusmand.

Jeg kan faa et Hus med to smaa bitte Stuer,
og i Tilgift faar jeg halvtredje Tönder Jord,
saa jeg kan föde en Snes Höns og et Par Duer,
og til en Pattegris kan jeg vel finde Fo'r.

Ja, det er afgjort, jeg vil hjem og gaa med Træsko.
Hjem, hvor man kan tale de gode danske Ord;
hvor ingen siger "please," men hvor alle siger "Væs'go'."
og hvor min egen kære gamle Broder bor.

Men det blir næppe i Aar, at jeg kan naa det.
Tredve Tusind Dollars er min Farm ærlig værd.
Det skal den koste — og kan jeg ikke faa det,
saa blir der intet af den hele Danmarksfærd!

Dr. Henius.

(Ingen Melodi.)

Doktor Henius han er Amerikas
bedste Mand, saa minsandten.
Han bör ligestraks blive Gehejme-Eta's
Raad og Ridder af Elefanten!

City Mills

LEHMANN BROS., SEATTLE, WASH.

MEL, KORN OG FODERSTOFFER.

Fint og grovt malet Rugmel.

Hans Pedersen

General Contractor

MADISON BLDG. SEATTLE, WASH.

Alfred E. Hodgson Bank Referencer
Matz M. Thompson

Hodgson & Thompson

SAGFØRERE

1057-8-9 Empire Bldg. Seattle, Wash.

Praktiserer ved alle Domstole.
Opkrævninger foretages. Arvesager ordnes. Skøder undersøges. Notarius Publicus samme Steds.

Ind. 5799. Main 4448

Metropolitan Medical Baths

and

SWEDISH MOVEMENT INSTITUTE

L. FROLUND, Director.

For Ladies and Gentlemen.

Finest equipped Baths in the country.

Electric Light Baths, Needle, Douche, Sitz, Bidet, Carbonated Baths. Electric applications. Scientific Massage.

Call for particulars.

57-61 Cobb Bldg. Seattle, Wash.

DR. A. O. LOE

NORSK LÆGE OG KIRURG.

211-14 Cobb Building 4th and University

SEATTLE, WASH.

H. GRAFF & CO., VELASSORTERET Urtekramforretning. Te, Kaffe, Krydderier, Porcelæn og Glasvarer, Lervarer, Isenkram, etc. Hj. af J og Tulare Sts. Telefon Exchange 1. FRESNO, CAL.

Vi betaler

5 pCt.

og forøget Overskud paa alle Sparekontoer. Penge kan udtages til enhver Tid.

Washington Saving and Loan Association

810 Second Avenue. Seattle, Wash.

22 Aars Virksomhed.

HERMAN CHAPIN ..... Præsident
WM. THAANUM....Vice-Præs. & Kasserer
RAYMOND R. FRAZIER .....
.....Sekr. og Forretningsfører

"Helga"

Afdeling Nr. 3 af Dania
møder hver Fredag Aften Klokken otte i
FRIENDSHIP HALL
1254 Market St., tæt ved Larkin Street
San Francisco
M. A. BROWN, Præsident.
NW. Hjørne af Kearny og Geary.
THEO. THRANE, Sekretær,
1429 Rhode Island St.

Hotel Larsen

Telephone Douglas 1025 Carl G. Larsen
Proprietor

(over Tivoli Cafe)

60 Rooms, 50c to $2 per day. 56 Eddy St.
$3 to $10 per Week. San Francisco

DET NY ST. WINIFRED HOSPITAL, 1065 SUTTER STREET, SAN FRANCISCO; ET BRANDSIKKERT HOSPITAL FOR KIRURGISKE OG MEDICINSKE PATIENTER . : : : : :

Dr. Winslow Anderson
Chef-Læge.

——DANSKE I WASHINGTON.

T. P. NIELSEN.

Forretningsfører for Denny-Renton Coal & Clay Co., Seattle.

T. P. Nielsen er født den 17de Oktober 1866 i Hvidding, Sønderjylland. Han udvandrede til Amerika i 1886 og opholdt sig først i to Aar i Michigan. Da han i 1888 kom til Seattle, var det en By paa 32,000 Indbyggere, og det Selskab, i hvilket han da fik Ansættelse, Denny-Renton Co., var kun et lille Foretagende. Han er imidlertid groet med sin Forretning, saaledes som den er groet med Byen. Oprindelig kørte han en Vogn for Firmaet, og nu er han en af Hovedmændene i dette.

Det er dog som Brodersamfundsmand, at T. P. Nielsen er kendt i videre Kredse. Han sluttede sig til Foreningen i 1895, og i Loge Nr. 29 fik han hurtig Indflydelse. Han har personlig bidraget mere end nogen anden til denne Loges Vækst i Mandtal, idet der gennem ham ialt er indmeldt 150; i 9 Maaneder skaffede han alene 42 Medlemmer. Logen overrakte ham i den Anledning et Guldur som Tak. Seattle-Logen er Nr. 3 i Antal; den talte ved Nyaar 1911: 454 (San Francisco havde samtidig 508 og Racine 847). Seattle-Logen er endvidere den rigeste paa Penge. Den ejer sin egen store Forsamlingsbygning, der er mere end et rentesvarende Foretagende. I 1906 blev T. P. Nielsen indvalgt i Overbestyrelsen som Værge, og i 1910 blev han Overpræsident, valgt af Konventionen i Fresno. Hans Hustru er en af Lederne i det lokale Søstersamfund.

——ooooo——

ANTONIUS JENSEN.

Musikdirigent. Seattle.

Seattles yngste Musikdirigent er vistnok Antonius Jensen, født i København den 26. August 1890. Han har ført Buen, siden han var 9 Aar gammel. Kom til Seattle i 1904 og optraadte første Gang som Dirigent her under Udstillingen i 1907. Er for Tiden Leder af Orkestret i Cafe Angeles. Han har komponeret flere kvikke Marche, den bedst kendte er "The Master Mechanic."

———ooo———

DEN DANSKE UNGDOMSFORENING Seattle,

er stiftet den 4de Oktober 1903 af Rasmus Hansen. Foreningens Opgave er at skabe et Hjem for nyankomne unge Danske og vedligeholde Interessen hos dem for Modersmaalet og Danskheden. Foreningen havde oprindelig Lokaler paa 7th Avenue; men det var smaat og indskrænket. Saa blev der afholdt en Bazar i 1907, ved hvilken der indkom 600 Dollars, og man var nu i Stand til at indrette sig mere bekvemt med Lokaler i Brodersamfundsbygningen. Lokalerne er aabne hver Dag til Kl. 10 Aften, om Søndagen til Kl. 11. Der holdes flere danske Blade og Tidsskrifter, ligesom man

Uglen ønsker Agenter overalt i Staterne. Stor Provision. Skriv til Bladets Udgiver. NU!

jævnlig sørger for Foredrag, Oplæsninger og deslige. I Forbindelse med Ungdomsforeningen staar **Ungdomshjemmet**, der bestyres af Knud Nielsen og hans Hustru, Fru Karen Nielsen. Hjemmet afgiver et Tilholdssted for unge Mænd, der her kan faa god dansk Kost og propert Logis for en rimelig Pris ($5.50 om Ugen). Der findes 18 Værelser; naar disse er optagne, sørges der for Nattely i et nærliggende Hotel "St. George," med hvilket man har Arrangement truffet.

Ungdomsforeningens nuværende Formand er

VIGGO ROBERTS.

Født den 22de September 1884 i Nakskov. Han lærte Maskinfabrikation Los Tuxen & Hammerich og tog Maskinist-Eksamen paa Orlogsværftet i København i Januar 1904. Samme Aar udvandrede han og kom direkte til Seattle, hvor han havde en Onkel. Tog Hyre som Maskinist paa en Alaskadamper; arbejdede derefter for Moran Shipbuilding Co. i 18 Maaneder. Var Skovhugger en Overgang og derpaa Klejnsmed. Arbejder nu for Standard Plumbing Co., særlig ved Centralvarme-Anlæg. Han har i de otte Aar, han har opholdt sig her, taget virksom Del i den danske Ungdoms Interesser og er en af Dilettantscenen ledende Mænd. Har optraadt som Abel i "Kusine Lotte," Stephen i "Haandværkerfest," Søren Top i "Høje Gæst," osv.

ENUMCLAW.

Af F. HUROP.

Enumclaw ligger i en skovrig Bjærgegn i vestre Washington. Skovene ret øst for Byen leverer daglig et Hundrede Tusind Fod første Klasses Tømmer, hvoraf Størstedelen gaar til de skovfattige Egne øst for Cascade-Bjærgene. Her har White River Lumber Co. sin store moderne Savmølle. Fire miles højere oppe i "The Foothills" har samme Kompagni ogsaa en stor Savmølle, hvor de nyfældede Træstammer skæres til Tømmer, Planker og Brædder og ved Vandkraft ("floam") sendes ned til Møllen i Byen for videre Behandling. Flere mindre Savmøller findes i Omegnen, men det stabile ved Byen er dog dets Landbrug. Fra Foden af Bjærgene og ud mod Vest strækker sig en stor til Dels med Skov bevokset Slette, der allerede er Pladsen for et af de største Mejericentrer paa Vestkysten. Staar man paa Toppen af Mount Baldy (ogsaa kaldet Hurops Bjærg) og ser ud over Landskabet, ser man en Masse Pletter. Hver af disse Pletter er Farmland, hvor Skoven er hugget ned, Rødderne pillet ud, og Resultatet er nu en yppig Kløvermark, hvis Produkter omsættes i sød Flode og nydes med Velbehag af de nærliggende Storbyers "ice cream" slikne Befolkning. Alle Nationer med Undtagelse af den sorte Race er repræsenterede i Enumclaw. Skandinaverne (og af dem igen Danskerne) er i Flertal.

I Løbet af faa Aar vil Skoven være forsvundet af Sletten, og der vil være en Flade af omtrent 80 Kvadratmiles Agerland.

Hvad der særlig har gjort Enumclaw bekendt, er dens ko-operative Foretagender og deriblandt Mejeriet. For de, som interesserer sig for Landbrug, kan meddeles, at den 1ste August var Markedsprisen for "butterfat" 33 Cents pr. Pund og Æg 32 Cents pr. Dusin. Det er uden Tvivl, at Enumclaw har et af de bedste Markeder for Landbrugsprodukter, og Landsøgere gør vel i at lægge Vejen over Enumclaw.

For **Arbejdere** er Enumclaw i det væsentlige, som andre Byer paa Vestkysten, kun er der den Fordel, at man ikke mærker meget til Arbejdsløsheden, denne Arbejdernes værste Fjende. Byen har et Utal af Foreninger, der iblandt seks danske.

Uglen begynder sin ny Aargang med at stille Dem dette Spørgsmaal — Er De oppe?

HVAD M. ANDRSEN MENTE OM UDBYTTET AF SIN REJSE.

Da Andresen, Sprogforeningens Formand, kom tilbage fra sin Rejse til Danske i Amerika, havde "Riget" et Interview med ham. Et saadant Interview kan undertiden have godt af at blive gemt, og Uglen opbevarede det. Nu er det over et halvt Aar siden, han var her, og for at opfriske hans Mission og de Löfter, man gav ham, finder vi Anledning til at gentrykke følgende Uddrag:

"Han maa have gjort et godt Indtryk paa sine Tilhörere, som de formaar det, hvis Ord kommer lige fra Hjertet. Ellers havde heller ikke de to store danske Selskaber, der vel tager sig af nationale Opgaver, men hvis Hovedformaal for det ene, Danias, Vedkommende er at tage sig af Syge, medens det andet — Det danske Brodersamfund — beskæftiger sig med Livsforsikring, saa varmt tilsagt ham Stötte til Nationalitetens Bevarelse i Nordslesvig. Ej heller var det lykkedes ham i syv Byer at faa oprettet særlige sönderjyske Foreninger, som for Fremtiden vil være med til at yde deres Bidrag til Skole- og Sprogforeningen i Sönderjylland.

Andresen har saaet ny national Sæd blandt de Danske i Amerika. Han har ikke blot dergennem styrket den Sag, der er hans egen Livssag, men han har ogsaa givet Dansk-Amerikanerne et nyt nationalt Maal, der rager op over Dagliglivets Jævnhed.

Det er ikke til at tro, at de Tanker, han nu med sin stilfærdige Tale har vakt hos vore fjærntboende Landsmænd, hastig vil falde i Dvale. (Udhævet af Uglen.)

Der er Folk nok derovre til at före dem videre."

Uglen har ikke hört eller læst et Ord om, hvad de syv oprettede Foreninger har foretaget sig, siden Andresen var her. Er de alle döde en stille Död? Eller virker de i det skjulte? Kan man i en saa vigtig Sag som denne undvære Pressens Hjælp? Eller er det Meningen, at det hele skal slaas hen i Vejr og Vind? Maa vi være saa impertinent at spörge, om Seattle-Sprogforeningen lever, og om den nogen Sinde foretager sig noget!!?

DANSK-AMERIKANSK NATIONALPARK I REBILD.

Forhandlingerne med den danske og den amerikanske Regering er nu saa vidt afsluttede, at vi kan meddele, at Festlighederne vil tages deres Begyndelse den 3die August.

Congressman Dr. Andrew J. Barchfeld, som paa Bestyrelsens Vegne har overrakt Indbydelse til President Taft om at være Ærespræsident paa Festkomiteen, meddeler, at han har modtaget følgende officielle Skrivelse fra Præsidentens Sekretær, Charles D. Hilles:

"Efter Præsidentens Ønske underretter jeg Dem om, at han med Glæde vil modtage Hvervet som Ærespræsident for den Komite, som paa danskfödte Amerikaneres Vegne skal overrække Gavebrevet for det Hedeareal i Jylland, der skal være en dansk-amerikansk Nationalpark.

Præsidenten sætter stor Pris paa denne Æres bevisning og takker Dem for den Opmærksomhed, De har vist ham i denne Sag."

Endvidere har den danske Gesandt i Washington, Grev Moltke, og den amerikanske Minister i Köbenhavn, Dr. Egan, sidstnævnte i Følge Telegram, begge modtaget Indbydelsen til at være Æres-Vicepræsidenter paa Komiteen.

REBILD BAKKER.

Et Stemningsbillede.

Rebild Bakker ligger i næsten lige Linje syd for Aalborg, en Fjerdingvejs Spadseretur fra Skörping Station. Op imod de store, dystre Rold Skove ligger denne herlige Naturegn, et af de smukkeste Partier af den jyske Hede — Heden, som nu snart er en Saga blott. Höjtidelig Stilhed hersker mellem disse Bakker, en alvorsfuld Ro, som kan stille Uroen i Sindet, og Freden i Naturen omkring een skaber Fred i eens Sjæl.

En klar Vinterdag som nu i disse Dage, da Bakkerne ligger hvidklædte, omgivne af rimpudrede Træer, med deres snedækte Flader skraanende over mod den skumle Mörkeskov, er det et Syn af sjælden Skönhed, som her möder Öjet. Og bliver man derude, til Maanen kommer op og lægger sit glitrende Sölvskær over Sceneriet, da er man midt i selve Eventyrets Land.

Kommer man derud en frisk Foraarsdag, er Luften krydret og dufter af de forskellige Vegetationer, som i et Vildnis vokser paa Bakkerne. De smaa lyse grönne Skud paa Fyr og Gran og de fine dunede Bögeknopper, som i Smaakrat blander sig med Lyngens og Enebærrisenes mörke Toner, er ikke just den fattigste Dragt for den ejendommelige Natur. Man föler sig forfrisket og glad, parat til at juble om Kap med Lærkens Triller i Luften over eens Hoved, juble over Livet, som nok er værd at leve en saadan Dag, juble över det skönne, lille Danmark, hvor man er födt og hörer hjemme.

Eller gaa ud i Bakkerne en straalende Midsommerdag, naar Engen damper af Varme, og Luften flimrer og dirrer af Hedebölger, mens Stövet hvirvles op paa den solede Landevej, der slynger sig gennem Bakkerne. Hvilken herlig Hvile er det da ikke at dase paa det svulmende, blöde Lyngtæppe, med den höje, blaa Himmel over sit Hoved og den kölige, granduftende Skov for sine Födder. Har man saa sin Aftensmad i Lommen og kan blive derude, til Solen gaar ned, og de blöde, milde Aftenskygger lydlöse svöber sig om Bakkerne,

da er man som fasttryllet til Stedet og rejser sig nödig til Opbrud.

Naar saa Efteraaret melder sig, og den skarpe Vestenvind farer hen over Landet, har den brogede Lövpragt mod de mörkegrönne Bakker en ny Tiltrækning for Naturelskeren. En Tur over Bakkerne en frisk Efteraarsdag gennem Mörkeskoven og forbi Madum Sö, som omgivet af Bögeskoven særlig kommer til sin Ret i Efteraarets gyldne Pragt, er en Udflugt, man længe vil mindes.

Hele Egnen omkring Rebild Bakker giver rig Lejlighed til prægtige Udflugter. Der er Blaakilde, Danmarks störste Kildevæld og Oksö, der ligger lys og smilende op mod Skovbrynet. Der er Mosskov og Buderupholm med de hvide, vedbendklædte Mure. Der er Grev Schimmelmanns Jagtslot og Nörlunds Skove; men intet kan efter min Mening sammenlignes med Rebild.

Vi har nu faaet Vished for, at Rebild Bakker til evindelige Tider vill faa Lov til at henligge i sin uberörte, skönne Naturtilstand. Det vilde ogsaa være blodig Synd at forstyrre det Mesterværk, Naturen her har skabt. Hvor ofte hænder det ikke i vor praktiske Tid, at en smuk Naturegns Skönhed maa vige Pladsen for Livets praktiske Behov!

Derfor vil en varm Tak lyde fra alle os herhjemme, som kender og elsker Rebild, naar til Sommer Dansk-Amerikanere samles til Fest paa Bakkerne herovre. En hjertelig Modtagelse vil vi give Dem, og gid saa Vorherres Sol vil lyse over Landet!

EN NATURVEN.

Aalborg, den 10. Januar 1912.

FRA CHARLES DICKENS' BARNDOM.

I England har man allerede længe gojrt store Forberedelser til at fejre Hundredaarsdagen for Charles Dickens' Födsel. I Anledning af Jubilæet opfriskes en Mængde Anekdoter om den berömte Romanforfatter, hvis Liv unægtelig var noget af et Eventyr, om end ikke i saa höj Grad som vor egen H. C. Andersen, der jo forövrigt var Dickens' gode Ven.

Dickens lærte i sin Barndom tilfulde Fattigdom og Nöd at kende. Hans Fader, der var en fattig Skriver, maatte efterhaanden lade sine Ejendele gaa paa Laanekontoret og selv vandre i Gældsfængsel, Oplevelser, som Sönnen senere saa mesterligt behandlede i "David Copperfield," der jo for en stor Del er en selvbiografisk Roman.

Allerede som Dreng maatte Dickens bidrage til Familiens Underhold, idet han fik Plads paa en Sværtefabrik, hvor han sammen med flere andre Drenge beskæftigedes med at pakke Blanksværtæsker. Söndagene tilbragte han sammen med Sösteren hos Faderen i Gældsfængslet.

Han fortæller selv, hvorledes Lördagsaftenerne, naar han fik sin Lön paa Blanksværtefabriken (6—7 Shillings om Ugen) var Festaftener for ham. Han lod da gerne nogle Penge springe i et eller andet Værtshus, hvor han fik en Budding og et Glas Ale.

Om en saadan lille Festaften, et Lysglimt i en ellers trist og næsten glædeslös Barndom, fortæller han selv:

—Jeg var saadan en lille Fyr med min stakkels hvide Hat, min lille Tröje og mine Corduroys Bukser, at naar jeg kom ind i Skænkestuen i et fremmed Værtshus og forlangte et Glas Ale eller Porter for at skylle Spegepölsen og Brödet ned, jeg havde spist ude paa Gaden, havde man ofte ikke Lyst til at lade mig faa det.

Jeg husker, at jeg en Lördag Aften gik ind i et Værtshus i Parliament Street, som er der endnu, om end det er bleven forandret, paa Hjörnet af den korte Gade, der förer til Cannon Row, og spurgte Værten, der stod bag Disken:

— Hvad koster et Glas af Deres bedste, aller bedste Ale?

—To Pence! svarede han.

— Saa værsgod og skænk mig et Glas deraf med ordentlig Skum paa.

Værten saa ud over Disken paa mig fra överst til nederst med et underligt Smil i sit Ansigt og vendte sig derpaa, i Stedet for at skænke Ollet, om bag Skærmbrædtet og sagde noget til sin Kone, som kom frem med sit Arbejde og saa paa mig ligesom han.

Her stod vi nu alle tre og saa paa hinanden.

De spurgte mig om mange Ting, hvor gammel jeg var, hvor jeg opholdt mig, hvad jeg tog mig for, osv., osv., og paa alle disseSpörgsmaal opfandt jeg for ikke at skade nogen, passende Svar.

De lod mig faa Alen, skönt jeg har en Mistanke om, at den ikke var af deres stærkeste, og idet Værtens Kone aabnede den lille Halvdör, bukkede hun sig og gav mig et Kys, der var halvt beundrende og halvt medlidende, men helt kvindeligt og godt, det er jeg vis paa.

Man har hele Charles Dickens i denne lille, lunefyldte og fölsomme Fortælling fra et Tidspunkt af hans Barndom, som han meget nödigt talte om, selv til sine allernærmeste og fortroligste Venner.—Histor. i Ekstrabl.

DANSK-AMERIKANERENS JUL.

Han stamper gennem Sneen med Trunken i sin Haand
og om sin Hat det stribede og stjernesmykte Baand,
hvert Öjeblik han tager frem sit solide, gyldne Ur,
og næsten hver en Sætning han slutter med et "sure."

Han giver den i Pelsværk med Stempel "Montreal,"
og Bönderne de synes, han er en "farlig pyntet Kaal,"
men naar han viser Bogen med "Dollarbunken" i,
er deres Mistro mod ham med det samme forbi.

Ja, Hænderne er grove som hos en Arbejdsmand,
og Pengene blev fundne i det fremmede Land —

Det kan bevises statistisk, at der i Amerika er Plads for 50,000 danske Ugler hver Maaned.

nej, haardt har han slæbt, inden selv han fik en Farm,
alt det, han ejer, kan han takke sin egen stærke Arm.

Han daarligt saa New York, hvor saa mange siger "Stop"
og siden spiser "free lunch" i den tarveligste shop
og gemmer sig i "Bowery" hos alskens farvet Pak —
at holde sig til Landet han altid foretrak.

Da første Gang han öjned "Libertas" Fakkelskær
og saa ind over Brooklyns mægtige Lampehær
— da blev han tung i Sindet og önskede sig hjem,
men kun et Øjeblik, saa bröd Modet atter frem.

Og siden har han slidt i Nebraskas fede Jord,
— nu vil han gerne hjem og se til sin gamle Mor,
han træder over Tærsklen, da Julen ringes ind,
og kysser ömt den Gamles rynkede Kind.

Saa fejrer de da Julen, baade Moder og Sön,
og Glæden er stor i den fattige Rön,
selv Missen krummer Ryggen og spinder i sit Skjul,
som om den vilde byde dem et velment "Glædelig Jul!"

ANTON NIELSEN, Ekstrabl., Kbhvn.

HVEM HAR TYVE KRONER TIL EN AKTIE?

Hvert Aar, naar Vinteren melder sig, holder ogsaa Arbejdsløsheden sit Indtog i København. Og saa gaar det ud over de smaa Hjem. Alt, hvad der kan undværes, sættes paa Laanekontoret; naar der ikke er mere at tage af, kommer Sulten. Man kan have Ynk med Forældrene, — men hvor meget mere maa man ikke ynkes over de stakkels Børn!

Hvert Aar ved denne Tid sætter Ekstrabladet i København sin Aktie-Institution i Virksomhed. Enhver, der køber en Aktie, faar en Kvittering. Den kan han bruge til at tænde sin Pibe ved. Er det alt, hvad han faar ud af sin Aktie? Nej, dens reelle Værdi ligger deri, at han ved, at for de tyve Kroner er der et eller andet fattigt dansk Barn, der faar varm Middagsmad i 80 Dage.

Læs den følgende Artikel, som vi har klippet ud af Ekstrabladet af 10de Januar:

Vi maa sige Nej!

Kommunelærer Koch ringer mistrøstig til os:

— Kan der ikke paa en eller anden Maade skaffes Udvej for disse sultne Børn? Det er en meget pinlig Situation, hvori jeg befinder mig. Der bliver uafbrudt spurgt fra Haderslevgades, fra Tietgensgades fra Enghavevejens Skoler, om det ikke er min Mening at gøre noget for dem i Aar. Hvad skal jeg svare? At de maa vente og se Tiden an! Det er en fattig Trøst at faa, naar man har Sulten skrigende om Ørene paa sig, og naar man stadig ser haandgribelige Beviser paa dens Ødelæggelse. Kan vi ikke gøre noget for disse Børn?

Og vi maa give Hr. Kock det samme haabløse Svar, som han selv har udtalt saa mange Gange:

— De maa foreløbig vente! Vi maa se Tiden an!

Situationen er den, at vi har sendt 50 fattige Nørrebro-Børn til Bespisning paa Kvindehjemmet uden at raade over de tilstrækkelige Midler! Vi har yderligere, presset af Forholdene, ladet 20 Børn fra Frederikssundsvejens Skole paabegynde Bespisningen. Alle de Penge, som det koster, **skal** skaffes til Veje! Og samtidig indløber de mest indtrængende Anmodninger fra de forurettede Skoler om at give Bespisningen saa stort Omfang, at de kan komme med.

Foreløbig maa vi lade Kommunelærer Kock sige Nej!

Som den pligtopfyldende Mand, han er, har han sine Sager i den fuldkomneste Orden. Billetterne ligger aftalte i Smaabundter, 80 i hver. Smaabundterne er igen samlede i Pakker, der bærer Navnene paa de Skoler, der spørger saa ivrigt og saa længselsfuldt efter Mad. Men hvad kan det nytte, naar Billetterne er døde og værdiløse — naar **Pengene**, som skal bringe Liv og Glæde, mangler!

For hvert Beløb paa 20 Kr., som **De** sender os enten fra Dem selv eller indsamlet blandt Deres Kammerater og Veiner, kaldes et af Smaabundterne til Live. **Der er skaffet Mad til et Barn i 80 Dage!**

For hver Tikroneseddel, der indgaar til vor Ekspedition i Pilestræde, udpeger

En Dollar i Haanden er bedre end ti Ugler paa Pulterkammeret. Lad dem lufte sig!

Hr Kock et sultent Barn, der bespises i 40 Dage.

Og vi siger til alle de Folk, der ikke kan afse saa stort et Beløb eller ikke tør paatage sig at indsamle 20 Kroner paa et "Aktiebrev": Hjælp os alligevel! Send os en Tokrone, den giver Mad i 8 Dage! Vi skal arrangere det saaledes, at De lige saa fuldt som de øvrige Bidragydere faar Lejlighed til at kontrollere Anvendelsen af Beløbet.

Mon der ikke mellem de mange Danske i Amerika skulde være en og anden, som, naar han læser ovenstaaende, pludselig faar travlt med at aabne Portemonnæen og tage en Fem-Dollar frem! Vi tænker os Muligheden heraf. Og til saadanne giver vi følgende Adresse:

Ekstrabladets Ekspedition,
Pilestræde 14,
Copenhagen K.,
Denmark.

——— Han er ikke saa gammel. En Trykfejl gjorde i det sidste Nummer vor danske Bager G Rasmussen ti Aar ældre, end han er. Naa, enhver kunde se, at det var en Trykfejl.

Yukon Meat Co.

CARL F. KRUSE

Den danske Slagter

Stalls 30-32 Sanitary Market Seattle, Wn.

Vil De være Agent for Uglen?

Stor Fortjeneste!

Der er Folk, som klager over, at Uglen ikke kommer punktlig. Lad os alle være det!

PUGET SOUND SEEDS

I OVER 22 AAR HAR VOR FRØ-HANDEL VÆRET ANSET SOM DEN MEST PAALIDELIGE OG STØRSTE RETAIL-FORRETNING PAA PACIFIC-KYSTEN.

ENHVER SOM BRUGER FRØ OG TRÆER, BURDE SENDE EFTER VORT

Illustrerede Katalog

Vi importerer Frø og Løg fra Van Zanten, Rotterdam, Guldmond, Lesse, Holland, Chr. Olsen, Odense, L. Dæhnfeldt, Odense, Jacques Hasslach, St. Remy, Frankrig, fra England, Japan, etc. etc.

Aabling-Ebright Seed Co.

85-89 PIKE STREET SEATTLE, WASH.

Agenter for Pacific-Kysten for ISSEX MODEL INCUBATOR, Verdens bedste Rugemaskine. : : : : : : : : : :

Der er baade Fnatugler og Skvatugler, men der er kun en eneste regulær dansk Ugle her!

PRIS 35 CENTS PER HEFTE

UGLEN

DANSKE FORSAMLINGSBYGNINGER I AMERIKA—I.

WASHINGTON HALL I SEATTLE, WN.
(Opført af Loge Nr. 29 af Det danske Brødersamfund.)

Efter mange forgæves Forsøg paa at faa en dansk Forsamlingsbygning opført i Seattle, tog den stedlige Brødersamfundsloge i 1907 fat paa Sagen. Der udstedtes Aktier a 10 Dollars, og Aktierne maatte kun købes af Medlemmer af Foreningen. En stor Dobbeltgrund købtes paa et godt beliggende Sted (Hjørnet af East Fir og 14th Avenue South, 5 Minutters Sporvognskørsel fra Byens Centrum), og Betingelserne for Grundens fordelagtige Overtagelse lettedes ved privat rentefrit Laan af et Par lokale danske Rigmænd. Aktierne gik som varmt Brød og allerede den 16de Maj 1908 indviedes Bygningen ved en stofuld Fest. Summen for Opførelse med Montering androg $22,000. Bygningen er stor (60x120), smuk og praktisk indrettet. Den er af Træ med grundmuret Fundament. Foruden en rummelig Mødesal for Foreninger er der Teatersal med Siddeplads for 500, Scene, Gulv og Galleri. Endvidere Biblioteksværelse; Beværtningsinspektørbolig, og en betydelig Del er lejet ud til Ungdomshjem med Leg, Værelser, Spisesal, Køkken, Bolig for Bestyreren osv. En permanent Byggeforeningen varetager Foretagendets Interesser. Der betales stadig ned paa Kreditorerne, og mange Aktier er allerede indløst. Her er Stedet hvor alle danske Indendørs Fester og Sammenkomster under Sted, baade "Brødrenes" og de andre Foreningers. Selv om Foretagendet ikke er nogen Guldgrube, svarer det god Rente og vil inden mange Aar være gældfrit. Det staar som et smukt Monument for Seattle Danskernes Sammenhold og som et udmærket Eksempel til Efterfølgelse andre Steder, hvor Danskerne er talrigere, men mangler Interesse eller er for nærige og forsigtige.

No. 2-1912 Seattle, Wash. Februar

Literair og musikalsk Aftenunderholdng.

gives

Sondag Aften den 24de Marts Kl. 7.30

i

Dansk Brodersamfunds-Bygning, Seattle

(Washington Hall)

af

Forfatteren Carl Hansen

og

Pianisten Paul Engell

Af Programmet fremhaves:

Oplæsning af CARL HANSEN.

1. Nicholas Grubitch.
2. "Tro og paalidelig."
3. Sporvognskusken.
4. "Lodevi' "
5. Kikkerten (af Maglekilde Petersen).

Hansen, og Motiverne til de er tagne her fra Sta- (Nr. 1, 2, 3 og 4 er alle ny Fortællinger af Carl ten.)

MUSIK-PROGRAM.

1ste Afdeling

1. Ouverture af "Elverhoj."
2. Fantasi over "Det var en Lordag Aften"
3. Flyv, Fugl, flyv
4. Farvel, lille Grete.
5. To Kompositioner af Lange Mueller.
6. Riberhus March.

2den Afdeling—

1. Beethoven Adagio (Opus 13)
2. Rubinstein, March a la Turque.
3. Chopin, Two Preludes.
4. A. Dvorak: Humoreske.

ENTRE— 35Cents; Born frit.

Efter Aftenunderholdningen: Fri Dans.

Uglen

VESTENS FØRSTE DANSKE MAANEDSSKRIFT

Entered as second-class matter June 30, 1911, at the postoffice at Seattle, Washington, under the act of March 3, 1879.

No. 2. FEBRUAR 1912. 4. AAR.

UGLENS AUTENTISKE BERETNING OM HERMAN BANGS DØD.

Af VICEKONSUL TH. ORLOB, Salt Lake City.

Min Hustru og jeg havde tilbragt Søndag Aften den 28de Januar hos vor Datter, som bor omtrent fem Minutters Gang fra os; vi kom hjem Klokken 10½ og gik i Seng. Kl. 11½ ringede Telefonen, og jeg svarede Hello! Hvad det egentlig var, Centralen fortalte mig, blev jeg ikke ganske klar over; men jeg fik dog ud af det, at der var Telegram, og jeg forstod Ordene Herman Bang og Hospitalet i Ogden.

Dette var usædvanligt — skulde Herman Bang være her, kun 40 miles herfra, og paa Hospitalet, saa maatte han være meget syg. Jeg klædte mig paa og kørte ned i Byen, hvor jeg kvitterede for Telegrammet Kl. 12.05.

Telegrammet var fra Konsul Bøggild i San Francisco og underrettede mig om, at Herman Bang var paa Dee Hospitalet i Ogden farlig syg og behøvede Hjælp. Jeg kunde ikke gøre noget ved Sagen den Aften — intet Tog til Ogden paa den Tid. Næste Morgen rejste jeg derop; men da var han død, allerede Klokken 5.

Sammen med en Landsmand i Ogden, Mr. O. D. Rasmussen, besøgte jeg "Undertakerens" Plads, hvortil Herman Bangs Lig allerede var ført fra Hospitalet, og hvor hans rastløse Legeme nu havde fundet Hvile.

Ubevidst var han fundet i sin Seng i Toget, ubevidst blev han løftet af dette og kørt til Hospitalet, og ubevidst hensov han paa det fremmede Sted, uden at kende en Sjæl, uden at kunne tale eller udtrykke et sidste Begær eller en sidste Hilsen til en Landsmand, end sige en Ven. Der stod vi og saa paa dette afsjælede Legeme, der havde tilhørt en Landsmand, en Mand, der havde forstaaet at gøre sig kendt, og som nu brat var bleven stoppet paa den Rejse, der for hans Syn stod som et Maal han havde arbejdet henimod for mange Tider.

Fotograferet af Th. Orlob, Salt Lake City.

Herman Bangs Kiste udenfor Ekspress-Kontoret i Ogden umiddelbart før Afsendelsen til Danmark. Onsdagen den 7. Februar Kl. 6 Aften. Ligbærerne i Baggrunden.

Pastor Harald Jensen kom ind, mens vi stod der; han bragte en Buket Blomster og lagde dem paa Baaren.

Lyset fra oven skinnede stærkt ind i Rummet og viste hvert Træk i den Afdødes Ansigt; hans Haar var strøget op og viste en velformet Pande, svær over Øjnene, der laa dybt, en fint kroget Næse og fyldige Læber.

Jeg telegraferede hans Død til Konsulaterne i Chicago og San Francisco, og efter at have faaet Svar fra Chicago om at af-

Kære Ven! Staten har altsaa faaet sit danske Blad; det er jo ikke stort endnu, og fore-

vente nærmere Ordre fra Danmark, tog jeg Herman Bangs personlige Ejendele i Forvaring og rejste tilbage til Salt Lake City.

Herman Bangs Lig blev senere, i Følge Instruktion fra Konsulatet i Chicago lagt i en smuk Egetræs-Kiste, hvis indvendige Del var af Zink og Kobber, hermetisk tillukket, dog med Glas i Laaget, saa han kunde ses. Kisten blev igen sat i en solid Kasse for Forsendelse. Onsdagen den 7de Februar Kl. 4 Eftermiddag afholdtes en kort Tjeneste i Ogden, hvor henved et Hundrede Danske havde givet Møde. Pastor Harald Jensen, der havde kendt den Afdøde i Danmark, talte og bragte et Farvel fra Landsmænd og Landsmandinder.

Kisten var dækket med Blomster og danske Flag og blev ført til Jærnbanen, hvor den Kl. 6 samme Aften blev afsendt med Wells-Fargo Express paa sin Vej til Danmark.

Var det ikke mærkeligt, at han, der havde ønsket, at ingen maatte se ham, tale over ham, fotografere ham eller tage Dødsmaske af ham, netop blev set af Landsmænd her, blev talt over — tilmed af en Præst, blev fotograferet og — i Følge telegrafisk Anmodning fra New York fik en Dødsmaske taget — der for Resten lignede ham udmærket. Blomsterne fik ikke Lov at komme med i Kisten — de vilde spolere Polituren paa den, sagde Undertakeren; de kom med i Jærnbanevognen, men hvor langt de fulgte ham er ubestemt.

Alle hans Sager er nu senere afsendte til Udenrigsministeriet i Danmark, og Herman Bangs Lig er formodentlig, naar dette skrives, uden Uheld naaet dertil og vil vel komme til at hvile paa Horsens Kirkegaard i Familiegravstedet.

Th. Orlobs Hustru og Herman Bangs Søster var Barndomsveninder.

HERMAN BANG.

Træt "Ved Vejen" du faldt — om Kinden bleg;
— for dit attiske Salt vi mindes dig.
Saa stille du sank "Under Aaget" ned;
— nu evigt du slumrer i evig Fred.

Saa farvel, Kammerat, fra Ungdoms Aar,
du som **dansk Literat** i Mindet staar.
Vi bröd med dig Lanser i Digter-Dyst,
— da Blodet var ungt i vort unge Bryst.

Du ko mher som Gæst vor Gæst du var;
ak! vor Prærie-Blæst din Livstraad skar.
Du freded om Minder fra Bögeskov;
— som **Danske** vi lyder **dansk** Gæstelov.
New York. LAURITZ LAURITZEN.

TIL ANMELDELSE.

Naturkur. Solkogt og blandet Diæt for Syge. En Landsmand, Dr. H. Nielsen, Yonkers, N. Y., har fornylig udgivet en Bog om Naturkur, hvis Formaal er, som Forf. siger i sit Forord, at forlænge Livet og göre dette mere behageligt og lykkeligt. I Sandhed et smukt Formaal! Efter Forfatterens Mening har Civilisationen ført Slægten paa Afveje med Hensyn til Lævemaade, hvilket er Skyld i Sygdom, Lidelser og for tidlig Död. Vi maa — som Rosseau sagde — tilbage til Naturen paa Ernæringens Omraade. I Flg. Forf. vil det sige, at vi maa spise vor Föde raa og ukogt, saadan som den kommer fra Naturens Haand; thi ved Kogning mister Föden de Organsalte, der er nödvendige for Legemet. Angaaende Kød er der dog nogen Tvivl, eftersom Slægten gennem saa mange Aar har vænnet sig til Tilberedning ved Kogning. Stimulanser som Kaffe, Te, Chokolade, Spritus under alle Former er absolut skadelige og svækker fysisk og moralsk.

Det er saaledes Ilden, der paa en Maade er Skyld i vore Ulykker. Da Mennesket lærte Brugen af Ilden, var Syndefaldet fuldbyrdet, og jo mere Slægten frafalder Brugen af Ild ved Tilberedning af Næringsmidler, des hurtigere vil den genfinde det tabte Paradis. Thi den Maade, vi tilbereder vor Föde paa, gör os umoralske, hvorimod den af Forf. paapegede gör Slægten moralsk. Bogen indeholder fuldstændig Spiseseddel, saadan som den burde være. Forf. anviser Bade og frisk Luft samt Legemsövelser. Vi er ikke enig med Forf. paa alle Punkter; dog forekommer det os, at denne lille Bog har en vis Mission, ikke alene til Danske, men ogsaa til Amerikanere (den er ogsaa udkommet paa Engelsk.) Hertil bidrager ogsaa det ideelle Syn, Forf. anlægger, som han siger: "Det er Læsernes Behov, der har fremkaldt denne Bog, af andre Hensyn vilde den aldrig være bleven til." Og han er liberal nok til ikke at forlange Enighed med hans Syn; han önsker at vække Tanker, saa vi kan lære at forstaa vor egen Organisme, og hvad der tjener vor Sundhed bedst. Bogen koster en Dollar og faas ved Henvendelse til Forfatteren. L. F.

SLUMMERLAND

Der var forrige Torsdag i New York af Danskerne arrangeret et Minde-Möde for Herman Bang. 40 — skriver fyrre — var til Stede. Til den Aftenunderholdning, Forfatteren kort för sin Död gav i New York, havde der indfundet sig — 204!

Der trænges sikkert i New York til et dansk r a d i k a l t demokratisk Blad, som kan vække den Interesse, "Nordlyset" under sin Kapilistledelse ikke synes at være i Stand til at fremlirke.

"IT IS" er Navnet paa en ny Bog, der sendes portofrit til enhver, der indsender 10 Adresser paa tænkende Landsmænd og Landsmandinder. H. NIELSEN, D.O., 273 So. Broadway, Yonkers, N. Y.

---

löbig udkommer det kun en Gang om Maaneden. Men jeg har godt Haab om, at det skal lyk-

EN MAND OG EN KVINDE.

Af STANLEY WATERLOO.

(Oversat for "Uglen" af M. S.)

(Fortsat.)

IV. KAPITEL.

Voksende med Landet.

Har du nogen Sinde set en Boghvedemark i Blomst? Har du staaet i dens Udkant og ladet Blikket glide over disse Strækninger af blöde Dun? Har du indaandet Duften af alt dette — den tunge Södme tilsat det stærke Pust af Gran fra den tilstödende Skov? Har du lagt Mærke til de vilde Bier, der i utallige Sværme arbejder paa dens Overflade og samler fra hver enkelt spæd Blomsts Hjerte det, der skaber den klareste og reneste og mest vinagtige af al Honning? Har du staaet i Skovens Udkant, höjt oppe paa et Gærde dannet af Træer, som fældedes i Rader, da Marken förste Gang ryddedes, eller maaske dannet af Bjælker af Eg eller Ask, baade sort og hvid — den sorte Ask varer længer, thi Ormene hjemsöger den hvide — og set udover en Majsmark med dens udstrakte bölgende Grönne, og lagt Mærke til de Spor, som Skovens Rademestre har efterladt i dens Kanter: Egernets pilne Arbejde og de knækkede Stængler og plyndrede Aks paa Jorden, — Efterladenskaber af Vaskebjörnen, Skovens mindste Björn, der er klog nok til at göre sig gode Venner med Mennesket, naar den fanges og tæmmes, næsten menneskelig selv i sit Væsen, saa nysgerrig som en Sladderkælling og saa egenkærlig som en Aagerkarl?

Har du gaaet ind i Maple*)-Skoven i det tidlige Foraar — Frostnætterne og Solskinsdagenes Aarstid — og drevet ind i Sukkerbusken Huljærn og Spuns og tappet den flydende Saft og kogt den i saadanne Potter og Kedler, som Rydningsmændene brugte, og indvundet et saa Naturskov-duftende Produkt, som ingen Knasmager i Byen nogen Sinde kunde haabe at efterligne? Har du ved Nat i den blödeste Midsommer ligget nær et eller andet Kær, en Udvidning af Bækken over en tidligere Bæverdam og betragtet Muskusrotterne i deres Dystleg og Liv? Har du jaget Vildkatten, denne kropstumpede Djævel, hvis Spor kan ses i Sneen hver Vintermorgen, men som er saa listig, i Besiddelse af en saa medfödt fuldkommen Snildhed, at du kan vokse til Manddomsaar og have den overalt omkring dig, uden at du nogen Sinde har set den i sin smidige Virkelighed, med mindre du med Hund og Bösse, med Proviant og Beslutsomhed fulgte dens Spor uböjelig, indtil du tilendebragte den haardnakkede Forfölgelse ved at opdage dit Bytte liggende tæt ved et hældende, forkröblet Træ og med et livligt Optrin i umiddelbar Udsigt? Har du nogen Sinde jaget Wolverinen, denne sære Blanding af Björn og Los, graadig og vild og stærk og frygtslös — et Roydyr næsten uforandret fra de tidligste Hulebeboeres Tid, den modigste Hunds Rædsel — og har du endt dens altfor uciviliserede Löbebane med et Riffelskud fra en klog Afstand?

Har du set de vilde Duer — för Forretningsjægeren hjemsögte deres sydlige Reder og Rugesteder, slagtede dem i millionvis og saaledes udryddede en af Amerikas prægtigste Vildtfugle — har du set dem feje over dig i saa tætte Skyer, at Solen fordunkledes, og undertiden saa nær Jorden, at en lang Stang kastet i Vejret fra et Træ eller en Höj vilde bedöve et tilstrækkeligt Antal af dem til at lave en flot Postej? Har du fulgt Raadyret i den tætte Skov, holdt dig ufortröden til dets Spor i den nyfaldne Sne, fra Morgenens förste Dæmringsgry, fra dit Skjul opskræmt det atter og atter, og skudt hver Gang du blot saa meget som saa et Glimt i Afstand af dets graa Krop gennem Mellemrum af Træer og Buske, indtil — sent paa Eftermiddagen — den menneskelige Udholdenhed, der altid overgaar det vilde Dyrs, blev for meget for det, og det sprang svagere med hver ny Uro og blev mere letsindigt, för Tusmörket faldt og kom indenfor nær Rækkevidde og — næste Morgen serveredes som Frokost for sine Fjender?

Har du passet paa ham ved Brakvandet — hans Slikkested — hvor du höjt paa et raat Stillads opförl ved Siden af et Træ ventede og döjede nervespændt og mygstukken, dödsstille og ubevægelig, indtil der fra Skoven viste sig aandeagtige, flygtige Skikkelser, der kom ned til Vandlöbets Bred, og saa pludselig den store Bösse med det overtroiske Antal Hagl — akkurat tretten — bragede lös, vækkende Nattens tusind Ekkoer, medens du klatrede ned og fandt et stort takket Dyr i dets Dödskamp?

Har du vandret gennem Nyrydninger, forsömte i et Aarstid, og vadet ankeldybt i Jordbærblomster, og har du senere nydt af deres röde Frugt, saa duftende og med den særegne Smag, overfor hvilken den videnskabelige Havedyrker den Dag i Dag maa erkende sin Uformaaenhed? Har du en klar Foraarsmorgen set ud over Engen og fundet den forvandlet af Aaens förste Oversvömmelse til en Sö, og set som et eneste Væld af straalende Guld, da Solen bröd over den i Nattens Löb dannede Tyndis, der dog veg för Middag og efterlod en Overflade af Smaavover med skiftende Lys og Skygge, og hvor der nu og da vilde komme et Plask med store, udadvigende Ringe, naar en vældig parrende Gedde sprang höjt i sin Glæde? Har du undertiden i dyb Vellyst ladet de udvidede Lunger indaande Luften först renset af Hundreders Miles Strög over en Indsö, hvis nærmeste Kyst var en Snes Mile*) borte, og saa filtreret for dine Sanser gennem duftende Skove, og har du följt den som en usynlig Eliksir, berusende, men uden Hovedpine bagefter? Har du set Tigerliljerne og de röde indianske Tobaksblomster lyne i Dalene? Har du sat Fælder for Flodilderen, og naar du besögte dens Tilholdssteder lagt Mærke til den gamle Blaatrane, der flagrede gennem

*) Amerikansk Sukkerbusk.

*) Overalt i denne Fortælling engelske Mil.

dystre Gange, altid foran dig, spögelsesagtig, men en Ven? Har du — aa, men der er tusind Ting

Hvis du ikke har set eller kendt eller följt alle disse Ting — saa hulter tilbulter antydede her, uden naturlig Følgeorden eller Tanke eller Fornuft eller Kunst — hvis du ikke har ejet dem alle og saa mange andre, som maaske ikke er nævnet her, da er du gaaet tabt af nogle af et nyt Lands Gaver og Herligheder. Slig Oplevelse kommer kun til eet Slægtled. Kun eet Slægtled vokser med Erobringen, og det er en stor Ting. Det skaber Mænd.

Og fra de östlige Stater kom der stadig flere Skovhuggere, og Øksen blev svunget overalt, og ny Rydninger lavedes og gamle udvidedes, og hvor Ukrudtet för havde fulgt Stammernes Afbrænding, der var nu Timote og Klöver — skönt ikke endnu nogen let Mejning for Leen — og Staten var "settled." Veje gennem Skovene viste Hjulspor, nu tydelig afstukne; Huse laa ikke saa langt fra hverandre, og omkring dem var der unge Frugthaver. Vildnisset forsvandt; Dyrkningen voksede. Drengen voksede med den.

Der var ikke noget særlig usædvanligt i denne Ynglings Udviklingsmaade, undtager at han efterhaanden blev næsten som en ung Indianer i al Slags Frilufts-Idræt, og at den billige, lange, enkeltlöbede Bösse, som var hans förste store personlige Eje, i hans duelige Hænder blev en dödbringende Ting. Vild Kalkun og Tjur og undertiden större Vildt skaffede han til Familie-Spisekammeret, og han havde halvt i Sinde, naar han blev ældre, at opsöge det fjærnere Vesten og blive en vældig Jæger og Stifinder og udrydde Indianerne af den blodtörstige Siouxstamme. Chippewas-Indianerne, der boede i hans Nærhed, var næppe til at skyde paa. De, der var tilbage af denne Stamme, havde allerede begyndt det fordringsløse Liv, som de fleste af dem fører nu; de stod sig godt med enhver, var dygtige til at garve Hjorteskind, og han kunde godt lide dem. Men med Sioux-Indianerne var det en anden Sag. Han havde læst om dem i Ugebladet, hvilket var en Del af Fremskridtet, og han havde lært noget om dem i Distriktsskolen; thi Distriktsskolen var ogsaa kommen — naturligvis. Den springer op i de Forenede Stater, efter at Skovene er hugget ned, ganske som Hvede og Majs springer op. Og Distriktsskolen var for Drengen noget nyt og övede stor Tiltrækning paa ham. Den förte ham ind i Selskabslivet.

Ad Skovstier og fra lange Afstande i alle Retninger kom Börnene til denne förste Skole paa Egnen, og der var maaske en Snes af dem ialt, Drenge og Piger, og Lærerinden var en kön, ung Kvinde fra den fjærne By. Skolehuset var en Bygning med et eneste Værelse. Det laa i Skoven, og Egernet lod Nödder falde paa dets Tag fra overhængende Grene og kigede ind ad Vinduerne, og undertiden kunde en Fugl, forfulgt af Högen, flyve ind i Klasseværelset, hvor den fandt et sikkert Ly, men skabte Forvirring. En Gang kom en hel Flok Vagtler höjtidelig marcherende hen til Dören, og Lærerinde og Börn holdt sig ganske stille ved det smukke Syn. Og en Gang blev Stedet römmet, da en Hvepsesværm, rasende over et eller andet, hjemsögte det. Det var en stor Dag for Drengene.

Lektierne var ikke saa varierede som i Nutidens Landsbyskole. Der var A-B-C'en, og der var nogle af Websters Staveböger; men medens Historierne om Drengen i Æbletræet og den kloge Malkepige var familiære, saa var dog Town's Stavebog den bedst lidte. Læsebögerne bestod af 1ste, 2den, 3dje og 4de Del, og deres "Stykker" indbefattede saadanne Klassikere som "Websters Svar til Hagen" og "Thanatopsis" og talrige klögtige Dybsindigheder i rimfri Vers af N. P. Willis. Davie's Regnebog dominerede, og med Hensyn til Grammatik og Syntaks foretrak man Browns, naar der i det hele taget blev undervist deri. Der var, selv da, i Landsbyskolens Skema Omridset af det System, der har gjort den amerikanske Folkeskole uovertruffen i hele Verden. Der sad dygtige Mænd — Mænd, som kunde tyde Fremtiden — i nogle af de ny Staters lovgivende Forsamling.

De omtalte Lektier og Geografi omfattede de foreskrevne Pligter, og der var Ligegyldighed og Haabefuldhed og Kappestrid mellem den lille Klynge, som der altid er i enhver Skole, fra det nyeste Sted i Oklahoma til det gamle Oxford paa den anden Side Havet. Det traf sig saaledes, at denne samme Dreng, Grant Harlson, förte an med Lethed i alle Skolefagene. Hans Moder, en forhenværende Lærerinde i en anden og ældre Stat, havde kærlig og med Omtanke lært ham at læse og opfatte, og han havde en medfödt Begavelse i den Retning og en god Hukommelse. Derfor stod han omgivet af en vis Glorie indenfor det tarvelige Skoleværelse. Udenfor tog han det, som det kunde falde.

V. KAPITEL.

Den fæle Krig.

Det er bleven fortalt, at der var omkring ved tyve Börn i Skolen. De var af forskellige Grader og Stader. Der var Sönnerne og Dötrene af Landejerne, "Pionererne," og der var Sönnerne og Dötrene af de Mænd, der arbejdede for dem, mest af den omflakkende Klasse, der boede i Bjælkehuse paa Frijord og fik Mel eller Korn eller Kartofler for deres Arbejde for de stadigere eller dygtigere. I Skolen var der dog ingen Forskel af denne Grund. Der var kun to Regler, som gjaldt med Hensyn til at maale Drengenes og Pigernes Rang: deres Flinkhed i Klassen, hvilken Lærerinden lagde Vægt paa, og imellem Drengene udelukkende

en Deputation ved Skibets Ankomst og vidste ikke alt det gode, de vilde göre os. Allerede næste

den Rang, der fulgte af Udfaldet af alle personlige Sammenstöd. Drenge er og bliver Drenge, og det kampiltre, angelsaksiske Blod fornægter ikke sig selv.

Der var Harrison Woodell og George Appleton og Frank Hoadley og Mortimer Butler imellem de ældre Drenge; og iblandt det næste Kuld, skönt noget varierende i Alderen var der Alf Maitland og Maurice Shannon og Grant Harlson og tre eller fire andre af samme Hold. Der var större Forskel i Pigernes Alder; thi iblandt dem var der nogle, der aspirerede til at blive Lærerinder, og som, hvis de havde været Drenge, vilde have været gamle nok til at maate blive hjemme ved Sommerarbejdet; saa var der nogle ikke stort mere end Pattebörn, der blev sendt til Skole, fordi deres ældre Söstre kunde tage Vare paa dem. Og mellem de mindre, om end ikke af de alleryngste var Katie Welwood, en sorthaaret, sortöjet, lille Dævel, som Drengene var helt tossede over. Hun havde kissemisset til Grant Harlson og kissemisset til Alf Maitland — saa tidlig viser Koketten sig — og de to saa skævt til hinanden, skönt de ellers var de bedste Venner. Havde de ikke tilsammen budt den lange George Appleton Trods og overvundet ham i en löbende Kamp, og var de ikke svorne Forbundsfæller i Liv og Död! Men Kvinden — selv i ti-Aars Alderen — har stedse været Aarsag til Kvalm mellem Hankönnet, og for hendes Skyld blev der et vældigt Slagsmaal mellem de to. Det hele kom pludselig. Der havde været nogen Jalousi og Hjertekval fremægget af den sortlokkede Tös med de bedaarende Øjne; men intet Vredesord var faldet mellem Slaverne af den skönne Prinsesse, för der kom en Anledning paa en anden Maade — thi Farmerknösen er undselig og vil ikke indrömme, at hans Pine har noget at göre med den store Lidenskab. Men der havde været en skarp Ordstrid om Ejendomsretten til et stort graat Egern, mod hvilket de begge havde afskudt Pilene fra deres stærke Flitsbuer, og med denne Undskyldning for at samle Næring til Ilden, der allerede ulmede, bröd det snart ud i stor Flamme. Ingen af dem vilde give efter for den anden, som han vidste i sit Hjerte pönsede paa underfundig at vinde den nuge Dames Kærlighed. Altsaa sloges de. Uheldigvis for Grant havde Napoleon i det mindste til en vis Grad Ret, da han bemærkede, at Forsynet altid begunstiger det svære Skyts. Alf var ikke alene lige saa hurtig som Grant, ligesaa muskelsejg som han paa dette Tidspunkt af deres unge Löbebane, men han var desuden lidt sværere bygget og var, hvad man i Bokser-Ringen vilde kalde den bedre Mand. Grant gik hjem saa mörbanket, som nogen Dreng, der ikke er hyperkritisk, kan forlange det, og burde have følt, at alt var tabt, kun Ikke Æren. Men han saa Ikke Sagen i det Lys. Han regnede ikke Æren for stort mere, end hvad en Dreng paa ti, der gaar i sit ellevte, i Almindelighed gör; men han vilde have Hævn. Paa samme Tid at miste sin Sirene og en Portion af sit Blod — "det var fra Næsen," som Byron siger — det var for meget for hans Filosofi. Han maatte have Hævn! Han var ikke noget Bælam, og man kunde ikke rende Döre op med ham! Han havde læst "Svejtserfamilien Robinson." Han besluttede, at han den næste Morgen vilde spidde sin forhadte Rival og sejrrige Modstander!

VI. KAPITEL.

Alfred spiddes.

"Spyddene, som de bar, var skönt udelukkende af Træ, farlige Vaaben," siger den gamle Kronikör i Beskrivelsen af en Sydhavs-Stammes Bevæbning. "Deres Od hærdes i Ilden, og i Hænderne paa disse vilde Mænd, er de lige saa dödbringende som Afrikanernes Assegajer."

Denne Sætning, som Grant var snublet over et eller andet Sted, havde interesseret ham levende. Han fölte, at hans Bevæbning var Ikke, hvad den skulde være. Ganske vist havde han opnaaet den Værdighed at kunne omgaas en Bösse, emn dette var noget ganske andet. Hvad han behövede var noget, der særlig egnede sig for et personligt Sammenstöd og for hvad Slags Ridderdaad, der kunde tilbyde sig. Det havde foresvævet ham, hvad der eventuelt kunde hænde, hvis han var sammen med Katie Welwood, og de skulde blive angrebne af noget eller nogen. Han havde ophöjede Ideer om, hvad en Elskers Pligt var, og af, hvad han havde læst, havde han faaet det Indtryk, at en rigtig Ridder maatte altid være forberedt paa Dyst. Og han havde tænkt sig et Spyd, et frygtindgydende Vaaben udfört med stor Nöjagtighed efter Sydhavs-Recepten. Han var gaaet ind i Skoven og havde udsögt sig en Blaabög, saa lige som den kunde findes og næsten en Tomme tyk. Af denne havde han skaaret et Stykke paa maaske ti Fod, hvilket han med uendeligt Arbejde og med Fare for at brække sin Lommekniv havde tollet og snittet til, saa det var glat og hvidt. I den ene Ende bibeholdt han Træets Tykkelse, og efter at have snittet det til Spydblads-Form stak han det ind i Ilden, til det begyndte at forkulle. Saa skrabede han det brændte bort med et Stykke Glas, og som et Resultat af sin Möje havde han virkelig et Spyd med en Od af utvivlsom Skarphed og stor Haardhed. Han var meget stolt af sit ny Vaaben, som han i flere Dage bar med sig til Skole og paa sine Skov-Ekspeditioner; men der kom ingen Lejlighed til at frelse betrængte Skönne nogen Steds, og de andre Drenges Misundelse og Beundring havde kun medfört Efterligninger og Tilsynekomsten af lignende krigeriske Appa-

rater mellem dem.

Han var bleven ked af at slæbe Tingesten omkring med sig og havde i nogen Tid ladet den blive fredelig hjemme lænende sig mod Svinestien. Nu var alt forskelligt. Tiden var kommen! Han vilde have Hævn, og det skulde være en blodig Hævn. Saaledes som Sydhavsboerne behandlede deres Fjender, saaledes vilde han behandle sine. Han vilde paa Krigsstien — og hvad Alf angik, nuvel, det gjorde ham ondt for ham i al Almindelighed, men hver Gnist af Barmhjertighed var uddöd i hans Bryst absolut. Han huskede et Par Linier fra Læsebogen:

"Dö! Udskud af vor Slægt! Dö! Forræder imod Lara!"

der kom Blod paa hans Spyd ved de Ord af Mudara.

Der maatte flyde Blod, og han lagde sine Planer med, hvad han ansaa for Höjdepunktet af grum Snildhed og Opfindsomhed.

Alfs Fader var en djærv og god Mand; men han havde en Svaghed. Han var den væsentlige Stötte i Nabolaget af den omrejsende Prædikant, der formanede denne Del af Landet, og han havde tilegnet sig maaske vel megen Hang til at höre sig selv tale ved Vækkelsesmöder og höre sig selv læse lange Bönner i Hjemmet.

Hans Epistler bredte sig over en stor Vidde af Emner, og han var meget punktlig med Hensyn til at bringe dem frem. Bordbönnen för Frokost hver Morgen var for Drengene en meget alvorlig Affære, set fra eet Synspunkt, men set fra et andet ikke saa alvorlig, som den burde have været. De maatte altid være til Stede ved disse Lejligheder, knælende ved Stolene omkring i Stuen, thi Ordren var bydende, og Faderens Arm var stærk, og over Dören hang der en Rem, der ikke var at spöge med, eftersom den en Gang havde udgjört den Del af et Heste-Seletöj, der med et teknisk Udtryk betegnes Bugremmen. Altsaa var Drengene altid paa Pletten, hver ved sin Stol, og Grant Harlson, der mange Gange havde overværet disse Bönner, vidste nöjagtig, hvor Alfs Stol var, og hvilken Stilling han maatte indtage. Det var tæt ved et aabent Vindu, og hans Ryg var altid vendt mod Aabningen — en Stilling, der var beordret af Faderen i det forfængelige Haab, at hans livlige Afkom vilde være mere opmærksomme, naar deres Blik var bortledet fra Verden udenfor. Den frygtindgydende Vildmand fra Sydhavsöerne overvejede omhyggelig alle disse Omstændigheder. Paa Landet er man meget punktlig i sine Sædvaner, og han vidste nöjagtig Øjeblikket, da Morgen-Gudstjenesten vilde begynde: en 15 Minutter för Frokosttimen. Han vidste, hvor lang Tid det vilde tage ham at tilbagelægge Afstanden mellem hans eget Hjem og Skuepladsen for den forestaaende Tragedie, og Morgenen efter at han havde taget sin Beslutning, slugte han sin Frokost i en Fart, greb sit Spyd og skyndte sig ad Skovstien, indtil han kom i Nærheden af Udkanten af Maitland-Rydningen. Nu begyndte der en Række usædvanlige Bevægelser.

Mr. Maitlands Hus stod tæt ved Skoven til den ene Side af Rydningen, og Grant kunde let have spadseret ubemærket indtil nogle faa Alen fra Stedet, om han havde holdt sig skjult bag Træerne. Men dette var ikke efter hans Plan. Et Aar eller to tilbage i Tiden var der bleven gravet en stor Gröft, halvanden Alen dyb, i det Øjemed at törlægge en Del af det nylig indvundne Lavland. Gröften löb tværs over Rydningen og tæt forbi Huset. Den var overgroet med Ukrudt, saa man knap kunde se den, og nu ved Sommertid var Bunden kun en sandet Overflade. Det var ved Hjælp af dette naturlige Skjul, at den snedige Röver havde til Hensigt at stjæle sig paa sin Fjende. Han luskede allerede omkring ved Indgangen dertil.

Grant kunde umulig have gjort Rede for, hvorfor han absolut skulde "luske" paa dette særlige Tidspunkt. Der var ikke den fjerneste Nödvendighed for at luske. Der var ingen Vinduer i den Side af Huset, der vendte mod ham, og der var ingen at se omkring Stedet; men han vidste, hvad han havde læst, og han vidste, at Sydhavsoernes Vilde altid var tilböjelige til at luske umiddelbart, för de sprang lös paa deres intetanende Ofre; — det var hans Pligt at luske, og han gjorde det grundigt. Hans Maade at luske paa bestod i, för han naaede Rydningsgærdet, at böje sig forover og krybe af Sted i en meget tvungen og ubekvem Stilling, nu og da at lade sig falde langsomt til Jorden, iagttagende den höjeste Grad af Lydlöshed, og atter at löfte sig med lignende Forsigtighed. Og alt imedens havde den unge Mands Ansigt et Udtryk, som han forestillede sig gengav de mest blodige Hensigter, listig skjulte. Da han naaede Gærdet, stak han hurtig Hovedet op over det og trak det til sig med en saa lynsnar Bevægelse, at han næsten skræmmede Livet af en Rödkjælk, hvis Rede var mellem Gærdestammerne i den umiddelbare Nærhed. Han kunde naturligvis have set gennem Gærdet med större Lethed, men sligt vilde ikke have betinget den samme dramatiske Effekt. Efter saaledes at have sonderet Terrænet sprang Drengen over Gærdet, löb til den törre Gröft, skilte det overhængende Ukrudt ad og sprang ned. Her i den törre Löbegrav var han fuldstændig skjult, selv om der havde været nogen i Nærheden; men dette gjorde ingen Forskel i hans Forholdsregler. Han vidste, at naar de Vilde havde lusket, sneg de sig, og at hvad Forfatterne beskriver som en "slangeagtig Bevægelse" var noget absolut nödvendigt.

efter bedste Evne, og flere lod mig endogsaa paa en saare elskværdig Maade forstaa, at skulde

Med Spyd i Haand og krybende paa Hænder og Knæ avancerede Ugerningsmanden i Gröften, og hvor han kom til en særlig klar Strækning Sand, vred han sig fladt med stor Taalmodighed. Da han var naaet halvvejs over Marken, löftede han Hovedet med en Bevægelse saa langsom, at den tog ham godt og vel et Minut, böjede forsigtig det höje Ukrudt til Side og kiggede ud for at se, hvor langt han var kommen, og for at forvisse sig om, at der ingen Fjende var at öjne. Der var ingen Fjende, og hans Fremrykning havde været tilfredsstillende. Resten af Vejen tilbagelagdes med ikke mindre Behændighed og Held. Omsider naaede der til Hævnerens Öre Lyden af en menneskelig Stemme. Han var nærved Huset, og Morgen-Gudstjenesten var begyndt.

Nu var Öjeblikket kommet til at vise al Sydhavsöboerens List, og Öjeblikket var ogsaa nær for Haanden til at vise det fulde Maal af Sydhavsöboerens Vildskab. Öboeren gled ud af Gröften, kröb hen til Huset og stak langsomt Hovedet frem, indtil han kunde se omkring Hjörnet. Og der — halvanden Alen fra ham, med Rygge mod Vinduet, knælende ved Siden af sin Stol — var Alf, tilsyneladende dybt opmærksomt lyttende til Faderens salvelsesfulde sonore Sætninger, men i Virkeligheden — hvad Grant kunde se — optaget af at stritte Majskerner efter Broderen i et andet Hjörne. Hans Lærredsbukser var paa Grund af den Stilling, han indtog, tæt strammet over den Del af hans Krop nærmest Vinduet, og en bedre Skive har aldrig frembudt sig for det vilde Spyd! Hævneren tövede ikke et Sekund! Han bragte sit Vaaben i Stilling, tog dödeligt Sigte — og aff gik den!

Aldrig er nogen Sommermorgens Fred bleven afbrudt mere brat og opskræmmende. Et Vræl, saa höjt, saa vildt, saa blodstivnende, at selv Naturen syntes at skælve et Öjeblik, löftede sig inde fra Farmerhuset. Saa paafulgte der en Skramlen af Födder og en Larm af mange Stemmer. Saa forfærdende havde Alfs Skrig af öjensynlig Dödskval været, at de alle kom farende ud af Dörene, Faderen indbefattet, for at faa Aarsagen at vide til Opstyret. Der var intet at se. Ikke et levende Væsen i Sigte. Det gik efterhaanden op for de ældre, at der ikke var sket noget meget alvorligt, og Faderen og de kvindelige Medlemmer af Huset gik til Frokostbordet uden at genoptage Morgen-Gudstjenesten, medens Alf og hans Broder gennemsögte Skoven. Paa det ene Ben af Alfs Lærredsbukser viste der sig en kunstfærdig röd Klat. Han var bleven saaret, og i Dage efter vilde det kræve Forsigtighed for ham at sætte eller rejse sig.

Men hvor var den Sydhavsvilde? I samme Nu som han kastede Spydet, var han sprunget baglænds omkring Hjörnet af Huset og var löbet til den overdækkede Gröft. Han "luskede" ikke længer. Saa hurtig, som hans Hænder og Knæ vilde före ham, kravlede han tilbage, idet han regnede ud, at Drengene, naar de ikke fandt nogen i Nærheden af Huset, ganske naturlig vilde löbe til Skoven for at söge efter Fjenden. De tænkte ikke paa den gamle Gröft för senere paa Dagen, da det faldt dem ind, og en Undersögelse af Sandbunden fortalte Historien. Da Öboeren havde naaet Udkanten af Marken, blev han liggende sammenkröbet, indtil han kunde klatre over Gærdet i Sikkerhed. Först da undersögte han den skæbnesvangre Spydsod. Den var röd. Der var virkelig Blod paa Madaras Spyd!

En Uge senere fik Alf fat i Grant og gennempryglede ham ubarmhjertig til Trods for en anden tapper Modstand. Et Aar senere havde Krigslykken vendt sig. Og som Drengene voksede, var snart den ene, snart den anden foran i legemlig Kraft — som et Par Væddelöbshesteaf samme Klasse — og der var aldrig nogen stor Forske limellem dem.

(Forts.)

LÆS DRACHMANN!

Uglen fandt forleden i sin Morgenpost et Drachmannsk Digt, sendt som Afskrift fra Danmark til en Seattle-Dansker, der saa syntes, det burde i Uglen.

Skönt vi kendte Digtet godt, hvilken Stemning skabte det ikke paa ny ved Gennemlæsning! Og vi spörger: er der mellem alle Barder og Skjalde og Digtere fra Hedenold til 1912 en eneste, der som Holger Drachmann kan ramme en Dansker lige i Hjerteprikken?

Vi byder Dem:

Min Fredspibe.

Som ung, hvor var du skör og bleg —
og tvivlende jeg paa dig keg:
hvor længe holder den?
Men du blev brun, og du blev brændt,
og du gik ud, og du blev tændt;
en Verden gik itu for mig;
men h e l beholdt jeg dig!

Den stille Nat for Dören staar
og banker sagte paa,
og listende sig ind paa Taa
de Sorger gennem Stuen gaar,
og de vil slaa sig ned hos mig —
men det vil ikke jeg!
Nej, stille sætter jeg mig hen
og stopper dig, min gamle Ven,
og tænder dig og kender mig
beroliget igen.

Igennem dine Dampe gik
en rytmisk underbar Musik,
og Modet steg, som Asken faldt,
mit Vers fik Glöd, mit Vid fik Salt,

det knibe med Finanserne, saa havde jeg blot at sige til. Hver af de tilstedeværende tegnede

du blev — jeg siger ikke Alt,
men n æ s t e n Alt for mig.
Ja, du blev brun, og du blev brændt,
og du gik ud, og du blev tændt;
en Verden gik itu for mig,
men h e l beholdt jeg dig!

Paa Bordet brænder Lampen mat,
om Lampen fletter Time sig
til Time i den lange Nat:
hvor var jeg dog i d e n forladt,
om ej du var hos mig!

Ud fra din Aske Luer gaar,
som kranser mine blege Haar,
og fra din Damp en Verden staar,
med Skove, skyggefulde, blaa,
hvor Sagnets Fugl sin Trille slaar,
og Stjerner ler paa Blomsterstraa;
og se — mit snævre Rum blir stort,
min Stue har en hvælvet Port,
ad den gaar jeg med Glöd om Kind
i mine Ungdomsdrömme ind —
og aldrig ud igen.
Ja, h u n, som har mig skænket dig,
min brune, brændte, gamle Ven,
hun ved, hvad hun har gjort.

Selv var som ung jeg skör og bleg —
og tit jeg paa min Rejsning keg:
hvor længe holder d e n ?
Men jeg blev brun, og jeg blev brændt,
og jeg gik ud, og jeg blev tændt;
o, vi har taget mangen Törn
tilsammen, gamle Ven!

Og skal jeg forud gaa for dig,
og skal du overleve mig:
lad, som den sidste Naade da
tre gode Drag mig paa dig ta'
og tænke paa den Haand saa hvid,
som gav mig dig, min gamle Ven,
og saa gaa ind, hvor ingen Pibe
mer gaar ud igen!

H o l g e r D r a c h m a n n.

Hr. Sörensen ved Ugebladet er bleven ansat som Redaktör af D. D. P. Hr. Sörensen hörer til den Retning, som hans Navn antyder. Han er pæredansk, men har forövrigt tjent sine Sporer ved sine Forbindelser med S a k s e n.

Den lille Ole med Paraplyen —
den lille U'le er kendt i Byen;
hver yndig Pige, hver gammel Svend,
de siger straks: Jeg maa holde den!

Og har om Dagen de om sig været
og sendt en Daler og abonneret,
da kan saa glade til Sengs de gaa
og drömme södt — de vil Uglen faa.

KLUDE OG BEN.

Lurvet Krapyl fra Alverdens Nationer
joller igennem den larmende By,
— sjakrer sig til, i de mindste Portioner,
alle Slags Klude og Skrammel og Bly.

Velklædt Krapyl fra Alverdens Nationer,
holder Kontor i den larmende By, —
köber sig til, i de störste Portioner,
alle Slags Klude og Skrammel og Bly.

De, som er lurvede, holder sig neden,
Kasten er over dem Livsdagen ud —
skraber de Skorperne sammen til Reden,
drömmes der ikke om lysere Bud.

Banden — de andre — skal enig sig blære,
vader sig ind mellem Adel og Aand. —
Forskellen synes mig nærmest at være:
hvem der kan köbe i Pund eller Ton.

J. V. GJERDING.

EN FRA FIRSERNE.

Vi havde forleden den Fornöjelse at modtage et Livstegn fra en Mand, som vi ikke har hört noget om i mange Aar, og Livstegnet var i Form af et lille Digt til Minde om Herman Bang, undertegnet Lauritz Lauritzen. Han var i sin Tid en ilter ung litterær Viking derhjemme og udgav flere Böger under Mærket L a u r i t z P l o u g. Vi husker tydelig hans litterære Debut — d. v. s., da han förste Gang lancerede ud i Pressen. Det var, da han som ung Student en Dag kom ind i A. Hviids Bogtrykkeri paa Vesterbro og afleverede Manuskript til et "ungt" Blad, der nu skulde udkomme med ham som Redaktör og sætte Samfundet paa den anden Ende. Bladet, hvis Navn vi har glemt, udkom imidlertid kun i et Par Numre; men flere af de, der nu har ansete Forfatternavne derhjemme, luftede dog her deres förste spæde Spirer. I de paafölgende Aar skrev han en Del og kan henregnes til det litterære Piratkuld, hvis Himmelstorm i ikke har været uden Indflydelse paa de senere Tiders Oplöften af Begreberne i al Almindelighed derhjemme. Lauritz Lauritzen har herovre virket som amerikansk Journalist og var indtil for et Aars Tid siden Redaktör af the Fredericksburg Evening Journal (et Dagblad i Virginia.) Han har imidlertid ikke glemt sit Danske, og da han nu formodentlig har afgæret, kan man maaske vente sig — om ikke den ædle Vin — saa dog en klar og forfriskende Pilsner fra hans Bryg.

KENDER DE mit Diæt- of Hygiejne-**System**, der föröger Sundheden, Kraften og Livsglæden, saa at ikke alene Aar lægges til Livet, men Liv til Aarene, og derved udruster baade Gamle og Unge for Fremtidens Tilværelse. **Natur-Kur** koster kun $1.00 portofrit tilsendt. Pengene returneres om ikke tilfredsstillende. Mere kan ikke forlanges. Dr. H. Nielsen, 273 South Broadway, Yonkers, N. Y.

sig til at begynde med for et Avertissement, skönt flere af dem ikke er i Forretning. Een ud-

Uglen

(The Owl)

Published by

MIKAEL SALOMON.

Editorial Office: 1618 7th Ave. No., Seattle

36

SEATTLE, 1912.

Issued once a month. $1.00 per year. Outside of United States $1.25 per year.

Naar De flytter, da glem ikke at lade os vide Deres ny Adresse.

REPRÆSENTATIVE.

I en Indsendelse til dette Blad spörges der, om der i det danske Brodersamfunds Overbestyrelse findes een i Ordets Betydning virkelig repræsentativ Mand.

Vi skal hertil svare: Ja. Brodersamfundets Overbestyrelse er alle repræsentative Mænd. De er alle i Besiddelse af Intelligens, de er alle respektable, de er alle i rimeligt gode økonomiske Omstændigheder. Men Brodersamfundet er en 30-aarig Overlevering med 30-Aars gamle Forudsætninger og 30-Aars uforanderlige Tommerum. Brodersamfundet har drejet sig om den samme Akse, som oprindelig blev sat ind i Karusellen. Det ei de samme Gyngeheste, vi rider paa nu som for 30 Aar siden. Det er den samme Lirekasse, det drejer sig til. Brodersamfundet har ikke sat sig i Rapport til Udviklingen i Moderlandet, og dets repræsentative Mænd vilde være Banebrydere, om de tog hare eet lille Skridt udenfor det afstukne. Brodersamfundet skulde sende sin Overpræsident hjem til Danmark som Repræsentant ved Indvielsen af den dansk-amrikanske Nationalpark i August Maaned i Aar. Han vilde finde de rette Ord at sige; hans naturlige Takt og Optræden vilde være repræsentativ nok; han vilde paa Grund af det store Antal Danske, han repræsenterer, vække Opmærksomhed og Respekt for sin Forening og komme i Kontakt med Forhold og med Folk, som han kunde lære af, og som kunde lære af ham. Og han vilde vende tilbage beriget med et Udbytte, som vilde gavne Brodersamfundet umaadeligt, hvis han da er i Stand til at göre lagttagelser og senere udnytte disse, hvad vi tror han er og kan. Men naar Brodersamfundet lig Kina i gamle Dage isolerer sig og hygger en höj Mur op omkring sig, saa bortfalder den repræsentative Betydning.

Det har selv Kineserne regnet ud; sikken Murene ramler derovre. Nikkedukkernes Tid burde ogsaa snart være forbi.

DANSK-AMERIKANSK NATIONALPARK.

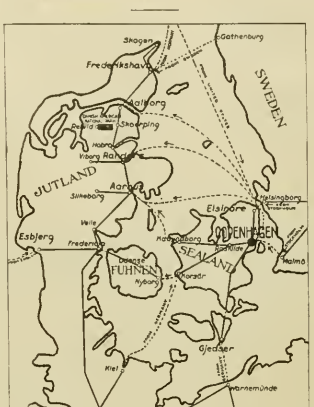

Paa det ovenhængende Danmarkskort (gengivet fra et amerikansk Blad) vil man lægge Mærke til Parken ved Rebild syd for Aalborg, skænket Danmark som et Nationaleje i det Ojemed for evindelige Tider at bevare et Stykke Hedenatur. Hvem Giverne er, siges ikke; de angives under Betegnelsen "Dansk-Amerikanerne," og man ved, der har været foretaget en Indsamling herovre til Opköb af Parken. Vi tör dog vist hazardere den Opfattelse, at det er Dr. Max Henius, der har gjort et dybt Greb i sin Lomme, fordi denne Plet Danmark var ham særlig kær som et Minde, og fordi han vilde sætte meget ind paa ikke at se den omkalfatret og bragt under Plov eller Skov.

Det forringer jo ikke den smukke Tanke, at Gaven bliver et almindeligt Udtryk for Dansk-Amerikanernes Kærlighed til Danmark, for selv om Folk vistnok ikke har været meget vimse i Vendingen til at lukke op for deres kæreste paa denne Jord — Pengepungen — saa har maaske de fleste syntes, at det var en smuk Sag, og i hvert Fald skænket "Komiteen" en venlig Tanke, hvilket jo er meget smukt i sig selv og billigt tilmed.

Og det bedste er jo, at "Komiteen" har ført Sagen igennem flot og i sin oprindelige Plan — ikke i Lighed med f. Eks. Karl Mathiasen, der slog stort paa det med en Rytterstatue af Kristian IX. men ender med at göre Statuen til en Kakkelovn eller et Skilderhus.

Uglen fraraader de fleste projekterede Indsamlinger herovre, saa længe national Interesse er saa slöj, som den er. Thi Fjaskoen — og dermed Latterligheden — staar altid truende i Horizonten. Vi fraraadede ogsaa den her omtalte Sag, men vil være de förste til at önske til Lykke og række Klo til den energi-

talte: "Jeg ved ikke, hvad jeg skal avertere om; men giv mig en Tommes Plads og sæt: Jeg

ske, uforknytte og flotte — naa, ja, lad os sige "Komiteen."

Den 5te August i Aar indvies Parken med en stor Højtidelighed; men vi har ikke Plads i dette Nr. til at gengive Programmet. Til Oplysning for vore Digtere og Tegnere, skal vi meddele, at "Komiteen" har udsat Præmier for en Prolog og en Skitse, og at "Inspiranter" kan henvende sig til "Komiteen," 1135 Fullerton Ave., Chicago, og faa Konditionerne at vide.

LIDT OM DANS.

Omendskønt Uglen ikke danser og altid har været af den kætterske Mening, at en hyggelig Tevandsknægt eller Sjus sammen med en to—tre ligesindede er langt at foretrække for at bevæge sig rundt og rundt paa et Danseguly uden noget egentligt Maal andet end at blive færdig og begynde forfra, saa indrømmer vi dog, at enhver kan have Lov til at følge sine Tilbøjeligheder — indenfor rimelige Grænser. Men naar vi ser en Sværm af Hanner og Hunner masende sig op ad hinanden, med Sveden drivende ned ad Ansigterne, pustende, stønnende, under de hæsligste Bevægelser og det mest vanvittige Kraftspild "danse" rundt, saa sukker vi uvilkaarlig og tænker, at der er Dans og Dans. Og at vi ikke er ene om disse Betragtninger fremgaar af nogle "Regler," som Danselærer-Akademiet i Paris nylig har foreskrevet for korrekt Dans for derigennem at modvirke de amerikanske Danse "Turkey Trot," "Grizzly Bear" o. fl., der er saa vulgære, at de endogsaa her i Amerika har rejst en Storm af Protest.

Disse Regler, der for Resten passende kunde trykkes med fede Typer og slaas op ogsaa ved alle danske Sammenskomster, hvor der danses, lyder saaledes:

Hav naturlige Bevægelser, og De vil tænke naturligt.

At före sin Person korrekt giver korrekt Tænkemaade.

Selskabsdans maa være et tavst Udtryk for Velopdragenhed og ikke en Række mere eller mindre usömmelige Bevægelser uden Orden eller Smag.

Den sindslige Virkning af Dans bör være en Følelse af Blidhed, Höviskhed og Respekt og ikke af Uhöviskhed.

En raa Bevægelse er mere aandsfordærvende og mere end uhövisk Tale skikket til at fremkalde urene Tanker.

Hav Herredömme over Deres Bevægelser og iagttag altid en korrekt Adfærd overfor Deres Venner.

Unge Herre, hold Damen ærbödig om Livet. Unge Dame, hæng ikke op ad Deres Herre, naar De danser. Iagttag en venlig, yndefuld Holdning, og man vil respektere Dem.

La Deres Intelligens, Finfölelse og gode Karakter kendes gennem Deres Bevægelser.

Fysiologi bör altid staa i nær Forbindelse med Psykologi.

Dans som et civiliseret Væsen og ikke som en Hottentot.

FRA ET GAMMELT MEDLEM AF D. B.

Des Moines, Iowa.

Der er en lang Vej fra Seattle til Des Moines; men uanset Afstanden kommer Uglen flyvende her rundt i Byen, og jeg har erfaret noget af den, som jeg ikke før kendte, og da der foregaar meget mellem de to store Verdenshave, jeg endnu er uvidende om, søger jeg nu Oplysning om enkelte vigtige Spørgsmaal, som Uglen paa sin raske Flugt maaske kan faa klaret.

Her bør det dog bemærkes, at een Daare kan give flere Spørgsmaal, end ti Ugler kan besvare, og derfor kun eet denne Gang.

Jeg er et af det danske Brodersamfunds første og n ældste Medlemmer. Paa den Tid, da jeg sluttede mig til Foreningen, var det ikke tvungent at blive assureret; jeg mistede derved Sikkerheden om et Beløb, der kunde tjene til Nytte og Fornøjelse, efter at jeg er død.

Men er ellers fuldt berettiget Medlem, som jeg endnu kan vise Sort paa Hvidt for.

Hvor mange der nu er tilbage af disse første Banebrydere for D. B. S., ved jeg ikke; det kan snart være tænkeligt, at jeg er den eneste tilbagelevende, som staar udenfor Dødsassurancen.

Sager af Vigtighed blev ikke bearbejdet meget paa Fresno-Konventionen; men dette ene at frarøve Medlemsretten fra disse, som ikke er med i Assurancen, blev vedtaget og fastslaaet ved Lov, sigtende til at disse herefter udelukkes fra Retten til at stemme paa Delegat.

Jeg har nu aldrig drømt om saa megen Opmærksomhed for min ringe Person eller de faa tiloversblevne af de første Medlemmer, og finder, at dersom dette var det eneste af Betydning, der blev vedtaget, kunde 30,000 Dollars været brugt brugt i et bedre Øjemed.

Det morsomme ved denne vigtige Bestemmelse er, at de alligevel affrodrer mig Tribut til disse Æde- og Drikkegilder, som de nægter mig at deltage i.

Dersom Uglen kan klare disse Ærter, bliver det næste Spørgsmaal, om der findes een i Ordets fulde Betydning virkelig repræsentativ Mand i Bestyrelsen for den største danske Sammenslutning i Amerika.

Dersom jeg finder Uglen tjenstvillig, er der forskellige "juggernauts," jeg ønsker at omtale i Fremtiden.

RASMUS JURGENS.

Det er efter vor Mening meget beklageligt, at gamle Medlemmer af D. B. som Hr. Rasmus Jurgens, muligvis det ældste nulevende Medlem, skal have Grund til at føle

beder mine Venner stötte vort danske Blad — og mit Navn under — for et Aar. Her er tolv

sig forurettet, efter at han i saa mange Aar trofast har opretholdt sit Medlemsskab. Der er øjensynlig to Gange sket Uret mod ham, først fordi han ikke overførtes til den tvungne Assurance, da denne blev vedtaget. Anden Gang, da Ret til at stemme for Delegeret blev frataget ham. Uden noget Sentimentalitetshensyn, men for Retfærdigheds og for klog Forretningsførelses Skyld, burde der fra en stor Forenings Side først og fremmest tages Hensyn til de Gamle; Foreningen burde sætte sig en Ære i at lade disse "Pionerer" føle, at de sidder i Højsædet, og at den paaskønner særlig dem, fordi de var med til at føre Skuden i Havn. da Sejladsen var alt andet end sikker. Den lille Indsendelse fra Hr. Jurgens gør et pinligt Indtryk; men vi formoder, at Overbestyrelsen har Diskretionsret og kan gengive ham hans Ret. Kan Overbestyrelsen ikke gøre det, burde Himmel og Jord — Referendum, etc. — sættes i Bevægelse for at afbøde Fejlen.

Andensteds i Bladet har vi søgt at besvare Spørgsmaal 2.—Red.

SNURRIGE, MÆRKELIGE ELLER MYSTISKE OPLEVELSER.

(Under denne Afdeling ønsker "Uglen" at bringe Bidrag fra de af Læserne, der har oplevet noget mærkeligt, snurrigt eller mystisk, noget udover det almindelige, og som vil delagtiggøre os deri. Fotografier, "snap shots," etc., der kan komme ind under samme Betegnelse, er ligeledes velkomne.)

VI.

Var det en "Ide-Association"?

Jeg havde for nogen Tid siden en mærkelig Drøm, og at Drømme ofte staar i intim Forbindelse med det Over-unaturlige, er det jo en nok som bekendt Sag, at mange, baade naturlige og unaturlige Mennesker, tror paa. Selv havde jeg aldrig faaet Bevis paa denne Intimitet og var derfor vantro. Siden hin Nats Drøm og det, der fulgte efter, er jeg bleven et troende Menneske, og det ganske naturligt. Jeg drømte, at der pludselig skød et Taarn op af Jorden, hvor jeg stod, et Taarn saa højt og saa umaadeligt, at det ragede op over alt andet, som jeg i min lange Levetid havde set taarne sig op om mig. Det var blegrødt for neden og hvidnede mod Himlen, det var som Taarn betragtet ikke saa skævt endda, og dog undredes jeg over, at det kunde være saa enestaaende. Det var ikke bygget som andre Taarne, jeg har set, nej, det ligesom var i stadig Voksen op imod Skyerne, i Vridninger og pinagtige Stigninger, uden et eneste Forskønnelsesforsøg, uden en eneste Aabning. Og fra dets kraterlignende Top steg Suk og kvalfulde Skrig, som tog det Himlen til Vidne paa, at det rummede Smerternes Smerte i sit Indre. Gennemisnet af den dybeste Medfølelse og gennemglødet af den højeste Uhygge vaagnede jeg op til en Dags Lidelse i Gennemlevelse af min Drøms Rædselsperiode. Og endnu den tredje Dag efter var mine Nerver ikke beroligede. Saa bragte Posten mig et Brev og efter at have læst det blev jeg det troende Menneske, jeg nu er, naar Talen er om Overtro, og jeg griber Lejligheden, som Uglen tilbyder, og vil vidne for Verden. Brevet var fra en gammel Veninde, som efter Datoen og Poststemplets Udsagn havde skrevet det, netop som jeg laa og rædde des over Taarnet. Mange Mile, sociale Forhold, osv., skilte os ad, og dog havde hendes koncentrerede Tanke indvirket paa mig, trods "the cold wave," som bølgede i Luften oppe i Bjærglandskabet. Brevets Slutning lød i sin Betagenhed saaledes:

". . . jeg lider usigelige Smerter i min Ligtaarn i Aften; vil du hilse din Mo'er.

x."

Om det nu er min Venindes Ortografi eller hendes Smerte, der har formet hendes Torn til et Taarn, er mig ikke rigtig klart; men det er jo klart, at en af Delene indvirkede paa min Drømmenerve, og dette beviser, at der er overnaturlige Kræfter, der forstyrrer os baade i vor drømmende Tilstand og i vore vaagne Drømme. Jeg vil ikke sætte mit Navn under, da Folk ikke er vant til at tro noget af, hvad jeg skriver, men jeg vil nøjes med at skrive

Ærbødigst

E. L.

———ooo———

VII.

Tabt og fundet.

Min Mor var en fattig Kone, men med en Godhed og Fromhed, som jeg desværre ikke fik i Arv. Vi var mange Søskende, og hun lærte os paa sin kærlige og milde Maade, hvad vi maatte gøre og ikke maatte gøre, og af Øvrigheden var indsat af Gud, og at Gud kunde se alle vore slemme Handlinger. Min Mor havde et forfærdeligt Mas med at "komme ud af det," for Fars Løn var ikke meget høj, og vi var ti ialt. Jeg var altid sulten som Dreng. En Dag stjal jeg en Femøre og fortalte Mor, at jeg havde tabt den. Det var en hel Begivenhed at tabe en Femøre, og jeg blev sendt ned paa Gaden for at lede efter den, men fandt den ikke, for jeg havde allerede købt og spist et 4-Øres Surbrød, og den resterende Øre var godt gemt mellem mine Janter og Mufter og Terre-Sten. Det gjorde mig forfærdelig ondt for Mor, for jeg vidste, at hun havde regnet med den Femøre i Husholdningen.

Samme Aften blev jeg sendt ud til "Store-Onkel" i Dronningensgade paa Kristianshavn — i et eller andet Ærinde — og det var en stor Svir, for han var Spækhøker, og naar vi Børn kom ud til ham, fik vi altid saa meget, vi kunde proppe i os af lækkert Smørrebrød med herligt Paalæg. Og altid 20 Øre til at køre hjem for: 10 Øre gennem Torvegade til Amagertorv og ti Øre fra Amagertorv med Omnibus til

Dollars." Var det ikke pænt? Næste Dag tog de mig omkring til Byens ledende amerikanske

Absalonsgade, hvor vi boede. Men jeg regnede ud, at jeg vilde spare de 20 Øre og gaa hjem. Jeg var propmæt og usigelig tilfreds med Tilværelsen. Da jeg var naaet til Kristiansborg Slot, gik jeg ind over Slotspladsen, som var Genvej, og i mit Velvære satte jeg mig paa en af de Sten, som er anbragt der med Jærnkæde som Afspærring. Og jeg kiggede op paa Stjernerne og syntes, at Livet var forfærdelig dejligt. Saa kom der en Herre spadserende, og han standsede ved mig. Jeg ved jo nok nu, at jeg maa have taget mig aparte ud, for jeg var en lille, spinkel Fyr paa syv Aar, og den Kavaj, jeg havde paa, havde tilhørt en langt større Dreng, og jeg sad der hutlet op i min Overfrakke og i mit Velvære som en lille sort Klat mod den hvide Sne. Jeg husker, at Herren havde Silkehat paa, og at han spurgte, om jeg vidste, hvor jeg boede, og at han gav mig en Krone og sagde: "Pil af — skynd dig hjem."

Den næste Dag købte jeg for min Krone en Kristus-Gibsfigur og overrakte samme højtidelig til min Mor, som havde ønsket sig en saadan. Og medens jeg fortalte hende, at jeg havde fundet en Krone (thi det var os Børn strengt forbudt at tage imod Penge af Fremmede), trøstede jeg mig i mit stille Sind med den Tanke, at nu maatte da det Tyveri og den Løgn være klaret hos Vorherre.

Men for de tyve Øres Sporvognspenge købte jeg fire Surbrød og to Bismarcksklumper. —p.

———ooo———

VIII.

En afbrudt Idyl. — Det "tabte" Haandtag. — Blandt Mormoner. — Abonnementspris pr. Aar: Fire Par Strømper.

Oplevelser! Nej, jeg mindes intet, der kan komme ind under Begrebet: det mystiske eller mærkelige. Hverdagsbegivenheder er ogsaa gode, sat i den rette Stil; men de'r er Knuden. Jeg kunde muligvis egne mig for Reporter, hvis jeg g a d være over sligt; men derudover gaar mit Forfatterskab ikke, og jo ældre man bliver, des mindre gider man. I mine Smaaoplevelser i de gamle Dage er der gerne et Pigebarn eller en munter Rus med i Spillet.

Som f. Eks.: En Aften i et Pigekammer i St. Pederstræde i København. Herskabet i Teatret; Pigen alene hjemme; jeg hendes Gæst. Uventet Ringen paa Dørklokken; Gassen slukkes; jeg forsvinder paa alle fire i Krogen mellem Sengen og Væggen; min ene Fod stikker lidt for langt frem. Det er en af de voksne Sønner, der kommer hjem. Han skal gennem hendes "Gangværelse" — skal? eller skal ikke? — kommer i al Fald, snubler over min Fod; men Pigen afleder snildt hans Opmærksomhed og faar ham væk. Jeg havde Hjertebanken efter en stor Maalestok; thi det var — — aa, vel, noksagt! Det drev over den Gang.

— — —

Maaneskinstur i Riis Skov ved Aarhus. Nattergal. Drik. Dans. Taber paa Hjemturen Spadserestokken; finder den efter nogen Famlen; reflekterer hele Vejen over, hvordan dog i Alverden Haandtaget kan være brækket af. Næste Morgen: halvpaaklædt paa Sengen; Vandkaraffen væltet paa Gulvet; Fødderne paa Hovedpuden. Opdager Stokken, der staar i Krogen m e d D u p s k o e n i V e j r e t. Her er Forklaringen — jeg har været for omtaaget om Natten til at løse Gaaden.

— — —

Nok af den Slags derhjemmefra.

— — —

Herovre. Jeg rejste som Kolportør i Utah i 1883. Der var ofte ingen Hoteller i Smaabyerne. Saa boede jeg hos Landsmænd. Der var Jens Hansen i Spring City. Han havde ti Koner og ca. tredive Unger og var en gammel Farmer med Patriarkskæg. Jeg kan se ham, som han sad for Bordenden — og vi alle var til Bords — myndig kommanderende Ro i Geledderne. Vel sagtens ogsaa den eneste Maade, et saadant Harem kunde styres paa.

— — —

Et andet Sted paa samme Rejse sov jeg paa en Madras i Køkkenet. Morgenkaffen repræsenteredes af brændt Bygafkog, og Morgenvasken foregik ude i Vandtruget. Konen vilde gerne holde Bladet; men der var ingen Penge i Huset. "Men jeg kunde maaske betale med at strikke dig nogle Strømper?" Det gik jeg ind paa, og nogen Tid efter kom der ogsaa til Redaktionskontoret en Pakke med fire Par Uldstrømper. Jeg sled dem med Helsen; de var stærke og varme og ærlig min Sprøjte værd.

— — —

Se, ud af sligt k a n man jo nok lave noget — især med Tilsætning af Kulør — — men, som sagt, jeg gider absolut ikke og føler mig for den Sags Skyld heller ikke Opgaven voksen. A.

———ooo———

Rædbrækket. Carl Hansens Vers i sidste Nr. af Uglen var blevne slemt behandlede af Ombrækkeren.

I "Studentersangerne," 4. Vers bör de sidste 4 Linjer læses saaledes:

Og Ralph, der udenfor sin Fader venter,
Han siger til sit Ophav: "Listen now,
I do not care a bit for the Studenter,
I will rather see a moving picture show."

Og i "Herskind" er to Vers blandet ind i hinanden. De skal læses saaledes:

Hvem kommer op ad Bakken
med "satchel" i sin Haand,
med Hatten lidt i Nakken
og Noder i et Baand?
Det er saamænd Hr. Herskind. —
Han var i Omaha
og körte fra Francisco
helt op til Tacoma'!

Ja, det kan ren'nok være,
den Mand er vidt berejst,
Han var i Sönderjylland
og kigged ned til Svejts.

Ja, han har rejst, har Herskind. —
Han har væ't i Jerslev Kro
og kört fra Harboöre
helt ned til Aabybro.

AF NIKOTINS DAGBOG.

1. **Februar**—Karl Larsen er set i Selskab med Toxen Worm. Det hedder sig ellers, at ensartede Kræfter frastøder hinanden, men her er da to lige store Blærer gaaet op i en højere Enhed.

3. **Februar**—En "Ven af det korrekte" skriver til mig, at det er urigtigt at forvanske Folks Navne, og at Nordlysets Udgiver, hvis Navn jeg har stavet Ridder Mathiesen, selv staver det Mathiasen. Gud bevares, jeg skynder mig at rette Fejltagelsen: Mathi-**A**-sen.

12. **Februar**—En 107-aarig fhv. Baadsmand i Nyboder, København, er bleven udnævnt til Krigsraad, en Begivenhed, der har været Pressen en næsten uudtømmelig Kilde til aandfulde og vittige Indfald. Haha! Uhr!

17. **Februar**—Elithen kommer . Revyen meddeler, at Skuespiler Elith Reumert gæster Amerika "by Permission of His Royal Majesty King Frederick of Denmark, Under the Patronage of Her Majesty Queen Alexandra of England." Man skulde næsten tro, han var noget mellem Lakejerne.

20. **Februar**—Der hersker stor Indignation over, at Prof. Karl Larsen i et ubehersket Øjeblik skal have erklæret, da man meddelte ham, at han skulde holde Foredrag i en Ravnekrog Pokker i Vold, for et Honorar af femten Dollars: "Næ — det er Gud strafme lusset!" Han havde aabenbart ikke endnu været noget Sted, hvor man lod "Hatten gaa rundt."

20. **Februar**—Jeg ser i en Biografi af C. W. Hansen, den kaliforniske Danias kommende Overpræsident, at han er født paa Fyn. Jeg havde altid troet, at C. W. var fra Kors-ø r.

24. **Februar**—Revyen skriver, at "'Vejlederen,' der omhandler Kuriko og andre populære Husmediciner, er udkommet i 25. Aargang Nr. 1 med interessant of lærerigt Indhold og Illustrationer." Jamen, Død og Pine — saa bør da ogsaa Revyen fejre den gamle brave Doktor Peters Jubilæum. Bien har allerede lagt for med en begejstret Hymne til Kurikos Pris. Men Bien har ganske vist ogsaa altid været et Foregangsblad.

25. **Februar**—Et nyt Maanedsmagazin for Pacifickysten er under Opsejling. Det skal være et Blad "af Fremskridt" loves der, og det skal udgives af to af Pioneerens Medarbejdere. Uglens enestaaende finansielle Sukces siges at have virket tilskyndende. Ja, god Fornøjelse, Børnelil Der forestaar de to kære, unge Mennesker en nydelsesrig og overordentlig interessant Periode.

26. **Feb.**—I Dag har Roosevelt erklæret, at han er villig til at lade sig opstille som Kandidat for Præsidentvalget. Enten han nu bliver opstillet eller ej — Taft er fortaft.

Og hör, lille Pige med det guldgule Haar,
hvad bringer du i Klage og Kære?
Har du mistet din Far?
Har du mistet din Mor?
Hvad eller har du mistet din Ære?

Nej, ej har jeg mistet min Far eller Mor,
ej heller har jeg mistet min Ære.
Og jeg gir mig ej hen
til min kæreste Ven,
för han vil Abonnent paa Uglen være!

KARL LARSEN KARIKATURER.

Forfatteren Prof. Karl Larsen synes ikke at have været særlig heldig med sin Amerika-Tourne. Men hvis han her har vist sig som en vanskelig Herre at gøre tilpas, saa faar man af

denne Karikaturtegning, der er taget fra det aarlige Vittighedshefte "Blæksprutten," København, det Indtryk, at han nok ogsaa

jeg mærket mine Landsmænds Iver og Interesse. De forstaar, kære Ven, hvorledes denne

derhjemme lader Folk se, at hans Storhed er gaaet ham til Hovedet. "Reyen" i Chicago, hvorfra

Herre og Tjenere.

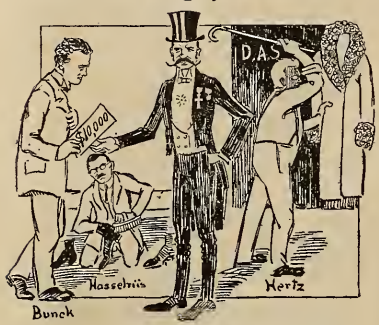

Prof. Karl Larsen har-sandelig „put bis foot in it" her i Amerika, saa det forslaar noget. I Følge „Minneapolis Journal" har han beklaget sig over, at hans Støvler ikke, som i Danmark, bliver børstede, naar han om Aftenen sætter dem udenfor sin Dør i Hotellet. Det er ikke som i den gamle Verden, hvor tjenende Aander, uden at man saa meget som behøver at befale dem det, „blanker vore Sko, børster vore Klæder og besørger alle disse smaa Arbejder der bjælper til at gøre (os) Livet behageligt" De Skuffelser, Professoren saaledes har mødt herovre, og hans geniale Forsøg paa at lade Dansk-amerikansk Selskab rembursere hans saarede Følelsen med et Plaster til $10,000, har inspireret „Revyen"s Tegner til ovenstaaende Billede.

er gengivet, har faaet et lignende Indtryk af ham.

SEATTLE.

———**Carl Hansen—Paul Engell.** Forf. Carl Hansen og Pianisten Paul Engell giver deres aarlige litterære og musikalske Aftenunderholdning i Seattle Söndag den 24de Marts i Brodersamfunds-Bygningen. Det er jo ikke enhver dansk Koloni, der kan brovte af baade en læst Forfatter og en anerkendt Komponist; derfor maa vi sörge for, at der bliver fuldt Hus og ikke undlade at opmuntre de skönne Kunster til fortsat Trivsel, naar de bejler til vor Nærværelse. Ryk frem, alle Mand! Det er et fortræffeligt Program, der bydes, og Aftenen slutter med en Fandango.

———**Scenens Börn.** Den dramatiske Klub Harmoniens Forestilling i forrige Maaned var godt besögt. Der opförtes et lille Stykke, som vi har glemt Navnet paa; vi husker, der var megen Fægten med Armene og Sprællen med Benene — i det hele taget noget fælt Bras, hvad der dog ikke maa tilskrives de Optrædende, der fægtede og sprællede meget samvittighdsfuldt.

Det andet Stykke var "Fastelavnsgildet" af Erik Bögh. Hvis der blot havde været nogle flere Pröver, vilde Dilettanterne have klaret sig stolt. Flere röbede rigtig gode Evner, og som en Helhed var det fornöjeligt.

Det fortræffelige Orkester, dirigeret af Antonius Jensen, satte Folk i godt Humör, og et Potpourri over danske Melodier blev udfört brillant. Orkesterledsagelsen til Sangene i Stykkerne var ogsaa god.

Ballet var pænt og dansk. "The tough element," der jo gerne vil trænge sig ind, blev nægtet Adgang.

———— **Hans Pedersen,** den danske Bygmester, har overtaget Kontrakten paa Opförelsen af "Temple of Justice" i Olympia. Det drejer sig om en Bagatel af $220,000.

———— **Thaanum** bygger sig et fint Hus.

———— **Vicekonsulen** sender os nogle Udtalelser af San Francisco-Udstillingens Præsident, der med stor Interesse följer Danskernes Foretagende m. H. t. at opföre deres egen Bygning ved Salg af "Byggemærker."

————**Ingen danske Böger i Public Library.** Uglen besögte, da Efterretningen om Herman Bangs Död modtoges, det herværende offentlige Bibliotek for at faa nogle Holdepunkter. Forgæves. Medens Tyskerne og Franskmændene, som i Antal staar under Skandinaverne hersteds, har store og velvalgte Bogsamlinger, viser det sig, at Norske og Danske er repræsenterede ved et halvt Dusin Bind. Hvis de danske Foreninger vilde göre et kraftigt Forsög paa at formaa Biblioteket til at anskaffe danske Böger, vilde de vistnok finde Imödekommenhed. Prövdet!

EN GAMMEL HÆDERSMAND.

Carl August Waltersdorph afgik ved Döden i Seattle den 19de Februar efter længere Tids Sygdom. Han var föddt den 26de Februar 1840 i Fredericia og kom af en gammel Soldaterslægt. Faderen, der var Kommandersergent, faldt i Salget ved Slesvig den 23de April 1848. Han havde ni Sönner, og de tjente alle i Hæren som Befalingsmænd. De otte var med i 48-49-50 og kom usaarede ud af Krigen; Carl August W. fik sin Bloddaab i 64. Kun 12 Aar gammel var han traadt ind i Hæren

Venlighed er en Spore for mig selv til at yde det bedste, jeg formaar. Jeg föler mig allerede

som Hornblæser ved 12te Bataillon, og til denne Afdeling forblev han knyttet, indtil han i 1872 tog sin Afsked. Han virkede derefter i en Række af Aar som Bogholder i Horsens, og for 20 Aar siden udvandrede han og kom med Familie til Tacoma.

Hans Hjem var i de seks Aar, han boede der, et Samlingssted for dansk Ungdom. Her var altid Sang og Musik, og dansk Aand sad til Højbords. Ryet derom lever endnu.

Da Familien flyttede til Seattle, tog Waltersdorph sig trolig af den danske Ungdom her, blev Sanginstruktör for den og fik sat Liv i den.

Han var Typen paa en Hædersmand af den gamle Skole. Helt igennem Soldat var hans første Bud: P l i g t e n, og hans Rettesnor — Gud, Konge og Fædreland. Han var i sit Væsen og sin Tænkemaade Dansk; havde kun eet Fædreland; talte helst Dansk. Saa rankt som hans Sind, saa rank var hans Skikkelse; den Morgen, han döde, sad han ret op i Sengen og ventede uden Klage den "sidste Reveille."

Et stort Følge fulgte ham til Graven. Æressalver burde have lydt over den gamle Soldat. I Enighed vil det lyde fra alle, som kendte ham, og fra alle, der læser disse Ord og ikke kendte ham: Ære være hans Minde!

Waltersdorph efterlader Hustru, en Datter og tre Sönner, af hvilke Carl Waltersdorph er bedst kendt som Bestyrer af Magnolia Mölle i Ballard.

RESOLUTION.

Broder C. A. Waltersdorph, passivt Medlem af Loge Nr. 29, D. B. S., Seattle Wash., afgik ved Døden den 19de Februar 1912 efter et længere Sygeleje. Logen beklager Tabet af en god Broder, og bevidner herved hans Efterladte Hustru og Börn Logens Sympathi og Medfølelse i deres store Sorg.

Derfor blev det vedtaget paa Logens regulære Møde den 21de Februar 1912 at beklæde Logens Charter med Sørgeflor for et Tidsrum af 30 Dage, og at denne Resolution tilföres Logens Protokol samt kundgöres i det danske Blad Uglen, og en Afskrift sendt til hans efterladte Hustru.

Seattle den 25 Februar 1912.

Paa Loge Nr. 29's Vegne:

Herman Nielsen, Præsident. Peter Groskoff Sekretær.

Hans Pedersen

General Contractor

MADISON BLDG. SEATTLE, WASH.

VICTOR CONRADSEN.

Stifter af D. B. Loge Nr. 29, Seattle.

Victor Conradsen er födt den 25de Januar 1839 i Aldestrup Sogn i Aalborg Amt. Han lærte Snedkerprofessionen i Skelskör, blev indkaldt som Værnepligtig og deltog som Korporal i Krigen i 64. Han stod ved Pontonnör-Kompagniet, og efter Tilhagetoget fra Dannevirke ved Overgangen til Als var han med til under Kugleregnen at slaa Broer og bagefter bryde dem af for Fjenden. Hans Kammerater faldt til höjre og venstre. Selv slap han uskadt derfra.

Han permitteredes efter Krigen, og da Forholdene var elendige i denne ulykkelige Periode tog han Beslutning om at udvandre, og i 1865 drog han til New York, hvor han ankom 14 Dage efter, at Præsident Lincoln var bleven myrdet.

Sammen med flere Landsmænd tog han til Davenport, Iowa, hvor han fraregnet nogle kortere Perioder boede i 15 Aar. Han var med til her at oprette Dansk Brodersamfundsloge Nr. 3.

I 1888 rejste han til Seattle, og samme Aar, den 18de April, stiftede han Loge Nr. 29 af D. B., den förste Loge paa Kysten. De var kun 12 Medlemmer til at begynde med, og Conradsen, der jo var den eneste, som var indviet i Mysterierne, maatte paatage sig Hværvet som Præsident. Danske i Seattle var der ikke mange af, og det var kun ved personlige Pengeofre af de förste Medlemmer, at Foreningen holdtes i Live. Af den oprindelige lille Klynge er nu tilbage foruden C.: N. C. Rosenfeldt, Sören Ploug, Ravn og Wm. Schmidt. Det synes at have været vanskeligt at faa de Danske I Byen til at melde sig ind i Foreningen. Först

som hjemme, og skönt det pjaskösер Skomagerdrenge, danser jeg med dette Brev — selv straa-

to Aar efter. da der skete et Dödsfald, og den lille Flok fulgte Kammeraten til Graven under Udfoldelse af de gældende Ceremonier og med Dannebrogsslöjfer paa Brystet, vaktes Interessen, og den Tilgang, som siden har været i stadig Stigen, begyndte. For Brodersamfundets Vækst i det hele taget havde Seattle-Logens Oprettelse Betydning, idet den gav Stödet til föroget Aktivitet i Indlandsstaterne, hvor man mente, at naar man herude kunde samle Danskerne, burde det være lettere, hvor der var saa mange flere af dem. 1889 stiftde Conradsen Loge Nr. 33 i Tacoma.

Hans nu afdöde Hustru, Anna Elizabeth, f. Petersen, stiftede Söstersamfundslogen i Seattle.

I 1908, da Brodersamfundsbygningen i Seattle indviedes, hyldede man Ægteparret ved at ophænge deres Billeder i Mödesalen.

Conradsen ser ud som en Mand paa 45. Han er livlig, hurtig og interesserer sig levende for sin kære Loge. For nogen Tid siden blev han paakört af et Automobil og kom slemt til Skade; han er ikke over det endnu og kommer ikke til Möderne saa tit som för.

Men den 18de April næste Aar holder Logen 25-Aars Jubilæum, og han vil da blive Festens Centrum.

Den danske Regering burde da vise ham en lille Opmærksomhed. Hvis nogen har fortjent Dannebrogsmændenes Hæderstegn, saa har han, synes vi. Og vi tror, det vilde glæde den gamle Herre.

FRA DANMARK.

Georg Brandes 70. Georg Bandes holdt i al Beskedenhed sin Fødselsdag i Aar ved en Kop Chokolade paa Boulevard Michel i Paris. Men hjemme i Danmark blev saa til Gengæld den Begivenhed, at det den 4. Februar var 70 Aar siden, han fødtes, pointeret med Festartikler og Hyldestdigte, og som Top paa Kransekagen: Fortjenstmedaillen i Guld med Diamanter, samt Opretselsen af et Brandes-Arkiv i det store kgl. Bibliotek. Saa almindelig var den Hyldest, der blev den store Kritiker til Del, at et af Bladene den paafølgende Dag udstødte følgende Lettelsessuk:

"Festen er forbi, og det er godt" Det er godt, at vi ikke længer skal være Vidne til, hvorledes alle de Personer, der Aar efter Aar har rakket Georg Brandes og hans Gerning ned, overgaar sig selv i Anstrengelser for at hædre ham. Den Hyldest er altfor ækel, og den bliver ikke yndigere, fordi Hoffet sætter Kronen paa Værket!"

Sligt er forövrigt en ret udbredt ækel Foreteelse i Pressen hjemme, ogsaa i det her citerede Blad. Sörgehylet over Herman Bang, hvis mange fortræffelige menneskelige Egenskaber man nu har travlt med at fremhæve, blev altid skammelig forfulgt og haanet, fordi han var ekcentrisk, og Fritz Petersen, den ulykkelige Teaterdirektör, blev skamrost, efter at man havde drevet ham i Döden — og hundrede andre Tilfælde. Det er en dansk Forlorenhed, der her gör sig gældende; den er ækel.

* * *

Et Par Festvers til Brandes. Sophus Michaelis skrev:

Endnu er du vaagen, Mester, aarle, silde,
dit Lys er tændt, et Fyr paa bratte Brinker,
der over vide Vande Budskab vinker,
at endnu skinner Danmarks störste Snille.

Georg Nygaard:

Vor Lucifer, vor lyse Morgenstjerne!
Lysbringer i et mörkt og fattigt Land!
Din ranke Skikkelse, din klare Hjerne
blev Faklen, som i Striden förte an,
hvor du blot viste dig, der tændtes Brand!
Det raadne, vaklende, det altfor gamle
i Flammehavet maatte trösket ramle,
og de, der löb behjertet efter Vand,
i Baalet sank som Aske, næppe ænset,
— og blev ej Luften ren, den blev dog renset.

Ungdomsforeninge af 1905, Minneapolis.

Her er et ikke Billede af nogle af de bærende Kræfter i denne vaagne Ungdomsforening, som vi för har haft Lejlighed til at sige nogle anerkendende Ord om. De er fra oven og nedefter: Mariane Mikkelsen; Thorvald Lyserup; Astrid Jensen; Fjnar Askjær; Dagmar Holst; Carl Jörgensen; Mina Nielsen; J. B. Sörensen; Margit Hansen; L. Frölund. De to sidstnævnte er siden smedet sammen i Hymens Lænker og bor i Seattle.

lende af Solskin — hen ad Gaden, opfyldt af Haab. De skal snart höre mere fra mig. Hurra!

Phone Douglass 1025

CARL G. LARSEN
Proprietor.

Hotel Larsen

(Over Tivoli Cafe)

50 Rooms
50c to $1.50 per Day
$3 to $10 per Week

56 EDDY STREET
San Francisco

"Helga"

Afdeling Nr. 3 af Dania

møder hver Fredag Aften Klokken otte i

FRIENDSHIP HALL
1254 Market St., tæt ved Larkin Street
San Francisco

M A BROWN, Præsident.
NW. Hjørne af Kearny og Geary.

THEO. THRANE, Sekretær,
1429 Rhode Island St.

Dr. Adolph Berg

(Fhv ved det franske Hospital)

Kontor, 86 Post Street, Hjørnet af Kearny

Timer: 2:30—4. Tel. Douglas 3545

Bopæl, Hjørnet af Geary og Devisadero.

Timer i Hjemmet: 12—2 og 7—8.

Telefon: West 4172. San Francisco

DET NY ST. WINIFRED HOSPITAL, 1065 SUTTER STREET, SAN FRANCISCO; ET BRANDSIKKERT HOSPITAL FOR KIRURGISKE OG MEDICINSKE PATIENTER . : : : : :

Dr. Winslow Anderson
Chef-Læge.

Ind. 5799. Main 4448

Metropolitan Medical Baths

and

SWEDISH MOVEMENT INSTITUTE
L. FROLUND, Director.
For Ladies and Gentlemen.

Finest equipped Baths in the country. Electric Light Baths, Needle, Douche, Sitz, Bidet, Carbonated Baths. Electric applications. Scientific Massage.
Call for particulars.
57-61 Cobb Bldg. Seattle, Wash.

DR. A. O. LOE

NORSK LÆGE OG KIRURG.

211-14 Cobb Building 4th and University

SEATTLE, WASH.

City Mills

LEHMANN BROS., SEATTLE, WASH.

MEL, KORN OG FODERSTOFFER.

Fint og grovt malet Rugmel.

Alfred E. Hodgson Bank Referencer
Matz M. Thompson

Hodgson & Thompson

SAGFØRERE

1057-8-9 Empire Bldg. Seattle, Wash.

Praktiserer ved alle Domstole. Opkrævninger foretages. Arvesager ordnes. Skøder undersøges. Notarius Publicus samme Steds.

Yukon Meat Co.

CARL F. KRUSE

Den danske Slagter

Stalls 30-32 Sanitary Market Seattle, Wn.

FRESNO, CAL.

DANSK LÆGE—Dr. C. P. Kjærbye. Kontor: Forsyth Building. Timer: 9—12 2—5 7—8

H. GRAFF & CO., VELASSORTERET URTE-kramforretning. Te, Kaffe, Krydderier, Porcelæn, Glasvarer, Lervarer, Isenkram, etc. Hj. af J og Tulare Sts. Telefon Exchange 1

OAKLAND, CAL.

NINTH STREET HAMMAM BATHS, Turkish and Russian. Electric Vibratory Massage. Cor. Ninth and Broadway. Henry Holst & Chas. Oatridge, Props.

ALFRED TH. JORGENSEN, Bedste Kaffe og Te, Krydderier, fineste Smør. Varerne leveres frit i Oakland, Alameda og Berkeley. 178 Helen Street. Tel. Piedmont 1889, Home A—6078.

SAN FRANCISCO, CAL.

CHAS. ANDERSON, 2172 Market Street, Swedish American Hall Lygeman. Nyt Polstøj til alle Brug og alle Priser. Reparationer udføres hurtigt og billigt.

THE AQUARIUM FURNITURE CO., 635 Golden Gate Avenue. H. A. Hansen og R. K. Larsen, Ejere. Ny og brugte Møbler købes og sælges.

DR. M. A. BROWN, Chicago Dental Parlors, 5 Kearny Street, Hjørnet af Geary. De skandinaviske Sprog og Tysk tales.

FRED FABER, GROCER—
Phone, Market 918.
2893 Twenty-fourth St.

C. W. HANSEN, Bygningsentreprenør. 1936 McAllister Street. Bopæl Telefon West 4639.

S. M. ISING, HARDWARE, 215 Church Street. Tel. Market 2521. Garden Rakes, Garden Spades, Garden Sets, Garden Hose, Lawn Mowers, Paints, Oils, Kitchen Utensils, Etc.

LUNDSTROM HATS—
1178 Market Street, 64 Market Street, 605 Kearny St., 2640 Market St.

RED SEAL CIGAR CO., 133 Hartford St., mellem 18th og 19th, Castro og Noe. Tel. Market 232. R. M. Donnelly og C. M. Beck. **Ryg Red Seal.**

SORENSEN CO., Inc., Juvelerere og Optikere, 715 Market Street, og 2593 Mission Street, ved 22nd. Juveler af alle Slags. Urreparationer med Garanti.

SØRENSEN OG HJELTE, Skræddere. F. A. Hjelte og C. M. Sørensen, 109 Montgomery Street. Telefon: Kearny 2984.

PORTLAND, OREGON.

H. HANSEN, Urmager og Juvelerer, 160 L. 34th Street, Hjørnet af Belmont. Reparationer udføres. Gammelt Guld købes og tages i Bytte.

BROOKLYN, N. Y.

CHR. F. MATZEN, FOTOGRAF, 241 Columia Street. Gruppebilledet fra Konventionen i Fresno kan endnu faas.

SEATTLE, WASH.

LOUIS TAGHOLM, DANSK SKRÆDDERI, 711 Third Avenue. Oxford Tailoring Co. Phone Ind. 1577.

CHAS. NELSON, REAL ESTATE, Farm Lands, Rentals, Collections, Etc. Hoge Bldg.

THEODORE WOLFE, DANSK URBAGER og Juvelerer. Postordret besørges prompt. 219 Pike Street.

AABLING-EBRIGHT SEED CO., dansk Frøhandel. Sæd, Lög, Hønsefoder, Gödning, Prydblomster. Tel. Main 2804, Ind. 4912. 89 West Pike Street.

WASHINGTON SAVING AND LOAN ASS'N, 810 Second Ave. Udbytte tilfalder Sparerne. Sidste Aar 6 pCt. Rente. Etableret i 22 Aar. Aktiver 1908 $35,870.70, 1911 $1,471,414.86.

TACOMA, WASH.

DANSK LÆGE—Dr. H. Petersen-Dana, Pantages Bldg., 910 Pacific Avenue.

UGLEN
VILDE
GERNE

HAVE
DISSE

TOMME
PLADSER
OPTAGET.